ئەمريكا

ئـەمريـكا

فرانز كافكا

ومرگێڕانی کاروان حهسهن

دەزگاى توپژينەوە و بلاوكردنەوەى موكريانى

وهزارهتی روّشنبیری و لاوان بهرپّوهبهرایهتی گشتی روّژنامهنووسی و چاپ و بلاّوکردنهوه بهرپّدهبهرایهتی بلاوکردنهوهی ههولیّر

تهمریکا اروّمان) نووسهر: فرانز کافکا وهرگیّرانی له فارسییهوه: کاروان حهسهن نهخشهسازی ناوهوه: گوران جمال رواندزی بهرگ: جیّگر عهبدولجهبار نرخ: ۳۰۰۰ دینار چاپی یهکهم: ۲۰۱۱ تیراژ: ۲۰۱۰ دانه چاپخانه: چاپخانهی وهزارهتی روّشنبیری و لاوان (ههولیّر)

زنجیرهی کتیب (۱۲۲)

● ژمارهی سپاردن: له بدریوهبدرایه تیم گشتیم کتیبخانه کان ژمارهی سپاردنی (۱۸۶) ی سالی (۲۰۱۱) پنی دراوه.

ئه و کتیبه و کتیبه کانی وهزاره تی رؤشنبیری لهسه و ثه و مالیه و هوینه وه

www.mukiryani.com مالپەر: info@mukiryani.com

www .Kurdchap.com

ناومرۆك

ه جیاتی پیشه کی: سالنی نووسینی ئهمریکا _۷
ونچى كەشتى
فالله جاكوب
الله كويستانييه كهى نزيك نيويورك٥٥
يەقامى رامسز
ۆتىڭلى ئۆكسىدنتال
ئېشەي رابينسۆنئېشەي رابينسۆن
۸۷
نانۆي سەرشەقامى ئۆكلاھوما
اشکوی ماکس برویدی هاوریّی نزیکی کافکا
75

له جياتي پيشهكي:

سائى نووسيني ئەمريكا

بهزوری روّماننووسان پیشه کی بوّ ده قی روّمانه کانیان نانووسن، ئه مه ره نگه له به روه بینت که پیّیان باش نه بیّت که تیّگه شتن و راقه یه ک له مه رده قبی روّمانه که یانه موه به خه به روو، ئیّمه شده وه ک وه رگیّری روّمانی (ئه مریکا) به باشی نازانین که تیّگه شتنیک سه باره ت به روّمانه که بخه ینه روو، تیّگه شتن و راقه ی روّمان له پیشه کی خودی ده قه که دا خوینه ر ئاراسته ده کات بو بوچوونیّکی تاییه ت به روّمانه که و ئه مه ش خویّنه رسنوودار ده کات و ره نگه ده رگا به سه روّر راقه ی دیکه دا دابخات، خوّ ئه گه رخوی نه می مقدادی نه و ئه رکه ی له کوّل ئیّمه هم بیت سه باره ت به ده ده ویی نه می روّمانه که دکتور به هرامی مقدادی نه و نه رکه ی له کوّل نیّمه کردوّته و و خواستی نه م جوّره خویّنه رانه ی به دی هیّناوه، نیّمه شه دردو و نه و پیشه کییه مان و درگیّراوه، که دکتور به هرامی مقدادی بو روسیوه.

بواری تهده ب و نووسین. که تهمه ش بز کافکا وه ک تهوه وایه که رزّحی لی بسیننی، چونکه ته نیا شتیک که کافکا لای وایه مانا به ژبانی ده به خشیّت ته نیا نووسینه.

لهم سالهدا وهك بلیّی كافكا به ته واوی لیّر پیّره له خه یالی نووسین و نه فراندنی ده قسی ئه ده بی، یه كیّكه له و به رهه مانه ی كه له مساله دا نووسی و سه رنجی خویّنه رانی پاكیشا، چیروّكی (داوه ری) بوو. پیّش چیروّكی (داوه ری)، كافكا ژماره یه ك له چیروّكه كانی خوی له گوفاره كاندا بالاوكرده وه، به لام هیچکام له م چیروّكانه سه رنجی خویّنه دران و ره خنه گرانی رانه كیشا و گرنگی پی نه درا، به لام چیروّكی (داوه ری) كه له سالی نووسینی پومانی ئه مریكادا ده ینووسیّن، تا پاده یه ناوبانگیّك بو كافكا پهیدا ده كات. كافكا چیروّكی (دادوه ری) له یه ك شه و دا و به سه ریه كه و و له ماوه ی هه شت كاتژمیردا ده نووسیّن، كه شه ماوه یه بو چیروّكیّكی وه ها، زور كورت و چاوه پواننه كراوه، نه مه ش نه و زه وق و سه لیقه یه مان بو ده درده خات كه كافكا له و ساله دا بو نووسین هه یه تی. زوریک له لیّکوّله دران و په خنه گرانی به ره همه كانی كافكا لایان وایه چیروّكی دادوه ری باسكردنه له و پاپایی و د پردونگییه ی كه له و به همانه كافكا لایان وایه چیروّكی دادوه ری باسكردنه له و پاپایی و د پردونگییه ی كه له و ساله دا كافكا له نیّوان خوشه و سه ی فلیسه و عه شقی بو نووسین پیّوه ی دووچار ده بیّت.

هـهر لـهم سالهٔدا کافکا شاکاره سـهرمکهرهکهی دونیا تـهدهب (بـهدگزران-مهسخ) ده نوروسی (که زوریک له شارهزایانی تهدهب لایان وایه تهمه کورته روزمانه) که تهم چیرو کهش بههمان شیّوهی چیرو کی (داوهری) له ماوهیه کی زور کورت و به سی ههفته ده ینووسی الهمهمان شیّوهی چیرو کهدا کافکا قاره مانه کهی ده گوریت بـو قالونچـهیه ک که تهوپـهری بـهدگورانی دوخی مروییه کافکا جوله کهیه کی شاری پراگی ژیر ده سه لاتی تیمپراتوریه تی نهمسا-ههنگاریا بوو، که ستهم و زورداری بهرانبه ر تهم نهته وهیه لهچاو نه تهوه و کولتوره کانی تـردا لهوپهریدایه و که ستهم و زورداری بهرانبه ر تهم نهته وهیه لهچاو نه تهوه و کولتوره کانی تـردا لهوپهریدایه و که ستهم و زورداری به رانبه ر تهم نه نهیانی تـهانی تـهانی تـهانی نه دوا لوتکـهی خـوی و کاره و خـرم و کاره و خـرم و کارهساتی هولوکوستی لیده کهوی تهوی که لـهم تاوانـه دا زوریکانی کافکا کوتایی به ژیانیان دیت، بویه سهیر نییه کافکا وه تهدیبیک له سهرده می پیش تهم کاره ساته دا پیشبینی دوخی کی لهم جوره بـو نه ته ده توانی به دو و پیروکی که نه ده و رافانه که بیوه شده ده توانین بو ته و پیروکانه که کافکا تیاندا دوخی مرویی له قاوغی تاژه لاندا که ده تید ده خاته روو، چونکه چیروکی (بهدگوران مهسخ) یه کهم و دوا چیروکی کافکا نییه کـه تیدا دوخی مرویی له قالبی تاژه لاندا بخاته روو، بـه لکو لـه زور چیروکی دیکـه دا تـهم شـیوادی دوخی مرویی له قالبی تاژه لاندا بخاته روو، بـه لکو لـه زور چیروکی دیکـه دا تـهم شـیوادی دوخی مرویی له قالبی تاژه لاندا بخاته روو، بـه لکو لـه زور چیروکی دیکـه دا تـهم شـیوادی

به کارهیّناوه جاریّك مروّق دهبیّته قالوّنچه و جاریّك سه گ و جاریّك گوریّلایه و هتد... به لام ده کریّت زوّری به کارهیّنانی ئهم شیّوازه (ده رخستنی دوّخی مروّق له قاوغی ئاژه لاندا) بو شهوه بگه ریّته وه که به ر له سه ده یه ک ده مه لاتی ئیمپراتوریه تی نه مسا - هه نگاریا ناوی ئاژه لانی بو هه و جووله که کانی ژیر ده سه لاتی هه لبرار دبوو، له ژیر شه ده سه لات هدا پیویست بو هه رسه ماله یه کان نوی که ده بوو ناوه که ئه وروپی بیّت و بو ده سه لات داران بینه ماله یه نویک بو خوی هه لبریّریّت، که ده بوو ناوه که ئه وروپی بیّت و بو ده سه لات داران شیاوی تیگه شتن بیّت، به ئه نقه ست و به نیه تیکی خرایه وه لیکوّله رانی ده سه لات ناوی ئاژه لیان بو بنه ماله جوله که کان شیاو بو به بنه مالله جوله که کان شه و بو بو به به واتای ((قه له ره س) ه..

ئهوهی که زیاتر وا ده کات که کافکا لهم سالهدا (۱۹۱۲) زورترین بهرههم بنووسیّت، ئهوه بوو که ئهمیّستا مووچهیه کی شیاوی وهرده گرت و دهیتوانی له کاته بهتالهکانیدا سهرگهرمی نووسین بیّت. به لام له گهل باوکه ملهوره کهیدا که ههر له مندالیّیهوه ترس و سامیّك له دلیّدا دروست کردبوو کیشمه کیّشیان بهرده وام بوو، چ به شیّوهی خهیالی و له نیّو بهرهه مه کانیدا چ به واقیعی و له ژیانی روّژانهدا. کیّشمه کیّشی کافکا و باوکی لهسهر شهوه بوو که باوکی نووسینی کافکا به شتیّك ده زانی ته نیا کات به فیروّدانه و سووکایه تی کردنه به پیّگهی شهو که سهرمایهداریّکی تازه پیّگهشتوو بوو. کافکاش به هاو نرخی ژیانی خوّی ته نیا له نیّد نووسیندا ده بینییهوه و سهرمایه خوازی باوکی به شتیّکی مایه پووچ بی بنه ما ده بینی. کافکا لهمباره یه وه ده نه ده فته ری یاداشته کانیدا ده نووسیّت: (باوکم ته نیا کاتیّك ده رنجیّت که دره نگان من له پشت میّزه که مهوه ده بینی، چونکه واده زانیّت گهلیّك شتم نووسیوه)

بهر لهم ساله خوشکه گهوره کهی کافکا (ئیلی) میرد به کارل هیرمان ده کات و لهگهال باوکیدا کارگهیه کی پهمووی نهسووتینراو داده مهزرینن، باوکی ئهمه به دهرفه تیکی زور شیاو ده زانی بو نهوه ی که کوره بیخاره کهی بگوریت بو کاسبیکی سهرکه و توو، پاش ماوه یه ک نه کارلی زاوایان و نه باوکی متمانه یان به سهرپه رشتیاری کارگه نامینیت و لایان وایه خیانه تیان لی ده کات، بویه باوکی بریار ده دات بو ریگری له زهره و زیان، کارگه که به کوره که بسه بسییری، کافکاش که ترسیکی گهوره ی له باوکی ههیه به ناچاریه وه قبوولی ده کات.

پاش ماوهیه ک دهرکهوت، که خهرجی کارگه له سندوقی داهاته کهی زیاتره. باوکی تـووره بوو و دهستی کرد به سهرکونه یکوره کهی. ههربه وجوره یکه کافکا له ده فته ری یاداشته کانیدا

نووسيويهتى: ((پيرى)، سەركۆنه كرام لەسەر كارگه. كاتۋميريك لەسەر چرپاكەم راكشام و بير لەوە دەكردەوه خۆم لە پەنجەرەكەوە فريبدەم)).

بیزاری کافکا قوولتر دهبیت و لهم بارهیهوه بو ماکسی هاوریی بهوهفایی دهنووسیت: ((ماوهیه کی دریّرخایهن لهتهنیشت پهنجهره کهوه راوهستام و خوّم نووساند به شووشه کهیهوه، لهزوّر رووهوه ع{بوّ خوّفریّدانم} شیاو بوو. وه ک بلیّی مانهوه بو نووسینم کوّسیی بو مردنم چیکردووه)). ئیدی بروّید ههستی ده کرد، ئهگهری ئهوه زوّره که کافکا خوّی بکوژیّت. بو ئهم مهبهسته بریاریدا نامهیه کی بنیّریّت، له کوّتایی سالیّ ۱۹۱۱ نامهیه کی بو دایکی نووسی و نهو نامهیه کی که کافکا باسی فریّدانی خوّی له پهنجهره کهیانه وه کردبوو پهیوهستی کرد به نامه کهی خوّیه وه نامه کهی خوّیه وه لهبهرانبه ردا بی قرهومشه دایکی به کافکای گوت که ئیدی نهروات بو کارگه.

کاریگهری ئهم ههنگاوهی دایکی لهسهر کافکا تا پادهیه ک پهرجووئاسا بوو. له بینزاری و بیرکردن له مردن و خوفریدانه وه رزگاری کرد، وای له کافکا کرد خوی تهرخان بکات بو نووسینی ئهم رومانه دریژه (ئهمریکا) که ناونیشانه ئهسله کهی (ون بوو)ه.

سهبارهت به وهرگیّرانه که، بو ئهوهی نه کهوینه هه آنهی زوّر گهوره وه پشتمان به دوو ده قسی فارسی بهستووه، که یه کهمیان وهرگیّرانی (حسین ال گه)یه و ئهوی دیکه وهرگیّرانه کهی دکتوّر (بههرامی مقدادی)یه، که ئهتوانم بلّیم به تهواوی له وهرگیّرانه کهی دکتوّر بههرامهوه کوردیّنراوه و ئهوی دیکهیان تهنیا بو پشتراست کردنه وه ههندی پسته بووه که له دهقه کهی دکتوّر بههرامدا تاراده یه ک الور بوون.

به هیوام وهرگیّپانه که بن خویّنه ران خنش خویّن و جیّگه ی دهست خنرشی بیّت، سوپاسی ههر خویّنه ریّکی زمانزان ده کهم که له ههاله و کهموکورییه کانی وهرگیّپانه که تاگادارم ده کاته وه، تاکو نه گهر بن جاری دووه م نهم ریّمانه له چاپ درایه وه له ههاله کانی پاك بکریّته وه

- ١. شناخت كافكا/ دكتر بهرام مقدادي
  - ۲. اشنایی با کافکا/یل استراترن
- کافکا روایت گر تراژدی مدرن/ مراد حسین عباسیور

سەرچاوەكان/

تونجي كهشتي

کاتیک کارل راسمان- کۆرپیژگهی داماوی شازدهساله، که کچه خزمهتکارهکهیان خهالهتاندبووی و زگی لینی پر ببوو، ههر لهبهر نهوهش دایک و باوکی ناردبوویان بز نهمریکا- لهسهر تهختهی نهو کهشتییهی که به کاوهخز بهره و بهندهری نیزیورک دهچوو راوهستابوو، لهناکاو تیریژی خور وه بالینی پهیکهری ئازادی رووناک کردهوه، بهجوریک که نهگهرچی کارل پیشتر پهیکهرهکهی بینیبوو، بهالام نهجارهیان پهیکهرهکهی لهناو پرشنگیکی تازهدا بینییهوه. دهتگوت نهو ئیستا باسکی به شمیرهکهیهه هه الابوون.

بهخوّی گوت: "چهنده بهرزه!"، ئاپوّرهی ئهو باربهرانهی که به تهنیشتیدا تیّدهپهرپین و تا دههات قهرهبالنّغتر دهبوو، ورده ورده کارلیان بهرهو لای پهیژه که پال پیّوهنا، کارل همر بهتممای دابهزین نهبوو.

ناوهراستی ژوورێکی بهتالاا رهدبێت که مێزێکی نووسینی تێدابوو. بـههێی ئـهوهی پـتر لـه یـهك دووجار بهوێدا تێنهپهڕی بوو، که ئهم یهك دووجارهش ههمیشه بهناو کۆمهڵێ خهڵکـدا تێپـهریبوو، دواجار به تهواوی ڕێگهکهی ون کرد. لهبهرئهوهی هیچ کهسێك لهو ناوهدا نهبوو، جگـه لـه دهنگـی پێی حهشیمهتی گهشتیارانی کهشتییهکه که دادهبهزین و دواههمین دهنگی ماتوٚڕهکانی کهشتییهکه که تازه کوژابوونهوه و ههروهکو دهنگی ههناسهیهکی لاواز نووزهیان دههات، هیچ دهنگێکـی دیکـه نهدهبیسترا. ههروا به کاسی و گێژیهوه، نهویستانه چهند جارێك لهو دهرگایـهی دا کـه بهرێکـهوت لهبهردهمیدا قووت ببووهوه.

دهنگیک له ژووره وه گوتی: "دهرگاکه دانهخراوه". کارل به صه خوّ شحال بوو، دهرگاکه کرده وه. کابرا پیاویکی که له گهت بوو، بی نه وه ی ته ماشای بکات، گوتی: "بوچی هه روه کو شیت له دهرگا ده ده یت؟" له روّژنه یه که وه رووناکییه کی کز له پاش تیپ هرپوونی به به شعی سه ره وه ی که شتییه کدا ده یدا له ناوه وه ی نه و ژووره بچکوله یه و به رچه رپا سه فه ری و جینگای جل و کورسی و که شتییه کدا ده یدا له ناوه وه ی نه و ژووره بچکوله یه و به رچه رپا سه فه ری و جینگای جل و کورسی و کابرا ده که وت که به زه جمه ت له ویدا جینگه یان ببووه وه د کارل گوتی: "رینگه و ون کرده وه کابرا ده که وت ناریخ و به وانه بوو نه م که شتییه نه وه انده و گه وره بینت. "کابرا که خه ریکی قوفلی سندوقه که ی بوو، به هه ردوو ده ستی گوشاری خستبووه سه رتاکو ده نگی داخستنی ببیستیت، به غروریزی ی تاییه ته وه گوتی: "ئیستا وه ره ژووره و له ویندا را مه وه سته!"کارل گوتی: "وه رزتا ن ناکه م؟" کابرا وه الاسمی دایه وه: "چوّن ده توانی وه رزم بکه ی؟" کابرل بو نه و مه ترسییانه وه پرسی: "تو نه له نازه ی نیات به ناکه و به نازه دینه به تایه دی که بازه ی هم ره شه ی نیزله ندییه کانه وه بیستبوو، که له سه رنه و که سانه هم ن که تازه دینه نهم یکابرا گوتی: "به لنی نه نه له نازه کینشایه ژووره وه نه که نازه دینه پاشان له ناکاو کابرا ده سکی ده رگاکه ی گرتو کارلی راکینشایه ژووره وه ، یه کسه رده رگاکه ی له دوای پاشان له ناکاو کابرا ده سکی ده رگاکه ی گرتو کارلی راکینشایه ژووره وه ، یه کسه رده رگاکه ی له دوای خویه و داخست.

له کاتیکدا دووباره خهریکی سندوقه کهی بوو، گوتی: "حهزناکهم له پاپهوه کهوه چاوم تینبپن، خهلاکی بهرده وام لیره وه تیده په ن و زهق زهق چاوی تینده بپن، ئیندی تاقعة تم نه ماوه. "کارل که به زه همه ت له ته نیشت چهرپاکه وه جی پییه کی کردبووه وه لینی پاوهستی، گوتی: "به لام خو پاپهوه که چوله.) کابرا له وه لا مدا گوتی: "ئیستا، به لین. "کارل بیری کرده وه" دهی خو ئیمه ش باسی ئیستامان ده کرد، به راستی قسه کردن له گه لا نهم کابرایه زور ناخوشه. "کابرا گوتی: "له سهر چهرپاکه دانیشه، له وینده رجی زوره. "کارل به هه رجوریک بوو چوار په لی خوی خزانده نینو

چرپاکهوه، جاری یهکهم که ههولیّدا برواته ناو چرپاکهوه و نهیتوانی قاقبا پیّکهنی. به لاّم هیّشتا بهتهواوی له ناو چرپاکهدا رانه کشابوو هاواری کرد: " ئهی خودایه جانتاکهم لهبیرچووه. "کابرا گوتی: " بوّ له کویّیه؟" "لهسهر ته خته بانی که شتییه کهیه، که سیّك ئاگای لیّیه تی ناوه کهیم بیر چووه تهوه. " پاشان لهو گیرفانهی که دایکی به چاکه ته کهیه وه دووریبووی، کارتیّکی پیّناسی ده رهیّنا و گوتی: "باتربام، فرانز باتربام."

"نهتدهتوانی قفل له جانتاکهت بدهیت؟" "ینگومان، نهخیر." "کهوایه بوچی هیشتت کهسینکی نهناسراو چاویی لینی بینت." "چهترهکهم لیره بهجینهیشتبوو بویه گهرامهوه، نهمدهویست جانتاکهم لهگهل خوم بهینم، لهوهش خراپتر ون بووم. "تو کهست نییه؟ هیچ کهسینکت نییه، ناگایی لینت بینت؟" "نهخیر، به تاقی تهنیام." کارل بیرکردهوه" رهنگه واباش بینت لهگهل نهم پیاوه ببمه هاورین، ناخر له کوی دهتوانم هاوریه کی باشتر لهمه بدوزمهوه؟" "نیستا جانتاکهت ون کردهوه؟ چهترهکهشت نهوه ههر هیچ." کابرا لهسهر کورسییه دانیشت و وای دهنواند که دهیهویت بهراستی یارمهتی کارل بدات.

"به لام پینموا نییه جانتاکهم ون بووبی". اکابرا له کاتیکدا قژه کورته زبر و رهشه کهی به توندی ده خوراند، گوتی: همر به وجوّره بیربکه رهوه که پیت خوّشه، به لام نه وه بزانه هم رکات خه لکی دیته ناو به نده ریّکی تازه وه، نه خلاقی ده گوریّت، رهنگه له هه مبوّرگ، باتربام ناگای له جانتاکه ت بوایه، به لام لیّره پینده چیّت جانتاکه ت هه لگری و بروات. "

کارل له کاتیکدا که چاوی بهدوای رینگهی چوونهده رهوهیدا ده گیرا، گوتی: "کهوایه باشتر وایسه دهستبه جی بروّم و بزانم چی بووه؟" کابرا دهستی خسته سهر سنگی کارل و پالیّنکی پیّوه نا و دووباره کهوته وه سهر چرپاکه، نهوجا گوتی: "له شویّنی خوّت نهجولیّنی."

کارل به توورپهیهوه گوتی: "ئاخر بۆ؟" کابرا گوتی: "چونکه بی سووده، منیش بهم زووانه لیدره دهروقم، کهوایه دهتوانین پیکهوه بروّین. یان ئهوهیه جانتاکهتی دزیوه و ئیدی هیچ کاریک ناکریک، یان ئهوهیه کابرا ههر لهوی دایناوه و بو خوّی روّشتووه. ئهگهر وابیّت ئهوکات ئیمه دهتوانین ئاسانتر بیدوّزینهوه، چونکه ئیدی کهشتییهکه چوّل بووه. ههروا چهترکهشت دهدوّزینهوه."

کارل به بهدگومانییهوه پرسی: "تو ههموو ریّگاکانی کهشتییهکه به باشی شارهزایت؟" لای وابوو ئهو قسهیهی کابرا که گوتی چونکه کهشتییهکه چوّله کهلوپهلهکانی ئاسانتر دهدوّزریّنهوه، ئهگهر له ههلومهرجی ئیستادا رهمز و نهیّنییهکی تیدایه. کابرا گوتی: " ئاخر من تونچیم." کارل بهم قسهیهی کابرا هیّند خوّشحال بوو بهجوّریّك

وهك بلّني قسهكهي چاوهروان نهكراوبوو، هاواري كرد: " بهراست، تز تونييت؟ " ياشان ئانىشكى، لهسهر كورسييهكه دانا و كهميّك سهري بهرز كردهوه، تاكو بتوانيّت وردتر تهماشاي كابرا بكات. گوتى: "لهو ژوورهى كه تييدا بووم لهگهل چهند كهسينكى سلۆڤاكى(١) دهخهوتم، لـه يهنچهرهى ژووره كهوه دهمتواني ماتۆرخانه كه ببينم. "تونچيپه كه گوتي: "بهلني من لهويندهر كار دهكهم. " كارل كوتى: "من ههميشه شهيداي ئاميرهكان بووم." له خهيال ههليگرت و ياشان گوتى: "لموهده چوو ئه گهر ناچار نهبوومايه بيمه ئـهمريكا، بهدلنياييـهوه دهبـووم بـه ئهنـدازيار." كـابرا گوتى: " بۆ ناچاربوويت روو له ئەمريكا بكەيت؟" كارل له كاتيكدا به ئاماژەى دەستى ھەوللى، دەدا خوی له وهلامدانهوهی ئهم پرسیاره بدزیتهوه، گوتی: "نازانم ئییر. "یاشان بهدهم تونچىيەكەوە خەنى، وەك بللىنى دەيوپىست داوالله تونچىيەكە بكات، كە ئىدى لەمبارەپەوە پرسپاري ليّ نه کات. تونچيپه که گوتي: " پيٽموانيپه له خوّرا بيّت. " ديار نهبوو ئاخو بهو قسهيهي دەيويست كارل وەقسەي بنننت يان ياشگەزى بكاتەوە. كارل گوتى: " منيش دەمتوانى بېمە تونچي، ههر بهلايه كم بهسهردا بيّت دايك و باوكم گويّيان ليّ نييه. "تونچي گوتي: "جيّگاكهم بهتال دهبیّ." جا بو ئهوهی نیشانی بدات چهنده شارهزای کارهکهیهتی، دهستی کرد به گیرفانیـدا و قاچه کانی که لهناو یانتوّله فش و چهرمئاساکهیدا بوون، خستییه سهر لیّواری چریاکه تاکو پشوو بدات. كارل ناچاربوو له ديوارهكه نزيك بيّتهوه و بۆ خزى لهويّندهر كروشمه بكات. كارل گـوتى:" دەتمەرىت لىم كەشىتىيەدا واز لىم كارەكمت بىنھىنىي؟" "بىملىن، ئىممرۆ كرىكىم وەردەگىرم و وازدههێنم. " " بوچي؟ چما حهزت لهم كاره نييه؟" " بهڵێ، ههروايه، بهلام ههميشه وازهێناني كەسپىك يەيوەندى بەوھوم نىيە، كە مرۆۋ حەز لە كارەكە بكات يان نا. بەلام تۆ راست دەكەيت، من حهزم لهم کاره نییه. پیشم وانییه تو بهجدی بتهویت ببیت به تونچی. به لام من بهجدی پیت ده لیم ئەم كارە مەكە، ئەگەر لە ئەوروپا حەزت كردەوە ببى بـ ئەنـدازيار، بۆچـى ليـرە بـــ ئەنـدازيارى ناخوينني؟ زانكۆكانى ئەمرىكا لە ئەوروپا يېشكەوتووترن."

کارل گوتی: "دهکریّت لیّره بخویّنم، به لاّم پارهی خویّندنم نییه. له شویّنیّکدا خویّندمهوه کهسیّک تا نهو کاتهی بوو به دکتور به روّژ کاری دهکرد و به شهو ده بخویّند، پاشان بووه سهروّکی شارهوانیش. پیّموایه نهم جوّره شتانه پشتوانییه کی زوّری دهویّت، وانییه؟ رهنگه من پشتیوانم نهبیّت. له ههمان کاتدا من لهو خویّندکارانه نهبووم زوّر خوّم ماندوو بکهم، کاتی دهستم له

١- رەگەزى سلۆڤاكى. كە لە بەشى ناوەندى ولاتى چىكۆسلۆڤاكيادا نىشتەجينن.

خویّندن ههلگرت هیچ بهلامهوه گرنگ نهبوو، رهنگه قوتابخانهکانی ئیره بو من قورستر بن. مسن تهنانهت ناتوانم به ئینگلیزیش قسه بکهم. بهههرحالا پیموایه خهالکی ئیره زور کهیفیان به خهالکی ده دره کی نایهت." "کهوایه توش به و نه نجامه گهیشتوویت، وانییه؟ زور باشه، خراپ نییه. تو ههمان ئهو کهسهیت که من به دوایدا ده گهریّم. بنواره، ئیستا ئیمه لهناو کهشتییه کی شهانمانی داین، که له هیالی هامبورگ شهمریکا شیش ده کات. ئیستا لیّت ده پرسم بوچی ههموو کریّکاره کانی نه لامانی نین؟ بوچی سهرپهرشتیاری ماتورخانه که کهناوی شوباله خهانکی روّمایه؟ روّمیه به باوه پهوه بکهیت، سه گیکی پیسی وه ک شوبال له کهشتییه کی نه لامانی دا بینگاری به ئیمه ی نه لامانی بکات! وامه زانه -" لهم کاته دا قسه کانی له گهروویدا قهتیس ماو ناچاربوو به جوولهی دهسته کانی مهبهسته کهی بگهییّنیت -" که گلهیی و گازنده ده کهم، ته نها له به شوه وی داغی دام اوی. به الام ئیدی به قورقوراگهم داغی دام کاتی نهمه ی گوت چهند مستیکی توندی کیشای به سهرمیزه کهدا. تا نه و کاته ی کهیشتووه." کاتی نهمه ی گوت چهند مستیکی توندی کیشای به سهرمیزه کهدا. تا نه و کاته ی کهیشتووه." کاتی نهمه ی گوت چهند مستیکی توندی کیشای به سهرمیزه کهدا. تا نه و کاته ی که مسته کانی به دواره و چه وی له سهر مستی هه لنه ده گرت.

"من له زور کهشتیدا کارم کردووه" پاشان ناوی بیست کهشتیی بهسهریه کهوه هیننا، ئهوه نده به په له ناوی هینان، وه که بلیّی ناوی یه کهشتی ده لیّت، کارل به ناوهینانی کهشتییه کان خهریك بوو گیژ بینت-" له ناو ههموو ئهم که شتییانه دا زور به باشی کارم کردووه و ریّزم لینگیراوه، له گه لا به همر که شتیوانی کدا که کارم کردووه لیّم رازی بووه. به جوّری که ناچار ده بووم چهندین سال له ناو ههمان که شتی باربه ردا کاربکهم. "- پاشان له جیّگه ی خوی هه ستایه وه، وه که بلیّیت باسی گهوره ترین سهرکه و تنی کردبیّت-" لیّره له ناو ئهم که شتییه سه قه تهدا، که ههموو کاره کانی به پیّی یاسا نه نجام ده دریّن و پیرویستی به وه نییه یه ک زه ره می شکت وه گه را بخه یت، به لیّ له ناو شهم که شتییه دا قه دری من نازانن، چونکه شوبال به بونی مین لیّره وه ره زه، مین لیّره که سینکی که شتییه دا قه دری من نازانن، چونکه شوبال به بونی مین لیّره وه ره زه، مین لیّره که سینکی گرد و تری در بارکه شی وه رنه گریّت. تو له مه تیده گه ی کارل به ناروزیانه وه قارمی ده کرد، که له بیری چووبووه وه له ناو کیشوه ریّکی نه ناسراو کارل به نارامی ده کرد، که له بیری چووبووه وه له ناو کیشوه ریّکی نه ناسراو وله سه تری نه ناسراو دایه. گوتی: "سه باره ت به مه هی چت به که شتیوانه که گوت و وه؟ داوات وله سه که کنه می خوت بداتی ی ناسراو دایه. گوتی: "سه باره تی ده ره وه تو نه می شور کوی به قسه کانی مین لیّکردووه حه تی خوت بداتی ی " "ده بری و دره وه ، تو نه سلمن گوی به قسه کانی مین لیّکردووه حه تی خوت بداتی ی " " "ده بری و دره وه ، تو نه سلمن گوی به قسه کانی مین

٢- ئارۆزيان: حالەتىكى دەروونىيە لەبەرامبەر ھەيەجان دانراوه.

نادهیت و خهریکی ناموزگاریم ده کهی. چون ده توانم بروّمه لای که شتیوان؟" له بهر ماندوویه تی دانیشت و ده مویاوی خسته نیر دهسته کانی.

كارل به خوى گوت: " لهمه باشتر ناتوانم رينمايي بكهم." پاشان ئه و بيرهي به ميشكدا هات، له جیاتی ئەوەی رینمای بكات و گالتەی يیبكات، باشتروایه بروات جانتاكەی بدۆزیتـهوه. بـهبیری هاتموه كاتيّ باوكي ئهم جانتايهي پيدابوو، به گالتهوه پيّي گوتبوو: " دهتواني تا كهي بيپاريّزي؟" ئەمىنستا ئەو جانتايەي كە بەدرىنداي گەشتەكەي يىپبوو، رەنگە ھەر لەخۆرا ونى نـەكردېنت. تاقــە دلنهوایهك كه دەپتوانی به خوی بداتهوه، ئهوه بوو كه باوكی ئيستا ئاگای ليني نبيه، ئهگهر بشيويستايه ئاگادار بين، دووباره بۆي نەدەلوا. تەنھا شىتىك كىھ بنكىمى كەشىتيوانى دەپتوانى بهماللهوهيان رابگهێنێ، ئهوهبوو به سهلامهتي گهشتووهته نيوٚيوٚرك. بهلام كارل لهوه بهداخ بوو تهنانهت نهيتواني بوو له كهلويهلي ناو جانتاكهي سوود وهرگريّت. بـ فرونـه دهبـوو ماوهيـهك لهمهوبهر كراسهكهي بگوريّت. وادەردەكهوت ههرلهم سهرهتايهوه گيرفاني بهتالله و ليّبي قهوماوه، ئيستا كه ييويست بوو به جلوبهرگي ياكوخاوينهوه بكهويته بهرچاوان، ناچاربوو ههر ئهو كراسه پیسهی لهبهردا بیّ. ئهگینا ونبوونی جانتاکهی ئهوهنده گرنگ نهبوو، چونکه ئهو چاکهت و يانتۆلەي لەبەرىدابوو لە ھى ناو جانتاكە باشتر بوو. ريك بەر لە ھاتنەكەي، دايكىي بــە يەلــەيرووز ئەو چاكەتوپانتۆلەي خستبووە ناو جانتاكەوە، تاكو لە تەنگانـەدا لەبـەرى بكـات. ياشـان وەبـيرى هاتموه له جانتاكميدا يارچميهك كالباسي ڤيرۆنيسي (٣) تيدايه، كه دايكي وهك خواردنيكي بـمتام و چێژ لـه شتێکييهوه پێڃابوو، بـهلام کـارل تـهنها يارووپـهکي لێخواردبـوو، چـونکه بهدرێـژايي سهفهرهکهی ئیشتیای نهبوو، تهنانهت ئهو سوویهی که به بهشی یله سنبی گهشتیارانیان دهدا هنشتا لني زيادبوو. به لام له ئيستادا حهزي ده كرد ئه و كالباسه ي لهبهرده ستدابووايه، تاكو ييشكه شي تونچيپه کهي بکات، چونکه به دياريپه کې بچووکي لهم جوره، ديتواني دالي شهم جوره کهسانه بهدهست بهیننیت و بکهویته بهر دلیان. کارل ئهمه له باوکییهوه فیرببوو. چونکه باوکی جگهرهی بەرگى دەكرد بە گىرفانى كارمەندەكانى ژېر دەستىدا و لەم رېگەيەوە خۆى لــه لايــان خۆشەويســت كردبوو، ئيستا تهنها شتيك كه كارل هـهيبوو دهيتواني ييشكهشي تونچييهكهي بكات، تـهنها یاره کهی بوو، به لام نهیده ویست دهست له یاره کهی بدات، چونکه ئه گهر جانتاکهی ون بینت، بهدلنیایهوه زیاتر ینویستی به یاره دهینت. دووباره بیری له ون بوونی جانتاکهی کردهووه،

Veronese - ۳: جۆرە خواردنىكى ئەوروپىيە.

نمیده توانی سهرله وه ده ربکات، کهچون ده کری تاوا به سووك و سانای جانتاکه ی لهده ست بدات، که به دریژای سهفه ره کهی به رده وام تاگای لیّی بووه و ته نانه ت له به رئو م جانتایه ی خه و نده چووه چاوی. وه بیری هاته وه که چون پینج شه و به چاوی گوماناوییه وه له و بوّره پیاوه چیکوسلو قاکییه ی ده پروانی، که له دوو چهرپا لهولاتره وه له ده ستی چه پیدا ده خهوت. کارل له وه دانیابوو که کابرا بو دارینی جانتاکه ی پلانی دارشتووه. کابرای سلو قاکی ته نها چاوه ریّی نه وه بوو کارل خهوی لیّبکه ویّت، تاکو به و داره دری و نوک تیژه ی که به روّژ هه میشه یاری و پاهینانی پیده کرد جانتاکه له ژیرده ستی ده به روز ده میشه یاری و پاهینانی پیده کرد جانتاکه له ژیرده ستی هه لاه مستی هه لاه ستایه وه و به چاوی حه سره تباره وه ته ماشای جانتاکه ی کارلی ده کرد. کارل به پروونی هه ستی به وه کرد بوو که مرغی له جانتاکه ی خوش کردووه. چونکه له گه ل نه وه ی به پینی ریساکانی که شتیام که هم الم الم الم الم به ناروونه که ی بنکه ی په سهند کردنی گه شتیار نیک مورخی ساند، به ترس و له رزه وه ته ماشای رینه ایه ناروونه که ی بنکه ی په سهند کردنی گه شتیار نیک له نزیک کارله وه مورخ ماندی که شاخ به و ده وروب می که مینک وه نه و ده وروب می که دوور له وه وه دابی گیساند و ده وروب می کارل تاریک که مینی ده و ده وروب می که مینک وه نه و ده وروب می بینی ته و ده وروب می که رود و به و بیناره ی بینی بینیسته و ده وروب می و ده وروب می که ده و ده وروب می که ده و ده وروب می که ده و ده وروب می که دانیا که که ده و ده وروب می کارل تاریک بورایه، باچار ده بو و به بینداری به ینی ته ده ده ستی پیراده گه پشت!

لهسهر دیواری تهنیشت چرپاکه هه آگرت و خستییه ناو گیرفانی، جانتاکهی هه آگرت و به پهله له که آن که دوره که وتن. له گه آن که (⁴⁾ و دده رکه و تن.

تونچییه که گوتی: "ئیستا سهریک له نووسینگهی که شتی ده ده م و بوچ ونی خوّمیان پی ده ده کوری دونی خوّمیان پی ده ده کوری ده مورو گه شتیاره کان چوون، ئیدی بوّ من گرنگ نییه چوّن ره فتار ده که م تونچییه که هه مراه جاره ی به جوّریک نه مقسه یه یه دووباره کرده وه ، هه روا به ده م روّشتنه وه شهقیکی له مشکیک دا که له سه ریگه که یانه و ره د ده بوو، نه و نووکه شهقه وای له مشکه که کرد، به خیّرایه کی توندتر به ره لای کونه کهی هه لبیت و له کاتی خوّیدا بگاته جیّ. تونچی به کاوه خوّ به ریّگادا ده روّشت، چونکه هم رچه نده لاته کانی دریّر بوون، به لام له به رقه و یان دوون.

به تهنیشت چیّشتخانه که دا رهدبوون، که لهناو چیّشتخانه که دا کوّمه له کچییّك به بهروانکه ی سپی پیسه وه - که به ئهنقه ست پیسیان کردبوو - له ته شتیّکی گهوره دا قاپ و قاچاخیان ده شوّرد. تونچی سلاوی له کچیّکیان کرد، کهناوی لینا بوو، دهستی به دهوری که مهریدا هیّنا، لهبه رئه وه به نازو عیشوه وه خوّی له تونچی دوورده خسته وه، چهند ههنگاویّك به مشیّوه یه لینای له گه لا خوّی وه پیّش خست. گوتی: "ئه مروّ مووچه ده ده ن ناته ویّت بیّیت؟" کچه گوتی: " بوّچی زهمه ت بکیشم، توّ ده توانی پاره که م بوّ وه ربگری و بوّم بهیّنی. " له گه لا ئه م قسانه دا خوّی را ده پسکاند و همولیّ ده دا خوّی له دهستی تونچی رزگار بکات، تونچی وه ریّکه وت. لینا به دوایاندا هاواری کرد: " نهو کوره جوانه ته کوی دوّزیوه ته وه؟" به لام چاوه روانی وه لامی نه کرد. ده نگی پیّکه نینی که کان که دهستیان له کوی دوّزیوه ته وه ؟" به لام چاوه روانی وه لامی نه کرد. ده نگی پیّکه نینی که کان که ده ستیان له کار هه لگرتبو و ده بیسترا.

٤- كۆرەول: وشەيەكى زارى ھەورامىيە، بە شوينىنكى بىكەلك دەوترى كە بە ناچارىيەوە مرۆ لەناويدا بژى.

سهرسام بوو، بههزی ئهوهی به بلیتی پله سی گهشتی کردبوو، شتیکی وههای له کهشتییه که نهدیبوو. له را رهوه کاندا وایهری کارهبا راکیشرابوو، ههرتاو نا تاویک زهنگیکی چکوله لیدهدرا.

تونچي به ئهدهبهوه له دهرگايه كي دا، كاتي كهسيك له ژوورهوه گوتي: "وهره ژوورهوه!"، بهئاماژهی دهستی کارلی ناچارکرد ئازایانه وه ژوور کهویت. کارل چووه ژوورهوه، به لام لهلای دەرگاكەوە راوەستا و لەوە زياتر نەچووە پيشەوە. سى پەنجەرەي ژوورەكە دەريايان وەك وينەيەك لــه چوارچێوه گرتبووهوه كاتى كارل تەماشاي جووڭەي شەيۆلەكانى دەكىرد، دڭىي وەك فىرەي بالني چۆلەكە كەوتە لىدان. وەك بلىپى لە ماوەي ئەم پىنج رۆژەدا ھەرگىز تەماشاي دەرىاي نەكرد بىي. كۆمەلىك كەشتىيى زەبەلاح لە ھەموو لايەكى كەشتىيەكەوە لـ ھاتوچــۆدا بـوون، بـ مجۆرىك كـ ه كينشى قورسيان ريكهى دەدان خويان بدهن به دەم هيرشى شەپۆلەكانى دەرياوه. ئەگەر كەسيك نیوهی چاوی دانجستایه، وا دههاته پیش چاوی ئهم کهشتیانه سهرهرای قورسییهکهیان به لارهلار بەرىدا دەچن. ئالا كورتەكانيان بە ستوونى كەشتىيەكانەوە بەھىواشىي دەشمەكانەوە، ئەگەرچىي ئالاکان بههری خیرایی کهشتییه کانهوه بهتوندی و رهپوراست راکیشرابوون، به لام به هیواشی دەشەكانەوە. دەنگى تەقىنى چەند تۆيىك لە چەند كەشتىيەكى جەنگىيەوە بەرزبووەوە، كە رەنگە بۆ رېزدانان بوو بېت. كەشتىيەكى جەنگىش بە نزيك كەشتىيەكەرە تېيەرى. دەمىي لووللەي تۆپەكانى ئەو كەشتىيە كە تىشكى خۆر لە ئاسنەكانى دەدان دەدرەوشانەوە. جوڭەي دانىياو لەسەرخۆى كەشتىيەكان، تۆپەكانى سەر رووكارى كەشتىيەكانى كە زۆر ھەموار نەبوو وەك بېشكە دهجووالاند. لهدهرگاكهوه تهنها ديمهني بهلهم و كهشتيي بچكۆله دياربوو كه دهسته دهسته له نيدوان كەشتىيە گەورەكاندا قەرەبالغيان دروست دەكرد. لە پشت ئەم دىمەنەوە شارى نيۆيۆرك بە بالەخانــە په کجار بهرزه کانییهوه، وهك بليّی به ههزاران چاو سهرنجی خستبووه سهر کارل. به ليّ، لـهم ژوورهدا مرة تنده گهشت له كوندانه!

سی پیاو به دهوری میزیکی خردا دانیشتبوون، یه کیکیان بهرپرسی که شتیه که به به بود، که پوشاکی فهرمی شینی لهبهردابوو، دووانه که ی دیکه یان فهرمانبه ری بهنده ربوون و پوشاکی فهرمی رهشی نهمریکیان لهبهردابوو. لهسهر میزه که کومه لیک کاغهزی جوراو جور دانرابوون. بهرپرسی که شتیه که که قه له میریکی به دهسته وه بوو، یه که مجار سهیریکی کاغهزه کان کردوو، پاشان دای به دهست دوو پیاوه که ی دیکهوه، شهوانیش کاغهزه کانیان خوینده و به شیک له کاغهزه کانیان خستیه ناو جانتاکانیانهوه. کاتی ههرسیکیان خهریکی ریک خستنی نووسراوه کان بوون، یه کیکیان جو هاوکاره کانی ده کرد.

پیاویکی گچکه لهتهنیشت یه که مین په نجه ره و له پشت میزیکه وه که پشتی له ده رگاکه بوو دانیشتبوو، کابرا میژوولی کومه لیک ده فته ری گهوره گهورهی ژمیریاری ناو کتیبخانهیه کی گهوره بوو، که هاوئاستی سه ری بوو. له ته نیشتییه وه سندوقیکی نه ستوور ده بینرا، که به لای که میه وه هدرکه چاوت ینی ده که وت، دیاربوو به تاله.

لهبهردهم پهنجهرهی دووهمدا کهسی لی نهبوو و لهویوه ده کرا به جوانی دهرهوه ببینی، به لام له نزیك پهنجهرهی سییهمهوه دوو پیاو راوهستابوون و لهسهرخو خهریکی قسمه کردن بوون، یه کیدگیان پالی دابوو به پهنجهره کهوه که پوشاکی هیزی دهریایی لهبهردابوو، یاری به کهلانی شمشیره کهی ده کرد، نهوی دیکهیان که قسمی له گه لا ده کرد و لهبهرامبهر پهنجهره کهوه راوهستابوو، تاو نا تاویک جوولایه کی ده کرد و به هوی جوولانه کهیهوه به شیک له میدالی سهرسنگی کابرای بهرامبهری دهرده کهوت. شمو کابرای بهرامبهری دهرده کهوت. شمو کابرایهیان که روو له پهنجهره کهبوو جلی مهده نی لهبه دردابوو، گالوکیکی حمین درانی به دهستموه بوو، کاتی دهستی لهسهر کهمهری داده نا، گالوکه که وه ک شمشیر ده ها ته پیش چاو.

کارل دەرفىمتى زۆرى نىمبوو كىم بىموردى هىمموو ئىمم دىانانىم بېينىيىت، چونكە لىمناكاو خزمەتكارىكى بەرەو لايان ھات و لە تونچىيەكەى پرسىي چ كارىكى ھەيىم؟ بەچاويدا دىيار بىوو دەپەرىت بايىت تونچى لەخۆرا ھاتووەتە ئەم ژوورەوە. تونچى بەنەرمى وەلامىي دايىموە، دەسەرىت لەگەل بەرىۆوەبەرى ژمىريارىدا قسە بكات. خزمەتكارەكە بە ئاماۋەى دەست تونچيەكەى تىكەيانىد كە ئەم كارە ناكرىت، بەلام لەھەمان كاتدا وەرى كەوت و لە رىگەكەى خۆى لايدا تاكو بە تەنىشىت مىزە خرەكەدا تىنەپەرى و بەپەلە بەرەو لاى ئەو كابرايەچوو، كە مژولى دەڧتەرى ژمىريارى بوو. بەرىۆوەبەرى ژمىريارى - كە بە بىستنى قسەكانى خزمەتكارەكە خۆى رەق و تەق كىرد - سەرئەنجام بوروى بەرەو لاى تونچىيەكە وەرگىراو بە توورەيى بە دەستى ئاماۋەى بۆ كرد كە لەبەر چاوى ون بىت. لەھەمان كاتدا خزمەتكارەكەشى سەركۆنە كرد، تاكو لەۋە دائىيا بىت قسەكانى كارىگەرى بەسەر تونچىيەۋە جىدەھىيىلان. خزمەتگوزارەكە بەرەو لاى تونچىيەكە ھات و بە دەنگىنى باوەر بەسەر تونچىيەۋە گىتى: " ھەر ئىستا برۆۋە دەرەۋە!"

میزی به ریوه به ری ژمیریاری و به توندی دهستی به میزه که یه وه گرت، بو شهوه ی خزمه تکاره که نه توانیت بیکاته ده رهوه.

لهناکاو سهرانسهری ژووره که ئارۆزیا. بهرپرسی کهشتییه که که له پشت میزه کهیهوه دانیشتبوو، له شویزی خوی دهرپهری، فهرمانبهره کانی بهنده ربهئارامی به هم سهرنجدانیکی تایبهت، چاودیری بارودو خه کهیان ده کرد، ئهو دوو پیاوهی که له تهنیشت پهنجهره کهوه بوون لیکدی چوونه پیشی، خزمه تکاره که ههستی ده کرد ده بی به پیوه به ره کانی برپاربده ن و پیویست ناکات ئه و خوی لهم کاره هه ها تقورتینیت، خوی کیشایه دواوه. تونچی به تووره یا به وه جاری له نزیك ده رگاکهوه خوی خلافاندبوو، تاکو بزانیت چ کاتی پیویست ده کات خوی هه القورتینیت. دواجار به ریوه به کورسیه کهی دا.

کارل له گیرفانه شاراوه کهیدا، که ئیستا بوّی گرنگ نهبوو کهسانی دیکه بزانن له کویدایه، پاسپورته کهی ده رهینا، له جیاتی ههر جوّره پیناس و ناسنامهیهك کردییه وه و لهسهر میزه که داینا. به لاّم وه ك بلیّی نهم کارهی کارل له روانگهی به ریّوه به ری ژمیریارییه وه بی سوودبوو، چونکه به دوو په نجهی پاسپورته کهی خسته لاوه، کارل دووباره پاسپورته کهی هه لگرته وه و خستیه وه گیرفانی، وه ك بلیّی ریّوشوینی خوناسینه کهی به ره زامه ندییه وه کوتایی هاتووه.

له بهرامبهری چهمابووهوه، بیری پهرش و بالو نهکردایه، رهنگه بیتوانیایه گوتارهکهی باشتر بدات.

تونچی بهرلهوهی کهس پرسیاری لیبکات، یاخود تهماشای بکا گوتی: "ههرچی گوت ههمووی راسته ." ئهگهر ئهو پیاوهی که میدالییهکهی به سنگهوهبوو-ئیستا کارل وابیری ده کردهوه ئهم کهسه جگه له کهشتیوان کهسی دیکه نییه – برپاری نهدایه، له داواکهی بکولایتهوه، تامهزروی له رادهبهدهری تونچی پیدهچوو ئه نجامیکی خراپی لیبکهویتهوه. به هوی شهوهی کهشتیوانهکه دهستی به شیوه یه کی وه وه که پتهوی به رد به ره و لای تونچییه که دریژ کرد و گوتی: "وهره ئیره." کارل بیخهم بوو. ئیستا ئیدی ههموو شتیک به رهفتاری تونچییهوه بهسترابووهوه، کارل لهوه دانیابوو که تونچی ههقیهتی.

لهم كاته دا خوشبه ختانه دەركه وت تونچى يياويكى دونياديدەپ. له يەكهمىن ھەولىدا به ئارامىيەكى لەرادەبەدەر لەناو سندوقە چكۆلەكەيدا بەستەيەك كاغەز و دەفتەرىكى ياداشتى دەرھينا، ياشان بەجۆرىك بەرەو لاي كەشتىوانەكە چوو، وەك بلىپى ئەم كارەي بەتـەواوي ئاساپى بیّ، بیّ گرنگدان به بهریّوهبهری ژمیّریاری به لکهیه کی لهسهر تاقی تهنیشت یه نجهره که دانا. ئیدی بهرێوهبهري ژمێرياري جگه لهوهي نزيك بێتهوه، كارێكي ديكهي له دهست نهدههات. هاته يێشهوه و گوتی: "ئەم كابرايە بۆلەبۆلكەريكى ناسراوه، زۆربەي كات لە جياتى ئەوەي لە ماتۆرخانەكەدا خەرىكى كاركردن بيت، كاتەكانى لـە ژوورى ژميرياريـدا بەسـەردەبات. شـوبالى كـە كەسـيكى بیدهنگه به کرده وه بیخارهی کردووه. گویم لیبگرن!" لهم کاته دا رووی له تونچییه که کرد و گوتی: (تۆ كەسىككى زۆر مكورى و ئەتەوپت زىرەكى بكەيت. تا ئىستا چەندىن جار بە شەق لىدرە تۆپان کردووهته دهرهوه، که ههلبهت سووچی خوّت بووه، چونکه بیشهرمانه داوای جوّره شتیکت کردووه که حهقی تۆ نهبووه! تا ئێستا چهند جار لـه ژمێريارييـهوه بـۆ نووسـينگهي ژمێريـاري چـوويت و گەراويتەوە؟ تا ئينستا چەند جار بۆت روون كراوەتەوە كە شوبال بەريوەبەرتــه و ئەگــەر كيشــەيەكت ههبوو سهر لهو بده نهك كهسينكي ديكه؟ كهچي ئيستا بهويهري بيشهرمييهوه هاتوويته ئيره و له بهردهم كهشتيواندا به رهفتاره بينشهرمانهكانت نارهحهتي دهكهيت، وهك بليني هاتني خوّت بهس نهبوو، يهكيكي ديكهشت وهك گوتاربيّ لهگهل خوّت هيناوه، تاكو ئهو قسه بيمانايانهي كه خستووته میشکییهوه دهریانبریت. ئهویش کوریژگهیهك که تا ئیستا من لهناو ئهم کهشتییهدا نەمىىنىوە.!"

کارل به زه همه دانی به خزیدا گرت که به کابرادا هه لنه شاخیت. به لام که شیرانه که به جۆرە قسەى سەبارەت بەم مەسەلەيە كرد: "لێيگەرێ خۆى بڵێت دەردى چىيە؟ شوبال بەم دوايانــه يني له بهرهکهي خزي زياتر رادهکيشي ، بهلام ئهم کارانهي ئهوه ناگهيينن تو لهسهر حهق بيت. " كەشتىوانەكە لە دواھەمىن قسەيدا رووى دەمى لـە تونچـىيەكە بـوو، ئاسـابى بـوو كەشـتيوانەكە نهدهبوو يهكسهر لايهنگري له تونچي بكات، بهلام وهك بليني همهموو شتيك بهباشي دهجووه ينشهوه. تونچي دهستي كرد به خستنه رووي سكالاكهي، به جورنك كه له سهرهتاي قسه كانيهوه شوبالی به (بهریز شویال) ناو دهبرد، کارل که له تهنیشت مینزه بهتاله که بهریوه بهری ژميرپارىيەوە راوەستابوو، ئەوەندە خۆشحال بوو بەردەوام يەنجەي لەسمەر تەرازووە تايبەتىيەكمەي نامه كيّشان داده گرت" بهريّز شوبال سه ختگيري ده كرد! بهريّز شوبال بيانييه كاني به باشتر ده زاني! بهريز شوبال فهرماني به تونچي دهكرد له ماتزرخانهكه بچمه دهرهوه و سهرئاوهكان ياك بكاتهوه، كه هه لبهت به هيچ جوريك ئهمه ئه ركى تونچى نهبوو!" له قسه كانيدا ته نانهت گومانيشى خسته سهر لیزانی و کارامه یی شوبال، چونکه گوتی له کاره کانیدا وا خوی ده نوینی که شاره زایه. کارل له كاتى قسه كردنيدا سه رنجى له كهشتيوان ده دا و به ريزه وه ته ماشاى ده كرد -به جوريك وهك بلينى هاوكاري پهكدي بوون- بهم كارمي دميويست دمربرينه نهشياوهكاني تونچي كاريگهري خراب بهسهر كەشتىوانەوە بەجى نەھىلان. ھەرچەندە كەشتىوانەكە زۆر لە قسە ھەلىتوپەلىتەكانى كابراي تونچىي تینه ده گهیشت، به لام هیشتا به وردی گویی له قسه کانی ده گرت، له چاویشیه وه دیاربوو بریاری داوه ئه مجارهیان تا کوتابی گوی له قسه کانی بگریّت. ئهو کهسانهی که لهوی بــوون ورده ورده وهرهز و بي تاقهت ببوون دهنگي تونچي ئيدي بهو بههيزييهي پيشوو بالني بهسهر ژوورهکهدا نهکيشابوو، ئەمەش نیشانەيەكى خراپ بوو. ئەو پياوەي كە جلى مەدەنى لەبـەردا بـوو، بـە كیشـانى گالۆكـە ئۆقرەپى خۆى نىشان دەدا. ئەوانى دىكەش تاو نا تاوپىك سەريان ھەلدەبرى، بەلام ھەردوو فهرمانبهری بهندهر که دیاربوو کاتی پێويستيان نهبوو، ديسانهوه کاغهزهکانيان گرت بهدهستهوه، ههرچهنده بیریان کهمیّك یهرش و بالاو بوو بهالام كاغهزهكانیان تاوتویّ دهكرد. بهریرسی كەشتىيەكە گەرايەرە لاي مىزدەكە، بەرىودبەرى ژمىريارى كە ئىستا پىيوابور سەركەرتورە، ئاھىكى گالته جارانهی هه لکینشا. خزمه تکاره که به ینچه وانهی ئه وانی دیکه وه که گرنگیان به مهسه له که نەدەدا، بەباشى گوێى راگرتبوو، تا رادەيەك ھاوخەمى لەگەل ئەو كابرايەي دەكرد كە لــە بــەردەمى گهوره پیاواندا راوهستابوو، سهری بو کارل دهلهقاند و دهتگوت دهیهویت شتیک بلیّت. له ههمان کاتدا لهوبهری پهنجهرهکانی بهندهرهوه ژیان بهردهوام بیوو، کهشتییه کی تهخت که باری کهشتییه که کیویک بوو له بهرمیل، وهها بار کرا بوو که هیچکامیان ریخی تینهده چوو بکهونه خوارهوه به تهنیشتیاندا تیپهری و بهنزیک بوونهوه کهی روزی رووناکی تاریک داهینا. بهلهمه مهکینه یه بچوکهکان به خیرایی به لایاندا تیده پهرین، ئهگهر کارل کاتی ههبووایه حهزی ده کرد به وردی تهماشایان بکات، ئهم بهلهمانه به پهیرهوی له بچووکترین جوولهی ئهو پیاوانهی که له پشت سووکانه کانهو راوه ستابوون به خیرایی تیده پهرین.

له ههموو لایهکهوه شتی سهیر و سهمهره بهسهر شهپوّلهکانی ئاوهکهوه دهبینران، دهمودهست دهچوونهوه ناو ئاوهکه له پیِّش چاوه سهرسامهکانی کارلهوه بزر دهبوون. مهلهوانهکان له کاتیّکدا که ئارهقهیان دهرِشت، ئهو بهلهمانهی که پهیوهستبوون به کهشتییهکانی ئوّقیانووسهوه به سهول بهرهو پیّشهوهیان دهبردن. ئهم بهلهمانه پرپوون لهو گهشتیارانهی که به بیّدهنگی دانیشتبوون و چاوهرِیّیان دهکرد، ههر دهتگوت به پالهپهستو لهویّیان ترنجاندوون، تهنیا ههندیّکیان نهیاندهتوانی ئاور بدهنهوه، تاکو تهماشای ئهو دیمهنه بکهن وا گوّرانی بهسهردا دههات. شهپولیّکی بیکوّتایی، بهی ئوقرهییه له گهوههری نائارامی جیهانهوه رووی دهکرده مروّقه داماوهکان و کاروبارهکانیان.

به لام ههموو شتیک پیویستی به خیرای و روونی و راشکاوی ههبوو، تونچی خهریکی چی بوو؟ بهدانیاییهوه ئهوهنده قسهی کردبوو، که ئاره قاله روخساری ده چورا و دهسته کانی وا که وتبوونه لهرزین، که ئیدی ئهو کاغهزانهی پی ههانهده گیرانهوه که لهسهر پهنجهره که داینابوون، سکالا کردنی شوبال له ههموو لایه کهوه هیرشی بو میشکی هینابوو، بیری ده کردهوه ههر یه له له سکالایانه بهسه بو ئهوهی شوبال بو ههمیشه لیره وهدهرنین. به لام ئهوهی شهو به که شتیوانه کهی ده گوتن، کومه این قسهی بیسهره وبه ره و تیکه لا و پیکه لا بوون. ده میک بوو کابرای گالوک به دهست چاوی بریبووه بنمیچه که و لهبهر خویهوه فیکهی لیده دا. فهرمانبه رانی به نده رله له کاره میزه که خویاندا به رپرسی که شتیوان مات لا کردبوو و دیارنه بوو که ی بهری ده ده ده داره که وریایانه که شتیوان بوو که ریگهی له هه الاپ وونی به رپرسی ژمیزیاری گرتبوو. خزمه تکاره که وریایانه که شتیوان به و ساتیک چاوه رینی ئهوه ی ده کرد که شتیوان فهرمانیک لهسهر تونچییه که ده ربکات.

کارل نهیدهتوانی به بیدهنگی دانیشیت، به ناچارییهوه بهدهم تهتهلهکردن و تاوتوییکردنی خیرای ههموو ئهو شیوازانهی له میشکیدا بوون و دهیتوانی کیشهکهیان پی ببرینیتهوه، بهرهو لایان چوو. بهراستی کیشهکه جدی بوو، ئهگهر کهمیک پیشتر بو ئهویندهر بهاتنایه، پیدهچوو به شهق بیانکهنه دهرهوه.

پێدهچوو کهشتیوان پیاوێکی باش بێت، کارل پێی وابوو که بهڵگهیهکی تایبهتی بو خوٚی پێیه، که بیسهلێنێ سهروٚکێکی دادپهروهره، به آلام بهههر جوٚرێك بێت، چاوقایمانه به زوڕنای ههموو کهسێك سهمای نهدهکرد. بهڕێکهوت تونچیش ههر بهو تووڕهیه بههێزهی که له دلٚیهوه ههستی پێدهکرد، ههر بهو شێوهیه لهگهل کهشتیوانهکه دهجووآلایهوه.

بۆیه کارل به تونچی گوت: "دهبی شته کان روونتر و ساده تر باس بکهیت، ئه گهر به وجوّره قسه بکهی، که شتیوانه که ناتوانیّت هیچت بو بکات. که شتیوان چون ده یتوانی ناوی شه و هه موو میکانیست و فه رمانبه رانه ی که شتی بزانیّت؟ ئه ویش ناوی یه که میان، هه ربوّیه ئه وه تا کاتی ناوی که سیّك ده هیّنیت، ده ستبه جی نازانی مه به ستت کیّیه؟ له پیشدا باسی کیشه گرنگه کانتی بو بکه، یه که مجار گرنگترینیان باس بکه و پاشان ئه وانه ی دیکه، ره نگه ئه وه بزانیت که پیویست ناکات هم موو کیشه کانت بو که شتیوان باس بکه یت. تو هه میشه روونتر باسی کیشه کانت بو مین ده کرد!"بو پاکانه کردن بو خوی بیری کرده وه، ئه گهر له ئه مریکا جانتای بدزری، که وایه ده شکریت مرز جارجارت ک در و بکات.

بهلام ئايا ئامۆژگارىيەكانى سووديان ھەبوو؟ ئاخۆ بۆ ئەم قسانەي گەلەك درەنگ نەبوو؟

کاتیّك تونچی دهنگی ئاشناكهی خوّی بیست، دهستبهجیّ له قسه كردن كهوت، به لام بههوّی شكانی غرور و بیرهوهرییه تالهكانی رابردووی و خهمی ئیّستای، چاوه كانی وهها پر پروون له ئاو، به زه همه تد دهیتوانی كارل بناسیّتهوه. ئهمیّستا چوّن دهیتوانی ئهم قوّناغه تیّپهریّنیّت؟ - كارل به بیّدهنگی له بهرامبهر تونچیدا راوهستابوو، ههستی به حالی ده كرد - چوّن دهیتوانی لهم قوّناغهدا شیّوازی داواكهی بگوّریّت؟ چونكه به تهواوی لای روون بوو، ئهوهی شیاوی گوتن بوو شهم گوتوویهتی، به لام له كهل ئهوهشدا بچووكترین ههستی هاوخهمی كهسی دنه نهداوه. لهههمانكاتدا به پیچهوانهی ئهو ههموو قسانهی كه كردوونی و له راستیدا هیچی نهگوتووه، ناكریّت چاوهریّی ئهوه بکات ئهم كهسانه دووباره گویّ بو قسه بیّماناكانی راگرن لهم كاته شدا كارل كه ته نیا كهسیّك بوو پشتگیری لیّده كرد، ئاموّرگرای ده كرد و ئهوهی بو روون ده كردهوه كه ئیدی ههموو شتیّك له دوست ده رچووه و قسه كردن بی سووده.

کارل له کاتیکدا که له بهرامبهر نیگای تونچییهوه چاوی داخستبوو، به نائومیدییهوه دهیگوت: دهستهکانی وه ک نیشانهی کوتایی هاتنی ههموو هیوایه ک شوّرکردبووهوه، لهبهر خوّیهو دهیگوت: " ئای خوّرگه زووتر لهبری تهماشاکردنی دهرهوه له پهنجهرهکهوه، قسهم بکردایه. " به لاّم تونچی لهم رهفتارهی کارل به ههله تیّگهیشت، چونکه وابیری ده کردهوه کارل خهریکه بهنهیّنی سهرزهنشتی

ده کات. له کاتیکدا کارل دهیویست دلسوزانه له بههه له تیگه شتن ده ریبه ینیته وه. پاشان دهستی کرد به راویژکردن له گهلا کارلدا و بهم کارهی هه لهیه کی گهوره تری خسته سهر هه له کانی دیکهی. لهم کاته دا کابراکانی دهوری میزه که که زوربلینی بی که لکی تونچی، ببووه هوی بیزار کردنیان تووره بوون. کاتیکی شبه بهریو به بین ایری با درامی که شتیوانی له به رامبه و قسه بینماناکانی تونچییه وه ده بینی کاسه ی سهبری لیوریژ ببوو، له و لاشه وه خزمه تکاره که دووباره گه رابووه وه ژیر دهسه ای ناغاکانی و سهیری چاوه ده رپوقیوه کانی تونچی ده کرد و دواجار کاتیک کابرای گالؤك بهدهست، که که شتیوان جارناجاری ک نیگایه کی دوستانه ی لی ده بری، کاتی له قسه کانی تونچی بینور بوو، ده موچاوی گرژ کرد، ده فته ریکی بچووکی یاداشتی ده رهینا و له کاتیک دا بیری له بیزاربوو، ده موچاوی گرژ کرد، ده فته درخه و پاشان ته ماشای کارلی کرد.

کارل که له لادانی نمو توور ویمی که تونچی ناراسته ی ناماده بووانی کردبوو، دووچاری کیشه ببوو، به پیچهوانه ی جیاوازی بیرورای له گه لا تونچی، بزهیه کی دوستانه ی بهده مهوه کرد و گوتی:

"ده زانم تو لهسه رحه قیت، هیچ گومان له وه نییه." ده ترسا بهده م قسه کردنه وه تونچی ده سته وه جووله که وتووه کانی بکیشیت به ده موچاویدا. ده یوست ده ستی بگریت و بیبات ه که ناریکه وه و چه ند قسه یه کی میورکه ره وه و هیوا به خشی بو بکات و شهوانیش نهیبستن به الام نیدی سوودی نه بووه کارل نه میستا ده ستی کردبوو به دلاانه وه ی خوی ، به وه ی که تونچی ده توانیت هه ربه و هیزی نائومیدان می شکست به و حه وت که سه به پینیت به الام له ناکاو سیسته می زهنگی ناگومیدان که می دو قره که دوره که ناکه و سیسته می زهنگی ناگوادار کردنه وه به هموو دو گمه زوره کانییه وه بینی ، که ده کریت به ده ستنان به یه کیک له دوگمانه دا، هه موو دو ژمنه کانی که له پاره وه که دا کوبووبوون ه وه ناگادار بکرین هوه و کومه کیان له دوگمانه دا، همو و دو ژمنه کانی که له پاره وه که دا کوبووبوون ه وه ناگادار بکرین هوه و کومه کیان له دوگریت.

به لام سهره رای نهم بارود و خه ماندوو که ره بی وینه یه، کابرای گالوّك به ده ست به ره و لای کارل هات و به ده نگیّکی نه گهرچی به رز نه بوو به لام ده کرا له پال ورینه کانی تونچیدا ببیستری، گوتی:

" هه ر به راستی تو ناوت چییه?" له و کاته دا له ده رگا درا، وه ک بلیّی کابرای پشت ده رگاکه چاوه ریّی برسیاریّکی وه های کردییت.

خزمه تگوزاره که سهیریّکی که شتیبوانه که ی کرد و نهویش سه ری بر له قامه ند. خزمه تگوزاره که به دره و لای ده رگاکه چوو کردییه وه . له به رده م ده رگاکه دا کابرایه کی بالا مامناوه ند که چاکه تیّکی کوّنه ی سه ربازی پوشی بوو راوه ستابوو. نهم که سه - که خودی شویال بوو - وا نه ده هات ه پیّش چاو نه وه نده حدزی له کاروباری نامیّره کان بیّت. نه گهر کارل به و ره زامه ندیی که له سیمای که سانی

ئامادهبووی نووسینگهوه -تهنانهت سیمای کهشتیوانیش-دهبینرا، نهیدهتوانی ههست بهوه بکات چی لهگورییه، به توقیوی تونچی و رهفتاره کانی که به توورهیهوه مستهکولهی ههلبریبوو، دهیزانی چی له گورییه. تونچی مستی وها قوجاندبوو، دهتگوت کاری لهوه گرنگترین نییه و ئامادهیه همموو شتیک له پیناو باوه ره کهیدا بهخت بکات. وه بلینی چی هینزی تیدایه تمنانهت شهو هیزهشی که به پیوه رایگرتبوو له مسته کانیدا کوی کردبووه وه.

کهوایه نهمه دوژمنی بوو ، که به شهوق و زهوقهوه و به جلی کهنار دهریاوه هاتبوو، شهو ده ده نه ده نه ده نه ده نه ده نه باخه لیدا بوو پیده چوو کاتژمیری کار و مووچهی تونچی تیدا نووسرا بیت. لهم کاته دا شوبال له روخساری ناماده بووان راده ما و وه که بلی ده یویست بزانیت لایه نگری له کی ده که که دو که دو سه که دو سه که دو سه که دو تا که

سهرباری نهوهش ده کری وای دانیی رووبه پروو بوونه وه کهی شوبال و تونچی، ته نانه ت له به به بده دادگایه کی مرقانه شدا، ههر به و ناکامه بگات، که دادگایه کی دادپهروه رانه ی خودایی ده یه ویت پنی بگات. له به رئه وهی نه گهر ته نانه ت شوبال بشیتوانیایه وای بنویّنی که پاك و مه زنیشه، دواجار به ناسانی ناشکرا ده بوو، چونکه ههر نه وه نده به سه بوو، که میّك تووره بیّت و ناخه چه په له کهی خوی بو نه وان ناشکرا بکات. کارلیش ناماده بوو ههموو کاروباره کانی ریّك بخات. تاکو نیّستا خوی بو نه وان ناشکرا بکات. کارلیش ناماده بوو ههموو کاروباره کانی ریّك بخات. تاکو نیّستا به ده سه سه ای که ورتی سه باره ت به لاوازی و زیره کی و خولقو خووی شه و که سانه ی که ناماده بوون به ده به نایی به فیرو نه چووبوو. جیّگهی داخ بو تونچی له وه زیاتر ده سه لاتی نه بوه و ده تگوت خوی بو ساغ نابیته وه بریاریک بدات. نه گهر که سیک پالی به شوباله وه بنایه به ره و لای تونچی، له وانه بوو به مسته کوّله سهرو گویّلا کی بشکینیّت. به لام تونچی بوخوی نه و توانایه ی نه بوو که دوو هه نگاو به ره و لای شوبال بنیّت و بیداته به ره مسته کوّلان کارل بوچی نه یتوانیبو و پیشبینی نه و شته بکات، که پیشبینیکردنی زوّر ناسان بوو که نه گهر خودی شوبالیش نه یه وی نووسینگه که، به بی نه وه که یی به خویان ته یار بکه ن و هه درگایه کی خودی شوبالیش نه یه وی نووسینگه که، به بی نه وی هیچ خویان ته یار بکه ن و هه درگایه کی تونچیدا به دریژای ریّگهی نووسینگه که، به بی نه وی هیچ خویان ته یار بکه ن و هه درگایه کی

کراوهیان دهبینی خوّیان ده کرد به ژووردا، بوّچی نه خشه یه کی توّکمه و وردیان بوّ شه پر دانه پشتبوو؟ ئاخوّ تونچی ئیّستا ده پتوانی قسه بکات؟ ئه گهر لیّکوّلینه وه ی لیّ کرابایه، ده توانی ته نانه ت به ئهریّ یا خود نه خیّر وه لاّم بداته وه ؟هه لبه ته ئه گهر ته نها لیّکوّلینه وه بووایه، شوکرانه بریّری ده ویست. تونچی له ویّدا راوه ستابوو، لاقه کانی لیّك بلاّو کردبوو، ئه ژنوّکانی ده له رزین و سه ری بو دواوه شکاند بووه وه هه واله زاره داپچ پاوه که یه وه وا ها توچوی ده کرد، وه که بلیّی سی نه بیّت همناسه ی کوّنتروّل بکات.

به لام کارل هه ستی ده کرد له چاو نیشتمانه که ی خوّی، لیّره به هیّزتره و میّشکی باشتر ئیش ده کات. خوّزگه دایك و باوکی لیّره ده بوون و ده یانبینی به چ جوّریّك له ولاتیّکی غهریبدا له به رامبه ر که سانیّکی ده سه لاتداردا به رگری له حه ق ده کات. ئه گه رچی هیّشتا سه رنه که و تبوو، به لاّم بی ئه وه ی بترسیّت، بریاری دابوو له ئاکامدا سه رکه ویّت! ئاخو ریّی تیّده چوو بیرورایان له باره یه وه بگوریّت؟ له ناو خوّیاندا دایبنیّن و باسی بکهن؟ دواجار سهیری چاوه کانی بکهن؟ چاوانیّك که پرن له عهشق و خوّشه و یستی بو نه وان. نه ی له و پرسیاره و ناروون بی جیّیانه!

شوبال گوتی: "من هاتوومهته ئیره، چونکه وابزانم تونچی بوختانم بو هه لده به ستی. یه کیک له خرمه تکاره کانی چیشتخانه پینی گوتم بینیویه تی هاتووه بو ئیره. جه نابی که شتیوان، به پیزان، من ده توانم به خستنه رووی کومه له به لگهیه ک شهوه نیشان بده م که بوختانه کانی نا په وان نه گهر بشتانه ویت ده توانم شایه تگه لیک بهینم که له راستگوییان دلنیان، شهو شایه تانه ش ئیستا له ده ره وه براوه ستاون." به دلنیاییه وه قسه کانی شوبال پوون و نازایانه بوون، به گورانی سیمای شهوانه کوییان له قسه کانی بوو، ده کرا شهوه به دی بکه یت دوای عهیامیک دواجار ده نگی مروقی کیان بیست. بیگومان سه رنجیان له وه نه دابوو، که له قسمه جوانه کانی شوبالدا ده کریت نا پوونی و بالازیان تیدا بیت.

به غوونه بوّچی یه که مین وشهیه ک که به بیریدا هات، وشهی (نادروست) بوو؟ ثایا له جیاتی ده مارگیری نه ته وهی ده بوو به م ناوناتوره یه توسه توسه تبار بکریّت؟ خزمه تکاریّکی چیشتخانه که هاتبووه نووسینگهی که شتییه که، تونچی بینیوه و به شوبالی گوتووه و شهویش یه کسه ر بونی شهوه ی کردووه که ترسی له دلّی شوبالدا به هیزتر کردبوو؟ شوبال یه کسه ر شایه تگه لیّکی کو کردبووه و بانگه شهی شهوه شی ده کرد که شهوانیش ههروه کو خوی ناده مارگیرن و له گهنده الی به دوورن.

پێویسته ئهم بهرێزانه راچڵهکێنرێن. لهبهرخێیهوه گوتی:" کارل خیراکه، بهرلـهوهی شـایهتهکان بێنه ژوورهوه و ههموو شتێك تێك و پێك بدهن، له ههر خولهکێك سوود وهرگره!"

به قام له ههمان ساتدا، که شتیوانه که ناماژه ی به شوبال کرد تاکو دوورکه و پته وه . شوبال یه کسه ر تیگهیشت بو ماوه یه که داواکه ی خراوه ته دواوه ، چووه دواوه و خزمه تکاره که ش یه کسه ر چووه ته نیشتییه وه . هم ددووکیان به چپه قسه یان بو یه که دی ده کرد و به دده وام ته ماشای کارل و تونچیان ده کرد و ده ستیان راده وه شاند، وه ک بلینی شوبال خوّی بو قسه کانی دواتری ناماده ده کرد .

کاتی بیده نگی بالیکیشا، که شتیوان به کابرای گالؤك به دهستی گوت: "به ریز جاکوب، ناته ویت پرسیاریك لهم گه نجه بکهی؟"

کابرا لهکاتیّکدا سهری ریّزی بو کهشتیوان دانهواند، وه**لا**می دایهوه: "بوّنا، بهلیّ." دووباره له کارلی پرسی: "ناوت چییه؟"

کارل بیری کردهوه نهگهر پرسیارکهره مکورهکهی به وه قمیکی خیرا رازی بکات، باشتر و خیراتر به نامانجه کانی ده گات. وه قمیکی کورتی دایهوه و تهنانه به پینی نهریت پاسپورته که شی له گیرفانی ده رنه هینا و گوتی: "کارل روسمان."

ئه و کابرایهی که جاکوبیان پیدهگوت، گهرایه دواوه و به گومانه وه بزهیه کی کرد و گوتی: "راسته؟" که شتیوان و به ریّوه به ری ژمیریاری و به رپرسی که شتی و تهنانه ت خزمه تکاره که به بیستنی ناوی کارل گهله ک سه رسام بوون. به بیستنی ناوی کارل ته نها فه رامانیه رانی به نده ر و شوبال سیمایان نه گورا و وه ک خوّی مایه وه.

به ریّز جاکوب لهسه رخق و که میّك به دژواری به ره و لای کارل چوو، گوتی: "به راسته؟! که وایه من خاله جاکوبی تقم و توش خوشکه زای ئازیزی منی." به رله وه ی کارل له ئامیزبگریّت و روخساری ماچ بکات، که کارل سه رسامانه خقی دابووه ده ست دقخه که، به که شتیوانی گوت: "به رده وام گومانی ئه مهم ده کرد."

کاتی کارل له نامیزی خالی دوورکهوتهوه، لهبهرخییهوه ههولی دهدا ئهنجامی ئهم ناشنایهتییه بو تونچی پیشبینی بکات، زور به ئهده ب و خوینساردییهوه پرسی: " ئهی تو ناوت چییه؟" لهم ساتهدا بو شوبال هیچ نیشانهیه نهبوو، که سوود لهم دوخه وهرگریت.

که شتیوان بیری کرده ووه، به ریّز جاکوب لهم پرسیارهی کارل نیگه ران بووه، چونکه به رهو لای په نجه ره که چوو، تاکو بیّتاقه تییه کهی له وانی دیکه بشاریّته وه و به رده وام به ده سپ ه کهی روو خساری ده سپی. دواتر که شتیوان گوتی: "گه نجو، چ به خته وه رییه ک رووی تیّکردووی، نایا له وه تیّده گهی که و که سهی که ئیّستا پیّی گوتی خالیّه، سیناتور ئه دوارد جاکویه. که وایه داهاتووت گه شاوه یه ده بی نه و مهولیّده لهم ساته سه رسامییه دا تا نه و جیگایه ی که ده کریّت، هه ستیار به و هه ولیّده لهم ساته سه رسامییه دا تا نه و جیگایه ی که ده کریّت، هه ست به بینگه ی خوّت بکه بت!"

کارل رووی کرده کهشتیوان و گوتی: "بینگومان خاله جاکویم له ئهمریکایه، به لام ئهگهر هه له نهیم، جاکوب ناوی خیزانی ئهم به ریزهیه."

كەشتىوان لە كاتىكدا ھەولىدەدا دنەي كارل بدات، گوتى: "وايە."

"زۆرباشه خاله جاکویم که برای دایکهمه، ناوه بچکۆلهکهی جاکویه، کهوایه دهبی ناوی خیزانهکهشی ههمان ناوی خیزانهکهی دایکم بیت، دهبی ناوی خیزانهکهی (بن دلمایهر) بیت."

كارل لهبهر خۆيهوه گوتى: " ئهو قسانهى كه من كردمن، ئهوهندهش پيّكهنينى نهدهويست. "

سیناتوّر دووباره گوتییهوه: "به پیّزان، ئیّوه به پیپههوانهی خواست و ئارهزووی خوّتان و منهوه پووبهرووی مهسهلهیه کی کتوپ بوونه ته و چارهیه کهم نییه، جگه لهوهی مهسهله کهتان به تهواوی بو پوون بکهمهوه، چونکه پیّموایه هیچکامتان جگه له که شتیوان" - که شتیوان به بیستنی ناوه کهی خوّی به ریّزهوه سهری دانهوهند - "سهباره ت بهم مهسهله یه زانیاری پیّویستیان لابیّ."

"به دریژای نهو سالانهی که له نهمریکادا نیشتهجیّبووم- نهگهرچی نیشتهجیّ بوون وشهیه کی گونجاو نییه بو کهسیّکی وه ک من که هاولاتییه کی نهمریکیم و له دلهوه خوّم به نهمریکی ده زانم- به دریژای نهو سالانه له خزمه کانی نهوروپام به تهواوی بیّ ناگا بووم. هوّکاری نهم بیّناگایه شیه کهم شیاوی وه بیرهیّنانه وه نییه و دووه میش باسکردنی نازارم ده دات. له راستیشدا ده ترسم لهوهی که ههموو شتیّکی بو باس بکهم، چونکه نهگه رههموو شتیّکی بو باس بکهم، ناتوانم خوّم له ره خنه گرتنی راسته و خوی دایك و باوکی و دوسته کانیان به دوور بگرم."

کارل له کاتیکدا زور بهباشی گویمی راگرتبوو، بهخوی گوت: " بینگومان ئهمه خالمه و دهبی ناوی خوی گوری بینت."

"ئیستا خوشکهزا ئازیزهکهمیان دهرکردووه - دهبی راستییهکهی بلیم - دایك و باوکی وهدهریان ناوه، ههر وهکو پشیلهیهك کاتی که ئهزیهتی مرو دهدات وهدهریدهنین. نامهویت ئه و تاوانهی که کردوویهتی لهبهردهم ئیوهدا به بچووکی نیشانی بدهم، به لام بو نهوهی چاوپوشی له تاوانهکهی بکهم پیدیسته باسی بکهم."

کارل لهبهر خزیهوه بیری کردهوه: "تا ئیرهی زوّر خراپ نییه، به لام هیوادارم ههموو چیرو که که نازانیت، به لام شاخو چ که نیک مههاه که که نازانیت، به لام شاخو چ که نیک مههاه که که بو گیرابیتهوه؟)

خاله جاکوب له کاتیکدا خوی خستبووه سهر گوچانه حهیزهرانهکهیدا و خوی بو تهمسهر و ئهمسهر و ئهوسهر بادهدا- لهراستیدا خوبادانه کهی به کردهوه توانای ههر جوره شکومهندییه کی ناپیتویست که ته گهری دهبوو تایبه تمهندی قسه کانی به بینزراو نیشان بدات- گوتی: " به هوی شهوی که خزمه تکاره سی وپینج ساله کهیان، که ناوی (یوهانا برامهر)ه، فریوی داوه. نامهویت به خوشکهزاکهم بکهم، به لام بهدبه ختانه جگه لهم وشهیه له به کارهینانی وشهی (فریو) سووکایه تی به خوشکهزاکهم بکهم، به لام بهدبه ختانه جگه لهم وشهیه له بیستادا وشهیه کی دیکه که به ههمان ئهندازه شیاو بیت، به میشکمدا نایه ت."

کارل که ئیستا به باشی له خالی نزیك ببووهوه، ئاوری دایهوه تاکو له سیمای کهسانی ئامادهبوودا كاریگهری قسه كانی ببینیت. هیچکامیان پینهده کهنین و ههموویان به سیمایه كی ئارام و جدیهوه گوییان راده گرت.

دواجار هدرچییدك بیّت، له یه که مین به رکه و تندا که س به خوشکه زای سیناتوریّك پیّناکه نیّت، ته نیا تونچی به کارل پیّده که نی نه گهرچی پیّکه نینه که ی گهلهك کورت بور، به لاّم پیّکه نینه که ی تونچی کارلی خوّشحال کرد، چونکه یه که م نیشانه ی گیان و هبه رهاتنه و هی تونچی بور، دوره م له به رئه وه ی کاتی که کارل له ژووره که ی تونچیدا راکشابور، همولیدابور له و چیروّکه ی که ئیّستا ناشکرا بوره، نهیّنییه کی ده ستییرانه گه شتور بنافریّنیّت.

خاله جاکوب دریژهی به قسه کانی دا: " ئیستا شهم کچه (برامه بر)، له خوشکه زاکهی مین مندالنیکی ههیه، مندالله کهی کوریز کی ته ندروسته و له کاتی ته عمید کردنی شهم کیوه دا به یادی منی بی نرخه وه ناویان ناوه جاکوب، چونکه بینگومان باسکردنی به ریزکه وتی مین بیز شهم کچه له لایه ن خوشکه زاکه مهوه، هینده کاریگه ری له سهر شهم کچه داناوه که کچه بریاری داوه مندالله کهی ناو بنیت جاکوب. که ده بینت بلیم شهمه جینگهی خوشبه ختیمه. باوك و دایکی خوشکه زاکهم له بهر شهوهی خویان له به خینوکردنی برامه و و مندالله کهی به دوور بگرن و له شار پرووچوون خویان بیاریزن کوره که یان که هه مان خوشکه زای نازیز یه بیز شهم ریکا ناردووه. ده بین بارکوو و باوکی جه ختیش لهوه بکه مهوره که نه له یاسا و ریسای شهوینده و نه له بارودوخ و پینگهی دایك و باوکی شاگادارم، به دبه ختانه هه و به و جوره یکه ده بینین پاره شیان به خوشه که زاکه م نه داوه، شهم کوره بینچاره یه ده کریت به هوی شه و پرووداوه سه یرو سه مه رانه ی که له شوینانی دیکه روو ناده ن و شه نیاله شهریکادا روو ده ده ن، پیده چین له شاری (نیویوزک) دا سه رگه ردان بینت.

ثه گهر خزمه تکاره که یان نامه ی بق نه نووسیمایه، که له پاش ماوه یه که دواکه و تنی پیری به به ده ستم گهیشت، له نامه که دا به تیروته سه لی به سهرها ته که ی باس نه کردبایه و شیّوه و روو خساری خوشکه زاکه می بی نه نووسیامایه و ناوی شه و که شتیبه ی که پینی ها تووه نه نووسیایه، خوشکه زاکه م ده بوو لیّره خوّی بریّوی خوّی ده ربه یّنیت. به ریّزان شه گهر بو سهر گهرمیشتان بیّت، ده توانم به شیّکی شهم نامه یه تان بو بخوی نامه و "پاشان دوو لاپه ره ی گهوره که به خهتیکی ورد نووسرابوو له گیرفانی ده رهیننا و له به رامبه ریانه و ه رایگرت و ده ستی کرد به خویندنه وه ی: ". به دانیاییه و ه بوتان سه رنج راکیش ده بیّت، چونکه نامه که به شیّوه یه کی زوّر ورد و زیره کانه نووسراوه و نووسه ری نامه گهله ک نیگهرانی باوکی کوره که یه تی که خوشکه زاکه مه. به لاّم پیّویست ناکات له وه

زیاتر که بۆم باس کردن، بهباسکردنی ورده کاری به سهرهاته که کاتتان بگرم، یان له یه که مین به به به که مین به به به که و تندا هه ستی خوشکه زاکه م بریندار بکه م شه گهر خوی حهز بکات، ده توانیت له و ژووره چولاهی که بوم داناوه به ته نها نامه که بخوینیته وه."

بهلام كارل هيچ ههستيكي لهبهرامبهر يوهانا برامهرهوه نهبوو. كارل رابردووي روو لهناوچووي وهبير هاتهوه، يوهانا له تهنيشت ميزي چيشتخانهدا دادهنيشت و ئانيشكهكاني لهسهر ميزهكه دادەنا، ھەركات كارل بھاتايەتە چێشتخانەكە بۆ ئەوەي يەرداخێك ئاو بۆ باوكى بېات ياخود ئەو کارهي که دايکي يێي سياردبوو ئهنجامي بدات، يوهانا چاوي له کارل دهبري. ههنـدێجار کـه لـه یشت میزه کهوه دهسته یاچه و بیتاقه ت داده نیشت و وای نیشان ده دا نامه ده نووسی، بو نووسینی نامه کهی ئیلهامی له روخساری کارل وهرده گرت. ههندیجاریش له پشت میزه کهوه دادهنیشت و دەستى دەخستە بەر چاوەكانى و گوپى بۆ ھىچ قسمەيەك رانمەدەگرت، بىرى كاتىش لىه ژوورە تەنگەبەرەكەپىدا كىه بىه تەنىشىت چىشىتخانەكەوە بىوو، لەبلەردەم يەپكىەرى دارپىنى عىساي لهخاچدراودا نزای دهکرد، ئهگهر کارل بهویدا رهد بووایه، له درزی دهرگا نیوهکراوهکهوه چاوی پین بكهوتايه، ههستى به شهرمهزارى دەكرد. ههندى كات لهناو چێشتخانهكهدا ئهمسهرو ئهوسهرى دەكرد، ئەگەر كارل لېتى نزىك بكەوتاپاتەوە، وەك سىحربازىك بەدەمبەوە يېدەكمەنى، ھەنـدىجارىش که کارل دههاته چنشتخانهکهوه دهرگاکهی لهسهری دادهخست و دهسکی دهرگاکهی دهگرت و تاکو كارل ليبي نهياراييتموه نهيده هي الإبرواته دهرهوه. هه نديجار يوهان شتيكي بـ ودهينا كـ شهو ئەسەللەن نەيدەرىست، بە بېدەنگى و بەزۆر دەپخستە مشتىھوە. جارىكىان بەناوى خۆيھوە بە (كارل) بانگی کرد و کارل له کاتیکدا لهم دوستایهتی و خوشه ویستییه چاوه رواننه کراوه سهرسام ببوو، یوهانا ئاخی ههلدهکیشا، کارلی برده ژوورهکهی خویهوه و دهرگاکهی کلیل دا. یاشان بهجوریک دەستى كردە ملى كارل كه هێندەي نەمابوو بيخنكێنێت. جلەكانى خۆي داكەنى و لەسەرجـەرياكە لهبان جله كانى كارلهوه داينا، وهك بليّي ههرگيز كارل لهدهست نادات و تا كۆتاي تهمهني نهوازش و پەرستارى دەكات. ياشان ھاوارى كرد: "ئەھا، كارل." وەك بلنىيى دەيوپىست بەچاوەكانى كارل قوت بدات. به لام كارل چاوه كانى هيچ شتيكيان نهدهبيني، لهناو ئهو نوينه گهرمهدا كه كچهكه بزى ئاماده كردبوو ههستى به نارهحهتى دەكرد. ئەوجا يوهانا لـه تەنىشـت كارلـهوه راكشـا و نهینییه کی لی پرسی، به لام کارل نهیده توانی هیچ شتیک به و بلیّت، کچه به صه تووره بوو. به گالته ی بوو یان به جدی رایوه شاند، گوپی له تریه ی دلنی گرت و سنگی خوشی خسته یه ناگوپی كارلهوه تاكو ئهويش گوئ له ترپهى دللى بگريّت، به لام سوودى نهبوو، چونكه كارل نهيدهويست گوی له ترپهی دانی بگریّت. دواجار کچه که روخساری هیّنایه پیشهوه و دهستی به ناوگهانی کارلدا هیّنا، کارل بهم رهفتاره نهوهنده پهست بوو، که لهناکاو سهری لهبان سهرینه که ههانبری، بهانم کچه که چهندین جار خوّی به کارلدا گوشی، بهجوریّك وه ک بلیّی بووه به بهشیّك له کارل، رهنگه ههر لهبهرئهوه بووبیّت، که کارل ههستیّکی دیکهی لا دروست بوو. دواجار کارل بهچاوی پر لهگریانهوه خوّی گهیانده ژووره کهی و چووه سهر چرپاکهی، بهانم خزمه تکاره کهیان زوّر لیّدی یارابووه وه که دووباره بیّتهوه بو لای.

سيناتور گوتى: "ئيستا دەمەويت راستگويانه پيم بلييت من خالى توم يان نا؟"

کارل له کاتیکدا دهستی خالفی ماچ کرد و خالیشی ناوچاوانی ماچ کرد، گوتی: "بهلیّ، بینگومان تو خالمیت. زوّر خوّشحالم که توّم دوزییهوه، بهلام ئهگهر وابیربکهیتهوه باوك و دایکم به خراپی ناوی توّیان بردووه، به تهواوی له ههلهدای. به ههر جوّریّك بیّت، ههندی ههله له پوونکردنهوه کهتدا ههبوو، مهبهستم ئهوهیه به تهواوی به و جوّره نهبوو که باست کرد، بهلام چاوهریّی ئهوش ناکهم تو لهم دووریهوه ئاگات له ههموو راستیهکان بیّت، لهوهش بینگومانم ئهگهر ئهم به بهریّزانه سهبارهت به وردهکارییهکانی پووداوه که زانیاری تهواویان نهبیّت، ئهوهنده کیّشه نبه."

سیناتۆر گوتی: " زۆرباشه." له کاتیکدا که کارلی بهرهو لای که شتیوان - که به شیوه یه کی ئاشکرا ئاره زوومهندیی خوی نیشان دهدا - دهبرد، پرسی: "که شتیوان دهبینی چ خوشکه زایه کی ئازیزم ههیه؟"

کهشتیوان بهشیّوازی سهربازانه سهری ریّزی دانهواند و گوتی: "بهریّز سیناتوّر، به بینینی خوشکهزاکهتان خوشحالم. مایهی شانازیه که ریّکهوتی چاوپییّکهوتنیّکی خیّزانی لهم جوّره له کهشتییه کهی مندا رووی داوه. به لام گهشتکردن به بلیتی پله سیّ گهله ک ناخوشه، چونکه به چهشنه بلیته، هموو جوّره خهلکیّک گهشت ده کهن. ئیّمه ههر کاریّک که له دهستمان بیّت ده یکهین، تاکو ههلومه رجی گهشتیاره کانمان شایسته بیّت. لهم رووه وه له کومپانیاکانی کهشتیوانی

ئەمرىكا زىاتر زەجمەت دەكىنسىن. بەلام زۆر سەختە كارىك بكەين مىواندىكاغان كاتى گەشتكردنيان بە خۆشى بگوزەرىنىن."

كارل گوتى: "من هيچ ئەزيەتم نەبووه."

سيناتور له كاتيكدا قاقا پيدهكهني، قسهكهي كارلى دووباره كردهوه: " ئهزيهتم نهبووه."

"تهنیا لهوه دهترسم که جانتاکهم ون کردبیّت" - به گوتنی ئهم قسه هه مموو رووداوه کانی وهبیرهاته وه و بیری هاته وه پیّویسته چ کاریّك بکات. سهیری دهوروبه ری خوّی کرد و بینی ههموویان له جیّگهی خوّیاندا به بیّده نگی راوه ستاون و لهبه رسه رسامی و ریّز قسهیه ك له زاریانه وه ناییّته دره وه. ههمووان چاویان له کارل بریبوو، تهنیا فهرمانبه رانی بهنده رنهبیّت، که به روخساری جدی و لهخوّرازیانه وه دیاربوو له هاتنی کارل له کاتیّکی وها نهگونجاودا به داخه وه ن نهر درو که سه نه و کاتژمیّره یکه له سهر میّزه که دایان نابوو، پیّده چوو له هه رشتیّکی دیکه به گرنگتری بزانن، که له و ژووره دا رووی ده دا یا خود رووی دا بوو.

له دوای که شتیوانه وه یه که مین که ساوخه می خوّی به وپه پی سه رسامییه وه بو کارل ده ربی ی تونچی بوو. له کاتیکدا که ده ستی کارلی ده گوشی، به م ده ستناویژه سویا سگوزاری خوّی ده ربی و گوتی: " له ناخی دلمه وه پیروزبایی لیه سیناتوریش بکات، سیناتور خوّی کیشایه دواوه، وه ک بلیّی تونچی خه ریکه له سنووری خوّی ددرده چیّ. تونچی یه کسه رگه رایه وه شوینی پیشووی خوّی.

به لام که سه کانی دیکه دهیانزانی پیویسته له ئیستادا چی بکهن، ده ستبه جی دهوری سیناتور و کارلیان دا، دواجار کارل پیروزبایی شوبالی په سه ند کرد و سوپاسی کرد. دواهه مین که سانیک که پیروزبایی خویان ده ربری، فهرمانبه رانی به نده ربوون، که به ده ربرینی دوو سی و شه به زمانی ئینگلیزی پیکه نینیان خسته سه رلیوی هه مووان.

له کارلدا دهیبینی، بهراوردی کردن. پیاهه للاانه کانی خزمه تکاره که به و جوّره ی که که سینکی به مناگا چاوه رپنی ده کرد، زوّر ورد نه بوون و له گه لا به ژن وبالای کارلدا یه کیان نه ده گرته وه وه بلیّنی سیناتور له به رخویه وه چاوه رپوانی ئه وه بوو، ئه وانی دیک دو وباره پیروّزبایی لیّ بکه ن دواجار رودداوه که ی به م رسته یه کوتایی یی هینا:" ئیوه خوشکه زایه کی به م شیّره یه ده دوزنه وه ؟!"

کارل که گوێی له دواههمین قسه کانی خاڵی نه گرتبوو، پرسی: " ئێســـتا ده تانــهوێت چــی لــه تونچی بکهن؟" ئێستا که ههمووان زانیبوویان خوشکهزاکهی سیناتوٚره، وایدهزانی ههرچــییهك بــه مێشکیدابێت، ده توانێت بیلێت.

سیناتۆر گوتی: "تونچی حهقی خوّی دهدریّتیّ، بهوجوّرهی که کهشتیوان به باشی دهزانیّت حهقی خوّی دهداتیّ. به بروای من به ئهندازهی پیّویست و رهنگه زیاتریش سهبارهت به تونچی قسهمان کردووه، ههموو ئهو بهریّزانهشی که لیّرهن، به دلّنیاییهوه لهگهل مندا هاوران."

کارل گوتی: "به لام ثهمه دووره له دادپهروهرييهوه و پهوا نييه." کارل له نيسوان خالتی و کهشتيواندا راوهستابوو، رهنگه وهها کهوتبيته ژير کاريگهريي پينگهي خوّيهوه، وايدهزاني دهتوانيست له نيوان ئهواندا تهبايي بهدي بهينيت.

سهرباری ئهوهش وه به بلیّی تونچی ئومیّدی نهمابوو. دهسته کانی تا نیوه به باو پانتوّله که دا پروّبردبوو، قایش و بهشیّك له کراسه چوارخانه کهی کاتی که ئهم قسمه ورووژیّنه رانمی ده کرد، به جوانی دهبینران. ئهسلّهن لهم بابهته نیگهران نهبوو، بیّچاره داخی دهروونی خوّی خستبووه روو. بیّستا دهیانتوانی نهو جله کوّنانهی که لهبهریدابوون ببیینن، دهشیانتوانی به شهق بیکهنه دهرهوه، تونچی بریاری دابوو بینرخترین کهسانی نامادهبوو که خزمهتکار و شوبال بوون، بیّن و بیکهنه دهرهوه، دهوکات ئیدی شوبال ناسووده دهبوو، ههر بهوجوّرهی که بهرپیوهبهری ژمیّریاری گوتبووی، نیدی نائومیّد و بی هیوا نهدهبوو. کهشتیوان دهیتوانی چهندی دهویّت خهلکی روّما وهربگریّت، نیدی نائومیّد و بی هیوا نهدهبوو تاکو بیّته نووسینگهی سهره کی کهشتی و به زوّربلیّیهکانی باش ببوایه. ئیدی تونچی لیّره نهدهبوو تاکو بیّته نووسینگهی سهره کی کهشتی و به زوّربلیّیهکانی سهری بهرپرسی کهشتی و به زوّربلیّیهکانی دهبیوه ههر بهو جوّرهی که سیناتور به ناشکرا گوتبووی، نهمه ببووه هوّی نهوهی خوشکهزاکهی بدوره هوّی نهوهی باداشتی نهو چاکهیهی درابووهوه، که ناسینهوهی سهرلهنویّی دابوو یارمهتی بدات، بهمشیّوهیه پاداشتی نهو چاکهیهی درابووهوه، که ناسینهوهی سهرلهنویّی خوشکهزاکهی بدورته بهلام نه بیری تونچیدا نهدههات که کارل پرسیاریّکی دیکهی لیّ بکات. به کلام نهدیم خوشکهزاکهی بدورته به بیری تونچیدا نهدههات که کارل پرسیاریّکی دیکهی لیّ بکات. به کلام نهگم نه که کارل پرسیاریّکی دیکهی لیّ بکات. به کلام نهگمهرچی

ئه و خوشکه زای سینات قر بوو، دیسانه وه نهیده توانی جینگه ی که شتیوان بگریته وه، دواجار بیرو و ای که شتیوان له زاری خویه وه ده ده دورده چینت. تونچی له کاتیکدا که بیری لهم شتانه ی ده کرده وه هه ولیدا ته ماشای کارل نه کات. به لام به دبه ختانه له ژوور یکدا که پی بوو له دو ژمنه کانی ده بوو ته ماشای کی بکات؟

سیناتور به کارلی گوت: "بهههانه تینه گهی، مهسه له که پهیوهسته به بهرقه رارکردنی دادپهروهرییه وه، به آلام لههه مانکات دا مهسه لهی سیسته ماتیزه کردنیش گرنگه. له ناو شهم که شتییه دا هه در دوو مهسه له که به تاییه تی شهوی دووه میان، به ته واوی له ژیر ده سه آلاتی که شتیواندایه."

تونچی لهژیر لیّوهوه گوتی:" راسته." ئهو کهسانهی که قسهکانی سیناتوّریان بیست و زانیان چی گوتووه، بهنیگهرانییهوه پیّکهنین.

سیناتور دریّژهی دایه" به لام تاکو ئیستا ئیمه له به دهم راپه راندنی کاره کانی که شتیواندا ریّگربووین، ئیستا که که شتییه که گهیشتووه ته نیویورك کاره کانی به سهردا که له که به بوون. کاتی ئه وه هاتووه له جیّی خوّهه لقورتاندنی بی که لك له داوایه کی بی نرخدا و به گرنگ نیشاندانی، که له نیّوان دوو میکانیستدا رووی داوه، له که شتییه که دابه زین. خوشکه زای ئازیزم له مه به سه به ته ما به ته داوی تیده گهم، به لام له گهره شدا پیویسته پیکه وه هه رچی زووتره لهم که شتییه دا بروّین."

کهشتیوان بی نهوهی بیهویت قسه کانی سیناتور به ناشیرینی نیشان بدات، لهبهرامبه رچاوه سهرسامه کانی کارلهوه گوتی: "ههر ئیستا به لهمیکتان بو ناماده ده کهم." له قسه کانی سیناتوره وه ده کرا نهوه به دی بکهیت، که حالله تیکی خاکه رایانه ی به خووه گرتوه. به ریوه به دی را تریی به په له چووه کن میزه که و فهرمانه کهی که شتیوانی به ته له فون به سه رکاری کریکاره کان را گهیاند. کارل لهبهر خویه و گوتی: "ئیدی کات نه ماوه، به اللام نه گهر به ویت هه رکاری کریکاره کهم، ده بیته هوی ده ردیسه ری بو هه موان، تازه ناتوانم له خالم دوور بکه و مهوه چونکه ئیستا منی دوزیوه ته وه. به دلانیاییه و که شتیوان پیاویکی به نه ده به هم شهر نه مه یه و به س. به الام هه رکه مهسه له ی سیسته مهاته گوری، ئیدی ناتوانیت که سیکی به نه ده بیت. خالیشم به جدی قسه ی ده کرد. من نامه و یت هیچ به شوبال بلیم، ته نانه ته به داخه و هم که ته وقه م له ته ک کرد. شه و که سانه شی که لیره نو من گرنگ نین."

کارل بیری لهم شتانه ده کردهوه و به کاوه خو بهرهو لای تونچی چوو. تونچی دهستی راستی لهناو قایشی یانتوله کانیدا ده رهینا و به هیمنی تهوقهی لهنه کارل کرد.

كارل له تونچي پرسي: " بۆچى هيچ نالێيت؟ بۆچى هەموو شتێك قبوول دەكەي؟"

تونچی ههر ئهوهندهی پیکرا برؤی بهینیتهوه یهك، وهك بلیّی گوشاری بو میشکی دههینا، تاکو شیّوازیّك بو ئهو مهبهستهی که دهیویست بیلیّت بدوّزیّتهوه. له ههمان کاتدا سهری داخست و تهماشای دهستی خوّی و کارلی کرد.

کارل پهنجه کانی ده هینا به پهنجه ی تونچیدا و تونچی ته ماشای دهوروبه ری ده کرد، و ه ک بلینی خوشبه ختییه کی و ها رووی تیکردووه، که هیچ که س نیبه به خیلی پی نه بات. کارل گوتی: "تو لهم که شتییه دا له هه موو که س زیاتر زولمت لیکراوه، من نه مه باش ده زانم. "

(خوّت بوّ بهرگریکردن ئاماده بکه، وهلامیان به ئهریّ یان نهریّ بدهرهوه، ئهگینا ئهوان لهوه تینناگهن حهقیقهتی مهسهله که چییه؟ دهبیّ بهلیّنم پیّ بدهیت ئهوه ی که پینتی دهلینم شهنامی بدهیت، چونکه دهترسم ئیدی نهتوانم یارمهتیت بدهم، بو یارمهتی نهدانیشت بهلگهیه کی باشم بهدهسته وینکه دهترسم ئیدی نهتوانم یارمه گریان و دهسته بینههست و چهوره کانی تونچی گرتن و ماچی کردن، دهسته کانی وه شتینکی گرانبه ها که دهبینت بهم زووانه لهدهستیان بدات، بهروخساری خوّیدا گوشینی. به لام خالی لهتهنیشت کارلدا راوهستابوو، به نارامی و له ههمان کاتدا به پیداگریه وه کارلی له تونچی دوور خسته وه.

سیناتۆر که له بان سهری کارلهوه تهماشای کهشتیوانی دهکرد و بهچاوانیدا لیّی تیّدهگهیشت، گوتی: "وه ک بلیّی تونچی سحری لیّکردوویت، تو تهنیابوویت، پاشان توی دوّزییه و ئیّستا تو مهمنونی ئهویت، دلّنیام ههموو ئهم شتانه بهسوودی توّیه، به لاّم تکات لیّده کهم ئهگهر تهنها لهبهر منیش بیّت، زیاده روّی مه که و له پیّگهی خوّت تیّبگه."

 شوبال هاتهپیشهوه و گوتی: "شاهیده کانی منن، شهرمهزارم و بههویی بهدرهفتارییانه وه داوای لیبوردن له جهنابتان ده کهم. ههندیخبار کاتی کهشتییه که دهوهستی ره چاوی بارودوخ ناکهن.) کهشتیوان فهرمانی کرد: "خیرا برون بیانهینن بو ئیره." پاشان دهستبهجی رووی کرده سیناتور و به نهده بهوه به پهله گوتی: "بهویز سیناتور، بیزه جمه دهستی خوشکه زاکهتان بگرن و به دوای نهو پیاوه دا برون تاکو بهره و لای بهلهمه که رینماییتان بکات. پیویست ناکات نهوه بلیم چ شانازی و خوشحالییه کی گهوره بوو، که به خزمهتان گهیشتم. بهریز تهنها نومیده وارم دهرفه تیکی گونجاومان بو هه لکهویت، تاکو له باره ی بارودوخی کهشتییه جهنگییه کانی نومیده وارم دهرفه تیکی گونجاومان دریژه یی بدهین، نومیده وارم له و روژه شدا و های نیستا دیسانه وه

خالنی کارل بهدهم پیکهنینه وه گوتی: "دلنیاتان دهکهمه وه دوزینه وهی خوشکه زاکه م بو مین بهسه. له به رامبه رئه و دلسوزییه که ده رحه ق به من کردتان سوپاستان دهکه م. خواتان له گه لا. له ههمان کاتدا بهدووری نازانم نیمه - دهستی هینا به دهووری که مهری کارلدا - له سهفه ری داها تو وماندا بو نهورویا نیوه ببینین."

قسەكانمان نەپچرىت."

که شتیوان گوتی: " بومن گهله کوههی خوشحالییه. " سیناتور و که شتیوان ته وقه یان له گه لا یه کدی کرد و کارلیش به پهله ته وقه ی له گه لا کرد. چونکه سه رنجی که شتیوان له سه رئه و پازده پیاوه بوو که شوبال بو ژووره و رینمایی ده کردن.

پیاوه کان همرچهنده همولیّان ده دا ده نگهده نگ دروست نه کهن، به لاّم هـمر ده نگهده نگیان لی بهرزده بووه وه. مهلموانه که داوای له سیناتوّر کرد ریّگ به بدات بی ده ره وه ریّنمایی بکات، به ناو کومه له خه لکه که دا ریّگهی بو سیناتوّر و کارل والا کرد و به ناسانی به نیّو ریّنی پیاوه کاندا که به ریّن وه خوّیان چهماند بووه وه تیّپه رین. وا ده هاته پیش چاو که نهم پیاوه خوّشمه شره بانه شهری نیّوان شوبال و تونچی به گالته ده زانس. ته نانه تاماده بوونی که شتیوانیش نه ده بووه هـوّی شهوه مهمه له که به هه ند و دربگرن.

کارل لهناو خه لکه که دا لینای خرمه تکاری چیشتخانه ی بینی، له کاتیکدا شهیتانانه چاوی له کارل داده گرت، خهریك بوو نهو بهروانکه یه که مهلهوانه که به دهوری که مهریدا به ستبووی، بهده وری که مهری خیدد ده بهده وری که مهری خیدد ده بهده وری که مهری خید دا ده بیمه ست، چونکه نهم به روانکه یه هی نه و بوو.

کارل و سیناتور بهدوای مهلهوانه که دا له نووسینگهی که شتییه که هاتنه دهرهوه و به رارهوه تهسکه که دا که به قادرمه ی دهرگایه کی بچکوله کوتایی ده هات تیپه رین. لهویوه پهیژه یه کی

بچکۆلمیان بهو بهلهمهوه کردبوو که چاوه پی ئه مانی ده کرد، پینمایکاره که یان خوی هه لذایه ناو بهلهمه که وه به بهلهمه که له جینی خویان هه ستانه و و سلاوی سه ربازییان کرد. سیناتور به کارلی گوت کاتی دییته خواره وه ناگات له خوت بیت، به لام کارل که له سه ر په یژه که راوه ستابوو، له ناکاو ده ستی کرده گریان و هه نسکه هه نسک. سیناتور ده ستی راستی خسته ژیر چه نی کارل و له خوی نزیکی خسته وه و به ده ستی چه پی نه وازشی کرد. به محاله وه و له سه رخو هاتنه ناو قادرمه ی په یژه که وه هاتنه خواره و هه ر به و جوزه ی که سیناتور کارلی له نامیز گرتبوو هاتنه ناو به له مه که وه.

لهناو بەلەمەكەدا سىناتۆر جىڭگەيەكى خۆشى بۆ كارل دۆزىيەوە و بۆ خۆشى لەبەرامبەرىيەوە دانىشت.

به ئاماژهی سیناتور بهلهمه که وه رینکهوت و به پهله لهوینده ردوور کهوتهوه. هینستا چهند مهتریک له کهشتییه که دوور نه کهوتبووه وه ، کارل له ناکاو تینگهیشت به و لایهی کهشتییه که داتیده په وی که شتییه که دوور نه که وی اوانه ی که تیده په وی که په نه به در کاری دوویان لینی بوو. له هه رسی په نهه رهی که شتییه که وه نه و پیاوانه ی که شاهیدی شوبال بوون ده بینوان هی به مهرویان سلاوی سه ربازییان ده کرد و دوستانه دهستیان راده وه شاند. خاله جاکوبیش دهستی بو به رز کردنه وه ، یه کیک له مهله وانه کان له کاتیک دا سه ولی لیده دا ، به شاره زاییه وه ماچیکی بو ناردن ، به هیچ جوریک تونچی دیار نه بوو ، کارل ته ماشایه کی خالی کرد ، نه ژنوکانی به ناسته م له نه ژنوکانی نه وی ده دا ، نهیده زانی نایا خالی هه رگیز ده توانینت جیگه ی تونچی له دلیدا بگریته وه ؟ خالی رووی وه رگیز و ته ماشای نه و شه پولانه ی ده کرد که جیگه ی مسه رباندا ته کانی ده دا .

خاله جاكوب

کارل گهلهك زوو به بارودو خى تازهى مالى خالى پاهات، له راستىدا هەرچىيەكى بويستايە خالى بوي دەستەبەر دەكرد و ئىدى دەرفەتى ئەوەى نەبوو پووبەرووى جىھانى واقعى ئەوينىدەر بېتەوە و كەپىپىگەى ئەزموونى تايبەتەكانى خۆيەوە شتىكى تازە فىر بېت، ئەزموونىك كە كەسىكى تازە پۆيشتوو بولاتىكى غەربىب يەنجى پىوە دەكىشى.

کارل ژووره کهی له نهر می شه شه می باله خانه یه کدابوو، پیننج نهر مه کهی دیکهی بالاخانه که (سی نهر میشی شیر زهویدا بوو) خالی بر کاری تایبه تی خوّی به کاری ده هینا. ژووره کهی به دوو په نجه ه هه و ده رگایه ی که رووه و بالکونه که ده کرایه وه، شه وه نده رووناك ده بووه وه، هه موو به یانییه ك که کارل له ژووره که یه وه ده چووه بالکونه که، گه له که سه رسام ده بوو. شه گه د کوچه ریکی ته مه ن مندال و بینچاره به اتایه ته شه و الاته وه ناخو له کویدا نیشته جی ده بوو؟

بالنکونینکی دریّژ لهبهردهم ژوورهکهیدا بوو که بهنهندازهی سهرانسهری ژوورهکهی دریّر بوو. ژوورهکهی دریّر بوو. ژوورهکهی ئهگهر له ولاتهکهی خویدا بوایه، به بهرزترین شویّنی شار دهژمیّرا. بهلام ئیستا له ژوورهکهیهوه تهنیا شهقامیّکی لیّوه دیاربوو، شهقامهکهش به نیّوان دوو ریز بالهخانهی بهرزی یه کساندا تیدهپهری، وه ک بلیّی تا شویّنیّکی دوورده هست دریژ دهبووهوه، له مهودایه کی دووردا لهناو تهمومژیّکی زوردا کلیّسایه کی گهوره بهرچاو ده کهوت. له بهیانییهوه تاکو نیوه شهوانی پر له

خالهٔ جاکوب که له ههموو روویهکهوه کهسیّکی بهپاریّز بوو، به کارلی گوتبوو له نیّستادا هیچ شتیک به ههند وهرنهگریّت، ههلّبهته خراپ نییه ههموو شتیّک تاقی بکهیتهوه، بهلام نابیّت زیاده پوّیی بکهیت. یه کهمین روّژانی کهسیّکی نهوروپی له نهمریکا وهک له دایکبوونیّکی تازهیه. نابیّت له ساوایهک پرووهوه زوّر نیگهران بیت، چونکه کهسیّکی تازههاتوو که له شویّنیّکی دیکهوه هاتووه، له ساوایهک که تازه چاو به دونیا ههلدهیّنیّ، خیّراتر دهتوانیّت به بارودوّخی نهو ولاّته رابیّت. به الله مله له همیشه ناکریّت متمانه به دادوه رییه یه کهمه کانت بکهیت و نابیّ بهییّلی نه زموونه یه کهمه کانت، دادوه رییه کانی داهاتووت که دواجار به ژیانت له نهمریکا شیّوه ده به خشری داوه شی دهمارگرژیت بکهن.

کارل خوّی هەندنیك لـه تازههاتووهکانی دهناسی، کـه لـهبری ئـهوهی پـهیږهوی لـه ئاموّژگاری کهسینکی وهك خالّی بکهن، ههموو روژیک لهسهر بالکونهکانیان رادهوهستان و وهك مهریّك بـه چـاوی سهرسامهوه تهماشای شهقامه کهیان دهکرد. بهدلنیاییـهوه کـاریّکی وهها بـه سـهرگهردانی کوّتایی دههات! تهنیا ئهوانهی که بوّ پشوودان سهفهریان کردبـوو، دهیانتوانی بـه تـهنیایی و تهمـهالآنـه بـه ئهندازهیهك تهماشای قهرهبال نعی شاری نیویورك بکهن. به الله م بوّ ئهوانهی که دهیانویست لـه ئـهمریکا ئهندازهیه کاره بهفیروّدانی رههای کات بوو. ئهگهرچی ده کرا ئهم قسانه زیاده روّبی بیّت، بـهالام بـه هیچ شیّوهیه کارده بهفیروّدانی لهواده بهده ره نهبوو.

خاله جاکوب همرجاریک کارلی له بالکونه که دا بدیبایه، به توورهییه وه نیوچاوانی لی گرژ ده کرد. همموو روژیک له چهندین کاتی جیاوازدا سهری له خوشکه زاکهی ده دا. کارل زوو به مه داندی و همولیده دا تا ده کریت خوی له چیزی کات به سه ربر دنی ناو بالکونه که به دوور بگریت.

يهههرحان، تهنيا يهسهريردني كات له بالكؤندا جنگهي خۆشحالي كارل نهيوو. منزنكي نووسيني گەلەك سەرنجراكىتشىش لە ژوورەكەيدا ھەبوو، لەو مىزانەي كە باوكى سالەھاى سال خەوى يېدوه بینیبوو، ههرکات ههراجی بهاتایه، ههولیدهدا به نرخیکی ههرزان بیکریّت، به لام ههرگیز نهمهی بیز نهلوا بوو، چونکه داهاتی زوری نهبوو. ئهم میزه لهگهل ئهو مینزه ئاساییه ئهمریکییانهی که بو هەراجى بۆ ئەوروپا دەھينزان، گەلەك جياوازى ھەبوو، ئەسلەن شياوى بەراوردكردن نەبوو. بـ غوونـ هەراجى بۆ سهدان بهشي ئەندازەي جياوازى ھەبوو، بە جۆرنك خودى سەرۆك كۆمار دەپتوانى بىز ھەرپەك لە بەلگەنامە دەولەتىيەكان شوپنىنك دابنىت. لە لايەكى دىكەرە مىزەكە دەزگايەك بور كە بـە گــۆرانى دەسكەكەي، دەكرا ئالۆزترىن يېكھاتە و شيوەيەكى دىكە بە ئارەزووى خوت لـ بەشمەكانى دروست بکهیت. روویهره ناسکهکانی به هینواشی دههاتنه خوارهوه و بهشی خوارهوهی دهبووه زنجیرهیهك چه کمه ج و بهشی سهره وهشی که چه کمه جه ی تیدابوو، لهسه رهوه بر خواره وه ده جوالان. ته نانه ت به یه ك وەرسوراندنى دەسكەكەي، دەزگاكە بە تەواوى گۆرانى بەسمەردا دەھات، گۆرانەكمەش بىم يېتى ئىمو خيرايه بوو كه دهسكي دهزگاكه وهردهسوورا، جا ئهگهر هيواش بووايه، به هيواشي گوراني بهسهردا دههات و ئهگهر خیرا بووایه، به خیرایه کی سهرسوورهیننه ر گورانی بهسهردا دههات. داهینانیکی گەلەك تازە بوو. بەلام ئەم دەزگايە رېك ئەو دىمەنە نەرىتىيىلەي جىدژنى لىددايكبوونى مەسىيحى بىر دەخستەوە، كە لە رۆژى ئەم بۆنەيەدا لە بازارى نىشتمانەكەيدا بە مندالانىي سەرسام و واقورماو نیشان دەدرا. وەبیری هاتەوە كه ئەم جلی زستانەی لەبەردابوو، بـەزۆری بـه پەرۆشــیپهوه رادەوەسـتا، جوولاهی دهسکی ئهو دهزگایهی که پیرهمپردیك دهیسوراند، لهگهل پیشرهوی سستی (سی پادشای پیروز) و در هوشانه و می نهستیره ی مهسیح و ژیانی هه ژارانه ی له (ناخوری پیروز) دا به رواردی ده کردن. لهو كاتهدا ههستى دەكرد دايكى هەمىشه له يشتييهوه راوهستاوه و زۆر گرنگى بـهم شـته لاوەكيانـه نادات. ئەرەندە دايكى لە خۆي نزيك كردبورەرە، تاكو بە يشتى ھەستى يىي كردبور، بـ دەنگيكى بهرز هاواری کرد بوو و دیمهن و جوانییمکانی دهزگاکهی بن دایکی روون کردبووهوه. باسی ئهو كەرونشكەي بۆ كردبور كە لە نار سەرزاپيەكەدا بېنىسورى، كەرونشكەكە لەسلەر بىسەكانى دواردى ههستابووهوه و کزی کردبوو، تاکو دووباره باز بدات و دوور کهویّتهوه. کارل لهوکاتهدا ئهوهنده هاواری کردبوو تاکو دایکی دهستی گرتبوو به دهمیه وه و دووباره وهك پیشوو بیری بو شوینیکی دیکه

هه لبه ته میزه که بو نه و مه به سته دروست نه کرابوو، که نهم جوّره شتانه وه بیری کارل به ینیته وه، به لام ده کریت له نیوان میزووی داهینانی نهم مینزه و بیره وه ریبه کانی کارلدا پهیوه ندیبه کی شاراوه

ههبیّت. به پیچهوانهی کارل، خالّی ههرگیز خوّشی لهم میّزه نهدههات، تهنیا ویستبووی بوّ کارل میّزیّکی شیاو بکریّت. به لاّم لهم روّژه دا ههموو میّزه کان ده زگایه کی لهم جوّره یان ههبوو. ئهلّبهته تایبه تهندیی ثهم میّزه نهوه بوو ده کرا به پاره یه کی هم بلکیّنریّت به میّزه کوّنه کانه وه. به هه مهر جوّریک بیّت، خالّی ههمیشه شهوهی له یاد بوو ناموژگاری کارل بکات، نهوه نده ی به دهسکی میّزه کهوه مژوول نهبیّت، لهناو قسه کانیشدا شهوهی وهبیر دههیّنایه وه، که شهم ده زگایه گهله که ههستیاره و زوّر خیّرا تیّک ده چیّت و چاککردنه وه شی پاره یه کی زوّری ده ویّت. بیّگومان شهم قسانه تهنیا به هانه بوو، چونکه زوّر به ناسانی ده کرا ده زگاکه کلیل بدریّت، به لاّم خاله جاکوب کلیلی نه ده داد.

له رۆژانى سەرەتادا، بەشپوەيەكى ئاسابى كارل و خالنى يېكەوە زۆر قسەيان دەكرد. لـەو رۆژانـەدا کارل گوتبووی له ولاته کهی خویدا زور حهزی لهوه بووه بیانو بـژهنیت، ههرچـهنده کـارل زور بروفهی لهسهر ييانو نه كردبوو، جگه له چهند وانهيهك كه بهريكهوت دايكي ييني گوتبوو، هيچ كهسيكي دیکه فیری پیانوی نهکردبوو. کارل دەیزانی کردنی ئهم قسانه بو خالی، دەبیته هـوی ئـهوهی پیانوی بۆ بكريت، ييشتريش تيكهشتبوو خالني ههم ياردداره و ههم ههلهخدرجيشه. سهرباري ئهمهش پیشنیاره کهی یه کسهر جیبه جی نه کرا، به لام پاش هه شت روز به و در دزییه وه خالی گوتی، پیانوکهی گەيشتووە، ئەگەر كارل حەز دەكات، دەتوانىت لە باركردنىدا بۆ ماللەوە چاودىرى بكات. ئەم كارە بـۆ كارل زور سەخت نەبوو، چونكە لەناو بالەخانەكەدا ژووربەرى(٥) تايبەتى باركردنى كەلوپەلى تيدا بـوو، که بی هیچ گرفتیک یه و تویتای پر له کهلویهل تیدا جیگهی دهبووهوه. بهم ژووربهره پیانوکهی كارليان هينايه سهرهوه. كارل دهيتواني بهههمان ژووربهر لهگهل پيانز و كريكارهكاندا بيته سهرهوه، به لأم لهبهر ئهوهي ژووربهريكي ئاسايي له تهنيشتييهوه چۆل بوو، بۆيه بهجيا سـهركهوت. كاتيـك بـه ژووربهره کـه سـهرده کهوت بهوهرسـوراندنی میله کـهی ههولیّـدهدا هاوشـانی ژووربهره کـهی دیکـه سەربكەوپت، تاكو بتوانیت لەودىو شووشەكەوە تەماشاي ئەم ئامیره جوانە بكات، كە ئیستا ھى ئەرە. كاتى ييانۆكەيان بە سەلامەتى ھىنايە ژوورەرە و بىز يەكەمىن جار لـ پشتىيەرە دانىشت و دستی کرد به بیانز ژهنین، بهجوریکی وهها گالتهجارانه خوشحال بوو، لهبری درید وهدان به ژهنینی پیانزکهی له جینگهی خوی ههستایهوه، دهسته کانی خسته کهلهکهیهوه و به خوشحالییه کی زورهوه له دووري مەودايەكى كورتدا تەماشاي ييانۆكەي دەكرد.

٥- ژووربەر: مەسعەد.

ژووره کهی کارل له رووی ئهندازیاری دهنگهوه نایاب بوو، بهجوّریّك که نیگهرانییه کانی سهره تای ژیانی له مالیکی یولاییندا خسته لاوه.

لەراستىدا بە پىچەوانەي رووكارى دەرەوەي بالەخانەكە، بچووكترين شويننەوارى يىزلا لـە ۋوورەوە نه دهبینرا، هه و دوها له کهلویه الی ناوه و می ژووره که ی و له تیکرای ژووره که پیدا بجو و کترین ناهاوئاههنگی بهرچاو نهده کهوت. لهسهره تاوه کارل ئومیدیکی گهورهی به پیانو ژهنین ههبوو، ههنديجاريش بهر له خهوتن، بيشهرمانه ئهو خهياله به ميشكيدا دههات، كه پيانو له ژياني ئەمرىكاپىدا كارىگەرى راسىتەوخۆي لەسەر داناوە. كاتىي كە پەنجەرەي ژوورەكەي دەكىردەوە و دەنگەدەنگى شەقامەكە دەھاتە ژوورەوە، بۆي سەير بوو ئەو ئاوازە كۆنـەي كـە ئاوازىكى سـەربازى نیشتمانه کهی بوو له پیانو که یه وه ببیستیت، ئاوازه که وهبیری دههیّنایه وه که سهربازانی ریز شاشی دانیشتوو لهسهر لیواری پهنجهرهکانی سهربازگه، له پهنجهرهپهکهوه بو پهنجهرهپهکی دیکه بو پهکتریان ده چری و له کاتی چرینیدا ریزی سهربازه کان ته ماشای تاریکی دهره وهی سهرباز گه که یان ده کرد. به لام دواتر کاتی تهماشای شهقامه کهی ده کرد، دهیبینی گورانی به سهردا نه هاتووه و شهقامه که ته نها بهشیکی بچکولهیه له گهردوونیکی گهورهدا، ئهگهر مروّق ئه هوکارانهی که به دهوریدان و كۆنترۆليان كردووه نەپناسيايە، نەپدەتوانى لە گۆشەيەكەوە دەستى يېبكات و درك بـ چـپەتىيەكەي بكات.خاله جاكوب بهباشي تهجهمولي يروّفهي كارلي دهكرد و ههرگيز دژايهتي نهدهكرد، به تايبهت که کارل زور پروفهی نهدهکرد. خالی تهنانهت بو کارل دهفتهری نوتهی چهند مارشیکی سهربازی ئەمرىكى ھێنابوو، يەكێك لەو نۆتانە سروودى نيشتمانى ئەمرىكا بوو، بەلام تەنيا عيشق بۆ مۆسىقا، به زەحمەت وەلامدەرەوەى ئەو پرسپارەى خالنى بوو، كە رۆژېكىان گەلـەك بـە جدىيــەوە لـە كارلى يرسى بوو، ئاخۆ حەزت لەوەپە ۋەنىنى كەمان فېربىت يان شەپپورى فەرەنسى؟

یه که مین و گرنگترین کاری کارل فیربوونی زمانی ئینگلیزی بوو، هه موو به یانییه ک کات ژمیر حه وت ماموستایه کی جحیلی زانکویه کی بازرگانی که هاوسییان بوو ده هاته ژووره و ده بینی کارل یان خهریکه پاهینانه کانی حهل ده کات، یا خود به ژووره که یدا پیاسه ده کات و وشه گه لیک له به ده کات. کارل باش ده یزانی ئه گهر برپیار بینت زمانی ئینگلیزی فیربیت، ئیدی نابیت کات به فیرو بدات و به خیرایی فیربوونی زمانیش باشترین ده رفعته بو نهوه ی خالی به ته واوی خوشحال بکات. له راستیدا ئه گهرچی له سهره تاوه قسه کردنی کارل به م زمانه سنووردار بوو به ساده ترین جوری سلاو کردن و نه حوالپرسی، به لام به زووی توانی زوربه ی قسه کانی له گه ل خالیدا به زمانی ئینگلیزی بینت، له م جوره قسانه دا هاو کات باسگه لی خومانه تر ده ها ته گوری به یه که مین شیعری ئه مریکی – که

وهسفی ناگری ده کرد - و کارل شهوی کیان توانی بو خالفی به لهبهر بیلیّتهوه، بهمه خالفی له بیّده نگیدا پروّبرد، که نیشانه ی خوّشحالفی و پهزامه ندی بوو. نهو شهوه خالفی و کارل پیّکهوه له نزیك په نجه ده ی ژووره کهی کارل راوهستابوون و خالفی تهماشای ناسمانی ده کرد، که به توّزقال پرووناکی نهده بینرا. کاتی کارل په قوره پر راوهستابوو سه رنجی خستبووه سهر تاریکاییه که، دیّپه کانی شیعره که له گهروویهوه ده هات ده ره وه، خالفی به پیّی کیّشی شیعره که لهسه رخو به رده وام دهسته کانی ده جوالاند.

چهندی زمانی ئینگلیزی کارل باشتر دهبوو، خالای زیاتر حهزی ده کرد به دوّسته کانی خوّی بناسیّنیّت، ههلبّهت خالای به جوّریّك دیداره کانی ریّك دهخست که ماموّستای ئینگلیزی ئاماده و چاودیّر بیّت. یه کهمین کهسیّك که خالای بهیانییه کیان به کارلی ناساند، لاویّکی باریکه له و له له دهراده به ده رندرمونیان بوو. خاله جاکوب ئهوی به پیاهه لّدانیّکی زیاده روّیانه وه هیّنایه ژووره کهی کارله وه. بهدلانیاییه وه کوری یه کیّك له ملیوّنیّره کان بوو، که به پیّی پیّوه ره کانی دایك و باوکی له ژیانیدا شکستی خواردووه و ژیانیّکی دژوار بهسهرده بات، بهشیّوه یه که کهسیّکی ئاسایی تهنانه ت ریاده توانی بو روّریّکیش بی ئهوه ی له پی بکهویّت بهرگهی بگریّت. کارل لهم رووه وه به به اگل بوو یان پیشبینی ده کرد، تا نه و جیّگه یه که دهیت وانی رووب مرووی شهم شکسته ببیّت موه. به جوّریک که همیشه بزهیه کی لهسهر لیّوان بوو، که ده رخه ری خوّشبه ختی بوو، خوّشبه ختییه کو وک بلیّتی به سهر نه و و ته واوی گویّگرانی و سهرانسه ری جیهاندا بالی کیّشاوه.

به رهزامهندی بی مهرجی خاله جاکوب، برپار بوو ئهم جهحیّله که ناوی مهك بوو، ههموو روّژیّه کاتژمیّر پیّنج و نیو کارل سواری ئهسپ بکات و بوّ پروّقه بیبات بوّ فیّرگهی ئهسپسواری یان دهرهوه. کارل بهر لهوهی رازی بیّت کهمیّك دوودل بوو، چونکه ههرگیز سواری ئهسب نهببوو و لهسهرهاوه دهیویست شتیّك لهبارهی ئهسپسوارییهوه بزانیّت، به لاّم خالّی و مهك ئهوهنده پیداگرییان لهسهر ئهوه کرد که نهسپسواری شتیّکی باش و چیژبهخشه، ئیدی کارلیش رازی بوو.

لهوهبهدوا دهبوو ههموو بهیانییه کاتژمیر چوارو نیو له چهرپاکهیدا ههستیت، ههلبهت ئهم کاره ئهوهنده بهلایهوه ئاسان نهبوو، لهبهر گرنگیدانی زفریشی به راهینانی ئهسپساواری له تیکرای رزژهکهدا، تامهزروی بو خهو زیاتر دهبوو، به لام ههر که پنی دهنایه نیو حهمامهوه بینزاری وهلا دهنا. له ههموو لایه کی حهمامه کهوه بونی خوش دهات - کام قوتابی هاوپولی له ئهوروپا، ئهگهرچی خیزانه کهشی دهولهمهند بوایه، دهتیانتوانی حهمامینکی تاییهتی لهم جورهیان ههینت؟ - کارل دهیتوانی لهناو حهمامه که هینده گهوره بوو که دهیتوانی لهناو حهمامه که هینده گهوره بوو که ئهگهر له ههر دوو لاوه دهسته کانی والا کردایه، هیشتا بهر دیواره که نهده کهورن، یه که م جار ئاوی

شلهتین و پاشان گهرم و دووباره ناوی شلهتینی به خویدا ده کرد، دواجار ناویکی ساردی و ه سه سه هو لئی به به به به به به به به به یان هه موو جهسته یدا ده کرد و له مه ش چیزی و هرده گرت. له حه مامه که دا راده کشا و ه ک بلینی نوقمه له نیو چیزی پاشماوه ی خهویکی سووکدایه و حهزی ده کرد دواهه مین دلوپه کانی ناوه که به به پیلوه داخراوه کانی بکه ویت، که دلوپ دلوپ دلوپ ده هاته خواره و و له کاتی که و تنه خواره و ه یدا به گوناکانیدا چوراوگه ی ده به ست.

کاتی به ئۆتۆمبیله کهشخه کهی خالتی بو فیرگهی ئهسپسواری دهچوه دهیبینی ماموستای زمانی ئینگلیزی هاتوه و چاوه ریخی ده کات. مه که ههمیشه درهنگتر دهات، به الام کارل له درهنگهاتنی مه ک نیگهران نه ده بوو، چونکه تا مه ک نههاتایه، ئهسپسواری له فیرگه که دا دهستی پی نه ده کرد. کاتی مه ک ده ده ده بود، چونکه تا مه ک نههاتایه، ئه سپسواری له فیرگه که دا ده ستی پی نه ده کرد. کاتی مه ک ده ده ده ده دوری ژووره کانی دابوه سه روسیمای مروّقه کان واته ته ماشا که ران و مهیته ره وازنی فیرگه ی ئه سپسواری یان هه رکه سیکی دیکه که له وینده ربوون، یه ک به مه که پیش هاتنی مه ک به نوی ده سته به رده بوو، سوودی سودی و ده رده که وت که پیش هاتنی مه ک بوی ده سته به رده بوو، سوودی دورده گرت و پروّقه سه ره تاییه کانی نه خبام ده دا.

پیاویّکی به ژن و بالا به رز هه بوو، که تا پاده یه ده ده ده بیت وانی بی به رز کردنه وهی ده ستی سواری پیشتی به رزترین نه سپ ببیت، هه میشه نزیکهی چاره کیک کارلی که میّک فیّری نه سپسواری ده کرد. نه خامیّک که لهم فیّربوونه وه به دستی ده هیّنا نه وه نده شایانی سه رنج نه بوو، ته نیا نه وه نده هم بوو له میانی نهم فیّربوونه دا ده بیتوانی زوّریّک له و وشانه ی که تایبه ت بوون به هه ستی نازاری له ناکاو له به بکات و به هه ناسه برکی نه م و شانه بو ماموّستای نینگلیزی بایّت هوه، که هممیشه به چاوی خه والوّوه وه پالی به ده رگاکه وه ده دایه وه. به لاّم هه رکات مه ک ده رده که وت، کارل هه موو ناپه زاییه کانی به رامبه ر نه سپسواری وه لا ده نان. نیدی کابرای به ژن به رزیان به دوی کاری خوّیدا ده نارد و له پاره وه که هی نیست نه نه ده بیت نه ده بیت نه ده بیت به کارل بدات، به که می شستیکی بازی ده ده بیت نه که به رزی کر دبووه وه تاکو فه رمانی پیّویست به کارل بدات، به که می شتیکی در ووتیّپ ه در در در بیت که به رزی کر دبووه وه تاکو فه رمانی پیّویست به کارل بدات، به که می شتیکی در ووتیّپ ه در در در بی که بیان نیو کاتژمیر چیژوه رگرتن له وانه ی نه سپسوار، که له خه ویّکی زووتیّپ ه خوداحافیزی له کارل ده کرد. نه گه ر له نه سپسواری که له پاش وانه که هممیشه په له پیروزی بور، خوداحافیزی له کارل ده کرد. نه گه ر له نه سپسواری که که له پاش وانه که هممیشه په له پیروزی بور، خوداحافیزی له کارل ده کرد. نه گه ر له نه شیسیه وه نه وه نده سه ری قال بو و که ته نانه ت نه یده توان و ده هی تاکو به رده رگا کارل رایی بکات. پاشان کارل و ماموّستای نینگلیزی سواری نوتوّمبیّل ده بورن و

ده چوون، تاکو فریای وانهی ئینگلیزیی کارل بکهون. له چوونیاندا بهزرّری ریّگاکهیان قهدبر ده کرد، چونکه ئهگهر له شهقامه سهره کییه کهوه بچوونایه، که له فیرّگهی ئهسپسوارییهوه تاکو مالی خالی گهلهك دریی بوو، ترافیك دوایده خستن و کاته کهیان به فیری ده چوو. به ههر جوریّك بوو، پاش ماوه یه ئیدی ماموّستاکهی بی فیرگهی ئهسپسواری له گهلیدا نه ده هات، چونکه کارل ههمیشه سهرزه نشتی خوّی ده کرد که ئه و ماموّستا ماندووه ناچار ده کات له گهلی بیّت بو فیرگهی ئهسپسواری، له ههمان کاتدا ئه و ئهندازه زمانهی که بو قسه کردن له گهلی مه کدا پیویستی بوو، گهلهك سنووردار بوو، بویه داوای له خالی کرد نه و نهرکه لهسهر شانی ماموّستاکهی لا بهریّت. خالی کهمیّك بیری له داواکهی کرده و دواجار پیتشنیاره کهی پهسهند کرد.

ماوهیه کی زوری پیچوو تاکو خاله جاکوب رینگه بدات کارل به ئهندازهیه کی زور کهم له کاره کانی سهر دەربكات. هەلبهت كارل هەمىشە داواي له خالى دەكرد دەرفەتى ئەوەي يىن بىدات سەر لە کاره کانی خالی دهریکات. خالی خاوهنی نووسینگهیه کی کاری بارکردن و گواستنهوه بـوو، تـا ئـهو جيّگهيهي كه كارل دهيزاني، نووسينگهكهي لهو جوّره نووسينگانه نهبوو كه له ئهورويادا ههبوون. چونکه کارهکانی نووسینگهکه تهنها گواستنهوهی کالا له بهرههمهیّنهرهوه بوّ بهکاربهر نهبوو، به لکو کاری کۆکردنهوه و ناردنی کهرستهی خاو بــو، بــۆ كۆميانيــا گــهورهكان و وهبــهرهێنان و وهرگــرتنی كالآى بەرھەمھاتوو ناردنيان بۆ كۆمپانياكانى دىكە. ھەر بۆيە نووسينگەكەي بەجۆريك ھەم كىرين و ههم بارکردن و گواستنهوه و فروّشتنی بریکی زوّر له کالاکانی له خوّده گرت. بوّ ئهنجامدانی ئهم کاره دەبوو لەگەل كريارە ھەمە جۆرەكانىدا، وردتىرىن و ريكويىكىرىن يەيوەنىدىيى تەلمەفزنى و تەلمەگرافى هەبينت, تەلەگرافخانەكەي خالنى نەك تەنيا لە تەلەگرافخانەي والاتەكەي كارل بچووكتر نەبوو، كە لە رابردوودا هاويۆليكى بەھۆي ئاشىنايەكىيەوە يينى نىشان دابوو، بەلكو مەزنتر بوو. لە تەلەفۆنخانەكەشدا چەندىن كابىنەي تەلەفۆن دەيىنىران، كە بەردەوام دەرگاكانيان دەكراپەوە ويپوه دەدران و دەنگى كرانەوە و يېروەدانيان لەتاقەت بەدەربوو. خالنى يەكىك لەم دەرگايانەي كىردەوە، كارل له ژیر رووناکی چاو بهری گلوییکدا، کهسیکی له ژووره وه بینی، که گویی به کرانه وه و داخستنی دەرگاكان نەدەدا. بىستۆكەكان (٢٠) لە رىڭگەي پارچەيەك وايەرى باريكى پۆلايىنەوە، كە لە بان سەريەوە تێيەردەبوو يەيوەست بوو بە گوێچكەكانيەوە، دەستى راستى خستبووە سەر مێزێكى بچكۆلە، بە جۆرنىك وەك بلنىي دەستى زۆر قورسە، قەلەمنىك لە نيوان يەنجەكانىدا بوو و بە خىرايەكى لە رادەبــەدەر

٦- بىستۆك: گوشى تەلەفون

شتی ده نووسی. همولی ده دا زور قسه نه کات. به زوری واده هاته پیش چاو نه گهرچی ده یه وین ناره زایی ده ربرین یان خوازیاری زانیارییه کی ورد تری بینت، به الام له به به به به قسانه ی که که سی به رامبه ری پینی ده گوت، ناچار ده بوو سهری دا بخات و بی نه وه ی مه به سته که یه به به بینینت دریژه به نووسین بدات. له هه مان کاتدا پیویستی نه ده کرد هیچ بالینت، چونکه خاله جاکوب به هینواشی به گوینی کارلدا چیاند بووی، ته له فونچی دیکه هاو کات قسه کانی شهم یاداشت ده که ن و دواتر نووسینه کانیان به راورد ده کرینت، چه ندی بکرینت هه له کانی چاك ده کرینت. له و کاته دا که خاله جاکوب و کارل له کابینه که هاتنه ده ره وه ی که سین ها و یاداشتانه ی چه ند ساتیک له مه و پیش نووسیبوویان له گه ل خویدا بردنی. له را ره وه که دا کومه لین کی زور به په له ها توچیویان ده کرد، که س به یانی باشی له که سی دی نه ده کرد و س الا و کردن و هه والپرسین وه الا نابو و . هه موویان چاوه کانیان له به یا نوی به ی به ده و به ویان ده به به به ده و به ریندا ده چوون، ده یانویست به خیرایی به دوای که سی به رده میاندا به بین، یاخود چاویان ده برییه و شه یه که یان چاویان ده برییه شه و ژماره یه ی که له کاغه زه که ی ده ستیاندا بوو که با راید دو ها دالد.

کارل له یهکیک له سهردانه کانیدا بر نهم باله خانهیه، به خالی گوت: "به راستی له پادهبهده ر کارتان کردهوه." نهگهر کهسیک بیویستایه ههموو باله خانه که ببینی، چهندین روّژی پیده چوو، نهویش نهگهر تهنیا بیویستایه به خیرای چاویک به ههر بهشیکدا بگیری.

خالنی گوتی: "لینگهری پیت بلیّم خوم سسی سال لهمه و به دروست کردووه. شهو کات کاروکاسپیه کی بچووکم نزیکی باربه ری هه بوو، شه گهر له روّژیک دا پیننج سندووقم خالنی بکردایه، بهروّژیکی گهورهم ده ژمارد، کاتی ده گهرامه وه بو ماله وه له تاو خوش حالنی و غرور مدا له پیستی خومدا جینگه م نه ده بووه وه. شیستا خهزینه کانم له رووی فراوانییه وه، سییه مین خهزینه ی به نده رن خهزینه کونه که م بوته ریستورانت و خهزینه ی شهست و پینجه مین گروویی حه ماله کانم. "

كارل گوتى: " به راستى ئەمە شتيكى گەلەك نايابه!"

خالیشی گوتی: " له ناو ئهم و لاته دا پیشکهوتن گهلهك خیرایه. " و له ناكاو قسه كانی بری.

رۆژێكيان كه وهك ههموو رۆژهكانى ديكه، كارل دهيويست به تهنيايى نان بخوات، بهرلهوهى دهست به نانخواردن بكات، خالّى هات و داواى لێكرد دهستبهجى ٚخوٚى بگوٚڕێت و چاكهت و پانتوٚڵه رهشهكهى لهبهر بكات، بوٚ ئهوهى خواردنى ئيٚواره لهگهل خالّى و دوو هاوڕێى بازرگانيدا بخوات. كاتى كارل له ژوورهكهى ئهوديو خوٚى دهگوٚړى، خاللى له پشت ميّزهكهيهوه دانيشت و تهماشاى ئهو

رِاهێنانهی دهکرد که کارل تازه ئهنجامی دابوو. دهستی کێشا بهسهر مێزهکـهدا و بــه دهنگێکــی بــهرز گوتی: " بهراستی شازه!"

بینگومان به بیستنی ئهم هاندانهی خالنی، کارل به خوشحالنی و خیرایی جلهکانی گوری، به ههر جوریک بوو، ئیستا کارل تارادهیه دانیا بوو بهسهر زمانی ئینگلیزدا زال بووه.

له ژووری خواردنه کهی خالیدا، که کارل له په که مین شهوی هاتنیه وه ئه و ژوورهی له بیردا مابوو، دوو پیاوی که له گهت و بالابه رز له جیگه ی خواندا هه ستانه وه. له کاتی قسه کردندا ده رکه وت، په کيکيان ناوي (گرين)ه و ئهوي ديکهيان (يولهندهر)ه. خالني ههرگيز سهبارهت به دوسته کاني هيچ قسهیه کی نه ده کرد و لیده گهرا کارل بن خوی ئه وه بدوزیته وه، که چ شتیک له که سایه تی ئه واندا گرنگ و سەرنجراكينشه. له كاتى نانخواردندا تەنھا باسى مەسەلەي بازرگانى كراو ئەمەش بۆ كارل وانەپـەكى باش بوو له بارهي وشهي بازرگاني ئينگليزييهوه. ئهوان وازيان له كارل هێنابوو نانهكهي بخوات، وهك بلّنی مندالیّک بوو که ییّویسته رهیوره دانیشیّت و قایی خواردنه که ی خالی بکات، به لام بهریّز گرین بهرهو لای کارل چهمایهوه و له کاتیکدا ههولنی دهدا ههر وشمهه کی به روونی دهربریت، لیمی يرسى به شيوهيه كى گشتى بيروراي لهبارهى ئهمريكاوه چيونه؟ كارل له كاتيكدا له ژير چاوهوه تهماشای خالی دهکرد، لهناو ئه و بیدهنگییه مهرگهینه دودا که بالی بهسه ر ژوورهکهدا کیشابوو، وهالامنكى تيروتهسهلى دايهوه، به شيوهيهك له كاتى قسهكانيدا دەربرينى ههندى وشهى تايبهتيى نيۆيۆركىشى بەكارھينا، تاكو ئەوان خۆشىحال بكات. بە دەربىرىنى يەكىك لە دەستەواۋەكان هەرسىنكىان يىنكەنىن، كارل ترسا رەنگە ھەلەيەكى گەورەي كردېيت، بەلام ھەللەي نەكردبوو، بەريز يولەندەر يێي گوت شتێكى سەرنجراكێشى گوتووه. واديار بوو بەرێز پولەندەر خۆشى لە كارل ھاتبوو، کاتیک خاله جاکوب و بهریز گرین خهریکی باس وخوازی بازرگانی بوون، بهریز یولهندهر داوای له كارل كرد كورسيبهكهي خوّى ليّ نزيك بكاتهوه. يرسيارگهليّكي بيّشوماري لـهبارهي نـاو و خيّـزان و سهفهره کهیهوه لی کرد. دواجار لهکاتیکدا که ییده کهنی و دهکوکی، لهبارهی خوی و کیهکهیهوه بـو کارل دوا و گوتی خزی و کچه کهی پیکهوه له مالیّکی بچووکی کویّستانی دهرهوهی نیویــوّرك دهژیــن. دریژهی دا به قسه کانی و گوتی شهوان دهروّن بو ئهویندهر و به روّژدا ناچارن له نیویورك میننهوه، چونکه بانقداره و ناچاره تهواوی روز له نیزیورك بیت. دواجار به گهرموگوری داوای له كارل كرد سهردانی مالله کویستانییه کهی بکات. ئهمریکییه کی تازه هاتوو و بینه زموونی و ه کارل، بیگومان يێويستى بەوە ھەبوو، ئەگەر تەنيا بۆ گۆرىنى ئاووھەواش بێت، ھەندێجار برواتە دەرەوەي نيۆيــۆرك. كارل يه كسهر داواي له خالني كرد، تاكو بانگهيشته كهي بهريز پوله ندهر قبوول بكات، خاليشي به خۆشحالىييەوە رازى بوو، بەلام بەو جۆرەى كە كارل و بەرپىز پولەندەر چاوەرپىيان دەكرد، خالى كاتى سەردانەكەى بۆ ماللە كويستانىيەكەى بەرىنز پولەندەر دىارى نەكرد و تەنانەت رىدگەشى نەدا كاتى سەردانەكە بىنتە ناو قسەكانيانەوە.

خالله جاکوب که له بولیّلی دهمه و ئیواره دا به ئاستهم دهبینرا، به کارلی گوت: "بـهریّز پولهنـدهر، بهلّن، بهریّز پولهنده رهاتووه به وجوّره ی کـه دویّنی بریاری دابوو، لهگـهل خـوّی بتبات بـوّ مالّـه کویستانیه کهی."

كارل وهلامي دايهوه: "نهمدهزاني دهبي ئهمرة برؤم، گهرنا خوّم ئاماده دهكرد."

خالنی گوتی: " ئەگەر ئیستا ئامادە نیت، رەنگ باشتر وابیت سەردانەكەت بخەیت مكاتیكی دىكه."

به رِیز پولهنده ر هاواری کرد: "پینویستی به ئامادهبوون نییه، گهنج پینویسته ههمیشه ئامادهی همموو شتیک بینت."

خاله جاکوب له کاتیکدا رووی قسمی کردبووه میوانه کمی، گوتی: "ئمم قسانه لمبمر ئهو ناکهم، دهبیت دووباره بگمریتهوه ژووره کمی تاکو خوی ئاماده بکات، ئممهش تو دهخاته چاوه روانییهوه."

به ریز پولهنده رگوتی: من کاتم زوره، دهمزانی دهبی کهمیّك چاوه روان بم، هـ هر لهبـ هر شهمـ هش بوو که کهمیّك زووتر له نووسینگه کهی خوم هاتمه ده رهوه . "

خاله جاکوب گوتی: "دهبینی سهردانت بو مالی به پیز پولهنده رچ زه همه تیکی دروست کرده وه ."
کارل گوتی: "زور به داخه وهم، به لام له خوله کیک زیاترم پیناچیت و یه کسه رده گه پیمه وه ."
ئه مه مه ی گوتو ویستی به یه له برواته ده ره وه .

بەرپىز پولەندەر گوتى:" پەلە مەكە، ھەر بۆ من گرنگ نىيە، بە پىنچـەوانەوە زۆر ئاسـاييە، لەبـەر ئەوەي سەردانى مالەكەم دەكەيت، گەلەك خۆشحالم."

"بــهیانی نــاتوانی بچــیت بــۆ فیرگــهی ئەسپســواری، بەرنامــهی راهینــانی ئەسپســواریت ههلوهشاندوو دتهوه؟"

کارل گوتی: "نهخیر." ئهم سهفهرهی که کارل ئهو هـهمووه چـاوهرپیّی کردبـوو، ئیسـتا ورده ورده سهرئینشهی بو دروست دهکرد. گوتی: "نهمدهزانی-" خالني پرسي: "مهبهستت ئهوهيه لهگهل ههموو ئهم شتانهدا دهتهويت برؤيت؟"

به رِیز پولهنده رکه پیاویکی دلوقان بوو بو یارمه تیدانی کارل هاته قسه و گوتی: "ئیمه لـه ریدگه سهردانی فیرگهی ئهسیسواری ده کهین و ههموو شته کان ریک ده خهین."

خاله جاكوب گوتى: "راسته، به لام به يانى مهك چاوهروانيت دهكات."

كارل گوتى: اچاودريم ناكات، به لام به ههرجوريك بيت، سهروگويلاكي دەردەكهويت. ال

خاله جاكوب كه وهك بليني وه لامه كهي كارل به تهواوي رازي نه كردبين، گوتي: "كهچي؟"

دیسانهوه به ریّز پولهنده رفریای کارل کهوت: "به لاّم کالراش-"-کالرا کچی بوو-"چاوه ریّی ده کات، نه مشه و چاوه روانیه تی، به دلنیاییه وه بینیی کلارا بو کارل له مه ك ییّویستتره."

خاله جاکوب گوتی: "هملبهته. کهوایه همر ئیستا برق بق ژوورهکهت." و نهویستانه چهند جاریک کیشای به دهسکی قهنهفهکهدا. کارل گهشتبووه لای دهرگاکه و خالی به پرسیاریک رایوهستاند: "هملبهته بهیانی بق وانهی ئینگلیزی دهگهریستهوه، وانییه؟"

بەرپىز پولەندەر تا ئەو جىڭگەيەى كە جەستەى قەڭھوى رىنگەى بىنىدەدا، بە سەرسامىيەوە رووى وەرگىزا و گوتى: " بەلام ھاورىنى ئازىزم، ناتەويت رىنگەى بىن بىدەيت، كەمىنك زياتر لاى ئىنسە بىنىنىتەوە؟ ناكرىت دووبەيانى زوو بگەرىتەوە؟"

خاله جاکوب گوتی: همرگیز. رِیّگهی نادهم بهمشیّوهیه له وانهکانی داببریّت. پاشان دواتر ئهگهر کاریّکی بر خوّی چنگ خست، ئهو کات دهتوانم رِیّگهی پیّ بدهم، میواندارییهکی وهها پـپ لـه سـوّزو غرور قبوول بکات و همرچهنده حهز دهکات لهویّندهر مِیّنیّتهوه. "

كارل به خوى گوت: "قسه كاني چهنده دژبهيه كن! "

بەرپىز پولەندەر گەلەك دائتەنگ بوو و گوتى:" بە**لا**م تەنيا بۆ ئىنوارەيەك و شەويىك، ئىــەوە ناھىنىنىــت مرۆۋ خۆى بۆ بخاتە زەحمەتەوە."

خاله جاكوب گوتى: امنيش ههروا بير دهكهمهوه. ال

به ریز پولهنده ر دووباره پیکهنی و گوتی: " مرؤ ده ده بی شوکرانه بکات." و پاشان رووی کرده کارل، که ئیستا ئیدی خالی نهیده ویست شتیکی دیکهی پی بلیت و خهریك بوو به پهله ده چووه ده ره وه، هاواری لی کرد: "زورباشه، من چاوه ریت ده کهم."

کاتی کارل له پاش ماوهیهك گهرایهوه و خوی بو سهفهره کهی ئاماده کردبوو، بینی خالی لهوی نییه و بهتهنها بهریز پولهنده ر له نووسینگه کهیه. بهریز پولهنده ر بههه ددوو دهستی، دهستی کارلی گوشی، وهك بلیّی دهیویست باوه ر بهوه بهینییّت، دواجار کارل دیّت بو ماله کهی. کارل هیّشتا

پهلهوپروزی پیّوه دیاربوو، به **لا**م سهره پای ئهوهش دهستی به پیّز پولهنده ری گوشی و لهناخی دلهوه بهوه خوّشحال بوو که بو ماله کهی ده روات.

" خالم به هاتنم نارهحهت بوو؟"

"بەھىچ جۆرێك! قسەكانى زۆر بەجدى نەبوو. تەنھا خەمى خوێندنەكەتيەتى. " " خۆي يێى گوتى كە قسەكانى بە جدى نىيە؟"

بەرپىز پولەندەر كە قسەكانى درىن دەكردەوە تاكو ئەوە بىسەلىنى درۆ ناكات: "ئەھا، بەلىّ." "سەيرە، ھەرچەندە ئىيوە ھاورىيى خالىمن، كەچى حەزى نەدەكرد رىنگەم پىنىدات بىيم بۆ مالىتان." كاتى لەو ئىوارەيەدا بە ئۆتۈمبىلەكەي بەرىن يولەندەر بۆ مالەوديان دەچوون، بەرىن يولەندەر دانسى

بهوددا نهدهنا که ناتوانیّت چارهیهك بو ئهم کیشهیه بدوزیّتهوه، کارل بو ماوهیهك بیری لهم مهسهلهیه کردهوه. ههرچهنده له دهمی چوونیاندا سهبارهت به ههندی مهسهلهی دیکهش قسهیان کرد.

له ناو ئۆتۆمبىلەكەدا لە نزىك يەكدىيەوە دانىشتبوون و بەرىز پولەندەر لـ كاتى قسـ كردندا دەستى خستبووه ناو دەستى كارل. كارل گەلەك تامەزرۆي ئەوە بوو، ھەرچىي زياتر لەبارەي خانم كلاراوه شتگەلنك بېيستنت. وەك بلنى گونگرتنى لەو چيرۆكانەي كە دەبووه ھۆي تنيەربوونى كات، ماندوویهتی ئه و ریکه دریزهی لهبیر دهبرده وه. ییشتر ههرگیز به شهودا به ئوتومبیل به شهقامه کانی نيۆيۆركدا رەد نەببوو، بەلام لە كاتى چوونياندا شەقامەكان ئەوەندە قەرەبالغ بوون، وەك بلينى لـ ناو گیژه لاووکه په کدا گیریان خواردبینت، گیژه لووکه پهك که بهته واوی به مرو بینگانه و نامو بوو و لوره لـوری دەھات. كارل زۆرى لەخزى دەكرد گوئ بۆ قسەكانى بەرىز يولەندەر راگرىنت، جگە لـ هىللەكەكـەي بەرىز پولەندەر، نەيدەتوانى سەيرى ھىچ شتىك بكات، ھىللەكەكەي بەرىز پولەندەر زنجيرىكى ئالتونى بهشيّوهي يرديّك ييّدا شورببووهوه. له شهقامه سهرهكييهكهدا تهماشاكهراني شانوّ كه دياربوو لهوه دەترسان بە شانۆكە نەگەن، بە پەلەرپروز بەرىڭادا دەچوون، ياخود بەرىـەرى خىرايىـەوە ئۆتۆمبىلىـان دەئاژوو. كارل و بەرىز پولەندەر قۇناغ بە قۇناغ بە كەنارى شار دەگەشتن، چونكە لـ م شـ مقامەكاندا كريكاراني كانزا مانيان گرتبوو، بهم هۆيهوه تهنها ريگهيان به ههندي له ئۆتۆمبيلهكان دەدا له چوارريانه كهدا دەرچن، ئەويش بەناچارىيەوە. ئەو يۆلىسانەي سوارەي ئەسىپ بوون ئۆتۆمبىللەكمەي ئەوانيان گەرەك بە گەرەك رينمايى دەكرد. كاتى ئۆتۆمبىللەكەيان لـە تارىكىيەكـ ھاتـە دەرەوە، كـە دەنگى مەكىنەكەي لە گەرەكە بارىكەكاندا دەنگى دەدايەوە، لە يەكىنك لـ شەقامە گشتىيەكانەوە تيپهرين، كه فراواني شـهقامهكه هينندهي مهيدانيك دهبوو. لههـهردوو لاي شـهقامهكهوه ديـهني بیکوتای شوسته کان دهبینرا، خه لکیکی زور به کاوه خو به سهریاندا به ریدا ده چوون و دهنگی سرووده که یان ته نانه ته دهنگی تاقه که سیک ریکتر بوو.

به لام نه و شهقامه ی که نازاد کرابوو، له مبه ر وله و به ریه و به پلیسه سواره کان ده بینران، که به سه ر پشتی نه سپه راوه ستاوه کانیانه وه دانیشتبوون، یان که سانی نالا به ده ست ده بینران، یا خود لافیت می پ له دروشم ده بینران که له مسه ری شهقامه که وه بی نه و سه ری شهقامه که هه لواسر ابوون. هه ندیجاریش ریبه ری کریکاره کان ده بینرا، که هاو کارو پشتیوانه کانی ده و ریان دابوو، یان تراموای کاره بایی ده بینرا، که نه نه ده نیزانی بی پویست له و شهقامه تیپه ریت، له گوشه یه کدا راوه ستابوو و له موسافیر به تال بو و و سه رنشین و شونیر و بلیت فروشه که ی له سه رسه کویه که دانیشتبوون.

گرووپیدکی که مه له ته ماشاکه ران به په یجورییه وه دووره وه راوه ستابوون و ته ماشای مانگرتووه کانیان ده کرد. ئه م گرووپه له جیدگه ی خویاندا وشك ببوون و نهیانده زانی ئاخو ئیستا چی رپووده دات. به لام کارل به خوشحالیه وه به بازووی به ریز پوله نده ره وه پالی دابووه وه که خستبوویه سه رشانی. کارل به هوی ئه وهی که ده یزانی به م زووانه ده بیشته میوانی مالیکی کویستانی رووناک که دیوارگه لی به رز ده وره یان داوه و سه گهل پاسه وانی ده که ن و به باشی پیشوازی لیده که ن له ناو خوشییه کی له پاده به ده دور دا نوتم ببوو. ئه گهرچی ئیستا خه ریك بوو خهوی لی ده که وت و له هه موو قسم کانی به پیز پوله نده ربه جوانی تینه ده گهیشت، یان تاك تاك له قسم کانی تیده گهیشت، تاو نا تاویك خوی جه م و جور ده کرد و چاوه کانی به ده ست ده کلوفی، تاکو بزانیت ئایا به پیز پوله نده ر ئاگای له خه والویه تی نه و هه یه یان نا؟ چونکه به هه ر نرخیک بوو، کارل نه یده ویست به پیز پوله نده ر له وه تنگات وه نه و زده و دات.

ماله كويستانييهكهى نزيك نيويورك

کارل له یه کیّك له بیّخه مترین ساته کانیدا روّچوبوو، كاتی که به ریّز پوله نده را اساکاو گوتی: "ئاخرییه کهی گهیشتین" ئوتتومبیّله کهی له نزیك مالیّکه وه راگرت، ماله کهی هه دوه کو مالی زوّربهی سهرمایه داره کانی ده وروبه ری نیویوّرك، له وه گهوره تر و به رزتر بوو که خیّزانیّك پیّویستی پیّبوو. له به رئه وهی ته نها گلوّپه کانی نهوّمی خواره وه داگیرسابوون، مروّ به زهمه ت دهیتوانی مهزه نده بکات که باله خانه که چهنده به رزه. له به دده ماله کهی به ریّ پوله نده ردا گهلای داربه رووه کان خشه خشیان ده هات، به ناوه راستیاندا ریگه یه کی کورت که ده روازه یه کی والاّی هه بو و به قادرمه ی ده رگای ماله که ده گهشت.

کارل له کاتی دابهزینیدا به جـۆرێ ههسـتی بـه ماندوویـهتی دهکـرد، بـیری کـردهوه بـه دلنیاییهوه پێگهی سهفهرهکهیان گهلێك درێژ بووه. له پیگهی ناوهراسـتی داربهرووهکانـدا لـه نزیك خوّیهوه دهنگی کچێکی بیست، که دهیگوت:" بهرێز جاکوب ئاخرییهکهی گهیشت."

کارل دهستی کچهکه که تهنیا نیوهی رِووخساری دیار بوو گرت و گوشی و گوتی: "من ناوم راسمانه."

به ریز پولهنده رقسه کانی بو ته واو کرد و گوتی: " نه و ته نیا خوشکه زای سیناتور جاکوبه، ناوی کارل راسمانه. "

کچه که زور گویی به ناو نه ده دا، گوتی: " بو من جیاوازی نییه ناوت هه رچییه ك بیت. به هه رحال به بینینت گه لیك خوشحالم."

کارل که له ناوهراستی به پیز پولهنده رو کچه کهیدا به ره و ماله که که و تبووه پی، پرسی: "تو کلارا خانمیت؟"

كچه گوتى: "بهلنيّ. "

ئیستا که رووناکی کزی ناو ماله که بهر رووخساری کچه که ده کهوت، رووی له کارل کرد و گوتی: "بهلیّ، من کلارام، به لام نه مدهویست له تاریکییه کدا خوّمت پیّ بناسیّنم. "

کارل له کاتیکدا شانبه شانی کلارا به ریدا ده چوه، وه ک بلینی ورده ورده له خه و بیدار دهبووه وه، به خوی گوت: "ئاخو بوچی لهبهرده م قاپییه گهوره که دا چاوه رینی کردبین؟"

كلارا گوتى:" لەراستىدا ئەمشەو ميوانىكى دىكەشمان ھەيە!"

پولهندهر به تووړهييهوه هاواري کرد: " ريني تيناچي. "

كلارا گوتى:" بەريز گرينه."

كارل كه وهك بليني ههستى شهشهمى شتيكى پيدهانيت، گوتى:" كهى هاتووه؟" " رينك خولهكينك لهمهوپيش هاتووه. مهگهر دهنگى ئۆتۆمبيلهكهتان نهبيست؟"

کارل چاویکی له به ریز پولهنده رکرد، تاکو بزانیت رای به رامبه و قسه کانی کلاراوه چییه ؟ به الله م کارل چاوید که دهستی له گیرفانی پانتوّله کانی نابوو لهم کاته دا که میک پینی هه لنوتا .

" ژیان له دهووروبهری نیویورك زور بیسووده، وا نهزانی مروق لیره ئاسووده دهبیت، تهنانهت ئهگهر ماله کهم ئهوهنده دوور بیت پیویست بكات بهدرید ایی شهو شوفیری بکهم، ئینجا بگهمه مالهوه، ئهوا ههر ماله کهم ده گورم و له شوینیکی دوورتر مال ده کرم." ئیستا ههر سیکیان لهسهر قادرمه کان راوهستابوون.

کلارا که دیاربوو لهگهل قسه کانی باوکیدا هاو پایه، ههولنی دا دلنه وایی بداته وه و له و دریبیهینی، گوتی:" باوه ئاخر ده مینکه به ریز گرین بو ئیره نه هاتووه!"

پولهنده رگوتی: "ئهی بۆچی ئهمشه و هاتووه بۆ ئێـره؟" لێـوی خـوارهوهی کـه هـهروهکو گۆشــتێکی سســت و قـورس زوو زوو دهجـوولا و وشـهکانی بـه ڕق و تووړهييـهوه لـه زاری بهردهبوونهوه.

كلارا گوتى:" بەلنى، راست دەكەن!"

کارل سهرسام بوو لهوهی بۆچی رۆژی پیشتر له بهرامبهر ئهم کهسانه که به تهواوی بینگانه بوو کهچی ئیستا ههستی به هاوخهمی دهکرد، بزیه گوتی:"رهنگه زور نهمینیتهوه!"

کلارا گوتی: " ئۆی نا، کاریکی گرنگی به بابه ههیه و رهنگه قسه کردنه کهیان زوّری پی بچیت. چونکه به گالتهوه پینی گوتم، ئهگهر ده تهویت خانه خوییه کی به پیز بیت، پیویسته تا به بانی به بینداری مینیتهوه. "

به ریز پولهنده رکه هیچ شتیک وه ک نهم قسانه تووره ی نهده کرد، هاواری کرد: "به تهواوی بیتامی کردووه، کهوایه دهیه ویت نهمشه و لیره مینییته وه. "پاشان گوتی: "له راستیدا وابیرده کهمه وه... "له کاتیکدا به ریز پولهنده ر رووگرژییه کهی نارام ده بووه وه، دریژه ی پی دا: "

له راستیدا به ریز راسمان مین وا بیرده که میه وه، دووباره تی سیواری ئوتومبیده که م بکه م و بتبه مه و به نالت. دیاره ئه مشه و هه ر له سه ره تاوه به خه سار چیوه و کی ده لیّت بی خاریّکی دیکه ش خالت ریّگه ت ده دا بیّیته وه بو ئیّره. به الله م نه گه ر ئه مشه و بتگه ریّنه هوه بوّلای خالّت، بو جاریّکی دیکه ناتوانیّت ریّگه ت بیّنه دات بیّیته وه بو لامان. "

به پیز پولهنده رگوتی: "وادیم." له قادرمه کانه وه چووه سهره وه. پاش ئه ویش، کارل و کلارا که ئیستا له ژیر رووناکییه که دا له یه کدی ورد ده بوونه و هاتن.

کارل لهبهر خوّیهوه گوتی: "لیّـوی چـهنده سـووره!) پاشـان کهوتـه بـیری لیّـوی بـهریّز پولهنده ر، چهنده به جوانی شیّوهی لیّوی گویّزاربووهوه بوّ کچهکهی.

کلارا گوتی: "ئهگهر حهز بکهیت، لهپاش خوانی ئیواره یه کسهر دهچین بو ژووره کهی خوم، تاکو لهدهست به پیز گرین رزگارمان بیت. بایم ناچاره به دیارییه وه بیت. پاشان ئه گهر پینت خوش بیت پیانوم بو بژهنه، چونکه بابه پینی گوتم زور به جوانی پیانو ده ژهنی، به داخه وه ههر چهنده من عاشقی پیانوم، تاکو ئیستا مه شقم له سهر پیانونه کردووه و ههرگیز ده ستم لینی نه داوه."

کارل ههرچهنده حهزی ده کرد به پیز پولهنده ریشیان له گه لا بیّت، ئهوهنده ی نه مابوو پیشنیاره که ی کلارا قبوولا بکات. به لام له پاش بینینی به ژنوبالای دیوئاسایی به پیز گرین ده ده بی نهوه شهوه شهوه سیبهری به ژنوبالای به پیز پولهنده ر راها تبوو که سیبهری به ژنوبالای له بان قادرمه کانه وه به سهر نه واندا ده پروانی، نه و شهوه کارل هه موو نومیدیکی به باچوو، بو نهوه ی کاریک بکات که به ریز پولهنده رله ده ست به ریز گرین رزگاری بیت.

به پیز گرین که وه ک بلیّی تاکو ئیستا کاتیّکی زوّری له کیس چوو بیّت، به پهله سلاوی لیّکردن و دهستی به پیز پولهنده ری گرت و کارل و کلارای وه پیش خوّی خست و بوّ ژووری میوان وه ریّیخست. گوله کانی سه رمیّزی ژووری میوان که له لقی گوله شهوزه و ته رو

تازه کانــهوه لیّکرابوونــهوه، دیــهنی ژووره کــهیان جــوان کردبــوو. دیــهنی جــوانی ژووره کــه ئامادهبوونی بهریز گرینی ییّداگری دووبه رابه ر ناشیرینتر ده کرد.

کاتی کارل له تهنیشت میزه کهوه چاوه پی بوو تاکو ئهوانی دیکه دانیشن، دلانهوایی خوی بهوه دهدایهوه، که نهو ده رگا شووشهیه که له ژووره کهدابوو بهسه رباخه کهدا ده پروانی هم ربهوجوّره به کراوه یی ده مینییّتهوه. چونکه نهو بوّنه خوّشه ی که له ناو باخه کهوه وه ژوور ده کهوت، به جوّریّك خوّش بوو، ده تگوت له ناو باخیّکدا له ژیر سهیوانیّك دانیشتوه. به لاّم به پیّز گرین مرخهیه کی کرد و ههستا و چوو ده رگا شووشهیه کهی داخست، چهمایهوه و ههردوو قوفله کهی له خواره وه به بوره و لای سهره وه داخست، وها به خیّرای و چاپووکی نهم کاره ی نه نجام دا، که کاتی خزمه تکاره که بهره و لای ده رگاکه پرتاوی کرد، بینی هیچ کاریّك بو نهو نهماوه ته وه تاکو نه نجامی بدات. کاتیّك به پریّز گرین گه پایهوه بو لای میزه که، سهرسامی خوّی لهوه ده ربری، که چوّن خالی نیزنی به کارل داوه نهم شهو سهردانی نیره بکات؟ به پریّز گرین له کاتی کدا به پهله خهریکی خواردنی سووپه کهی بوو، شهوه ی به کلارا که له لای راست و به پیّز پولهنده رکه له لای چه پهوه دانیشتبوون روون کرده وه) که بوچی لهم بابه ته نهوه نده سهری سورماوه ، ههروه ها شهوه ی روون کرده وه که خاله جاکوب چهنده به بابه ته نهوه نده سهری سورماوه ، ههروه ها شهوه ی روون کرده و هاله جاکوب چهنده به خوشه ویندی کارل ده کات. به به پوای به پیّز گرین خوشه ویستیی خاله جاکوب به خوشه ویستیی ناسایی خالایه که ده چوو ده که خوشه ویستیی خاله جاکوب به خوشه کوشه ویستیی ناسایی خالایه که درچووه.

ئەمرۆ لە شاردا گرنگترین بەشى مەسەلەكە چارە بكەن و بەشە لاوەكىيەكانىش بۆ بەيانى يان كاتىكى دىكە ھەلبگرن. بەم ھۆيەوە ماوەيەك بەر لەداخستنى نووسىنگەكەى بەرىز پۆلەندەر سەردانى نووسىنگەكەى كردبوو، بەلام لەوى نەببوو، پاشان تەلـەفۆنى بىۆ ماللەوە كردبوو و گوتبووى ئەمشەو ناھەوە بۆ ماللەوە و دەچم بۆ ماللى بەرىز پولەندەر.

کارل بهرلهوهی دهرفهتی وه لامدانهوه به کهسیان بدات، به دهنگینکی بهرز گوتی: کهوایه دهبیّت من داوای لیبوردن له تو بکهم، چونکه من بوومهته هوّی نهوهی که بهریّز پولهندهر لهجاران زووتر نووسینگه کهی بهجی بهیّلی، لهم رووهوه زوّر داوای لیبوردن ده کهم. "

به ریز پولهنده رهه ولیدا به ده سپی سفره که ده موچاوی بشاریته وه. کلارا به کارل پیکه نی، به لام پیکه نی، به لام پیکه نینکه نینه کهی له هه ستی هاوخه میه وه نهبوو، به لکو ده یویست به م کاره ی به جوّریک کارل بخاته ژیر کاریگه ریه وه.

به پیزر گرین له کاتیکدا به چه قو تیژه که گوشتی کوتری ده بری، گوتی: پیویست به داوای لیبوردن ناکات، به پیچه وانه وه، من خوشحالم لهجیاتی ئه وه ی له ماله وه به ته نیا شیو بخوم، ئه و شانازییه م پی ببریت که له ته ک ئیوه دا شیو بخوم، چونکه له ماله وه ته نیا پیره ژنیک خوارد نم بو دینی . ژنه که هیند پیره ته نیا بو نه وه ی له به رده رگاکه وه بگاته لای میزه که ماوه یه کی پیده چیت، تاکو ئه و ده گاته سه رمیزه که من هه موو جاریک ده توانم له کورسییه که مدا پالا بده مه وه و ته ماشای ها توچوکانی بکه م. تا ئه م دواییه شنه متوانیوه رازی بکه م، ئیرن به خزمه تکاره که مان بدات قاپوقاچه غه کانمان تاکو به رده م ژووری ناخواردن بو به ینینیت. به لام نه وه ی که تاکو ئیستا سه رم لیده رکرده وه ، نه وه یه که سه فه ره که ی له ده رگاکه وه تاکو سه رمیزه که تاکو ئیستا سه رم لیده رکرده وه ، نه وه یه که سه فه ره که ی له ده رگاکه وه تاکو سه رمیزه که ، ته نه ها هونه ریکه که له خویدا نیشانی ده دا. "

كلارا به سەرسامىيەوه گوتى:" ئاي خودايه، ئەمە چ وەفادارىيەكە!"

به ریز گرین گوتی: "به لیّ، هیشتا ههستی وه فاداری له دونیادا ماوه." کاتیّك پارچهیه ك گوشتی کوتره کهی له زاری نا، زمانی - کارل لهمه تیّده گهشت - ده جوولاند و له له زهتی گوشتی کوتره که چیّژی وهرده گرت. کارل ههستی ده کرد دلّی تیّکده چیّت و ههستایه وه، به لاّم هاوکات به ریّز پولهنده رو کلارا به یه که وه دهستیان گرت.

کلارا گوتی: " جاری کاتی ههستان نییه." کاتی کارل دانیشتهوه، به سرته به گوییدا چیاندی: "دان بهخوّتدا بگره، بهم زووانه بوّی دهرده چین."

به ریز گرین لهم کاته دا بیخهم و خوینسار دانه مژوولیی نان خوار دن بوو. وه ک بلینی شهو نهبوده که کارلی تووشی دلتیکهه لهاتن کردووه و نهرکی سروشتی کلارا و به ریز پوله نده ره دلنه وایی بده نه وه.

به ریز گرین گوتی: "بهیانی به به ریز سیناتوری خالت ده لیّم، که چوّن به نهخواردنی شهم خوانه سووکایه تیت به کلارا خانم کردووه. "له تهك قسه کردنیدا به شیّوه ك چهقوّو چه تاله کهی به کارده هیّنا، که به دنیه تی و گالته نامیّزی قسه کانی نیشان ده دا.

له کاتیکدا دهستی به ژیر چه نه ی کلارادا ده هینا، به م شیره یه دریده ی به قسه کانی دا: "ته ماشای نه م کچه بینچاره یه بکه و ببینه چه نده په خاوه ." کلاراش پیگه ی له م کاره ی نه گرت و چاوه کانی داخست.

به پیز گرین پالی به کورسییه کهیه وه دابووه و روخساری سوور هه لگه دابوو، وهها به پیز گرین پالی به کورسییه کهنی تاکو قور قور آگه ی ده رکه و تبوو، هاواری کرد: "داماوه، به توندی و به هیزییه و و پیزه کهنی تاکو قور قور پیرچه کرداری به پیز پوله نده ربوو، وه که بلینی داماوه!" کارل له خورا دانیشتبوو و چاوه پی پهرچه کرداری به پیز پوله نده ربوو، وه که بلینی

مهسهالهیه کی زور جدی رووی دابوو و تهماشای دهوروبهری ده کرد. به پیز پولهنده ر کورسییه کهی کارلی له خوی نزیك نه کرده وه و کاتی قسهی ده کرد شتیکی تایبهتی نه بوو به کارلی بلیّت و بو هه مووان قسهی ده کرد. له لایه کی دیکه وه ریّگه ی به نیویورکییه کی هه رزه و بی تابروی وه ك گرین دابوو، قسهی سووك له گه ل کلارای کچیدا بكات و سوو کایه تی به خودی پولهنده ر بكات و له گه ل میوانه که ی وه ک مندال هه لسو که وت بكات و به رده وامیش زیاتر پی راکیشینت، دیاریش نه بوو به دوای چ کاریکی ترسناکه وه یه ؟

پاش ئەوەى كارل ھەستايەوە - گرين لەمەبەستى ھەموويان تێگەيشتبوو و يەكەمىن كەس بوو كە لەسەر مێزەكە ھەستابووەوە و ئەوانى دىكەى بەدواى خۆيدا ھەستانەوە - لـه يـەكێك لەو پەنجەرە گەورانە نزيك بووەوە كە بەسەر ھەيوانەكەدا دەيانږوانى، كاتێك بەرێكەوت چـووە پێشترەوە، بينى ھەموويان لە راسـتيدا دەرگان. كەوايـه ئـەو رقـەى كـه بـەرێز پولەنـدەر وكچەكەى لە سەرەتاوە بەرامبەر گرين دەريان دەبـپى و كارل ھەسـتى پێنـهكردبوو، ئێسـتا لەكوێ بوو؟

 گەشەكانى سەرى سوور مابوو. جلە جوانەكانى ئەوەندە لىي دەھاتن كە كارل يېشتر جوانى لـەم جۆرەي نەبىنى بوو.چىن چىنى وردى جلە نەرم و تەسك و زەردەكـەي، كېشمەكېشـمى نېــوان جله کان و جهستهی کلارای دهرده خست. سهرباری ئهوهش جوانییه کهی بـ ق کـارل به هایه کی نەبوو، گەلنىك خۆشحال دەبوو، ئەگەر بىتوانيايە لە برى ئەوەى بىز ژوورەكمەي كىلارا بىروات، دەرگاكە كە لە لاى دەستېپەوە بوو بىكاتەوە و- تەنانەت دەستى خستبووە سەر دەسكى دەرگاكە كە ئەگەر بكريت بيكاتەرە- سوارى ئۆتۆمبىل ببيت و ئەگەر شىزفيرەكەش خەوت بيّت، به ييّيان بگهريّتهوه بـوّ نيويـوّرك. مانگي چـواردهي خيروّمهنـد شـهوگاري روونـاك کردبووهوه و رووناکییه کهی بز هه موو که سیک بوو، ترسان له هم شتیکی ده رهوه له ییش چاوی کارلدا بینمانا بوو. لهلای خویهوه پیشبینی ئهوهی کرد- ئیستا بـ و یهکـهمین جـار لـهو ژوور دا ههستی به خوشحالی ده کرد - چون به پانی خالی به هاتنه وهی سهرسام ده کات، چونکه ئه گهر به پێيان برواتهوه، به دڵنيايهوه تا ده گاته نيزيزرك تاكو بهياني درێژه دهكێشيٚ. راسته تاكو ئيستا هـ درگيز پيرى نه خستبووه ژووري نووستني خالي و تهنانه ت نه شيده زاني لـ ه كويدايه، به لام ده كرا زوو بيدۆزيتهوه. ياشان له دهرگاكهي دهدا و كاتيك خالي به دهنگيكي فــهرمــى لــه ژوورهوه ده لێــت: " وهره ژوورهوه" ، خێــرا دهچــێته ژوورهوه و دهبێتــه مايــهـى سەرسامى خالى ئازىزى. كارل كە تاكو ئىستا خالى تەنيا بە چاكەت و يانتۆلى قۆيچەداخراوەوە بىنيوە، بەيانى دەتوانىت بە جلى نووستنەوە بىبىنى، كە لەسەر چرياكەي دانیشتووه و چاوه سهرسامه کانی بریوه ته دهرگاک. هه لبهت ئهم رووداوه خزیه خز گرنگ نهبوو، به لام دهبوو ئه وه ببینی ئه نجامه که ی چی دهبیت؟ رهنگه بر په که مین جار ئه و و خالبی که هيّشتا جلى نووستني لهبهردايه ييّكهوه له سهر كورسي دانيشن و سيني قاوه لتي له نيّوانياندا دابنریّت و قاولّتی بهیانیان بخون. رهنگه ئهم جـوّره قـاوهلّتی خواردنـه ببیّتـه کـاری هـهموو رۆژېكيان، رەنگە ئەم قاولتى خواردنە نافەرمىيە- بەناچارىيەۋە- بېيتە ھۆي ئەۋەي لـ وۆژدا زياتر له جاريك په كدى ببينن و راسته وخو پيكه وه بدوين.

دواجار نهبوونی پهیوهندییه کی دووسه رو جینی متمانه له نیّوان کارل و خالیدا، ببووه هوّی ئهوه ی کارل که میّك سهره پو بیّت، تهنانه ت له بهرامیه ر خالیشیه وه سهرکه شی بنویّنیّت. ئه گهر ئه مشهوی لیّره به سهرببردایه - به دبه ختانه سهره پای ئهوه ش لیّگه پابوون له تهنیشت ئهم په نجه ده یوه و راوه ستیّت و خوّی سهرگه رم بکات - رهنگه ئهم میوانییه ببیّته هوّی نزیکبوونه وه ی

پهیوهندیی نیّوان خوّی و خالّی. رهنگه ئیّستا خالیّشی لهسهر چرپاکهی راکشا بیّت و لـه هـهمان ساتدا بیر لهم شتانه بکاتهوه.

کهمیّك ئارام ببوّوه و گهرایهوه لایان، كلارا له تهنیشتییهوه راوهستابوو دهیگوت: (ناتهویّت لهگهال ئیّمه بیت؟ ناتهویّت كاریّك بکهی تاكو لیّره ههست به غهریبی نه کهیت؟ وهره، من دوا ههولی خوّمت لهگهال دهدهم.)

کلارا تا نزیك دهرگاکه ریّنمایی کرد، پولهنده و گرین له دهوری میّزه که دانیشتبوون و خواردنه وهیه کی گازداریان دهنوشی، که کارل نهیده زانی چییه و حهزی ده کرد شهویش بیچیژیت. گرین ئانیشکه کانی لهسه و میّزه که دانابوو، تا شه و جیّگهیه ی که ده یتوانی ده موچاوی له دهموچاوی به پریّز پولهنده و نزیك کردبووه وه، شه گهر که سیّك به پریّز پولهنده وی نهناسیایه، گومانی ده کرد باس له دارشتنی پیلانیّك بو شه نه خامدانی تاوان ده کهن، نهك باس له کاریّکی ریّبیی دراو بکهن. له کاتیّکدا به پیّز پولهنده و به نیگایه کی دوّستانه کارلی تاکو نزیك ده رگاکه په وانه کرد، به به پیّز گرینش ناچاربوو نه ویستانه ته ماشای شه و لایه بکات که هاوپیّکهی ته ماشای ده کات، به لاچاویّکیش ته ماشای کارلی نه کرد، کارل بیری کرده وه به پیّز گرین به می پره نتاره ی ده یوه به پیّز گرین به می پره نتاره ی ده یوه به پیّز گرین به می پره نتاره ی کومه ویّت شه وه بلیّت، که پیّویسته پرووبه ووی کارل بیته وه و هه و جوّره پهیوه ندییه کی پره نتاره ی کومه لایه به سه رکه و تن یان دوّراندنی یه کیّکیان کوّتایی پیّ دیّت.

کارل بهخوی گوت: " ئهگهر به و جوره بیر بکاته وه، دهبی گهله ك نه فام بیّت، من هیچم له و ناویّت و پیویسته ئه ویش لهمن گهریّت. "

هیشتا پنی نهنابووه رارهوه که، بیری کردهوه رهنگه رهفتاره کانی نهم توند بووبیّت، چونکه به جوّری چاوی له گرین برپبوو، کلارا ناچاربوو به خیّرایی له ژووره که رایکیّشیّته دهرهوه. نیّستا تامهزروّیانه هاوشانی کلارا بهریّدا دهچوون. کاتی بهناو رارهوه کهدا تیّده پهرین ، نهو شتانهی که دهیبینی یه که مجار نهیده توانی باوه ریان پی بکات، چونکه لههه مر بیست ههنگاویّکدا، خرمه تکاریّکی به پوّشاکی خزمه تکارانه وه دهبینی، که موّمیّکی چوارله قانیان به دهسته وه بوو، بنه وی نهوهنده نهستوور بوو که خزمه تکاره کان ناچار بوون به ههر دوو دهستیان بیگرن.

کلارا ئەوەى روون كردەوە كە: "كارەبامان تەنھا بىۆ ژوورى چىشىتخانە راكىشاوە. ئەم خانووەمان بەم دووايانە كريووە و دەمانەويت بە تەواوى نىۆژەنى بكەينەوە، ھەلبەت تا ئەو جىڭايەى كە بكرىت مالىكى كۆنە نۆژەن بكرىتەوە."

كارل گوتى: "كەوايە لە ئەمرىكاش مالنى كۆنە ھەيە؟!"

کلارا به پیکهنینهوه گوتی: "ههلبهته." لهکاتیکدا کارلی هاوشانی خوّی به ریدا دهبرد، گوتی: "تو چهنده بیرورای سهیروسهمهرهت لهبارهی ئهمریکاوه ههیه!"

کارل به نیگهرانییهوه گوتی: "پێویست ناکات پێم پێکهنیت." ههرچییهك بێت، كارل ههم ئهوروپای بینیبوو ههم ئهمریکا، بهلام کلارا تهنها ئهمریکای بینی بوو.

بهدهم تیپهرینهوه کلارا به سووکی دهستی برد و دهرگایه کی کردهوه و بی شهوه ههنگاوه کانی هیّواش بکاتهوه، گوتی: "وابریاره تو لهم ژووره بخهویت." ههلّبهته کارل ده بخواست یه کسهر تهماشای ژووره که بکات، به لام کلارا به نائارامییهوه له کاتیّکدا دهنگی به راده ی هاوار بهرز کردهوه، گوتی کاتیّکی زوّرت بو شهم کاره ههیه. له رارهوه که اماوه یه بی پیّکهوه کیشمه کیّشمه کیّشیان کرد و کارل لهو کاته دا وا به میّشکیدا هات، که پیّوست ناکات کلارا ههر چییه کی گوت به گویی بکات، دواجار خوّی له دهستی رزگار کرد و چووه ژووره کهوه.

بههۆی ئهو درهخته گهورهیهی که لقوپۆکانی پهرشوبالآوببوونهوه و با پایدهوهشاند، تاریکییه کی غهریبی رووی دهرهوهی پهنجهره کهی داپۆشیبوو. کارل له ناو ژووره کهدا دهیتوانی چریکهی ئه و بالندانهی که بهسهر درهخته کهوه نیشتبوونهوه ببیستیّت، تیشکی پرووناکی مانگ نه هاتبووه ناو ژووره کهوه و کارل به زه همه دهیتوانی شته کانی ناو ژووره که لهیه که دی جیا بکاتهوه. لهوه به داغبوو ئه و لایتهی که خالی پییدابوو له گهل خوی نهیهینابوو. لهم ماله دا به به به وی پویستی به لایته که بوو، چونکه ئه گهر لایتیان به خزمه تکاره کان بدایه، ئیستا دهیانتوانی برون به نارامی بخهون. لهسهر لیواری پهنجهره که دانیشت و له کاتیک دا چاوی له تاریکییه که بریبوو، گویلی بو دهنگی بالنده کان پاگرتبوو. بالنده یه به هه له ده اوان لهسهر لقوپوی دره خته کونه ساله که هه لفری. دهنگی شهمه نده فه ریک که به پیگهی ده وروبه دی شاردا تیده په پی به له وسه ری کیلگه کانه وه ها ته گوی، جگه له دهنگی شهمه نده فه ره که همه موو شتیک له تیده په په دارو و ووووو.

به لام بیده نگییه که بهرده وام نه بوو، چونکه کلارا به په له هاته ژووره وه. دیاربوو به ته واوی تووره یه و به تودره و به تودره یه ده ستی کیشای به داوینی خویدا گوتی: "یانی چی؟" کارل بریاری دا تاکو کلارا به نه ده به ته گو، وه لامی نه داته وه.

به لام کلارا به شهقاو بهرهو لای کارل هات و هاواری کرد: "پیم بلی، ده ته ویت له گه لم بییت یان نا؟" پاشان به ئه نقه ست یان له به توره یی وه ها به توندی کیشای به سه ر سنگی کارلدا، که

ئهگهر له دواههمین ساتدا له لیّـواری په نجهره کـهوه نههاتبووایـه خـواری و پیّـی لـه زهویه کـه گیرنه کردایه، ییده چوو لهویّوه بکهوتایه ته ناو حهوشه که.

کارل سهرزهنشتکارانه گوتی: " خو ئهوهندهی نهمابوو له پهنجهرهکهوه بکهومه خوارهوه." "بهداخهوهم که نهکهوتیته خوارهوه. بوچی ئهوهنده بی ئهدهبی؟ دلنیابه جاریکی دیکه له پهنجهرهکهوه ده تخهمه خوارهوه."

به بازووه وهرزشکارهکانی تا نزیك په نجه ره که رایکیشا، کارل زوّر لهوه سهری سورما، که نهیتوانی لهبه رامبه ر کلاراوه به رگری له خوّی بکات، پاش ئهوهی هاته وه هوّش خوّی، به جولهی به هیّزی رانه کانی خوّی له دهستی رزگار کرد و ته وجا یه خهی کلارای گرت.

كلارا يەكسەر گوتى: "دەستت لابە ئازارم مەدە."

به لام کارل ده یزانی ئه گهر ئیستا کلارا به ره لا بکات مه ترسیداره. ئه وه نده ده ستی له کلارا به ردابوو که بتوانیت هه نگاو بهاویت، به لام ریّك له دوایه وه به پیدا ده چوو به ته واوی به ره لای نه کردبوو. به هوی جله ته سکه کانی به ریه وه به ئاسانی ده یتوانی بیگریّت.

کلارا بههیّواشی گوتی:" بهرم بده." دهموچاوی سوورههانگهراوی نهوهنده له روخساری کارل نزیك کردبووهوه، به زهجمه ت دهیتوانی بیبینیّ. " لیّگهری بیروّم، شتیّکت دهدهمیّ، ههرگیز بهبیرتا نایهت." کارل بیری کردهوه(ئاخو بوچی بهم شیّوهیه ئاخ ههاندهکیشیّ؟ خو ئهزیهتم نهداوه و گوشارم نهخستووه ته سهری؟.)، به الام سهرباری ئهوه شبهره الای نهکرد، لهناکاو و پاش ساتیّکی نهبزوان و بیندهنگییه کی نهویستانه، ههستی کرد کلارا لهبهرانبهریهوه هیّزی خوی وهگهر خستووه، دواجار کلارا ههانهات و خوی لهدهستی رزگار کرد. هونهری زورانبازی بهکاربرد و بهپاشقولیّك که بو کارل نامو نهبوو، به توندی کینشای به لاقیدا، بهجوریّك که کهمیّك همناسهبرکیّی پیکهوتبوو، به هیزیّکی بهگور کینشای به دیواره کهدا. له بهردهم دیواره کهدا که همناسهبرکیّی پیکهوتبوو، کارلی له سهر راکشاند، له کاتیّکدا که مهودایه کی دانیاکهر لهنیّوانیاندا تاکیّك قهنه فه یه نایستا نه گهر ده توانی بهوانیّ."

کارل لهکاتیکدا ههستی به پهریشانییه که توو په و شهرمهزاری دهکرد، هاواری کرد: " پشیله، پشیلهی کیوی، تو شیتی، تو پشیلهی کیویت."

کلارا گوتی: " ئاگات لەزمانت بیّت. " پاشان دەستیّکی خسته قورقوراگهی کارل و وەھا گوشاری بۆ هیّنا، ئەوەندەی نەمابوو بیخنکینیّت، دەستەكەی دیكهشی كه له پیش چاوی كارلدا با دەدا، وەك بلیّی راهیّنان و تاقیكردنەوەی لەسەر ئەوە دەكرد زللەی لیّبدات، پاشان وردەوردە

دهستی برده دواوه و دووری خستهوه، به لام ههموو ساتیک ئهگهری ههبوو زللههه کی پیدا کشت.

كلارا يرسى: " لهبهرئهوهي بيّ ريّزيت بهرانبهر خافيّك كردووه، ئهگهر تهميّت بكهم و چهند زلله يهك بكيشم به بناگويتدا و ياشان بتنيرمهوه بو مالهوه چي ده لييت؟ ئه گهرچي نهشتهويت بهرووی خزتدا بیهینی، به لام ئهمه بز ههموو تهمهنت بهسه. بهراستی دلم بوت دهسووتیت، به ژنوبالاشت ریکه، ئه گهر کاراته تبزانیایه، ده تتوانی لیم بدهی. سه رباری ئه وه شحه ده کهم ههر بهو جوّرهی که لیره دا راکشاوی، چهند زللهیهك له بناگویّت بدهم. ئهگهر ئهمه بکهم رهنگه نیگهران بم، به لام ئه گهر یپویست بکات ئهم کاره ده کهم. دهبی ئه وهشت ییبلیم، هزکهی ئه وهیه چارەپەكى دىكەم نىيە. ھەلبەتە ئەگەر بمەوپت زللەت لېبىدەم يەك و دووان نىيمە، ئەوەنىدە بهملاوبهولاتدا دهكيشم شين و مورت دهكهمهوه. رهنگه يهكيك لهو كهسه بهشهرهفانه بيت كه-دەتوانم بەئاسانى باوەر بەمە بكەم- ناتوانى بەرگەي زللەيپاكىشان بگريت و لـەتاو بەدبەختىـدا خۆت لەناو ببەيت. بەلام بۆچى لەگەلام ئەوەندە ترسنۆكانە رەفتار دەكەي؟خۆشت لىيم نايەت؟ هاتنت بۆ ژووره كەم بە بېبهها دەزانىي؟ ئاگات لـ خۆت بېت، ئەوەندەى نـەماوە لـەداخان دەموفلقت ورد بكهم. ئەگەر ئەمشەويش ليڭگەريم برۆي، ھەول بىدە جارىكى دى كى ھاتىتـ موه ههانسوكهوتت باشتر بينت. خو من خالت نيم له گهان رەفتارە نهشياوه كانتدا ههانبكهم. بههـهرحال، ئەگەر ئەمشەر لێگەرێم برۆيت، ئەگەر زللەم لێدابيت يان نەدابيت، نابێت وا بيربكەيتەرە كە بــۆ تو جياوازي هديه، ئهگهر بيرنكي واله منشكتدا بنت، به باشي دهتوانم زللهيهكي قايم بسهرهويّنم به بناگويّتدا. نازانم ئهگهر ئهم مهسهلهيه به مهك بليّم چي دهليّت؟"

بیر کردنه وه ی له مه ك بووه هنی نه وه ی گوشاری ده سته کانی به ده وری ملی کارلدا که میك شل بکاته وه ، له م د وخه ناله باره دا مه ك كارلی رزگار کرد. بن ماوه یه ك هیشتا هه ستی به گوشاری ده سته کانی کلارا به ده وری ملیدا ده کرد. به رله وه ی به ته واوی ئارام بیته وه چه ند خوله کیک لوولی خوارد.

کلارا پیداگری لهوه دهکرد کارل له جینگهی خوّی ههستیّ، کارل نه وه لامی دایهوه و نه له شویننی خوّی جوولاً. کلارا مومینکی هه لنکرد و ژووره که رووناك بووهوه و لهبهر تیشکی موّمه که داند نهخش و نیگاری شین و تینکه ل و پینکه لی بنمیچی سه قفه که ده رکهوت. به لام هیشتا سهری کارل له ههمان شویندا بوو، که کلارا لهسه و قهنه فه که داینابوو و بچوکترین جوولهی نهده کرد. کلارا له ژووره که داکتو و داوینی به رانه کانی ده که و خشه خشی

ده هات. وه ك بليّی ماوه يه كی دريّژ له ته نيشت په نجه ره كه ره راوه ستا. دواجار كارل گويّی له ده نگی كلارا بوو كه ده يگوت: "هه لسوكه وتی توندوتيـ و به در هفتارانـه ت تـه واو بـ وو؟"كارل همرگيز به بيريدا نه ده هات به ريّز پوله نده ر ژووريّكـی بـ و دابنيّت، ئارامی تيّدا نه بيّت. كلارا به رده وام ئه مبه رو ئه وبه ری ده كرد، هه ندی جاريش ده وه ستا و قسه يه كی ده كرد، كارل گه له ك پقی بوو. ئاره زووی ته نها ئه وه بوو يه كسه ر مجه ويّت و پاشان بروات. ته نانه ته وه هو ني حال بـ وو نهيده ويست برواته سه ر چرپاكه ی و ده يويست هه ر له سه رقه نه فه كه مخه ويّت. ته نها چاوه ريّی ئه وه بوو كلارا بروات، تاكو به دوايدا ده رگاكه دا خات و بگه ريّته وه له سه رقه نه فه كه مخه ويّت. گه له كه زی بوو باوي شكيك بدات و ده می داچه قيّنيّت، به لاّم نه يده ويست له به رده م كلارا دا باوي شك بدات. ناچار هه ربه و جوّره ی راکشابوو چاوی له سه قفه كه بريبو، هه سـ تی ده كـ رد ده موچاوی بدات. ناچار هه ربه و جوّره ی راکشابو و چاوی له سه قفه كه بريبو، هه سـ تی ده كـ رد ده موچاوی بدات. ده بيت، ميشووله يه و نزيكانه دا به به رپوايدا ره دوو، به لام كارل نه يزانی چی بـ ه بـ ه رپوليدا ره دووه.

کلارا دووباره بهرهو لای کارل چووهوه، بهسهریدا چهمایهوه تاکو بیبینیّت، ئهگهر کارل بهر چاوی خوّی نهگرتایه ناچاربوو تهماشای بکات.

کلارا گوتی: " ئیستا دەمهویت بروّم، رەنگه دواتر بتهویت ببینی. ژوورەکهم چوارەم ژووری ههمان دەستهیه له راړەوەکهدا، واته له دوای ئهوهی به لای سئ دەرگادا تیپهریت، دەرگای چوارەم ژوورەکهی منه. ئیدی ناچمه خوارەوه و ههر لهویدا له ژوورەکهی خوّم دەبم. به تهواوی ماندووت کردم. ههلبهته من چاوەریّی تو ناکهم، بهلام ئهگهر دلت پیووبوو وەرە. له بیرت بیت بهلیّنت پیدام پیانوّم بو بژهنی. بهلام رەنگه له پی کهوتبیت و نهتوانی له شوین خوّت بجولیّی، زور باشه، لیرهبه و بیخهم لیّی بخهوه. سهبارەت بهو شهره کورتهی که کردمان له ئیستادا پیریست ناکات هیچ به باوکم بلیّم. ئهمهت بویه پیدهایّم تاکو ئهگهر لهم رووهوه نیگهران بیت بخهم بیت"

کارل یه کسه ر له جینگای خوی ههستا، راکشانی به م جوّره ئیدی له تاقه ت ده رچووبوو. بو نه وه که که دد. نه وه میدانی وه جوله بکه ون، چوو به ره و لای ده رگاکه و ته ماشایه کی را ره وه که ی کرد. به لام را ره وه که زوّر تاریك بوو! کاتی ده رگاکه ی داخست و میله که ی راکینشا و له ژیر رووناکی موّمه که دا له لای میزه که وه راوه ستا، هه ستی به خوشحالی ده کرد. بریاری دا ئیدی له م ماله دا نه مینینیته و و برواته خواره و و به راشکاوی به پوله نده ربلیت که کلارا چ ره فتاریکی له ته کک کردووه - دان پیدانان به شکستدا بو نه و بچوکترین گرنگیی نه بوو - و به م پاساوه داوای لی کردووه - دان پیدانان به شکستدا بو نه و بچوکترین گرنگیی نه بوو - و به م پاساوه داوای لی

دەكات ياخود به ئۆتۆمبىللەكەي خۆي بىگەرىنىتەوە بۆ نىزيۆرك يان لىنگەرىت بە يىيان بچىتەوە. ئەگەر يەكسەر بە گەرانەوەى رازى نەبوو، ئەوكات بەلانىكەمموە دەتوانىت داواى لىبكات، بە یه کیّك له خزمه تكاره كانی بلیّت، بو نزیكترین هوتیّل رینمایی بكهن. كارل دهیزانی به پیّی نەرىت ھەرگىز نابىت مىوان بەم شىنوەيە لەتەك خانەخوى رەفتار بكات. بەلام بەدەگمەن خانهخوییهك به و جورهی كه كلارا له تهك كارل كردبووی، لهگهل میوانهكهیدا ههالسوكهوت ده کات. کلارا وایده زانی بهوهی که به لینی داوه سهبارهت به شهره کهیان هیچ به بهریز یوله ندهر نه لنّت، چاکهی له گه ل کردووه، ئهمه بنشه رمییه کی له راده به ده ر بوو. چما کارلیان بز پنشبر کنی زۆرانبازى ميواندارى كردبوو، كه به دۆرانىدنى لەبەرامبەر كچىڭكەوە ھەست بەشەرمەزارى بكات؟ كچيك كه دياربوو ههموو تهمهني بو هونهري زورنبازي تهرخان كردبوو. دواجار رهنگه ئەم كچە لە بەرىز مەكەرە فىرى زۇرانبازى بوربىت، ھەرچىيەكى بىت دەتوانى بە مەكى بلىت. بيّگومان كارل لەمە بەئاگابوو و لەم ھۆشياريەشى دانيابوو، ئەگەرچى تەنانەت بـۆ يـەكجاريش دەرفەتى بۆ نەلوابوو تاكو ئاگاداربوونى خۆى لەم رووەوە بسەلمننىخ. بەلام كارل ئەوەشى دەزانسى، ئەگەر بریار بیّت له مەكەوە فیرى زورانبازى بیّت، له كلارا باشتر فیر دەبوو، ئەوجا روژیّك دەپتوانى بۆ جارىكى دىكە بېئەرەي بانگهېشت بكرىت، سەر لىدە بىدات و لەياش تاوتويى شوپنی ینکدادانه که، که نهبوونی زانیاری ورد لهبارهی شوینه که وه بهسوودی کلارا ته واو دهبیت، كلارا بهرز بكاتهوه و فريمي بداته سهر ههمان ئهو قهنهفهيهي كه ئهمشهو كلارا ئهوى فريدابووه سەرى.

ئیستا ههر ئهوهنده بهس بوو که رینگهی ژووری میوان بدوزیتهوه. ئهو ژوورهی که سهرهتا دهستهپاچانه، کلاوه کهی له سوچینکی نابهجییدا بهجی هیشتبوو. ههلبهته دهبوو موّمه که له گهگه نابهجییدا بهجی هیشتبوو. ههلبهته دهبوو موّمه که له که گهگه خوی ببات. به لام تعنانه به موّمه کهشهوه نهیده توانی شوینه کان جیا بکاتهوه. به غوونه تعنانه تندیده زانی نایا نهم ژوورهی که نیستا له ناویدایه له ههمان نهومی ژووری میواندایه یان له نهومینکی دیکه دایه. چونکه له کاتی هاتنیاندا کلارا دهستی گرتبوو به دوای خویدا رایده کیشا، کارل بوی نهلوابوو تهماشای دهوروبهری بکات و لهو کاته دا به پیز گرین و خزمه تکاره کان به موّمه گهوره کانی دهستیانهوه بیری نهمیان به خوّیانهوه مـژوول کردبوو، به کورتی نهدهاتهوه بیری که ناخو یه که دوو نهوّم هاتووه ته سهرهوه یان ههر له ههمان نهوّمی ژووری میواندایه؟

به و دیماناهی که له دهره وه دهیبینین، ده کرا مهزهندهی ئه وه بکات که ژووره که ی تا پاده یه که شور دیماناه یه شور داید. به م پییه کارل هه ولتی دا باوه پر به خوّی به پینیت بینگومان له قادرمه کانه وه هاتو وه ته سهره وه، سه رباری ئه وه ش له به رده م ده رگاکه دا قادرمه گه لیک ده بینران. که وایه بوّه ی به م ژوورانه له گه لا نهومی خواره وه دا مه و دایه کیان له نیواندا نه بو و؟ خوزگه له ژیر ده رگای یه کیک له ژووره کانی ئه م پاره وه دا پرووناکییه که ده بینرا، یا خود ده نگیک ئه گه رچی نزمیش بو وایه، له ده ره وه به باتایه ته گوی !

ئەر كاتژميرەي كە خالى يېشكەشى كردبور، يازدەي نىشان دەدا، مۆمەكـەي ھـەلگرت و چووه رارهوه کهوه و دهرگاکهی والا کرد، تاکو ئهگهر گهرانه کهی بی نه نجام بوو، لانیکهم بتوانیت دووباره بگەرىتتەوە ژوورەكەي، يان ئەگەر ناچار بىت ژوورەكەي كلارا بدۆزىتتەوە. بۆئــەوەي دلنىيــا بیت ، کورسییه کهی هه لگرت و هینایه یال ده رگاکه تاکو دانه خریت. به دبه ختانه له راره وه که دا تیکهیشت- باشتر بوو بهرهو لای چهپ بروات تاکو بهلای ژوورهکهی کلارادا تینه پهریت-ئاراستهی با ریّك بهر دەموچاوی دەكەوت، ئەگەرچى باكە ھیۆواش بـوو، بـهلام ھـەموو سـاتیّك ئەگەرى ھەبوو مۆمەكە بكوژێنێتەوە، بەم ھۆيەوە بەرى مۆمەكەى بەدەستى گرت، ھەرچەند ناچار بوو خوله کیک راوهستی، تاکو گری رووله کوژانهوهی موّمه که بگهشیّته وه. به هوّی ئه وهی به هینواش و لهسهرخو بهریدا دهچوو ریگه کهی لهبهر چاویدا دووئهوه نده دریش دهبووهوه. بهلای دیوارنکی دریژدا تیهدری، که هیچ دهرگایه کی تیدا نهبوو، نهیده توانی وینای ئهوه بکات لهودیو ديواره كهوه چى تيدايه. ياشان گهيشت به ههندى دهرگا، كه يهك لهدواى يهك ريز ببوون، ههوللى دا ههندیّکیان بکاتهوه، به لام دهرگاکان قفل بوون و وادیار بوو کهس له ژوورهکاندا نهبوو. کارل باوەرى نەدەكرد لە خۆرا ئەم ھەموو يانتايە بەفيرۆ دراينت. كۆتايى رۆژھەلاتى شارى نيۆيــۆركى بيرهاتهوه، كه خاللي به لينني ييدابوو نيشاني بدات، دهيانگوت لهم شوينه دا چهندين خيزان ييكهوه له تاقه ژووريكى بچكۆلهدا دەژين، لهم شوينهدا پهناگه و نشينگهى هـهر خيزانيـك شوپننیکی بچکولهیه و منداله کانیان له دەوری باوك و دایکیان کو دەبنهوه. کهچی لیره ئهم ههموو ژووره خالی بوون، وهك بليني تهنها بـ نهوه دروست كرابـوون، ئهگـهر كهسـيك لـه دەرگاكانيان بدات، دەنگى چۆلەوانى ژوورەكان بېيستېت.

کارل واده هاته پیش چاوی که به ریخ پولهنده ردوسته ساخته کانی گومرایان کردبیت، له لایه کی دیکه وه پولهنده رکه شهیدای کچه کهی خوّی بوو، به هوّی نهم شهیدای هو نیدی لهده ست ده رچوو بوو. به دلنیاییه وه خاله جاکوب به باشی به ریخ پولهنده ری ناسیبوو. نه و بنه ما

سهره کییهی ژیانی خاله جاکوب که پهیوه ندیی بهوه وه نهبوو له داوه ریکردنه کانی کارلدا سهباره ت به که سانی دیکه خوّی هه لقورتینیت، تاقه به رپرسی عم سهرگه ردانییهی کارل بوو لهم را پهوه دا. کارل بریاری دا به یانی عم مهسه له به راشکاوی به خالای بلیّت. چونکه عهگه رکارل پهیرهوی له بنه مای سهره کی ژیانی خوّی بکردایه، ده بوو خالای بهوه خوّش حالا بیّت، که بیرورای کارل سهباره ت به ژیانی خوّی ببیستیّت. له هه مان کاتدا ره نگه عهو بنه ما سهره کییه ی خالای ته نیا شمین بی که کارل خوشی لی نه ده هات، بیگومان عم خوش لی نه هاته نه بی هو نه بوو.

لهناکاو دیواری ڕاڕهوه که کوتایی پیهات و لهبری دیواره که لیّوانه یه کی مهرمه پی که هیّنده ی سههوّل سارد بوو دهرکهوت. کارل موّمه کهی خسته لاوه و به وریاییه وه چهمایهوه ، کهوته ناو تاریکییه کی نهنگوسته چاوه وه . نه گهر نهمه هوّلی سهره کی ماله که بووبیّت - که لهبهر تیشکی پرووناکی موّمه که دا بهشیّك له بنمیچه گومه زئاساکه ی دهبینرا - کهوایه بوّچی لیّره وه نه نهاتنه ژووره وه ؟ ناخر نهم هوّله بهرز و گهوره یه به کهانکی چی دیّت؟ مروّ که لیّره پراده وهستیّت، واده زانیّت له هوّلی کلیّسادا راوه ستاوه . کارل لهوه نیگه ران بوو که ناتوانیّت تاکو به یانی لهم ماله دا میّنیّتهوه ، حهزی ده کرد لیّره میّنیّتهوه و به پیّز پوله نده ر به یانی ههموو شتیّکی ماله کهی نیشان بدات و بوّی روون بکاتهوه .

 لێيهوه هاتبوو، لێى نزيك دەكهوێتهوه. ئێستا لهژێر ڕووناكى چراكهدا راستهوخۆ دەيتوانى درێژى رارەوەكه ببينێت.

ته مه مال نه بوو به لکو قه لا بوو. له بینینی نه م رووناکییه رزگارکه ره نه وه نده خوشحال بوو، نیدی هه موو جوّره خوّپاریزییه کی له ده ستدابو و به پرتاو به رووناکییه که چوو، هه رکه چه ند هه نگاویّکی نا، موّمه که ی ده ستی کوژایه وه، به لاّم گویّی به مه نه دا، چونکه ئیدی پیّویستی به موّم نه بوو، چونکه خزمه تکاره پیره که به ره ولای هات و بیّگومان ده یتوانی ریّگه که ی نیشان بدات.

خزمه تکاره که چراکه ی هه لبریبوو و رؤشنایه که ی ده یدا له روخساری هه ردووکیان، له کارلی پرسی:" تو کییت؟" ریشه پر و سپیه که ی که به شینوه ی نه لقه می بچووکی ناوریشم به سه سنگیدا ها تبووه خواره وه ، حاله تیکی جدی به سیمای خزمه تکاره که ده به خشی.

کارل که له دریّژی و پانی ریشی خزمه تکاره که ورد ده بوه وه ه ، به خوّی گوت: " نهگهر ریّگهیان دابیّت ردیّنیّکی وه ها بهیّلیّته وه ، بیّگومان ده بیّت نوّکه ریّکی به وه فا بیّت بوّیان. " له به ریّگهیان دابیّت نوّکه ریّکی به وه فا بیّت بویان. " له به وه کوتی نه ده کرد ، له ته ماشاکی دنی هه ستی به هیچ کوتی نه ده کرد . کارل ده ستبه جی و و ای میوانی به ریّز پوله نده رم و له ژووره که مها توومه ته ده ردود ، تاکو بروّم بوّ ژووری میوان ، به الله می تا نیستا نه متوانیوه ریّگه که بدوّرمه و .

خزمهتكارهكه گوتى:" ئۆ، بهلۆخ. هێشتا كارەبايان بۆ ئێرە ڕانهكێشاوه."

كارل گوتى:" دەزانم."

خزمهتكارهكه پرسى: " ناتهويت مۆمهكهت بهم چرايه داگيرسيننى. "

كارل گوتى: "بهيارمهتيت." و مۆمهكهى داگيرساند.

خزمه تکاره که گوتی: " لهم رارهوه دا ههوا وروژم ده کات و موّمه کان یه کسهر ده کوژنی هوه، ههر له بهر ئهوه یه چرام له گهل خوّم هیناوه."

كارل گوتى: "بەلىن، چرا باشتره."

خزمه تکاره که که موّمه کهی گرتبووه جله کانی کارل، گوتی: "سهیره! دلوّپهی موّم جله کانی پیس کردووی."

کارل گوتی: "پیّم نهزانیبوو" له پیسبوونی چاکهتوپانتوّله رهشه کهی نیگهران بوو، چونکه خالّی پیّی گوتبوو نهم چاکهتوپانتوّلهی له ههموو جله کانی دیکهی زیاتر لیّی دیّت. کهوابوو شهره کهشی له تهك کلارا بوّ جله کانی خراب بوو. خزمه تکاره پیره که میهره بان بوو تا شهو

جیّگهیهی که ده کرا لهبهر رووناکی موّمه که جله کانی پاك کرده وه، کارل به دهوری خوّیدا ده خولایه وه و یه له کانی نیشان ده دا و خزمه تكاره که ش بوّی یاك ده کرده وه.

کاتی دووباره کهوتنه ری، کارل گوتی:" به**لا**م بۆچی دهبیّت ههوا ئهوهنده هوروژم بکاتـه ئـهم رارهوهوه؟"

خزمه تکاره که گوتی: "هیشتا کاری نهم باله خانه یه ته واو نه بووه. هه لبه ته نیز و هنگردنه وه ی ده ستی پیکردووه، به آلام زوّر به کاوه خوّ کاری لی ده که ن، ره نگه بزانیت که کریکاره کانی مانیان گرتووه. نیز و هنکردنه وهی باله خانه یه کی وه ها گهله ک زه همه ته. کریکاره کان چه ند درزیکیان کردووه ته دیواره کانی و تا ئیستا که سیان نه ها تووه پریان بکه نه وه. هم ر له به رئه مه یه هم وا دیته رژووره وه. من نه گه رلوکه له گویم نه ناخنم ناتوانم به رگه ی نه م حاله بگرم. "

كارل پرسى: "كموايه باشتره به دەنگى بمرز قسه بكم، وانييه؟"

خزمه تکاره که گوتی: "نا، دهنگتان به جوانی دهبیستم، به لام سهباره ت به باله خانه که به تایبه تی نه و به شهی که نزیك نویژ خانه که یه، دلانیام دواتر نهم به شهی باله خانه که له به شه کانی دیکه ی جیا ده که نه و ، نه و بایه ی که لیره وه هوروژم ده کات که س به رگه ی ناگریت. "

" كەوايە لينوانەي ئەم رارەوە بە نويىرخانەكە كۆتايى پينديت. "

" بەلىّ."

كارل گوتى: " منيش كاتى ليوانه كهم بينى، وهها بيرم دەكردەوه."

خزمهتکارهکه گوتی: " بالهخانهکه سهرنجراکیشه، پیدهچی ههر لهبهر ئهمه بیت که بهرینز مهك کریوویهتی. "

كارل پرسى: " بەرپىز مەك؟ خۆ من وامدەزانى ئەم خانووە ھى بەرپىز پولەندەرە."

خزمه تکاره که گوتی: " به لیّ، بیّگومان، به **لا**م به ریّز مه ك بریاری کرینی داوه. بوّهی به ریّز مه ك ناناسی؟"

کارل گوتی: " بەلىّى دەيناسم، بەلام چ خزمايەتىيەكى لەگەل بەرىّز پولەندەر ھەيە؟" خزمەتكارەكە گوتى: "ميّردى خانمى كچيەتى."

كارل كه ههناسهي ليبرابوو گوتي: " ههلبهته ئهمهم نهدهزاني؟"

خزمه تكاره كه يرسى: " ئەوەندە ينت سەيرە؟"

كارل وه لأمى دايهوه: "نا، تهنها بيرم لهوه ده كردهوه. ئه گهر بهم پهيوهندييه منهزانيايه، ردنگه گهورهترين هه لهم بكردايه."

خزمهتکارهکه گوتی: " پیّم سهیره که لهمبارهیهوه هیچیان پیّ نهگوتووی!" کارل که شهرم دایگرتبوو، گوتی: " بهلّیّ، راسته."

خزمه تکاره که گوتی: "رهنگه لایان وابووبیت تو بهم پهیوه ندییه ده زانسی. ئهم هه واله کون بووه، ئیستا فهرموون." پاش کردنی نهم قسانه ئه و ده رگایه ی له پشت قادرمه کانه وه بوو کردییه وه، قادرمه کان راسته وخو به ده رگای دواوه ی ژووری میوان کوتایی ده هات و ژووره که وهکو پیشوو رووناك بوو.

بهر له چوونه ژوورهوهی بو ژووری پیشوازی، که لییهوه دهنگی بهپیز پولهندهر و گرین دهبیسترا و ههروهکو دوو کاتژمیر لهمهوبهر مژولی قسهوباس بوون، خزمهتکارهکه به کارلی گوت: " ئهگهر بخوازیت لیره چاوهپیت دهکهم و دهتگهپینمهوه بو ژوورهکهی خوت. شهوی یهکهم بو همموو کهسیک زهجمه که جیورییهکانی ئهم ماله له یهکدی جیا بکاتهوه."

کارل گوتی: "ئیدی سهر بهو ژوورهدا ناکهمهوه." کاتی ئهمهی به خزمهتکارهکه گوت، نهیزانی بوچی غهمبار بوو؟

خزمه تکاره که بزهیه کی کرد، که له ههستی خزبه زلزانییه وه سهرچاوه ی گرتبوو، به هی نواشی دهستی هی نا به بازووی کارلدا و گوتی: "ژووره که ت ئهوه نده ش پهرپووت نییه. "ره نگه لای خزیه وه گومانی ئه وه ی کردبیت، مهبهستی کارل له م قسه یه ئه وه بووبی، به نیازه تیک پای شه و له ژووری میوان به بیداری مینی ته وه و له ته که به پی پولهنده و و به پی گریندا مه ی می نونه و قسه کهن.

کارل لهوکاته دا نهیده ویست دان به مهبهسته که پیدا بنیّت، له هه مان کاتدا بیری ده کرده وه نه م خزمه تکاره له خزمه تکاره کانی دیکه باشتر ده که ویّته به رچاوی و ده توانیّت ریّگه ی گه پانه وه ی بی نیویوّرك نیشان بدات، بوّیه گهوتی: " نه گهر لیّره چاوه ریّم بکه ی، دلسوّزییه کی گهوره ت به رامبه رم نواندووه و گهلك مه منونت ده بم. به هه ر جوّریّك بووه خیّرا ده گه ریّمه و نه وجا پیّت ده یّم ده می نواندووه و گهله که معنونت ده به یارمه تیت هه یه. " خزمه تکاره که چراکه ی له سه دایّی عه رد دانا و له سه رپایه ی یه کیّك له کوّله که کان که به هوّی نوّژه نکردنه وه ی باله خانه که وه خالی بو دانیشت و گوتی: " باشه ، لیّره چاوه ریّت ده که م. " پاشان کاتی کارل موّمه داگیر ساوه که ی به ده سته وه گرتبوو ده یویست بروات بو نهوّمی خواره وه ، خزمه تکاره که دریّره ی به قسه کانی دا: " ده سته وه گرتبوو ده یویست بروات بو نهوّمی خواره وه ، خزمه تکاره که دریّره ی به قسه کانی دا: "

کارل گوتی: " من تیناگهم چی ده کهم. " موّمه کهی دا به خزمه تکاره که و نهویش سهریّکی بوّ لهقاند، به لاّم کارل لهوه تینه گهیشت ئایا نهم سهرلهقاندنهی به نهنقه ست بووه یان لهبهر نهوه بوو که دهستی ده هیننا به ریشیدا؟

کارل دهرگاکهی کردهوه. خهتای کارل نهبوو، به **لا**م کردنهوهی دهرگاکه دهنگهده نگی*نکی* زوّری بهدواوه بوو، دهنگهدنگه که به هوی رووپهری شووشهی دهرگاکهوه بوو، ئهگهر کهسیک بهخیرایی دهرگاکهی بکردایه تصویر و ده دهرگاکه به توندی بگرتایه، لهوانه بوو چوارچیوهی دهرگاکه بینتهده ده وه.

کارل له ترسان دهرگاکهی بهردا تاکو بگهریّتهوه جیّی خوّی، چونکه دهیویست بی ههراوزهنا و بیّنهوهی ئاور پداتهوه وهژوور کهویّت، چونکه دهیزانی ئیّستا خزمهتکارهکه لهسهر پایهکه ههستاوهتهوه و بهبی بچووکترین هاتوهاوار به وردبینییهکی زوّرهوه خهریکه دهرگاکه دادهخات.

بهدوو کابراکه که بهدهموچاوه خرو سهرسامهکانیان لهو رامابوون، گوتی: "ببورن له کاتم گرتن." له ههمان کاتدا چاویّکی خیّرای گیّرا بهژوورهکهدا که رهنگه بتوانیّت كلاوهکهی بدوزیّتهوه. به لام كلاوهکهی دیار نهبوو، قاپوقاچاغهکانی سهر میّزهکهیان کو کردبووهوه، کارل به نیگهرانییهوه بیری کردهوه رهنگه كلاوهکهی ئهویشیان لهگهل قاپوقاچهغهکاندا بردبیّت بو چیّشتخانه.

پولهنده رکه له کتوپپهاتنی کارل نیگه ران نهبوو، گوتی: " ئهی کلارا له کوییه ؟" له کاتی ئهم پرسیارکردنه دا یه کسه ر لهناو کورسییه که دا که میک ئه ملاوئه ولای کرد و رووی وه پرگیر ابق لای کارل. گرین دو خیکی جیگیری به خویه وه گرتبوو و ده فته ریکی ئه ستووری گیرفانی له به رکی ده هینا، وه ک بلینی له به ینی په په کانیدا بو کاغه زهیک ده گه پرا، به لام که ده مه که پانیدا هه رکاغه زیکی دیکه شده خواره وه ده خوینده وه.

کارل به پهله هات بهرهو لای بهرپیز پولهنده و دهستی خسته سهر دهسکی کورسییهکهی و ئهوهندهی که دهکرا لینی نزیك بووهوه و پاشان گوتی: " داوایهکهم لینت ههیه، هیوادارم به ههله لیم تینهگهیت."

به ریّز پولهنده رنیگایه کی دوّستانه و میهربانانه ی له کارل بری و گوتی: "ده بی قسه و داوایه چی بیّت؟ به رله وهی بیبیستم وه لا مه که ی عدرییه." بازووی هیّنا به دهوری که مهری کارلدا و به ره و باوه شی رایکیّشا.

ئەگەرچى ھەستى دەكرد تەمەنى لەوە زياترە كە بەرپۆز پولەنىدەر رەفتىارىكى لىەم جۆرەى لەگەلا بكات، بەلام كارل بەئاسانى خۆى دا بەدەستەوە. ئەم كارەى بەرپۆز پولەنىدەر بىووە ھۆى ئەرەى گوتنى داواكەى زياتر د روار بكات.

به رِیّز پولهنده رلیّی پرسی: "له راستیدا تا چهنده ئیّرهت لاخوّشه؟ پیّتوانییه کاتی که ناوهوه ی شاره وه دیّیته ده رهوه ی شار به جوّریّك ههست به نازادی ده که یت؟ به زوّری شهوان مین ههست به نازادییه ده کهم."

کاتی نهم قسانهی ده کرد به لاچاو ته ماشای به پیز گرینی ده کرد، ته ماشایه که پربوو له مانای روون و هه ستپیکراو، به لام تاراده یه کارل ببووه له مپه ریّك له نیّوان ته ماشاکردنی به ریّز گرین و پوله نده ردا و نهیده توانی به باشی له نیگای به ریّز پوله نده ر تیّبگات.

کارل به خوّی گوت: " به جوّریّك قسه ده کات وهك بلیّنی بیّناگایه لهم ماله گهورهیه و را رهوه پرپیچه کهی و نویّژخانه و ژووره خالییه کان و شهو تاریکییهی که ههموو جیّگایه کی گرتو وه تهوه. "

به پیز پولهنده ر گوتی: " دهی باشه داواکهت بلیّ. " کاتی ٔ ئهم قسانهی ده کرد، کارلی به پیّوه راوهستاوی دوّستانه رادهوه شاند.

کارل زور ههولنی دهدا به پیز گرین قسه کانی نه بیستین، زور خوشحال ده بوو ئه گهر بیتوانیایه ئه م داوایه ی له به پیز گرین بشاریته وه، که پیده چوو گرین ئه مه به سووکایه تی له قه له بدات، ده نگی نزم کرده وه و گوتی: "ئه گهرچی دره نگه، تکا ده که م پیگه م بده ن لیره بروم. "

 نه كهم. هه لبهته ئهمه هۆيه كى رازيكه رنييه، رەنگه تۆ سهبارەت به يهيوه نديى من و خالم زانيارىيەكى وردت نەبنت، بۆيە من تەنھا خاڭە سەرەكىيەكانت يىدەلىنى. تاكاتى زمانى ئینگلیزی به تهواوی فیر نهیم و بر کاروباری خوم بهرادهی پیویست ئهزمونم نهبینت، به تهواوی یشت به دلسوزی خالم دهبهستم، لهبهر ئهوهش که خزم و کهسی ئهوم ئه دلاسوزییهی قبوول دەكەم. وابير مەكەوە لە ئيستادا بتوانم نانى خۆم پەيدا بكەم يان خودا نەخواستە لـ دىنگەيـەكى نادروستهوه نانی خوم پهیدا بکهم، بهدبهختانه خوینندنم به جوریک بووه که پهیداکردنی نانی خوم به رێگەيەكى شەرىفانه، به تەواوى بۆ نەلواوه. بەھەر زەحمەتێك بوو لە ئەوروپا توانيم تاكو يۆلى چوارهمی ناوهندی بخوینم، رادهی زیرهکیم مامناوهندی بوو، بهو خویندنهش ناتوانم لیره کاریک بو خۆم دەستەبەر بكەم، چونكە قوتابخانەكانى ئەوروپا شىنوازى خوينىدنيان گەلـەك دواكـەوتووه. ئەگەر پينت بليم چيان فيركردووم پيكەنينت دينت. ئەگەر گەنجيك دريد، بەخويندن بىدات و قزناغی ئاماده یی ببریت و بچیته زانکز، ئه وکات رهنگه ههموو شتیکی به باشی بر برواته پیشهوه و له کولیژیک به باشی بخوینیت و متمانهی به خوی ههبیت و هیمهت بکا تاکو ژیانی خزى دابين بكات. به لام به دبه ختانه من ناچار بووم واز له خويندن بهينم ، هه نديجار وابير دەكەممەوە ھىچ نازانم، بە ھەر جۆرتىك بىت زانيارىيەكانم بۆ ئەمرىكا بەس نىن. لەم دواييەدا لـ ولاتى ئيمه له بوارى خويندنى قوتابخانه ناوهنديه كاندا چاكسازى كراو له قوتابخانه كاندا زمانه زيندووه كاني دونيا ده خوينريت، تمنانهت وانهي بازرگانيش ده خوينريت، بهلام كاتي من له قوتابخانهی سهرهتایی دهرچووم ئهم شتانه له گۆرێ نهبوون. باوکم زور حهزی دهکرد زمانی ئينگليزي فير ببم ، بهلام ئهوكات ههرگيز نهمده تواني پيشبيني ئهوه بكهم، كه نهوهنده بهدبهخت بم ناچار دهبم پێويستم به زماني ئينگليزي ببێـت. لـه لايـهکي ديکـهوه دهبـوو لـهناو قوتا بخانه دا زور شتى ديكهش فير بم، ئه وكات كاتم زور نهبوو. هه موو ئهم شتانهم بوّيه ين گوتى، تاكو بزانيت چەندە پشت بە خالە دەبەستە و لە ئەنجامدانى ھەر شتىكدا كە ئەو بىلىنىت دەبىي بهئه نجامي بگهيينم. دهبي ئهوه قبوول بكهي، له ههلومهرجيكي ئهوهادا ناتوانم گويرايه للي فهرمانه کانی خالم نه بم. تهنانه ته گهر ئهم خواسته شی به زمان نه گوتبیت. ئه گهر بریار بیت تهنانهت نیوهی ئهو سهرینچییهی که بهرامبهر خالام کردوومه قهرهبووی بکهمهوه، دهبیت يەكسەر برۆمەوە بۆ ماللەوە."

به ریز پولهنده رله ته واوی ئه و ماوه یه یکه کارل قسه ی ده کرد به وردی گوینی بن قسمه کانی گرتبو و تاو نا تاویک بینه وه یک کارل ناگای لی بینت، به تایب ه تی له و کات ه دا که ناوی خاله

جاکوبی دههیننا، نهانقه ی بازووی له دهوری کهمه ری توند ده کرد، چهند جاریکیش نیگای جدی له به ریخ گرین بری، که وه ک بلینی چاوه ریخی شتیکی ده کرد، که هیشتا هه رخه ریکی دهفته ره که بوو. نه گهرچی کارل له قسه کانیدا له سهر پهیوه ندیی خوّی و خالی زیاتر راده وهستا، به لام زیاتر راده وهستا، به لام زیاتر راده وه ستا، به لام زیاتر راده وه ستی به نائارامی ده کرد و نه ویستانه هه ولی ده دا خوّی له نه نه نقه هی بازووی به ریخ پوله نده رزگار بکات. هه مو و شتیکی نه مماله جینگه ی به کارل ته نگ ده کرد، تیکرای ریخه که که له پیش چاو بوو، سه ره تا به ره و لای ده رگا شووشه بیه کهی قادرمه کان وه ری ده که وی و له ویوه بو شه قامه که و پاشان به ریخه ی لادیکانی ده وروبه ری شاره دا خوّی ده گهیینیت ه مالی خالی، بینگومان تیکرای نه م ریخه یه نیستا چوّل و هه موار و ناماده یه و له به ریخیدا را خراوه و به بینگومان تیکرای نه م ریخه یه نیستا چوّل و هه موار و ناماده یه و له به در کارل به ره و لای خوّی بانگهیشت ده کات.

میهرهبانی به ریز پولهنده رو ره فتاره قیزه ونه کانی به ریز گرین له زینیدا ناویته ببوون، ته نیا ناره زووی نه وه بوو که ریگهی بده ن نه و ژووره پی له دووکه لای جگهرهیه به جی بهیلیّت. نیدی ههستی به نزیکی له ته ک به پیّز پولهنده ریش نه ده کرد و ناماده بوو له گه لا به ریّز گرینیش به شه بیّت، به لام به ده وروبه ریدا ترسیّکی شاراوه بالی کیشابوو، به مهریه وه به رچاوی ره ش ببوو نهیده توانی به باشی ده وروبه ری ببینی .

ههنگاویّك چووه دواوه و بهشیّوهیه كی یه كسان له به پیّز پولهنده ر و گرین دوور كهوتهوه. به پیّز پولهنده ر رووی كرده به پیّز گرین و له كاتیّك دا ده سته كانی به شیّوه ی پارانه وه گرتبوه گوتی: "هیچت نییه پیّی بلیّی؟"

به پیر گرین دواجار نامه یه کی له نیوان په په کانی ده فته ره گیرفانییه که یدا ده رهینا و له به رده موخیدا داینا و گوتی: "نازانم چی پی بلیم، به هوی شهوه ی ده یه ویت بو لای خالی بگه پیته وه کاریکی عاق لانه ده کات، ئاساییه مرز پیشبینی ئه وه بکات ئه مکاره ده بیت هیوی خوش حالی خالی. مه گه ربه سه رپیچی کردنی له قسه کانی، له پاده به ده رخالی توو په کردبیت، که ئه مه شه گه دی که منیده. به مشیوه یه دلنیاییه وه باشتر وایه لیره مینیت هوه. بو مسن د ژواره بت وانم قسمی یه کلاکه ره وه بکه م، هه ردو و کمان دوستی خالی ئه وین و ئاسته مه بت وانم بلیم کامان له خالی نایک ترین، به لام خو ئیمه نازانین چی به میشکی خالیدا ده گوزه ری، به تایه تی له ئیستادا که له نیزیورکه و به چه ندین فرسه خلیمانه وه دووره."

کارل همولنی دا بهسهر رقی خوّی بهرامبهر به بهریّز گرین زال بیّت، لیّی نزیك بووه و گوتی:" بهریّز گرین له قسهكانتدا وا دهردهكهویّت پیّت باشه یهكسهر بگهریّمهوه." به ریز گرین دهستبه جی گوتی: " من وام نه گوتووه . " و گه رایه وه سه ر نامه که و په نجه ی له په راویزی نامه که ده دا. دیاربوو ده یویست بلیّت به ریّز پوله نده ر پرسیاری لیّکردووه و شهویش و ه آمی داوه ته وه ، به آلام به هیچ شیّوه یه ک گرنگی به کارل نه دا.

لهم كاته دا به ريز پولهنده ر ههنگاوى به ره ولاى كارل هه لهينا و لهسه رخو بردييه لاى په نجه ره گهوره كه وه ، تاكو له به ريز گرين دوورى بخاته وه .

لهو کاته دا که سهری له بناگویّی کارل نزیك کردبووه وه بوّ گوتنی ئه و قسانه ی که ده یویست پیّی بلّیت، ده سپره که شی له روخساری نزیك کردبووه وه تاکو بیگه ییّنیته که پووی و می بکات، به کارلی گوت: "به پیّز راسمانی ئازیز، تو نابیّت وابیر بکهیته وه که ده مه ویّت به پیّچه وانه ی خواستی خوّته وه ناچارت بکه م لیّره بیّنیته وه، خوّت ئه مه باش ده زانی. پیّویسته ئه وه ت پی بلیّم ناتوانم ئوّتو مبیّله که م نخه مه خزمه تته وه، چونکه ئوّتو مبیّله که م له گه راجیّکی گشتیدایه که لیّره وه زوّر دووره. به هوّی ئه وه ی هیشتا نوّژه نکردنه وه ی ئه م باله خانه یه ته واو نه بووه ده رفت ته نابووه گه راج بو خوّم دروست بکه م. به و پییه شوفیّره که م لیّره ناخه ویّت و له شوییتی ی نزیل نبیه گه راجه که ده خه ویّت که ناونیشانی نازانم. له لایه کی دیکه وه ئیّستا کاتی پشوویه تی و بریار نبیه کار بکات. سبه ینی له کاتی خویدا به مناوه دا سه روگویّلاکی ده رده که ویّت. به لام مسه رباری ئه وه شامه ویّت ریّگه له چوونت بگرم، ئه گه ربه راستی پیداگری له چوونت ده که یت، ده توانم تاکو به رده م زیکترین ویّستگه ی شه مه نده فه ربتگه یینم.

هه لبهته رینگهی ویستگه که عهوهنده دووره، عه گهر به شهمهنده فهر برویت که مین ووتر لهوه ده گهیت که بهیانی من به عزتومبیله کهم بتگهیینمه نیویورك. بهیانی من کات دمیر حهوت بو نیویورک و دری ده کهوم. "

کارل گوتی: "بهریّز پولهندهر باشتر وایه به شهمهنده فهر بگهریّمهوه. تا ئیّستا بیرم له شهمهنده فهر بروّم کهمیّك زووتر دهگهمه مالهوه تاکو ئهوی بهیانی به ئوتوّمبیّله کهی تو بگهریّمهوه."

" بهلام تهنها كهميّك جياوازي ههيه."

کارل گوتی: "باشه، باشه، به پیز پولهنده رگهله خوشحال ده بم دووباره سه ردانتان بکهم، هه رگیز خوشه ویستی تو له بیر ناکهم. هه لبهته ئه گه ربه په چاوکردنی ئه و په و په ناکهم. هه لبهته ئه گه ربه په چاوکردنی ئه و په و په ناکهم ته ئه مشه و کردمن، دووباره بته ویت میوانداریم بکهیت، ره نگه بو جاری داها تو و که به خزمه تت ده گهم، بتوانم نه وه دو رد ده که و مده و نه وه نه وه نده بوم

گرنگه؟" پاشان وهك بلّیی ئیزنی چوونیان پیدابیّت، گوتی: "هملّبهته پیّویست ناكات لهگهلّم بیّیت. نا بههیچ جوّریّك پیّویست ناكات. ئهو خزمهتكارهی له دهرهوه راوهستاوه، رهنگه خوّشحال بیّت بهوهی ویّستگهی شهمهندهفهره كهم نیشان بدات. ئیّستا تهنها پیّویسته كلاّوه كهم بدوّرمهوه." پاش گوتنی ئهم قسهیه چوو بو ئهوسهری ژووره كه تاكو بزانیّت كلاّوه كهی له كویدایه.

به ریز گرین گوتی: " رهنگه بو دوزینه وهی كالآوه كه ت من بتوانم یارمه تیت بدهم." له گیرفانی كالآویکی ده رهینا و گوتی: " رهنگه نهمه به شیوه یه کی کاتی به که لکت بیت. "

کارل له سهرسامیدا وشك بوو و گوتى: "نابین، تو خوت پیویستت به كلاوه. من كیشهم نییه بهسهر قوتینی (۷) دهروزمهوه. پیویستم بههیچ نییه. "

"ئەم كالاوە ھى من نىيە، وەرىگرە."

کارل که ههولنی دهدا له چوونی دوانه کهویت، كلاوه کهی وهرگرت و گوتی: "کهوایه سوپاست ده کهم." و كلاوه کهی له سهر کرد و پیخهنی، چونکه كلاوه که ریّك به نه ندازه ی سهری بوو، پاشان له سهری لای بردو به وردی ته ماشای کرد، به لام نهیده توانی شهو شته تایبه تسهی که بهدوایدا ده گهرا بیدوزی ته وه کلاوه که له به رچاویدا به ته واوی تازه بوو. گوتی: چهنده پر به سهرمه!"

بهریز گرین کیشای بهسهر میزه که دا و گوتی: "کهوایه به ئهندازهی سهرته!"

کارل بهرهولای دهرگاکه کهوته پی تاکو خزمه تکاره که بانگ بکات، به پیز گرین له جینگای خوی هه ستایه و و له پاش نه و خوانه تیروته سه له و نه و پشوودانه درید و باوید کینی دا و به شکوه کینشای به سه سنگی کارلدا و به پیتمینکی فهرمانده رانه و ناموژگاری پینی گوت: "به رله و هی برویت پیویسته خودا حافیزی له کلارا خانم بکه یت. "

به ریّز پولهنده ریش هه ستایه وه و بر پشتگیری قسه کانی به ریّز گرین گوتی: "به لیّن پیریسته بروّی خوداحافیزی لیّ بکهی." له ریتمی قسه کانییه وه دیار بوو له ناخی دلیه وه شه قسه یه ناکات، چه ند جاریّك له سه رخوّ کیّشای به پانتوّله که یدا و قوّبچه ی چاکه ته که ی له دوای یه كه ناکات، چاکه ته که ی له سه رموّدیّل بوو و شه وه نده کورت بوو له پشته وه ی تمنانه ت به که فه لی نه ده گهیشت و بر پیاویّکی زنتوّلی وه که به ریّز پولهنده رپوشاکیّکی گونجاو نه بوو. به به راورد

٧- سەرقۆتىن: واتە سەر رووت، بۆ پياو .

له گه لا جهسته ی به پیز گرین ده کری بگوتری قه له ویی به پیز پوله نده ر ناته ندروست بسوو، پشتی گوشتنی به ئه ندازه یه ك چه مابووه و ورگه نه رم و شله كه ی ده رپه پاندبوو، ئه م قه له وییه ببسووه باریخی قورس و رو خساری په نگه په په په په په په وی نیگه ران ده رده كه وت. له لایه كی دیكه وه گرین ره نگه له به پیز پوله نده ر قه له وی به لام قه له وییه كه ی یه كجور و هاوسه نگ بوو. گرین وه ك سه ربازیك پاژنه ی پینی جووت كردبوو و به فیزه وه سه ری ره پ راگر تبوو و هه روه كو كاپتنی تیپینكی وه رزشی درده كه وت.

ناخر کارل دهیتوانی نهم داوایه رهت بکاتهوه؟ داوایهك که بهلانیکهمهوه تیسدا نهده ب و پیزداری لهبهرامبهر بهریز پولهندهر رهچاوکرابوو، له لایهن کهسیخکهوه که بهزوری بینه ده ب و خهمسارد بوو، له کاتیکدا بهریز پولهنده رلهمروهوه که پهیوهست بوو بهوهوه نه به قسهیهك و نه به نیگایهك خوی ههلنهقورتاند بوو. ناخو نهو ههوالهی که دهبوو کاتژمیر دوازده بهوی بلین چی بوو؟ نهگهر ههواله که بهلانیکهمهوه چل و پینج خولهك له گهرانهوهی پیشی نهدهخست، ئیستا ناچار بوو چل و پینج خولهک به گهرانهوهی پیشی نهدهخست، نیستا ناچار بوو چل و پینج خوله کی بهفیرو بروات. ههواله کهی بو گرنگ نهبوو. به اللم گهوره تربین ترسی نهوه بوو ناخو جهساره تی نهوه ده کات بروات بو لای کلارا خانم؟! که دوژمنی خوینیه تی خونیه بوو خوزگه نهو موغارهی پیبوایه که خالی بو ههانکولینی پیت پییدابوو! له راستیدا لهوانه بوو ژووره کهی کلارا گرتووخانه یه کی مهترسیدار بیت. به اللم ریخی تینه ده چوو هیچ شتیک له دژی کلارا بالیّت، چونکه هه و چونیک بیت، هه م کچی به ریز پولهنده و بوو هه م به و جوره ی که له خرمه تکاره کهی بیستبوو ده زگیرانی (مه ک)ه.

ئهگهر کلارا لهگهلیدا بهشه نههاتایه، دهیتوانی ئیستا که قسه لهگهل ئهماندا دهکات پییدا ههلبلیت. هیشتا بیری لهم مهسهلهیه ده کردهوه، لهناکاو تیگهیشت که س چاوه ریخی نییه شهو قسه بکات، چونکه به ریی گرین ده رگاکهی کردبووهوه و به خزمه تکاره که به هیزی کردنهوه که دد گاکهوی کردنه که به کردنه که که به کردنه که که کلارا ده گاکه که به کردنه که که کلارا خانم رینمایی بکه."

کاتی خزمه تکاره به پرتهوپوله و به پهلهپهل به رینگه قهدبره کهدا بهرهو لای ژووره کهی کلارای دهبرد، کارل بیری کرده وه: " به مجوّره فهرمان جینبه جی ده کهن."

کاتی کارل به لای ژووره که پینه الی تیپه پی که هیشتا ده رگاکه ی دانه خرابوو، داوای له خزمه تکاره که کرد رینگه ی بدات برواته ژووره وه، هیواداربوو له وینده ر بتوانیت که میک ئارام بیته وه، به لام خزمه تکاره که رینگه ی پینه دا بچیته ژووره وه.

خزمه تکاره که گوتی: "نهخیر، پیویسته بچین بو ژووره کهی کلارا خانم، چما نه تبیست چی گوت؟"

کارل که بیری دهکردهوه ئهگهر کهمیّك لهسهر قهنهفه که راکشیّت گهلهك ئاسووده دهبیّت و ئهمه دهبیّت هو ئهمه دهبیّت هوئی ئهمه دهبیّته هوی ئهوهی تاکو کاتژمیر دوازده بهخیرایی تیّپهریّت، گوتی: "تهنها دهمویست بوّ ساتیّك بچمه ئهویّندهر."

خزمه تکاره که گوتی: "تکایه رینگر مه به له ئه نجامدانی ئه و ئه رکهی که پینیان راسپاردووم."

کارل بیری کرده وه: " وهك بلنی وابیر ده کاته وه بردنی من بن لای کلارا خانم، ته می کردنه. "
چه ند هه نگاویک چووه پیشه وه و پاشان سه رکه شانه راوه ستا.

خزمه تکاره که گوتی: "گه نجوّ، له گه لم وهره، بوّهی راوه ستاوی؟ ده زانم ده ته ویّت ئه مشه و بروّیت، به لاّم مروّق هه میشه ئه و شته ی که ده یه ویّت به ده ستی ناهیّنیّت، من پیّشتریش پیّم گوتی چوونت هه رگیز ریّناکه ویّت. "

کارل گوتی: " من به راستمه دهمهویّت بووّم و بیّگومان ئهم کارهش دهکهم و ئیستا تهنیا دهمهویّت بچم مالنّاوایی له کلارا خانم بکهم."

خزمه تکاره که گوتی: "بهراستته؟" کارل دهیزانی خزمه تکاره که ته نانه تاوه په وشهیه ک له قسه کانی ناکات، چونکه خزمه تکاره که بهم شیوه یه دریژه ی دا به قسه کانی: "کهوایه بوچی ناته ویت برویت مالناوایی لی بکهیت؟ ده ی خیراکه."

گوییان له دهنگی کلارا بوو که دهیگوت: "ئهوه کییه له رارهوهکهدا?" کارل و خزمهتکارهکه کلارایان بینی، لهو نزیکانه سهری له دهرگاکهوه هینایه دهرهوه و چرایه کی گهورهی سهرمیزی و ئاباژویه کی سووری بهدهستهوه بوو. خزمه تکاره که به پهله چوو بهرهو لای کلارا و پهیامه کهی پی راگهیاند.

كارليش لەسەرخۆ بەدوايدا چوو. كلارا گوتى: " درەنگ ھاتى. "

کارل بی تهوهی وه لامی کلارا بداتهوه، به نهرمونیان به لام له ههمان کاتدا به شیوازیکی فهرمانده رانه - گوتی: " له دهرهوه فهرمانده رانه - گوتی: " له دهرهوه چاوه ریم به. "

کلارا له کاتیکدا چراکهی لهسهر میزه که دادهنا، گوتی: خهریکبوو دهچوومه ناو نوینهوه. ا خزمه تکاره که ههر به و جوّرهی که له ژووری میوان ده رگاکهی داخستبوو، لیـّرهش بهههمان وردبینی ده رگاکهی داخسته وه.

" كاتژمير له يازده و نيو لايداوه."

کارل به جوّریّکی پرسیارکهرانه که دهرخهری ناپهزایی بوو، گوتی: "لهیازده و نیو لایداوه؟ کهوایه پیّویسته یهکسهر مالنّاویت لیّبکهم." پاشان دریّژهی دایه: " چونکه دهبیّت کاتـژمیّر دوازده له ژووری میوان ئاماده بم."

کلارا که نهویستانه چرچی جله نووستنه بهردریژه کهی ریک ده کرد، گوتی: "چ کاریکی گرنگت له خواره وه ههیه؟" رووی سوور هه لکه پاو پیکهنی. کارل تیکهیشت ئیدی مهترسی ئهوهی نییه، دووباره له گهل کلارادا به شهر بیت. کلارا گوتی: "ده کری که می پیانوم بو برده نی دورینی بابه به لینی پیدام تو پیانوم بو ده ژهنی و ئهمشه ویش خوت به لینت دا که بوم ده ژهنی."

کارل پرسی: " به لام ئیستا درهنگ نییه?" دهیویست داواکهی کلارا جیبهجی بکات، چونکه هه لاسوکهوتی ئیستای له هی پیشوی گهله کا جیاواز بوو، وه که بلینی ئیستا پهیوهست بوو به به پیز یولهنده و مهکهوه.

کلارا گوتی: "بهلیّ، درهنگه." وهك بلیّی کلارا ئیدی حهزی له بیستنی موّسیقا نهبوو گوتی: "ئهگهر ئیستا پیانو بژهنی دهنگی به ههموو بالهخانه کهدا بالاو دهبیّتهوه، ئهترسم تهنانه ته خرمه خزمه تکارانه ی که له ناو ههوره بانه که دا خهوتوون خهبه ریان بیّتهوه."

"کهوایه پیانز ناژهنم، بنواره، هیوادارم روزیکی دیکه سهردانی ئیره بکهم، ئهگهر بو تو تو دهمهت نهبیت، دهتوانی سهر له خالم بدهیت و ههر لهم دیداره شدا ژووره کهی من دهبینی. له

کاتی کلارا میهرهبانانه نیگای لیّبریبوو، وای دهبینی که له بهرامبهریهوه نیهتی خراپ نییه، بزهیه کی بو کرد و له کاتیکدا دهستی بو دریژکرد بوو، گوتی: " له والاتی مندا ده لیّن (خوش بخهوی و خهوی خوش ببینی.)"

کلارا بی ئهوهی دهستی دریّژ بکات و بیخاته نیّو دهستی، گوتی: "سهبر بکه، رهنگه بتوانی پیانوّم بوّ بژهنی." پاشان له دهرگایه کی بچکوّلهوه که پیانوّیه کی له لادا بوو چووه دهرهوه.

کارل له بهرخوّیهوه بیری کردهوه: "بابزانم دواتر چی روو دهدات؟ ئهگهر له بهرامبهرم زوّر میهرهبانیش بیّت، ههر ناتوانم لیّره بمیّنمهوه. "تهقهیهك له دهرگاکه درا، خزمهتكارهکه که نهیدهویّرا دهرگاکه بکاتهوه، لهپشت دهرگاکهوه گوتی: "ببووره، ههر ئیّستا بانگیان کردم و لهمه زیاتر ناتوانم چاوهریّت بکهم. "

کارل که داننیا بوو خوی به منه ده توانیت پیگهی ژووری میوان بدوزیته وه، گوتی: " ده توانی برویت، به لام له به رده رگا چراکه بو من دانی. کاتژمیر چهنده ؟"

خزمه تكاره كه گوتى: "چارهك بۆ دوازده."

کارل به خوّی دهگوت: "کات چهنده لهسهرخوّ تیّدهپهریّ."کاتیّ خزمهتکارهکه خهریکبوو دهرگاکهی دادهخست، له ناکاو به بیری هاتهوه پارهی پی نهداوه. شیلینگیّکی (۸) له گیرفانی دهرهیّنا و - ئیّستا بهشیّدهی ئهمریکییهکان یارهی وردهی له گیرفانی یانتوّلهکانی دهنا، که

۸- شیلینگ: یاره وردهی ئهمریکییه.

تەقەتەقى دەھات، پارەى دشتەشى لـە گىرفانى ھىلەكەكـەى دەنـا- داى بـە خزمەتكارەكـە و گوتى:" سوپاسى دلسۆزىت دەكەم."

کلارا گهرابووهوه ژوورهکهو به پهنجهکانی پرچه رازاوهکانی ریّك دهکرد، کارل بهبیریدا هات نده دهبوو لیّگهریّت خزمه تکاره که بروات، چونگه ئیّستا ئیدی کهسیّك نهبوو ویّستگهی شهمهنده فه ری نیشان بدات، به لاّم گرنگ نهبوو، به دلّنیاییه وه به ریّز پوله نده دهیتوانی خزمه تکاریّکی دیکهی لهگهل بنیّریّت، رهنگه خزمه تکاره کهی پیّشووش بانگ بکات بی ژووری میوان، بهم پیّیه نهگهری ههبوو دووباره بیخاته خزمه تیهوه.

" بەراستى ئېستا ناتەوىت كەمى پيانۇم بۆ بژەنى؟ لىرە ئەوەندە بە كەمى دەنگى مۆسىقا دەبىستم، ئەگەر دەرفەتىكى بچووكى لەم جۆرە لە دەست بدەم نىگەران دەبم."

کارل بی تعوهی بیر بکاتهوه، یه کسه رله پشت پیانو کهوه دانیشت و گوتی: " تهمه باشترین کاته که دهست بکهم به ژهنین.)

كلارا پرسى: " دەفتەرى نۆتەي تايبەتت ناويت؟"

کارل وه لامی دایهوه: "نا، سوپاس. تهنانه تناتوانم به باشی نوته ی موسیقا بخوینه هوه." پاشان دهستی کرد به ژهنین. ئاوازیکی کورتی مارشی سهربازی ژهنی، ههرچهنده بهباشی دهیزانی بژهنیت، به لام ناچار بوو لهسهرخو بیش نیش، تاکو بو کهسیکی بینگانه ی وه ک کلارا شیاوی تیکه شتن بیت. کاتی تهواوی کرد، بیده نگی پهرته وازهی ژووره که دووباره به شیوه نیگهرانه یه ده دوریاندا بالی کیشا، له شوین خوی دانیشت و وه ک بلینی وشک ببوو جووله ی نهده کرد.

کلارا گوتی: زور باشه! به الام لهدوای نهو نمایشهوه هیچ قسمیه کی فهرمی و ریزدارانه ی نهکرد، که کارل خوشحال بکات.

کارل پرسی:" کاتژمیّر چەندە؟"

"چارهکی دهوێت بۆ دوازده."

کارل گوتی: کهوایه هینشتا کاتم ههیه. "پاشان بیری کردهوه: "چی بکهم؟ نابینت ئهو ده ناوازهی که دهیانزانم ههموویانی بو بژهنم، به لام به لانیکهمهوه نهوهیان که به باشی دهیانانم بوی نوازهی که ده ده ناوازی مارشی سهربازی، که ناوازیک بوو به دلنی خوی بوو. ناوازه کهی نهوهنده لهسهرخو ده ژهنی، تاکو گوینگره کهی تامهزروی بیستنی ناوازی دواتر بینت، یهکه مجار له در یژکردنه وهی ناوازه که خوی ده پاراست و بهنابه دلییه وه له ژهنین بهرده وام بوو. ناچار

بوو به دوای کلیله کانی پیانو که دا بگه پنت، تاکو بتوانیت هه مموو ناوازه کانی بره دنیت، به لام هه ستی ده کرد له ناخیشدا ناوازیک سهرده ردینیت و له کوتایی ناوازه که زیاتر ده پوات، به مهریه و به دوای کوتایی ناوازه که دا ده گه پا اوازه که دا ده گه پا اوازه که دا ده گه پا او نهیده توانی بیدوزیته وه. پاش شه وهی کوتایی پیهینا، به چاوی پرله گریانه و مهماشای کلارای کرد و گوتی: "به سه ئیدی ناژه نم. "پاشان له ژووره کهی ته نیشتییه وه ده نگی چهپله لیندان هاته گوینی. کارل پاچله کی و هاواری کرد: "که سیک گوینی گرتبوو!" کلارا به نه رمونویانییه وه گوتی: "مه که بوو. "پاشان ده نگی مه ک به رز بووه وه که ده یگوت: "کارل راسان، کارل راسان، کارل راسان!"

کارل ههردوو پینی لهسه کورسییه که وهرسوراند و ده رگاکه ی کردهوه، مه کی لهسه و چهرپایه کی دوو که سی بینی، که شاغیز یکی (۹) کردبوو و پالی دابووه وه، به تانییه کی به بالا و کراوی به لاقه کانیا دابوو. سهیوانی کی ناوریشمی شینی به سه ر چرپاکه یدا کیشابوو، شه سهیوانه ته نیا جوانی چرپاکه بوو که له گه ل چهرپای کیژولانی قوتا بخانه دا هاوشیوه بوو، چهرپاکه له ته خته یه کی پته و دروست کرابوو و تاراده یه کساده ده هاته پیش چاو.

لهسهر میزی تهنیشت چهرپاکه موّمیّ ک داگیرسابوو، بالیف و جله نووستنه کانی مه ک ئهوهنده سپی بوون، وه ختی رووناکی موّمه که لیّی دهدان، رووناکییه کی چاوبه ری به دهوروبه ریدا بلاّو ده کرده وه، ته نانه ت سهیوانی سهر چرپاکه ش- به لانیکه مه وه قه راخه کانی - ده دره وشایه وه، که چادره ئاوریشمییه کهی به توند و توّلی به دهوریدا نه کیّشرابوو. به لاّم هه رشتیّک که ده که و پشته وه ی چادره گاری به دیکه له تاریکییه کی ره ها روّچوو بوو، کلارا پالی دابوو به چرپاکه و چاوی له مه که بریبوو.

مهك دەستى بەرەولاى كارل درێژ كرد و گوتى: "سلاو، زوّر جوان پيانوٚ دەژەنى، تائێستا وام دەزانى تەنها ئەسىسوارى دەزانى. "

کارل گوتی: " جیاوازی نییه، هیچکامیان بهباشی نازانم، ئهگهر بزانیایه تو گویّت گرتـووه، بهدلانیاییـهوه پیانوّم نـهدهژهنی. بـه لاّم خانمی ئـازیزت-" لیّـرهدا کـهمیّك راوهسـتا، چـونکه نهیدهویست بلیّت"دهزگیرانت" دیاربوو مهك وکلارا شهوان لهسهر ئهم چهرپایه دهخهوتن.

مه ک گوتی: "منیش ههر مهزهندهی ئهمهم ده کرد. کهوایه کلارا ناچاربوو فریوت بدات و له نیویورکهوه راتکیشیته ئیره، ئه گهر نا دهرفه تی پیانوژهنینت بو من دهسته بهر نهده بوو. دیاره

٩- ئاغيز: نيوه ڕاكشان، واته ئهو كهسه نهڕاكشاوه و نهدانيشتووه.

کارل نه شاره زایانه گوتی: سوپاس، هه رچه نده به مانه وهم گهله ك خوشحال ده بم، به لام ناتوانم بینمه وه. زوری پنچوو تاكو له وه تنبگهم له ناو ئهم مالله دا چه نده ژووری نووستنی تندایه. سمك گوتی: " ده یانه و نتر نهم مالله بهم شیوه یه نوژه ن بكه نه وه. "

لهم کاته دا گویّیان له ده نگی لیّدانی ناقوسیّکی گهوره بوو، که دوازده جار یه ک له دوای یه ک لیه دوای یه ک لیه دوای یه ک لینیدا، کارل له سهر روخساری هه ستی به و بایه کرد که به هوّی جووله ی ناقوسه که وه دروست ببوو. نه مه چوره لادیّیه ک بوو که ناقوسیّکی له م جوّره ی هه بوو!

کارل بی ئهوهی تهوقه لهته کلارا و مه کدا بکات، تهنها دهستی بو هه لابرین و گوتی: " ئیدی کاتی ئهوه هاتووه بروم. " به پهله له ژووره که چووه دهرهوه.

له رارهوه که دا چرایه ک نه دهبینرا، به داخ بوو لهوه ی په له ی کردووه له دانی پاره به خزمه تکاره که.

له کاتیّکدا که دهستی گرتبوو به دیواره کهوه به پهله کوتیّ بهرهو ژووری میـوان به پیّکـهوت، به لام هیّشتا نه گهیشتبووه نیوهی پارهوه که، بینی وا به پیّز گرین به موّمیّکـهوه به پهلـه بـهرهو رووی دیّت، به و دهستهی که موّمه کهی هه لگرتبوو نامه یه کیشی هه لگرتبوو.

" راسمان بۆچى نەھاتى؟ بۆچى منت خستە چاوەروانىيەوە؟ بۆچى ئەوەندە لە لاى كلارا خانم ماستەوە؟"

کارل بیری کردهوه: "چهنده پرسیارم لیده کات! خو خهریکه پالام پیوهده نیت به رهو لای دیواره که!" به هوی نهوهی به پیز گرین لینی نزیك بوه وه، کارل ناچار بوو پالا به دیواره که وه بداته وه. له را په وه که دا گرین شیوه یه کی گالته جارانه ی له خو گرتبوو، کارل له به رخویه وه بیرده کرده وه، ناخو به پیز گرین به پیز پولهنده ری نه خواردووه وها زل بووه؟

" به لیّنت به لیّن نهبوو، گوتت کاتژمیّر دوازده دیّمه خواره وه، کهچی له جیاتی شهوه به دهوری ژووره کهی کلارا خاندا پیاسه ده کهی. به لیّنم پی دایت له دهوروب مری کاترژمیّر دوازده دا ههوالیّکی سه رنجراکیّشت بیّده ده، نهمه شه ههوالیّکی سه رنجراکیّشت بیّده ده، نهمه شه ههوالیّکی دا

بهدهست كارلهوه. لهسهر زهرفه كهى نووسرابوو: " بۆ كارل راسمان، پيويسته ئهم نامهيه لهههر شوينيكدا بيت، كاتومير دوازده بهدهستت بگات. "

کاتی که کارل نامه که ی ده کردهوه، به ریز گرین گوتی: "پیویسته له به وهی له نیویورکه وه تاکو ئیره له به رتو شوفیریم کردووه سوپاسم بکهیت، بینگومان تو چاوه رینی ئه وه نه بوویت ئیستا لهم راره وه دا به دواتدا بگه ریم. "

کارل ههرکه چاوی به نامهکه کهوت، رووی قسهی کرده به پیز گرین و گوتی: خالم شهم نامهیهی بو ناردووم، چاودریم دهکرد!!!

به پیز گرین که مو مه کهی له به رامبه رکارله وه راگرتبوو، گوتی: " به لای منه وه گرنگ نییه چاوه ریت کردبیت یان نهت کردبی، ته نها بیخوینه وه. "

كارل لهبهر رووناكي مۆمهكه دەستى كرد بهخويندنهوهى نامهكه:

خوشکهزای ئازیزم، ههر بهو جۆرەی که له ماوەی ژیانی کورتی ییکهوەییماندا، دەبى لـهوه تيڭگەيشتېيت، كە من لە بنەرەتەرە پيارىكم پاپەندى بنەماكانم، ئەم مەسەلەيە نەك تەنھا بـ ق ئەوانەي كە يەيوەندىيان لەگەللىدا ھەيە، بەلكو تەنانەت بىز خۆشىم ناخۆش و خەمھىندەرە. سەربارى ئەمەش، ئەو بنەمايانە كە يىيانەوە يايەندم، كەسايەتىي من يىك دەھىين، كەسىش ناتواني چاوەرىپى ئەوە بكات ئەسلى خۆم لەبەر چاو نەگرم. تەنانەت بۆ كەسىكى وەك تىۆش كە خوشکەزاى ئازىزمى. ئەگەر بەمىنشكمدا بىنت، كە كەسايەتىم بكەرىت، بەر ھىرشىي كەسانى دیکه، ئهوا تو پهکهمین کهسینك دهبیت که ریگهی كاریکی وههات ییدهدهم. بهم ییپه بهم دوو دەستانەم كە ئەم نامەيەم گرتووه، لە ناو ھەموو خەلكدا ھەلت دەبرم و بەم دوو دەستانەم لە بان سهرمت دادهنیم. به لام ئیستا که نیشانه یه کی وهها بو شتیکی له و جوره به کرده یی نابینم، له ياش ئەوەي كە ئەمە رووى دا، دەبى يەكسەر تۆ لە خىزم دوور بخەممەوە. بەيىداگرىيمەوە داوات ليده كهم، نه سهردانم بكهيت و نه له ريدهي نامهوه پهيوهنديم پيوه بكهي، چونكه به پيچهوانهي خواستى منهوه ئهمشهو بريارت دا من بهجي بهيليت، كهوايه باشتر وايه تاكوتايي تهمهنت لەسەر بريارى خۆت بمينىيتەوە. بەمشيوەيە دەتوانم بليم برياريكى پياوانەت داوە. بەريز گرين كە باشترين دۆستمه، هەللمبژاردووه تاكو ئەم هەواللەت پيبگەينينت، چونكە باوەرم واپە ئەو دەتوانىت بە زمانىكى پر لە مىھرەبانى لەتەكت بىدوىت، كىه لىه ئىسستادا مىن بى توانم لىه به کارهینانی ئه م زمانه. بهریز گرین که سیکی ده سترویشتووه و له یه که مین هه نگاوی سەربەخۆيىتەوە كە دەپنينىت، بەلانىكەمەوە لەبەر من دەتوانىت رىنمايىت بكات و يارمەتى پێویستت بدات. لهبهر ئهوه ی جیابوونهوهم له تو تا کوتایی ئهم نامهیه دووباره ناروون دهردهکهوێت، دهبی ئهوه روون بکهمهوه، که به دوایهکدا به خوّم بلّیم خیزانی ئیّوه به هیچ شویدیکی ناگهن.

ئەگەر بەرىز گرين لەبىرى چوو جانتا و چەترەكەت بداتەوە، بىرى بهيننەوە.

لهگەل باشترين ئارەزووم بۆ خۆشبەختى زياترت

له گهل ريزمدا - خاله جاكوب

بهرێز گرين يرسي:" تهواوت كرد؟"

كارل گوتى: " بەلنى، جانتا و چەترەكەت لەگەل خۆت ھىێناوە؟"

به ریز گرین که تا ئیستا جانتا کونه گهشتیاره کهی به دهستی چهپی له پشتهوهی شاردبووهوه، لهسهر میزه که له تهنیشت کارلهوه دانا و گوتی: "فهرموو ئهوهش جانتاکهت. "
کارل دووباره پرسی: " نهی چهتره که ؟ "

به ریز گرین که چه تره که ی به گیرفانی پانتو له که یدا شور کردبوه وه وه نیشانی داو گوتی:

"هه موو شته کانتم لایه که که سیک به ناوی شوباله وه که له هیلی هامبورگ ئه مریکادا
ئه ندازیاره، ئه م شتانه ی بو هیناوم، پنی گوتم ئه م شتانه ی له ناو که شتیه که یدا دوزیوه ته وه .
پیویسته ده رفه تیک بدوزیته وه و سویاسی بکه یت. "

كارل چهترهكهي خسته سهر جانتاكه و گوتي: " به لانيكهمهوه شتهكانيان ييدامهوه. "

بهریز گرین گوتی: "به لام لهمه به دوا هه ول بده به باشی پاریزگاری له شته کانت بکهیت، سیناتور داوای لینکردم نهمه ت پی بلیم. "پاشان به په پخورییه وه پرسی: "چه نده جانتایه کی سه پروسه مه ره په!. "

کارل گوتی: مصمه له و جوّره جانتایانه یه له و لاته که مندا کاتی سه ربازان ده چن بو سه ربازی له ته که خوّیاندا ده یبه ن ده مه جانتای کوّنی سه ربازی با و کم بو و . جانتایه کی گه له ک ماشه . "

ياشان بزهيه كي كرد و گوتى: "هه لبهته له كاتيكدا كه وني نه كهم. "

به پیّر گرین گوتی: دواجار ئه مه بیّ خوّی بوّ تو ئه زموونیّکه، بیّگومان له ئه مریکادا خالیّکی دیکه تنیه. ئیستا لیّگه پی شتیّکی دیکه ت پی بده م. بلیتیّکی پله سی بوّ سانفرانسیسکوّ، پونکه، یه که له روّژ ناوای ئه مریکادایه و هه لی دوّزینه و می کارت زوّر زیاتره، دووه م خالت له روّژ هه الاتی ئه مریکادا له هه رشتیّکدا که

بۆ تۆ شياو بيت دەسترۆيشتووه، بيكومان پيويسته ريكه له بينينت بگيريت. له سانفرانسيسكۆ ههر كاريك كه پيت خۆشه بيكه، دەتوانى له سفرهوه دەست پيبكهيت و ورده ورده ژيانيكى خۆش بۆ خۆت دەستەبهر بكهيت."

کارل نیهت خراپی له قسه کانی به ریّز گریندا نه ده بینی، دواجار شه و هه واله خراپه ی که به دریژای شه و وه ک شمشیریّک له که لانی به ریّز گریندا خوّی شار دبووه وه ، به کارل را گهیینرا ، ئیستا گرین وه ک پیاویّکی ثازار ده ر نه ده هات پیش چاو ، ره نگه له هه مموو که سیّک راشکاوانه تر و بیپه مرده تر قسه ی له گه لا بکریّت. باشترین که سیش که هه لگری په بیامیّکی وه ها شاره وه و ثازار ده ر بیّت و ثه و په بیامه ی پی بیّت ، له کاتیّکدا بی ثه وه ی خه تایه کی کردبیّت ، به جوریّکی گوماناوی ده رده که ویّت . کارل گوتی: هه رئیستا له ماله دا ده روّم . "به هیوا بو و به ریّز گرین به پیتی ثه زموونه کانی ژیان بریاره که ی به راست بزانیّت ، دریژه ی دایه : " منتان وه ک خوشکه زای خالم میوانداری کردووه ، که وایه ثیّستا به ئیّوه بیّگانه م ، ئیدی پیّویست ناکات لیّره بیّن مه وه . ده کری ثه و دلّسوّزییه م به را مبه ر بنویّن و ریّگه م نیشان بده ن پیّم بلّین ، چوّن ده توانم بگه مه نزب کترین میوانخانه ؟"

گرین گوتی:" ههر ئیستا پیت دهلیّم. لهوه ناترسی که کاتی من دهگری؟"

گرین که له کاتی وه لامدانهوهی کارلدا دهستی دهجوو لاند، تاکو زیاده روّی ههستیاری گه لخوّیانه ی پرسیاره کهی کارل نیشان بدات، گوتی: چما لهسه ر به رگی نامه که نووسراوه پیّویسته من به دوی توّدا تاکو سنوری مه رگ بروّم؟ له ناوه روّکی نامه که دا شتیك هه بوو تو به مشیّوه یه لیّکی بده یته وه؟ نه گهر توّم لیّره گل نه دایاته وه ناچار بووم کاتو میّر دوازده له ریّگ هه به ده ستیی بگهییینم. ال

کارل که بهتهواوی دانی بهخزیدا گرتبوو، گوتی:" نا بهتهواوی وهها نییه. لهسهر بهرگهکه نووسراوه:" کاتژمیر دوازده بهدهستی بگات. پیدهچوو نهوهنده ماندوو بیت، نهسلهن نهتوانی بهدووی مندا بگهرییت، یان رهنگه تا کاتژمیر دوازده مین خوم به مالی خالم بگهیاندایه، نهگهرچی نهو حهقه پیده دهم بهریز پولهنده ر وابیری نهده کرده وه که من بتوانم نهم کاره بکهم. رهنگه دواههمین چاره نهوه بووایه، نهرکی تو بوو به نوتومبیلهکه تبهگهیینیت به مالی خالم، که ههلبه به باشی و بهخوشی له بیرت کرد لهبارهی نهمهوه قسه بکهیت. چونکه من پیداگریم لهسهر نهوه دهکرد بگهریمهوه بو مالی خالم، نایا نووسراوی سهر نامه که نالیت دهرفه تی کوتایی من کاتژمیر دوازده نامه که بهدهست نهگهیشت."

کارل زیرهکانه نیگای له گرین بریبوو دهیبنی له روخساریدا ریسوایی ئهم ئاشکراکردنه و ئهو شادییهی له سهرکهوتنی پلانهکهیدا بهدهستی هیّنابوو له کیّشمهکیّشدابوون. دواجار گرین بهسهر توورهیی خوّیدا زالبوو، وهك بلیّی سهرباری ئهوهی کارل بوّ چهند ساتیّك بیّدهنگ بوو، دهیویست رووبهرووی قسه توّمهتبارهکانی بیّتهوه، گوتی: " ئیدی قسه کردن تهواو." کارلی که جانتا و چهترهکهی دووباره ههلگرتبوو، له دهرگا بچووکهکهوه که کردبوویهوه بهپالپیّوهنانهوه خسته دهروه.

کارل بهسهرسامییهوه خوّی له دهرهوه بینییهوه. له بهرده م بالهخانه کدا قادرمه گهلیّکی بی لیّوانه ی لهپیّش بوو. دهبوو لهم قادرمانهوه بروات و پاشان بو لای راست پیّچ بکاتهوه، تاکو بگات به و شهقامه ی که به ریّگه که که ده گهیاند. لهبهر رووناکی درهوشاوه ی مانگ ریّی تینهده چوو ریّگه ون بکات. لهبهر پیّیدا لهناو باخه کاندا دهنگی سهگوه پی سهگه بهرهالا جوّراو جوّره کانی دهبیست، که لهژیّر دره خته کاندا بو نهمبهرو نهوبهر رایان ده کرد، دهیتوانی لهو بیّده نگییهدا به پیّیان بهسه بیّده نگییه دا به پیّیان بهسهر سهوزه الانه که دوری ده نگی پیّیان بیستیّت، که له پاش بازیّکی گهوره پیّیان بهسهر دهریّ. نهیده زانی نیویورک ده کهوی سهگه کان نازاری بدهن، بهسه الامه تی لهناو باخه که دا هاته دهریّ. نهیده زانی نیویورک ده کهوی به ایه کهوه. کاتی بو نیّره هاتبوو، نهسلهن گرنگی به و شته الاوه کییانه نه دابوو که نیّستا به که لکی ده هاتن. دواجار به خوّی گوت، پیّویست ناکات بروّم بوّ نیویورک، چونکه که س لهویّنده ر چاوه ریّم ناکات، به تایبه تی که سیّک ههیه نه سلهن چاوه ریّی نیویورک، به مجوّره هم له دویّنده ر چاوه ریّم ناکات، به تایبه تی که سینک ههیه نه سلهن چاوه ریّی نیویورک، به مجوّره هم له دویّنده و ریّگه یه کی هه لبرژارد و که و ته ریّ.

شهقامي رامسز

له و میوانخانه بچکولهیه ی که کارل پاش به پیدا چـوونیکی کـورت پینی گهیشتبوو و داواهه مین ویستگه ی چکوله ی خواردنی نه و شوفیری نوتومییل و لوریانه بـوو ، کـه بـه ر لـه گهیشتنیان به نیویورک له وینده ر راده وهستان و بـه ده گمهنیش بـو خـهوتنی شـهوانه تییدا دهمانه وه ، کارل پرسیاری هه رزانترین ژووری بو پشووی شهوانه کرد، چونکه ده بوو دهست بـه پاشه که و تکردنی پاره بکات. له و الاسیاری کارلدا، خاوه نی میوانخانه که زور رووساردانه به دهستی قادرمه کانی نیشان دا، و ه ک بلینی کارل خزمه تکاری بینت. لهسه رو قادرمه کانه و پیره ژونیکی شیواو که بیداری روخساری گرژومون کردبوو، به رده و اه ده یهینا به لای گویی کارلدا که بی ته قه و و ده رگاکه دا بیوات، بینه و هی گرنگی به قسه کانی کارل بدات، بـه ده و ژووریک رینمایی کرد و ده رگاکه ی لهسه ر داخست، به الام به رله وه ی ده رگاکه دا بخات، به هینواشی گوتی: "شش!"

ژووره که گهله تاریک بوو، کارل سهره تا نهیتوانی له وه تیبگات، تایا پهرده ی په نجه ره کان دادراونه ته وه یان ئهسله نه ژووره که دا په نجه ره نییه ؟ به لام دواجار په نجه ره یه کی په نجه ره کان دادراونه ته وه وی نامسله نه ژووره که دا بینی، پهرده ی په نجه ره کهی لاداو رووناکییه کی کز هاته ژووره وه دوو چرپای لیبوو هه ردووکیان گیرابوون. بینی دوو جحیل له سهر چرپاکان له خهویکی قوولدا روّ چوون، به سیمایاندا دیاربوو ناکریّت زوّر متمانه یان پی بکریّت، چونکه بی هیچ هزیه کی رازیکه ر به جله کانی به ریانه وه خه و تبوون، ته نانه ت یه کیّکیان به پوتینه کانییه وه خه و تبوون.

کاتی کارل پهردهی پهنجهره کهی لادا، په کیکیان به حهواوه کهمیک دهست و پینی پاوه شاند، بینینی نهم دیمه نه بر کارل نهوه نده سهیر بوو، که سهره پای پهچاوکردنی هیمنی پینی پیکهنی. به سهرنجدان لهوهی شتیکی وه ک قهنه فه یان قه پهویی له ژووره که دا نهبوو، لهسهری مجهویت، کارل په کسهر تیگهیشت خهوتنی لهم ژووره دا نه شیاوه، لهبهر نهوهی نهیده ویست جانتا تازه د فرزراوه کهی و نه و پاره په که پینه تی له دهستی بدات، حهزی نهده کرد لهوینند در بروات،

له ژیر چرپای یه کیکیاندا موّمیک و شقاره ته یه که دانرابوو. به هیّمنی چه مایه و و هه لیگرتن. له بارهی هه لکردنی موّمه که به هیچ جوّریک دردوّنگ نهبوو. چونکه خاوهن میوانخانه که پیّی گوتبوو، ژووره که چهنده هی نهو دوو جحیّلهیه نهوهنده شهی توّیه، سهرباری نهوه شدوو جحیّله که ده میّک بوو له سهر چرپاکان نووستبوون و به مه ش بارودو خیان له کارل باشتر بوو، به لاّم کارل هه ولی ده دا تا ده کریّت ده نگه ده نگ نه کات، نه با نه وان له خه و راچله کیّن.

یه که مجار ده یویست جانتاکه ی بیشکنی و له مانی که لوپه له کانی بکو لیّته وه هه بّبه ته وای به بیردا ده هات که که رهسته کانی ناو جانتاکه یان ده رهینابیّت و گرانبه هاترین شته کانی ناوه وه یان بردبیّت. چونکه نه گهر دهستی شوبال به شتیّك بگات، مه حالا بو و به ریّکوییّکی بگاته وه دهستی خاوه نه کهی. هه براهته نه گهریشی هه بو و شوبال چاوه ریّی پاداشتیّکی چه ور و گهرمی له خاله جاکوب کردبیّت. به لا م له لایه کی دیکه وه نه گهر شتیّکی ناو جانتاکه ی ون بوربیّت شوبال ده یتوانی به رپرسیاریه تی ون کردنی نه و شته بخاته گهردنی باتربام، چونکه باتربام پاریّزه ری نه سلّی جانتاکه بوو.

به یه کهمین سهرنجدان له ناوهوهی جانتاکهی سهرسام بوو. چونکه له کاتی کهوتنه پیدا چهند کاتژمیریّك به پیّکوپیّککردنی کهلوپهلی ناو جانتاکهیهوه خهریك ببوو. به لام ئیستا ههموو شته کانی به جوّریّك تیّکوپیّك درابوون، ههرکه کلیلی له جانتاکهی وه پسووپاند، یه کسهر دهرگای جانتاکهی کرایهوه.

به لام دەستبه جى تىڭگەيشت ھۆكارى سەرەكى پەرشوب لاوى كەلوپەلەكانى ناوەوەى جانتاكەى ئەو پۆشاكە بووە كە كارل لەكاتى سەفەرەكەيدا لەبەرى كردبوو و كەسىنك پىنى بەخشىبوو، بۆيە جلەكانى ناو جانتاكەى زىاد بېوو. ھەلبەت مېڭگەى ئەم جلانە لەناو

جانتاکهیدا نهدهبووهوه. بچووکترین شتی ناو جانتاکهی ون نهبووبوو. لهگیرفانه شاراوه کهی چاکهته کهیدا پاسپورت و نهو پارهیهی که دایك و باوکی پنیان دابوو دوزییهوه. له گیرفانی خوشیدا بریک پارهی تیندابوو که به هه دووکیانه وه زوری ده کرد و به م پارهیه دهیتوانی ماوهیه که بگوزهرینیت. تهنانه ت نهو ژیرجلانهی (۱۰۰) له ناو جانتاکهدابوون که کاتی هاتنی بو نیویورک لهبهری کردبوون، کهسیک تازه شوردبوونی و نوتوی کردبوون. خیرا کاتومیر و پاره کهی له گیرفانه شاره وه کهیدا شارده وه. به دبه ختانه هه موو شته کانی ناو جانتاکهی به هوی کالباسی فیرونیاوه بونیان کردبوو، نه گهر چارهیه کی بو لهناوبردنی نه و بونه نه دوزیایه ته وه داهاتو دا ده بوو چهندین مانگ به و جله بونگرتوانه وه نه مبهر و نه و به به بونه بونه بالا و

کاتی له ناو جانتاکهیدا بهدوای کتیبه پیروزه گیرفانییه که و کاغهوی نامهنووسین و وینه دایك و باوکی ده گهرا، که لاوه کهی سهری کهوته نیّو جانتاکهیهوه، کارل یه کسه بر به بینینی قهراغه کونه کی تیگهیشت كلاوه کهی خویه تی، ههمان نهو كلاوه بوو که دایکی پیّی دابوو تاکو له سهفه ره کهیدا لهسهری بکات. له گه لا نهوه شدا له ناو که شتیبه که دا لهسه ری نه که شتیبه که دا له سهری بکات، چونکه خه لاکی نه کردبوو، نهیده یویست به رله دابه زینی له که شتیبه که له سهری بکات، چونکه خه لاکی نهمریکا له بری كلاوی ناسایی کیپیان (۱۱) لهسه رده کرد. به ریّز گرین بو نهوه ی گالاته ی پی بکات سوودی له کیپی وه رگرتبوو، نایا نه م كلاوله سه رکردنه ی به فه رمانی خاله جاکوبی بوو؟ به تووره یه دورگای جانتاکه ی گرت و رایکیشاو ده رگاکه به ده نگینکی به رز داخرا.

ئیتر نهده کرا هیچ بکات، چونکه به دهنگی ده رگای جانتاکه دوو جعیّله که له خه و راچله کیبوون. یه که مجار یه کیکیان باویّشکی دا و ده می داچه قاند، به دوای نه و دا دووه میشیان به هه مان شیّوه باویّشکی دا. زوّربه ی شته کانی ناو جانتاکه ی له سهر میّزه که هه لرّشتبوو، نه گهر دوو جحیّله که دز بوونایه، زوّر به ناسانی ده یانتوانی بگه نه سهر میّزه که و هه رچییه کیان بویستایه بیدزن. کارل هه م له به ریّگری لهم کاره و هه م له به رنیست له چوو، بوی روون شوی نامی ده سه ره و جعیّله که چوو، بوی پروون کردنه و می به به شیّوه یه که سه می له م ژووره ده رکدرده وه. وه که بلیّدی شه وان چاوه ریّی

۱۰ - ژێرجل: کراسی عهلاگه و شوٚرتی ژێرهوه.

١١- كێۑى: چۆرە كلاٚوێكە.

روونکردنهوهیه کی وه ها نهبوون، چونکه به چاوه خه والوه کانیانه وه بی نه وه ی پییان سهیر بیت، ته ماشایان ده کرد. هه ردوو جحیله که گهنج بوون، به لام به هوی هه ژاری و نیشکردنی زوره وه روخساریان پیر و ده رپه رپیو بوو، ریشیی لوولیان به چه ناگهیاندا ها تبووه خواره و قریان که ماوه یه که به بوو نه یان تاشیبوو نووسابوو به سه ریانه وه و به ده ستیان چاوی خه والوویان هه لاده کلافی.

کارل لهم کاته دا سوودی له بارود و خی لاوازیان وه رگرت و گوتی: "من ناوم کارل راسمانه و خه لاکی نه لامانیام، لهبهر نهوه ی پیکه وه هاوژوورین، تکا نه که م پینم بلین ناوتان چییه و خه لاکی چ و لاتیکن؟ باشتر وایه پیتان بلیم نه سلهن نامه ویت له سهر چرپاکانتان بنووم، چونکه دره نگ هاتووم و به هه ر جوریک بیت نامه ویت بخه وم، له و چاکه ت و پانتو لهی که له به رمدایه نه نه که ن، بارد و خی مادیم خرایه و داها تووشم نادیاره."

یه کیک له جحیّله کان که جهسته ی له وی دیکه یان بچووکتر بوو - شهوهیان که به پی لاوه کانیه وه خهوتبوو - به راوه شاندی ده سته کانی و به کورتی به ره فتاره کانی کارلی تیگه یاند حهزی له بیستنی ثه م قسانه نییه و کاتی نییه گویّی لیّبگریّت، دووباره راکشایه وه و کاتی نییه گویّی لیّبگریّت، دووباره راکشایه وه به که کسه ر خهوی لیّکه و ته وی دیکه شیان که جحیّلیّکی شهمه ر بوو راکشایه وه، به لام م به له وه وی لیّبکه ویّت، ده ستی به شلی راوه شاند و گوتی: "شه و هاوریّیه م ناوی (رابینسوّن) ه و خه لکی شیرله ندییه، منیش ناوم (دلامارش) ه و فه ره نسیم. شیستا بیّزه جمه ت بیّده نگ به "هیشتا قسه کانی ته واو نه کر دبوو، به فوویه کی توند موّمه که ی کارلی کوژانده و ه و دووباره هیشتا قسه کانی ته واو نه کر دبوو، به فوویه کی توند موّمه که ی کارلی کوژانده و ه دووباره سه ری خسته و بان سه رینه که ی.

 دوورهوه تهماشای ده کرد، بینی له روخساری جحیّله که خالیّنکی خپی پیّوهیه و له کاتیّکدا که خهوتبوو بزهیه کی دوّستانه به سهر لیّویهوه نیشتبوو، سهرباری نهمانه ش برپیاریدا نه خهویّت، له سهر نه و تاقه کورسییهی که له ژووره که دا بوو دانیشت، ریّکوپیّککردنی شتومه که کانی ناو جانتاکه ی له نیّستادا دواخست، چونکه به دریّژای شهو ده رفهتی نهم کاره ی ههبوو، بی نهوه ی نینجیل بخویّنیّته وه کهمیّک په په کانی هه للاایه وه و پاشان ویّنه کانی دایک و باوکی ده رهیّنا. له ویّنه که دا باوکه گچکه که ی له پشت دایکییه وه زوّر به ره پوره تی راوه ستابوو، دایکی به ناو قدنه فه دا روّچووبوو، باوکی دهستیّکی له پشت قهنه فه که وه دانابوو، دهسته که ی دیکه ی به قوجاوی له سهر میّزه شووشه که ی ته نیشوه یه دا بود. ویّنه که ی دیکه ی له ماله وه ههبوو که کارل و دایک و باوکی پیّکه وه گرتبوویان. له و ویّنه یه کی دایو و دایکی به لاچاو سه یری کارلیان ده کرد، به لام خوّی به فه رمانی گرتبوویان. له و ویّنه یه دا باوک و دایکی به لاچاو سه یری کارلیان ده کرد، به لام خوّی به فه رمانی ویّنه گره که چاوی له کامیّره که بریبوو. به لام و ویّنه یه ی له گه کل خوّی نه هیّنابوو.

ئيستا وينهكه لهپيش چاوي راگرتبوو و به وردي سهرنجي دهدا و ههواني دهدا بهتهماشاکردنی له گوشه جیاوازهکانییهوه سهرنجی باوکی له وینهکهدا ئاراستهی خوی بکات. بهلام باوکی له وینهکهدا گیانی وهبهرنهدههات، ههرچهنده کارل مومهکهی بهسهر ويّنه كهوه ئهمبهر و ئهوبهريتي دهكرد، ديسانهوه گۆرانيّك له سيماي باوكيدا بهديار نەدەكمەوت. سميّله بابرو ئاسۆيەكانىشىي ھەرگىز بە راستەقىنە نەدەھاتنە يىيش چاو، بهشیروه یه کی گشتی ده کری بگوتری وینه که بهباشی نه گیرابوو، به لام وینه کهی دایکی جوانتر گيرابوو، ليّوه كاني به جوريّك بوون وهك بليّي نيگهرانه و بهزوّر دهيهويّت بزه بخاته سهر ليّواني. كارل مەزەندەي دەكرد ھەر كەستىك ئەم وينەيە بېينى، وەھا دەكەويتە ژېر كارىگەرىيەو، كە دەستبەجى بەر ئەنجامە دەگات، ئەگەر دىمەنى وينەكە بەلاي ئەر كەسمەرە گەمۋانمە نىمېيت، ئەوا زيادەرۆپانەيە. ئاخر وينەيەك چون دەپتوانى وەھا بەدلنيايەوە ھەستيارى كەسپك نيشان بدات؟ چاوی له وینه که هه لگرت و رووی وه رگیرا. کاتی دووباره ته ماشای وینه که ی کرده وه، بینی دەستی دایکی له دەسکی کورسیپه کهوه شورببووهوه، وهك بلینی دەپویست كهسینك دەستى ماچ بكات. بىرى كردەوه ئايا باشتر نىيە نامەيەك بۆ دايكى و باوكى بنووسىت؟ چونکه ههردووکیان به تاییهتی باوکی له کاتی مالناواییدا له هامبزرگ، ینی گوتبوو له هەوالى خۆى ئاگاداريان بكاتەوە. لەو ئېوارە ترسناكەدا كىه دايكى لىه نزيىك پەنجەرەكموه راوهستابوو پنی گوتبوو دهبنت بروات بو ئهمریکا. کارل پیشتر بریاری یه کجاره کی دابوو هه رگیز نامه یان بو نه نووسیت، به آلام بریاری جعید لیک بینه زموون نه ویش لیره و لهم غهریبیه دا ده یت وانی چرو لیک هه بینت؟ شه و کات بریاری دابوو له دوای دوو مانگ مانه وهی له نه مریکا، ببیته فه رمانده ی هیزی سه ربازی نه مریکا، به آلام نیستا خوی له هه وره بانی میوانخانه یه کی ده ره وهی شاری نیویورك له ته نیشت دوو که سی به ره آلا ده بینییه وه و ده بوو نه م دوخه ش قبوول بکات. کارل به بزه وه له وینه که دا له روخساری دایك و باوکی ورد بووه وه، وه که باینی ده یویست بزانیت نایا هیشتا حه زده که نام هو الی کوره که یان بزان یان نا؟

کاتی که لهنیّو نهم بیرایانه دا روّچ و بورو اله ناکاو تیّگهیشت گه له که ماندووه و نیدی ناتوانیّت به دریّژایی شهو بیّدار میّنیّته وه. ویّنه که له ده ستی که و ته خواره و روخساری خسته سهر ویّنه که. به و هه وا فیّنکه ی که له سهر روخساری هه ستی پیّده کرد چیّژی و هرده گرت و به مه هه سته خوّشه وه خه وی لیّکه و ت.

بهیانی زوو کهسین ختووکهی بنه پینی کارلی دهدا و لهخهو رایچلهکاند. جعیقه فهرهنسییه که بوو، شهو ریگهیهیی بهخوی دابوو، که ختووکهی کارل بدات، جعیقه فیرله نیرلهندییه که بوو، شهو ریگهیهیی بهخوی دابوو و پیکهوه به ههمان نیگا که کارل لهشهوی رابردوودا لهوانی بریبوو سهرنجیان لی دهدا. کارل بهوه سهرسام نهبوو که لهگهان ههستانی خویاندا نهویان خهبه ر نهکردبووهوه، پیویستیشی نهده کرد له به دزی جوولانه وهیان گومانی خراپ بکات، چونکه له خهویکی قوولدا روچووبوو، له سیمای دوو جعیقهکهشهوه دیار بوو پیویستیان به جل لهبهرکردن و دهست شورین نییه.

ئیستا خویان به ته واوی پی ناساند، هه آبه ته که میک به شیوه یه کی فه رمیتر، کارل تیگه یشت هه درد و وکیان میکانیستن و ماوه یه که نیویورکدا بیکارن و به مه هویه شهوه بارودوخیان له پاده به ده و خرایه. بو سه الماندنی بار خراپیان، پابیسون قوبچه ی چاکه ته کهی کرده و متاکو نه وه نیشانی کارل بدات که کراسی له به ردا نییه، هه آبه ته گه له که به سانایی ده کرا بزانریت کراسی له به ردا نییه، چونکه ته نیا یه خه ی کراسی کی به ده وری چاکه ته که دا به ستبوو. گوتیان ده یانه و یت برون بو شاریکی بچکوله به ناوی (باتر فور) ه و تاکو نه وینده ر به پی دو و روز پیگهیه، ده نگوی نه وه هه یه له و شاره دا نیشیان ده ست ده که ویت. گوتیان نه گه ر نه ویشیان نه ویش بیت لاریبان نییه. به لینیان پیدا به نوره جانتاکه ی هه آلده گرن و نه گه در نیشیان ده سکه ویت و های میکانیک له شوین یکدا ده یخه نه سه رکار. هی شتا کارل به ته واوی

رهزامهندی نیشان نهدابوو، ئهوان وه که دوّستی خوّیان رایانسپارد چاکهت و پانتوّله جوانه که یه بهری داکهنیّت، ههرچهنده پیّیان وابوو به و جلانه وه ئاسته مه ئیشیان ده سکهویّت. به لاّم پیّیان گوت له میوانخانه که دا چاکهت و پانتوّله کهی بهجیّ بهیّلیّت، چونکه پیرهژنه که دهیتوانی جلی نیوداشت بفروّشیّته وه. کارل که هیّشتا بریاری نهدابوو چی له چاکهت و پانتوّله کهی بکات، به یارمه تی نهوان جله کانی داکهند و دایه دهستیان. له کاتیّکدا هه ستی به خهوالوویی ده کرد بوچی جله کوّنه کانی سهفه ره کهی به کاوه خوّ له بهر کرد. به لاّم سهرزه نشتی خوّی ده کرد بوّچی چاکهت و پانتوّله خاسه کهی به کاوه خوّ له به رزان فروّشتووه؟ به لاّم ئه گهرچی به م جلانه وه ناتوانیّت شاگردی میکانی کی باکت. به لاّم ئه گهری هه بوو به م جلانه وه ئیشیّکی باشتر بدوّزیّته وه. هی شتا ده رگاکهی نه کردبووه وه بوّ بانگردنیان، له ناکاو له به رده میدا هه لاّتوّقین و نیو دوّلاریان له سهر میّزه که دانا، که هه قی فروّشتنی چاکه ت و پانتوّله کهی بوو، له هه مان کاتدا ئه وه نده خوّش حالا ده هاتنه پیّش چاو که ئاسته م بوو مروّ بروا بکات له فروّشتنی شه م چاکه ت و پانتوّله دات له فروّشتنی شه م چاکه ت و پانتوّله دا سوودیّکی زوّروزه وه ند و بی وی ویژدانانه یان وه رنه گرتبیّت.

دوو میکانیسته که به دهوروخولی پیره ژندا ده هاتن و ههندیخاریش داوینیان راده کیشا و له پشتیان ده دا، به لام نه گهر نهم ره فتارانه یان له به رکارل ده کرد له هه له دا بوون.

کاتیّک پیره ژن ده رگای جانتاکهی داخست، ده سکه کهی به په نجه کانی کارلدا شوّ کرده و میکانسته کانی له خوّی دوور خسته وه و هه رسیّکیانی له ژووره که کرده ده ره وه، گوتی نهگه رنه روّنه ده ره وه قاوه لّتیتان یعی ناده م. دیاربوو پیره ژنه که به ته واوی بیری چوه ته وه که

۱۲ - خاس: وشهیه کی زاراوهی ههورامییه، بهمانای باش.

لهسهرهتاوه کارل لهگهل میکانیستهکاندا نهبووه و ههرسیّکیانی به گرووپیّك له قهلم دا. به همر جوّریّك بوو میکانیستهکان چاکهت و پانتوّلهکهیان بهم فروّشتبوو و نیشانهی ئهوه دهبینرا بهم هوّیهوه لیّی نزیك کهوتبنهوه.

ههرسیّکیان ناچاربوون بر ماوهیه کی دریّر له را پهوه کهدا سهرو خوار بکهن، جعیّله فهرهنسییه کهیان که بازوی کارلی گرتبوو، به ئینگلیزییه کی پاراو جنیّوی دهدا و هه پهشه که ده کرد، دهیگوت ئهگهر سهروسه کوتی خاوهن میوانخانه که ده رکهویّت چارهی ده کات. بر نهوهی خوّی بر پووبه پرووبوونه وهی ئاماده بکات بهرده وام مسته کوّلی بهیه کدا ده دا. ئاخریه کهی سهروسه کوتی کوپه لهیه کی پاقژ ده رکهوت، ئهوهنده بچکوّله بوو ده بوو لهسهر نووکی پیّی بوهستیّت تاکو قوّری قاوه که به جحیّله فهره نسییه که بدات. به دبه ختانه جگه له قوّری قاوه که هیچی دیکهی له گهل خوّی نه هینابوو، ئه وانیش نهیانده توانی تیّیبگهیینن پیّویستیان به فنجانه، به مشیّوه یه ههر جاره و ته نیا یه کیّکیان ده پتوانی قاوه بخواته و و دوانه کهی دیکه ده بو له گوشه یه کدا راوهستن و چاوه پیّی بکهن. کارل نهیده توانی به مشیّوه یه قاوه بخواته وه، به لام نهیده و یست نیگه رانیان بکات. به مشیّوه یه کاتی گهیشته سهره ی شه و ده فری قاوه که هی به به به رز کرده وه و له زاری نزیکی کرده وه، به لام هیچی لیّ نه خوارده وه.

جحیّله نیّرلهندییهکه وه نیشانهی مالنّاوایی ده فری قاوه که ی لهسه ر به رد ریّژه که دانا. بی هوه ی که س ناگای لیّیان بیّت، لهقاوه خانه که وه ده رکهوتن و پیّیان خسته ته مومیژی چری ئامهلز هردی بهیانییه و و شانبه شانی یه کدی به قه راخ شهقامه که دا به بیّده نگی به ریّدا ده چوون، کارل ناچاربو و جانتاکه ی خوّی هه لگریّت، چونکه تاکو داوایان لیّ نه کات یارمه تی ناده ن. تاو نا تاویّك ئوتوّمبیلیّك له ناو ته موموژه که دا ده رده کهوت و هه رسیّکیان ئاوریان ده دایه و، تاکو ته ماشای ئه و ئوتوّمبیلی له ناو ته موموژه که دا ده ده نوتوّمبیله کان ثه وه نده سه رنج راکی ش و به خیّرایی تیده په رین ته نانه ت نه یانده توانی له وه تیبگه ن سه رنشینی تیّدایه یان تیّدا نییه ؟ پاشان رووبه رووی ئوتوّمبیلگه لیّکی باربه ربوونه وه نی زغیرئاسا به ریّدا ده چوون و خواردنیان بو نیویورک ده برد، ئوتوّمبیله کان به وای یه کدیدا ده چوون و به ته واوی پانتایی شهقامه که یا داگیر کردبو و به جوّریک به دوای یه کدیدا ده چوون هیچ که سیّک له نیّوانیاندا نه یده توانی به ناو شهقامه که دا تیّه میّد تیّه به مورد ایه کی دوورتره و شهقامه که پانتر ده بو و وه ک مهیدانی کی لیّده هات و له ناوه راستیدا شتیّکی وه که تاوه رده بینرا. پولیسیّک له به یانییه وه له مهیدانه که دا لیّده هات و له ناوه راستیدا شتیّکی وه که تاوه رده بینرا. پولیسیّک له به یانییه وه له مهیدانه که دا لیّده هات و له ناوه راوه ستیکوه و بوو، به داره بچکوله که ی ده ستیه وه له گهل پولیسیّکی

ديكه دا ئۆتۆمبيله كانيان له شهقامه گشتييه كهوه بۆ لاوهكييه كان رينمايي دهكرد، تاكو بگهنه فلکه په کې دیکه. شوفیري لوریپه کان بهراده ی پیویست و له خوراو به بیده نگی به هۆشپارىيەكى تەواودو، چاوپان لە ھەموو شتنك بريبوو. كارل لەم بندەنگىيەي كە بالى بەسەر ههموو لایه کدا کیشابوو سهرسام بوو. ئهگهر ئهو گایه لهی که بر قهسا بخانه یان ده برد نەپانبۆراندايە، جگە لە دەنگى پنى گايەلەكە و دەنگى ماتۆرى ئۆتۆمبىلەكان دەنگى ھىچى دیکه نهدهبیسترا. هه لبهته ئهم ئۆتۆمبیله باربهرانه بهردهوام و بهیهك خیرایی جینگیر بهریدا نەدەچوون. لە چەند شوپنىنكى ئەم مەيدانەدا بەھۆى ھىرشى ئۆتۆمبىلەكانەوە بۆ تىپەربوونيان له شەقامە لاوەكىيەكەوە بۆ گشتىيەكە، دەبور ئۆتۆمبىللەكان زىاتر ھاوئاھەنگى يەكىدى بكهن، تا ئهو رادهیهی كه ههنديجار دهوهستان و سانتيمهتر به سانتيمهتر بو پیشهوه دهجوون. بهلام ياش چەندىك ھەموو ئۆتۆمبىلەكان وەك فىشەك بۆي دەردەچوون، ياشان ئۆتۆمبىللەكان هينواشيان دهكردهوه، وهك بليني ههموويان يهك ئستۆييان ههبينت، سهرهراي ئهوهش هيچ تەيۆتۈزنىك لە شەقامەكەرە ھەلنەدەستا، ھەمور ئستۆپگرتنەكان لە ھەرايەكى بەتەرارى ياكدا ئه نجام دەدران. به ينچهوانهي ولاته كهي كارلهوه ئاسهواري رنبواراني يياده و ژناني ماللهوه دیار نهبوو، که هیدی هیدی به تهنیا بهریده کهوتن و بو شت کرین دهچوون بو شار. بهالم هەندىخار لۆرىيەكى سەربەتال بەرچاو دەكەوت كە لــه دواوەي نزىكــەي بىســت ژنــى ســەبەتە بهشان راوهستابوون، رهنگه ئهم ژنانهش له ههمان ئهو ژنانه بن که بن کرینی شتومهك دەچوون، ئەم ژنانە لەبەرئەوەي يەلەيان بوو بگەنە شوپننى مەبەست ، بەردەوام يەرپشانانە ســهرهتاتكيّيان بــوو، هــهروهها لۆرىگــهليّكيش هــهبوون لــهدواوهيان چــهند ييــاوهك لهمبهرولهوبهرياندا دانيشتبوون و دەستيان خستبووه گيرفاني يانتۆڭەكانيان. لەسەر ئەم لۆرپانە شتگەلىكى جياواز نووسرابوو، كاتى كارل بىنى لەسـەر يـەكىكيان نووسـرابوو: " نووسینگهی بارکردن و گواستنهوهی جاکوب پیوستی به چهند کریکاریکه. "لهتاو سهرسامیدا ئەبلەق بوو. لۆرىيەكە تارادەيەك بە ھۆواشى دەچوو بە رېڭادا و يېياوېكى بالأكورتى پشت چهماوه به خوشحالبيهوه لهسهر جي پيي لورپيه که راوهستابوو. ئاماژهي بو سي ئاواره که کرد تاكو سوار بن، كارل خوى لهيشت ميكانيستهكان شاردهوه، وهك بليّني دهترسا خالي لهناو لۆرىيەكەدا بىت و بىبىنىت. بە ھۆى ئەوەى ھاورىكانى نەياندەويست سوارى لۆرىيەكـ بىن خۆشحال بوو، بهلام چونكه به جۆرىكى نەشياو وەلامى شۆفىرى لۆرىيەكەيان دايەوە نارەحەت بوو. ئاخۆ چ هۆيەك واي ليدەكردن كاركردن لاي خالني به نەنگ بزانن؟ كارل زۆر بە خيرايسي و کورت و پوخت نهوهی له دلیدا بوو پینی گوتن. دلامارش تووره بوو و پینی گوت لهو کارانه یک لیبان تیناگات خوی ههانهقورتینی، له روانگهی شهوهوه شهم جیزره کارانه تهنیا بیق ههانخهانمتاندنن و بهس، نووسینگهی جاکوب له سهرانسهری ویلایه ته یه کگرتووه کانی شهمریکادا ناوی به خراپی زراوه. کارل وه لامی دلامارشی نهدایه وه، به لام لهو ساته دا له جعیله شیرلهندییه که نزیك بووه و داوای لیکرد کهمیک جانتاکهی بو ههانگریت. لهدوای شهوهی چهند جاریک تکای لیکرد، جعیله شیرلهندییه کهش داواکهی پهسهند کرد. لهبه و قورسی جانتاکه بهرده وام دهینالاند، به لام دواتر کارل دهیویست شهو کالباسه شیتالییه بخوات، که لهوه میوانخانه کهیان به جی هیشتبوو حهزی ده کرد بیخوات. ناچار لهناو جانتاکه یدا دهریهینا، به لام جعیله فهره نسییه که دهست پیشخه ری کرد و پری پیاکرد، به چهقویه ک که له قهمه ده چوو، پارچه پارچهی کرد و زوربهی خوارد. تهنیا ههندی پارچه یارچهی کرد و زوربهی خوارد. تهنیا ههندی پارچهی به بودوکی دا به رابینسون. کارل شیستا دووباره ناچاربوو خوی جانتاکهی ههانگریت چونکه نه یده ویست له شهقامه که دا به جینی بیشتر شهو بهشی خوی خوارد بود. بهیگایت و هیچی له کالباسه که دهست نه کهوت، وه که باینی پیشتر شهو بهشی خوی خوارد بوو.

ئیدی تهمومیژی بهیانی رهویبیوهوه، لهمهوداییه کی دوورهوه کینوین کی بهرز دیاربوو، دهرپهرپوی شهپولئاسای کیوه که رووهو تروّپ کی بهرزتر بهرهو خوار دهبووهوه و ئهم تروّپ که به هوّی تیشکی خوّرهوه هه للمی لی هه للدهستا. له قهراخ شهقامه کهوه کیلگهیه که دهبینرا، که به باشی نه کیلرابوو و نووسابوو به چهند کارگهیه کی گهورهوه، کارگه گهلین که دووکه لا رهشی کردبوونه و سهریان له کهشکه لانی فهله ک دابوو.

چهند بالهخانهیهك كه بهرینكهوت به شیوهیهكی جیا و لیسره و لهوی دروست كرابوون و په خهره بینه شرماره كانیان به هوی جووله و تیشكی خوری جوربه جوره وه ه بالیسی بومه له درزه لییدابوون. لهسه ر بالنكونی بچكوله و شه قبووی نهم باله خانانه، مندال و ژن هه ریه ك به جوری خویان سه رگه رم كردبوو، جلی شوراوی هه مه چه شن له دووره وه جه سته ی نهم ژن و مندالانه ی نزیكی ده شارده وه ، جله كانیان هه لخستبو و تاكو و شك ببنه وه ، له به درده م بای به هیزی به یانیاندا شه پولیان ده دا و به ده ورو به ریاندا مروقه له به جوجول لا ابوون. نه گه ر مروق چاوی له شوینینكی به درزتر ببریایه ، ده یبینی پولیک كلاونه (۱۳) له به درزایی ناسماندا له فریندان و له خوار

١٣- كلاونه: جوره مهليكي بچووكي بوري ئامهل زهرده.

كلاونه كانيشهوه پۆلێك پهرهسێلكه دهبينران، كه فڕكهفڕكهيان بوو و ئهوهندهش دوور نهبوون له سهرى رێبوارانهوه.

بینینی زوّر شت کارلی ده خسته وه بیر نیشتمانه که ی، به باشی له وه تینه ده گهیشت ئیستا که نیویورک به جیّ ده هیلیّت و بو ویلایه تی ناوه راستی ئه مریکا ده چیّت، کاریّکی باش ده کات یان خراپ؟ نیویورک له ته نیشت ده ریاوه بو و هه رکات دلّی پیوه بو وایه ده یتوانی بگه پیته وه بو نیشتمانه که ی. که میّک داما و به دو و ها و پیّکه ی گوت، دواجار وابیر ده کاته وه ده یه ویّت دو وباره بگه ریّته وه بو نیویورک. کاتی بریاری دا ئاراسته ی ریّگه که ی بگوریّت، دلامارش ده ستی کر د به ناوه زایی ده ربرین و گوتی بریار له ده ست ئه و دایه. جحیّله ئیرله ندییه که ناچار بو و ناوبژیوانی به ناوه زایی ده ربرین و گوتی بریار له ده ست ئه و دایه. جحیّله ئیرله ندییه که ناچار بو و ناوبژیوانی دو و بازی ناچار بو و ناوبژیوانی دو و بازه و می بیروات که ئه گه را دو باشتر و باییت بیروات که ئه گه را ده که را در باشتر به می شکیدا نه هاتایه که ره نگه باشتر و ابیت بی شورات. به دلانیاییه وه ئه گه را بیرگه لی بی که لکی نیشتمانه که ی ریّگری نه بو و نایه ، ده یتوانی له ئه مریکا به داشی کار بکات و پیشکه و تنی باشتر به ده ست به پینینت.

east river - ۱٤: واته روباری رۆژههلات، بهلام ناوی روباریکی تایبهته له رۆژههلاتی شاری نیزیورك له بهرامبهر روباری (هادسون) روژئاوای نیزیورك به کاردهبریت.

جگه له دووکه لای سپیباو شتیکی دیکه به رچاو نه ده که وت، ئه گه رچی دووکه له که نه ده جوولا، به لام واده هاته پیش چاو به ساده ترین ریکه له ناو ببریت. ته نانه تبه نینده ری نیزیورکیش که گهوره ترین به نده ری دونیا بوو، ئارامی خوّی به ده ست هینابووه وه، هه ندی جار که ره نگه له ژیر کاریگه ربی بیره وه ری رابردوو و ئیستادا بیت، کارل گومانی ده کرد وا خه ریکه که شتیه ک ئاویکی که م ده کات به دوو له ته وه و بو پیشه وه ده روات، به لام نه ده کرا ریره وه که ی بو ماوه یه کی دریث ببینیت، چونکه له چاو دوور بوو و نه ده کرا بیبینیت.

دیاربوو دلامارش و رابینسون له کارل دوورتر دهیبینن، بهردهوام بهدهستیان ئاماژهیان بور دارست و چهپ ده کرد و گوره پان و باخه کانیان نیشان دهدا و ناویان ده بردن، سهریان لهوه ده درنه ده کرد چون ده کریت کارل دوو مانگ له نیویورک مابیته وه و جگه له شهقامیک چاوی به شوینی کی دیکه ی نه که و تبیت؟ به لینیان پیدا ئه گهر له باترفور پارهیان دهست که ویت، ده بیه ن بو نیویورک و هه موو شوینه خوشه کانی نیشان ده ده ن. به تایبه تی شه و شوینانه ی که له پاده به ده نیویورک و هه موو شوینانه که له پاده به خوش و سه رنجی اکیشن. رابینسون بیری لهم خه یا لاتانه ده کرده وه و به ده نگی به رز که و ته گورانی گوتن، دلامارشیش چه پله ی که ده ای کورانییه که بو کارل ئاشنا بوو، چونگه ئوپیرایه ک بوو له ولاته که ی خویدا گوی لینی ببوو، به لام کاتی به زمانی ثینگلیزی بیستی، ئاوازه که له و جوره ی که له و لاتی خوی بیستی وی چیژ به خشتر بوو. پاش شه و کونسیزته ی که له هه وای شازاددا پیکه وه پیشکه شیان کرد، نه گه رچی ده بو و شاری به رده میان له م گورانییه له زمت ببات، به لام له روانه تدا هیچ گرنگییه کی به م گورانییه نه دابوو.

پاشان ناونیشانی بنکهی بارکردن و گواستنهوهی جاکوبی پرسی و دلامارش و رابینسون به ناماژهی پهنجه یه کسهر شویّنه کهیان نیشان دا، به لام دیارنهبوو بنکه که لهم نزیکانه دایه یاخود چهند فرسهنگ لیّرهوه دووره؟ کاتی دووباره کهوتنهوه ریّ، کارل پرسی بو نهوهی کاریّکی شیاو دهست بخهن چهنده دریژه ده کیّشی تاکو بو نیویورک بگهریّنهوه؟ دلامارش گوتی یه ک مانگ ده خایه نیّت، چونکه کریّکار له باترفور به زجمه ت ده ست ده کهویّت و داهاتیشی زوروزه وه نده. پاشان بریاریان دا پاره کانیان له ده خیلهیه کی هاوبه شدا دابنیّن، بو شهوهی جیاوازیی کهمی پاره کانیان له ناو بچیّت، چونکه نهوان دوّستی یه کترین. سهره رای نهوه ش کارل حهزی به ده خیلهی هاوبه شدا دابنیّن باره چاو کریّکاریّکی شاره زا هاوبه شرور و درده گریّت.

رابینسۆن درێژهی به قسهکانی دا و گوتی، ئهگهر له باترفۆر ئیشیان نهدۆزییهوه رهنگه ناچار بن بۆ شوێنێکی دیکه بڕۆن، یان له کێڵگهیهکدا کار بکهن، یاخود بۆ بهدهستهێنانی ئاڵتۆن بڕۆن بۆ کالیفۆرنیا، بهو ئهفسانهیهی که رابینسۆن دهیگێڕایهوه، دیاربوو بهلای ئهوهوه چوون بـۆ کالیفۆرنیا له ههر شوێنێکی دیکه باشتره.

کارل که حهزی نهده کرد پیویستی سهفهری دوور و دریز و نائه رخه یان قبوول بکات ، پرسی: "به لام ئه گهر ئیوه ده تانه ویت به دوای ئالتووندا بگه رین بوچی بوونه میکانیست؟"

رابینسون گوتی: "لهبهر ئهوه بوومه میکانیست تاکو نههیّلم کورهکهی دایکم لهتاو برسیهتی مریّت. له کانگا ئالتونییهکانی کالیفورنیا پارهی زورم دهست دهکهویّت. "

دلامارش گوتى: " زەمانىك بەم جۆرە بوو."

رابینسون گوتی: "ئیستاش ههر وایه." پاشان ناوی ژمارهیه کی زور کهسی بیشومار برد، که به هوی کانگا ئالاتونییه کانی کالیفورنیاوه دهولهمه ند ببوون و هیشتاش لهوینده ر بروون، له ئیستاشدا پیویستی نه ده کرد بچووکترین ئیش بکهن، ئه گهر ئهمیش پیویستی به پاره بینت، دهیانتوانی یارمه تیی بدهن، تاکو پیگهو پارهیه ک بو خوی به یه کهوه بنیت. ئاساییش بوو ئهوان یارمه تی دوسته کانیان ده دهن.

دلامارش گوتی:" له باترفور کاری باشتر دهدوزینهوه." ههرچهنده نهده کرا کارل باوه پ به قسهکانی دلامارش بکات، به لام بهم قسهیهی خوشترین ناواتی کارلی ده ربری.

بهدریژای ئهو روّژه تهنیا یه کجار له پستورانتیکدا نانیان خوارد، له دهرهوه له بهردهم پستورانتهکهدا له پشت میّزیکهوه که له پیش چاوی کارلدا به ئاسن دهرده کهوت دانیشتن و گوشتیّکی تاراده یه کالیان خوارد، که به ناستهم به چهقو ده براو به چهتالا و چهقو پارچهیان لیده کرده وه، نانی ریستورانته که شیّوه یه کی خریان همهو و به همر نانیکدا چهقویه کی دریّدیان روّبرد بوو، له گهلا خوارد نه که دا یه کی پیپسیه کیان پیدان که گهرووی مروّی ده سوتانده وه. به لام دلامارش و رابینسون پیپسیه کهیان بهلاوه خوش بوو و له همر چهند خوّله کی کدا سهرو پهرداخیان بهرز ده کرده وه و له میزه کهی تهنیشتیاند و به نومیّدی سهرکهوتن له کارگهلی جیاوازدا به خوشییه وه ده یا خوارده وه دانیشتبوون و وه که نامان پیپسیان ده خوارده وه.

ئۆتۆمبىلگــهلىنكى بىشـــومار بەلايانــدا تىدەپــهرى و تــهپوتۆزيان بەســهر مىزەكــهدا بىلاودەكردەوه. رۆژنامە كۆنەكان دەستاودەست دەكران و ھەمووان بــه پەرۆشــهوە ســهبارەت بــه

مانگرتنی کریّکارانی بالهخانه کان قسه و باسیان ده کرد و به زوّری ناوی مه ک ده هیّنرا. کارل پرسسی مه ک کیّیه ؟ و تیّگهیشت باوکی هه مان مه که که شه و ده یناسیّت، بوّی ده رکه و ت مه ک گهوره ترین کوّمپانیای دروست کردنی باله خانه ی له نیوّیورکدا هه یه و شهم مانگرتنه ش ملیونه ها دوّلار زیانی به مه ک ده گهییّنی و شه گهری هه یه دوّخی شابووریی شه و بخاته مه ترسییه و ه کارل به هیچ جوّریّ ک باوه ری به قسه ی شه مروّگه له بیّناگا و ره کیینه نه ده کرد.

کارل چونکه نهیدهزانی کی پارهی میزه که دهدات، خواردنه که ببوو بهزههری ماری. باشترین کار ئهوه بوو ههر کهسیّك پارهی خوّی بدات، به لاّم دلامارش و رابینسوّن له قسه کانیاندا گوتیان خهرجی دویّنی شهوی میوانخانه که پارهی پی نههیّشتوون، کاتژمیّریّك یان شتیّکی وههاشیان پی نهبوو که بیفروّشن. کارلیش نهیده توانی به تهشهره وه بلیّت به فروّشتنی چاکهت و پانتوّله کهی گیرفانیان پر بووه له پاره، چونکه ئهگهر ئهم قسهیهی بکردایه، سووکایه تی بوو بهوان و دهبوو بو ههمیشه مالنّاوایی له یه کدی بکهن. به لاّم سهیر ئهوه بوو نه دلامارش و نه رابیسوّن بیریان له دانی پارهی وهسلّه که نهده کرده وه ، به پیچهوانه وه ههردووکیان به نهندازه یه که به که فی و زهوقبوون دهیانویست سه رنجی ئهو کچه گارسوّنه راکیّشن، که پرچی به سهر تهویّلی و گوناکانیدا شوّر دهیاوه و به ربوده و به ردوده و به ردوده و به ردده از میزیّکه و میّزیّکه و میّزیّکی دیکه ده چوو.

دواجار ریّك لهو كاته دا كه دلامارش و رابیسوّن لایان وابوو سه رهی ئه وانه كه كچه گارسوّنه كه به ره و لایان بیّت، هات بوّلایان و هه ردوو ده ستی خسته سهر میّزه كه و گوتی: "كی پراهی ئه میّزه كه میّزه ده دات؟" دلامارش و رابیسوّن به خیّرایه كی وها ده ستیان به رهو كارل راكیّشا كه مومكین نه بوو كه سیّك وه ها به خیّرایی ئاماژه بو شتیّك بكات. كارل له مه سه رسام نه بو بو نخونكه بیری لیّكر دبووه و پیشبینی ئه وهی كر دبوو ئه گهر ئه م بره كه مه پاره یه بو هاوریّكانی بدات، كه چاوه ریّی ئه وهی لیّده كردن یارمه تی بدهن، شتیّكی ئه وه نده گرنگ نییه، همانیمته ئه گهر به را له م ساته هه ستیاره ئه م بابه ته یان راشكاوانه له گه لیّدا به یّنایه ته گوری باشتر بوو. ته نیا شتیّك كه نیگه رانی ده كرد ئه وه بوو، ده بوو پاره كهی له گیرفانه شاراوه كهی ده ربه یّنیت. ئامانجی سه ره كی كارل ئه وه بوو ئه گهر ناچار نه بیّت پاره كهی خه رج نه كات، تاكو هم له له نیستاوه وه كه هاوریّكانی موفلیس نه كه ویت. ئیمتیازیّك كه كارل به هوّی بوونی پاره كهی و له وه ش زیاتر به شاردنه وه ی له دوسته كانی هه یبوو، ثه و راستییه ی له ناو ده برد كه هاوریّكانی له به ر شه وه ی مندالییه وه له ئه مریكا ژیاون ئه زموون و شاره زایی زوّریان له كار په یداكردندا هه یه، هه وه شه وه به شه دو همی شی شتراست ده كرده وه كه ئه مانه به م دوّخه ی ئیستایان راها توون. سه رباری ثه وه ش براردنی موده شی پشتراست ده كرده وه كه نه مانه به م دوّخه ی ئیستایان راها توون. سه رباری ثه وه ش براردنی

بارهی و هسله که ئنستا کارلی له ئامانچه کهی دو هرنه ده خسته وه که دهست گرتن په باره که په وه بوو. چونکه دەپتوانى له بيست و پينچ سەنتى يارەكەي بېورنىت، ھەر ئەوە بەس بوو كە سكەيەكى بىست و يېنج سەنتى لەسەر مېزەكە دابنېنت و بلنت، ئەمە ھەموو ئەو يارەيەيە كە پیمه و بیباکم بوتان خهرج بکهم تاکو به باترفور بگهین. بو سهفهریکی به یعی نامنجامدراو بیست و پینج سهنت یارهیه کی زور بوو. به لام نهیدهزانی به ئهندازهی پیویست یارهی وردهی ييّيه يان نا؟ له لايه كي ديكهوه ياره ورده كهشي له گهلا ياره دشته كهدا لـ قوولايـي گيرفانـه شاراوه که یدا دانابوو، کیشه بوو بی شهوه ی هه موو یاره که ی ده ربهینیت و له سهر میزه که دايبنيت، بتوانيت ياره ورده كهي بدوزيتهوه، له ههمان كاتدا ييويستي نهده كرد هاوريكاني به گيرفانه شاراوهكهي بزانن. خۆشبهختانه دۆستهكاني وهك بليني زياتر مژولي كچه گارسۆنهكه بوون تا ئەرەي سەرنج لە شيوازى دەرھينانى يارەكەي ئەر بدەن. دلامارش بە بيانووى ئەرەي داوا لە گارسۆنەكە دەكات وەسلەكەي بۆ بنووسىت، گارسۆنەكەي ھىنابوويە نىوان خۆي و رايىنسۆنەوە و تەنيا چارەپەك كە بۆ كچە مابووەوە ئەرەبوو كە خۆى لێيان بەدوور بگرێت و بۆ ئەم مەبەستەش بهدهستی دهموچاوی دوورخستنهوه. لهم کاتهدا کارل ئارهقی دهرشت و له ژیر میزهکهوه دهستی له سکهی گیرفانه شاراوهکهی دهدا و به دهستهکهی دیکهی پهك پهك دهریدههینان. پاشان ههرچهنده به بارهي ئهمريکي به تهواوي ئاشنا نهبوو، لهبهرخوّبهوه حسابي وردهکهي کرد و زاني به ئەندازەي يۆوپست وردەي ينيه كه يارەي وەسلەكەي بدات و لەسەر منزەك داپنى. دەنگى یاره ورده که په کسهر سهرنجی ئهوانی لهوهی که له نیدوان ئهوان و گارسونه که دا رووی دهدا بەرەولاي كارل راكێشا. دياربوو يارەوردەكە نزيكەي دۆلارێك بوو، ئەمــە بــووە ھــۆي نيگــەرانى کارل و سەرسامى دلامارش و رابينسۆن، هيچكاميشيان نەيان يرسى بۆچى يېشتر نەپگوتووه كە ئەرەندە يارەي يێيە. چونكە يارەكە ئەرەندە دەپبور كە بتبوانن بەئاسپانى بە شەمەندەفەر بـۆ باترفۆر برۆن، كارل لەمــه گەلــهك شــەرمەزار بــوو، يــاش دانــى يــارەي وەســلەكە لەســەرخۆ یار دورده کهی خسته وه گیرفانی، به لام دلامارش سکه یه کی له دهستی رفاند، بو ئه وهی به کچه گارسۆنەكە باداش بدات، بەدەستىكى تامەزرۆيانە كچەي لە باوەش گرتبوو بەدەستەكەي دىكەي سکه کهی دانه.

کارل شوکری خودای دهکرد چونکه دواتر که به پیداده چوون که سیان باسی پاره که ی نه کرد، ته نانه ت جاریّکیان له دلهوه بریاری دا پیّیان بلیّت چهنده پارهی پیّیه، به الله چونکه ده رفه تی گونجاوی بو هه لنه کهوت له ناشکراکردنی یاره کهی خوّی به دوور گرت. له ده ورویه ری خوّر ناوابووندا

به گوندیّکی سهوزه آن گهیشتن. کیّلگهیه کی فراوان که تاکو داویّنی ته پوّلکهیه کی لیّث دریّث دهبووه و قیّلای سهرمایه داره کان له ههردوولای ریّگه کهوه ده بینران، چهند کات ژمیّریّك بهنیّو باخیّکی پهرژین ئالتونیدا تیّپهرین، چهندین جاریش لهسهرخوّ بهناو جوّگه گهلی بچکوّله دا تیّپهرین و لهبان سهریانه وه دهنگی شهمهنده فه ریان ده بیست که به تیـژرهوی بهسهر پرده بهرزه کاندا تیّده پهرین.

همتاو له لیّواری تهختی جمنگهله دووره دهسته کاندا له ئاوابووندابوو، به سهر ته پولکهیه کدا که به سهر لوته که که به سهر الله ده ره ختی سه وز ده بینرا، سهر که وتن و له سهر سهوزه لانه که داکه وتن تاکو ماندوویه تیان به سیّته وه. دلامارش و رابینسوّن له سهر سهوزه لانه که داکشان و دهیانویست به ته واوی مجهویّنه وه.

کارلیش لهسهر سهوزه لانه که دانیشت و له جاده که خواره وه راده ما، ئۆتۆمبیله کان که بهدریزای روّژ کاریان کردبوو، بهدووی یه کدا بهسهر پرده که دا تیده په پین، ، وه ک بلیّ هه میشه همندی لهم ئوتومبیلانه که له شوینی کی دووره وه وه پیکه و تبوون، چهند دانه یه کی دیکه به هه مان ئهندازه ئه وان چاوه پیان بوون، تاکو باره کانیان داگرن. کارل به دریّ روژ له به یانییه وه تاکو ئیواره تهنانه ت یه کیک لهم ئوتومبیلانه ی نه بینی راوه ستیت، تهنانه ت ریّبواری کیشی نه بینی له ناویاندا دابه زیّت.

رابینسون پیشنیاری کرد شهو لهوینده ر بمیننه وه ، چونکه ههموویان زور ماندوون و تهگه ر بهیانیش لیره وه وه وی کهون باشتره، له ههمان کاتدا بهم زووانه شهو دادین و ناتوانن جیکایه کی ههرزان و شیاو بدوزنه و تاکو لهوینده روز بکهنه وه. دلامارش لهسه ر ههمان را بوو ، کارل ناچار بوو پینیان بلیّت به ئهندازه ی پیرویست پاره ی پینیه و به شی شهویک خهوتنیان له میوانخانه یه کدا ده کات. دلامارش گوتی باشتروایه له شوینیکی دیکه دا سوود له و پاره یه و هربگرن و ئیستا خهرجی نه کهن. کارل نهیتوانی نه و حهقیقه ته بشاریته وه که شهوان خهریکن حیساب لهسه ر پاره که ی نهو ده کهن. کارل نهیتوانی نه و حهقیقه ته بشاریته وه که شهوان خهریک دیبیک بیرویسته پاره که ی باش بخوین تاکو ده مهوبه یان به گوروتین بین. گوتی ده بینی بین یوات بو نورات بو نوراخ شه قامه که و خواردن بو ههرسینکیان به یکنین تابلوی نوتین که دوروکیان به پیروات بو نور ده سه در و و کیان له هه در دو و کیان دارگیرسابو و و له سه ری نور سرابو و : (نوتین ی نوکسیدینتان) (۱۵۰ که که در دو و کیان دار که هه در دو و کیان دارگیرسابو و و له سه ری نورسرابو و : (نوتین ی نوکسیدینتان) (۱۵۰ که که که کارل له هه در دو و کیان دارگیرسابو و و له سه ری نورسرابو و : (نوتین یک کارل له هه در دو و کیان دارکیرسابو و و له سه ری نورسرابو و : (نورسرابو و : نورسرابو و :

15- occidental

ته مه نی که متر بوو و هیچکامیشیان نهیانده ویست بروّن، سه ربیّنچی له جیّب ه جیّ کردنی شه م کاره دا نه کرد، دوای نه وه ی پیّیان گوت گوّشتی به راز و نان و بیره ده خوّن، کارل به ره و توّتیّله که که و ته ریّ.

وادههاته پيش چاو له شاريكي گهوره نزيك بوونهتهوه. چونكه كاتي كارل چووه پهكهمين ژووری ئۆتىلەكە، بىنى كۆمەلىك خەلك لەيشت بوفەيەكدا بوون كە بەنزىكى نيوەي ژوورەكەيان داگیر کردبوو، ژمارهیه گارسون به بهروانکه سیپه کانیانه وه که به دهوری کهمهریاندا بهستبوویان به خیرایی ئهمبهرو ئهوبهریان دهکرد، به لام سهرباری زوریشیان نهیانده توانی کریاره بيّ ئارامهكان رازى بكهن، چونكه كريارهكان له ههر لايهكى ژوورهكهوه بـهردهوام بـه مسـتهكۆل دەيانكيشا به ميزەكەدا و جنيويان دەدا. هيچ كەس گوييى بە كارل نــهدەدا و لــهناو هۆلهكــهدا كەسپىك نەبوو بەھاناى كريارەكانەوە بىت. لە يشت مىنىزە بچووكەكەوە كى تەنانىەت بىز سىي كەسىش تەنگەبەر بوو كريارەيەكان كزۆلەيان كردبوو، ئەگەر شتىكىان بويستايە دەبوو بچوونايە بۆ لاي بوفەكە. لەسەر ھەر ميزيّك بوتليّكى گەورەي رۆنى زەپتون يان سركە ياخود شتيّكى لـەم جۆره دانرابوو، كريارهكان بهر لهوهى ههر شتيك بخون له بوفهكهوه دهيان هيننا و بريكى زور لـهو شلهیهی ناو بوتلهکهیان دهکرد بهسهر خواردنهکهدا. ئهگهر بریاربوو کارل خوی بهم بوفهیه بگەييننيت، دەبوو له نيوان ميزگەليكى بيشوماردا تيپەريت. ئەگەر به بوفەكەش بگەشتايە تازە كيشه سهرهكييه كه دهستي ييده كرد، چونكه خه لكيكي زور له يشت بوفه كهوه راوهستابوون، هه لبهته کرینی خواردنه کهی بر ئاستهم بوو و مه گهر بیشهرمانه کریاره کانی بخستایه ته لاوه و ئەوانىش بېگوپدان بەھىچ شتېك رېگەي بۆ چۆل بكەن، كارل وەرىكەوت و بى ئەوەي بىيەوپت بەر میزیک کهوت و تارادهیه سهرونخوون بوو، کریاره کانیش له کهوتنی میزه که هیچ پهرچه کرداریکیان نیشان نهدا. کارل داوای لیبوردنی له کهسه کانی سهر میزه که کرد، به لام دیار بوو کەس لە زمانى تېنەگەيشت و كارلىش لـ قسـ كانى ئـ دوان كـ بـ بـددەنگېكى بـ درز چـ مند قسەپەكىيان گوت سەرى دەرنەدەكرد.

له نزیك بوفه که وه به ئاسته م توانی چهند سانتیمه تریّك جیّگه ی خالّی بیّ خوّی بگریّت، به لاّم ئه و پیاوانه ی که له هه ردوو لای بوفه که وه راوه ستابوون و ئانیشکیان دانابوو، نهیانه یِّشت بی و ماوه یه ک کارل هیچ ببینیّت. وه ک بلیّی عاده ت بوو هه رکه سیّک له نزیک پیّشخوانی بوفه که دا بیّت ئانیشکی له سه ر داده نیّت و ده ستی ده خاته ژیّر چهنه ی. کارل بیری هاته وه دکتور کرام پالی ماموّستای زمانی لاتینیان چهنده به م ره فتاره په ست بوو، نه گهر که سیّک ئه م کاره ی بکرداید،

بهشیّرهیه کی چاوه رواننه کراو و به دزییه وه و بیّده نگ لیّی نزیك دهبووه و و به راستهیه ك مه دیار نهبوو له ناکاو چوّن دهستی که و تووه، به توندی به بازووی قوتابیه کهیدا ده کیّشاو ئانیشکی لهسه ر میّزه که دوور ده خسته وه.

ثاخرییه کهی نهوهنده پالیّان نا به کارلهوه تاکو گهشته قهراغ پیشخوانی بوفه که. به لام هیشتا دهستی به پیشخوانی بوفه که نه گهیشتبوو میزیکیان له پشتیهوه دانا. یه کیک له کریاره کانی پشت میزه که قسمی ده کرد و پالی به کورسییه کهوه دابووهوه و بو دواوه شکابووهوه بهم هویهوه کلاوه گهوره کهی بهرپشتی کارل ده کهوت. همرچهنده دوو کریاره بینه دهبه که له که گهره کارلدا بوون، نانیان خوارد و روّیشتن، دیسانهوه نومیدیکی نهبوو گارسونه کار به دهمیه وه بین. یه که دووجار دهستی بو نهوبهری پیشخوانه که دریژ کرد و بهروانکهی گارسونیکی گرت و پایکیشا. به گارسونی کی گرت و گارسونیکی نهبوو گارسونیکی گرت و گارسونیکیان رانه ده وه مارسونه که له کاتیک دا قسمی پی وت خوی کیشایه دواوه، تمانانه کارسونیکیان رانه ده وه ما ایسته ی خواردن له بهرده ستی بووایه، بیگومان کارل پری پیا ده کرد و ورییده که که ده ماسی به چهنده و پاشان پاره کهی لهسهر پیشخوانه که داده ناو بیخه م ریگهی ده گران بین و وریده که داده ناو بیخه ماسییانه گهله کران بین و وری پووله که پهراویز تالتونه کانیان ده دره وشانه وه. پیده چوو نهم ماسییانه گهله کیان بین و کهسیشیان تیر نه ده کرد. له بهرده مهرد و ماره ته بو هاوریکانی بیجووکی ناره تی قامیشی شه کر دانرابوو، به لام کهران نه ده وی کارل نهیده ویست له م جوزه عاره ته بو هاوریکانی بیات. هه کاکاتی بویان بلویت مه کی زور که کارل نهیده و تهویش نه به دوره عاره ته بو هاوریکانی بیات. هه کرکاتیک بویان بلویت مه کی زور که کارل نهیده ویش نه یویست نه مه که ما که کرن بوی که کرد که کرد.

نیدی کارل چارهیه کی نهبوو جگه لهوه ی شویّنیّکی گونجاو بدوّزیّته وه و ههولا بدات خواردن پهیدا بکات. به لام ئیستا ئیدی گهله که دره نگی کردبوو، کاتـژمیّری نـاو ژووره کـه کـه لـهناو دووکه لاا به ناسته م دهیتوانی میله کهی ببینیّت، وای نیشان ده دا لـه نـوّ لایـداوه. بـه لام بـهرده م پیشخوانه که نه و شویّنه ی که له سهرهتاوه کارل گرتبووی قهره بالاغتر بـوو. ههرچی زیاتر شـهو تیپه ریایه هوّله که زیاتر پر دهبوو. چهندین کریاری تازه به قالهقال له دهرگای سهره کییه وه هاتنه ژووره وه. له چهند شویّنی کدا سهره روّیانه کریاره کـان پیشـخوانه کهیان پـاککردبووه و لهسـهری دانیشتبوون و به خوّشی یه کتر دهیا نخوارده وه، باشـترین جیّگـه نهویّنـده ر بـوو، چـونکه ده کـرا ههموو ژووره کانت لیّوه دیار بیّت.

کارل ههولای دهدا برواته پیشتره وه، به لام له راستیدا ئومیدی بهده ستهینانی خواردنی لهده ست دابوو. به هوی شهره یه سهباره ت به بارود و خی شهم شوینه بیناگابوو و شهر کی بردنی خوراکی بو هاوریکانی گرتبووه نهستو، سهرزه نشتی خوی ده کرد. هاوریکانی حهقیان بوو جنیوی پی بده ن و نه گهری نهوه شهبوو گومانی شهوه بکه ن لهبه ر شهوه خواردنی له گه لاخوی نه هیناوه، نهیویستبی پاره کهی خهرج بکات. نیستا له هوله که دا له میزی شهو کریارانه نزیك بووه وه که گوشتی گهرم و پهتاته ی سوروکراویان پارچه پارچه ده کرد و ده یا خوارد، لهوه تینه ده کریارانه چون توانیویانه شهم خواردنه یان ده ست بکهویت.

پاشان چهند ههنگاویک لهولاتره وه ژنیکی بهته مهنی بینی که دیاربوو یه کیکه له کارمه نده کانی نهم هوتیکه، نهم ژنه له گهل کرپاره کاندا قسمی ده کرد و پیده کهنی و له و کاته دا که قسمی ده کرد گیره یه کی دا له پرچی. کارل یه کسه ر برپاری دا به م ژنه بلیّت چی ده ویّت، نهم برپاره شی زیاتر له به رئه وه بوو، نه م ژنه وه ک ته نیا ژنیکی ناو هولاه که به دوور بوو له ههراوهوریای کرپاره کان و لهلایه کی دیکه وه تاقه کارمه ندی نوتیله که بوو که ده کرا کارل ده ستی پینی رابگات. نه لبه نه که ده کرا کارل ده ستی پینی رابگات. نه لبه نه که به پیچه وانه ی پیشبینییه که کارله وه ده رچوو. چونکه هیشتا کارل زاری هه لنه هینابووه وه قسه بکات و ته نیا که میک به ده ورو به ریدا گه پا، ژنه به ته مه مهروه ک زورجار له کاتی قسه کردندا پووده دات سه رنجی له کارل داو پینی زانی، ده ستبه جی قسه کانی بری و به میهره بانی و به زمانی کی نینگلیزی که هینده ی کتیبی ریزمان ره وان بوو، لینی یرسی چیت ده ویت؟

كارل گوتى:" بهلني، من دەمينكه ليرهم و هيچم دەست ناكهويت."

ژنه گوتی: کورچم که وایه له گه لاّم و هره . "له گه لاّ ناشناکه ی که که لاّوه که ی سه ری به نیشانه ی ریّز نواندن لابر دبوو مالناوایی کرد . له م هوّل ه دا ره فتاریّکی له م جوّره نیشانده ری شه ده بیّکی له راده به ده روو . ثنه له کاتیّکدا ده ستی کارلی گرتبو و به ره لای پیشخوانه که که و ته دی کریاره کانی له سه ریّگه ی لادا و روّچنه ییّکی به رز کرده و ه و به رازه وی پشت پیشخوانه که دا تیّه وی انهار بوون به جوّریّك به ریّدا بروّن تاکو بگه ن به و گارسوّنانه ی که له پیّشیانه وه به خیّرایی به ریّدا ده چوون . پاشان ده رگایه کی دووتاکی کرده و ه که له ناو دیواره که دا شاره و ه بو و راسته و خیّرایی به ریّدا ده چووه و هم باریّکی گه و ره و فیّنك . کارل به خوّی گوت: "بیّگومان به باشی ریّگه ی بیره شیره شاره زایه . "

ژنه به میهرهبانییهوه رووی بهرهو لای کارل وه پرگیپراو گوتی:" ئیستا پیم بلی چیت دهویت؟" ژنه کهلهک قه لهو بوو، به جوریک گوشتی جهستهی ده لهرییهوه، به لام پوخساری لهچاو جهستهیدا تاپادهیه و جوانتر بوو. کارل کاتی تهماشای نهو خواردنانهی کرد که به پیکوپیکی له سهر میز و کوتله که هه لم پیزابوون، یه کسهر ناو زایه ده میهوه. لهو ساته دا بریاری دا جوره خواردنیکی شیاو و شایسته هه لم بوری و داوای بکات، چونکه لهبهر نهم خانه ده سترویشتوه ده یتوانی به ههرزانتر بیکپیت، به لام دواجار ته نیا داوای گوشتی به راز و نان و بیره ی کرد، چونکه شینگی لهمه خوشتری به بیردا نه هات.

ژنه پرسی:"شتێکی دیکهت ناوێت؟"

كارل گوتى: "نا، سوپاست دەكەم، بەلام بەشى سى كەسم بدەرى. "

کاتی ژنه پرسی ئه و دووکهسهی دیکه کین؟ کارل زور بهکورتی روونکردنه وهی سهباره ت به هاوریکانی پیدا، لهوهش که ژنه که ئهم پرسیاره ی لی کرد خوشحال بوو.

دیاربوو ژنه چاوه ریخی کارلی ده کرد داوای شتیکی دیکهی لیبکات، گوتی:" نهایی خواردن بخ زیندانیان دهبیت." کارل که ئیستا ده رسا ژنه که به به الاش خواردنه کهی پی بدات و پارهی لی ورنه گریّت، به ناچارییه وه بیده نگ بوو. ژنه گوتی:" ناماده کردنی زوّری پیناچیّت." به چاپووکی که بو ژنیکی وها قه له و سهرسامکه ربوو چوو به ره الای میزه که. به چه قویه کی دریژ و گهورهی که بو ژنیکی وها قه له و سهرسامکه ربوو چوو به ره الای میزه که. به چه قویه کی دریژ و گهورهی مشاری پارچهیه ک گوشتی گهورهی به رازی که توییژیک چهوری ده وری دابوو بری و به سته یه ک نانی مشاری پارچه یه ک گوشتی گهورهی به رازی که توییژیک چهوری ده وری دابوو بری و به سته یه ک که سیری سووکه وه و دای به ده هست کارله وه. له و کاته دا که خواردنه که ی بو ناماده ده کرد، بو کارلی روون کرده وه له به رنه و هیناویه تی بو نیزه، چونکه خواردنی نیز بوفه که نه گهرچی زوو زوو ده یگون، به لام همیشه به هوی نه و دووکه الا و هالا و «وزده که له ویدابوون هه موو شته کان تازه و به له زیره تابوون. ده بیت به الام له بیستنی نه م قسانه راچله کی، چونکه سه ری له وه ده رنه ده کرد بوچی له گه الام نیاده چوو کارل به بیستنی نه م قسانه راچله کی، چونکه سه ری له وه ده رنه ده کرد بوچی له گه الام نیاده وی به به به به می به تابه باشی ره فتار ده که ن. هاوری کانی بیر که و ته و مه و هم دواردنی کونه ی نیست و بوفه که رازی بید و به به به به به می به به هم هم به می به به هم هم به دو و ده بو و به هم مان خواردنی کونه که نی به به می می به ده می به به می به به می به به هم هم به دو و ده بو و به هم مان خواردنی کونه کی نیت و بوفه که رازی بن به نام به می به به می به به می به داری بوده که دارو به هم مان خواردنی کونه کی نیت و بوفه که رازی بن بی نیت و به داری بی به داری به به می به داری بوده که داری بی به داری بوده که داری بی به داری بی به داری بی به داری بی به داری با داری بی به داری به داری بی به داری بی به داری به داری بی به داری بی به داری به

۱٦- پهزێره: وشهیهکی زاری ههورامییه بهمانای کوٚنبوونی شتی خواردن بهلام نهك بهو ڕادهیهی نهتوانرێت نهخورێت.

هیچ ده نگیک له هوّلهٔ کهوه نه ده گهیشته هه مباره که ، ده بوو دیواره کانی گه له ک ئه ستوور بن تاکو ئه مهمباره گهوره یه همیشه به فیننگی بمینیته وه . کارل سه به ته حه سیره که ی گرتبوو به ده ستیه وه ، به بیری لای نهوه بوو پاره ی شته کان بدات. تا نهوه ی ژنه بوتلیّکی تازه ی خسته ناو سه به ته که یه وه ، له و بت لانه ی که له سه ر میّزه که دانرابوون ، کارل که وته جموجوّل و به شهرمه وه داوای له ژنه که کرد له جیّگه ی خوّی داینیته وه .

ژنه لێی پرسی:" رێگهی زوٚر دهبرێ؟" کارل وهلامی دایهوه:" تاکو باترفوٚر دهروٚم." ژنه گوتی:" هێشتا رێگهی زوٚرت لهپێشه." کارل گوتی:" روٚژه رێیهك." ژنه گوتی:" ههرئهوهندهیه؟" کارل گوتی:" ئوٚ، بهلێ."

ژنه که شته کانی سهر میزه کهی ریکوپید کرد، خزمه تکاریک هاته ژووره و نیگایه کی پرسیار که رانه ی له ژنه که بری، ژنه کهش دهورییه کی گهوره ی نیشان دا، که پر بوو له ماسی ساردین و به سهرییه وه مه عده نووس دانرابوو. خزمه تکاره که دهورییه کهی خسته سهر ده ستی و به ره و هو له که چوو.

ژنهکه پرسی: " بۆچی شهو له دەرەوه دەخەوی؟ ئیمه لیره ژوورمان ههیـه و وەره لهگـهلمان لهم ئۆتیله بخهوه. "

پیشنیاریکی که لکه له هینه ر بوو، چونکه شهوی رابردوو زور به خراپی خهوتبوو.

كارل بهگومان و كهميّك غرورهوه گوتى:"ئاخر جانتاكهم لهويّيه."

ژنه که گوتی: "کهوایه برو بیهینه بو ئیره، ئهوه کهی کیشهیه. "

کارل چونکه دهیزانی هاورپنکانی رینگری لیده کهن، گوتی:" ئهی چی له هاورپنکانم بکهم؟" ژنه گوتی:"ئهوانیش دهتوانن ئهمشهو لیره مجهون، برو ئهوانیش بیانهینه و ئهوهنده سهختگیر هده."

كارل گوتى: " هاوريكانم باشن، بهلام پاكوخاوين نين. "

ژنه برۆی هیّنایه یهك و پاشان پرسی: "ئهی نهتبینی هوّله که چهنده پیس بوو؟ دهتوانین پیس و پوخلترین کهس لیّره قبوول بکهین. زورباشه من سیّ قهرهویّلهتان بوّ داده نیّم، بهدبه ختانه له ههوره بانه که دا، چونکه ئوتیّله که پره له خهلکی و خوشم ناچارم لهناو یه کیّك له ژووره کانی

ههورهبانه که دا بخهوم. به لام به ههر جوّريّك بيّت خهوتن له ههورهبانه که دا له خهوى دهروده شت باشتره."

کارل گوتی:" من ناتوانم هاوریّکانم بهیّنم بو ئیّره." پاشان پیشبینی ئهوهی کرد ئهگهر هاوریّکانی بهیّنیّت چ ههراو هوریایهك دهنیّنهوه، رابینسوّن دارو بهردی ئیّره پیس ده کات و دلامارشیش ناتوانیّت خوّی له ئازاردانی ئهم ژنه بپاریّزیّت.

ژنه گوتی:" نازانم دهبیّت ئهم کاره بو ئهوهنده کیّشه بیّت، به**لا**م ئهگهر ههر پیّداگری لهسهر ئهمه دهکهی، کیّشه نییه و لیّگهری هاوریّکانت لهویّ بن و خوّت بگهریّوه بو ئیّره."

کارل گوتی:" ئەمە كارێكى باش نييە. ئەوان هاورێى منن و نابێـت بـه تـهنها بـهجێيان هێڵم."

ژنه گوتی:" کاتی سهبهته کهت هیّنایه وه شهوجا پارهم بده ریّ. پیّویسته تاکو بهیانی سهبهته که به نسته وه ."

کارل گوتی:" سوپاست ده کهم." پاشان ژنه که ئه و ده رگایه ی که بـ قر ده ره وه ده کرایه وه والآ کرد، کاتی کارل ده هاته ده ره وه و سهری دانه واند، به کارلی گوت: "شه وباش، به لام به نه هاتنت کاریّکی باش ناکه یت." هیشتا چهند مهتریّك دوورنه که و تبووه وه، ژنه له پشتیه وه دووباره هاواری کرد:" تاکو به یانی!"

۱۷ - باژهن: ههرئاميريكي موزيك كه به فووپياكردن بژهنريت.

له روّژ زیاتر بوون و له روّژ خیراتر بوون، به رووناکی لایته کانیان شهقامه کهی ئه وبه ریان رووناک ده کرده وه، به لام کانیان به به کردی ده کرده وه، به لام کانیان به کردی ده ده کرده که وت په به به ده ده که وینده و ده گهیشتنه ده ده که دو یا تاریکییه که، رووناکی لایته کانیان شهوقی زیاتر ده بوو.

کاتی کارل گهیشته وه لای هاوریکانی بینی له خهویکی قوولدا رو چوون، به خهوتنیان دیاربوو چوونی گهله که دریژه ی کیشاوه، دهستی کرد به وهی شه خواردنه ی که لهته ک خوی هیناویه تی بو هاوریکانی شاماده ی بکات و به رله هه ستانیان هه موو شتیکیان بو شاماده یکات.

له ناکاو به بینینی جانتاکهی که به تهواوی کرابووهوه رِاچلهکی، که پیشتر جانتاکهی قفلمی دابوو کلیلهکهی له گیرفانیدابوو، بینی نیوهی کهلوپهلی ناوجانتاکهی بهسهر گژوگیاکهدا بلاو بووهتهوه.

هاواري كرد: "همستن! دز هاتووه كهچي ئيّوه هيّشتا نووستوون. "

دلامارش پرسی: چییه مهگهر شتیکت دزراوه؟ رابینسوّن که هیّشتا بهتهواوی خهو بهری نهدابوو دهستی دریّش کرد و بوتلیّك بیرهی ههلگرت.

کارل هاواری کرد: "سهر له هیچ دهرناکهم، ههر ئهوهنده دهزانم جانتاکهم کراوه تهوه. ئیدوه زور کهمته رخهم بوون، ئاگاتان لهجانتاکهم نهبووه و نووستوون. "

دلامارش و رابینسوّن پیکهنین و دلامارش گوتی: کهوایه باشتره جاریّکی دیکه نهوهنده دوا نه کهویت، لیّرهوه بو نوتیله که دوو ههنگاو ریّیه، به لاّم تو تا ئهوی چوویت و سی کاترمیّرت پیچوو. برسیمان بوو و لامان وابوو شتیک بو خواردن لهناو جانتاکهتدا دهست ده کهویّت، بوّیه خهریکی قفلی جانتاکه بووین تاکو کرایهوه. به لاّم هیچمان نهدوّزییهوه. ئیستاش وابزانه هیچ نهبوه و زور بهناسانی ده توانین ههموو شته کانت کو کهینهوه و بیخهینهوه ناو جانتاکهت."

کارل گوتی: ده زانم و چاوی له سهبه ته که بریبوو که به خیرای خه ریك بوو خالی ده بووه وه ، گویی له قولپه قولپی بیره خواردنه وه ی رابینسوّن گرتبوو سهری سوورده ما ، سهره تا به گهروویدا ده یبرده خواره وه و پاشان بو قوالای زگی شوّر ده بووه وه .

کاتیّك دلامارش و رابینسوّن راوهستان تاكو ههناسهیهك ههلّمژن، كارل پرسی:" هیّشتا تیّر نهبوون؟"

دلامارش که لایوابوو کارل ئهم قسانه بۆ وهرگرتنی بهشهخواردنی خوّی دهکات، گوتی: چما تو له ئوّتیّله که نانت نهخواردووه ؟!

كارل كه بۆ لاى جانتاكەى دەچوو گوتى:" ئەگەر زياتر دەخۆن پەلە بكەن." دلامارش بە رابينسۆنى گوت:" وەك بلننى زۆر يەرىخشانە."

کارل گوتی: پهریشان نییم، به لام واده زانن کاریکی دروسته من لیره نه بم و بی ئیزنی من جانتاکهم بکه نه و شروشاتالم هه لریژن. ده زانم ده بیت مرو زوّر شت له دوّسته کانی قبوول بکات و ئه لبه ته منیش خوّم بو ئهمه ئاماده کردبوو، به لام ئیدی بیتامتان کرد. ده مهویت ئه مشه و له ئوتیله که مجهوم و نامه ویت له گه لتان بیم بو باترفور. ههر ئیستا نانه که تان مجون که ده بینت سه به ته که به مهود.!!

دلامارش گوتی:" رابینسون گویّت لیّیه، شهرمهزار نابیّت بهوجوّره قسه ده کات. بهراستی ئه لّمانییه. بیرمه ههر له سهرهتاوه پیّت گوتم ئاگات لیّی بیّت، به لاّم منی گه لحوّ دلّم بوی ده سووتا و ریّگهم پیّدا لهتکهمان بیّت. بهدریّژایی روّژ له گه ل خوّماندا هیّنامان و به لانیکهمهوه نیوهی روّژه کهمان لهبهر کاری جهنابی به فیروّ دا، که چی ئیستا - ته نیا لهبهر ئهوهی هاوریّیه کی له ئوتیّله که دا دوّزیوه ته وه - به مجوّره فیّلمان لیّ ده کات، ههر ئهوه یه ده یه ویّت فیلمان لی بکات. به لاّم چونکه ئه لمانییه کی دروّزنه، راشکاوانه قسه کانی ناکات و جانتاکه ی ده کات به بیانوو، چونکه ئه لمانییه کی بیّنه ده به، تاکو سووکایه تی به ئابرومان نه کات و توّمه تی دریان نه داته پال به جیّمان ناهیّلیّت. ئه ویش ته نیا له به رئه وی ده ستکاری جانتاکه یان کرده وه."

کارل جانتاکهی داده خست و بی نهوهی ناور بداته وه، گوتی: "همتا زیاتر قسه بکهن بو مسن ناسانتره به جینتان بهینلم. من باش ده زانم هاور پیمتی یانی چی؟ له نه وروپا هاور پیگه لینکم هه بوون، هیچکامیان هه رگیز به وه تومه تباریان نه کردووم که سووکایه تیم پی کردوون، یان له ته کیان به در وفتاریم کردووه. دیاره نیستا په یوه ندیم له ته کیاندا نییه، به لام نه گهر دووباره بگهر پیمه وه بی نه وروپا به بینینم خوشحال ده بن و وه ک دوستیک پیشوازیم لی ده کهن. به لام نیوه به وه تومه تبارم ده کهن خیانه تم لی کردوون، نه ویش له پاش نه و هه موو دلسوزییه ی که له به رامبه رتانه وه نواندم ده کهن خیانه تم لی کردوون، نه ویش له پاش نه و هه موو دلسوزییه ی که له به رامبه رتانه وه نواندم بیوه ده لین زگتان بوم سووتاوه هیشتووتانه له گه لاتاندا بیم بو باتر فور تاکو له وینده رئیش بکه م، به لام راستیه کهی هم رگیز نه مه نیره بیم پیده بین و هم له به رله به رئی همه شرویا به بین دو و شم له بین به رکه متان کردووه ته می نیده کهن من به رگه ی نه مه ناگرم. نیوه به بی هو و هم له خورا جانتاکه متان کردووه ته هوی شه وی شه رباری نه و هم و نه مانه ده و نه مانه ده وی شه وی شه وی شه رباری نه وه مانه ده در نه هم وی شه وی شه وی شه رباری نه و هم اله ده وی شه وی هم وی شه وی هم وی شه وی

نه توانم له لاتان بمینمهوه. به لام له راستیدا رابینسون مهبهستم تو نییه و گلهیشم لیت نییه، ته نیا گهلهییه کم له تو هه بیت نهوه یه که له روابهسته ی دلامارشی. "

دلامارش له کارل نزیك بووهوه و پالیّکی سووکی پیّوهنا، وه ک بلیّی دهیویست سه رنجی بوّلای خوّی راکیشیّت، گوتی:" ئیّستا رووی راسته قینه ی خوّت ده رخست. به دریّژای روّژ به دوومه و مراکه پاکه پاکه الله الله بسوو ده سته و داویّنم ده بسووی و وازت لیّنه ده هیّنام و هه رکاریّکم ده کسر لاسایت ده کردمه و و وه ک مشکیّك بیّده نگ بوویت، که چی ئیّستا که که سیّک له ناو ئوتیّله که پاریّزگاریت لیّده کات، ملهوری ده نویّنی. تو که سیّکی فیّلبازیت، ئیّمه ناتوانین به رگه ی شمانه باریّزگاریت لیّده کات، ملهوری ته مروّز له ئیّمه و فیّر بوویت به به لاش ده ستت که و تبیّت رابینسوّن ئیره بی به و ده به ین له مروّز له ئیّمه و ماریه کی هه یه. ته نها شه وه نده به سه روّژیّك له باترفور کار بکه ین - ئیستا کالیفورنیا بخه ره لاوه - شه و کات ده توانین ده به رابه ری شه وه ی که تا کو باشتره بیّد ناوین و شه وه ی که له به رکی چاکه ته که تدا قایمت کردووه به ده ستی به یّنین، که وایه باشتره بیّده نگ بیت."

کارل که ئیستا ههستابووهوه و دهیبینی رابینسوّن هیشتا خهوالوّوه، به لاّم چونکه بیرهی خواردبووهوه کهمیّك هاتبووهوه سهرخوّی و لیّی نزیك ده کهوتهوه، گوتی: "ئهگهر لهمه زیاتر لیّره بینمهوه، شتگهلی سهیروسهمهرهتر دهبینم. پیّموایه توّ ده تهویّت لیّم بدهیت. "

رابینسون گوتی:" چما مرو چهنده دهتوانی دان بهخویدا بگریت؟"

کارل بی ئەوەى چاو لـه دلامارش هـهلگریّت، گوتى:"رابینسـوّن باشـتر وایـه تـوّ خـوّت ههلّنهقورتیّنیت، توّ باش دەزانی که من لهسهر حهقم، بهلام به روالهت ناچاری وای نیشان بـدهی که لهگهل دلامارشی."

دلامارش پرسی:" رەنگە وابير بكەيتەوە بتەويت بەرتىلى بدەيتىّ؟"

کارل گوتی: " ئەسلەن بىرم لەوە نەكردووەتەوە، خۆشحالام بەوەى ئىسدى دەرۆم و بەسەكجارى پەيوەندىم لەگەلا ھىچكامتان نامىنىنىت. تەنھا دەمەوىت ئەوە بلىنم، ئىنوە كە سەرزەنشىتم دەكسەن كە پارەم لى شاردوونەتەوە. ئەگەر ئەمە راست بىت، بەلام نەدەبوو ئەم كارە لەگلا كەسانىكدا بكەم كە چەند كاتۇمىرىك ناسىومىن. ئەى ئەو رەفتارانەى كە ئىنوە لەبەرامبەر مىلەو، دەينلونىن ئەوە ناسەلىنىنى كە مىن لەسەر حەق بووم؟"

دلامارش به رابینسوّن که له شویّنی خوّیدا نهجوولاّبوو گوتی: "بیّدهنگ به. "پاشان به کارلی گوت: "ئیّستا که ئهوهنده باس له رووراستی خوّت دهکهیت، بوّچی کاتی بهجدی قسمی

دلّی خوّمانت پیده لیّین، کهمیّك رووراستر نابییت و پیّمان نالیّیت بوّچی ده ته ویّت بروّیت بوّ نوتیّله که ؟" لهم کاته دا دلامارش ئه وهنده له کارل نزیك ببوه وه، که کارل ناچار بوو هه نگاویّك برواته ئه ولای جانتاکه یه وه، به لاّم دلامارش هه ر ده چووه پیشه وه و به شه قیّك جانتاکه ی فریّدایه ئه ولاتره و و هه نگاویّك هاته پیشتره وه، له کاتیّکدا پیّی به یه خه ی کراسه سپیه که ی کارلدا ده نا، که له سه رگژوگیاکه دا که و تبوو، پرسیاره که ی دووباره کرده وه.

وهك بلّنى وهلامى پرسياره كهى دلامارش ئهو پياوه بوو، كه به لايته بههيزه كهى دهستيهوه له سهر جاده كهوه بهرهولايان دههات، ئهم پياوه يهكيك بوو له شاگرده كانى ئۆتيلله كه. ههر كه چاوى به كارل كهوت، گوتى: "نزيكهى نيو سهعاته بهناو درخته كانى ههردوو لاى شهقامه كهدا بهدواى تودا ده گهريّم. خانمى سهرپهرشتيار ناردوومى پيّت بليّم ئهو سهبهته حهسيرييهى كه بهلاته وهيه پيّويستى پيّيهتى. "

کارل له کاتیّکدا لهتاو ئاروزیانیدا دهنگی دهلهرزی، گوتی:" شهوهتا، فهرموو بیبه." دلامارش و رابینسوّن بهدوّخیّکی خاکه رایانهی ساخته وه چووبوونه ئهولاتره وه، چونکه ههرکات بیّگانه یه کیان ببینیایه که ده کرا پیّی بگوتریّ مهرد شهم کاره یان ده کرد. شاگرده که سهبه ته کهی هه لاّگرت و گوتی: خانمی سهرپه رشتیاری هوتیّله که پیّی گوتم لیّت بپرسم، هیّشتا بریاری خوّت نه گوریووه و ده تهویّت له ئوتیّله که مجهویت؟ نه گهر بهنیازی شهم دوو به ریّزه ش له گهل خوّت بهیّنه، نهوانیش ده توانن ته شریف بهیّنن. جیّگاتان بو ناماده کراوه. نه مشهو ههوا گهرمه، به لاّم خهوتن لیّره مه ترسیداره، نه گهری شهوه هما ریریّتانه وه بدات.

کارل گوتی: "لهبهرئهوهی خانمی سهرپهرشتیار ئهوهنده دلسوزه، بانگهیشته کهی قبوول ده کهم." پاشان چاوه پی هاوریّکانی کرد شتیّك بلیّن، به لاّم رابینسوّن به بیّده نگی راوهستابوو، دلامارشیش دهستی کردبوو به گیرفانی پانتوّله کهیدا تهماشای ئهستیّره کانی ده کرد. دیار بوو ههردووکیان چاوه ریّی ئهوهیان ده کرد، کارل بی قرهومه شه له گهل خوّیدا بیانبات.

شاگردهکه گوتی:"کهوایه منیان راسپاردووه بتبهم بۆ هۆتێلهکـهو جانتاکـهت تــا ئــهوێ بــۆ ههلٚگرم."

كارل چەمايەوە كەلوپەلەكانى لەسـەر زەوييەكـە كـۆ بكاتـەوە و بيخاتـە نـاو جانتاكـەى و گوتى:" تكا ئەكەم كەمىڭك راوەستن." لهناکاو خوّی راست کردهوه. ئه ووێنهیهی که لهسهر جانتاکهیدا داینابوو له جیٚگهی خوّیدا نهمابوو و نهیدهبینی، ههموو شتیّك له جیّگهی خوّیدا بوو جگه له وویّنهیه. به پارانهوهوه به دلامارشی گوتی:" کوا ویّنهکهم؟"

دلامارش پرسى:" كام وينه؟"

كارل گوتى: "وينهى دايك و باوكم. "

رابينسۆن گوتى: "بەرێز راسمان، ئێمه وێنهمان لهناو جانتاكەتدا نەبينيووه. "

کارل دووباره به پارانهوهوه گوتی: "به لام نهمه مه حاله. "شاگرده که که ناگای له حالی کارل بوو لیّی نزیك بووهوه. کارل دریژهی به قسه کانی دا: "ویّنه کهم لهم سهر دانابوو، به لام ئیستا دیار نییه. نومیّدهوارم نه تان شاردبیّته وه. "

دلامارش گوتي:" ئيمه ههله ناكهين، پيمان گوتيت وينهمان لهناو جانتاكهتدا نهبينيووه."

شاگرده که به ناو گژوگیاکه دا ده گه را، کارل پینی گوت: " نهم وینه یه مه موو شته کانی ناو جانتاکه به لاوه گرنگتره، چونکه هیچ شتیک ناتوانیت جینگه ی نه و وینه یه بر بگریته وه، ناتوانم وینه یه کی دیکه ی له و جوّرهم دهست که ویته وه. " کاتی شاگرده که له دوّزینه وه وینه که نائومیند بوو کارل گوتی: " نه وه تاقه وینه ی دایك و باوکم بوو که پیم بوو. "

پاشان شاگرده که به دهنگیکی بهرز و بی نهوهی بیهویت شتیک بشاریتهوه، گوتی: "رهنگه ناچار بین گیرفانی نهم بهریزانه بگهریین. "

کارل گوتی: "به لنی ده بی وینه که م بدوز مه وه به به رله وه ی گیرفانیان بگه پنین لیکه پی نه وه وه ی گیرفانیان بگه پنین لیکه پی نه وه میان پی بلیم همرکامی کیان وینه که م بداته وه ، ده توانی جانتاکه م به ته واوی شته کانی ناویه وه بر خوی به ریخت. "پاش ساتیک بیده نگی کارل به شاگرده که ی گوت: "وه بلینی هاو پیکانم ده یانه ویت گیرفانیان بگه پین به لام سه ره پای نهوه ش به لین ده ده می نه که روینه که له گیرفانی هم رکامی کیان بدوز مه وه ، ده توانی جانتاکه م به ته واوی شته کانیه وه بر خوی به ریخت له مه زیاتر م له ده ست نابه تا اله تا اله تا به ت

شاگرده که یه کسه ر دهستی کرد به گه پان به ناو گیرفانی دلامارشدا، چونکه وایده بینی گه پان به ناو گیرفانی دلامارش له رابینسون د ژوارتره. وازی له رابینسون هینا تاکو کارل به ناو گیرفانیدا بگه پیت. ناراسته وخو کارلی تیگه یاند پیویسته له یه کات دا به ناو گیرفانی هه ردووکیاندا بگه پین، ئه گینا پیده چیت یه کیکیان به دزییه وه وینه که بد پینیت و له خوی دوور مجاته وه. هه رکه کارل دهستی کرد به گیرفانی رابینسوندا، ده ستی به ر ملیی چه که ی که وت، به لام چاوپوشی

له دهرهیّنانی کرد و به شاگرده کهی گوت: ههرچییه کت له گیرفانی دلامارش دوٚزییه وه لیّی مستیّنه، من تهنیا ویّنه کهم دهویّت، تهنیا ویّنه کهم. "

کارل گوتی:" رهنگه وینه کهیان دراندبی و پارچه کانیان فری دابیت. واصده زانی نه مانه هاوریمن، به لام له دلهوه به رامبه رم به دخوازن، هه لبه ته رابینسون زوّر وها نه بوو، هه رگیز نه یزانیوه نه وهنده گرنگی به و وینه یه ده ده م، نه م کاره زوّرتر له کاری دلامارش ده چیت. "نیستا کارل ته نیا ده یتوانی شاگرده که ببینیت، که رووناکی لایته کهی شیوهی بازنه یه کی بچووکی دروست کردبوو، له کاتیکدا باقی شته کانی دیکه به دلامارش و رابینسونیشه وه له تاریکییه کی چردا روّچووبوون.

بینگومان ئیدی نهده کرا ئهو دووانه له گه ل خویدا بو ئوتیلکه ببات. شاگرده که جانتاکه ی خسته سهرشانی و کارلیش سهبه ته حهسیریه کهی هه لگرت و به پی کهوتن. کارل که زووتر گهیشتبووه سهر شهقامه که بیری کرده وه و راوه ستا و له تاریکییه که دا هاواری کرد: "گویّم لی بگرن، ههرکامینکتان که وینه کهی لایه، ئه گهر بیهینینته وه بو ئوتیله که، ئیستاش ئاماده م جانتاکه می بده می و سویندیش ده خوم هیچ تومه تینکی ناده مه پالا. " به لام شهوان وه لامیان نه دایه وه بود که دیاربوو رابینسون ده یویست هاوار بکات، نه دایه وه به نوزه یه کی کیکراو بوو، که دیاربوو رابینسون ده یویست هاوار بکات، یه کسه ر دلامارش ده می گرت. کارل ماوه یه که وه وه پی کرد که ره نگه پایان بگوری کارل دووباره هاواری کرد: "من هیشتا نه چووم. " به لام وه لامیان نه دایه وه و به ردیک له سهره وه گلور بووبیته وه ، یان ره نگه نه وان بوون، به لام نه یانتوانی بوو به باشی نشانه ی لی نگرن.

ئۆتىلى ئۆكسىدنتال

ههرکه گهیشتنه ئوتیّله که، یه کسه رکارلیان برد بو نووسینگه ی ئوتیّله که، سه رپه رشتیاری چیشتخانه له نووسینگه که بوو، ده فته ریکی یا داشتی به ده سته وه بوو نامه یه کی به تایپی سته جعیّله که ی تایپ ده کرد، که له پشت تامیّری چاپه که وه دانیشتبوو. تایپه که ی به ته واوی ورد بوو، ده نگی ته قه ی ئامیّری چاپه که و ده نگی چرکه چرکی کات ژمیّری سه ردیواره که که جارنا جاریّك به گوی ده گهیشت له پیشبر کیّدا بوون، کاتژمیّره که یازده و نیسوی نیشان ده دا. سه رپه رشتیاری ئوتیّله که ده فته ری یا داشته کانی داخست و گوتی: به به به ایپی سته که له شویّن خوّی هه ستایه وه له کاتی ئه نجامدانی نه م کاره میکانیکییه یدا بینه وه ی چاوی له کارل بکات ، یه کسه ر رووپو شیّکی دا به سه رئامیّری چاپه که دا. تایپی سته که له کچیّکی گوتا بخانه ده چوو، جله کانی ئیشه که ی زوّر به جوانی ثوتو کرد بوو، ته نانه ت سه رشانه کانیشی په رپه رپه ی به وون و قرّی له سه ره وه به ستبوو، به سه رنجدان له م شته لاوه کیانه، نه و هیمنیه ی که له روخساریدا ده بینرا که میّک سه یر ده هاته پیش چاو. پاش نه وه ی به شیّوه یه کی ریّزدارانه یه که م جارسه ری بو سه رپه رشتیاری ثوتیّل و پاشان کارل دانه واند له ژووره که چووه ده ره وه کارل نه ویستانه نیگایه کی پرسیار که رانه ی له سه رپه رشتیاری ثوتی له سه رپه رشتیاری ثوتی له سه رپه رشتیاری ثوتی به بری.

سەرپەرشتيارى چێشتخانه گوتى:" باش بوو دواجار هاتى، ئەى هاورێكانت لە كوێن؟" كارل گوتى:" لەگەل خۆم نەمھێنان."

سەرپەرشتيار كە وەك بلّێى شتێك بۆ كارل روون دەكاتەوە گوتى:" لام وابێـت بــەيانى زوو وەرێدەكەون."

کارل له خوّی پرسی:" کهوایه لای وانییه دهبی منیش بهیانی زوو لهگهلیان وهریّکهوم ." بو ئهوهی سهرپهرشتیار به ههله تیّنهگات گوتی:" به شهرهوه له یهکدی جیابووینهوه."

سهرپهرشتیاری چیّشتخانه ئهم قسانهی کارلی به همل زانی و گوتی:" کهوایه ئازاد بوویت؟" كارل گوتى:" به لنى، ئازاد بووم." ئەمە لە كاتىكدا كە ھىچ شتىك بىز كارل لـ ئازادى يېبەھاتر نەبوو.

سەرپەرشتيار گوتى:" حەز دەكەيت لەم ئۆتىللە كار بكەيت؟"

كارل گوتى:" بەلىّ، زۆر حەز دەكەم، بەلاّم ئەزموونىم كەمە. بىق نموونىه تەنانىەت ناتوانم تايپ بكەم."

سهرپهرشتیاری چیشتخانه گوتی: گرنگ نییه، یه که مجار کاریکی بچووکت پیده ده ین، پاشان خوّت ده توانی به وردبینی و ههوله کانت کاریکی گهوره تر به ده سته وه بگری، به لام به همر جوّریك بیّت، وابزانم له جیاتی ئهوهی سهرگهردان بیت، کاری عاقلانه ئهوه یه خوّت کاریک ده ست مجهی. من لام وانییه که تو بو سهرگهردانی له دایك بووبیت. "

کارل سهری بهنیشانهی رهزامهندی بق لهقاند و به خوّی گوت:" خالیشم ههر لهو بروایهدا بوو." له ههمان کاتدا وهبیری هاتهوه، سهره رای نهو ههموو دلسوّزییهی که سهرپهرشتیاری چیّشتخانه بوّی دهربریوه، هیّشتا خوّی نهناساندووه.

گوتى: "ببووره كه پيشتر خوّم نهناساند، ناوم كارل راسمانه. "

" كەرابە ئەلمانىت؟"

كارل گوتى:" بەلنى، تازەھاتووم بۆ ئەمرىكا."

" خەلكى كويىت؟"

كارل گوتى:" خەلكى شارى بوھىمى (١٨) پراگم."

سهرپهرشتیاری چیّشتخانه له کاتیّکدا دهستی بهرز کردبووهوه به زمانی ئینگلیزی بهلام به زاریّکی توّخی ئهلمانی هاواری کرد: "بهراسته؟ کهوایه ئیّمه هاونیشتمانین، چونکه من خهلکی شاری قیهنام و پراگیش زوّر شارهزام، ناوم (گریّت میتز لباخ)ه، شهش مانگ له (گوّلدین گوّس(۱۹۱)) له مهیدانی (قینسیس لاس(۲۰۰)) کارم کردووه. بیری لیّبکهوه!"

كارلى پرسى:" ئەمە كەي؟"

" زور لهمهو ييش."

كارل گوتى:" دووسال لەمەوبەر بالەخانە كۆنەكەي گۆلدىن گۆسيان رووخاند. "

¹⁸⁻ bohem.

¹⁹⁻ golden gooses.

²⁰⁻ wences laus.

سەرپەرشتيار كە لە بىرەوەرىيى رابردوويدا رۆچووبوو، گوتى:" بەلنى، بەلنى. "

به لائم لهناکاو ئارۆزیا ههردوو دهستی کارلی گرت و گوتی:" مادام هاونیشتمانی خومیت، ئیدی ههرگیز بهرت ناده، ئهگهر بهجیّم بهیّلی نیگهران ده بم. حهز ده کهی کاری ژووربهریی بکهیت؟ بهس بیّدژه (بهلیّن) و حهقت نهبیّت. ئهگهر لهم ولاتهدا گهرابیت، دهزانی بهدهستهیّنانی ئهم جوّره کارانه ئاسان نییه. چونکه شهم جوّره کارانه پیشه کییه که بو پیشکهوتنی ژیانی دواترت، ئهگهر لهسهر ژووربهریّك کار بکهیت، به زووی ههموو موشتهریه کانی ئوتیله که دهناسی، بهردهوام موشتهریه کان ده تبینن و کارگهلی بچووکت پیده سیرن، به کورتی ههموو روّژیک ههلی کار کردنی باشترت بو دیته پیشهوه. من بو خوم همموو ده ستاویژیکی پیشکهوتنت بو دهسته بهرده و تو حهقت نهبیّت."

كارل له پاش وهستانيكي كورت، گوتى: "زور حهز دهكهم بېمه ژوورېهر. "

کاریّکی بیّنهقلانه بوو سهبارهت به پهسهندکردنی ژووربهری دوودل بیّت، چونکه بوّخوّی ههمیشه خوّشی له کهسانی ژووربهر دههات، زوّر رازاوه دههاتنه پیش چاو.

پاشان پرسى:" پێويست ناكات چەند زمانێك بزانم؟"

"ئەلمانى دەزانىت و ئىنگلىزىش بە باشى قسە دەكەي، ھەر ئەمە بەسە."

کارل گوتی: " تهنها له دوو مانگ و نیوی رابردوودا فیری ئینگلیزی بووم، لیره فیر بووم" بزیه ئهمهی گوت چونکه وابیری دهکردهوه باشتره ئهم تاکه تواناییهی نهشاریتهوه.

سهرپهرشتیاری چیشتخانه گوتی: ههر ئهم ناساندنه بو خوّی بهسه، چونکه کاتی خوّم ویستم فیّری زمانی ئینگلیزی بم زوّر بوّم قورس بوو! ههلبهته ئیّستا سیّ سال بهسهر شهوهدا تیّپهریوه. لهم دوو روّژهی پیّشوودا سهبارهت بهمه قسهم کرد، چونکه دویّنی پهنجاههمین سالرّوژی له دایکبوونم بوو. "بهدهم پیّکهنینهوه ههولیّ دا کاریگهریی ئهم تهمهنه پی شکوّیهی له روخساری کارلدا بخویّنیّتهوه.

كارل گوتى:" هيواي خۆشبەختىت بۆ دەخوازم."

سهرپهرشتیار گوتی:" نزای خیرت گیرا بیت." دهستی کارلی گوشی و بههوی ئهوهی ئهو ده دهسته واژهیهی به زمانی ئه لامانی دهربریبوو، کهمینك غهمبار بوو.

سهرپهرشتیاری چیشتخانه لهناکاو هاتهوه سهرخوّی و گوتی: خهریکه دوات دهخهم، بیدگومان ماندوویت، بهیانی دهتوانین سهبارهت به ههموو شتیک باشتر ییکهوه بدویّین. به

بینینی توّی هاونیشتمانیم ئهوهنده خوّشحال بووم ههموو شتیّکم له بیر چووهوه. ئیّستا وهره با ژووره کهی خوّتت یی نیشان بدهم."

کارل له کاتیکدا تهماشای تهلهفزنی سهر میزهکهی دهکرد، گوتی:" داوایه کی دیکهم لیّت ههیه، لهوانه یه بهیانی دوّسته کوّنه کانم شهو ویّنه یهم بوّ بهیّننه وه، زوّر پیّویستم پیّیه تی. ده توانم تهله فوّن بوّ ده رگاوانه که بکهم و پیّی بلیّم یان شهوه یه ریّگه بهوان بدات ویّنه کهم بوّ بهیّنن، یان به من بلیّت بروّمه خواره وه؟"

سەرپەرشتيار گوتى:" بەدلنياييەوە ئەمەت بۆ دەكەم. بەلام ئەگەر ھاورێكانت وێنەكە بدەن بە دەرگاوانەكە كێشەيە؟ دەتوانم بپرسم چ جۆرە وێنەكە؟"

کارل گوتی: وینهی دایك و باوكمه. نا ناكریّت، پیّویسته خوّم قسهیان لهتهك بكهم. اسم رپهرشتیاری چیّشتخانه ئیدی قسهیه کی نه کرد و تهله فوّنی کرد بوّ ژووری دهرگاوانه که و ژمارهی ژووره کهی کارلی پیّدا که ژماره (۵۳٦) بوو.

له دەرگای نووسینگه کهوه که بهرامبهر دەرگای هاتنه ژووره و بوو رەد بوون، به رارهوییکی کورتدا تیپهرپین، له رارهوه کهدا کورهلهیه کی ژووربهر پالی دابوو به ژووربهره کهوه و خهوی لیکهوتبوو. سهرپهرشتیاری ثوتیله که له کاتیکدا رینهای کارلی ده کرد بر ناو ژووربهره که، به نهرمونیانییه وه به کارلی گوت: خومان ده توانین بهرپی بخهین. پاشان درینه وی دایه: ده دوازده کاتژمیر کارکردن بر کوره لهیه کی وه ک شهمه به پاستی زوره. به لام شهمریکا ولاتیکی سهیر و سهمهره یه. بو نهونه شهم کوره لهیه شهش مانگ لهمهوپیش له ته که دایل و باوکیدا هاتوه بو ئیره و خه لکی ئیتالیایه. وادیته پیش چاو شهسلهن بهرگهی شهم کاره ناگرینت، گهله که لاوازه و لهسهر ئیشه کهی خهوی لیده کهویت. شهلبه ته که سینکی جدییه، بینگومان شه گهر شهش مانگی دیکه لیره یاخود له ههر شوینینکی دیکهی شهمریکادا کار بکات، شهش مانگی دیکه لیره یاویکه، چهندین پیشکهوتنیکی بهرچاو به خویه وه ده بینیت، له ماوه ی پینج سالدا بو خوی پیاویکه، چهندین کاتژمیر سه باره ت بهم که سانه ده توانم قسه تو بکه م. تو وه ک شهوان نیبت، چونکه هه ر له کاتژمیر سه باره ت بهم که سانه ده توانم قسه ت بو بکه م. تو وه ک شهوان نیبت، چونکه هه ر له گیستاوه بو خوت پیاویکه تی وانیه ؟!"

كارل گوتى:" مانگيّكى ديكه دەبمه شازده سالّ."

سەرپەرشتيار گوتى:" كەوايە هێشتا نەبوويتە شازدەسان، بەلام نيگەرانى ناوێت."

کاتیک گهیشتنه دواههمین نهو می باله خانه که، سهرپه رشتیار کارلی بو ژیر ههوره بانه که رینمایی کرد. دیواری ژووره که لار بوو، به لام دوو گلوپیان له ژووره که دا کردبوه و و به م

هۆيەوە ژوورەكە لەرادەبەدەر جوان دەھاتە پێش چاو. سەرپەرشتيارى چێشتخانە گـوتى:" كـه كەلوپەلى ناو ژوورەكە سەرت سورنەمێنێ، چـونكە ئـهم ژوورە لەسـەر ژوورەكانى ئۆتێلەكـه حيساب ناكرێت، بەلكو له ژوورە تايبەتەكانى خۆمن، سـێ ژوورى لـهم جـۆرەم ھەيـه، بۆيـه هەرگيز وابير نەكەيتەوە دەبيتە ھۆى وەرەزيم."

دەرگاى ناوەراستى ئەم ژوورە دادەخەم تاكو بە تەنيا بىت. ھەلبەتە بەيانى كە دەكەرىتە سەركار ژوورى تايبەتت پىدەدەن، ئەگەر دۆستەكانت لەگەلتدا بهاتنايە، ژوورىكى گەورەى ھەورەبانەكەم پى دەدان. بەزۆرى خزمەتكارانى ئۆتىلەكە لەوينىدەر دەخەرن، بەلام چونكە ئىستا تەنيايت، باشتر وايە لىرە بىينىتەوە، ئەگەرچى جگە لە قەنەفەيەك ھىچى دىكەى لى نىيە تاكو لەسەر بخەوى. ئىستا بەباشى بخەوە و پشوو بدە، تاكو بەيانى بتوانى ئىش بكەيت. بەيانى كارەكەت زۆر قورس نىيە."

" بەراستى سوپاسى دانسۆزىتان دەكەم."

سهرپهرشتیار که له تهنیشت دهرگاکهوه راوهستابوو، گوتی:"سهبرکه، نابینت بهیانی لینگهرینم زوو خهبهرت بکهنهوه." پاشان بهرهو لای نهو دهرگایه چوو که له ناوهوه بهسهر ژوورینکی دیکهدا دهکرایهوه، تهقهی لیدا و گوتی:" تریز!"

تايپيسته كه گوتى: "به لني، خانم. "

"بهیانی کاتی مین خهبه ده کهیته وه، به و لای راره وه که او وه وه، له ناو شهم ژووره دا میوانیکمان خهوتووه و زور ماندووه." کاتی نهم قسانه ی ده کرد بزهیه کی بی کارل کرد و گوتی:" تیگهیشتی؟"

"بەلىي، خانم."

" باشه ئيستا شهوباش. "

"شەوباش."

سهرپهرشتیار گوتی: سالانیکه زور به خراپی خهوم لیده کهویت. حهقمه لهبارودوخی ئیستام رازی بم، پیویست ناکات نیگهران بم، بهلام نیگهرانییه کانی رابردووم لیناگهرین ئاسووده بم. ئهگهر کاتومیر سی و نیو خهوم لیکهویت بهخت یارم بووه، چونکه دهبیت بهلانی زورییهوه کاتومیر پینج و نیو لهسهرکاره کهم بم، دهبیت زور بهئارامی له خهو ههانمسینن، تاکو میشکم لهوه زیاتر ماندوو نهبیت. ههانبهته تریز خهبهرم ده کاتهوه، ئیستا نهوه یکه پیویست

بوو پیم گوتی، به لام هیشتا لیرهم. شهوباش. "سهرباری قه لهوییه کهی به چاپووکی له ژووره که و ده در که و ت.

كارل ئيستا زور حهزي دهكرد بخهويت، چونكه به دريدايي روز ماندوو ببوو. شوينيكي باشتر لهم شویّنهی بو خهویّکی دریّر و بیّدابران دهست نهدهکهوت. ههانبهته ئهم ژوورهش زوّر بوّ خهوتن گونجاو نهبوو، چونکه له راستیدا ژووری دانیشتنی سهریهرشتیار بوو، یان له راستیدا ژووري پیشوازي له میوان بوو. ئهو شهوه لهبهر ئهو شوینیکي دهست به ئاوگهیاندنیان له ژووری کارکردنه که دانابوو، ههستی نهده کرد میوانیکی رهزاقورس بین، به لام ههستی ده کرد بهباشی چاودیری دهکهن. جانتاکهی بهساغ و سهلامهتی له ژوورهکه دانرابوو، دهمینک بوو شوپننکی وهها دلنیایی به نهسیب نهببوو، لهسهر کومیدیکی نزمدا دایاننابوو، یارچهیهك خوري حوارخانهيان بهسهردا دابوو. له ژووره كهدا چهند وينهيه كي لهجوارچينوه گيراو هه لۆاسرابوو، كاتى كارل چاوى به ژووره كه دا دەگيرا لەبەردەم وينه كاندا راوەستاو تەماشاي کردن، زوربهی زوریان وینهی کون بوون، به زوری وینهی کچگهل بوون. له یهکیك له وینهکاندا كچگەل جلى تەسكيان لەبەردابوو ھەموويان كلاۋى چكۆلەيان بەلارى لەسەر كردبوو و دەستى راستيان لەسەر دەسكى چەترە ھەتاوپيەكانيان دانابوو، دياربوو لـە كاتى گرتنى وينەكـەدا كچەكان رووبەرووي وينهگرەكە راوەستابوون، بەلام تەماشاي چاوي وينهگرەكەيان نەكردبوو. لە ناو ويّنهي يياوه كاندا ويّنهي سهربازيّكي لاو سهرنجي كارلي راكيّشا، پياوه كه كلاوه كهي لهسهر میزه که دانابوو و به قره رهش و یژنه کانیه وه ره پوره ق راوه ستابوو و به شیره یه کی مات و سهركوتكراو به لأم بيشه رمانه تهماشاي ييشهوهي دهكرد. جله فهرمييه كاني كابرا به خالي ئالتوني رتوش كرابوو. ييدهچوو خانمي سهريهرشتيار همهموو ئمه وينانهي لمه ئمهوروياوه هێنابێت، به ههڵدانهوهي وێنهکان دهکرا راستي ئهمهت بو دهرکهوێت، بهلام کارل نهيدهويست دەست لەوپنەكان بدات.

کارل حهزی ده کرد وینهی دایك و باوکیشی که برپاربوو بوّی بگیرنهوه وهك ئهم ویّنانه لـهم ژوورهدا هه لواسیّت.

چونکه نهیده ویست ئه و کچه ی که له ژووره که ی ئه ودیو خه و تبو و بیندار بکاته وه، به بینده نگی ته واو سه رتاپای خوّی شورد، له سه رقه نه فه که راکشا تاکو بخه ویّت، له ناکاو به هیّواشی له ده رگاکه درا. نهیده توانی یه کسه ربزانیّت له کام ده رگا دراوه، رهنگه له ده رگادانیّکی به ریّکه و تبیّت. یه کسه رله ده رگاکه نه درایه وه، کاتی له ده رگاکه درایه وه

تاراده یه خدوی لیک هوتبوو. به لام شه مجاره یان له وه دلنیابوو ده نگه که له ده رگای تاییسته که وه ده دریّت. کارل هینواش هینواش به ره و لای ده رگاکه چوو و له کاتیک دا هه ولنی ده دا ده نگه که تریّز خه به رنه کاته وه که له ژووره که ی نه و دیو بوو، له سه رخو گوتی: "شتیکت ده و تریّ: "

دەستبەجى كەسىك وەك ئەو لەسـەرخۆ گـوتى: دەكـرى دەرگاكـە بكەيتـەوە؟ دەرگاكـه داخراوه. "

كارل گوتى: "بيْگومان، تەنھا ريْگەم بدەن جلەكانم لەبەر بكەم. "

پاش کهمیّك راوهستان کچیّك گوتی: "پیّویست ناكات جلهكانت لهبهر بکهیت، دهرگاکه بوّ من بکهرهوه و پاشان بروّوه ناو نویّنهکهت، کهمیّك چاوهروانیت دهکهم."

کارل گوتی:" باشه." دەرگاكەي كردەوە و لە ھەمان كاتدا گلۆپى ژوورەكــەي داگيرســاند. پاشان بە دەنگيكى تارادەيەك بەرز گوتى:" ئيستا لەناو نوينەكەمدام."

تایپیسته که به هه مان ئه و جلانه وهی که له نووسینگه که دا له به ریدابوو، له تاریکییه که وه هاته ژووری، دیاربوو تا ئیستا بیری له خه و تن نه کردبووه وه.

کاتی تایپیسته که گهیشته لای قهنه فه کهی کارل کهمیک سهری دانه واند و گوتی: " داوات لی ده کهم لیم ببووری و تکات لیده کهم هاتنم بو لات به کهس نه لییت. زور وه رزت ناکهم، ده زانم زور ماندوویت. "

کارل گوتی: "نا زوّر ماندوو نیم، به لاّم لاموایه ئهگهر جله کانم لهبهرکردایه باشتر بوو." لهبهرئهوه ی جلی لهبهردا نهبوو ناچاربوو دریّژ راکشیّت، تاکو ملی داپوّشیّت. کچه له کاتیّک دا لهناو ژووره که دا به دوای کورسیدا ده گه را، گوتی: "ههر یه ک دهقیقه داده نیشم، ده توانم له ته نیشت قهنه فه که وه دانیشم؟ "کارل سهری بو لهقاند. کچه ئه وه نده کورسییه که ی له قهنه فه که نزیک کرده وه، کارل ناچاربوو خوّی بنووسیّنیّت به دیواره که وه تاکو بتوانیّت ته ماشای بکات. کچه روخساری خره و جوانکیله بوو، به لاّم ته ویّلی به رز ده هات ه پیش چاو، رهنگ به هوّی موّدیلی قژیه وه بیّت، بیّگومان شهم موّدیله قژه شی لیّنه ده هات. جله کانی زوّر لیّره پاکوخاویّن بوون و ده سریّک له ده ستی چه پیدا بوو ده یگوشی. پرسی: "به نیازی زوّر لیّره بیّنیته وه؟"

كارل وه لأمى دايهوه:" هينشتا بهتهواوى ليره نيشتهجي نهبووم، بهلام وابزانم زور ليسره دهمينههوه."

کچه له کاتیکدا به دهسرهکهی دهموچاوی پاك دهکردهوه، گوتی:" زوّرباشه، من لیّـره زوّر هست به تهنیایی دهکهم."

کارل گوتی:" سەرم سوپ دەمیننی ا مەگەر سەرپەرشتیار لەگەلت زۆر میهرەبان نییه ؟، هەرگیز وەك كارمەندیك هەلسوكەوتت لەتەك ناكات. خو من وامدەزانی خزمن."

کارل گوتی:" دهبی کارکردن لیره زور قورس بیت، له خوارهوه کورهلمیه کی ژووربهرم بینی به پینوه خهوی لیکهوتبوو."

کچه گوتی:" لهگهل ئهوهشدا بارودوخی ژووربهرهکان زوّر باشه، چونکه پارهی زوّریان پیدهدهن، سهرهرای ئهوهش ههرگیز بهقهد ئهو کچانهی که له چیّشتخانه کارده کهن ماندوو نابن. به لاّم تهنیا جاریّك له ژیانه الله بهخت یارم بوو، چونکه روّژیّکیان سهرپهرشتیار بو میوانییه کی گهوره پیّویستی به کچیّك بوو که دهسری سهر سفرهکان ریّکوپیّك بکات، ئهم کاره دهبوو یه کیّك له کچه کانی چیّشتخانه که ئه نجامی بدات. ئیستا نزیکه ی په نجا کچ له چیّشتخانه کهدا کار دهکهن و خوّشبه ختانه بو نهم کاره منی هه لبرژارد. سهرپه شتیار زوّر له کارکردنم رازی بوو، چونکه ههمیشه له ریّکوپیّککردنی دهسری سهر سفره کاندا به باشی

²¹⁻ brechtole.

pomerania - ۲۲ تا pomerania پیشتر شاریک بووه له باکووری روّژههلاتی ئەلمانیا، بهلام ئیستا دەکەویته باکووری روّژهاوای نەمسا.

کاره که م راده په راند. له و روّژه وه خانم منی له لای خوّی هیّشتووه ته وه و قوّناغ به قوّناغ شـتی فیّر کردووم. "

كارل پرسى:" كەوايە كارى نووسينت گەلەك زۆرە؟"

کچه گوتی: "ئۆی گەلەك. زۆر زیاتر لەوەی كه تۆ بیری لیده كەیت هوه، خۆت ئەمشهو بینیت تا كاتژمیر یازده و نیو كارم دەكرد، بەزۆری ئەمە كاری ههموو رۆژیکمه. هەلبەت هەمیشه تایپ ناكهم، چونكه هەندی جار بۆ ئەنجامدانی هەندی كار دەمنیرن بۆ شار. "

كارل پرسى:" ناوى ئەو شارە چىيە؟"

كچه گوتى: "چما ناوى نازانى؟ ناوى رامسزه. "

كارل گوتى:" گەورەيە؟"

كچه وهلامى دايهوه:" زور گهورهيه، من حهز ناكهم زور بروم بو ئهويندهر. به لام ناتهويت بخهويت؟"

كارل گوتى:" نا، نا، هێشتا پێت نهگوتم بۆ هاتووى بۆ لام؟"

"لهبهر ئهوهی هیچ کهسیّك نییه قسهی لهتهك بکهم، گلهیی لهکهس ناکهم، بهلام له راستیدا لیّره کهسیّك نییه دهردهدلّی لا بکهم. خوّشحال ده بم دواجار کهسیّك بدوزمهوه ریّگهم بدات قسهی لهتهك بکهم. ئهمرو که له هولهکهدا بینیمت، دهمویست بچم سهرپهرشتیار گاز بکهم، بهلاّم دواتر بینیم تو بو ههمبار ده بات."

كارل گوتى:" ئەو ھۆلەتان شوينيكى ترسناكە."

کچه که گوتی: من لهم روّژانه دا ته نانه ته هوّله که نابینم، ته نیا ده مویست پیّت بلیّم سهرپه رشتیار به قه د دایکم له گهلم میهره بانه. به لاّم جیاوازی پیّگه ی کاره که مان نه وه نده زوّره که ریّگه م پیّنادات ثازادانه له گهلی بدویّم. کاتی له ناو چیّشتخانه بووم، دوّستگهلیّکی چاکم هه بوون، به لاّم نه و هاورپیانه م ماوه یه که نیّره یان به جیّ هی شتوه و مین کچه تازه هاتوه کان ناناسم. له هه مان کاتدا زوّر جار بیرله خوّم ده که مه وه کاره ی نیّستام له کاره که ی پیشوه ناناسم. له هه مان کاتدا زوّر جار بیرله خوّم ده که ناتوانم نه م کاره م وه ک کاره که ی پیشوه بیشی و رایه ریّنم، سه ریه ده خاته سه ر، به راده یه که ناتوانم نه م کاره م وه ک کاره که ی پیشوم به باشی رایه ریّنم، سه ریه رشتیاریش ته نیا له خیری خوّی لیّره گلی داومه ته وه. به هه در حال سکرتیّری بروانامه ی ده ویّت و منیش نیمه. به داخه وه م که نه مه م گوت، به لاّم زوّر به ی کات هه ست ده که خه ریکه شیّت بم. "کچه نیّستا نیدی ناروزیابو و هه ژده ره هم ده خدم ده کیرد، له به رشده وی کارل ده سته کانی له ژیّر چه رچه فه که دا بوو، به رده وام ده ستی ده خسته سه رشانی. گوتی: "نه م

قسانه به سهرپهرشتیار نهلیّیت، شهگینا بارودو خم تیّکده چیّت، سهرباری شهوه ی به کارکردنه کهم ناره حهتی ده کهم، نامهویّت لهملاشهوه نهزیه تی بدهم، بهرگهی شهم ههموو شهزیه تی و نازاره ناگریّت."

كارل وهلامي دايهوه: "دلنيابه هيچي پي ناليم. "

کچه که گوتی: "باشه، تو نابیت لیّره بروّیت، ئه گهر بتهویّت ببیته هاوریّم، خوّشحال ده بم. ههرکه بینیمیت ههستم کرد ده توانم متمانه ت پی بکهم. له گهلا ئهوه شدا - ده بینیت چهنده ده روونم به دگومانه - ده ترسم سه رپه رشتیار تو له جیاتی من بکاته تایپیستی خوّی و دواتر من بکاته ده ده ره وه. کاتی له خواره وه له نووسینگه بویت، من له ژووره کهی ته نیشتدا به ته نیا دانیشتبووم و ماوه یه خهریک بووم تاکو ئهم مهسه له یه جوّریّک له ناو میّشکی خوّمدا چاره بکهم، دواجار گهیشتمه ئه و نه نهامهی ئه گهر تو له جیاتی من نهم کاره بکهیت گهله ک باش ده بینت. چونکه به دانیاییه وه له من باشتر ده توانی سه ری لیّده رکهیت. نه گهر نه تویست کاره کانی ناو شار را په ریّنیت، نه وا مین نه خامیان ده ده م، نه گهر نه وهش نه بیت له ناو خیره تو ان به وی که به تایه به تایه به تایه به تایه تا ده توان به هیزترم."

کارل گوتی:" ئیستا ئیدی ههموو شتیکم بو روون بووه تهوه، بریاره مین بیمه ژووربه و توش ههروه که جاران تایپیست بیت. به لام ئه گهر تهنیا یه ک دانه له پلانه کانت به سهرپهرشتیار بلیّیت، ئهوه ی که ئهمشه و پیّیت گوتم، ئه گهرچی به گوتنی نیگهران ده بم، ههمووی بو سهرپهرشتیار باس ده کهم."

شیّوازی قسه کردنی کارل ئهوهنده تریّزی ترساند، لهسهر کورسییه کهی کهوته خوارهوه و دهستی کرد به گریان و به چهرچهفه کهی کارل ده موچاوی شارده وه.

كارل گوتى:" مەترسە، ھيچى پى نالنىم، بەلام نابىت تۆش ھىچى پى بلىيى. "

کارل ئیدی چارهیه کی نهبوو جگه لهوه ی که مینک له ژیر چهرچه فه کهیه وه بیته دهره و و به هیواشی نه وازشی دهسته کانی کچه بکات، به لام له و کاته دا هیچ وشهیه کی شایسته ی به مینشکدا نه ده هات و ته نیا ئه وه ی به زهییندا هات، ئه م کچه چه نده به دبه خته! دواجار ئه وه نده دلی کچه ی دایه وه که شهرمه زار بوو له وه ی بگریت، به چاوین کی منه تباره وه نیگای له کارل بری و ئاموژگاری کارلی کرد که به یانی دره نگ له خه و هه ستینت، به لینی دایه ئه گه درفه تی هاییده ستینت، به لینی دایه نه گه درفه تی هه بینت، کاتؤمیر هه شت دیت له خه و هه لیده ستینت.

كارل گوتى:" تۆ زۆر بەجوانى مرۆ بيدار دەكەيتەوه!"

کچه گوتی: "بهلیّ، ههندی کار به باشی ئهنجام دهدهم. "دهستی وهك نیشانهی مالئاوایی ورده ورده لهسهر چهرچهفه که برده دواوه و به بلهزی گهرایهوه بو ژووره کهی.

بهیانی ههرچهنده سهرپهرشتیار به کارلی گوت بیروات به شاردا بگهریّت، به لام کارل پیداگری لهسهر نهوه ده کرد یه کسهر دهست به کار بکات. به سهرپهرشتیاری گوت دواتر ده رفعتی زوّره که به ناو شاردا بگهریّت. به لام له نیّستادا گرنگترین شت بوّی نهوه به دهست به کار بکات، چونکه پیّشتر له نهوروپا ههر له خوّرا وازی له کار هیّنابوو، نیّستا له سهرهتاوه دهستی به کار ده کرده وره نهوریش کاری ژووربهری. که نهگهر هاوتهمه نه کانی که سیّکی پیهوپایه خواز بوونایه چاوه ریّی پیّگهیه کی بالاتریان ده کرد. پیّویست بوو له سهرهتاوه وه ک ژووربه ریّک دهست به کار بکات، له هه مان کاتدا پیّویست بوو به خیّراییه کی له راده به ده راده به ده کار کردنی به رز بکاته وه. کام کاته دا گهرانیّکی بیّسوود به ناو شاری رامسزدا لهزه تی پیّنه ده به خشی. ته نانه تریّز پیّشنیاری نهوه ی کرد گهرانیّکی کورت به ناو شاردا بکهن، رازی نه به وو.

نهیده توانی له شه ری ئه و گومانه رزگاری بینت که ئهگهر زور به چاکی کار نه کات، روزید ک دادیت ئه وه نده بینیت دوچاری چاره نووسی دلامارش و رابینسون ده بینت.

بهرگدووری ئۆتىللەكە قاتىكى فەرمى ژووربەرى بە بەرى تاقى كىردەوە، تاكو بە پىنى قەدوبالى چاكى بكات. قۆپچە قەرەخ ئالتونىيەكانى قاتە فەرمىيەكە درەوشانەوەيەكى تايبەتيان بە قاتەكە بەخشىبوو، بەلام كاتى كارل لەبەرى كرد كەمىنىك ھەل لەرزى، چونكە بىن باخەلى قاتەكە ئارەقەى جەستەى ژووربەرەكانى پىنىترى پىندا وشكبووەوە، بەم ھۆيەوە قاتەكە ساردو زېر و لە رادەبەدەر تەر بوو.

بهرگدووره که دهبوو چاکهتی قاته که به تایبهتی لای سنگییه وه بو کارل گهوره بکاته وه، چونکه له و ده چاکهته ی که تاقی کردبووه وه تهنانه ت یه کیکیان بو بهری نه دهبوو. به لام ههرچه نده قاته که ته ته ته و دوورینه وه ی تازه ی پیویست بوو، ههرچه نده بهرگدووره که له ئه ندازه گیریدا سه ختگیر بوو - دووجار پاش نه وه ی جله کانی ته واو بوو، بو به ری ریک نه بوو ئه ندازه گیری قاته که که متر له پینج خوله کی خایاند. کاتی کارل له دوکانی بهرگدووره که هاته ده ره وه پانتو له ته سکه کانی له بهرگردبوو و به سهریشیدا چاکه ته که ی پوشیبوو، به لام به پیچه وانه ی دانیایی یه کجاره کی بهرگدووره که قاته که ی بو ته سک بوو. جله کانی را رایان کردبوو

بەردەوام ھەناسەى قوولنى ھەلدەكىنشا تاكو ئەرخەيان بىنت لەوەى بەم جلە تەسكانەوە ھىنشاتا دەتوانىت ھەناسە ھەلمۇرىت.

ياشان چوو خوّی به و سهرکاره ناساند که برياربوو له ژير چاوديري ئهودا کار بکات. سەركارەكە پياويكى بارىكەلە و قەدوبالاجوان و كەپور گەورە بوو، تەمەنى لـە چـل سـالا بهرهوژوور بوو، ئهوهنده سهرقال بوو تهنانهت كاتى نهبوو يهك قسه لهگهل كارل بكات، زەنگىڭكى لىندا تاكو ژووربەرنىك گاز بكات. كاتى ژووربەرەكە ھات، بەرنىكەوت ھەمان ئەو ژووربهره بـوو کـه کـارل دوێـنێ لـه رارهوهکـهدا بینیبـووی. سـهرکار کرێکارهکـهی بـهناوه بچووکهکهیهوه بانگ کرد که ناوی جیاکۆمۆ(۲۳) بوو، ماوهیهکی پیچوو تا کارل بتوانیت ناوی ئەم كريكارە فير بيت، چونكە ناوەكەي بە ئينگليزى بۆ كارل بەئاستەم گۆ دەكرا. سەركارەكە فەرمانى بە ژووربەرەكە كرد، ھەموو ئەركەكانى ژووربەرنىك بە كارل بناسىينىن، بەلام ئەم کورهلهیه ئهوهنده شهرمن و به پرتاو بوو، که کارل لهو شتانهی که نیشانی دهدا هیچی حالی نهدهبوو. بينگومان جياكۆمۆش نيگهران بوو. چونكه ديار بوو لهبهر كارل لـه سـهر كارهكـهي لایان بردووه، له جینی ژووربهری کاری یارمه تیدانی یاککهره وه کانی ژووره کانیان ییدا بوو، بهلام جیاکومو به هوی نه زموونی کارکردنیه وه، نهم نیشه ی به بی نرخ ده زانی و ناماده ش نەبوو ئەزموونەكانى خۆي بۆ كارل باس بكات. گەورەترىن نىگەرانى كارل ئەوە بوو، كە تيڭەيشت ژووربەر ھىچ كارىك لە بارى ئامىرەكانى ژووربەرىدا ئەنجام نادات، جگە لەوەى كە یه نجه بنیت به دوگمه یه کی ژووربه ره که دا و وه رینی بخات. له ههمان کاتدا ئه گهر ئامیری ژووربهرهکهش بشکیت میکانیسته کانی ئۆتیله که چاکی دهکهنه وه. بو غوونه کریکاریکی وه کی جیاکۆمۆ لەماوەی شەش مانگ كاركردني لەسـەر ئاميري ژووربـەري، تەنانـەت مۆليـدەي ژیرزهمینه که و دوو دهزگای ناوهوهی ژووریهره کهی ههرگیز نهینیبوو، ئهمه له کاتیکدا که جياكۆمۆ دەيگوت بينينى ئەم دەزگايانەي زۆر بەلاوە خۆشە. لەراستىدا كارىكى لـەم چەشـنه که کهسیک دوازده کاتژمیر به شهو یان به روز کار بکات، ئهوهنده نارهحهت بوو، که به ییپی قسەي جياكۆمۆ ئەگەر ئەو كەسە ھەندېجار بە يېۋە نەخەرىت ناتوانىت بەرگەي ئەم ھەممور كاركردنه بگريت. كارل لهمبارهيهوه هيچ قسهيهكي نهكرد، بهلام باش دهيزاني دهركردني جياكۆمۆ لەسەركارەكەي لەبەرى، ئەوە بووە كە بە ييوە خەوتووە.

23- giacomo.

کارل گهلهك خوشحال بوو بهوهی نهو ژووربهره یکه بریاربوو نهو کاری تیدا بکات، تایبهت بوو به نهومهکانی سهرهوه، نهم ژووربهره بهدوور بوو له مشتهرییه دهولهمهنده کان، مشتهرییه کان ههتا دهولهمهندتر بوونایه سهختگیرتر بوون. به لام نهم ژووربهره به پیچهوانهی ژووربهره کانی دیکهوه ساده بوو و کهسینکی تازه کار بهزوویی ده پتوانی فیری ببیت، بو کهسینکی تازه کار باش بوو.

له دوای حهوتووی په کهمهوه کارل راهات بهباشی کاره کهی راپهرینیت، بهشه ئاسنینه کهی ژووربهرهکهی کارل له ههموو ژووربهریکی دیکه پاکوخاوینتر و درهوشاوهتر بوو، هیچکام له سي ژووربهره کهي ديکه به ژووربهره کهي کارل بهراورد نهده کران، ئهگهر ئهو کورهي که له سهر ههمان ژووربهر لهگهل کارلدا کاری ده کرد، کهسیکی سهرهرو نهبووایه و هاوبهشی کاری یاککرنهوهی ژووربهرهکهی بکردایه و پهیرهوی له ئاگادارکردنهوه راشکاوهکانی کارل بکردایه، ئەوا ژووربەرەكەيان لەوەش ياكوخاو<u>ن</u>نى*تر و درەوشاوەتر دەبوو. ئەم كورە ناوى رين*ێل^(۲۰) بــوو و خەلكى ئەمرىكا بوو، ميردمندالنيكى لە خۆرازى و چاورەش و بيحال بوو، گۆناكانى تاراده پهك به قوولاييدا چووبوون. جليكي جواني هه بوو شهواني پشوو له بهري ده كردن و بۆننكى خۆشى له خۆى دەدا و بۆ شار وەرىدەكەوت. ھەنىدىجار داواى لىه كارل دەكىرد لىه جیاتی ئه و کار بکات، دهیگوت گرفتی خیزانیم ههیه، به لام کارل له و دژیه تییه ی که له نیوان خۆرازاندنهوهی و بیانووهکهیدا دهیبینی گزیّی نهدهدا. سهرباری ههموو ئهمانهش کارل خوّشی ليّده هات. كاتي به جله شيكه كانيه وه شهوى به راله چوونه ده ره وهى له لاى ژووربه رهكه دا رادهوهستا و دهستكيشهكاني له دهست دهكرد و ههمان بيانووي دههينايهوه و پاشان له رارهوه که دهچووه دهرهوه، کارل خۆشحال دهبوو. لای کارل شتیکی ئاسایی بوو که لهسهرهتای كاركردنيهوه لهم ريّگهيهوه يارمهتي هاوكاره بالأدهستهكهي بدات، بهلام نهيدهويست ئهم پارمهتیدانه بن باریکی ههمیشهیی بگوریت، چونکه بردنهسهرهوه و هینانهخوارهوهی يشوودان نهدهمايهوه.

له پاش ماوه یه کارل ههروه کو چون له ژووربه ره کانی دیکه چاوه روان ده کرا، فیری ئه وه بوو سهری ریز بو مشته رییه کان دانه وینیت و له چاوتروکاندنیکدا پاداش و هرگریت. پاره ورده کانی

24- rennel .

له گیرفانی هیّله که که یدا ده شارده وه، هیچ که سیّکیش به روخساریدا نهیده زانی ئه و یاره یه ی که بهدهستی هیّناوه چهنده؟ لهبهرئهوهی ژنان زور نیگهرانی ئارایشت و جوانی و کلاو و جله كانيان بوون، بهناچارىيەوە لە يياوان كاتىكى زۆرتريان دەويست تاكو سوارى ژووربەرەكـ بن. کارل ینشوازی له ژنان دهکرد و دهرگاکهی بن دهکردنه وه و پاش نهوهی نهوان سوار دهبوون له دوايانهوه ده چووه ناو ژوورېه ره کهوه. کارل له کاتي سه رکهوتني ژوورېه ره که دا له نزيك دەرگاكەوە رادەوەستا، چونكە ئەوە شوپنىنك بوو بچوكترىن وەرەزى بۆ ھىچ كەسىنك دروست نهده کرد، کاتی دهچووه ناو ژووربه ره کهوه پشتی لهو که سانه بوو که لهناو ژووربه ره که دا بوون. لهازی دەرگای ژووربەرەكەی به جۆرنىك به دەستەوە دەگىرت، ھەركى ژووربەرەكى دەگەيشىتە نهزمي مەبەست، بي ئەوەي ھىچ تەكانىك بخوات يەكسەر دەرگاكەي بۆ دەكرايەوە. لـ كاتى وەرىكەوتنى ژووربەرەكەدا بەدەگمەن رىدەكەوت كەسىك دەست بخاتە سەرشانى و يرسىيارىكى ليّ بكات يان زانيارييه كي ليّوه ركريّت، ئه كهر يرسياريّكيشي ليّبكرايه، ئاورى دهدايهوه، وهك بلّنی چاوهریّی ههمان پرسیاری کردبیّت، هوشیارانه به دهنگیّکی بهرز وهلاّمی پرسیارهکهی دەدايەوه. بەزۆرى لە ياش ھاتنەوەى خەلكى لە شانۆ يان گەيشتنى شەمەندەفەرى خيرا، سهرهرای زؤری ژووربهرهکان، وهها سهرقال دهبوون، که کارل ههرکه ژمارهیه کهسی ده گایانده نهومی سهرهوه، ناچار بوو خیرا بگهریتهوه خوارهوه تاکو ئهو کهسانهی که له خوارهوه راوهستابوون سواری ژووربهره کهیان بکات و بیانباته سهرهوه. به راکیشانی ئهو کیبله سیمیهی که به ناوهوهی ژووربهره که دا ره د ببوو، کارل دهیتوانی خیرایی ژووربهره که زیاد بكات، هه لبهته به ييني ياساكاني ئۆتىللەكە خيراكردنى ژووربەر ياساغ بوو، له ههمان كاتدا دەشيانگوت مەترسىدارە. كاتىك ژووربەرەكە پر بوواپە كارل ھەرگىز ئەم كارەي نەدەكرد، به لام هه رکه ده گهیشته نهو می سه ره و و ریبواره کانی داده نا، له کاتی گه رانه و هیدا بی شه وهی گومان بكات، وهك مهلهواننك به خنرايهكي بههنز و هاوئاههنگ كنبلهكهي رادهكنشا، له ههمان كاتدا دەبزانى هەموو ژووربەرەكانى دىكەش ژوورىـەرەكانيان خبرا دەكـەن، كـارلىش نەپدەوپست رئبوارەكان ژووربەرەكانى دىكە بيانبەنـ سـەرەوە. ھەنـدىك لـە ميوانـەكان كـە ماوهیهك دهبوو له ئۆتىللەكەدا نىشتەجىبوون- كە نموونەیان زۆر بوو- كاتى كارلىان دەسىنى هەندېخار به بزەيەك تېيان دەگەياند كە ئەو بە ژووربەرى خۆيان دەزانن. كارل ئەم دلسۆزى نواندنهی به ویقارهوه به لام به ههستیکی خوبهزلزانییهوه یهسهند دهکرد.

هەندى جارىش ئەگەر بە يېچەوانەي دۆخى ئاساپيەوە يەلەي نەبووايە، ئەگەر كارېكيان يى بسپاردایه رایده پهراند، بو غوونه ئهگهر پهکیک له مشتهرییه کانی ئوتیله که شتیکی له ژوورهکهیدا بهجی بهیشتایه و تاقهتی نهبووایه بروا بیهیننیت، کارل بوی دههینا. به تهنیا وهك بلّێې ژوورېهرهكه تاييهت بينت بهوهوه سهرې به ژوورهكهدا دهكرد و دهچووه ژووري ئــهو مشتەرىيەى كە بۆ شتەكەي ناردبوو، لە ژوورەكەدا شتگەلى وەھا سەيروسەمەرى دەبىنى كە تا ئەو كاتە ھەرگىز نەپبىنىبوون، شتەكان بەملاوبەولادا يەرشوبلا و ببوونەوە يان بە عەلاگەي جله كاندا هه للواسرابوون. له ژووره كه دا بوني سابووني تايبه ت و عه تر و مه عجوني نه ناسراوي ددانی ههلادهمژی، ههرچهنده مشتهرییهکان ناونیشانیکی دیاری شتهکانیان ییده دا و ئهویش بن ئەوەي ساتىك دوابكەرىت، شتەكانى دەدۆزىيبەوە و دەگەرايەوە. زۆرجار لەوەي كە كارىكى دەرەودى ئۆتىللەكەپان يېرانەدەسپارد نىگەران دەبوو، چونكە ئەم جۆرە كارانــە خزمــەتگوزارى تايبهت يان يهيكي تايبهتيان ههبوو كه يهياميان يعي دهناردن، ئهم كهسانه ياسكيل يان ماتۆرسكىليان ھەبوو. گرنگترين ئەركىكى قورس كە كارل دەپتوانى رايپەرىنىپت، ھەنـدىجار ئەركى گەياندنى يەيامىك بۆ ھۆلنى قومارخانەكە يان نانخواردن بوو. لە ياش شىفتىك كاركردن که دوازده کاتژمیر بوو، سی روز له کاتژمیر شهشی یاشنیوهرووه و سی روزیش له دوای شهشی به پانیپه وه کاری ده کرد، ئه وه نده ماندوو ده بوو، بی گرنگیدان به هیچ که سیک یه کراست ده چووه ژووری نووستن و لینی ده خهوت. لهو ژووره دا ده نووست که تاییدت بوو به ژوورېهرهکانهوه. په پېچهوانهي پيرکردنهوهي پېشووپهوه بزې دهرکهوت پهرېوهېهري چېشتخانه ئەوەندە دەسترۆپشتوو نىيە. ھەولنى دابوو ژوورىكى تاپبەتى بۆ بگرىت، ئەگەرىشى ھەبوو لـەم كارەدا سەركەوتن بە دەست بهينين، بەلام كاتى كارل تىگەيشت ئەم كارە چ كىشەيەكى بهدواوهیه و بهریوهبهری چیشتخانه ناچاره بو ههمیشه لهبهر کارل تهلهفون بو سهرکارهکه بكات، كه زور سهرقال بوو، بوّیه به یهسهندكردنی نهم ژووره تایبه ته ملی نهداو بو نهم مهبهسته سهریهرشتیاری چیشتخانهی رازی کرد، به سهریهرشتیاری گوت نایهویت ژوورېهرهکاني ديکه بهم هۆپهوه ئيرهيي يي بېهن.

شوقهی ژووربهره کان بو شوینی خهوتن به هیچ شیوهیه شیاو نهبوو، چونکه هه ر ژووربهریک لهماوهی دوازده کاتژمیر پشوودا، کاتیکی تایبه تی بو خواردن و خهوتن و سهرگهرمی و رابواردن و کارگهلی دیکه ههبوو، بهم هویهوه شوقه کهیان ههمیشه پر بوو له هاتوهاوار و شیواوی. ههندیک له ژووربهره کان ناچار بوون بهتانیه کهیان بهسهریاندا بدهن تاکو گونبان بشارنهوه و هاتوهاواری ناو شوقه که نه نه نه که در که سنک له مانه راچله کبانه وه ها هاتوهاواري دەناپەوە كە ھەرچەندە ئەوانى دىكە لـ خـ موپكى قولدابووناپـ رايدەچـلەكاندن. زۆربەي ژووربەرەكان يىيياين ھەبوو كە وەك جۆرنك حەز بە كەلوپەلى جوان بەكاريان دەھننا، کارلیش بو خوی پایینکی پهیدا کرد و بهخبرایی حهزی لنکرد و هورگری بوو. ههالبه ته به کاربردنی جگهره ههر دووکه لکه ریک له کاتی کارکردندا قهده غه بوو و ئهوه ی لیکه وتبووه وه ههر كهسيك له شوقهدا بيدار ببوايهتهوه ياييي دەكيشا. ههريهك لـه كورەكان خهرمانهيهك دووکهل دەورى دەدا و ههموو ژوورهکه ههوریک له دووکهل دایدهیوشی. ئهگهرچی زورینهى كورهكان لهسهر ئهوه ريككهوتبوون، شهوان تهنها له سووچيكي ژوورهكهدا گلۆپ داگيرسينن، به لام به کردهیی پهیرهویان لی نهده کرد، چونکه ئهگهر پهیرهویان لیبکردایه، ئهوانهی که دەپانوپست له بەشە تارىكەكەي ژوورەكەدا بخەون، دەپانتوانى بە ئارامى لىنى بخەون- ھەللىەتە ئهم ژووره گهورهیه چل چرپای تیدا بوو- له ههمان کاتدا ئهوانهی که له بهشه رووناکهکهی ژوورهکهدا بوون، دهیان توانی یاری وهرق یان زارین بکهن، یاخود همرکاریک که دهیان ویست له رووناكيدا ئەنجامى بىدەن، ئەگەر ژووربەرىك لىه بەشىي رووناكى ژوورەكەدا بوواپە و بيويستايه بخەرىت، دەپتوانى لە پەكىك لە چرپا خالىدكانى بەشە تارىكەكەدا بخەرىت، چونكە ههمیشه به ئهندازهی پیویست چریای خالنی له بهشه تاریکهکهدا وهدهست دهکهوت و هیچ ژووربەرنكىش رئگرى لە خەوتنى كەستكى دىكە لەسەر چرياكەي نەدەكرد، بەلام تەنانەت بۆ تاقه شهويٚكيش نهدهلوا ئهم ياسايه يهيرهوي لي بكريت. بو غوونه چهند كوريّك كه ههميشه سوودیان له بهشه تاریکهکهی ژوورهکه وهردهگرت تاکو وهنهوزی بدهن، دواتر ئارهزووی قومار لهسهري دەدان، ههر ئەمەش بەس بوو بۆ ئەوەي لەسەر ئەو چريايەي كە دەكەوتە نيوانيانـ موه دەست بە قومار بكەن، بۆ ئەم مەبەستەش دەستيان دەنا بە يلاكەكمى يەنا دەستياندا و گلۆپەكەيان ھەلدەكرد و بەمەش ئەو كورانەي كە دەموچاويان رووي لــه گلۆپەكــه بــوو بيــدار دەبوونەوە. ھەلبەتە ماوەيەك ئەم شان و ئەو شانيان دەكرد و رېگەيان لــە شــەوقى گلۆيەكــە دهگرت كه دهيدا له ناوچاويان. به لأم دواتر تهنيا كاريك كه له دهستيان دههات، ئهوه بوو له گهل ئهو كهسهى كه پيشتر له تهنيشتيانهوه خهوى زړا بوو دهست به قومار بكهن، بەمشپوەيە دەبور گلۆيپكى دىكەش ھەلكەن، ئەممەش دەببورە ھىزى ئەوەي لىە ھەمور شوپننیکهوه کورهکان پاییهکانیان داگیرسینن و کهسانیک که لهو دهوربهرهدا دهیانویست بخهون-که به زوری پهکیکیان کارل بوو- له جیاتی شهوهی سهر مجهنه بان سهرینه کانیان، به

ناچارىيەوە دەبوو سەريان لە ژېر سەرىنەكانياندا بشارنەوە. كاتېكىش يەكېك لە كورەكان كە نيوهشهو لهسهر چرياكهي رادهبوو، تاكو بهر له چووني بۆ سهر كارهكهي چهند كاتـژمير بـهناو شاردا بگەرىت، چۆن دەكرا كەسىك خەوى لىبكەرىت؟ چونكە لـ كاتى دەموچاوشـ ودنىدا دەستى دەكرد بە دەنگەدەنگ، لە كاتىكدا دەگەراپەوە سەر چىرياكەي ئاوى بىز ئەمبەر و ئەوبەر دەيژاند، لە كاتى پيلاو لەپيكردنيشدا نەك تەنھا زرم و بەكوتى دەنايـەوه، بـەلكو بـه توند ينيه کانی ده کوتا به زهويدا تاکو پنيه کانی به تهواوی بچنته ننو پنلاوه کانيه وه-هەرچەندە يىلاوى ئەمرىكى بەزۆرى گەورە بوون، بەلام كورەكان يىلاوەكانيان گەلەك بۆ تەسك بوو- ئەگەر دواجار بۆ خۆرازاندنەوەيان كەرەستەي يۆوپستيان دەست نەكەوتاپ، سەرىنى دەموچاوى كەستكىان بەرز دەكردەوه، كە دەمتىك بوو لە خەوراچللەكىبوو و دەيويست سهرینه کهی بو شویننیک فرك بدات. ئهم گهنجانه عاشقی وهرزش بوون، چونکه زوربهیان تەمەنيان كەم بوو حەزيان بە جەستەي جوان دەكرد، لـ هـ هـ موو دەرف متنك بـ ق جـ وانكردنى جەستەيان سووديان وەردەگرت. ئەگەر كەسپىك بەھۆى دەنگەدەنگەوە راچلەكىيايە، يېدەچوو له ناكاو له تەنىشت چرياكەيەوە چاوى لە شەرە بۆكسين بووايد، تەماشاكەران بـ كراس و شۆرتەوە لەسەر چرياكانى دەوروبەرى شەرەكە رادەوەستان و ھەموو گلۆيەكانيان ھەلدەكرد. لە یه کیّك لهم شهره بو کسینانهی نیوه شهودا، یه کیّك له شهر کهره کان کهوت به مل کارلدا و له خهو راييهراند. ههركه كارل چاوي كردهوه بيني كهيووي كوره خويناوييه، بهر لهوهي بتوانيت كاريك بكات، خوينني كهيووي كوره ههموو دوشهك و چهرچهفهكهي خويناوي كرد. كارل له ماوهی دوازده کاتژمیره پشووکهیدا، ههولنی دهدا به ههر جوریک بووه، چهند کاترمیریک بخەوپت، ھەلبەتە زۆر حەزى دەكرد لەگەل كورەكاندا بەشدارى لە بەزم و كەيفەكانياندا بكات، به لأم ههمیشه بیری ده کرده وه ئه وان پیشکه و تووترن و پیویسته ئه م به زور کارکردن و چاوپوزشیکردن له ههندی شت، قهرهبووی رابردووی بکاتهوه. بهم شیوهیه حهزی دهکرد بهئهندازهی ییویست مجهویت، تاکو له رایهراندنی کارهکهیدا دوا نهکهویت. سهبارهت به بارودو خی ژووره که هیچی بو سهرپهرشتیاری خواردنگه و تریز باس نهده کرد، چونکه کوره کانی ديكهش لهههمان بارودو خدا ئازاريان دهچهشت و سكالايشيان نهدهكرد، له ههمان كاتـدا ئـهو نارەحەتىيانەي كە كارل بەھۆي نىشتەجىنبوونىدو، لەو ژوورەدا دەيچەشت، بە بەشىنك لەو كارە دەژمیرا که کارل بەدلا و بهگیان له سەرپەرشتیاری چیشتخانهی قبولا کردبوو.

كارل حەوتووى يەكجار لە كاتى گۆرىنى شىفتى كارەكەيدا لــه رۆژەوە بــۆ شــەو بىســت و چوار کاتژمیر پشووی ههبوو، له کاتی ئهم پشووهیدا یهك دووجار سهردانی سهرپهرشتیاری چینشتخانهی دهکرد و ئهگهر ههلی بو برهخسایه له سوچیکدا یان له رارهوهکهدا تریزی دهبینی و يێكهوه قسهيان دهكرد، بهلام بهدهگمهن بۆ ژوورهكهي ترێز دهچوو. ههندێ جاريش كاتێ ترێز بۆ رايەراندنى كارنك بۆ شار دەچوو كارلى لەگەل خۆى دەبرد، ھەلبەت بە خىراپىدكى لەرادەبەدەر دەچوونە شار و دەھاتنەوە. كارل سەوەتەكەي ھەڭدەگرت و لەتــەك ترپــزدا بــۆ نزیکترین ویستگهی میترو بهریده کهوت، له چوونیاندا بو شار هینندهی ههورهبروسکهیهك خیرا بوون و ئەوەندەيان يى نەدەچوو، شەمەندەفەرەكە ھىنىد خېرا بور دەتگوت بە بۆشايدا دەچوو. هیّشتا شهمهندهفهرهکه به تهواوی رانهدهوهستا، تریّن و کارل دههاتنهخوارهوه بی شهوهی چاوەرىپى ژووربەر بكەن، لە چاوتروكاندنىكدا بە قادرمەكانىدا سەردەكەوتن، چونكە واپان ههست دهكرد ژووربهرهكه له ههنگاوه خيراكاني ئهمان زور خاوتره. پاش سهركهوتنيان له مهيدانه گهورهكهوه سهريان دهردههينا، شهقامهكان له ههردوو لاوه وهك تيشكي ئهستيرهكان دەدرەوشانەوە و قەدرەبالغى زۆرى ئۆتۆمبىلەكان ھەروەكو سىللاوتكى بەردەوام بەنبو شەقامەكاندا تىدەپەرىن. كارل و ترىز بەتەنىشت يەكدىيەوە بەرىدا دەچوون و سەريان لە فهرمانگهکان و شورگه (۲۵) و ههمبار و فروشگاکان دهدا، تاکو ئه و کارانه راپهرینن که نهده کرا به تهله فوّن ئه نجامیان بدهن، ئه و کارانه ش به زوری کرینی شتگه لیّکی بیّبه ها بوو، یان رەواندنەوەي گلەپى چكۆلە بوون. تريز پاش ماوەپەك تېگەيشت ھاوكارىي كارل بـۆ ئـەو شتیکی گرنگه، چونکه له ههندی رووهوه راپهراندنی کارهکانی بو خیراتر دهکرد.

کاتیک لهگهلا کارل پیکهوه بوون، ئیدی ناچار نهدهبوو وهک کاتهکانی دیکه چاوه پی شهو دوکاندارانه بکات که سهریان قالا بوو و بههانایهوه نهدههاتن، کارل دهچووه بهرده میزه کهیان و پلتوکیکی لهسهر میزه که ده دا تاکو کهسیک به پیرییهوه بیت. به ئینگلیزییه که تازه فیر ببوو و هیشتا تارادهیه پهیرهوی له کتیبی ریزمان ده کرد و شیوازی قسه کردنی له ناو سهدان کهسدا جیا ده کرایهوه، لهناو قهره بالاغی خه لکیدا هاواری ده کرد. نه گهر دوکانداره کانیش کهسانیکی خوبه زالزان بوونایه، له ههمباری نهینی و گهوره ی شتومه ک له پشتهوه دانیشتبوونایه، کارل بی نهوه ی هیچ گومان بکات بو لایان ده چوو. نه م کارانه ی نه له

۲۵ - شۆرگە: غەسل.

سۆنگەى بى شەرمىيەوە دەكرد نە لە سۆنگەى بەكەمزانىنى ئەركى كەسانى دىكە، بەلكو لەبەر ئەوە بوو خۆى لە پىڭگەيەكى بالادا دەبىنىيەوە، ئەم پىڭگەيەش ئەوە بوو كە ئەو كرىكارى ئۆتىلى ئۆكسىدىتاللە و خاوەنى مافىلى تايبەتە، چونكە نەدەكرا ئىزتىلى ئۆكسىدىتالا وەك مشتەرىيەكى كەمبەھا تەماشا بكرىت، بە ھەر جۆرىك بىت ترىز سەرەراى زۆرى ئەزموونى كاركردنى، زۆر پىدىستى بە كارل بوو.

کاتیک به سهرکهوتووی دهگه پانهوه، تریز له خوّشیاندا پیده کهنی و بهزوّری دهیگوت:" کارل تو دهنت ههمیشه لهگه لمدا بیت."

لهماوهی مانگ و نیویکدا که کارل له رامسز نیشتهجی بیوو، تهنها سی جار بر ماوهیه کی چهند کاتژمیری له ژووره کهی تریزدا مابووهوه. دیاره ژووره کهی تریز له ژووره کانی سەرپەرشتيارى چېشتخانە بچووكتر بوو، ھەرچېپەكى ھەبوو لە نزپك پەنجەرەي ژوورەكەپدا كەللەكەي كردبوو، كارل لە ياش مانەودى لە ژوورى ژووربەرەكان نرخىي ژوورېكىي تايپەت و ئارامى لەو جۆرەى دەزانى، ھەرچەندە ھەرگىز ئەممەى بىق تريىز دەرنەدەبرى. بەلام تريىز تنگه بشت که کارل زور حدز ده کات له ژووره کدی ئدودا بیت. تریز هیچی له کارل نهده شارده وه و له راستیدا له پاش ئه و شهوه ی که سهردانی ژووره که ی کارلی کردبوو ئیدی به لايهوه گرنگ نهبوو که نهٽنييه کاني له کارل بشارئتهوه. ترٽز مندالٽکي زوّل سوو، باوکي وهستای بهنابوو، داوای له دایکی کردبوو لهگهل تریزدا بین بو لای بو یامورنیا، بهلام وهك بلێي باوکي تهنيا ئهوهي به ئهرکي خوّي دهزاني، که داواي له دايکي بکات بيّت بـوّ لاي بـوّ يامۆرنيا، وەك بليبى ژنەى داماو و كچە نەخۆشەكەي، لە پاش بينىينى مىردەكەي لە لەنگەرگەي كەشتىي دەريادا، ئىدى زانىبووى چاوەروانىيەكانى شىتىكىان لىي سەوز نابىت، چونکه باوکی دوای ماوهیه کی کورت له هاتنیان، بئ ئەوهی هیچ شتیک بنو دایکی روون بكاتهوه، تيني تهقاندبوو چووبوو بز كهنهدا، ئيدي نه نامهيهك و نه ههواليكي خنزي بن نەناردېوون، ئەمەش زۆر جېڭەي سەرسورمان نەبوو، چونكە ئەوان بە جۆرى لە بالاخانە كرينشينه كاني كۆتاپى رۆژهه لاتى نيزيۆركدا ون ببوون كه دۆزينه وهيان مه حال بوو.

جاریکیان تریز باسی مردنی دایکی بو کارل کرد، له کاتی باسکردنه کهیدا له لای په نجه ره که له نزیکییه وه راوه ستابوو و ته ماشای شه قامه کهی ده کرد. باسی ثه وهی بو کرد که چون له شه و یکی زستاندا - ده بیت ثه وکاته تریز پینج سالان بووبیت - له کاتیکدا هم ریه که یان زمم بیله یه کی به ده سته وه بووه، به خیرایی به شه قامه کاندا ئه م ده رگاو ثه و ده رگایان کردووه

تاكو بق ئەو شەوەيان يەناگايەك بدۆزنەوە، ئەو شەوەيان بەم شيوەيە لى گوزەرابوو، ھەواپەكى سارد گڤهگڤی دهکرد و بهفر کلوکلو دهباری، دۆزینهوهی یهناگهیهك له دۆخیکی وادا هاسان نهبوو، پهکهم جار دایکی دهستی تریز دهگریت، بهلام دواتر به هزی سهرماوه دایکی دهستی له گۆ دەكەوى و دەستى تريز بەرەلا دەكات، ئىدى نازانىت تریز چ بەلايەكى بەسەردا ھاتووە، تريز زور همول دودا به تهنيا رينگهيهك بدوزيتهوه، له ههمان كاتدا ههول دودا دوستى به داویّنی دایکییهوه بهرنهبیّت. زورجار سهرسم دهدا و تهنانهت ههندی جار دهکهویّت به زهویدا، بهلام دایکی ئاگای له خوّی نهمابوو و بیّ ئهوهی بوهستیّت، بهردهوام به ریّـدا دهچـوو. ئـاخوّ كەس دەزانى لە شەقامە دوورودرى و بېكۆتاكانى نىزىۆركدا كرىوە يانى چى؟ كارل ئەزموونى زستانی نیزیۆرکی نهبوو. ئهگهر کهسیّك به پیچهوانهی رهشاباوه که بهردهوام گفهی دههات، بەرىدا بچوايە، ھەرگىز نەيدەتوانى خولەكىك چاوى بكاتەوە، رەشابا بەردەوام بەفرەكمى وەك شهلاق به دەموچاویدا دەكیشا، هەرچەندە بەریدا برۆشتایه به شوینیک نەدەگەیشت و هەر ئەمەش بەس بوو بۆ ئەوەى ئەو كەسە نائومىد بىت. مندال بە بەراورد لەگەل كەسانى گەورە باشتر بهرگهی ئهم دوخهی ده گرت، دهیتوانی له بهرامبهر رهشهباکهوه سهری بچهمینینتهوه و تهنانهت له شهركردن لهگهل كريوهكهدا كهميك لهزهت ببات، تريز ئهو شهوه ههستي به حالي دایکی نه کردبوو، به لام ئیستا گهیشتبووه ئه و باوه رهی ئه گهر ئه و شهوه ریگهیه کی عاقلانهی بۆ دايكى بگردايەتە بەر، رەنگ بوو دايكى بەو بەدبەختىيە نەمردايە، ھەلبەتە نابيت ئەوە لهبیر بکریت که ئهوکات تریز کچیکی چکوله بوو. پیشتر دوو روز دایکی کاری نهدوزیبووهوه و دواههمین دیناریان خهرج کردبوو، به دریژایی ئهو روژه له شهقامهکاندا یاروویه نانیان دەست نەكەوتبوو ناو سەبەتەكانىشيان جگە لە خرتەللەو يرتەللە ھىچى دىكەي تىدا نەبوو، بە هۆی باوەری خورافی نەیاندەویرا بوخچەكانیان فرئ بدەن، لایان وابوو ئەگەر بوخچەكانیان فىرئ نهدهن، پیده چی بهیانی له بالآخانه یه کی تازه دا دایکی کاریک چنگ بخات، به لام دایکی ترسابوو و ئهم مهسهلهیهشی بز تریز روون کردبووهوه، که رهنگه بهیانی نهتوانیت کاریک بدۆزئتەوە، چونكە شەكەت و ماندوەوە و سەرلەبەيانىيەكەيشى لـ بەرچاوى رئيوارگەلئكى زۆرەوە خوپنى ھەلھپنابووەوە، لەو شەوەدا تاقە ئارەزووى دايكى ئەوە بوو خىزى بگەيپنېتــه پهناگهیه کی گهرم و بکهویت و پشوو بدات، بهلام به دریژایی شهو تهنانهت نهیتوانی پهنایه کی بچووكيش بدۆزېتهوه. تەنانەت ھەندى لە دەرگاوانەكان رېگەيان يېنەدان برۆنە ناو رارەوي ئەو بالهخانانهوه كه ئهوان پاسهوانييان دهكرد، تاكو بهلايكهمييهوه كهميّك له كريّوه بهدوور بن،

ئه گهر دهر گاوانیکیش ریگهی جوونه ژووره وهیان ییدابان، تریز و دایکی بهناو رارهوه سارد و تاریکه کاندا تیده پهرین و له قادرمه گهلیکی زوره وه سهرده کهوتن و له بالکونه تهسکه کانهوه که بهسهر حهوشه کاندا دهیانروانی پنچیان ده کردهوه. له دهرگاکانیان دهدا، ههندنجار تهنانهت ئەرەندە بوير نەبوون يەك وشە لە زاريانەرە بېتە دەرەرە، كاتېكىش لە ھەر كەسېك دەيارانەرە، دایکی بو ساتیک همناسهی لیدهبرا و له قادرمه بیدهنگ و وهلاخراوهکاندا دادهنیشت، تریّـزی که تارادهیهك قهانس بوو به ماچكردنی دایكی، نهو شهوه له نامیز دهگرت و ماچی دهكرد. بهم دواییانه تیکهیشتبوو که ئهوه دواههمین ماچی دایکی بوو، نهیده توانی سهر لهوه دەربكات كە ھەرچەندە لەوكاتەدا مندال بووه، بۆچى لە تىكەيشتنى ئەم مەسەلەيەدا ئەوەندە زەين كوير بووه؟ دەرگاى ھەندى لەو مالانەى كە بەلاياندا تىدەپەرىن والابوون، تاكو دووكەل و بۆنه ناخۆشهكانيان برواته دەرەوه، لهناو ئەو دووكەل و ھالأوەدا كە ژوورەكانى يىر كردېسوو-به جوریك که ده تگوت نهم ژوورانه ناگریان تیبهر بووه - جگه له تارمایی که سینك شتین کی دیکه نده دبینرا، که له بهرده رگاکه دا راوه ستابوو و به بیده نگییه کی بیره حمانه و به جنێوگەلێکی بێشەرمانە لەبەر دەرگاكەي دەرى دەكردن و پێې دەگوتن ھەرگيز چاوەرێي ئــەوە نه کهن، شوینیکی ئارام و گهرم بدوزنهوه. کاتی تریز بیری له رابردوو ده کردهوه، لای وابسوو دایکی تهنیا له ماوهی چهند کاتژمیری سهرهتادا به دوای پهناگایهکدا گهراوه، چونکه له یاش كاتژمير دوازده، ئەگەرچى بە ئاستەم تاكو بەيانى خىزى بەسمەر ييسوه راگرتېسوو، ئەگەرچى خاوهن ماله کان تاکو بهیانی دهرگای ماله کانیان والا کردبوو و خمالکی لمه هاتوچودا بوون، هەرچەندە دایکی نەیدەتوانی خوی له بینینیان بپاریزیت، بەلام ئیدی لهگهال کهس قسمی نه کرد، هه لبهته خه لکه که نه ك تهنيا بلهزي هاتؤچويان ده کرد، به لکو به جـوري بـه خيرايـي دهچوون به ریّگهدا، که تهواوی هیزیان خستبووهگهر و به جوّریّکی پهشیّو و همناسهبرکیّ لـه هاتوچۆدا بوون. تریز نهیدهزانی ئایا له کاتژمیر دوازدهوه بز یینجی بهیانی سهریان به بیست یان دووان یان یهك مالدا كردووه؟ رارهوی مالهكان شارهزایانه دروست كرابوون تاكو شوپنیكی زۆر داگیر نەكەن، بەلام دۆزینەوەي پەناگايەك لەم رارەوانەدا ئاستەم بوو، رەنگە چەندین جار له رارهو نکهوه تیپهر ببوون، تریز به جوریکی تهمومژاوی بیری دههاتهوه، که له مالیکهوه هاتبوونه دەرەوه و چەندىن جار بەناو رارەوەكەياندا تىپەرببوون، بەلام پاش ئەوەي گەيشتنە شەقامەكە، يان بە جۆرى دەھاتە يىنش چاويان كە گەيشىتوونەتە شەقامەكە، گەرانەوە و چوونهوه ناو ههمان ئهو مالهی که لیپهوه هاتبوونه دهرهوه. بۆ مندالنّیکی وهك تریّز لهو كاته دا ئهم هه موو ئه شكه نجه و سهرگه ردانییه له تیّگه یشتن به ده ر بوو، هه ندی جار ده ستی یان داویّنی دایکی ده گرت، به لام دایکی بچووكترین دلّدانه وه نه ده داده دایه وه و له و بارودوّخه سهرگه ردان و سهرسام كه ره دا، ته نیا روونكر دنه وه كه تریّن ده یتوانی به ده ستی بهیّنیّت، ئه وه بوو كه دایکی ده یه ویّت له ده ستی رزگاریی ببیّت. به هویه وه تریّز له به رپاراستنی گیانی خوّی ته نانه ته كاتیّکدا كه دایکی ده ستیّکی گرتبوو، به ده سته كهی دیگه ی به توندی داویّنی دایکی گرتبوو و جارناجاریّکیش ده گریا.

تریز نهیده ویست به ناو ئه و کوّمه له خه لاکه دا به دوای دایکییه وه ریّ بکات، که به هه نگاوی خیّرا له قادرمه کانه وه سهرده که وتن یان به شیّوه یه کی نادیار له پیگوّره ۲۹ که ی پشته وه به رهو خوار ده چوون یان ئه وانه ی که له ناو راره وه که دا له به رده م ده رگایه کدا به شه پ هاتبوون و له ده رگاکه وه بو ژووره وه به نوّره پالیان به یه کدییه وه ده نا.

۲٦- پێگۆرە:، سەحنى قادرمە،ئەو شوێنەى كە دوو ئاراستەى جياوازى قادرمەيەك بەيەكەوە دەبەستێت.

دەرنەدەكرد - لە ھەمان ئەو بالەخانەيەدا خۆيان بينييەوە كە بريار بوو دايكى خۆي بە خاوهنکاره که بناسیّنی، دایکی به تریّزی نه گوتبوو لهویّدا چاوه ریّی بکات یان دوور کهویّت هوه، تريزيش لهبهر خۆيهوه لاى وابوو دايكى ينى گوتوه چاوهرنى بكات ههر بۆيه لهويندهر چاوەرىپى كرد، چونكەخۆيشى ھەر ئەمەى بەباش دەزانىي. لەسمەر تەيۆلكەپەكى كەرپووچ دانیشت و تهماشای دایکی ده کرد، دایکی بوخچه کهی کرده و و له ناو بوخچه که دا پارچەپەكى جوانى دەرھىنا و بەدەورى سەرىدا بەستى، كە بەدرىۋاپى شەوپش ئەو پارچەپەي بهههمان شيّوه به دهوري سهريدا بهستبووي. تريّز لهوه ماندووتر بوو بتوانيّت پارمهتي دايكي بدات، دایکی بی نهوهی گرنگی بهریورهسم و نهوجوره شتانه بدات و ناوی به نووسینگهی تۆماركردن بدات و له كەسپىك پرسپار بكات، دەستى كرد بەسەركەوتن بەسەر پەيۋەكەدا، وەك بلّني ينشتر خوى دەيزانى ئىشى چىيە؟ تريز لەم كارەي دايكى سەرسام بوو، چونكە كريكارانى ژن به گشتی له باله خانه کاندا له نهزمی په که مدا کاریان ده کرد، ژنان له نهزمی په که مدا پان لمیان له بیّژن دهدا و کهریووچیان بو ئهمبهر و ئهوبهر دهبرد، یان کارگهلی سادهی دیکهیان ئەنجام دەدا، تریز وایدەزانی ئەمرۆ دایکی كاریکی پر داهات لـهم بالاهخانەپـهدا وەدەست دەھيننيت، دايكى ھەرچەندە خەوالۇو بوو، بزەيەكى بۆ تريز كرد. بالدخانەكە بە تــەواوى بــەرز نه کرابووه و هیشتا نهوّمی په کهمیشی به په کجاری تهواو نه کرابوو، به لاّم ته خته به سی به رز كه هيّشتا تهختهي ناوهوهيان دانهنرابوو، سهريان دابوو له كهشكهلاني فهلهك. كاتيّ دايكي گەيشتە بەرزايى دىوارەكە كە ھەندى وەستا خيرا خيرا لەسەريەك كەربوچيان كەلەكە دەكىرد، بههزیه کی نادیار هیچ گرنگییه کیان به دایکی نه دا و دایکیشی لیّیان دوورکه و ته وه، به یه نجه ی یپیه کانی هیواش هیواش و وریایانه به لای تیره کیکی داریندا تیپهری، که له جینی پهیژه سوودیان لیّوهرده گرت، تریّز که له خوارهوه وهنهوزی دهدا و لهم ههمووه لیّهاتووییهی دایکی سهري سورما بوو، وايدهزاني دايكي لهسهرهوه نيگاي ميهرهبانانهي ليبريووه. دايكي كه ههروا بۆپیشهوه دهچوو گهیشت بهو تهیۆلکه کهریووچی که لهولای تهیۆلکهکهوه کۆتایی پهیژهی دیوارهکهبوو. سهرباری ئهوهش دایکی لهویدا رانهوهستا و راستهوخو بهرهو لای كەرپووچەكان وەرپىكەوت. بەلام كاتى گەيشتە لاي كەرپووچەكان وەك بلاپى ئىدى لىپوەشاوەيى ييشتري له دهستدابوو و ييپه كاني بهر كهريووچه كان كهوتوو و بهسهرا بهربووهوه. له دواي بەربوونەوەي دايكى تېكراي كەرپووچەكان بەسەرىدا بارىن، ياش چەند ساتېكىش تىرەكە دارینه قورسه که له شوین خوی هه لکه نرا و که وت به سه ریدا. دواهه مین بیره و هریی دایکی که له زهینی تریزدا مابووهوه، ئهوه بوو بهداوینی قوماشه چوارگزشه که یه پاموّرنیاوه هینابووی، ته ختی زهوی ببوو و لاقه کانی کرابووهوه و تیره که قورسه که به تهواوی لاقه کانی داپوّشیبوو، له ههمان کاتدا له ههموو لایه کهوه خه للکی رای ده کرد و کابرایه کش لهسهر دیواره که به توورهیه وه هاواری ده کرد.

کاتی تریز چیرو که کهی ته واو کرد، کات دره نگ ببود، چیرو که کهی و ها به تیرو ته سه لی گیر ابووه وه، که بو کارل نائاسایی بود، به تایبه تی له و به شانه یدا که ده گهیشته چه ند شوینی کی گرنگی و ه که دیمه نی نه و ته خته به سانه ی سه ریان له که شکه لانی فه له که دابود، ناچار بود له تاو گریانی به کولنی قسه کانی ببریت. تریز بچوو کترین رووداوی نه و به یانییه ی پاش ده سال هیشتا به وردی له بیردا مابوده وه. له به رئی به دیمه که دیمه نی که و تنه خواره وه ی دایکی له دیواره ته واونه کراوه کهی بالاخانه که وه دواهه مین بیره وه ری بود، که به زیندوویی له زهیندا مابوده وه، ته ده ولی ده یویست زور به روونی بو دوسته که ی بیگیری ته وه ای پاش کوتایی هاتنی چیرو که که، هه ولی دا دو و باره هه مان دیمه ن بگیری ته وه و ای زمانگیران بود و روخساری خسته ناو ده سته کانیه وه و نیدی هیچی پی نه گوترا.

سهرباری ئهوهش کارل له ژووره کهی تریّزدا کاتیّکی خوّشی بهسهر برد. یه که مین جار که کارل چووه ژووره کهی تریّز، کتیّبیکی بازرگانی لهویّنده ر بینیبو و داوای لیّکرد کتیّبه که بدات به لایه وه. به رنامه یه کیان ریّک خست که کارل مه شقه کانی کتیّبه که بنووسیّته وه بوّ تریّز، بدات به لایه وه. به رنامه یه کیان ریّک خست که کارل مه شقه کانی کتیّبه که بنووسیّته وه به م شیّوه یه کارل که پیشتر کتیّبه کهی خویّند بروه وه ه که پیشتر کتیّبه کهی خویّند بروه وه الله کانی بو کارل چاك بکاته وه. به م شیّوه یه کارل همه موری تاکو به یانی له سه رچرپاکهی له ژووری ژووربه (هکان راده کشا و پهمووی له گویّی ده ناختی و نهمدیو نهودیوی ده کرد، تاکو بتوانیّت له نارامیدا کتیّبه که بخویّنیّته وه و وانه کان به قه له مینه رشتیاری چی شتخانه به به رامبه رئاماده کردنی پیرستیّکی دریژی شتومه ک پیشکه شی کردبو و. هه ولی ده دا به پرسیار کردنی به رده وامی له باره ی خالّه ورده کانی زمانی نینگلیزی، له و وه په زیبیدی که کوپه کانی دیکه له کاتی خویّند نه و ده و وازیان لیّده هیّنا. سه ری سورده ما کوپه کانی به ریخه به دو خی نیّستایان رازین و له گه لیّدا گونجاون و هه رگیز بیر له کاری داها توویان دیکه به دو خی نیّستایان رازین و له گه لیّدا گونجاون و هه رگیز بیر له کاری داها توویان ناکه نه و له نیّوانیاندا ده ستی کارل ده خویّنیّته وه، به لام نه وان جگه له کتیّبی دراو و خراپی پولیسی که له نیّوانیاندا ده ستی ده کرد، هیچ کتیّبکی دیکه یان نه ده خویّنده وه.

کاتیک کارل و تریز به یه که ده گهیشتن، تریز به وردییه کی له پاده به ده ریندا چوونه وه یه بو مه شقه کانی کارل ده کرد. همندی جار بیرو پاریان له یه کدی جیاواز بوو. کارل بو قسه کانی به به لکگه ی له ماموستا گهوره که ینویورکی بو ده هینایه وه، به لام تریز تیوره ریزمانییه کانی نه و ماموستایه یه به راست نه ده زانی و نه م رایانه ی به بیرو پای ژووربه ره کان ده زانی، قه لهمه که ی له ده ستی کارل وه رده گرت و نه و شتانه ی که به هه له ی ده زانین خهتی به ژیریاندا ده هینا. به لام کارل له و شتانه ی که به گومان بوو، نه گهرچی نه ده کرا راویژ به سه رچاوه یه کی باشتر له تریزی به بکات، له به رندی خود که به گومان بوو، نه گهریدا وردبین بوو، بویه کارلیش بوچوونه کانی تریزی به ده کرد، به لام هه مدو کاتیک نا، چونکه هه رچیه ک بوو تریز تایپیستی نه و بوو. به لام له همان ده کرد، به لام هه موو کاتیک نا، چونکه هه رچیه که بوو تریز تایپیستی نه و بوو. به لام له همان کاتدا سه رپه رشتیاری چیشتخانه دواجار ناویژیوانی ده کردن، فه رمانی ده دا چایی و شیرینی کیرانه وه ی به سه رهاته که ی کارل ده کرد به سه رهاته که ی کارلی به سه رهاته که ی کارلی گیرانه وه ی کیرانه وه ی به سه رهاته که ی کارلی ده کردن و قسه کانی به سه رهاته که ی کارلی ده بیر سیار کردن و قسه کانی به سه رهاته که ی کارلی و له کاتی هاتنیه وه بو نه مریکا ده بی چ گورانکاریگه لیک روویان دابیت و له داها تووشد ا ده بیت چ گورانکاریگه لیک دیکه رووبدات؟

نزیکهی مانگیک بهسهر مانهوهی کارلدا تینه په پیبوو، که شهویکیان رینیل بهدهم ریزویشتنه وه پینی گوت، کوریک بهناوی دلامارش له بهردهم ئۆتیله کهدا سهره رینی لی گرتووه و سهباره به کارل پرسیاری لی کردووه.

رینیّل هیچ پاساویّکی بهدهسته وه نهبوو نه و راستییه له دلامارش بشاریّته وه، که پیّی بلیّت کارل نیّستا کاری ژووربه ری ده کات و نه گهریشی ههیه به هنوی گرنگیدانی تایبه تی سه رپه رشتیاری چیّشتخانه وه، پوّستی باشتریش وه رگریّت. کارل به م هه واله یه کسه رتیّگهیشت دلامارش ویستوویه تی به فیّل له رینیّل زانیاری وه رگریّت، چونکه نیّوارهی نه و شه وه میوانداریی رینیّلی کردبوو.

کارل به رینیّلی گوت: "ئیدی من کارم بهسهر دلامارشهوه نییه و باشتر وایه توش ناگات له خوّت بیّت، تاکو زیانت ییّنهگهییّنیّت. "

رینیّل له کاتیّکدا که باویّشکی دهدا و دهیویست بروات، گوتی: "من؟"

رينيل له به ژنوبالآدا جوانترين جحيّلي ئۆتيلەكە بور، ئەگەرچى ديار نەبور ئەر چيرۆكە كى بۆی دروست کردووه، بهلام کورهکان دەيانگوت خانمنکی جوانيوش که ماوەيهکه له ئۆتىللهکهدا نیشته جیّیه، رینیّلی لهناو ژووربه ره که دا ماچ کردووه. ئه و که سانه ی که ده نگو که یان بیستبوو، ههركات ئهو خانمه بهئارامي و ههنگاوي لهسهرخو و دهسره ناسكهكهي دهموچاوي و جهستهي سپی و سۆلنییهوه به بهردهمیاندا تیدهپهری، ئهم دهنگزیهیان به ناراست دهزانی، چونکه له روالهتي ئهم ژنهوه ديار بوو به هيچ جۆريك كاريكى وههاى ليناوهشيتهوه. ئهم خانمه له نهۆمى یه که مدا نیشته جی بوو و به م یپیه سوودی له ژووربه ره کهی رینیل و هرنه ده گرت، به لام هه لبه ته ئەگەر ژووربەرى تايبەتى مشتەرىيەكان پر بووايە، نەدەكرا رێگە لـە چوونە ژوورەوەى مشتەرىيەكان بۆ ژووربەرىكى دىكە بگيرىت. بەم پىيە ئەم خانمە ھەنىدى جار سوودى لە ژووربهرهکهی رینیّل و کارل وهردهگرت، به لاّم کاریّکی لهم جوّره له کاتیّکدا روودهدا که رینیّل لهسهر كارهكهي بووبيت. رهنگه ئهم مهسهلهيه به ريكهوت بووبيت، بهلام هيچ كهس باوهري بهمه نهده کرد، چونکه ئهگهر له کاتی چوونهسهره وهی ئه و دووانه دا هیچ کهسیکی دیکه لهناو ژووربەرەكەدا نەبووبېت، ژووربەرەكانى دىكە دەوروژان، بەرادەيەك كە جارىخكىان سەركارەكەيان ناچاربوو خزى هەلقورتينينت. ئيستا ئەگەر خەتاي خانمەكە بيت، يان ئەو دەنگۆيــەي كــه ئــهم دۆخەي بۆ رىنىل دروست كردبوو، ھەركاميان بىت بۆ رىنىل جياوازى نـەبوو، چـونكە رىنىل متمانهی به خوی زیاد بوو و پاککردنهوهی ژووربهرهکهشی به کارل سیاردبوو، کارلیش بو هەلنىك دەگەرا سەبارەت بەم دەنگۆيە روونكردنەوەيەكى تېروتەسەل بەدەست بهيننىت، بەلام رینیّل له ژووری ژووربهرهکاندا دهرنهدهکهوت و هیچ کوریّکی دیکه به ئهندازهی رینیّل دووری له كۆمەلى كرىكارانى ژووربەر نەگرتبوو، چونكە بەلانىكەمەوە لە مەسەلەي يەيوەست بە كارەكمەيان ياريزگارىيان لەيەكىدى دەكىرد و بىز خۆيان دەستەيەكيان يىك ھىنابوو كىم بهریوهبهریی ئوتیله کهش به فهرمی دهیناساند. کارل ههموو ئهم مهسه لانه و بیر کردنهوهی سهبارهت به دلامارش به میشکیدا تیپهرین، بهلام به شیوهیه کی ناسایی لهسهر کارهکهی بهردهوام بوو، زوربهی جار تریز دهوروبهری کاتثرمیر دوازده دیارییه کی بچووکی بو کارل دەھيننا، ئەمجارەشيان بەھەمان شيوه سيويكى گەورە و بەستەيەك چكليتى بۆ ھينا و خەيالنى ئەرخەيان كىرد. ماوەپەك قسىميان لەگەل يەكىدى كىرد، كىه جاروبىار ھاتنىەخوارەوە و چوونهسهرهوهی ژووربهره که رشتهی قسه کانی ده پچراندن. باسی دلامارش هاته گۆرێ و کارل كەوتە ژېر كارىگەرىي قسمەكانى تريىزەوە، بەو ئەنجاممە گەيشىت كىھ دلاممارش كەسىپكى

مهترسیداره. چونکه ئهو شتانهی که لهبارهی دلامارشهوه ینی گوتبوو، بووه هزی ئهوهی تریز به کهسیّکی مهترسیداری بزانیّت، کارل لای خوّیهوه دلامارشی به کهسیّکی دهستهیاچه له قه لهم دهدا، که به دبه ختی دوچاری داماوی و لاوازی کردووه، مرز ده توانیت به ئاسانی خنوی له دەستى كەسپىكى وەھا رزگار بكات، بەلام تريز بە توندى بەريەرچى ئەم قسەيەي كارلى دابووهوه، ياش دهمه قالهيه كي دريش، به ييداگرييه وه داواي له كارل كرد كه به لينني ييبدات ههرگیز جاریکی دیکه قسه لهگهل دلامارش ناکات، کارل له جیاتی ئـهوهی بـهلیّن بـه تریّـز بدات، بهردهوام ييداگري لهسهر ئهوه دهكرد كه بروات بخهويّت، چونكه دهميّك بوو كاتژميّر له دوازده تێيهريبوو، كاتێ ترێز گوتي جارێ ناروات، كارل گـوتي ژووربهرهكـه بهجێـدههێڵێت و ئەويش دەباتەوە بۆ ژوورەكەي خۆي. دواجار كاتىّ تريّز كەوتەرىّ بروات، كـارل گــوتى:" تريّــز بۆچى له خۆرا خۆت ماندوو و نيگەران دەكەي؟ ئەگەر بەلنىنىدانى مىن دەبينىـ ھۆي ئەوەي بیّخهم بخهویت، بهلیّنت ییّدهدهم قسه لهگهل دلامارشدا ناکهم، مهگهر ئـهوهی کـه ناچـار بم" پاشان كۆمەلنىك لە رىبواران ھاتنە ژوورەو، چونكە ئەو كورەي كە لە ژووربەرەكەي تەنىشتىدا كارى دەكرد، ناردبوويان بۆ شوپنيكى دىكە، كارل ناچار بوو فرياى ھەردوو ژووربەرەكە بكهويّت. ههنديّك له مشتهرييه كاني ئۆتيّله كه لهم دۆخه نارازى بـوون و بۆل هبۆليان دهكرد، کابرایهك که خانمیّکی بهریّ ده کرد، به هیّواشی گالوّکه کهی کیشا به پشتی کارلدا تاکو پهله بكات، هەرچەندە يۆوپستى بەم ئاگاداركردنەوەيە نەدەكرد. مشتەرىيەكان كاتى دەپانبينى ژووربهریّك بیّ كریّكاره، بهرهو لای ژووربهرهكهی كارل نهدهچیوون و لیه جیاتی ئهمیه بهرهو ژووربهرهکهی دواتىر وهرى دهکهوتن، دهچوونه ناو ژووربهرهکهوه و لهويدا رادهوهستان و دەستگیرەكەيان وەردەچەرخاند، يان دەچوونە ناو ژووربەرنكى دىكەوە، بەمەش بارودۆخ خراپ دەبوو، ھەڭبەتە رێساكانى ئۆتێلى ئۆكسىدنتال بەھىچ جۆرێـك رێگـەى بـە ھـيچ ژووربـەرێك نه ده دا که ببیته هوی وه دیهینانی رووداویکی بهم شیوه یه. بهم جوره کارل ئهوه نده دهاته سهرهوه و خوارهوه به تهواوی ماندوو دهبوو، بنی ئهوهی ژووربهرهکانی دیکه لهوه ئاگادار بكاتهوه كه سهرهراي ماندوويهتي دهتوانيت ئهركهكاني ئهوانيش بهباشي ئه نجام بدات، له ههمووشي خرايتر ئهوهبوو، له دهوروبهري سني نيوهشهودا حهمالنكي يير كه ببووه برادهري داوای جۆرە يارمەتىيەكى لىدەكرد، كە كارل نەيدەتوانى ئەنجامى بىدات، چونكە لـ ببەردەم ههردوو ژووربهرهکهدا مشتهریگهلیک راوهستابوون و کارل دهبوو وشیار بیت تاکو بتوانیت بريار بدات كه كام دەستەيان يەكەمجار سەر بخات. كاتنك كورە ژووربەرەكەي دىكە گەراپھوه، كارل خەلككەكەى سەرخستبوو حەسا بووەوە، ئەگەرچى كورە بىخەتا بوو، بەلام كارل نەيدەتوانى سەرزەنشتى نەكات، چونكە گەلەك دواكەوتبوو.

پاش کاتژمیر چواری بهیانی، بیده نگی بالی به سهر هه موو شوینیکدا کیشا، کارل زور پیریستی بهم بیده نگییه بوو. له بهر ماندوویه تی پالی به لیوانهی قهراغ ژووربه ره که دایه وه و له سهرخو قه پیکی له سیوه که گرت، یه که مین قه پیک که له سیوه کهی گرت بونیکی خوشی لی به به رزبووه وه. سه رنجی بریسه شهو تیشکه رووناکییانه ی که دهوری په نجه ده گهوره کهی هم مباره کهیان دابوو، له پشت په نجه ده کوه که قه شوره کانی مؤز له تاریکیدا ده دره و شانه وه.

كيشهى رابينسون

له و کاته دا که سیّك ده ستى خسته سه رشانى کارل. لاى وابوو یه کیّك لـه مشته رییه کانى ئۆتیّله که یه و ئیشى پیّیه تى، به پهله سیّوه که ی خسته گیرفانى و بیّ ئـه وه ی ئـاو پ لـه کـابرا بداته وه ، یه کسه ر به ره و لاى ژووربه ره که که و ته ریّ.

كابرا گوتى:" سلاو، بەرىز راسمان، منم، رابىنسۆن."

كارل سەريْكى بۆ لەقاند و گوتى:" بەلام تۆ زۆر گۆراويت."

رابینسون وهلامی دایهوه: "بهلیّ، گوزهرانم زور باشه." تهماشای جلهکانی کرد و بیری کرده وه همر پارچهیهکیان به تهنیا جوانه، بهلام به گشتی ئهوهنده لهگهلا یهکدی ناتها بوون وهك جلیّکی کونه دههاتنه پیش چاو، ئهو پارچهیان که زور جوان ده کهوته پیش چاو هیلهکه سپیهکهی بوو، که وهك بلیّی یهکهم جار بوو لهبهر بکریّت، هیلهکهکه چوار گیرفانی بچووکی قهراغ رهشی ههبوو، رابینسون سنگی ده رپه راندبوو و ههولی ده دا سهرنجی کهسانی دیکه بو

کارل گوتی: " جله کانت گه له ک گرانسه هان. " پاشان بیری که وته وه نه گهر دوو هاوری ناکه سه که که رابینسون و دلامارش بوون، چاکه توپانتو له ساده که یان پی نه فروشتایه، ئیستا ده یتوانی له پیش چاوی رینیل له به ری بکات و رکه به ری نهوی پی بکات.

رابینسۆن گوتی:" بەلنی، تارادەيەك ھەموو رۆژیك شتیك بۆ خۆم دەكرم. ئەم ھیلەكەت پی چۆنە؟ حەزت لییەتی؟"

كارل گوتى:" بەلنى زۆرم حەز لىييە."

رابینسوّن که دهستی کارلی گرتبوو، گوتی: "خوّ ئهمانه گیرفانی راسته قینه نین، به لاّم به جوّری دروستیان کردوون که وه گیرفانی راسته قینه ده رکهون. "وه که بلیّنی به گوتنی شهم قسانه خهریکه شتیک ده سه لیّنی. به لاّم کارل له به رئهوهی بوّنی ناخوش و ته حه مولنه کراوی کونیاک له زاری رابینسوّنه و به سه ردا ده هات، یه کسه رسه ری هیّنایه دواوه.

کارل له کاتیکدا بهرهو لای لیّوانه که ده چوو، گوتی:" دووباره دهستت کردهوه به مهی خواردنهوه؟"

رابینسون گوتی:" نا، زور نا." پاشان له کاتیکدا دژی قسه کهی یه که مجاری خوی دوا گوتی:" مرو لهم دونیایه دا ده توانیت چ کاریکی دیکه بکات؟" کارل قسه کانی بی پی، چونکه ناچار بوو چهند مشته رییه کی توتیل به ژووربه ره که سه ربخات، هیشتا ژووربه ره که نه نهومی هه شتهم خواره وه به ته له فون پییان راگهیاند دکتوری توتیله که ناگادار بکاته وه، که له نهومی هه شتهم خافیک بوراوه ته وه، له کاتی ته له فون کردنه که یدا، به هیوا بو و تاکو ده گهریته وه رابینسون خافیک بوراوه ته وه مدانی ناو توتیله که له ته که رابینسوندا بیبینن، له هه مان کاتدا قسه کانی تریزی هاته وه بیر، بویه نه یده ویست شتیک له باره ی دلامارشه وه بیستیت. به لام رایبنسون به نارامییه کی له راده به ده ری مهستانه وه هیشتا چاوه روانی ده کرد، له و ده مه دا کارمه ندیکی پایه به رزی توتیله که چاکه تیکی فه رمی پوشیبو و کلاویکی شاپوی له سه کرد بو و به لایدا تیپه ری، به لام خوشبه ختانه گرنگی به رابینسونی وه رزکه رنه دا.

رابینسوّن که به نیگایه کی فریوده رانه ته ماشای کارلی ده کرد، گوتی: "راسمان حهز ناکهیت سه رمان لی بدهیت و بمانبینی؟ ئیستا حالمان زوّر باشه. "

كارل پرسى:" تۆ ميوانداريم دەكەي يان دلامارش؟"

رِابينسۆن وەلامى دايەوە:" ھەردووكمان، ھەم من و ھەم دلامارش."

" كەرايە گوێگرە با پێت بڵێم، ئەم پەيامە بە دلامارش بگەيێنە: رەنگە ئەوكات ئێوە تێ نەگەيشتبن، بەلاٚم ئەوە بزانن پچڕانى پەيوەندىى من و ئێوە ھەتاھەتايى بووە، ئێـوە كـه هـەر كەسێكى دىكەى ئەم دونيايە زياتر زيانتان بە من گەياندووە. ئێســتاش دەتانــەوێت وازم لــێ نەھێنــ؟"

رابینسوّن که فرمیّسکی ههسته کی نهفره تاوی له چاوانیدا ئه لقه ی بهستبوو، گوتی:" به لاّم ئیّمه دوّستی توّین، دلامارش داوای لیّکردوم پیّت بلّیم دهیه ویّت قهره بووی رابردووت بوّ بکاته وه. ئیّستا ئیّمه له گهل گورانیبیوی ناوداردا ده ژین که ناوی بروّنیلدایه." کاتی ناوی بروّنیلدای هیّنا به ده نگیّکی به رز و له رزیوه که ی دهستی کرد به گورانی گوتن، به لاّم کارل دهستی بیّده نگی کرد:" ده مت داخه، مه گهر نازانی له کویّدای؟"

رابینسوّن که لهبهر گورانی گوتنه که ی خوّی ترسی لیّ نیشتبوو، گوتی:" راسمان من هاوریّتم، هاوریّت، ههرچیه دهلیّی بیلیّ، تو که لیّره کاریّکی باشت به دهست هیّناوه ده توانی که میّک یاره م به قهرز بده یتی ؟"

کارل گوتی: "هدرچییه کت بده می به مه ک ده ده بیت، هه رئیستا بتلید کونیاك له گیرفانتدا ده بینم، ئه و چهند ساته ی که لیره نه بووم به دلنیاییه وه لیت خواردووه ته وه ی چونکه سه ره تا که هاتی و های نیسته نه بوویت و تاراده یه ک هوشت له سه رخوت بوو. "

رابینسوّن به داوای لیّبوردنهوه گوتی:" کاتی دیّمه دهرهوه مهی دهخوّمهوه تاکو خوشحال ..."

كارل گوتى:" باشه، ئيدى من كاريْكم پيّت نييه."

رابینسۆن که چاوی پهریبووه تهوقی سهری، گوتی:" ئهی پارهکه؟"

" وابزانم دلامارش داوای لیّکردوویت که گهرپایتهوه پارهت پی بیّت، زوّر باشه، کهمیّك پارهت دهدهمیّ، به لاّم بهو مهرجهی که ئیدی یه کسهر بروّیت و ئیدی لیّره سهروچاوت نهبینم. ئهگهر کاریشت پیّم بوو ده توانی بوّ ئهم ناونیشانه نامهم بوّ بنووسی: کارل راسمان، ژووربهری ئوتیّلی ئوّکسیدنتالاً. دلّنیابه نامه کهت پیّم ده گات. به لاّم دووباره پیّت ده لیّم، ئیدی نابیّت لیّره سهروچاوت ببینم. من که لهم ئوّتیّله دا کار ده کهم بو بینینی هیچ کهسیّك کاتم نییه. ئیّستا ئاماده یت بهم مهرجه پارهم لی وهرگریت؟" لهم کاته دا ده ستی کرد به ناو گیرفانی هیّله که که یدات به هیّله که که یدات به هیّله که که یدات به رابینسوّن که هه ناسه برکیّی بوو، له جیاتی وه لاّمدانه وه سهری بوّ له قاند. کارل که له مه به سهرله قاند نه که ی نه دو باره پرسی: "به لیّ یان نا؟"

لهو کاته دا رابینسون گنگلی دهخوارد و دیار بوو که مهیه که دووچاری حال خراپی کرده وه، ئاماژه ی به کارل کرد بیته نزیکتره وه و به هیواشی گوتی:" راسمان حالم زور خراپه."

کارل هاواری کرد: "بهجهههنم! " و به دهسته کانی رایکیّشایه قهراغ لیّوانه ی قادر مه کانه و ه.

رابینسوّن بهسهر قادرمه کاندا رشایه وه، له کاتی رشانه وهیدا به پهله کوتی و داماوییه وه به دهسته کانی به دوی کارلدا ده گهرا.

رابینسوّن دهیگوت: " تو کهسیّکی باشیت. " یان دهیگوت: " ئیستا حالم باشتره. " بهلاّم وانهبوو. یان دهیگوت: " بهرازینه، ئهمه چییه به منتان داوه. " کارل بههوّی ئاروّزیان و

بنزهاتنهوهی، ئىدى تاقهتى نهدهبرد له لاى رايىنسۆن راوهستنت، دەستى كرد به هاتوچيۆ. ييده چوو له سوچى تەنىشت ژووربەرەكەدا كەس رابىنسۆن نەبىنىبىت، بەلام ئەگەر كەسىنك بيزانيايه ئاخو چي روويدهدا؟ بو نموونه ئهگهر يهكيك له مشتهرييه يارهدار و خوّسهزلزان و رەخنەگرەكان بىبىنيايە، ھەركات بەرىرسى ئۆتىلەكەي بدىبايە، يەكسەر گرێى نارەزايى دڵى خۆی بۆ دەكردەوه، بەرىرسى يەكەمى ئۆتىلەكەش بە ھۆي سكالأي كابراي يارەدارەوە بەسـەر ههموو كارمهنداني ئۆتېلهكهدا دەينهراند و ههراي دەنايهوه، يان ئهگهر چاودېرېكى نهېنى ئۆتىلەكە بيانىينيايە ئاخۇ چى روويىدەدا؟ چاودىرگەلىك كە ھەمىشە دەگۇران و تەنيا بەرپويەرىي ئۆتىل دەيناسىن، بە جۆرىك ھەركات كەسىك بەوردى سەرنجى لە شتىك بدايە، مرۆ يني وابوو چاوديري نهينييه، له كاتيكدا ييده چوو وردبوونه وهي ئهو كهسه بههري ئهوهوه بووبي که چاوي نزيکين بوويي. يان ئهگهر پهکيک له کريکارهکاني نهرمي خوارهوه ناچاربووایه سهری له ههمباره که بدایه - چونکه ریستورانتی ئوتیله که بهدریدای شهو کراوه بوو- به بینینی ئهو رشانهوه پیس و پۆخل و قیزهونهی که لای ژووربهرهکهدا بوو، رادهچلکی و تەلەفۆنى بۆ كارل دەكرد لينى دەپرسى ئەوە چىيە لەوسەرەوە رووى داوە؟ ئاخۆ لەو كاتەدا كارل دەپتوانى مل بە ناسىنى رايىنسۆن نەدات؟ ئەگەر ملى بە ناسىنى رايىنسۆن نەداپ، ئاخۆ رابینسۆن که بهتهواوی کهسیکی گهمژهبوو و ههموو کاریکی سهرشیزرانهی لیدهوهشایهوه، ئەگەرى نەبوو لەجينى يۆزش ھينانەوە زياتر خـۆى بەكارلـەوە بنووسـينينت؟ ئـاخۆ يەكسـەر كارليان وهدهر نهدهنا؟ چونكه تاكو ئنستا كهس نهييستيوه ژووريهرنك كه نـزمترين بنگهي ههیه له زنجیرهی دوورودریزی کارمهندانی ئوتیلدا، ریگه به دوستیکی بدات ئوتیلهکه پیس بكات و ببيته هوى لهدهستداني مشتهربيهكاني ئۆتيل. ئاخو دەكرا ژووربهريك كه دوستيكي وههای ههبوو لهم ئۆتىلهدا بىننىتهوه؟ چونكه تەنانىهت رىگەشىي دەدا لىه كىاتى كاركردنىلدا دۆستەكانى سەردانى بكەن. ئاخۆ خەلكى گومانيان نەدەكرد ژووربەرىكى وەھا خۆشى ههميشه مهست ينت؟ له ههموويشي خرايتر ناخز ناسابي نهبوو گوماني ئهوه يكهن له خواردنی ئۆتىللەكە ئەوەندە بدا بە دۆستەكانى، تاكو وەك رايىنسۆن ئۆتىللىك بەو ياكوخاوىنىيە به رشانهوهی پیس بکات ؟ ئاخو کارل که دەرفهتگهلیکی بیشوماری بو دزیکردن همهبوو، لمه كاتيْكدا مشتەرىيەكانى ئۆتىل گەلەك بى باكبوون و دۆلابى جلەكانيان ھەمىشــە كراوەبــوو و كەلوپەلە گرانىـەھاكانيان لەسـەر مىزەكانىـان يەرشـوبلاۆ دەكـرد و سـندوقى ئالتونـەكانيان

کرابووه و کلیله کانیان له ههموو شوینینك دادهنا، تهنیا خواردن و خواردنهوه ی ئۆتیله کهی دری بیت؟

لهم کاته دا کارل ژماره یه ک له مشته رییه کانی نزتیلی بینی، که له هـ و نیـ رزه مینی مه خواردنی نزتیله که دا هاتنه سه ره وه، که تازه شانوی فارتیبه ته واو ببوو. کارل له ته نیشت ژووربه ره که راوه ستابوو، له ترسی شه وه ی نه وه ی نه به چاویان به رشانه وه که بکه و یت ته نانه ته جه ساره تی شه وه شی نه ده کرد ته ماشای رابینسون بکات. له ترسی شه وه ی هاکا ناله یه ک یان ده نگیک به رز بووه وه حه جمینی لی برابوو. مشته ریبه کانی ناو ژووربه ره که ی سه رده خست و له گه لیان سه روخواری کرد، به لام نه یده توانی به ته واوی بیر په شیری خوّی بشاریته و هه رکات به ژووربه ره که ده هاته خواره و چاوه ریی ده کرد رووداو یکی ترسناک رووی دابیت.

دواجار کارل ههلی بو ره خسا بچیّت به هانای رابینسو نه وه، که داماوانه له سوچیّکدا دهسته و نه دانیشتبوو سهری خستبووه سهر شه ژنوّکانی و کلاّوه خره که که لهسه ر ته ویّلی به ته واوی خستبوو به دوادا.

کارل بهنهرمونیانی به لام به جوّریکی جدی پینی گوت: "ئیستا دهبیّت بروّیت، ها ئـهوهش پاره. ئهگهر پهله بکهیت دهرفهتی ئهوهم دهبیّت ریّگهت پی نیشان دهم. "

رابینسوّن که به دهسره بچووکه کهی نیّوچاوانی دهسری، گـوتی:" نـاتوانم بجـوولیّنم، لیّـره دهمیّنمهوه تاکو دهمرم. نازانی چهنده حالم خراپه. دلامارش بوّ مهیخانه گرانبههاکانم دهبات و بهرگهی نهم مهیه قهلبه ناگرم که لیّره ههیه، ههموو روّژیک نهمه به دلامارش دهلیّم."

کارل گوتی: "راست ده کهیت، به لام ناتوانی لیره بینیتهوه، لهبیرت بین له کویدای؟ ئه گهر ئیستا بزانن لیرهیت، ههم تو دوچاری ده رده سهری ده کهن ههم من له کاره کهم ده رم ده کهن. حهز ده کهیت ئه مه رویدات؟ "

رابینسوّن وه لاّمی دایهوه:" ناتوانم له جیّی خوّم ههستم، پینم باشه لیّرهوه خوّم بخه مه خوارهوه." پاشان به دهم گوتنی نهم قسانه وه ناماژه ی بو نه و هه واکیشه کرد که له لای لیّوانه ی قادرمه که وه بوو و گوتی: "هه تا لیّره به م جوّره دانیشم، حالم باشتره و ده توانم به رگه ی شهم دوخه بگرم، به لاّم ناتوانم له جیّی خوّم هه ستمه وه، که لیّره نه بوویت جاریّ هه ولّم دا هه ستمه وه به لاّم نه متوانی."

کارل کهمیّك لاقهکانی رابینسۆنی راوهشاند، چونکه ههر سات ئهگهری ئهوه ههبوو له هوش خوّی بچیّت، گوتی:" باشه، ئیستا تاکسییهك بانگ دهکهم بتبات بو نهخوشخانه."

به لام رابینسوّن هه رکه ناوی نهخوّشخانه ی بیست، وه ک بلیّی ترسیّکی گهوره له زهینیدا دروست بووبیّت، به دهنگی به رز دهستی کرد به گریان و دهستی بو لای کارل دریّد کرد و دهستی به پارانه وه کرد.

کارل گوتی:" بینده نگ به." و دهسته کانی رابینسونی داگرت و رایکرد به رهولای شهو ژووربه رهی که شهو شهوه له جینیدا کاری ده کرد، داوای لینکرد له به رامبه رشه و خزمه ته یک که پینی کردووه، له جینی ثهودا که مینک کار بکات. پاشان دووباره به پهله گهرایه وه بو لای رابینسون که هیشتا ده گریا. به توندی رایوه شاند و چپاندی به گویییدا:" رابینسون شه گهر حهز ده کهی یارمه تیت بده م، ده بیت خوت به سهر پیوه راگریت و له ته کمدا که مینک به ریدا بروی ت. ده مه ویت بتبه م بو چرپاکهی خوم و له وی بخه ویت، تاکو بینیته وه سه رخوت. سه رت له وه سورده مینی له وی چهنده زوو دیسته وه سه رخوت. به لام ده بیت شیستا عاقلانه بحولینیته وه بولینیته وه به جولینیته وه به بولینیت شیستا عاقلانه به بولینیت و به بولینیته وه به بولینیته وه به بولین راکین سه رنسی شیدی مین ناتوانم هیچیت بو بکه م. پیویسته پاوه کانت به باشی بکه یته وه، شه گهر وه ها بنوینیت خه ریکه گیانت ده رده چیت، ناتوانم له ته که خوم دا بتبه م. "

رابینسۆن گوتی:" ههرچیهك ده نییت به گویت ده کهم، به لام تهنیا تو ناتوانیت به سهر پیدوه رامگریت. ده کری رینیلیش بانگ بکهیت؟"

كارل گوتى:" رينيّل ليّره نييه."

رابینسون گوتی:" نهها، راسته ، بیرم هاتهوه رینیّل لهگهل دلامارشدایه، نهوان منیان ناردووه بو لای تو. ههرچیه له میشکمدایه تیکهل و پیکهل بووه." کارل له قسه ههلیّت و پهلیّتهکانی رابینسون سوودی وهرگرت و پالی پیّوهنا، بی نهوهی رووداویّکی خراب بقهومیّت بردی بهرهو سووچیّك که لهویّوه را پهویّکی نیوه تاریك ده بیردنهوه سهر ژووری ژووربه رهکان. لهو کاتهدا ژووربهریّك بهرهولایان رای کرد و بهلایاندا تیّپهری. تا شهو کاته کهس وه پرزی نه کردبوون، دهوروبهری کاتژمیر چوار و پیننجی بهیانی بوو نوّتیّله که له ههموو کاتیکی دیکه چوّلتر بوو، کارل ده یزانی نهگهر ئیستا له دهست رابینسوّن رزگاری نهبیّت، بهیانی که کار دهست پیده کات، رزگاربوونی مه حاله.

لهکوتایی ژووری ژووربهرهکاندا یان شه پر رووی دابوو یان کوپهکان خهریکی به و رهزم بوون، کارل گویی له دهنگی هاوئاههنگی چهپهانه تهقهی پینکوتان و هاواری هاندان بوو، له

بهشی نزیك دەرگاكهوه چەند كەستك به جلی نوستنهوه لـه خـهویّكی قوولـدا روٚچـووبوون، زوربهره كان راكشابوون و تهماشای سـهقفهكهیان دەكـرد، لـه هـهموو سووچـهكانی ژوورهكهوه كورگهلیّك به رووتی یان جلهوه لهبان چرپاكهیهوه سهریان بهرز دەكردهوه تاكو بزانن لهوسهری ژوورهكهدا چی رووی داوه؟

رایبنسوّن که ئیستا تا راده یه به ریّدا ده روّیشت، کارل توانی بیّ ئه وه ی سه رنجی که سه رابکیشیّت، تاکو چرپاکه ی رینیّل بیبات، چونکه چرپاکه ی رینیّل هه م خالّی بوو هه م نزیکتریش بوو، له دووره وه کوریّکی بینی که نهیده ناسی. کوره به نارامی له سه ر چرپاکه ی خه و تبوو. هه رکه رابینسوّن چووه سه ر چرپاکه خه وی لیّکه و تو لاقه کانی به چرپاکه دا شور بوونه و هورنه و .

کارل بهتانییه کی دا به سه ریدا و بیری کرده وه ئیستا ئیدی پیویست ناکات نیگه ران بینت، چونکه رهنگه رابینسون تاکو به رله شهشی به یانی له خه و هه لنه سینت، تا نه و ده مه شخی سه ری لیده دا و رهنگه به یارمه تی رینیل بتوانیت به قاچاغی له ئوتیله که بیباته ده ره وه. به رپرسی پایه به رزی ئوتیل مه گه رله حالی ناچاریدا ئه گینا هه رگیز ژووری ژووربه ره کانی ناچاریدا نه گینا هه رگیز ژووری ژووربه ره کانی ناده پشکنینی روزانه ی ژووره که یان هه دلبود شان به دو و نه رخه یان بود.

کاتی کارل گه پایه وه سهر کاره کهی، بینی ژووربه ره کهی خوّی و ژووربه ره کهی ته نیشتیشی بو سه ره وه ده چن. به ترسه وه چاوه پنی کرد تاکو مه سه له که خوّبه خوّ روون بیّته وه. یه که م جار ژووربه ره کهی خوّی هاته خواره وه، هه مان شهو کوره ی که چه ند خوله کیّکی پیشتر له راره وه که دا رای ده کرد هاته ده ره وه.

پرسی:" راسمان تا ئیستا لـه کـوێ بوویـت؟ بۆچـی کارهکـهت بـهجێ هیٚشـت؟ بۆچـی ئامادهنهبوونی خوّت رانهگهیاند؟"

کارل ئاماژهی بۆ ژووربهرهکهی تهنیشتی کرد که تازه ده هاته خوارهوه، گوتی: "به لام من داوام لهو کرد له جینی مندا خوله کیک کاربکات، خو کاتی قهره بالغی له پاده به ده ربوو، من له جینی ئه ودا دوو کاتژمیری ته واو کارم بو کرد. "

کوره که گوتی: "کاریکی باشت کردووه، به لام تهنیا ئه صه به سه نییه. مه گهر نازانی تهنانه ت کورترین ماوهی به جی هیشتنی کاره که تندا، ده بیت ته له فوّن بو نووسینگهی سه رکار بکه یت؟ ته له مهنه ته بیت تودا

کارهکهت بو راپهریّنم، به لام خوّت ده زانیت هه ر به و ئاسانییه نییه. شهمه نده فه ری کات ژمیّر چوار ونیو ریّبوارگه لیّکی زوّری دابه زاند و ههموویان له به رده م ئه م دوو ژووربه ره دا کوّبوونه و و نهمده توانی یه که م جار مشته رییه کانی به رده م ژووربه ره که ی تو ببه مه سه ره و مشته رییه کانی خوّم له چاوه روانیدا بن، بوّیه ناچار بووم یه که م جار مشته رییه کانی به رده م ژووربه ره که ی خوّم به مه مه ره وه ."

لهودهمهدا ههردووكيان بيّدهنگ بوون كارل بهتوورهييهوه گوتي:" چي تر؟"

ژووربهره کهی دیکه گوتی: لهوکاته شدا سه رکار هات، کاتی بینی خه نکینکی زوّر لهبه رده م ژووربه ره کهی توّدا کوّ بوونه ته و که سیش نییه بیانباته سه رهوه، زوّر تووره بوو، چونکه من ده ستبه جی هاتبوومه سه رئیشه کهم، به سه رمدا خوری و لیّی پرسیم له کویّیه ؟ هه نبه ته من نهمده زانی له کویّی، چونکه ته نانه ت پیّت نه گوتم بو کوی ده روّی، بویه سه رکار یه کسه رته له فویی بو ژووری ژووربه ره کان کردبوو کوریّکی دیکه له جیاتی توّ بنیّرن. "

ئهو کورهی که تازه خرابووه جیّی کارل پرسی:" من توّم له رارهوهکهدا بینی، وانهبوو؟" کارل سهری بوّ لهقاند.

ژووربهره کهی تهنیشتی بو دلنیاکردنه وهی کارل گوتی: همانیمته من یه کسه ر به سه رکارم گوت، داوای لینکردووم لهبری کار بکهم، به لام چما شه و گوی بو شهم پاساوانه ده گریت؟ پینموانییه هیشتا به باشی شهوت ناسیبیت. برپار بوو پیت بلین برویت بو نووسینگهی ئوتیل، ئیستا ئیدی کاتی خوت به فیرو مه ده و برو بو لای. ره نگه تهمیت نه کات، له دووخوله کو نیاتر دوانه که وتوویت، ته نها به سه رکار بلی که داوات لینکردووم لهبری تو کار بکهم. پینموایه باشتره نه لینیت بو ماوه یه کی زور له جینی من کارت کردووه، ناتوانن هیچ له من بکهن، چونکه ئیزنی بی مووچهم وه رگرتبوو، گوتنی شهم قسانه و تینکه لکردنی دوو مهسه له به یه کدی بیسوده، چونکه پهیوه ندییان به یه که وه نییه. "

كارل گوتى:" ئەمە يەكەم جارمە ئىشەكەم بەجى بهيلم!"

چونکه ههندی کهس چاوه ریخی ژووربه ره که بوون، کوره له کاتیکدا به رهو لای ژووربه ره که رای ده کرد گوتی: "ههمیشه ههروا بووه، به لام کهس باوه روبه مقسانه ناکات. "

جیّگره کهی که دیاربوو نزیك به چوارده ساله، دلّی بوّ کارل دهسووتا، گوتی:" بهزوّری لهم جوّره خهتایانه چاوپوّشی ده کات، زوّرجار له جیاتی کاره کهی پیّشوو کاریّکی دیکه بهو کهسه ده دات. نهوه نده ی که من ناگادار بم، به هوّی به جیّهیّشتنی کاره وه تهنها یه کجار کریّکاریان

دەركردووه. پێویسته بهدوای پاساوێکی باشدا بگهرێیت، بهلام خوّت لـهوه بـهدوور بگـره كـه بلێیت لهناكاو نهخوٚش كهوتووم. بهم قسانه پێدهكهنێت، باشتر وایـه بلێیـت مشـتهرییهك بـوٚكارێکی بهپهله ناردومی بوٚلای مشتهرییهكی دیكه، بهلام دهبێت ئـهوهش بلێیـت مشـتهری یهكهمم له بیر نایهتهوه و نهشتوانی مشتهری دووهم بدوّزمهوه."

کاتی کارل چووه نووسینگهی نوتیله که، سه رکار دانیشتبوو و سات ناساتیک قومیکی له قاوه کهی فی ده کرد و ته ماشای لیستیکی ده کرد که دیار بوو سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کان بوی هینابوو، سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کان خویشی له وی دانیشتبوو. سه رپه رشتیار کابرایه کی بالابه رز و زنت و رنت و بوی پوشاکه فه رمی و پی زاقوبریقه کانی - ته نانه ت به سه رشان و قله کانیشیدا زنجیر و قهیتانی رتووشکراوی ئالتونی شورببوونه وه - ده رگاوانه کهی چوارشانه تر نیشان ده دا له وه ی که هه بوو. سیله ره ش و بریقه داره کانی وه که سیلی هه نگارییه کان له هه ردوو لای روخسارییه وه گوشه تیژه کانی ده رچووبوو، که ته نانه ت به خیرات رین جوولانه وه سه ری سه ری بود نیزانی به و بود به ناسته م ده پروانی به و نیز به سه میشه له کاتی راوه ستاندا لاقه کانی ده کردنه و هاکو کیشی خوی به شیوه یه کی هاوسه نگ به سه رکاتی راوه ستاندا دایه ش بکاتی.

خواردنهوهی. به لام وا ده هاته پیش چاو سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کان به هاتنی کارل بی نهوینده رنیگه ران بوو، ره نگه ده یویست زانیارییه کی نهینی به سه رکار بدات، یان داوایه کی نهینی لی بکات، به هه رجوریک بوو، هه رجه ند خوله کیک جاری سه ری لار ده کرده و به توورهییه وه ته ماشای کارلی ده کرد. ده بی نه وه بگوتریت هه رکه چاوی ده که و ته سه رکارل، یه کسه رسه ری به ره و لای سه رکار وه رده گیرا.

له گه ل هه موو ئه مانه شدا کارل هه ستی به ئارامی ده کرد. هه ر ئه وه ی که خه تاکه ی له پووانگه ی سه رکاره وه گرنگییه کی زوری نه بوو، نیشانه یه کی باش بوو. دواجار مه سه له که شیاوی تینگه یشتن بوو. ژووربه ریّك بو ئه وان گرنگ نه بوو، به م پیّیه نه ده بوو هه رچی که ده یه ویّت بیکات، به لام چونکه مه سه له که گرنگ نه بوو، خه تاکه یان زور هه ند وه رنه ده گرت.

سهرکار خویشی یه کهم جار ژووربهر ببوو- له راستیدا بو ژووربهره کانی نهوهی ئیستا جیگهی شانازییه کی گهورهبوو- سهرکار یه کهمین کهس بوو که ژووربهره کانی ریخ کخستبوو، به دلنیاییه وه ههندیجار ثهویش بی ثیزن کاره کهی به جی هیشتووه، ههرچهنده نه دهبوو شهم رووداوانهی بیر بهینریتهوه، نابیت ثهوه ش له بیر بکریت، که پیشینهی کاری ژووربهری سهرکار، دهبیته هوی ثهوه ی له پاراستنی سیستهم و نورمی کریکارانی ژووربهردا جدیتر و بی پهرواتر بیت. کارل به تیپه پربوونی کات هیوای زیاتر دهبوو. کاتژمیری ناو نووسینگه که له پینج و چاره که لای دابوو، ثه گهری ههبوو رینیل ئیستا بگهریتهوه، رهنگه لهبهر شهوه ی که تاکو ثیستا رابینسون نه گهرابووهوه، ثیستا رینینل گهرابیتهوه، به هه مر جوریک بوو پیده چوو

دلامارش و رینیل له ئۆتیلهکهوه زور دوور نهبن. ئهگینا رابینسون به و حاله خراپهیهوه ههرگیز نهیده توانی خوی بگهیینیته ئوتیلهکه. ئیستا ئهگهر رینیل رابینسون لهسهر چرپاکهی خوی ببینیت، که بینگومان دهیبینیت، بارودوخ بهره و باشی ده چیت. به سه رنجدان لهوهی کاتی رینیل بهرژهوهندیی تایبهتی خوی له نارادابیت، یه کسهر رابینسون له نوتیلهکه دهباته دهرهوه، مهم کارهشی به ناسانی بو نه نهام دهدری، چونکه تا ئیستا دهبیت رابینسون هاتبیته هوه سهرخوی. پیده چوو دلامارش نیستا له دهرهوهی نوتیله که چاوه روان بینت، تاکو رابینسون ده چیته دهرهوه. ههرکه رابینسون له نوتیلهکه دهرپهریندریت، نیدی کارل ده توانی به خمیالیکی ناسووده وه له گهل سهرکار ریککهویت، بو نهم جاره تهنیا به سیزایه که، نهگهرچی سزایه کی توندیش بیت له کیشه که رزگاری دهبیت. پاشان ده یتوانی راویش به ترین بکات، رووداوه که به سهرپهرشتیاری چیشتخانه بلیت یان نا؟ – بهبروای کارل شهم کارهی ریگهی لینهده گیرا – نه گهر راویژی به ترین بکردایه، نیدی بهیه کجاری و بیدهردیسه دی له کیشه که رزگاری ده بوو.

بهم بیرکردنهوانه تا پاده یه کارل و رهی هاته وه به به رداو بی شه وهی به رووی خویدا بیه پنینیت، خه ریك بوو شه و پارانهی ده ژمارد که شه شه وه وه ریگر تبوون - چونکه ههستی ده کرد گیرفانی له جاران قورستره - سه رکار لیسته کهی له سه رمیزه که دانا و گوتی: "فیودور، بیزه همه خوله کیک چاوه روان به. "له ناکاو هه ستایه سه رپی و وه ها خوری به سه رکارلدا، که کوره ی داما و ته نیا توانی به ترسه و هم سه به بداته شه شکه وتی تاریکی زاری.

" تۆ بى ئىزن كارەكەت بەجى ھىشتورە، ئەزانى ئەمسە مانىاى چىييە؟ مانىاى ئەرەسە دەردەكرىيت. ئەرە بزانە من گوى بۆ ھىچ پاساوىك ناگرم، دەتوانى پاساوە درۆزنەكانت بىۆ خۆت ھەلىگرىت، ھەر ئەرەندەى كە كارەكەت بەجى ھىشتورە بۆ من بەسە. ئەگەر ئەمجارە لىت ببرورم و وازت لى بهىنىم، ھەر چل ژووربەرەكەى دىكەش فىر دەبن كە لە كاتى ئىشدا خۆيان بدزنەرە، ئەرجا دەبىت خۆم پىنج ھەزار مشتەرى بە كۆل ھەلىگرم و لە قادرمەكانەرە بىانبەمە سەرەرە."

کارل هیچی نهگوت. دەرگاوانه که که که که که دووهوه و یه خهی چها که ته که که توتوه که تیکچبوو راکیشا. بیگومان مهبهستی له یه خهراکیشانی کارل نهوه بوو که سهرنجی سهرکار بی جله فهرمییه کانی نوتیل راکیشت، که که میک تیک چووبوو.

سەركار فزولانه پرسى: ارەنگە لەناكاو نەخۆش كەوتبىت؟ ال

كارل به تهماشايهك سهركاري قهبلاند و گوتي:" نهخير. "

سهرکار له کاتیکدا که دهنگی بهرز کردبووهوه، هاواری کرد:" کهوایه تهنانهت نهخوّشیش نهبوویت؟ دهبیّت دروّیه کی تازهی سهرنج پاکیّشت دروست کردبیّت. ئیّستا پاساوت چییه؟ دهی پیّم بلیّ."

" نهمدهزانی دهبیت تهلهفون بکهم و ئیزن وهربگرم. "

سهرکار گوتی: نافهرین، ئافهرین. پاشان یه خه کارلی گرت و به ره و لای سوچی ژووره که رایکی شا، تاکو گهیاندییه به رده م نه و ریسایانه ی که به دیواره که وه هه لواسرابوو و پهیوه ست بوو به ژووربه ره کانه وه ده رگاوانه که شه به دوویاندا هات. سه رکار له کاتی کدا ئاماژه ی بو یه کیک له ده قه کانی ریساکه کرد، گوتی: نه وه تا! بیخوینه وه هه رز! پیمی وابود ده بیت له دلی خوید بیخوینی به رز! پا

کارل له جیّی خویندنهوهی ریساکه، له کاتیکدا به هیوابوو به کردنی نهم قسهیه توو په ی سهرکار دامرکینیتهوه، گوتی: ده قه که ده زانم، چونکه کوپییه کم لی وه رگرتوه و به وردی خویندوومه ته وه بیریان ده کات. دوو مانگه لیره کار ده که و تا میستا هه رگیز شوینی کاره که به بعی نه نه نه شتوه . "

سهرکار گوتی:" باشه، ئیستا بهجینی دههیالیت." و به دوو لای میزه که ی چوو، دووباره لیسته که ی ههانگرت و وای ده نواند ده یخوینی ته وه که نه وه ی باینی شتیکی بیبه هایه دای به سهر میزه که دا، له کاتیکدا که رووی سوور ههانگه پرابوو، دهستی کرد به هاتوچی و چه ند جاریک هاواری کرد:" هه موو شهم نیگه رانییه به هوی کوپیکی گه لخووه یه! هه موو شهم نیگه رانییه، نه ویش له کاتی را په راندنی کاری شه واندا!" پاشان رووی کرده ده رگاوانه که وی گوتی:" ده زانی کاتی نهم کوپه ژووربه ره که ی به جی هیشتبوو، چ که سیک له خواره وه چاوه پی گوتی، ده رگاوانه که هه روه کو هه موو مشته ریبه کانی نوتیله که به وی ناوی که سه که ی پی گوت، ده رگاوانه که هه روه کو هه موو مشته ریبه کانی نوتیله که ده پیناسی و له پیکه ی کومه لایه تی ناگادار بوو، به جوری حه په سا به چاویکی نه بله قه وه نیگای له کارل بی ی تاکو باوه په به خوی به ینیت، کارل که نه و که سه ی له لای ژووربه ره که وه خستو وه ته چاوه روانییه وه هیشتا زیندووه!

دەرگاوانه که سهرسامانه سهری بۆ کارل لهقاند و گوتی: "بهراستی ترسناکه!" کارل سهرکزانه سهیری دەرگاوانی دهکرد، بیری کردهوه دهبی باجی بینه قلی و سهرسامی شهم کابرایه شبه بدات. دهرگاوان له کاتیکدا په نجهی ئهستووری دوشاومژهی روو له کارل کردبوو،

گوتی:" سهره پرای ئه مه شه ده تناسم، تۆ تاقه کرێکارێکی ناو ئه م ئۆتێلهی که هه رگیز سه لامم بۆ ناکهیت. تۆ واده زانی کێیت؟ هه ر کورێك که به به رده م ده رگای نووسینگهی ده رگاواندا تێپه پێت، ده بێت سه لامم بۆ بکات، له گه لا ده رگاوانه کانی دیکه دا به هه رجۆرێك پێت خۆشه، وا هه لسوکه وت بکه، به لام من گرنگی به سه لام کردن ده ده م. هه ند ێجار سه لام نه کردنت به رووی پیر وزی خومدا ناهینیم، به لام باش ده زانم کی سه لامم لی ده کات و چ که سینکیش وه ك توی لات سه لامم لی ناکات!" پاشان رووی وه رگی پراو له سه رخو به ره و لای سه رکار چوو، که له جیاتی شه وه ی قسه یه ک بو نه م تومه ته تازه یه زیاد بکات، له پشت میزه که یه وه دانیشتبو و و قاول تی ده خوارد، له هه مان کات اته ماشای روژنامه ی به یانیانی نه و روژه ی ده کرد، که خرمه تکار یک هناب و و هانوندی و هناب و و هانوندی و هناب و به هان کات اته ماشای روژنامه ی به یانیانی نه و روژه ی ده کرد، که خرمه تکار یک ده خرمه تکار یک و هناب و و .

کارل بیری کرده وه له ئیستادا سهرکار گویی پینادات و باشتر وایه به لانیکه مهوه پهیوه ندیی خوی له ته سه سهرپه رشتیاری ده رگاوانه کان ریک بخاته وه. چونکه ده یزانی سهرزه نشته کانی ده رگاوان وه که دوژمنیک ناتوانی زیانی پی بگهیینیت. بزیه گوتی: به به ریز مین دانیام تاکو ئیستا به بی سه لام ههرگیز به به رده متدا تینه په پهرپوم. من ماوه یه کی زور نییه له ئه مریکام و تازه له ئه وروپاوه هاتووم. باشیش ده زانی له نه وروپا خه لکی زور سه لام له یه کمن ده کهن. هه لبهته هیشتا من وه که ئه وروپییه ک نهمتوانیووه نهم خووه ته رکهم، بی نهونه دوو مانگ له مه و پیش له نیویورک له لای چه ند که سیکی به ریز بووم، هه میشه پیسان ده گوتم زور نه حوال پرسی و سه لام ده کهم. که چی نیستا تو ده لیست ریزی توم نه گرتووه ؟ له روژی کدا هه میشه چه ند جاریک سه لامم بو کردوویت. به لام هه را جاریک که توم بینیبیت می نیسید. این نه کردووی، چونکه روژی سه دجار به به رده متدا تیده یه را

" هەرجارىك كە دەمبىنى پىنويستە سەلامم بىز بكەيت، لەمبارەيەوە ھىچ قسەيەك مەكە، ھەر كاتىكىش كە قسەم لەتەك دەكەى، پىنويستە قنجوقىت راوەسىتىت و كلاؤەكەت بگرى بەدەستتەوە، لەجياتى ئەوەى پىنم بلىنى(ئىنوە) دەبىت پىنم بلىنى(قوربان)، پىنويستە ھەموو جارىك بەمشىنوەيە رەفتارم لەگەل بكەيت، ھەموو جارىك."

کارل به هیّمنی لیّی پرسی:" ههموو جاریّك؟" و پاشان بیری هاتهوه له سهرهتای دهست به کاربوونیهوه له ئوتیّل و تهنانهت له ههوه لیّن روّژی که تازه دهستی به کار کردبوو به واتایهی تازه کاربوو، سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان ههمیشه به چاویّکی سهرزه نشتکارانهوه تهماشای کردووه. جاریّکیان بی تهوهی ناگای لهم رقهی سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان بیّت،

چووبوو بۆ نووسینگه که ی و به پیداگرییه وه لینی پرسی بوو دوو که س نه هاتوون بۆ لام وینه یه کم یخندی؟"

سهرکار هیشتا خهریکی روزنامه خویندنه وه بوو. سهرپهرشتیاری دهرگاوانان له کارل نزیك بووه و وها ئاماژهی بو سهرکار ده کرد، ده تگوت ئامرازی به تال کردنه وهی رقه کانیه تی، گوتی: نیستا تیده گهیت ئه م جوّره کارانه چیت به سهر دینن؟ له داها توودا له بیرت ده بی چوّن ریّز له سهرپهرشتیاری ده رگاوانان بگریت، ئه گهر ته نانه ته مه محانه یه کی پیس و پوخلیشدا بیت. "

کارل بهم قسانه تینگهیشت ئیدی بهراستی کارهکهی له دهست داوه، چونکه ییشتر که سەركار دەستى لى شتبوو، ئىستاش سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان بە جۆرىك ئەم مەسـەلەيەى باس دەكرد، وەك بلينى بەتمواوى بريارى لەسمەركارلابردنى درابينت. ييدەچوو مەسمالەي دەركردنى ژووربەرەكان يېويستى بە بريارى بەرېوەبەرىي ئۆتىل نەبېت. بەلام لەسەركار لابردنى کارل وهها خیرا رووی دابوو که کارل ههرگیز چاوهرینی نهدهکرد بهم جوره بینت، چونکه ههرچییهك بیّت، دوو مانگ به باشترین شیّوه لهم ئوتیّلهدا كاری كردبوو، به دانیاییهوه له ژووربهرهکانی دیکهش باشتر کاری کردبوو, بهلام دیار بوو له هیچ شوینیکی دونیادا، تهنانهت له ئەوروپاش رەچاوى ئەم مەسەلەپە نەدەكرا، ئەمرىكا يېڭەپەكى تاپبەتى ھەبوو، دادوەر بــە توورهپیهوه و له یه کهمین قسهیدا فهرمانی دهرکردبوو. رهنگه باشتر وابیّت ئیرن وهربگریّت و ههرچی زووتره لهم ئۆتیله بروات، رهنگه هیشتا سهریهرشتیاری چیشتخانه و تریز نووستین، باشتر وایه له ریّگهی نامهوه مالنّاواییان لیّ بکات، بهلانیکهمهوه رهنگه لهم ریّگهیهوه بهر بهو غهمبارييه بگريت، كه ئهگهري ههبوو له كاتي مالئاوايي له نزيكهوه بوي دروست بكهن. ئيستا دەيتوانى جانتاكەي ھەلگرىت و بى قرەومەشە بروات. ئەگەر رۆژىك زىياتر بمىنىتسەوە-بهدلنیاییهوه ئهگهر کهمین مجهویت ئهمه روودهدات- ئهگهری ههبوو رووداوه که گهورهتر بیت و دوچاري ریسوایي بیّت، یان ههمووان سهرزهنشتی بکهن. ئهوسا ئیدی رووبهرووي دیمهنی بهرگهنه گرتووی چاوانی پر لـه گریانی تریّن و رهنگه سهریه رشتیاری چیشتاخانه ش بیتهوه. سهردرای ئهمهش رهنگه تهمینی بکهن. لهلایه کی دیکهوه رووبهرووبوونهوهی دوو دوژمن که ههردووکیان تهشهریان لی دهدا و به ههانه راقهیان بو قسه کانی ده کرد، گیدژی کردبوو. بویه ئيستا بيدهنگ ببوو له ئارامي ژوورهكه لهزهتي دهبرد. چونكه سهركار هيشتا خهريكي رۆژنامەخوێندنەوە بوو و سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكانىش لە تەنىشت مێزەكەوە راوەستابوو و لاپه په پهرشوبلا وه کانی لیسته کهی به پینی لاپه په کانیان ریّك ده کرد، دیار بوو چاوی نزیکبینه و ریّککردنی لاپه په کان بوّی کیشه یه .

دواجار سهرکار باویشکیکی دا و روزنامه کهی خسته لاوه، به تهماشاکردنی کارل دانیابوو هينشتا لهويندهره، بهتهلهفوني سهرميزهكه زهنگيكي ليدا. چهند جاريك گوتي: " ئهلو، ئەلۆ..." بەلام كەس وەلامى نەدايەوە. بە سەريەرشتيارى دەرگاوانى گوت:"وەلام ناداتـەوە" سەرپەرشتپارى دەرگاوانەكان كە لە پېش چاوى كارل زۆر گرنگى بەم تەلەفۆنە دەدا، گوتى:" چاره کی دەویت بۆ شەش، دەبئ بیدار بیت. دووباره تەلەفۆنی بۆ بکەرەوه. " بەلام لـ ناكاو زەنگى تەلەفۆنەكە لىلىدا. سەركار گوتى:" من ئىسبارم (۲۷) بەيانىت باش. ھىوادارم لەخمەو رامنهچلهكاند بيت! زۆر بەداخەوەم. بەلنى، بەلنى، چارەكى دەويت بۆ شەش، لەوەي كە لە خەوم كردى بەراستى بەداخەرەم. كاتى دەخەرى باشترە وايەرى تەلەفۆنەكەت دەربھىنىت. نا، نا، هیچ بیانوویه کم نییه، بهتایبه تی لهبه رئه وهی ده مهویت لهبارهی شتیکی بیبه هاوه قسه ت لهگهل بكهم. بهلام ههلبهته كاتم زوره و چاوهريّت دهكهم، ئهگهر بخوازن تهلهفوّنهكه رادهگرم." سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان بە سەرنجدانىكى تايبەتموه لە تەواوى ئەو ماوەپەدا چەمابورەرە بەسەر سەركاردا، تاكو گوئ لە گفتۆگۆ تەلەفۆنىيەكە بگرنىت، سەركار بەبزەرە يني گوت: " بهدلنياييهوه بهجلي خهوهوه ههستابوو و تهلهفونه کهي هه لاگرتبوو. بهراستي وەرزم كرد، چونكه بەزۆرى كچە تايييستەكە لەخەو ھەلنى دەستىنىن، بەلام دەبىت ئەمرۆ لەبىرى چووبىت لـ ، خـ ەو ھەلىسـىنىت. ئەگـەر بـ تەلەفۆنەكـەي مـن راچـلەكىبىت، زۆر بهداخهوهم، ئهو لهكاتي ئاساييشدا ههر لهخوّوه توورهيه."

" بۆچى تەلەفۆنەكەي بەجى ھێشت و رۆيشت؟"

" بۆ ئەوەى بزانیت ئەو كچە چى بەسەرھاتووە." سەركار ئەم قسانەى كرد و تەلەفۆنەكە دووبارە لیپیدایەوە و ھەلیگرت و گوتى:" دواجار ھات بۆ لات؟ تىق نابیت ھەر كیشەیەكى بچووك و سادە لەم جۆرە ئەوەندە نیگەرانت بكات. لە راستیدا ئیوه پیویستتان به پشوویهكى باش ھەیە. باشە، ئیستا بگەرپینەوە سەر مەسەلەكەى خۆمان، كورپیكى ژووربەر لیرەیە و ناوى" - ئاورى دایەوە و نیگایەكى پرسیاركەرانەى لە كارل برى، بە سەرنجەوە گویى لەكارل راھانە. ئەگەر ھەللەم نەكردبیت، ئیوه كەمیك

²⁷⁻ isbary .

گرنگیتان ییدهدا، بهداخم که نهمه دهلیّم، بهلاّم نهو نهیتوانی یاداشتی میهرهبانیتان بداتهوه، بیّ ئیزن کارهکهی بهجیّ هیّشتووه و منی دووچاری کیّشه کردووه، تهنانهت ناتوانم ئهوهشتان ييّ بليّم دواجار چي بهسهر ديّت؟ لهبهر ئهوه دهرم كرد، هيوادارم نيگهران نهبن. چيتان گوت؟ دەركردن، بەلنى، دەرم كرد. بەلام ئىستا يىم گوتى ئىشەكەي بەجى ھىشتووە. نا، خانمى ئازىز، لهم رووهوه ناتوانم هاوراتان بم. ئهمه مهسهلهی بهرپرسیاریهتییه و زور مهترسیداره، کوریکی وا ههموو كورهكاني ديكه خراب دهكات. مروّ ييويسته بهتايبهتي لهتهك كريّكاراني ژووربهردا گەلەك بە جدى و ياسايى بجولايتەوە. نا، نا، ھەرچەندە زۆر حەز دەكەم دانى ئىدو، لە خۆم رازى بكهم، به لأم لهم رووهوه ناتوانم رازيتان بكهم. ئه گهر سهرباري ههموو ئهو شتانه ريّگهي ييبدهم ليره بمينيتهوه، ئه گهر بتانهويت تهنانهت ريكه له توورهبووني منيش بگرن، بوتان باش نييه، به لنی، بو ئیرهش مانه وهی باش نییه، ئهم کهسه شیاوی ئه و گرنگیییدانه نییه که ئیروه ییی دەدەن، من ئەو دەناسم و ئيروش دەناسم، دانيابه جگه له نيگەراني شتيكى ديكـه بـه ئيـوه نابه خشينت، به ههر نرخين بووه، پيويسته رينگه لهم رووداوانه بگرين. ئيستا كه من قسمتان له گهل ده کهم، ئه و کوره لهبهرده ممدایه، هه نگاویک له ولاترمه وهیه و بیشه رمانه گویم لی دهگریت. دهبیت دهربکریت، نا، نا، بو ههمیشه دهربکریت، نا، نا، ناکریت ئیشیکی دیکهی ييّ بدريّت، من هدرگيز ييّويستم ييّي نييه. له هدمان كاتدا كدساني ديكديش ليّـي نارازين، بۆ نموونە سەرپەرشتيارى دەرگاوانـەكان، بـەلى فيــۆدۆر، بېگومــان، فيــۆدۆر، لەبېشــەرمى و بيّنه ده بي ئهم كوره نارازييه، چيتان گوت؟ نا تهنيا ئهمه به سه نييه. خاني ئازيز بەرگرىكردنتان لەم كورە، يېچەوانەي كەساپەتىي ئېرەپە. نا، نابېت، بەمشېوەپە مەمخەرە ژېر گوشار دو د. "

لهم ساته دا سهرپه رشتیاری ده رگاوانه کان چه مایه و قسه یه کی چیاند به گویّی سه رکار دا. ئه ویش به سه رسامییه وه ته ماشایه کی کرد، پاشان وه ها به خیّرایی قسه کانی سه رپه رشتیاری ده رگاوانی بو ته له فوّنه که گواسته وه، که کارل سه ره تا نهیتوانی له وه تیّبگات چی ده لیّت؟ کارل ناچار به لوّژه لوّژ لیّن نزیك بووه وه.

سهرکار گوتی:" خانمی به پیّوه به ربی نازیز، راستت ده ویّت باوه پ ناکه م هه لسه نگاندنتان سهباره ت به کردار و ره فتاری که سه کان نه وه نده خراپ بیّت! نیّستا سهباره ت به و کوره ی که نیّوه به فریشته ی ده زانن، شتیّکتان پیّده لیّم، که ده بیّته هوی نهوه ی به ته واوی بیرو راتان لهباره یه و بگوریّت، به داخه و م نهم قسانه له زمانی منه و ده بیستن، نهم نازیزه تان که به

نموونهی فهزیلهت و خزپاریزی دهزانن، ههموو شهوانیکی پشووی تیده ته قینیت و ده روات بو شار و تا به یانی ناگه ریته وه. به لین، به لین من به لینه، به لین، به لین به لینه دلایه، به لین به لین الله دلین دلایه به لین به لین الله و دلیا بین به الله ده و شهوانه که ده چیته شار بو گه ران له کوی پاره ده هینیت یان کاتی ده چیته ده ره وه چون ده توانیت ئه رکه کانی به باشی را په رینی که ئه کری به وردی پیم بلین له شار چی ده کات کوریکی سه ربه گوبه ندی ئه وها ده بیت زوو خومانی لی رزگار بکه ین. تکا نه که می ئه مهم وه که هوشداریه که که سیارانیت له نهمه می وه که هوزه که سیارانیت له بیت به کیویکه وه هاتوون."

کارل به هوی ئه و هه له تیگهیشتنه ی که رووی دابوو به ته واوی خوشحال بوو، چونکه پینی وابوو له چاککردنی ئه و بارود و خدی که به سه ریدا ها تبوو رو لی کاریگهری ده بیت، گوتی: " به لام قوربان پیموابیت به هه له تیکهیشتنیک روویداوه، وابزانم سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کان پینی گوتی که من هه موو شه و یک ده روزمه ده ره وه، به لام ئه مه راست نییه و هه موو شه و یک له ژووری ژووربه ره کانی، هه موو کوره کان ئه مه ده زانن، کاتیکیش خه وم نه یه تیبی بازرگانی ده خوینمه وه، ته نانه ت بوشه و یکوره کان ئه مه ش گهله که دخوینمه وه، ته نانه ت بوشه و یکوره کیش له ژووره که نه چوومه ته ده ره وه، سه لماندنی ئه مه ش گهله که ناسانه. به دلانیاییه وه سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کان من به که سینکی دیکه تیگه شتووه، ئیستا تیده گه م بوچی گوتی به بی سه لام به به رده مه دا تیده پی ."

لهم کاتهدا سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان مسته کوّلی له کارل رادهوه شاند، که ئهگهر کهسیّکی دیکه بووایه تهنیا په نجه ی رادهوه شاند، هاواری ده کرد: "دهمت بگره، کهوایه ده لیّیت من به کهسیّکی دیکه لیّت تیّگهیشتووم، وانییه؟ بهریز ئیسباری من لهتوّ ده پرسم، ئهگهر وابیّت که من کهسه کانم لیّ بگوری، چوّن ده متوانی لیّره ببمه سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان؟ بهدریّژای ئهو سی سالهی که خزمه ت ده کهم کهسم لیّ نه گوراوه. به سهدان کریّکار که لیّره کاریان کردووه شایه تی نهمهم بوّ ده دهن، ئیستا ده لیّنی کوریّکی به دبه ختی وه کو توم لی گوراوه؟ بهم ده موچاوه بی ردینه ته وه چاوه ری ده کهی که سیّك توّی لیّی بگوریّت؟ دواتر ئهمه چ پهیوه ندییه کی به لی گورانه وه ههیه. تو ده توانی ههموو شهوی که لیست سهرمهوه به دزییه وه بهیوی به لی گورانه وه ههیه. تو ده توانی ههموو شهوی که بیشت سهرمهوه به دزییه و به بهیمو که سینک به سهر خدانیّک له ده موجاوت ده زانی تو چ سووک و سهلیمیّکیت. "

پەيوەندىيە تەلەفۆنىيەكەى سەركار لەتەك بەرپوەبەرىي چىشىتخانەدا لەناكاو پچىرا و گوتى:" بەسە فىلودۆر، كىشلەكە زۆر سادەيە، بىز ئىسە گىرنگ نىيلە شەوەكانى چىۆن ده گوزهریّنیّ. بیّگومان ئه و ده یه ویّت به رله وه ی لیّره بروات، سه باره ت به ژیانی شه وانه ی به فه رمی لیّکولیّنه وه ی لیّ بکریّت، لاموابیّت ئه وه ده که م ئه مه ی زوّر پیخوّشه. حه زده کات هم ریه که به یّنیّته ئیّره و شایه تی بوّ بده ن، ره نگه ئه وانیش به که سیّکی دیکه لیّی تیّگه یشتین، ورده ورده ده بیّت هه موو کارمه نده کان گاز بکه ین و شایه تی بده ن، پاشان ده بینیت ده بیّت ئوتیّله که بو ماوه یه ک دانجه ین، ئه گه رچی دواجار هه ربه شه ق لیّره ده یکمینه ده ره وه ، به لاّم ئه و ده یه ویّت به رله کردنه ده ره وه ی پیّمان رابویّریّت. که وایه گوی به مه سه له ی چوونه ده ره وه ی شه وانه ی ناده ین. تا ئیستا توانیویه تی سوار سه ری ئه و ژنه دلّپاکه که به ریّوه به ربی چی چیشتخانه یه ببیّت، به لاّم ئیدی به سه . من ئاماده نیم تمانانه ت گوی له یه وشه ش بگرم، توّ به هوّی که موکوریته وه له راپه راندنی کاره که تدا له مساته وه کراویته ده ره وه . نامه یه کنده ده وره وه . نامه یه کنده ده وره وستی به ده خلاار و نه ویش پاره ی تاکو نه مروّت ده داتیّ. ده بی نه وه هشت بی نه مه هوّی که کردووته ، له به رخی خوّمان مووجه ی کاره که تد ده ده ده ده ده ده می بایّ به مورد و به یا به یه ره وره وی ره نامه یه . "

بهر لهوهی سهرکار نامه که واژو بکات، دیسانه وه تهله فونه که لینی دایه وه، پاش شهوهی ماوه یه کی کور تخایه ن گوینی بو که سی به رامبه رراگرت، هاواری کرد:" شهم ژووربه رانه جگه له ده ردیسه ری هیچ سوود یکیان نییه!" دوای ساتیک دیسانه وه هاواری کرد:" له پاستیدا شتیکی چاوه پواننه کراوه!" رووی وه پرگیز او به سه رپه رشتیاری ده رگاوانه کانی گوت:" فیودور، تکا شه که مه مهیله شهو کو په پروات، چونکه هیشتا شیشم پییه تی." پاشان به تهله فونه که دا قیراندی:" خیرا وه ره ."

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان دهیویست داخی دلّی برپیژیّت، چونکه تاکو ئیستا به ته واوی نهیتوانیبوو تووره یی خوّی خالّی بکاته وه . چوه لای کارل و به توندی بازووی گرت، به لاّم به به به ده وامی به توندی بازووی نه ده گرت، به لاّکو هه ندیّجار ده ستی شل ده کرد، پاشان بیّره جمانه ورده ورده ورده گوشاره که ی زیاد ده کرد، ئه وه نده گوشاره که ی به هیّز بوو، کارل پیّسی وابو و هه رگیز نایه ویّت بازووی به ربدات، نه وه نده ئازاره که ی سه خت بوو دونیا له به رچاوی کارلدا ره ش ده بوو نایه وی به ربدات، نه وه نده نازاره که ی شه و و ابوو، فه رمانیان پی کردبیّت بیکوژیّت و به دوای خوّیدا رایکیّشیّت.

هدندی جار له زهوی هدانی دهبری و به جوریکی پرسیارکهرانه به سدرکاری دهگوت:" رهنگه من به کهسیکی دیکه لیمی تیگهیشت بم؟ بهانی، رهنگه به کهسیکی دیکه لیمی تیگهیشتبم.؟"

کاتی سهرپهرشتیاری ژووربهره کان بهههناسهبرکی خوّی کرد به ژووردا، که کوریّکی قه له و بـوو نـاوی (بیّست) بـوو، سـهرنجی سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کانی بـوّ ماوهیه لهسهر کـارل دوور خسـتهوه،بهمهش کـارل ههستی بـه ئاسـوودهیی کـرد. ئهوهنده مانـدوو بـوو، کـاتی بـه چـاوه سهرسامه کانی تریّزی وه ک مردووی رهنگ پهرپوو به جلی ناریّکوییّک و قژی تیّکئالوّسـکاویهوه لـه پشت بیّستهوه بینی، تهنانه تنهیتوانی بزهیه کیشی بو بکات. تریّز یه کسهر لیّی نزیـک کهوتـهوه و چپهیه کی بو کرد:" سهرپهرشتیاری چیشتخانه زانیویه تی؟"

كارل گوتى: " سەركار بە تەلەفۆن پينى گوت. "

تريز له كاتيكدا چاوى بروسكهى دەدايهوه يهكسهر گوتى: " باشه، باشه. "

کارل گوتی:" نا، تۆ نازانی ئەمانـه چـیان بـۆ مـن هەلبهسـتووه. دەبیـّت مـن لیـّـره بـروّم، سەرپەرشتیاری چیٚشتخانه باوەری کردووه، تکا دەکەم لیره مەمیننـهوه، بـروٚ سـهرەوه، دواتـر دیّــم مالناوایت لی دەکەم."

" به لام راسمان تو بیر لهچی ده که پیته وه؟ هه رچه ند بخوازیت ده توانی لای من بمینیته وه، هه رچییه ک سه رپه رشتیاری چینشتخانه بیلیت سه رکار به قسه ی ده کات، عاشقیه تی، لهم دواییانددا ئه مهم بو ده رکه وت، که وایه نیگه ران مه به."

 دەيويست ئازارى كارل بدات، بەلكو دەتگوت پيلانيكى پيشوەختى بۆ داپشتووە كە تا ئــەو كاتــه ئەنحامى نەدابوو، گوتى:" كيژۆلە جوانەكە ئەمە فەرمانە، فەرمان."

ماوهیه کی پیچوو تاکو تریز خوّی له دهستی سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان رزگار کرد، بوّ نهم مهبهسته دهیویست داوا له سهرکار بکات، که تا ئیستاش گویی بوّ قسه لهسهرخوّ و هیواشه کانی بیست ده گرت. له ناکاو سهرپهرشتیاری چیشتخانه به پهله خوّی کرد به ژووردا.

تریز بهدهنگیکی بهرز گوتی: خودا شوکر. "بو چهند ساتیک جگه له دهنگی تریز، له ژووره که دا دهنگیکی دیکه نهدهبیسترا. سهرکار دهستبهجی له جینگای خوی ههستایه وه و بیستی خسته نه ولاوه.

" خانمی ئازیز، دواجار هاتیت؟ ئهویش لهبهر ئهم کیشه بیبههایه؟ پاش تهلهفونه کهمان دهترسام بییت، به لام راستت دهویت باوه پرم نهده کرد بییت بو ئیسره. لهو کاتهوه تا ئیستا حالی ئازیزه کهتان خراپ و خراپتر بووه، پیموایه نه ک ته نیا ناچارم بیکهمه دهرهوه، به لکو دهبیت بینیسرم بو زیندان. پیویسته خوتان به سهرها ته که ببیستن. "و ناماژه ی به بیست کرد.

سهرپهرشتیاری چیّشتخانه له و کاته دا لهسه و ته و کورسییه ی که سه رکار بوی ناماده و پاکوخاویّن ده کرد، داده نیشت، گوتی: "یه که مجار ده مه ویّت چه ند قسه یه ک له ته ک راسماندا بکه م. "پاشان گوتی: "کارل تکا ده که مکه که میّک و هره پیّشتره وه .." کارل به قسه ی کرد، یان باشتر وایه بگوتری سهرپهرشتیاری چیّشتخانه به توورهییه وه وایه بگوتری سهرپهرشتیاری چیّشتخانه به توورهییه وه گوتی: "وازی لیّبیّنه خو تاوانی نه کردووه!" سهرپهرشتیاری ده رگاوانه کان به ته واوی به ره لاّی کرد، به لاّم به رله وه ی به ره لاّی بکات، وه ها بیّره همانه چینوقی له کارل گرت، که له به ربه به مهیّزی چاوانی یربوون له ناو.

سهرپهرشتیاری چیشتخانه له کاتیکدا به ئارامی دهستی لهسهر داوینی دانابوو لهژیر چاوهوه سهیری کارلی دهکرد - ههلبهته تهماشاکردنی بهمهبهستی لیکولینهوه نهبوو - گوتی: "کارل، سهرهتا دهمهویت پیت بلیّم هیشتا متمانهی تهواوم پیّت ههیه. له ههمان کاتدا دهبی ئهوهش بلیّم سهرکار کهسیّکی دادپهروهره، دلنیات دهکهمهوه، ئهگهر کاریّکی وابکهیت که بتوانیت لیّره بینیتهوه، ئیمه ههردووکمان له ناخی دلهوه خوشحال دهبین." - لهم کاتهدا نیگایه کی کورتی له سهرکار بی، دهتگوت بهم نیگایه لیّی دهپارایهوه خوی ههلنهقورتینیّت، ههلبهته شهویش خوی ههلنهقورتاند - "کهوایه تا ئیستا ههرچیت پی گوتراوه لهبیری بکه، لهوهش گرنگتر ئهوهیه نابیّت قسهکانی سهرپهرشتیاری دهرگاوانهکان زور به ههند وهربگریت. چونکه کهسیّکی توورهیه و قسهکانی سهرپهرشتیاری دهرگاوانهکان زور به ههند وهربگریت. چونکه کهسیّکی توورهیه و

کارهکهشی واپینویست دهکات تووره بینت، به لام ئهویش ژن و مندالنی ههیه و دهزانینت کوریکی وهك تو که پینویسته ژیانی خوی دابین بکات، نابینت لهوه زیاتر ئهشکه نجه بدرینت، چونکه ئهویش بهشه ئهشکه نجه کوی دونیا وهرده گرینت."

تاراده یه ک نارامی بالنی به سهر ژووره که دا کیشا، سهر په رشتیاری ده رگاوانه کان نیگایه کی له سهرکار بری، وه ک بلینی چاوه رینی نه وه بوو قسه یه ک له قازانجی نه و بکات، سه رکار ته ماشای سه رپه رشتیاری چیشتخانه ی کرد و سهریکی بو له قاند. بیستی ژووربه ریش له پشت سه رکاره وه بره یه کی گه لحویانه ی کرد. تریزیش له تاو ناویته یه ک له خوشی و خه مدا، به نارامی ده گریا و هه ولی ددا نه وانی دیکه سه رنجی لی نه ده ن.

سهرپهرشتیاری چیشتخانه دریژهی به قسه کانی دا: " ته مهم بویه پی گوتی تاکو وه لامیکی ریك و رهوانی وه لامیم ریك و رهوانم بدهیتهوه، چونکه ته گهر به باشی توم ناسیبیت، ده زانم به ریك و رهوانی وه لامیم ده ده ته وه. "

بیّست، لهناکاو زور بهئهدهبهوه بهلام گهلهك دهستهپاچانه گوتى: تك دهكهم ریّگهم بـدهن، بروّم دكتور گاز بكهم، چونكه پیّدهچیّت ئهو پیاوه لهتاو خویّن بهربوونی بریّت. "

سهرکار به بیّستی گوت: " بروّ." و یه کسه ر چوو. پاشان به سهرپهرشتیاری چیّشتخانه گوتی: "بهسهرهاته که ئهمهیه. سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان به گالته ئه و کورهی نه گرتووه. لهخواره وه له ژووری ژووربه ره کان، کهسیّکی به ته واوی مهست و ناموّیان دوّزیوه ته وه، که زوّر به وردبینی چهرچه فیان به سهردا داوه و له سهریه یه کیک له چرپاکان خه واندوویانه. کوره کان له خه و ههلیانساندبوو ویستبوویان بیکه نه ده روه ه، به لام که سه که ده ستی کردووه به هاتوها وار و

گوتوویهتی، ئهمه ژووری کارل راسانه و من میوانی ئهوم و نهو هیناومی بو ئیره، ههرکهسیک دهستم بو بهریّت پیستی سهری لی دهکهمهوه. له ههمان کاتدا گوتوویهتی، دهبیّت لهوی بینیتهوه تاکو کارل راسان ده گهریّتهوه، چونکه راسان بهایّنی پیداوه پارهی بداتی و روّیشتووه پارهی بو بهینیّت. خانمی ئازیز تکا ئهکهم سهرنج لهم قسانه بدهن: "بهایّنی پارهی پیداوه و چووه پاره بهینیّت. "کارل که تهماشای تریّزی دهکرد گوتی:" راسمان باش گویّم لیّبگره بزانه چی دهلیّم." تریّز به جوّری سهرنجی له کارل بریبوو، دهتگوت جادووی لیّکراوه، بهردهوام تهلّهقژیّکی سهرتهویّلی لادهدا، یان نهویستانه دهستی به تهویّلیدا دههیّنا.

سهرکار دریژهی داید:" رهنگه پیویست بیت ههندیک له نهرکهکانی خوت وهبیر بهینمهوه، چونکه نهو پیاوهی که له خوارهوه چاوه پیته گوتوویهتی که گهرایتهوه بو لای، شهو لهگهان گورانیبیژیکی ژندا بهسهر دهبهن، که کهس ناوی نازانیت. چونکه شهو کابرایه ههرکات ناوی گورانیبیژهکهی هیناوه، دهستی کردهوه به گورانی گوتن." لیرهدا سهرکار له قسهکردن راوهستا، چونکه سهرپهرشتیاری چیشتخانه که نیستا به مواوی رهنگی پهریبوو، کورسییهکهی کهمیک کیمینی کیشایه دواوه و ههستایهوه.

سەركار گوتى:" ئەوەي دىكە بۆ دوايى؟"

سهرپهرشتیاری چیشتخانه قوّلی گرت و گوتی:" نا، تکا ئهکهم، نا، تکا ئهکهم بـهردهوام بـه. پیویسته لهم بارهیهوه ههموو شتیك بزانم، ههر لهبهر ئهمهیه هاتووم بوّ ئیره."

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان ههنگاویّك هاتهپینشه وه و دای بهسه ر سنگی خوّیدا، تاکو ئهوه نیشان بدات، که یه که س نهو بووه لههه موو شتیّك تیّگهیشتوه. سهرکار به گوتنی:" بهلیّ، فیوّدور، تو راست ده کهی هم هیّوری کرده وه و ههم لهجیّگای خوّی داینیشاند.

سهرکار دریژهی دایه و گوتی: قسهیه کی دیکهم نییه، کورهکان خوّتان دهزانن چوّنن، یه که مجار به بینینی کابرا پیّکهنیبوون، پاشان له گه لّی به شه پر هاتبوون، چونکه بوّکسوه شیّنی باشیان تیّدایه، ئه وهنده یان تیّهه للّدابوو له پیّیان خستبوو، تا ئیّستا نهمویّراوه لیّیان بپرسم کویّی خویّناوی بووه و چهند شویّنی له شی برینداره؟ چونکه کورهکان حهزیان له بوّکسیّنه، مهستیّکی ئاوهاش دهستیاویّژ ۲۸یّکی باشه بوّکیکیوّکسیّن."

٥٧١

۲۸ دەستئاويد: وەسىلە. فەرھەنگى كوردستان. م. ھەۋار موكريانى

سهرپهرشتیاری چیشتخانه دهستیکی خسته سهر دهسکی کورسییه که و ته ماشایه کی کورسییه که که!" تریّز به کورسییه کهی کرد که تازه لهسهری هه ستابوو، گوتی:" راسمان تکا ده کهم قسه یه که!" تریّز به پهله خوّی گهیانده سهرپهرشتیاری چیشتخانه و دهسته و داویّنی بوو، نهمه شتیک بوو که کارل تا نه که کارل تا نه نه کاته نه یبینیبوو. سهرکار که له پشت سهرپهرشتیاری چیشتخانه وه راوهستابوو، لهسهرخوّیه خه بچووک و جوانه کهی که کهمیک نووشتابووه وه چاک ده کرد. سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان که له نزیک کارله وه راوهستابوو، گوتی:" قسه نه کهی!" به لام نهم قسه یهی ته نیا له بهر شهوه کرد، تاکو نهو مسته کوّله شیراده ی لاواز ببوو، گوتی:" راسته، من نه و کابرایه میناوه ته ژووره وه."

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان که وهك بلیّنی له جیاتی ههموو ئامادهبووان قسه ده کات، گوتی: "ئیّمه تهنیا دهمانویست ئهمه بزانین." سهرپهرشتیاری چیّشتخانه به پهشوّکاوی بهرهو لای تریّن و سهرکار گهرایهوه.

کارل دریزهی دا به قسه کانی: "به دهست خوّم نهبوو، ئهم کابرایه که سینکه که پیشتر ئاشنام بووه، پاش دوو مانگ لهیه کدی ناسینمان هاتووه بمبینیت، به لاّم ئه وهنده مهست بوو، نهیده توانی خوّی به پینو راگریت و لیره برواته ده رهوه. "

سهرکار که له تهنیشت سهرپهرشتیاری چیّشتخانهوه راوهستابوو، وهك بلیّی لهگهل خوّیدا قسه ده کات، گوتی: کهوایه بو سهردانت هاتبوو، پاشان ئهوهنده مهست بوو نهیدهتوانی برواته دهرهوه. سهرپهرشتیاری چیّشتخانه قسهیه کی چپاند به گویّی سهرکاردا، یه که مجار نارازی بوو پاشان به جوّریّك پیّکهنی، که دیار بوو پهیوهندی به کارلهوه نییه. تریّز - که کارل سهرنجی لی پیسوو - به نائومیّدییه کی تهواوهوه روخساری به روخساری سهرپهرشتیاری چیّشتخانهوه بریسوو و تهماشای هیچی نه ده کرد. تهنیا کهسیّك که له قسه کانی کارل به تهواوی رازی بوو سهرپهرشتیاری چیّشتخانه بوو، چهند جاریّك نهم قسانهی دووباره کردهوه: "بهتهواوی راسته، کاتی که سیّك هاوریّکهی بیّت. "پاشان تهماشای شهوانی بکهن. دیکهی ده کرد و دهستی به حهواوه رادهوه شاند، ههولی دهدا نهوانیش پشگیری له قسه کانی بکهن. دیکهی ده کرد و دهستی به حهواوه رادهوه شاند، ههولی دهدا نهوانیش پشگیری له قسه کانی بکهن.

کارل گوتی: کموایه خمتای منه. و پاشان راوهستا، وهك بلیّنی له دادوهره کانی چاوه پیّی بیستنی قسه گملیّکی میهره بانانه بوو، که قسه کانیان بویّری پی ببه خشن، تاکو لمسمر بمرگردنی خوّی بمرده وام بیّت، بملاّم نموان هیچ قسمیه کیان نمکرد. کموایه خمتای من بووه،

چونکه بردوومه ته ژووری ژووربه ره کانه وه. ناوی رابینسونه و خه لکی ئیرله ندایه. هه رچییه کی گوتووه له به رئی به دو مهست بووه و ئه سلی نییه."

سەركار گوتى:" كەوايە تۆ بەلننى پارەت پىنەداوە؟"

کارل گوتی: "بهلیّ. " لموهی که ئهمهی لهبیر چووبوو بیلیّت بهداخ بوو، چونکه دهستهپاچه و پهشوّکاو بوو، کاتی بیتاوانی خوّی دهربریبوو، زیاد له پیّوست و لیّبراوانه قسمی کردبوو. "بهلیّنی پارهم پیّدابوو، چونکه داوای لیّکردبووم. بهلام بهنیاز نهبووم بوّی بهرم، تهنها دهمویست ئهو پاره وردهی که ئهمروّ بهپاداش پیّیان دابووم بیدهمیّ. " بو سهلاندنی قسهکانی پارهکهی له گیرفانی دردهیّنا و چهند سکهیه کی ورده ی نیشان دان.

سەركار گوتى:" تۆ خەرىكە كۆشەكە ئالۆزتر دەكەيت، ئەگەر باوەر بەم قسانەت بكەين، دەبىي قسه كانى ييشترت لهبير بكهين، يه كهم جار ئهم كابرايهت برده ژوورهوه - تهنانهت من باوهر ناكهم ناوى رابينسۆن بيت، چونكه لەوەتەي من ئيرلەندىيەكان دەناسم، ھىچ ئىرلەندىيەكم نەبينيوە ناوى رابینسۆن بی - یه کهم جار بردته ژوورهوه - دهبی ئهوهت پی بلیم هـهر هینانـه ژوورهوهی بهسـه بــق ئەوەى لە سىخدارەت بدەم- بەلام بەلىننى پارەت يى نەداوە، لە ھەمان كاتىدا، كاتى يرسىيارت لىي دەكەين، واديته ييش چاو بەليننى يارەت پيداوه. ئيره خۆ مندال بازارى نييه، پيويسته پيت بليم يپويسته كارەكانتمان بۆ روون بكەپتەوە. يەكم جار بەنياز نەبووى يارەي بـۆ بهـپنني، تـەنيا دەتوپست ئەو وردەيارانەي بدەپتى كە ئەم شەو وەرتگرتووە، كەچىي ھېشىتا ئەو يارانەت لە گیرفاندایه، کهوایه بهنیاز بووی یارهی زیاتری بن ئاماده بکهی، ئاماده نهبوونی دریزخایهنیشت ئەمە دەسەلمىنىن. بەم يىپە سەير نىيە، ئەگەر گومانى بكەين دەتوپست لە جانتاكەتىدا يارەي بۆ بهيّنيت، به لأم سهير ئهوهيه بيّشهرمانه نكوّلني لهم كاره دهكهيت و ناتهويّت دان بهوهشدا بنيّيت، كه لهناو ئهم ئۆتىلهدا ئەوت مەست كردووه، ھەلبەتە بىنگومان ئەم كارەت ئەنجام داوه، جونكە خۆت دانت بەوەدا نا، بەينى خۆى ھاتووە بۆ ئىرە، بەلام نەپتوانيوە بە يىنى خۆى برواتە دەرەوە. لــه ژووري ژووربهرهکانيش به ههموواني گوتووه ميواني تۆپه. کهواپه ئيستا دوو شت شاراوهيه و ئەگەر دەتەوپىت دووچارى دەردىسەرى نەبىت خۆت دەتوانىت ئەو دوو شتەمان يى بلىسى، ھەلبەتــە بيّ ئەوەي ييّت بليّم، دەكريّت به تەواوى بۆمان بسەلميّنى: يەكەم چۆن توانيت برۆيت بۆ ھەمبارەكە، دووهم ئهم ههموو يارهيهت له كوي هينا كه به كهسيكي ديكهي بدهيت؟"

کارل به خوّی گوت:" کاتیّك نیاز پاکی له ئارادا نهبیّت، مه حاله که سیّك بتوانیّت به رگری له خوّی بكات." ئه گهرچی بیّده نگی تریّز ئازاری ده دا، به لاّم وه لاّمی سه رکاری نه دایه وه. ده یزانی

همرچییهك بلیّت باوه ری پیّناكهن، راقهی كرده وه كانی به خراپ و به چاك پهیوه ندیی به و كهسانه وه هم بود كه دادوه رییان ده كرد.

سەرپەرشتيارى چێشتخانه گوتى:" وەلام ناداتەوه."

سەركار گوتى:" باشترين كاريك كە دەتوانيت بيكات ھەر بيدەنگىيە."

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان ئهو دهستهی که پیشتر بهتوو پهیهوه رایدهوه شاند، ئیستا ئارام ببووه، هینایی به پیشدا و گوتی:" بهم زووانه شتیکی وهبیر دیتهوه."

سهرپهرشتیاری چیّشتخانه که تریّز له تهنیشتییهوه دهگریا، پیّی گوت: " ئارام به، دهبینیت وهلاّمیّکی پی نییه بمانداتیّ، کهوایه من دهتوانم چی بوّ بکهم؟ سهرباری ئهوهیش مین لهبهر چاوی سهرکار خراپ بووم. تریّز پیّم بلّی به بروای تنوّ له بهرامبهرییهوه خهمسارد بووم؟ " تریّز چوّن دهیتوانی وهلاّمی بداتهوه؟ تازه ئاشکراکردنی رازیّکی وهها له بهردهم ئهم دوو پیاوهدا چ سوودیّکی ههبوو؟

کارل ئیستا که دووباره توانیبووی بهسهر خویدا زال بیت، تهنیا لهبهر ئهوهی تریز له نیگهرانی وهلامنهدانهوهی رزگار بکات، گوتی: خانم، پیم وانییه بووبیتمه هوی ناوزراندنی ئیوه، ئهگهر شهم لیکولینهوهیه به ریکی نه نهام بدریت، ههموو کهسیک یشتگیری له من دهکات. "

سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان لە كاتێكدا بە پەنجە ئاماۋەى بۆ سـەركار دەكـرد، گـوتى:" هـەر كەسێك، مەبەستى لە ئێوەيە بەريز ئيسبارى."

بهریز ئیسباری گوتی:" خانم، ئیستا کاتژمیر شهش و نیوه و به رادهی پیویست سهبارهت بهم بابهته قسهوباسمان کرد. پیم باشه سهبارهت بهم مهسهلهیه دوا قسهتان بکهن، چونکه تاکو ئیستا لهمبارهیهوه به پشوودریژییه کی لهراده بهدهرهوه قسهمان کردووه."

جیاکوموی بچووك هاته ژوورهوه، ویستی بهرهو لای كارل بروات، بهلام لهبهر ئهو بیدهنگییهی كه بالی بهسهر ژوورهكهدا كیشابوو، ترسا و خوی كو كردهوه.

لهو کاتهوهی کارل دواهه مین قسمی خزی کردبوو، سهرپهرشتیاری چینشتخانه چاوی له سهر هماننه ده گرت، واش دهرنه ده کهوت که گوینی له قسمکانی سهرکار گرتبینت. چاوه کانی رین له کارل برپیبوو، چاوه درشت و سهوزه کانی که به هوی چوونه ته مهن و کینشه زوره کانیه وه که مین بین هینز ببیوون. ههر به و جوره ی که له ویندا راوه ستابوو به هینواشی کورسییه کهی به دده می ده جوولاند، ببوون. ههر به و هموو ساتیک ده یه ویت بایدت: "باشه، کارل، پاش شهوهی بیرم کرده وه مهسه له که همسه له که همینا به لاوه روون نییه، هه ربه و جوره ی که گوتت، پیویستی به لینکولینه وه یه کی

وردتره. ئيستا ئيمه دهمانهويت ليكولينهوهيهكى ورد بكهين، گرنگى بهوه نادهين كى سهردهكهويت و كى دهدوريت، چونكه پيويسته دادپهروهرى پياده بكريت."

به لام لهجیاتی چاوه روانییه که ی کارل، سه رپه رشتیاری چیشتخانه له پاش بینده نگییه کی کورت، که هیچ که س نهیده ویرا بیشکینیت - هه لبهت ه جگه له کات ژمیری دیواره که که به لیندانی زنگه کانی قسه کانی سه رکاری پشتراست کرده وه، ههمو و کات ژمیره کانی دیکه ی سه رانسه ری تو تینیله که به زهنگه بی فه ره کانیان، که وه که ده نگیکی به رزی بی تو قره بیه کی مهزن، دهستیان به لیندان کرد - گوتی: نا، کارل، نا، نا! ئیدی ئیمه گوی بو نهم قسانه راناگرین. کاتی کرده وه کانی که سیک دروست بن، به دروستی ده رده که ون، ده بیت دان به وه دا بنیم، که کرده وه کانت به دروست ناکه و نه پیش چاو. حه ق به خوم ده ده م که نهم قسانه تاکو به دلا و به گیان به رگریت لی بکه م. بلیم و نه رکی سه رشانه که پیتی بلیم، چونکه هاتم بو نیره تاکو به دلا و به گیان به رگریت لی بکه م.

(بەلام تریز بیدهنگ نهبوو، بەلکو دهگریا.)

سهرپهرشتیار قسه کانی پی بری، وه ک بلیّ که ناکاو بریاری دا، پاشان گوتی: کارل، وهره ئیره. کاتی کارل چووه لای سهرپهرشتیارهوه - سهرکار و سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان یه کسه بهدوایدا به ئاروّزیانهوه دهستیان کرد به قسه کردن - سهرپهرشتیاری چیشتخانه دهستی چهپی کرده ملی کارل و له گهل خویدا بو ئهوسهری ژووره کهی برد، تریّزیش نهویستانه تاکو ئهوسهری ژووره که بهدوایاندا چوو، پاشان له گهلیاندا به ناو ژووره که دا دهستی کرد به هاتوچوّ.

سهرپهرشتیاری چیّشتخانه گوتی: کارل ئهم رووداوانه ریّیان تیّده چیّت، وه ک بلیّی توش پهسهندیان ده کهی و بیّدهنگی، ئه گینا له راستیدا مین نازانم چیت له گه آن بکهم، نازانم ئاییا لیّکوّلینه وه ده توانیّت ئه و کارانه ی که کردووته یه ک یه پاساویان بو بهیّنیّته وه. بوّچی پاساو بو کاره کانت ناهیّنیته وه ؟ رهنگه سلاوت له سهرپهرشتیاری ده رگاوانه کان کردبیّت، من دلّنیام کردووته هه لبّه ته منیش سهرپهرشتیاری ده رگاوانه کان باش ده ناسم، ده بینی هیشتا من به ته واوی له گه لتدا روو راستم. به لاّم ئه و پاساوگه له بچووکه ی که هیّناته وه یارمه تیت ناده ن. سه رکار زانیارییه کانی سه باره ت به ده که که دیگه زیاتر متمانه م پیّی هه یه به دریّژایی ئه مسالانه به به ها بووه و له ههمو که سیّکی دیگه زیاتر متمانه م پیّی هه یه سه رکار به روونی خه تاکانتی خسته روو، ده بی نه وه ش بلّی م که تاوانه کانت پیّویستیان به لیّکوّلینه وه نییه. رهنگه تو بی بیرکردنه وه نه م خه تایانه تکردبیّت، به لاّم رهنگه تو بی بیرکردنه وه نه م خه تایانه تکردبیّت، به لاّم رهنگه کی و نیگایه کی نه و کوره نه بیت که من بیرم لی ده کرده وه ." له گه کل گوتنی نه م قسانه دا، قسه کانی بری و نیگایه کی و نیگایه کی

توندی له سهرکار و سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان بری و گوتی:" هیّشتا لاموایه تو له ناخهوه کوریّکی باشیت."

سهركار كه ئاگاي له نيگاكهي بهريوهبهر بوو، وهك هۆشدارىيمك گوتى:" خانم! خانم!" سهرىهرشتىارى چىشتخانه گوتى:" كارەكەمان لە ماوەي خولەكىكدا تەواو دەكەين. " و بەيەلە دەستى كرد به ئامۆژگارى و سەرزەنشكردنى كارل: " ئەوەنىدەي كە تا ئۆسىتا لە مەسەلەكە تێگەيشتېم، دەتوانم بلێم خۆشحاللم بەوەي كە سەركار نايەوێت لێكۆلێىنەوەكــه دەسـت يــێ بكــات، چونکه ئهگهر لیکوالینهوهت لیبکات، لهبهر تؤش بیت، پیویسته ریگهی لی بگرم. نابیت کهس بزانیت چون و له کوی ئهم پیاوه مه یخوره تووش بووه، پیاویک که ناکریت به یه کیک له هاوریکانی ييشووت بژميريت، چونكه ههروهكو خوت گوتت، كاتيك لهگهلياندا جيابوويتهوه شهريكي تونـدت له گهل کردبوون، کهوایه چ بیویست ده کات ئیستا له گهل یه کیکیاندا هاوری بیت؟ کهوایه دهبیت ئەم كەسە يەكىك بىت لەو كەسانەي كە شەورىك لە شەوان لە مەيخانەيەكى شاردا ناسىبېتت. كارل چۆن توانىت ئەم شتانە لە من بشارىتەوە؟ ئەگەر بەراسىتى نەتىدەتوانى لىە ژوورى ژووربەرەكانىدا مینیته وه و ناچاربووی بی هیچ هزیه ک شهوان پیاسه بکهیت، بزچی لهمبارهیه وه هیچت یی نه گوتم؟ خۆت دەزانى من دەمويست ژوورنكى تايبەتت يىن بىدەم، بەلام لەبەر ئەوەى خىزت نەتويست چاوپوشیم لی کرد. دیاره ژووری نووستنی گشتیت یی باشتر بوو، چونکه ههستت دهکرد لهویندهر ئازادترى. ههمیشه یاره کانت لهناو سندووقه کهی مندا دادهنا، ئهو یارهیهی که ههفتانه وهرت دهگرت بو منت دههینا، کهوایه تو خودا ییم بلی له کوی یارهت بو گهرانت دههینا؟ دهتویست له كوي ياره بۆ هاورنكەت بهينى؟ هەلبەتە ئەمانە شتگەلنكن ئىستا من ناتوانم بە سەركاريان بلىم، چونکه ئهگهرینی بلیّم لیٚکوٚلینهوهت لیّ دهکات. کهوایه ییویسته لهم ئوّتیّله بروّیته دهرهوه، هـهتا زووتريش برۆيت باشتره. راستەوخۆ برۆ بۆ ئۆتىللەكەي برينەر(۲۹) - پيشتر چەند جاريك لەگەل ترينز بۆ ئەوڭندەر چوويت-ئەگەر ئەمەيان نيشان بدەيت، بەخۆرايى جێگەت دەكەنەوه. "بى ئەوەى قسه كاني ببريّت، قه له ميّكي رهنگ ئالتوني لهناو بلوزه كهي دهرهيّنا و چهند ديريّكي لهسهر كارتبك نووسى "لهياش گهيشتنت، يهكسهر جانتاكهت بۆ دەنيرم. تريز بـرۆ بــۆ ژوورى خۆگــۆريىنى ژووربهرهکان و جانتاکهی بو بهیّنه!" بهلام تریّز له شویّن خوّی نهجوولاّ، چونکه دهیویست ههر بــهو جۆرەی که تاکو ئیستا بهرگهی ئهو ههمموو ئیش و ئازارەی گرتووه، له ئیستایشدا هاوبهشی بارودۆخی باشی کارل بکات، که به ههولی دلسۆزانهی سهرپهرشتیاری چیشتخانه دههاته دی.

کهسیّك بی ئهوهی خوّی نیشان بدات، دهرگاکهی لاترهك (۳۰۰) کرد و یه کسهر دایخستهوه، رهنگه ئهم دهرگا کردنهوهیه بو جیاکوّمو چوّریّك بیّت لهبیرهیّنانهوه، چونکه جیاکوّمو یه کسهر هاته پیّشهوه و گوتی:" راسمان پیّویسته قسهت له گهل بکهم."

تریّز که له تهنیشت کارلهوه راوهستابوو، گـوتی:" زوّر باشـه، خوّشـحال نیـت بـهوهی هـهموو شتیّك به سوودی تو تهواو بووه؟"

کارل گوتی: " ئۆ، به لاّی. " و بزهیه کی بۆ تریّز کرد، به لاّم نهیده زانی له کاتیّک دا که به تاوانی دزی کردوویانه ته دهره وه، بۆ خۆشحالا بیّت؟ چاوانی تریّز له خوّشحالاّیاندا بریسکه یان ده دایه وه وه بلاّیی بوّی گرنگ نه بوو، ئاخو کارل کاریّکی خراپی کردووه یان نا؟ ئایا مه حکوومکردنی داد په روه رانه یه یان نا؟ بو تریّز هه ر ئه وه به س بوو، که ریّگه به کارل بده ن هه لبّییت، ئیدی بوّی کرنگ نه بوو به شیّوه یه کی ریزدارانه یه یان شهرمه زارانه. ئیدی تریّز به م شیّوه یه بیری ده کرده وه، تریّزیک که له باره ی ئه و شتانه وه ی که به خویه وه په یوه ست بوون هیّند ورد بوو، که هه موو تریزیک که له باره ی ئه و شتانه وه ی که به گومانه وه سه یر ده کرد و له میّشکیدا حموتوویه که لیّی قسه یه کوکلانه وه.

٣- لاترەك: كرانەوەى دەرگاپيە كە تەنھا كەمىككى كرابىتتەوە.

کارل له پاش بیرکردنهوه گوتی: ده کری نهو تکایهت لی بکهم، که جانتاکهم بی کوکهیتهوه و یه کسهر بوم بینیته خوارهوه ؟ تریز نهویستانه بهسهرسامییهوه سهری بی لهقاند و یه کسه تیگهیشت چی له نارادایه، چونکه جانتاکهی کارل شتگهلیکی تیدابوو، که نهدهبوو که سیانبینیت. تریز تهنانهت دهرفهتی نهبوو تهماشایه کی کارل بکات، یان تهوقهی لهته ک بکات، تهنیا توانی نهم قسانه به گوییدا بچپینیت: بهدلنیاییهوه کارل، لهماوهی خوله کیکدا جانتاکه تا بی کی دهکهمهوه. نامههی گوت و رویشت.

به لاّم ئیدی جیاکوّمو نهیده توانی ریّگه له خوّی بگریّت، له وه زیاتر چاوه روان بیّت، هه ر بوّیه ئوقره ی لی برابوو و هاواری کرد:" راسمان، ئه و کابرایه له راره وه که دا کردوویه تی به هاتوهاوار و ناروات. دهیانه ویّت بینیّرن بو نهخوّشخانه و ناروات، ده لیّت کارل هه رگیز ریّگه نادات من بنیّرن بو نهخوّشخانه، ده بیّت کارل پاره ی ته کسییه که م بو نهخوّشخانه، ده بیّت کارل پاره ی ته کسییه که م بو بدات. کارل تو ناماده ی یاره ی بو بده یت؟"

سەركار گوتى:" كابرا زۆر پشتى پى دەبەستىت" كارل شانى ھەلتەكانىد و پارە وردەكـەى خستە دەستى جياكۆمۆوە و گوتى:" ھەرچىيەكم ھەيە، ھەر ئەمەيە."

جیاکومو له کاتیکدا یاری به پاره وردهکه دهکرد و زرهی ده هات، گوتی: دهمهویت لیّت بپرسم، حهز دهکهیت به تاکسیه که لهگه لی بروی؟!!

سەرپەرشتيارى چێشتخانە گوتى:" نا، نايەوێت بروات."

سهرکار بی نهوه ی چاوه پی بکات جیاکو مو برواته دهره وه، گوتی: "باشه، راسمان ئیدی تو ده رکراویت. "سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان چهند جاریک سهری لهقاند، وه ک بلیّی قسه کانی سهرکار همان نهو قسانه بوون، که نهو ده بویست بیانلیّت، یان به ده سته واژه یه کی دیکه سهرکار ببووه و ته بیری سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان. "ناتوانم هو کاری دهرکردنه کهت لهناو نهم که سانه دا پی بلیم، چونکه نه گهر پیتی بلیّم، ناچارم بتنیّرم بو بهند یخانه. "سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان نیگایه کی خیرای له سهرپهرشتیاری چیشتخانه بی، چونکه زور باش ده یزانی له به رسه به جوانی له گه ل کارل مامه له کراوه.

" ئينستا برۆ بۆ لاى بينست، جلەكانت بگۆرە، جلە فەرمىيەكانت بدە بە بينست و يەكســەر لــه ئۆتينل برۆ دەرەوە، يەكســەر."

سهرپهرشتیاری چیشتخانه چاوهکانی داخست، بهم کارهی دهیویست کارل ئهرخهیان بکات. کاتیک کارل له دهمی چوونهدهرهوهیدا سهری ریزی بو سهرپهرشتیاری چیشتخانه دانهواند، بینی سهرکار به دزییهوه دهستی سهرپهرشتیاری چیشتخانهی گرتوه و گهمهی پین ده کات. سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان به ههنگاوه گهوره کانی تا نزیك دهرگاکهی کارلی رایی کرد، ریگهی پینهدا دهرگاکه دا بخات و بهدهستی دهرگاکهی به والایی هیشتهوه، تاکو بهدوایدا هاوار بکات

:" تهنها چارهكيك مۆلەتت هەيە كە لە نووسىنگە سەرەكىيەكەمەوە تىپەرىت، پاشان لە دەرگا سەرەكىيەكەوە برۆيتە دەرەوە. تىڭگەيشتى؟"

کارل بهوپهری بلهزییهوه، لهکاتیّکدا ههولیّدهدا که س بیّزار نهکات، له دهرگاکهوه چووه دهروه، بارودوّخی دهرهوه به پیّچهوانهی پی شبینی کارلهوه گهلهك ئارام بوو. دهستبهجی نهیتوانی بیست بدوزیّتهوه، لهم کاتهدا که کاتی قاوهلتی بوو، خهلکیّکی زوّر لهویّدا دهبینران، پاشان کارل بیّن دهرکهوت یه کیّك له کورهکان پانتوّله کونه کهی لهبهر کردووه، کارل ناچار بوو، بهناو عهلاگهی تهنیشت چرپاکهیدا بهدوای پانتوّله کانیدا بگهریّت، بهلانیکهمهوه پیّنج خوله کی پیچوو تاکو گهیشته لای دهرگا سهره کیییهکه. له پیش خافییکهوه که چوار پیاوی لهتهك بوو، بهرهو لای گهیشته لای دهرگا سهرهکییهکه. له پیش خافییکهوه که چوار پیاوی لهتهك بود، بهرهو لای ئوتوّمبیّلیّکی گهوره که چاوهریّی ده کردن چووه دهرهوه، خزمهتکاریّك به دهستیّکی ده رگای ئوتوّمبیّلهکهی کردبووهوه، به دهستمکهی دیکهی فهرمووی له خافهکه و چوار پیاوه که ده کرد. بهلام کارل بیّهیوا بوو لهومی بتوانیّت له پشت نهو خانم و پیاوه جوانپوشانهوه، بییّ شهومی بیبیسنن لهویّ دوورکهویّتهوه. سهرپهرشتیاری دهرگاوانهکان دهستی گرت و پالی پیّوهنا بی لای شهو دوو کابراکه کرد.

له کاتیکدا به لاچاو سهیری کارلی ده کرد، به جوّریک وه ک بلیّی ته ماشای کاتـژمیریّک ده کات که به باشی ئیش ناکات، گوتی: به به ده ده کیّن چاره کیّک. پاشان به رهو لای نووسینگه گهوره که ده رگاوانانی ئوّتیّل وه ریّی خست، ئه و نووسینگهیه ی که زه مانیّک کارل زوّر تامه زروّ بو و ناوه وه ی ببینیّت، به لاّم ئیّستا که پالیّان پیّوه نابوو بو ژووره وه، به به دگومانییه وه ته ماشای نووسینگه که ی ده کرد، سهرپه رشتیاری ده رگاوانه کان گوتی: "بروّ ژووره وه. "

کاتیّك که له دهرگاکهوه وه ژوور ده کهوت، دهستی کرد به خو راوه شاندن و پیّچ خواردن، هـ هولنی دارگاوانه کان له خوی دوور مجاتهوه و ههانییّت.

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان کارلی بهدهوری خیّیدا سووراندهوه و گوتی: "نا، نا، لهم لاوه. " کارل بهو مهبهستهی که ئیدی هیچ یه کیّك له ئهندامانی ئوّتیّله که مافی ئهوهیان نییه فهرمانی بهسهردا بسهییّنن، گوتی: "به لام خوّ منتان کردووه ته دهرهوه. " سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان وه لاّمی دایهوه:" تا نهو کاتهی که لهبهردهم مندا بیت، هیّشتا و دد دریان نه ناوی هملبهته راستیشی ده کرد.

له هـهمان كاتـدا كـارل هـيچ هزيـهكي نـهدهبيني، بـز ئـهوهي رووبـهرووي سهريهرشـتياري دەرگاوانەكان نەبېتەوە. دواجار چ رووداونىك لەوە خرايتر دەقەوما كە بەسەرىدا ھاتبوو؟ دىوارەكانى نووسینگه که له شووشه ی گهوره دروست کرابوون، لهودیویه وه ده کرا هاتوچنی مشتهریه کانی رارهوه که به باشی ببینریّت، ههروه ک ئهوه وابوو له ناو مشتهرییه کاندا بیت. به لیّن، هیچ شویّنیّك له نووسینگهی دهرگاواناندا نهبوو، که مرو بتوانیت خوی لهبهرچاوی ئهوانی دیکه بشاریتهوه. هەرچەندە خەلكى پەلەشپان بوواپە، بۆ نموونە ئەگەرچى بە بلەزى دەستپان رادەوەشاند، يان سەريان روو له خوار بوو تهماشای بهریپیان دهکرد، یان جانتاکانیان بهدهسته وه گرتبوو و درنیژهیان به ريرو شتن دەدا، بەلام مەحال بوو، كە بتوانن تەماشايەكى نووسىينگەي دەرگاوانان نەكەن، چونكە بهمديو شووشه کانيهوه چهندين ههوال و پروپاگهندهيان پيوه نووساندبوو، که خويندنهوهيان ههم بــ ق مشتهرییه کان و ههم بز کارمه ندانی ئزتیل پیویست بوو، نووسینگهی دهرگاوانه کان و رارهوی ئۆتىللەكە بە تەواوى بە يەكەوە يەيوەست بوون، چونكە لە يشت دوو يەنجەرە بزۆكەكەي نووسینگهکهوه دوو دهرگاوان دانیشتبوون، سهبارهت به کاروباره جیاوازهکان به بهردهوامی زانيارييان به مشتهرييه كان دهدا. له راستيدا ئهم دوو دهرگاوانه گهلهك ماندوو ده بوون، كارل بهو زانیارییهی که سهبارهت به سهریهرشتیاری دهرگاوانهکانهوه ههپیوو، پهکسهر مهزندهی نهوهی کرد، که لهماوهی بهرزبوونهوهی ییکهکهیدا به فیلبازی ئهم قوناغهی بریوه - له راستیدا نهدهکرا له دەرەوه ويناي ئەوە بكەيت كە لە ژوورەوە چى دەگوزەرىت و لـه چـى دەچـيت- چـونكە ھەمىشـه بهلای کهمیهوه ده کهس به روخساری په پخورهوه له بهردهم دهلاقه والاٌکهی په نجهرهی نووسینگه کهدا راوهستابوون. لهناو ئهم ده كهسهدا كه ههميشه گۆرانيان بهسهردا دههات، ههموو جوره زمانيك دەبىسترا، دەتگوت ھەريەك لەم كەسانە نوپنەدى ولاتنكى جىاواز بوون، ھەنىدىكيان يىكەوە قسمیان دهکرد، هممیشه چهند کهسیکی دیکهیان پرسیاریان له یهکدی دهکرد، زوربهیان دەيانويست شتېك له نووسينگهي دەرگاوانان دابنين، يان شتېك وەربگرنهوه، بهم هۆپهوه دەكرا دەستى چەند كەسپك بېنىت، كە بەدەم قسـەكردنى وەحشـيانەوە لـەبان سـەرى خەلكىيـەوە بـەرز کرابوویهوه و رادهوهشینرا. یان کابرایه ک بیسهبرانه دهیویست تهماشای روّژنامه بکات، له ناکاو رۆژنامەكەي بالاۆ دەكردەوە و بۆ ساتىك بەرچاوى ئەوانى دىكەي دەگرت . ئىشىي دوو دەرگاوانەك رایی کردنی ئهم کهسانه بوو، دەرگاوانهکان ههر بهتمنها قسمهیان نمدهکرد بمالکو چهنهبازیشیان ده کرد، په کېن لهم دوو دهرگاوانه پياويکي لاواز بوو، ردېنه رهشه کهي هه موو روو خساري داپوشیبوو، بی نهوهی وچان بدات، بهردهوام زانیاری به مشتهرییهکان دهدا. نه تهماشای بهردهم ييشخوانه كهى دەكرد كه بەردەوام لەوپوه كەلوپەلى بىز دەھينان، نىه تەماشاي رووخسارى ئەو کهسانهی دهکرد، که پرسپاریان لیّ دهکرد، بـۆ ئـهوهی هیّـزی خـۆی بـهفیرۆ نـهدات، راسـتهوخۆ تەماشاي يېشەوەي دەكرد. ردىنى تا ئەندازەيەك ببووە رىكر بۆ ئەوەي كەسەكان لـ قســەكانى بــه باشى تى بگەن. ھەرچەندە سەرەراي زمانى ئىنگلىزى، ئەگەرى ھەبوو كابرا لەو ساتەدا ييويستى به زمانیکی دهره کی بیت بو ئهوهی یینی بهویت، بهلام لهو ماوه کورتهدا که کارل لهویدا راوهستابوو، تهنیا له بریکی کهمی ئهو قسانه تیگهیشت که کابرا دهیکردن. ئهوهی که وای دهکرد كارل كهمتر لهزماني كابرا تيبكات و ثالوزي زماني پتر بكات، ئهوهبوو وهلامهكاني يهك لهدواي یهك وهها بهخیرایی دهدایهوه، كه نهده كرا لیك جیا بكرینهوه، تا نهو رادهیهی نهو كهسهی پرسیاری کردبوو، گوینی راگرتبوو و چاوهرینی دهکرد ئیستا وهلامی بدهنهوه، کابرا ئهوهنده خیرا وهلامی دەدايەوە، تەنانەت ئەو كەسەش نەيدەزانى نۆرەي گەيشتووە و وەلامىيان داوەتمەوە و كار لمه كار ترازاوه. دەبوو مرۆ بەوه رابیت كه دەرگاوانه سادەكه، هەرگیز ناپهویت كەس پرسیارەكەي دووباره بكاتموه، تهنانمت ئه كمر يرسياره كهي لم رووي رسته بهندييه وه ئالۆزيش بووايم دووبارهي بكردايهتهوه، دەرگاوانهكه بهجۆرنكى ناديار سەرى بۆ دەلەقانىد، وەك ئاماۋەيلەك بىز ئەوەي كە نايهويت وهلامي ئهم پرسياره بداتهوه، ئهركي كهسي پرسياركهر بوو، كه ههلهكاني دياري بكات و پرسیاره کهی به شیوه یه کی راستتر مخاته روو. بهم هؤیهوه بو ماوه یه کی دریش کهسانیکی زور له بهردهم پیشخوانه که دا چاوهرییان ده کرد. ههر دهرگاوانیکی ساده بهردهستیکی ههبوو، که دهبوو به پهله بۆ لای دۆلاب و جهکمهجهکان بروات و ئــهو شــتانهی کــه ئهگــهری هــهبوو دەرگــاوانی ســاده پێويستي پێ بێت، بۆي بهێنێت. ئهم كاره پر داهاتترين و له ههمان كاتدا پر كێشهترين كار بـوو، که کوره لاوهکان دهیانتوانی به دهستی بهینن، به واتایه کی دیکه کاری شهم کورانه له کاری دەرگاوانەكان گەلەك قورستر بوو، چونكە دەرگاوانە يلە نزمەكان دەبوو تەنيا بىر بكەنـەوە و قســە بكهن، له كاتيكدا ئهم كورانه سهرهراي بيركردنهوه، دهبوو به شوين شتهكانيشدا رابكهن، ئهگهر شتیکیان به ههله بهینایه، دهرگاوانی یلهنزم که کاتی ئاموّژگاری و نهسیحهتی نهبوو، ئهو شتهی که له دوای هاتنه ژووره وهی کارلدا رووی دابوو، بز کارل گهلهك سه رنجراكيش بوو. ئهم گزرانه ههمیشه و بهتایبهتی له روزدا رووی دهدا، چونکه به روزدا هیچ کهسیک نهیدهتوانی له کاتژمیریک

کارل بۆ چەند خولەكىك بەسەرنجدانىكى زۆرەوە تەماشاى ئەم شتانەى كرد، پاشان بە سووكە سەرئىتشەيەكەوە بە كاوەخۆ لەدواى سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكاندا كەوتەرى، كە بۆ پىتشەوە رىنداى دەكرد. دىيار بوو ئەو كارىگەرىيە قوولاءى كە ئەم شىنوازى كاركردنە لەسەر كارل دروسىتى كردبوو، سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان پىيى زانىبوو، چونكە لە ناكاو دەستى راوەشاند و گوتى:" خۆ دەبىينى ئىئىمە چۆن لىرە كار دەكەين!" ھەرچەندە كارل لە ئۆتىلەكەدا بىنكار نەبوو، بەلام ويناى ئەم ھەموو كارەى نەدەكرد كە لىرە ئەنجام بدرىن، بەم پىيە لە كاتىكىدا لەبىرى چووبوو، كە سەرپەرشىتيارى دەرگاوانەكان دوژمنى خوينخۆريەتى، تەماشايەكى كرد و بە ھەسىتىكى ئەمەكناسانە و بە بىئدەنگى سەرى بۆ لەقاند. بەلام واديار بوو، سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان، سەرلەقاندنەكەي كارلى بو سايشىيى لەرادەبەدەرى بى دەرگاوانە پلەنزمەكان لىنكدەدايەوە، يان سەرلەقاندنەكەي بە سووكايەتى بەرامبەر بەخۆى دەزانى. چونكە بى ئەومى گرنگى بەۋە بدات، كە ھەمووان گوييان لە سووكايەتى بەرامبەر بەخۆى دەزانى. چونكە بى ئەومى گرنگى بەۋە بدات، كە ھەمووان گوييان لە ئۆتىلە، تەنيا ئەوەندە بەسە، كەسىك تەنھا بۆ كاتۋمىرىك گوى لەو پرسىيارانە بىگرىت كە ئەھ خەلكە دەيكەن، تاكو بزانىت چى دەلىن، ئىدى پىرىسىت ناكات وەلامىي پرسىيارەكانيان بداتەدە. ئەگەر دورت نەكردايە، تەمەللا و مەيخۆر و دز

نهبوویتایه، رهنگه ئهم کارهم پی بسپاردیتایه، چونکه ئهم کاره بی کهسانی گه لحق باشه." کارل ئهو سووکایه تیبهی که پینی کرابوو گویی پینه دا، چونکه زوّر تووره بوو لهوهی سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان له جینی ئهوهی ریّز له کاری پی له کیشه و شهریفانهی دهرگاوانه پله نزمه کان بگریّت، گالتهی پی ده کردن، ئهویش که سیّك که ئه گهر خوی له پشت یه کیّك لهم په نجهرانه و دانیشیّت، له ماوه ی چهند خوله کیّک دا له یی ده که و و ده بوو کاره که به چی بهیّلیّت.

کارل که ئیستا حەزى پەيجۆرانەى لە بەرامبەر نووسىينگەى دەرگاوانانى ئۆتىللەرە تىر ببلوو گوتى:" لىنمگەرى برۆم. ئىدى نامەوىت سەروكارىم لەگەل تۆدا ھەبىت."

سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان له کاتیکدا به هیزیکی توندتر بازووی کارلی باده دا، به جوّریک که بازووی بی ههست ببوو، به ره و کوتایی نووسینگه که رایکیشا و گوتی: " ئه مه نابیته هوی شهوهی لینتگه پیم بروّیت. " ناخو نه و کهسانه ی که له ده ره وه راوه ستابوون، نهیانده بینی سهرپهرشتیاری ده رگاوانه کان ملهوری به سه رکارلدا ده کات؟ یان نه گهر ده یانبینی چوّن بیریان ده کرده وه؟ چونکه هیچکامیان ناپه زایی ده رنه بری، یان ته نانه ت که سیک به شووشه که یدا نه کیشا، تاکو سهرپهرشتیاری ده رگاوانه کان بزانیت، نه و ملهورپیه ی که به سه رکارلدا ده یکات ده بینریت و نابیت به هم رجوّریک که خوّی ده خوازیّت، به و جوّره هه لسوکه و تی له گه لذا بکات.

 دەنگى بگات به بەرامبەر، چەند بەرابەر دەبورەرە و لە بەرزىدا دەنگەك وەك ھەورە بروسكەى لىدەھات. بۆيە ئەو سى پىاوەى كە بەم تەلەفۆنانە قسەيان دەكرد، بە ئاستەم دەنگىان دەبىسترا، مرۆ لاى وابور، بەھۆى خراپبورنى بىستۆكەى تەلەفۆنەكەرە لە ژىر لىرەرە قسە دەكەن، بەلام سى كەسەكەى دىكەيان، ئەگەرچى كەس ئەو دەنگەى نەدەبىست، بەلام دەتگوت بەھۆى ئەر دەنگە بەسامەى كە لە كەسى بەرامبەرەرە دەھات كەر ببورن، ئەم سى كەسە بەسەر ئەو لاپەرانەى كە دەبور لەسەريان بنوروسن سەريان شۆر كردبورەرە. لىرەشدا لە پەنا ھەريەك لەر كەسانەدا كە تەلەفۆنيان دەكرد، فەرمانبەرىك رارەستابور، ئەم سى فەرمانبەرە كارىكىيان نەدەكرد، جگە لەرەى بە نۆرە سەريان شۆر بكەنەرە تاكو گوى لە قسەلى بەرىپرەبەرەكەيان باگرىن، پاشان يەكسەر لە دەفتەرە گەررە و زەردەكاندا بەدواى ژمارەى تەلەفۆندا باللەرىن. لە ھەمان كاتدا دەنگى خشەخشى لاپەرەى ئەم دەفتەرانە نەياندەھىيىشت دەنگى تەلەفۆندا باللەرىن.

ئهگهرچی سهرپهرشتیاری دهرگاوانه کان لهسهر کورسییه ک دانیشتبوو، له ناکاو دهستی کارلی را کیشا، به جوّریّك که کهوته باوهشیهوه، به لام کارل نهیده توانی چاوی له دیمهنی بهرامبهری ههانگریّت.

 سهرپهرشتیاری دهرگاوانان، ئهوهنده لهخوّرازییانه دهستهکانی بهرز کردهوه و کیشای به یهکدا، ئازاری پیّگهیشت. پاشان به لووتبهرزییهوه گوتی: ئهگهری ههبوو له دهرگایهکی دیکهوه ههلیّیت، ئهلبّبهته ئیدی پیّویست ناکات، فهرمانیّکی تایبهت لهبارهی توّوه بدهم. له ههمان کات ا بیّگومان بووم، که یهکتربینینمان لهم بهردهرگا ههرگیز لهیاد ناکهیت، چونکه ئهوه یاسایه کی گشتییه، که کهسانی بیشهرم و سهرپیّچیکار کاتیّك برپار دهدهن، خوّیان وا نیشان بدهن که کهسیّکی باشن، که پیّده چیّت له ئه نهامدانی ئهو کاره خراپانهی که کردوویانه ئازار بکیّشن. بهدلنیاییهوه توّ دهتوانیت لهو ئهزموونانهی که کردوویان گهرت. "

ئهو بۆنه خنکینهرهی که له جهستهی سهرپهرشتیارهوه دههات، به کهپووی کارلدا بلاؤ بووهوه.ههرچهنده کارل ماوهیه کی دریده لهنزیکییهوه راوهستابوو، بهلام پیشتر به کهپوویدا نهگهیشتبوو. کارل گوتی:" وانهزانی، وانهزانی، من به تهواوی لهژیر دهستی تودام، چونکه دهتوانم هاوار بکهم."

سەرپەرشتيارى دەرگاوانەكان كە يېدەچوو لە كاتى يېويستدا بە ھەمان ئارامى و خېراپىي هه لسوکه وت بکات و دهمی کارل بگری، گوتی: "منیش دهمت دهگرم، به راست تو واده زانی كەسپىك بهپنىيتە ئىرە ئامادەيە باوەر بەقسەكانى تۆ بكات و باوەر بە قسەكانى من نەكات؟ ئىستا تيده گهيت ئوميده كانت چهنده گه لخويانهن. لينگهري ئهوهت پين بليم، كاتي جله فهرمييه كانت لهبهردابوو، به كهسيّكي بهريز دههاتيته ييش چاوم، بهلام بهم چاكهت و يانتوّله ئهورويييه تهوه-!) دەستى كرد به راكيشانى جلەكانى كارل. ھەلبەتە جلەكانى يينج مانگ لەمەوييش تارادەيەك تازە بوون، بهلام ئیستا کونه و چلکن و پلکن و له ههمووشی خرایتر پـر پهاـه بـوون، چـونکه کـوره ژووربهرهکان که به پێی رێساکان برياربوو ژوورکهيان پاك و خاوێن بێت و توزهکهی راماڵن، بـههێی تەمەلنى و كەمتەرخەمىيانەوە لەجياتى ئەوەى بە ياكى رايبگرن، ھەموو رۆژنىك برنىك رۆن يان شتیکی چهوریان به ژووره که دا دهرشت و ئه و جلانهی که به عهلاگه کانه وه بوون پیسیان ده کردن. ژووربهرهکان دەپانتوانی لهههر شوپنینك که پیپان خوشه جلهکانیان دانین، ههمیشه کورهکان له دۆزىنەوەي جلەكانى خۆياندا دووچارى كۆشە دەبوون، بەلام دۆزىنەوەي جلەكانى ئەوانى دىكەيان بۆ ئاسان بوو، پهکسهر جلی کهسیکی دیکهیان ههالدهگرت و لهبهریان دهکرد. زوربهی جار ئهو کورهی دەكردن، نەك تەنيا يىس دەبوون، بەلكو دلۆيە رۆن بەر ھەموو جلەكە دەكەوت. تـەنيا كورنـك كـه توانيبووى حەشارگەيەك بۆ جلـ گرانبـ هاكانى بدۆزىتـ دوه، رىنىنـل بـ وو. بـ ئاسـانى جلـ كانى نهدهدۆزرانهوه. ئهوهی که ببووه هۆی ئهوهی کورهکان جلهکانی یهکدی لهبهر بکهن، نیاز خراپی و دوژمنایهتی نهبوو، به لکو هۆکاری سهره کی ئهم کاره بلهزی و ناوردبینی بوو، له ههر شوینینك دهستیان به جلینك رابگهشتایه لهبهریان ده کرد. به لام تهنانه ته پشتهوهی چاکهت و پانتوله کهی رینیلیش، پهلهیه کی خری سووری چهوری پیوه بوو، که ئهگهر کهسینکی شارهزا ئهم کوره جوانپوشهی ببینیایه، بهم پهلهدا ده یزانی ژووربهره.

کارل کاتی نهمانهی وهبیر هاتهوه، بهخوی ده گوت، نه گهرچی وه گووربهریّك به نهندازهی پیویست ره نجی کیشاوه، به لام ههموو شهم ماندووبوونهی به فیروّ چووه، چونکه به پیچهوانهی چاوه روانییه وه شهم ماندووبوونهی پیگهی به رزتر نه کردبووهوه، به لاکو ببووه هوی دابه زین و روخانیشی، ته نانه ته وه نده شی نهمابوو بیخه نه به ندیخانه وه. له ههموویشی خراپتر شهوه بوو، هیشتا له چنگی سهرپهرشتیاری ده رگاواناندا بوو، که بیگومان به دووی بیانوویه کدا ده گه را که کارل رسواتر بکات. کارل که لهبیری چووبوو سهرپهرشتیاری ده رگاوانان که سیکه گوی بو قسمی لاژیکی ناگریت، به ده سته نازاده کهی چه ند جاریک کیشای به هه نیه یا و به ده نگیکی به رز گوتی: "ناخر نه گه وه شهری یم، که سیکی گهوره چون ناخر نه گه ره به ده ناگریت؟)

سهرپهرشتیاری دهرگاوانان گوتی: من رقم له دلا نهگرتووه، تهنیا دهمهویّت به گیرفانه کانتدا بگهریّم، که دلّنیام هیچیان تیّدا نادوزمهوه، چونکه بهدلّنیاییهوه مییّشکت لهسهرخوّی بیووه و همرچییه کت ویستووه، بهربهره و کهم کهم به نهیّنی داوته به دوّسته کهت، به لاّم بیّگومان دهبی گیرفانه کانت بگهریّم. پیشان وها بهتوندی دهستی به گیرفانی پی چاکهته کهی کارل دا روّبرد، که تهقه له کانی دهوری گیرفانه کهی هه لاته قاند. گیرفانی کارل شهم شتانهی تیّدابوو، روّژمیریّکی خوتیله که، لاپهرهیه ک که مهشقی بازرگانی بهسهره وه نووسیبوو، چهند قوّپچهیه کی پانتوّل، کارته کهی بهریّده بهری چیشتخانه، نینو ککهریّك که یه کیّك له مشتهریه کان له کاتی داخستنی جانتاکه یدا بوی هه لاّدابوو، ناویّنه یه که ریّنیّل له چیّی ده خوله ک کارکردن به پاداشت پیّی دابوو، سهرپهرشتیاری دهرگاوانان له کاتیکدا نهم شتانه و چهند شتیّکی دیکهی بهدهسته وه بوو و نهمیدی سهرپهرشتیاری دهرگاوانان له کاتیکدا نهم شتانه و چهند شتیّکی دیکهی بهدهسته وه بوو و نهمیدی کارلی به ژیّر کورسییه که دا بلاّو کرده وه، وه که بلیّی شویّنی شیاوی نه و شتانه ی که له گیرفانی کارلی به ژیّر کورسییه که دا بلاّو کرده وه، وه که بلیّی شویّنی شیاوی نه و شتانه ی که له گیرفانی کارلی به ژیّر کورسییه که بوو. دووباره گوتی: شهم گیرفانه ته هیچی تیّدا نهبوو، و دووباره گوتی: شهم گیرفانه ته هیچی تیّدا نهبود. الله که به گیرفانه تا هیچی

كارل كه رووخساري وهك ئاگر سوور ههلكهرابوو، گوتي: "ئيدي بهسه. "

له ههمان كاتدا سهريهرشتياري دەرگاوانان كه لهتاو تهماحيدا خۆي نهدهياراست، گيرفانهكهي ديكهي كارلى سهروژير كرد. كارل بهجوولهيه كي خيرا قوله كاني هه الكرد، له يه كهمين دهست وهشاندنی کویرانهیدا، کیشای به دهرگاوانیکی سادهدا، به جوریک که کابرای دهرگاوان بهتوندی كەوت بەسەر تەلەفۆنەكەدا. ياشان كارل بەرەو دەرگاى ژوورە خنكينەرەك، رايكرد، بەرلەوەي سەريەرشتيارى دەرگاوانان لەبەر ئەو يالتو گەورەي كە لەبەرىدا بوو بتوانيت جوولا بكات، كارل لـه دەرگاكەوە چووە دەرەوە. دواجار رېكخستنى ئۆتېلەكە نەيدەتوانى ئەوەنىدە تۆكمى بېت، چونكە تهنيا ههنديك له زهنگه كان زرنگانهوه، به لام خودا دهيزاني چي به شوين ئهم وهزهنگهاتنهوه بوو؟! هەندىك لە كارمەندان لەودىو دەرگاي چوونەۋوورەوەدا بۆ ئەمبەرو ئەوبەر راكەراكيان بوو، ۋمارەيان ئەوەندە زۆر بوو، مرۆ وابيرى دەكردەوە رەنگە ئەمانە بيانەوپت رېگە لەچوونەدەرەوەي كەسانى نـاو ئۆتىڭلەكە بگرن، بە ھۆي ئەودى تىڭگەيشتن لــە ھاتوچــۆي كەســەكان مــەحالا بـــوو، بــە ھــەرجۆر و شيّوهيهك بيّت، كارل خوّى گەيانىدە دەرەوه، بەلاّم دەبوو لىھ تەنىشىت دەرگىاي چوونە ژوورەوەدا بمِينيتهوه، چونکه ئۆتۆمبيلهکان زنجيرئاسا لهبهردهم دەرگاکهدا بهريدا دەچـوون، كارل نهيـدەتوانى خۆى بە جادەكە بگەيپنىپت. شۆفىرەكان كە يەلەيان بوو تا ھەرچى زووتىرە ئۆتۆمبېللەكان بدەنلەوە دەست خاوەنەكانيان، بەدەم تێيەرىنـەوە وەھا نووسابوون بەيەكـەوە، ئەگـەر دەرزيـت ھەلبدايـە نهده کهوته خوارهوه. ههندي جار که ريبواريك پهلهي بوو له جاده کهوه تيپهرين، خيري ده کرد بهناو ئوتۆمبىلەكاندا دەتگوت بەناو رارەونكى گشتىدا تىدەپەرى، لە دەرگاكەي ئەودىوى ئۆتۆمبىللەكەوە دەھاتە دەرەوە، ، ئەسلەن بۆ ئەو كەسە گرنگ نەبوو، لەناو ئۆتۆمبىللەكدا شوفىرەكە و چ جىزرە كەسانىك دانىشتوون. بەلام كارل ئەم رەفتارەي گەلەك بە خۆيەرستى دەبىنى، بىرى دەكردەوە دەبىي ئەو كەسە گەلەك لەخزى دانىيا بېت، تاكو رېگە بەخزى بدات كارېكى وەھا بكات، چونكە رېپى تيده چينت كه سه كاني ناو ئۆتۆمبىلەكە توورە بن و به قالەقال لــه ئۆتۆمبىللەكــهوە تــوورى ھەلدەنــه خوارهوه. كارل لهئه نجامداني كاريك وهها زور دهترسا، چونكه ئهو ژووربهريك بوو كه تهنيا به كراسيّكهوه ههالهاتبوو و گوماني لهسهر بوو. بهالام ريروّيشتني زنجيرئاساي ئۆتۆمبيّلـهكان نـهدهكرا بۆ ھەمىشە بەم جۆرە بەردەوام بېت، لە لايەكى دىكەوە تا ئەو كاتـەى لـە دەورى ئۆتۆمبېلەكانـدا بيّت، ئەگەرى گومانليّكرانى كەمتربوو. دواجار زنجيرى ئۆتۆمبيّلـەكان بــه هيّواشــى وەريّكــەوتن و بهرهو يهكيّك لهشهقامهكان سهرهوژير بوونهوه، لهويّدا ههرچهنده ئۆتۆمبيلهكان بهدووي يهكهوه بوون، بهلام مهودای نیوانیان کهمیک زیاتر بوو.

کارل تازه خهریك بوو بهنیوان ئوتومبیله کاندا تیده په پی تاکو خوی له ناو قه ره بالغی شه و که سانه دا ون بکات، که له و گوماناویتر ده که و تیش چاو. گویی لیبو که که له را ره ویکی ای لیبو که له نایکییه وه بانگی ده کات. ئاوری دایه وه و بینی له به رده م ده رگایه کی بچووکدا که له را ره ویکی ژیرزه مینی ده چوو، دو و ژووربه رکه پیشتر باش ده یناسین، خه ریکن به ناره حه تی نه قاله یه ک راده کیشن، رابینسون به سه را کشابوو، سه روگویلاکی و ده سته کانی له چه ند شوینیکه وه به باندوچ به سترابوو. بینینی دیمنی رابینسون بو کارل ترسناك بوو، چونکه رابینسون به و ده سته ی که به باندوچ به سترابوو، خه ریکبو و فرمیسکی چاوه کانی ده سری، که له وانه بو و فرمیسکی غه م و په ژاره باندوچ به سترابو و فرمیسکی غه م و په ژاره بینینه و و فرمیسکی غه م و په ژاره بینینه و ده کارل بیت.

رابینسوّن به شیّوازیّکی سهرکوّنهکهرانه هاواری کرد:" راسمان، بوّچی نهوهنده به تهنیایی بهجیّت هیّشتم؟ سهعاتیّك ههولّم دا تاکو بهر لههاتنهوه تنهمبهنه دهرهوه، خوّ نهمانه-" پاشان مستهکوّلیّکی کیّشا بهسهری یهکیّك له کورهکاندا، وهك بلیّی چونکه دهستهکانی به باندوچ بهسترابوون نازاری پیّنهگهیاند- " کهسانیّکی زوّر خراپن، نای راسمان، بینینت زوّر گران لهسهرم کهوت."

كارل لهو نەقالەيە نزىك بووەوە كە ژووربەرەكان بە پىكەنىنـــەوە بــۆ دەركردنــى ماندوويــەتيان لەسەر عەردەكە داياننابوو، گوتى:" بۆچى چما ئەمانە چيان لىكردووى؟"

رابینسوّن به نالیّنهوه گوتی:" خوّت دهبینی له چ حالیّکدام، کهچی لییّم دهپرسی؟ کاریّکیان پیّکردووم با به دهواری شری نه کردبیّ. لیّرهوه بو ئیّرهم گهله ک ثازاری دیت" - یه که مجار ئاماژهی به سهری کرد و پاشان به نوکی پیّی- " خوزگه ده تبینی چهنده خویّن لهسهرم چوو، هیّله که که شند شند پر بووه، به جوّریّك ئیدی لهبهر ناکریّ، ئهوه پانتوّله کهم هم مهر مهپرسه، ئیّستا ته نها شوّرتیّکم لهبهردایه" - به تانییه کهی کهمیّك لادا، تاکو کارل بیبینی - " نازانم ئاخریه کهی چیم بهسهر دیّت؟ به لانیکهمهوه دهبیّت چهند مانگیّك له جیّگهدا بم، پیّویسته ههر ئیّستا ئهوه شت پی بهسهر دیّت؟ به لانیکهمهوه دهبیّت چهند مانگیّك له جیّگهدا بم، پیّویسته ههر ئیّستا ئهوه شت پی بلیّم، جگه لهتوّ کهسیّکی دیکهم نییه پهرستارم بیّت، دلامارش کهسیّک نییه پهرستاریم بکات، چونکه زوّر بی حهوسه لهیه. راسمان به تهنها جیّم مههیّله!" و دهستیّکی بهرهو لای کارل دریّژهوه کرد، که له بهرامبهریهوه به نابه دلّی وهستابوو، رابینسوّن ده پویست به نهوازش کردنی کارل دلّی بهره ولای خوّی رابکیّشت، چهند جاریّك گوتی:" ئاخر بوّچی سهردانم کردیت؟" تاکو شهوه و وبیی بهره ولای خوّی رابکیّشت، چهند جاریّك گوتی:" ئاخر بوّچی سهردانم کردیت؟" تاکو شهوه و وبیی کارل بخاتهوه که لهسهریّکهوه ثه و بهریرسیاره له ههموو شهم نههاماتییانه.

شهوهندهی پیّنهچوو کارل تیّگهیشت، شین و گریانی رابینسوّن، له بهر زامهکانی نییه، به لّکو به هوی مهستبوونیهتی، چونکه پاش شهوهی به خهویّکی سهرمهستی قوولّدا روّچووبوو بیّداریان کردبووهوه، به پیّچهوانهی سهرسامییهوه شهوهنده درندانه لیّیان دابوو، تاکو شیّستا بیّهوّش بوو. برینهکانی به جوّریّك بوون، ده کرا له بینینی شهو پارچه کوّنانهی که کوره ژووربهرهکان به گالتهوه له برینهکانیان پیّچابوو، له رووکهشی و بچوکی برینهکانی تیّبگهیت. کوره ژووربهرهکان که هدریهکهیان لایهکی نهقالهکهی گرتبوو، سات نا ساتیّك قاقا پیّدهکهنین. کارل لهم شویّنهدا نهدهکرا رابینسوّن بهیّنیّتهوه هوّش خوّی، چونکه جگه لهو کهسانهی که دهوری نهقالهکهیان دابوو، کومهلیّک خهلک بهویّدا رهد دهبوون، که بهزوری ناچاربوون، بو رهدبوونیان بهسهر نهقالهکهدا تیّپهرن، شوّفیّری شهو تاکسییهی که کارل گرتبووی، بهردهوام هاواری دهکرد:" بروّنه پیشهوه، بروّنه بیشهوه، بروّنه له تاریکی ناو تاکسیهکهدا لهچاو تاریکی ناو ژووربهرهکه دلاییات نهبوو؟ کارل له تهنیشت رابینسوّن سهری خسته سهرشانی. هه در دوو کوره ژووربهرهکه له تهداه له جامی له تاریکی ناو تاکسیهکهدا لهچاو تاریکی ناو ژووربهرهکه دلاییات نهبوو؟ کارل له تهنیشت رابینسوّن سهری خسته سهرشانی. هه در دوو کوره ژووربهرهکه له جامی که کارل کرد و مالاّهاوایان له هاوکارهکهی پیّشوویان کهکسیهکهوه به گهرموگوری تهوقهیان لهتهك کارل کرد و مالاّهاوایان له هاوکارهکهی پیّشوویان

تەكسىيەكە بەتىژى بەرەو شەقامە سەرەكىيەكە پىنچى كردەوه. ھەموو ساتىك وادەھاتە پىيش چاو ئەگەرى ھەيە دەعم بكات، بەلام رەوتى ترافىكەكە توانى ھەموو شىتىك ھىلواش بكاتەوه، تەنانەت تەكسىيە تىژرەوەكەي ئەمانىشى ئارام كرد.

يەناگا

ته کسییه که له شویدنی کدا راوهستا، وا ده هاته پیش چاو دهوروب مری شار بینت، چونکه شویدنکی بیده نگ بوو و منداله کان له سهر شوسته کان دانیشتبوون و یارییان ده کرد. کابرایه کولای جله کونه ی به سهرشانه وه بوو، له کاتی هاوار کردنیدا سهری هه لله ده بری و به وردی ته ماشای سه نجه ده ی ماله کانی ده کرد.

کارل ئەوەندە ماندوو بوو، ھەركە لەتەكسىيەكە دابەزى و پێى خستە سەر قىرى شــەقامەكە، ھەستى بە بێزارى دەكرد، قىرى شەقامەكە بەھۆى تىشكى خۆرى دەمەوبەيانەوە گەرم داھاتبوو.

سەرى لەجامى تەكسىيەكەوە بىردە ژوورەوە و بىه رابىنسىۆنى گوت:" بەراسىت تىۆ لىلىرە دەژى؟"

رابینسۆن که به دریژایی ریگه به ئارامی خهوی لی کهوتبوو، له کاتیکدا بۆله بۆلی ده کرد، به بخوریکی ناروون بهلی بو کارل کرد، دیار بوو چاوه رینی کارل ده کات، تاکو یارمهتی بدات و له ته کسییه که دابه زیت.

کارل گوتی: وه بلینی ئیدی پیویستت به من نییه. کهوایه خودات له گهان. به سه مقامه سهره ولیژه که دا بو خواره وه کهوته ری .

رابینسوّن هاواری کرد: "به لام کارل چ بیریّکت کردووه تهوه؟ " و له تاو ناره حه تیدا له ناو ته کسییه که دا له جیّگه ی خوّی دانیشت، به لام ئه ژنوّکانی که میّك ده له رزین.

کارل که بینی ئیستا رابینسون تهندروستی باشه، گوتی: "ئیدی دهبیت بروّم. " رابینسون گوتی: "ئاخر تو تهنیا کراسیّکت لهبهردایه. "

کارل گوتی: "بهم زوانه چاکهتیّك پهیدا دهکهم. "پاشان به متمانه بهخوّبوونهوه سهریّکی بوّ رابینسوّن لهقاند، دهستی وهك نیشانهی مالنّاوایی بوّ بهرز کردهوه، نهگهر شوّفیّری تهکسییهکه نهیگوتایه: "بهریزه، دهقهیهك راوهسته. "کارل دهچوو.

چونکه شۆفێری تهکسییهکه ماوهیهك له بهردهم ئۆتێلهکهدا راوهستابوو، بهدبهختانه داوای یارهی زیاتری دهکرد.

رابینسوّن لهناو ته کسییه کهوه هاواری کرد:" راست ده کات. " پاشان بو پشتراست کردنهوه ی قسه ی شوّفیّره که رابینسوّن گوتی:" تو لهویّ نهو ههموو کاته منت خسته چاوه پوانییهوه، دهبیّت پاره ی زیاتری بده یتیّ."

شۆفىرى تەكسىيەكە گوتى:" بەلىن، راست دەكات."

کارل ئهگهرچی دهیزانی ئهم کاره سوودیکی نییه، دهستی کرد به گهران بهناو گیرفانی پانتوّلهکانیدا و پاشان گوتی:" بهلیّ، ئهگهر شتیکم پیبوایه پیم دهدای."

شوفیری ته کسییه که که نیستا رووبه رووی کارل ببووه وه، گوتی: من ته نیا تو دهناسم، ناتوانم داوای هیچ شتیك له که سیکی نه خوش بکه م. "

گهنجیّك که نیوهی کهپووی خورابوو، له دهرگایهکهوه هاته دهرهوه و کهمیّك لیّیان هاته پیّشهوه و له دووری چهند ههنگاویّکهوه گویّی له مشتوم هکیان گرت. پولیسیّك که تازه گه پانه کانی به ناو شهقامه کاندا دهست پیّکردبوو، سهری دانهواند و سه رنجیّکی وردی له کارل بری، که بینی تهنها کراسیّکی لهبهردایه راوهستا.

رابینسۆن که پۆلیسه کهی بینی هه لهی کرد و له جامه کهی دیکهی ته کسییه کهوه هاواری لیکرد: "هیچ نییه، هیچ نییه." وایده زانی بهم کارهی ده توانیّت پۆلیسه که وه ک میشیک لهویّنده ر ده ربکات. منداله کان ته ماشای پۆلیسه کهیان ده کرد و ده یانبینی لهویّدا راوه ستاوه، به لاّم له به رئه وه ی کارل و شوّفیّری ته کسییه که سه رنجیان راکیّشان، هه موویان یه کسه ر خویان گهیانده لایان، ژنیّکی به سالاّچوو له وبه ری شهقامه کهوه و له ته نیشت ده رگای مالیّک دا راوه ستابوو، ته ماشای نهم دیمه نه سه رنجراکیّشه ی ده کرد.

دهنگیک له بان سهریانه وه گوتی: "راسمان!" دهنگی دلامارش بوو، که له نهوّمی سهره وه له بالکوّنیکدا راوهستابوو. که له بستیّنی شینایی کهمرهنگی ئاسماندا نه ده کرا به جوانی ببینریّت. بهلاّم دیار بوو روّبیکی لهبهردابوو و به دووربینیکی بچووک سهیری شهقامه کهی ده کرد. له تهنیشتییه وه چهتریکی گهوره و سووری خوّری ههالدرابوو، که ژنیّک لهژیّر چهتره که دا دانیشتبوو. دلامارش بوّ نهوه ی دهنگی ببیستریّت به دهنگیکی بهرزتر هاواری کرد: "هیّی، رابینسونیش لهونیه؟"

کارل گوتی:" به لاّیّ. " رابینسوّن له ناو ته کسییه که وه به ده نگیّکی به رزتر به گوتنی (به لاّی) وه لاّمه که ی کارلی پشتراست کرده وه. دلامارش دووباره هاواری کرد: "هه رئیستا دیّمه خواره وه. "

رابینسون سهری له ته کسییه که وه ده رهینا و گوتی: "ئه وه یه پیاو." پیاهه لذانه که ی رابینسون سهباره ت به دلامارش، راسته وخو رووی له کارل و شوفیری ته کسییه که و پولیس و همرکه سیخی دیکه بووه وه، که نهم قسه یه ی بیست. هه رچه نده دلامارش له بالکونه که ها تبووه خواره وه، به لام هیشتا ته ماشای بالکونه که یان ده کرد. جه سته یه کی که له گه ت که دواتر زانیان ژنه، به جلیکی دریژی فشی سووره وه له ژیر چه تره که دا هه ستایه وه، ژنه دووربینه بچووکه که ی له سهر لیواری دیواری بالکونه که هه لگرت و ته ماشای نه و خه لکه ی ده کرد، که له خواره وه راوه ستایوون. خه لکه که له سه رخو روویان وه رگیرا.

کارل تهماشای ئهو دهرگایهی ده کرد که دهبوو دلامارش لیخی بیته دهرهوه، پاشان سهیری حموشه کهی کرد، کریکاریکی زوّر لهویندهر خهریکی هاتوچیو بیوون، ههریه کهیان سیندووقیکی بچووکیان بهسهرشانهوه بوو، که دیاربوو سندوقه کانی سهرشانیان گهلیّك قبورس بیوو. شیوفییّری ته کسییه که ههلی قوّستبووهوه و خهریکبوو به پارچهیه کی کوّنه لایتی پیشهوهی ته کسییه کهی پاك ده کردهوه. رابینسوّن دهستی له ئهندامه کانی جهستهی ده دا، کاتیّك بهوردی دهستی له همموو ثهندامه کانی جهستهی ده دا، کاتیّك بهوردی دهستی له هموو ثهندامه کانی جهستهی داو پشکنی، لهوهی که تهنیا ههندی شیوینی ئازاریّکی کهمی ههبوو سهری سوردهما، پاشان به خوّپاریزییه وه چهمایه وه و دهستی کرد به کردنه وهی لافافی یه کیک له برینی لاقه کانی. پولیسه که گوپاله رهشه کهی گرتبوو به دهستییه وه و به ئارامییه کی له راده به دهروی که پوویی خورابوو، نهراده به ده که نیوه یکه که دانیشتبوو و لاقه کانی دریژ کردبوو. منداله کان ورده ورده له کارل نزیك لهسهر قادرمه یه کارل گویی پینه ده دان، به لام لهبهر کراسه شینه کهی به لایانه وه له کههسه کانی بوونه وه، ههرچهنده کارل گویی پینه ده دان، به لام لهبهر کراسه شینه کهی به لایانه وه له کههسه کانی دریگه گرنگر ده هاته پیش چاویان.

کارل تا هاتنه خوارهوه ی دلامارشیش دهرفهتی ههبوو تهماشای بهرزیی بالهخانه که بکات. دواجار دلامارش بهپهله هاتهخوارهوه، تهنیا کهمیّك راوهستا تاکو پهتی دهوری کهمهری روّبه کهی گریّ بدات. بهجوّریّکی خوّشحالانه، بهلام کهمیّك بهجدییه هاواری کرد: "دواجار هاتی؟" لهگهل ههر شهقاویّکیدا بیژامه رهنگ جوانه کهی دهرده کهوت. کارل سهری لهوه سوردهما، که چوّن دلامارش دهتوانیّت به بیژامه و روّبهوه، له دهرهوهی مال و به ناو شاردا و له بهرده م نهم بالهخانه گهوره یه دا و له شهقامیّکی لهم چهشنه دا، وها بیّباکانه خوّی ده ربخات، که به جوّریک بهریّدا ده چوو، وه کبلیّی له ناو شیلا تایبه ته کهی خوّیدا بهریّدا ده روات. چ

دلامارش و چ رابینسوّن زوّر گورا بوون. دلامارش روخساره پاکوخاویّن و قدله و رازاوه کهی پی له غرور بوو و بینه دی ناچار ده کرد ریّنی لی بگریّت. هدرچه نده به تهواوی هیشتا چاوی نه کردبووه وه، به لاّم چاوانی وها ده دره وشانه وه سه رسامی ده کردی، روّبه وه نه وشه کهی، پیس و کوّن و بوّی گهوره بوو، له ناو روّبه چلکنه کهیه وه، ملییّچییّکی ئاوریشمی رهش و گهوره و ئهستوور هاتبووه ده ره وه.

له و کاته دا که رووی کرده هه مووان و گوتی: "شه وه چییه ؟" پۆلیسه که هه نگاویک هاته پیشه وه و پالنی دا به ته کسییه که وه . کارل که میک مه سه له که ی بو روون کرده وه و گوتی: "رابینسون که میک سه رخوشه ، به لام شه گه ر بیه ویت به شاسانی ده توانیت له قادر مه کانه وه سه رکه ویت ، شه م شوفیره ش که لیره راوه ستاوه کرینی خوی وه رگرتووه ، به لام داوای پاره ی زیاتر ده کات. شیستاش من ده مه ویت بروم و لای شیوه خوش.)

دلامارش گوتى:" نابيت برۆيت."

رابينسۆن لەناو تەكسىيەكەوە گوتى:" منىش ئەمەم پىڭگوتووه."

کارل که چهند ههنگاویکی هه لنابوو، گوتی: " به لام من بریارم داوه بروّم. " به لاّم دلامارش خوّی یی گهیاند و به زور رایوه ستاند.

بهدهنگیکی بهرز پینی گوت:" پیم گوتی دهبی نهروزیت. "

کارل گوتی:" لیم گهری بوزم." ههرچهنده ئهوهشی دهزانی دهرهقهتی کهسیکی وهك دلامارش نایهت، مسته کوّلی خ پ کردبوو تاکو له کاتی پیّویستدا پیایدا بکیّشیّت و بتوانیّت خوّی لهدهستی رزگار بکات.

هیشتا پۆلیس و شوّفیری ته کسییه کهش لهویدا راوهستابوون و شهقامه کهش به تهواوی چوّل و ثارام نهبوو، به لام ئاخو ثهو کریّکارانه ی که تاوناتاویّك بهویّدا هاتوچویان ده کرد، ئه گهر دلامارش ئازاری کارلی بدایه بههانایه وه دههاتن؟ کارل که حهزی نهده کرد له تهنیا ژووریّکدا له گهل دلامارشدا بژی، به لام بوّ لیّره حهزی نهده کرد و چ کیشه یه که ههبوو؟ دلامارش بیّق وهرمشه پاره زیاده کهی به شوّفیری ته کسییه که دا، ئهویش خستییه گیرفانی و چهندجاریّك سهری ریّزی بو دانه واند، بو قهرهبووی ئهم دلسوزییهی که بهرامبهری کرابوو، چوو بهره ولای رابینسون و سهباره ت به دابه زینی قسه ی له ته ک کرد. کارل که ده یزانی ئیستا که س گرنگی پینادات و کاتی ههلهاتنیه تی و پیوسته کاره یک بکات که تووشی شهر نه بیّت، یه کسه ر به دره و جاده که

وهری که وت. منداله کان یه کسه ر بانگیان له دلامارش کرد، وا خهریکه هه للدین، به لام پیویستی به دلامارش نه ده کرد، چونکه پولیسه که گویاله کهی به رز کرده وه و گوتی: "راوه سته. "

پولیسه که له کاتی کدا گوپاله کهی خسته ژیربالی و ده فته ری یاداشته کانی له سه رخو له گیرفانی ده رهینا، پرسی: اناوت چییه ؟ کارل بو یه که مین جار ته ماشایه کی وردی پولیسه که ی کرد، کابرایه کی زنتول و مووی سه ری تاراده یه ک سپی ببوو.

كارل وهالأمى دايهوه: "كارل راسمان. "

بیّگومان پۆلیسه که کهسیّکی ئهرکناس و ئارام بوو، پرسییهوه: "راسان؟ "کارل که بـۆ یه کهمین جار رووبهرووی پۆلیسـیّکی ئـهمریکی ببـووهوه، لای وابـوو پۆلیسـه که بـههۆی بـیّ متمانه بی ناوه کهی دووباره کردهوه تهوه.

پیده چوو بارود و خ گه له ک ناله بار بیت، چونکه ته ناته ت رابینسی نیش که گرفتاری ده ردی خوی بوو، له ناو ته کسییه که وه به پارانه وه وه ناماژه ی بی دلامارش ده کرد و داوای لیده کرد یارمه تی کارل بدات. به لام دلامارش سه ری به توندی راوه شاند و گوتی نه خیر، بی نهوه ی هه نگاویک برواته پیشه وه، هه ر به و جوره ی که ده سته کانی له ناو گیرفانیدا بوو، ته ماشای ده کردن.

ئهو گهنجهی که لهسهر قادرمهکاندا دانیشتبوو، بهسهرهاتهکهی لهسهرهتاوه تا کوتایی بو ئهو ژنه دهگیّرایهوه، که تازه لهمالهوه هاتبووه دهرهوه. مندالهکان دهوری کارلیان دابوو و بی ئهوهی شتیّك بلیّن، تهماشای پولیسهکهیان ده کرد.

یۆلیسه که گوتی: "ناسنامه که تم بده ریّ. "ئه مه پرسیاریّکی یاسایی رووت بوو، چونکه کاتی که که سیّك چاکه تی لهبه ردا نه بیّت، چوّن ده توانی ناسنامه ی پی بیّت؟ کارل ناچار بوو بیّده نگ بیّ، بریاری دا پرسیاری دواتری پوّلیسه که به شیّوه یه کی تیّروته سه ل وه لاّم بداته وه، تاکو لهم ریّگه یه وه بتوانیّت نه بوونی ناسنامه که ی هدده یوّش بکات.

بهلام پۆلیسه که دووباره پرسی:" کهوایه ناسنامهت پی نییه؟" کارل به ناچارییهوه گوتی:" نا، ییم نییه."

پۆلیسه که له کاتی کدا به ده م بیر کردنه و هوه ته ماشای ده وروب ه ری ده کرد و به دوو په نچه ی ده یکی شا به ده فته ری یاداشته کانیدا، گوتی: " نه مه زوّر خراپه. " دواتر پرسی: " نیشت چییه؟ " کارل گوتی: " نیشی ژوورپه ریم ده کرد. "

"ئیشی ژووربهریت ده کرد و ئیستا کار ناکهیت، کهوایه ئیستا چون بـژیوی ژیانت ده دننی؟"

" بهدوای ئیشیّکی دیکهدا دهگهریّم."

" تێگهيشتم، كهوايه تازه دهركراويت؟"

" بەلىن، كاتۋمىرىك لەمەوبەر. "

" له ناکاو؟"

كارل دەستى بە نىشانەي لىبوردن خواستن بەرز كردەوه و گوتى: " بەلىّ. "

کارل نهیدهتوانی ههموو کیشهکانی لیره ا باس بکات، تهنانه ته نه گهر باسیشی بکردایه، دیسانه وه نهیده توانی ریگه له و نیگه رانییانه ی پیشووی بگریت، که بههوی شهو مهسهلهیه وه دووچاری ببوو. له کاتیکدا سهره رای میهره بانی سهر په رشتیاری چیشتخانه، نهیتوانیبوو حه قی خوی له سهرکار وه رگریت، به دانیاییه وه لهم که سانه شی که لهم شهقامه دا کوببوونه وه نهیده توانی حهقی خوی وه رگریت.

پۆليسەكە گوتى:" دەريان كرديت بێئەوەي بهێڵن چاكەتەكەت لەبەر كەيت؟"

" له چ ئۆتىنلىنك ئىشت دەكرد؟"

کارل سهری داخست و وهلاّمی نهدایهوه، ئهمه دواههمین پرسیاریّك بـوو کـه ناماده بـوو و ولاّمی بداتهوه. نهدهبوو کاریّك بکات پوّلیسه که دووباره بیباتهوه بـو تـوّتیّلی توّکسیدنتال، چونکه لهوی لیّکوّلیّنهوهیان لی ده کرد، که دوّست و دوژمنی تیّیدا بهشدار بوون، سهرپهرشتیاری چیّشتخانه که ئیّستا پیّیوابوو، کارل له پانسیوّنی بریّنهردا دهژی، ئهگهر ئیّستا به کراسیّکهوه و لهژیرچاودیّری پوّلیسدا، بی ئهو کارتهی که سهرپهرشتیاری چیّشتخانه پیّی دابوو، بـوّ هـوّتیّلی ئوّکسیدنتال بچووبایه، سهرپهرشتیاری چیّشتخانه که پیّشتر لیّی کـهوتبووه گومانهوه ، ئیّستا به تهواوی متمانهی پیّی نهدهما. پیّدهچوو لهو کاتهدا سهرکاریش به جوّریّکی پر له مانا سـهری بهتهواوی متمانهی پیّی نهدهما. پیّدهچوو لهو کاتهدا سهرکاریش به جوّریّکی پر له مانا سـهری

راوهشیننیت، بهداننیاییهوه سهرپهرشتیاری دهرگاوانانیش دهیگوت، ئهوه رهزای خودایه که دواجار کهسینکی خرایه کاریان دهسگیر کردووه.

دلامارش له پۆلیسه که نزیك بووهوه و گوتی" له تۆتیلی ئۆکسیدنتالا ئیشی ده کرد."

کارل پینی کوتا به زهویدا و گوتی" نا، ئه مه راست نییه." له کاتیکدا دلامارش لیوه کانی وه ک گالته پیکردن خی کردبووهوه، سه رنجیکی لیدا، وه ک بلینی زوّر شتی بی ناشکراکردن لایه. پهریشانی چاوه پواننه کراوی کارل، ئاروزیانیکی زوّری له ناو منداله کاندا دروست کرد، له نزیك دلامارشه وه ریز بوون تاکو بتوانن به جوانی سهیری کارل بکه ن. رابینسون به ته واوی سهری له جامی ته کسییه که وه ده رهینا، به جوریک له بارودو خه که ورد ببووهوه، که جگه له چاوتروکاندن هیچ کرده یه کی دیکهی لینه ده وه شایهوه. ئه و کوپهی که له سهر قادرمه کان دانیشتبوو له تاو خیشحالیدا دهستی کرد به چه پله لیدان، ئه و ژنهش که له ته نیشتییه وه راوه ستابوو، به ئانیشکی خیرمه ی لیده دا تاکو هیوری بکاتهوه. حه ماله کانی ناو حه و شه که ده یانویست قاوه لیتی بخون، به کوپی قاوه کانیان وه رده دا، ده سته ده سته هاتن بی ته ماشاکردن، هه ندیکیان له لیخواری شوسته کان دانیشت و به لوشه لوشه لوشه لوشیکی زوره وه قاوه کانیان فرکرد.

پۆلىسەكە لە دلامارشى پرسى: " تۆ ئەم گەنجە دەناسى؟"

دلامارش گوتی: "زور باش دهیناسم، زهمانیک زور دلسوزیم بهرامبهری نواند، به لام له پاش مهم به به به به که کورته مان له گه لایدا، رهنگه بتوانیت ویّنای شهوه بکهیت، له بهرامبهر دلسوزیه وه، نه نه نه ناس بووه."

پۆلىسەكە گوتى" بەلىن، وادەردەكەرىت گەنجىنكى گەلەك فىلباز بىت. " دلامارش گوتى" راست دەكەيت، بەلام عەيب و عارى ھەر ئەم نىيە!" پۆلىسەكە گوتى" بەراست؟"

دلامارش ئیستا که زمانی دریّژ ببوو، دهسته کانی له ناو گیرفانی روّبه که یدا راوه شاند و گوتی "به لیّن، سهرت سوپ ده میّنی که چه نده که سیّکی باشه! من و هاوپیّکه م که ئیستا له ناو ته کسییه که دا دانیشتووه، کاتی به م پیاوه گهیشتین سهرگهردان و ویّل بوو، سهباره ت به بارودوّخی ئه مریکا هیچی نه ده زانی، تازه له ئه وروپا هاتبوو له ویّش که س تووری پی پاك نه کردبوو. به ههرشیّوه یه که ییّت په نامان دا، له گه لا ئیّمه دا بژی، زوّر شتمان نیشان دا و هه ولّماندا کاریّکی بو بدوّزینه وه، ئیّمه وامانده زانی به م کارانه ده بیّت به ئینسان، به لام دواجار به جیّی

هیشتین و ئیدی هموالیمان نهزانی، لهو ده مه دا له بارودو خیکدا به جینی هیشتین که بو باسکردن ناشیت." پاش کوتایی قسه کانی، له کاتیکدا سهرقولی کارلی راده کیشا گوتی:" راست ده که میان نا؟"

منداله کان که هوروژمیان هیّنابووه پیشهوه و کهمیّکی مابوو دلامارش بکهویّت بهسهر یه کیّکیاندا، پوّلیسه که خوری بهسهریاندا و گوتی" منداله کان، بگهریّنه وه شویّنی خوّتان."

لهم ساته دا حه مالله کان بریان ده رکه وت، گویگرتن له م لیکولینه وه های زور سه رنج راکیشتره له م ساته دا حه مالله کان بریونه و ته ماشایان ده کرد، به جوریک که کارل ته نانه تنه نه نه ته تاری که کارل ته نانه تنه نه ته تاریخ به کورتی کارل له ویدا گیری خوار دبوو و گویی له ده نگی زور بلی حه مالله کان بوو، که به زمانی کی بازاری تایبه ت قسمیان بو یه که ده کرد، زمانه که یان ئینگلیزییه کی ده ستویی شکاوی تیکه لابه زمانی سلوفاکی بوو.

پۆلیسه که سلاویکی سهربازی له دلامارش کرد و گوتی" سوپاس بو زانیارییه کانت، به ههر جوریک بین، لهته ک خوم دهیبهم و دهیدهمه دهست ئوتیلی ئوکسیدنتال."

به لأم دلامارش گوتی" ده کری نه و تکایه ت لی بکه م ئیستا لای من بیت، من ئیسم پییه تی. به لینتان پیده ده م دوایی خوم ده یبه م بو ئوتیله که ."

پۆلىسەكە گوتى" من ناتوانم ئيزنى ئەمەت پيبدەم. "

دلامارش گوتی" فهرموون، ئهمهش ناسنامه کهم" و ناسنامه کهی دا به پۆلىسه که.

پۆلیسه که به چاویکی ریزدارانهوه تهماشایه کی ناسنامه کهی کرد و به بزهیه کی ریزدارانهوه گوتی" نا، ناتوانم لای تو به جینی بهیلم."

کارل که تا ئیستا ئاگای له خوّی ببوو که لهلایهن دلامارشهوه رووبه روی مهترسی نهبیته وه، له ئیستادا ههستی ده کرد، ته نیا ریّگهی رزگاربوونی له دهست ئه ودایه، به جوّریّك که قسه کردنی دلامارش و پولیسه کهی به گوماناوی ده هاته پیش چاو. به لام به هه ر جوّریّك بیّت، له چاو پولیسه که دا دلامارشی زووتر بوّ رازی ده کرا که نهیگه ریّنیته وه بوّ ئوتیله که. هه لبه ته له ئیستادا نابی لیّگه ریّت که س له وه تیّبگات، که کارل به راستی نایه ویّت لای دلامارش بینیته وه، ئه گهر نا ئامانجی خوّی ناپیکییّت. به نیگه رانییه وه ته ماشای ده ستی پولیسه که ی ده کرد که هه ر ساتیک ئه گهر هه بو و بو ده ستگرکردنی به رزی بکاته وه.

دواجار پۆلىسەكە گوتى:" خۆ بەلانىكەمەرە دەبى بىزانم بۆچى لىەناكاو وەدەرىيان ناوە." دلامارش لەم قسانەى پۆلىسىەكە ئەرەنىدە نىگەران بىوو، كىه رووى وەرگىنى و كارتى نىنوان پەنجەكانى ملۆچە كرد.

رابینسون له کاتیکدا دهستیکی خستبووه سهر شانی شوّفیره که و سهری تا نهو راده یه که ده کرا له ته کسییه که هیّنابووه دهره وه ، له به رامبهر چاوه سهرسامه کانی نهواندا هاواری کرد" به لام به هدیخ موانه وه هیّشتا له سهر ئیشیکی به لام به هدیخ به بیخ به بیخ به بیه بیشتا له سهر ئیشیکی نابر و مهندانه یه . سهرپه رشتیاری ژوورره ره کانه ، ههرکه سیّك که بیه ویّت ده توانیّت بیبات و ژووره وه . به لام زوّر سهرقالله ، نه گهر که سیّك بیه ویّت پرسیاری لی بکات ، ده بیت زوّر چاوه ریّنی بکات ، تاکو وه لام بداته وه . هه میشه له ته سهرکار و سهرپه رشتیاری چیّشتخانه دا گفتوّگو ده کات ، کاره که ی زوّر هه سیاره و خوّشی زوّر جیّگه ی متمانه یه . له راستیدا نه کراوه ته ده ره و و ده کات ، کاره که ی زوّر هه سیاره و خوّشی زوّر جیّگه ی متمانه یه . له راستیدا نه کراوه ته ده ره و و فرمانیان پیّکرد من بگه ییّنیّته ماله وه ، له و کاته شدا هیچی له به ر دانه بو و هه روا به م کراسه یه و هم رمانیان پیّکرد من بگه ییّنیّته ماله وه ، له و کاته شدا هیچی له به ر دانه بو و هم روا به م کراسه یه و هم رمانیان پیّکرد من نه مده توانی راوه ستم ، تاکو بروات چاکه ته که ی له به ر بکات . "

دلامارش له کاتیکدا که دهستی دریّژ کردبوو تاکو پولیسه که بههوّی نهناسینی کارلهوه سهرزهنشتی بکات، گوتی: " ئیّستا تیّگهیشتی؟" قسه کردنی دلامارش بووه هوّی شهوهی شهو قسانهی که رابینسوّن کردبوونی بوّ پولیسه که روون بیّتهوه.

پۆلیسه که که وتبووه ژیر کاریگهریی قسه کانهوه، گوتی: "کهوایه ئهمه راسته؟ ئهگهر وایه بۆچی ده لیّت کردویانه ته دهرهوه؟"

دلامارش گوتى: " باشتروايه له خوى بپرسى. "

کارل تهماشایه کی پۆلیسه کهی کرد، ئهرکی پۆلیس ئهوه بوو لهنێوان ئهم کهسه ناموّیانه دا که تهنیا بیریان له سوودی خوّیان ده کرده وه برپاریّك بدات، لهلایه کی دیکه وه دهیزانی پولیسه که چ کیشهیه کی ههیه. کارل لهبهرئه وهی نهیده ویست دروّ بکات، دهسته کانی له پشته وه کلوّم کرد. تهماشاکاریّك له بهرده گای ماله که وه ده رکه وت، چهپلهیه کی لیّدا تاکو حهماله کان بگهریّنه وه سهرکاره کهیان. کریّکاره کان پاشهاوه ی قاوه کانیان رژانده سهر زهویه که و بهبیّده نگی و به نابه دلیّه وه چوونه ژووره وه.

پۆلیسه که گوتی: " به مجۆره به شه نجام ناگهین. " و ویستی دهستی کارل بگریّت. کارل نهویستانه که میّك چووه دواوه و دهیزانی به چوونی حه مالّه کان ئیستا یشته وه ی چول بووه.

وهرسورِاو قهلهمبازیکی گهورهی داو بهوپهری خیراییهوه دهستی بهههاتن کرد، له ناکاو مندالهکانیش هاواریان کرد و چهند ههنگاویک لهتهکیدا رایان کرد.

پۆلىسەكە رووە و شەقامە درىڭ و تارادەيەك چىۆلەكە ھاوارى كىرد: " رىڭھەي لىنبگىرن. " له کاتیکدا ههر جاره و له مهودایه کی زهمه نی دیاریکراودا هاواری ده کرد، دهستی کرد بهراکردن بهدوای کارلدا، دیاربوو له راکردن بهدوای کهسینکدا شارهزایه و توانایه کی زوری ههیه. کارل بهخت یاری بوو، یۆلیسه که له گهره کی کریکارنشیناندا دوای کهوتبوو، چونکه کریکاران حهزیان به چارهی یۆلیسی دهولهت نهده کرد. کارل به ناوه راستی شهقامه که دا رایده کرد، چونکه له ناوهراستی شهقامه کهدا هیچ کوسینکی نهده هاته رێ، ههندێ جار چاوی به ههندێك کرێكار دەكەوت كە بە ئارامىيەكى زۆرەوە لەسەر شۆستەكان راوەستابوون، تاكو ئەوكاتەي كە يۆلىسەكە هاواربكات" بەردەمى بگرن. " و تەماشاي بكەن. يۆليسەكە ھەروا كە بەشوين كارلدا رايدەكرد، گزیاله کهی روهو کارل گرتبوو بهردهوام چالاکانه بهسهر شوّسته کاندا رای ده کرد. کارل بی ئومیّد ببوو، بەتايبەتى ئەو كاتەي كە گەيشتە چوارريانەكە، كە بەدلنياييەوە پۆلىسى ھاتوچۆ لەويندەر راوهستابوو. بهخیراییه کی ههرچی زیاتر به شهقامه که دا رایده کرد، سهره ولیژی شهقامه که تا دەھات زیاتر و زیاتر دەبوو. بەلام چونکه شەوى يېشوو نەخەوتبوو، يېيى ھەڭدەنووتا و بەمسەش كاتى گرانبههاى بەفىرۇ دەچوو. بەلام پۆلىسەكە چاوى لــه كــارل ھەلنــهدەگرت و پيويســتى بــه بيركردنهوه نهبوو، ئهمه له كاتيكدا كه دهبوو كارل يهكه مجار بير بكاتهوه و ياشان ئه گهرهكان هه لسه نگینیت و ئه وجا بریار بدات به ره و کام ریگهیان بروات. پلانه کهی (که تاراده په ك نائومیدکهر بوو) ئهوه بوو که ئیستا لهم شهقامهوه رهد نهبیت، چونکه نهیدهزانی لهم شهقامهدا ئەگەرى قەومانى چ رووداوڭك ھەيە، رەنگە ئەم شەقامە لەبنكەيەكى يۆلىسەوە سەر دەربكات. دەپويست تا دەكرىت بەدرىزايى شەقامەكە رابكات، دەپتوانى كۆتايى شەقامەكە بېينىت، چونکه زوری مابوو بو کوتایی شهقامه که که به پردیک کوتایی دهات که له ناکاو لهنیو تهمومژ و تیشکی خوردا دیار نهدهما. کاتی ویستی ئهم بریاره جیبهجی بکات له ناکاو ههنگاوهکانی توندتر کرد، تاکو ههرچی زووتره له پهکهمین شهقامی لاوهکیپهوه تیپهریت. بهلام له بەرامبەر خۆيەوە لە مەودايەكى نزيكەوە يۆلىسىنكى بىنى، كە لـە ژير سـيبەرى دىـوارىكى رەشدا كەمپىنى دانابور و چاودىرى بارودۆخى دەكرد، لەھەمور ساتىكدا ئەگەرى ھەبور بەرەر لای کارل رایکات. کارل چاری نهبوو جگه لهوه ی به شهقامه لاوه کییه که دا رابکات، کاتیک لههه مان شهقامه وه که سیک به هینواشی بانگی کرد - یه که مجار وایزانی وههمه، چونکه هه میشه له ناو گوییدا ده نگی زهنگی که ده بیست - ئیدی بی دوو دلتی یه کسه ر پیچی کرده وه، بی نهوه ی تا شه و راده یه یه که ده کریت پولیسه که غافلگیر بکات، پینی به ره و لای راست وه رچه رخاند و به ره و شهقامه لاوه کییه که که و ته ری

کارل لهبیری چووبوو که کهسیّك بانگی کردووه، دوو ههنگاوی نهنابوو که پوّلیسی دووهمیش دهستی کرد به فیکه لیّدان، ئهم پوّلیسهیان بهدانییاییه وه بهگورتر بوو و ئاماده ی راکردن بوو، ئهو ریّبوارانه ی که له پیّشیه وه بو شهقامه لاوه کییه که ده چوون، وه ک بلیّی ههنگاوه کانیان خیّراتر کردبوو. لهم کاته دا له دهرگایه کی چکوّله وه دهستیّك هاته دهره و یهخه ی کارلی گرت و بهره و دالانیّکی تاریك رایکیّشا، کابرای خاوهن دهست گوتی: "نهجوایّیت." کابرا دلامارش بوو، که ئهوه نده رای کردبوو ههناسه برکیّی پیّکه و تبوو و روخساری سوور ههانگهرابوو، به هوی ئاره قه کردنه وه قری به سهرییه وه نووسابوو و تهنیا کراس و بیژامه یه کی له به دابوو و رونه که خستبووه ژیّر بالیّیه وه. نهم دهرگایه ی دهرگایه کی سهره کی نهبوو، به لکو دهرگایه کی بچکوّله خستبووه ژیّر بالیّیه وه. نهم دهرگایه ی داخست و قفلی دا.

دلامارش له کاتیکدا پالی دابوو به دیواره کهوه و سهری بردبووه دواوه و همناسهبرکیی بوو، گوتی:" دهقیقه یه ک راوهسته." کارل تاراده یه ک کهوتبووه ئامیزی دلامارش و نهیده زانی چی بکات و سهری نابووه سهرسنگی دلامارش.

دلامارش له کاتیکدا بهوردی گویی رادهگرت، به پهنجهی ناماژهی بو دهرگاکه کرد و گوتی: "وا خهریکه تیده پهرن." دوو پولیسه که کاتی به گهره که کهدا تیپ هرین، دهنگی پییان وهك بهرکهوتنی پولا و ئاسن له گهره که چوله کهدا دهنگی دهدایهوه.

کارل که هینشتا همناسهبرکینی بوو تمنانهت نمیدهتوانی یمك قسم بكات، دلامارش گوتی: " ممترسیت لمسمر لاچوو." دلامارش بم وریاییموه کارلی لمسمر عمرده کم راکشاند و لمتمنیشتییموه به نمژنزدا هات و چمند جاریك دهستی له تمویلی دا و تمماشای کرد.

کارل که به زهجمهت لهجینگای خویدا ههلندهستایهوه، گوتی: "حالم باشه."

دلامارش رۆبه کهی لهبهر کرده و پالی به کارله وه نا بۆ پیشه وه، که هیشتا له تاو ئازاردا سهری شۆپ کردبووه وه، تاوناتاویک سهری راده وه شاند تاکو بیته وه هوش خوی و گوتی: " وه ره لیره وه بروین."

" ده لیّی ماندووی؟ راسته به و شهقامه دوورودریژه دا رات کردووه، به لاّم منیش ناچاربووم بهناو ئه و همموو حهوشه و را په وه نهفره تییانه دا به دوای تودا رابکه م. باشه راکه پیّکی خراپ نین. " به لووتبه رزییه وه ئه م قسانه ی کرد و مسته کوّلیّکی توندی کیّشا به پشتی کارلدا و گوتی: " نه م جوّره هه لهاتنانه له ده ستی پوّلیس ههندی جار و هرزشیّکی باشه. "

كارل گوتى: " پيش ئەوەش رابكەم، زۆر ماندووبووم. "

دلامارش گوتی: " بیانوویهك بهدهستهوه نییه بۆ ئهوهى مرۆ لهمهترسى ههلنهینت. ئهگهر من نهبوومایه ئیستا دهسگیریان كردبووى."

کارل گوتی: " لاموایه راست دهکهی، لهم رووهوه زوّر قهرزارتم." دلامارش گوتی: " بینگومان."

به رارهویّکی دریّژ و تاریکدا که بهردریّژییه کی رهش و ههمواری بـوّ کرابـوو تیّپـهرین. لـه دهستی چهپ و راستیاندا ههندیّجار قادرمهیهك یان رارهویّکیان دهبینی، کـه دهچـووهوه سـهر رارهویّکی گهوره ره کهسانی تهمهن گهوره به دهگمهن لهو ناوهدا دهبینران، بهلاّم مندالان لهسـهر قادرمه چوّلهکان گهمهیان ده کرد. لهتهنیشت لیّوانهی قادرمهیه کیانهوه کچـوّلهیهك راوهسـتابوو، ئهوهنده به کول دهگریا، ههموو دهموچاوی بـه فرمیسـك تـهر کردبـوو. ئـهم کچـوّلهیه ههرکـه دلامارشی بینی، یهکسهر لهقادرمه کانهوه چووه سهرهوه، له کـاتی چـوونه سـهرهوهیدا ههناسـه برکیّی پیّکهوت، پاشان ههر تاوناتاویّك جاریّك ئاوری دهدایهوه، تاکو لهوه دلّنیابیّت که کهسـی بهدواوه نییه، ثهوهنده رای کرده سهرهوه تاکو ئهرخهیان بیّت که جیّگه کهی بیّ مهترسییه.

دلامارش بهدهم پیکهنینهوه گوتی: " ساتیک لهمهوبهر بهری کهوتم و کهوت به عهردا." یاشان دهستی بو کچه راوهشاند، بهم کارهی کچهکه بههاوارهوه له قادرمهکاندا چووه سهرترهوه.

 فهرمانگهیه کهوه، کارمهندیک لهپشت میزه کهیهوه دانیشتبوو و سهری بهرز کردبووهوه، کاتی کارل و دلامارش له بهرامبهر پهنجهره کهوه رهد بوون، به دهم بیرکردنهوهوه تهماشای ده کردن.

دلامارش گوتی: "تا حهز بکهیت ئیره ئارامه، تهنیا له ئیواراندا یهك دوو كاترمیر قهر بالغه، ئه گینا به شهو و به روزیشدا زور ئارامه." كارل سهری بو دلامارش لهقاند، شوینه كه له پیش چاویدا گهلهك ئارام بوو.

دلامارش گوتی: "شوینیکی لهم باشتر بو ژیان نادوزریتهوه، چونکه برونیلدا ههرگیز حهزی له ژاوهژاو و قه پهبالغی نییه. برونیلدا دهناسی؟ زور باشه، بهم زوانه دهیناسی. ئیستا گوی له قسه کانم بگره و تا ده توانی بیده نگ به"

کاتی گهیشتنه قادرمهی نه و بالهخانهیهی که دلامارشی لی بوو، تهکسییه که چووبوو ئه و کورهش که نیوهی که پوویو و بینه وهی له بینینه وه کارل سهری سوور بهینی گوتی رابینسونم بردوه ته نهومی سهرهوه.

دلامارش بهجۆرتك سهرى بۆ لهقاند، دەتگوت نۆكەريەتى و ئهركتكى پيراسپيراوى ئەنجام داوه. پاشان تهماشايهكى شەقامهكەى كرد، كە تىشكى خۆر رووناكى كردبووەو، ئەوجا كارلى لەتكەك خۆيدا بردە سەرەوه، كە چەند ساتتك دواكەوتبوو ، لەكاتى چوونەسەرەوەياندا، دلامارش چەندىن جار گوتى: " هەر ئىستا دەگەين" بەلام قسەكەى راست نەبوو، چونكە ھەر قادرمەكاندا دەچوونە سەرەوه و ھەر نەدەگەيشتن. كارل ناچار بوو جاريك راوەستا، ھەلبەت نەك لەبەر ماندووبوونى، بەلام بەھۆى كۆتايى نەھاتنى قادرمەكان ھەستى بە بىخارەيى دەكرد. ھەروا كەسەردەكەوتن دلامارش گوتى: " شوقەكەمان زۆر لەسەرەوەيە، بەلام ئەو بەرزىيەش سوودى خۆى ھەيە. بۆ غوونە دوچارى ئەو دردۆنگىيە نابىن كە زۆر بچىينە دەرەوه، بەدرىدۇايى رۆژ رۆبەكاغان لەبەر دەكەين و پشوو دەدەين، شوينىتكى زۆر خۆشە. ھەلبەتە ھىچ كەسىتكىش تاقەتى ئەوەى نېيە بەم ھەموو قادرمانەدا بېتە سەرەو و سەرداغان بكات."

كارل لهبهر خزيهوه بيري كردهوه: " چما كهس سهردانيان دهكات؟"

دواجار گهیشتنه پینگورکییهك، که ده کرا لهویوه رابینسون له بهردهم دهرگایه کی داخراوهوه ببینن. ئیستا ده کرا بگوتری به شوینی مهبهست گهیشتوون، به لام سهرباری ئهوه شادرمه کان هیشتا ته واو نه ببوون، به لاکو ئه وه نده دریژ ده بوونه وه که له نیمچه تاریکییه کدا ون ده بوون، به خریک که کوتاییه کوتاییه که کوتاییه که کوتاییه که کوتاییه که کوتاییه که کوتاییه کوتای که کوتاییه که که که کوتاییه که کوتاییه که که کوتاییه که کوتاییه که که کوتاییه که که کوتاییه که کوتایی که که کوتاییه که که کوتایه که کوتاییه که کوتاییه که کوتاییه که کوتایه که کوتاییه که که که کوتایه که که کوتای که که کوتایه که که کوتای که که کوتای که که کوتای که که که کوتایه که که که کوتای که کوتای که که که کوتای کوتای که کوتای کوتای که کوتای که کوتای که کوتای که کوتای که کوتای که کوتای کوتای کوتای کوتای کوتای که کوتای که کوتای کوتای کوتای که کوتای کوتای که کوتای که کوتای که کوتای کوتای که کوتای کوتای

رابینسۆن بهدهنگیّکی کز، که وه بلیّی هیشتا ئازار دهکیشیّت، گوتی: "ههر دهمزانی دواجار دلامارش لهگهل خوّی دهتهیّنیّت! راسمان ئهگهر دلامارش نهبوایه، ئاخوّ چیت بهسهر دههات؟" رابینسوّن تهنها جلی ژیرهوهی لهبهردابوو، ئهو بهتانیه بچکوّلهیهی که له ئوّتیلی ئوکسیدنتال پیّیان دابوو بهزه جمهت جهستهی داده پوشی، لهخوّی ئالاندبوو، هیچ هوّیه نهبوو بو ئهوهی لهجهاتی ئهوهی لیّرهدا راوهستیّت و ببیّته گالته چی ریّبوارانی تیّپهرپوو، برواته ژوورهوه. دلامارش گوتی: "نووستووه؟"

رابینسوّن گوتی: " باوه پ ناکه م، به لاّم بیرم کرده وه باشتروایه چاوه پوانی تو بکه م تا دینیته وه. " دلامارش که چه مابووه وه تاکو له کونی کلیله که وه ته ماشای ژووره وه بکات، گوتی: " سه ره تا ده بینت بزانم خه و تو وه یان نا.؟" پاش ئه وه ی له کونی کلیله که وه ته ماشای کرد، له کاتی کدا سه ری بو نه ملاوئه و لا باده دا، راست بووه وه و گوتی: " ناتوانم به باشی بیبینم، یه دده کاتی کدا اداوه ته وه. له سه رچریاکه ی دانیشتو وه، به لاّم ده کریّت به دانیشتنه وه خه و تبیّت"

لهبهر ئهوهی دلامارش له شویّنی خوّیدا وشك ببوو، كارل پرسی: " بوّچی، چما نهخوّشه؟" بهلام دلامارش له وهلامیدا كه بهئهندازهی پیّویست بهرز بوو، گوتی: "نهخوّش؟" رابینسوّن بوّ نهوهی بابهته كه بچووك نیشان بدات، گوتی: " نهم بروّنیلدا ناناسیّت. "

له چهند دهرگایهك لهولاترهوه دوو ژن هاتنه را پهوه كهوه و دهستهكانیان به بهروانکهكانیان پاك کردهوه. چاویان له دلامارش و رابینسوّن بری، دیار بوو له نیّوان خوّیاندا سهباره به به وان قسه ده کهن. کچوّلهیه کی قرّکال له ههمان دهرگاوه هاته دهرهوه و به ههر جوّریّـك بوو لهنیّوان شهواندا جیّی بوّ خوّی کردهوه و هاوشانی ژنه کان راوهستا.

دلامارش که ههولنی ده دا به هیواشی بدویت و دیاربوو نایهویت برونیلدا له خهو راچله کینت، گوتی: "ژنانیکی نهفره تاوین. به لام زوو یان دره نگ پولیسیان لی تاگادار ده که مهوه، شهوجا سالهای سال له ده ستیان رزگارم ده بینت. " پاشان خوری به سه ری کارلدا: " سهیریان مه که. "

بهلام کارل هیچ عهیبیّکی له سهیرکردنی ئهواندا نهدهبینییهوه، چونکه بهههر شیّوهیه به بوو، دهبوو له را پهوهکهدا چاوه پی بکهن تاکو برونیلدا له خهو ههلسیّت. بهتووپهییهوه سهری راوهشاند، چونکه حهزی نهده کرد دلامارش ئاموژگاری بکات، ویستی بهرهو لای ژنهکان برپوات، تاکو له مهبهستی خوّی تیّیان بگهییّنیّت، بهلام رابینسوّن قولّی گرت و گوتی: "راسمان، ئاگاداربه." دلامارش که پیّشتر تووپهبوو، بههوّی قاقای پیکهنینی کچوّله که زیاتر تووپهبوو، به دهست راوهشاندن بهرهو لای ژنهکان کهوته ریّ، ئهوانیش لهترساندا خوّیان کردهوه به ژووردا.

دلامارش له و کاته دا که ده گه رایه وه بو شوینی پیشووی خوی، گوتی: "به لین، ئاوها له را ره وه که دا وه ده ریان ده نیم." پاشان که بیری هاته وه کارل سه ره روّیی کردووه، گوتی:" چاوه ریتی ره فتاری وه ها له تو ناکه م، ئه گه ر له سه ر ئه م کرده وانه ت به رده وام بیت، رووبه رووی من ده سته وه."

پاشان له ژوورهوه دهنگیّکی ناسك هات، به جوّریّکی ماندووانه پرسی:" دلامارش توّیت؟" دلامارش که به میهرهبانییهوه چاوی له دهرگاکه بریبوو، گوتی: " بهلیّ منم، دهتوانم بیّمه ژوورهوه؟"

له ژووره و ه لام درایه وه: " ئۆ، به لىن. " دلامارش له پاش سه یر کردنی رابینسوّن و کارل، که له پشتییه وه راوه ستابوون، له سه رخوّ ده رگاکه ی کرده وه.

چوونه ژوورهوه، ژوورهکه بهتهواوی تاریک بیوو. پهردهی دهرگای بالکوّنه که بهتهواوی دادرابووهوه - ژوورهکه پهنجهرهی نهبوو - رووناکییه کی کز دههاته ژوورهوه، بهلام چونکه ژوورهکه پپ بور و له ههموو شویّنیّکدا ههلواسرابوو تاریکی ژوورهکهی زیاتر ده کرد. ههوای ژووره که بوّنیّکی ناسروشتی لیّدههات، ههروهها بوّنی نهو تهپوتوّزهی که له سووچی بنمیچه کاندا کو ببووهوه، که دیار بوو دهستی کهسی پی نهده گهیشت پاکی بکاتهوه. ههرکه کارل چووه ژوورهوه یه کهمین شتیک که سهرنجی راکیّشا، نهو سی جانتایه بوو که لهسهر یه کدی ههلیّجنرابوون.

ههمان ئهو ژنه لهسهر چرپاکه راکشابوو، که پیشتر له بالکونه کهوه تهماشای خوارهوه ی ده کرد. جلی سووری خهوه کانی که کهمینک لوچ ببوو، له چرپاکهوه شورببووهوه و لاقه کانی تاراده یه کتاکو نه ژنوی دیار بوون، گورهویه کی سپی دریژ و خوری له پیدا بوو، به لام پیلاؤی له پیدا نهبوو.

رووی بهرهو لای دیواره که وه پرگیزاو به هینواشی دهستی بهرهو لای دلامارش درید کرد و گوتی: "دلامارش، ئیزه چهنده گهرمه." دلامارش دهستی ماچ کرد. کارل تهنها دهیتوانی غهبغهبهی ژنه ببینیت، که بههؤی جوولهی سهرییهوه وهجووله کهوتبوو.

دلامارش گوتى: "حەز دەكەي پەردەكە لا بدەم."

ژنه له کاتیکدا چاوهکانی داده خست و نائومیدانه گوتی: " ئۆ، نا، ئهم کاره مهکه، حالم خرایتر دهیت. "

کارل تاکو بهردهم چهرپاکه چوو، تاکو باشتر ژنهکه ببینیّت، سهرسام بوو بهوهی که ژنهکه ناره حهته، چونکه ههوای ناو ژوورهکه ئاسایی بوو و گهرم نهبوو.

دلامارش بهنیگهرانییه وه گوتی: " ئارام بگره، ئیستا کاریک ده کهم کهمیک ئارام بیته وه." چهند قزپچه یه کی سهر سنگی کرده وه، به شیک له مهمکه کانی هاتنه ده ره وه و قه راغی ستیانه نه رم و تزری و رهنگ زهرده کهی ده رکه وت.

ژنه له کاتیکدا به پهنجه ئاماژهی بو کارل دهکرد، لهناکاو گوتی: " ئهمه کییه؟ بوچی ئهوهنده سهیرم دهکات؟ "

دلامارش کارلی خسته لاوه و گوتی: "تۆ يارمهتييهکی زۆری ئێمهت داوه، وانييه؟" پاشان بهم قسانه دلێهوایی ژنهی دايهوه: "ئهم کورهم لهگهل خوٚم هێناوه، تاکو خزمهتت بکات."

ژنه هاواری کرد: " به لام من که سم ناویّت خزمه تم بکات، بوّچی که سانی ناموّ ده هیّنیته مالهوه؟"

هدرچهنده چرپاکه فراوان بوو بهلام شوینیک بو دانیشتن له لای برونیلدا نهمابووهوه، دلامارش لهسهر زهوییه که وته سهرئه ژنو و گوتی: " بهلام تو ههمیشه پیداگریت لهسهر ئهوه ده کرد کهسیک بدوزمه وه کاره کانت نه نجام بدات. "

ژنه گوتی: " ئای دلامارش تۆ له مهبهستی من تیناگهیت، ئهسلهن تـ و لـهوهی کـه مـن دهیلیّم، تیناگهی."

دلامارش که رووخساری خستبووه ناو دهستهکانی گوتی: " زوّر باشه، من له مهبهستی توٚ تیّناگهم، گرنگ نییه، ئهگهر توٚ حهز بکهیت ئهو یهکسهر دهروات."

 ژنه گوتی: "ههرچهنده حهز بکهیت دهتوانیت لیّره بمیّنیتهوه." پاشان بهئاوایه کی تهشهرئامیّز گوتی: "ههروهك دهبینی، ئیّمه به ئهندازهی پیّویست شویّنمان ههیه."

دلامارش گوتی: " باشتر وایه برِوِیت، چونکه ئیدی کارمان پینت نییه." ژنه به شیّوهیه کی جدی گوتی: " نا، لیّگهری لیّره بمینینتهوه."

دلامارش وهك پهيرهوى كردن له قسهكانى ژنهكه به كارلى گوت: "كهوايه برو له شويننيكدا بخهوه."

" دەتوانىت لەسەر پەردەكان بخەوىت، بەلام بۆ ئەوەى نەدرىن، دەبى پىلاوەكانى داكەنىت. "
دلامارش ئەو شوىنەى كە ژنەكە بۆى دىارى كردبوو بە كارلى نىشان دا، شوىنەكە لـەنىوان
دەرگاكە و سى جانتا و چەندىن جۆر پەردەى جىاوازى بەسـەريەكەوە ھەلاچـنراودا بـوو، ئەگـەر
كەسىكك پەردەكانى بەجۆرىك دەق بكردنايە كە قورسەكانى لـەژىرەوە و سـووكەكانى لەسـەرەوە
دابنايە، ئەگەر سكەى دارىنى پەردەكان و ئەو ئەلقانەى كە بە پەردەكانەوە بـوو لايبردنايـە،كارل
دەكرا لەو شوىنەدا بخەوىت، بەلام لە دۆخى ئىستادا شوىنەكە گەلەك ناھـەموار و نالـەبار بـوو،
ئەوەندەش ماندووبوو نەيدەتوانى رىكوپىكيان بكات، لە ھەمان كاتىشدا نەيدەويست لەبەرامبەر
خانەخوىيەكەيەدە، خۆى بە كەسىنكى بەفىز نىشان بدات، بۆيە پەكسەر لەسەر پەردەكان خەوت.

خەرىكبوو خەوى لىدەكەوت كە ھاوارىكى بەرزى بىست، كاتى ھەستايەوە بىينى برۆنىلىدا لەسەر چرپاكەى راكشاوە و بازووەكانى خستووەتە دەور گەردنى دلامارش، كە لە بەرامبەرىيەوە بە ئەژنۆدا كەوتبوو. كارل كە ئەم دىمەنەى بىنى راچلەكى و لەسەر پەردەكان راكشايەوە، تاكو خەوى لىكەويت. زۆر بە باشى دياربوو، تەنانەت ناتوانىت بۆ دوو رۆژىش لىرە بمىنىتە وە بەلام ئىستا زۆر پىدىستى بە خەوتن بوو، تاكو لەدواى خەوتنەكەيەوە بەكەيف و دەماغ بىت و بتوانىت لەبارەى رەوتى دروستى كارەكانيەوە كە پىدىستە بىانكات، بە خىرابى بريار بدات.

به لام بروزنیلدا ناگای له چاوانی کارل بوو، که ماندوویه تی مه ستی کردبوون و پیشتر جاریک بروزنیلدای سه رسام کردبوو، بروزنیلدا به ده نگین کی به رز گوتی: " دلامارش من له ناو شهم گهرمایه دا تاقه تنابه م، خهریکه نه سووتیم، ده بیت جله کانم داکه نم و خوم بشوم، نه و دووانه لهم ژووره بکه ره ده ره وه، گرنگ نییه بو کوییان ده نیری، بو هه ر شوینیک که حه زده که ی بیاننیره. بیاننیره بو ناو را په وه که یان بالکونه که، نامه ویت سه روسه کوتیان ببینم. له مالی خومدام و که چی نارامیشم نییه. دلامارش، خوزگه له گه ک تودا ته نیا ده بووم. شای خودای من، هیشتا نه وان لیره نا به سه بیری را بینسونی چه رداوه روو بکه، له به درده م خانمیکی وه که مندا به شورت و

کراسی عهلاگهوه خهوتووه. تهماشای ئهو کوره بکه، ئهو کوره غهریبهیه خهریکه درندانه سهیرم دهکات، بهلام خوّی وادهنویّنیّت خهوتووه، دلامارش وهرزیان کردووم، لهسهر سنگم ههست به قورساییان دهکهم، ئهگهر بمرم داخی ئهم دووانه دهمکوژیّ."

دلامارش چوو بهرهو لای رابینسون و پییه کی خسته سهر سنگی و بیداری کردهوه و گوتی:
" خیرا ههسته و لیره بور دهرهوه، زووکه." پاشان خوری به سهر کارلدا: " راسمان، هه سته، ههردووکتان برونه باللکونه کهوه. تا خوم بانگتان نه کهم، بینه ثیره ده تان کوژم، زووکه ن رابینسون - " به کردنی نهم قسه یه له قه یه کی توندی کیشا به رابینسوندا" - توش راسمان، ناگات له خوت بیت، نه گینا دیم بورگیانی تویش. " و چه یلاه یه کی توندی لیدا.

برۆنىلدا لەسەر قەنەفەكەوە ھاوارى كرد: "چەندە درێــژەى پێـدەدەى!" لــهو شــوێنەى كــه دانىشتبوو لاقــهكانى والا كردبــوو، تــاكو جێگــه بــۆ جەســته قەلــّهو و زلحۆرتەكـــهى بكاتــهوه. بەزە جمەتێكى زۆر و ھەناسەبركى و لە كاتێكدا ھەمىشە رادەوەســتا تــاكو ھەناســـه بــدات، بــۆ پێشەوە چەمايەوە و بەشى سەرەوەى گۆرەوييەكانى گرت و كەمێك ھێنايـــه خــوارەوە، برۆنيـلـدا خۆى بەتەنيا ھەرگيز نەيدەتوانى جلەكانى داكەنێت، دەبــوو دلامــارش جلــهكانى بـــۆ داكــهنێت، ئىستا چاوەربى دلامارشى دەكرد، تاكو جلەكانى بۆ داكەنێت.

کارل که لهتاو ماندوویهتیدا گیژ ببوو، لهسهر پهرده کان هاته خواره و بهکاوه خو بهره و لای ده رگای بالکونه که وه پیکهوت، بهشیک له پهرده کان له پیی تالابوون و کارلیش ههروا بی گویدان به دوای خویدا رایده کیشان. کاتی به به به به به به به ههمان حالی گیژییه وه گوید: "شهویکی خوش." پاشان به به دلامارشدا که ئیستا خهریکبوو پهرده ی ده رگای بالکونه کهی داده دایه وه تیپه پی رابینستونیش که شهویش بالکونه کهی داده داده دایه وه تیپه پی و چووه بالکونه کهوه. ده ستبه جی رابینستونیش که شهویش خهوالو و بوو بو بالکونه که وه پیکهوت. له ژیر لیوه وه به خوی ده گوت: "ههموومان به رامبه رامبه به کلی به در په فتارین. شه گهر برونیلداش نهیه ت، منیش له بالکونه که ناخه وم." به به مهرچه نده شهم قسه یه ی کرد، ملی شور کرد و چووه بالکونه کهوه کاتی گهیشته شهوینده ر، بینی وا کارل لهسه ر کورسییه در یژه که راکشاوه و خهوی لیکهوتووه، به ناچارییه وه یه کسه ر لهسه ر عه دی بالکونه که راکشا.

کاتی کارل لهخه و رابوو، ئیواره بوو، ئهستیران ده رکه و تبوون و مانگ له و دیو ماله به رزه کانی ئه و به درده که وت، پاش ئه وهی سهیریکی ده و روبه ری کرد و هه ناسه یه کی قنولی هه لکینشا و هه وای فینك و و زه به خشی هه لمژی، ئیستا ده یزانی له کویداید. چه نده هه له شه مه ما

کردبوو، گویّی به هیچکام له نامزژگارییهکانی سهرپهرشتیاری چیشتخانه و هوشدارییهکانی تریّز و تهنانهت ترسهکانی خوّشی نهدابوو، ئیستا لیّره به نارامی لهناو بالکوّنهکهی دلامارشدا که شهویّك تیّیدا نووستبوو دانیشتبوو، وهك بلیّی دوژمنه خویّنخوّرهکهی که دلامارش بوو لهودیو یهردهکهوه نییه.

رابینسون شهو کابرا ته مه ن و نه شیاوه، که له سه معرده که راکشابوو، پینی کارلی راده کیشا، به مشیّوه یه کارلی له خهو هه ن نینی گوت: "راسمان چهنده ده خهویت! مروّ مهگهر گهنج و بینعار بینت، شهوجا ده توانیّت شهوه نده مجهویّت. ده ته هویّت تا که ی مجهویی ؟ خو ده متوانی لیّگه پیم مجهوی، به نام به هوی شهوی ده میّکه له سه ر شهم عهرده ره قه راکشاوم و ماندوو بووم زوّرم برسییه. ثیدی بیتاقه ت بووم. یا ننز ده قیقه یه که ههسته، من شتیک خوارد نم له ژیّر کورسییه که دا شاردووه ته وه ده مهویّت ده ریبه پینم، که مینکیش به شی تو ده ده م. "کارل ههستایه وه و ته ماشای رابینسونی ده کرد، تلی خوارد و خوّی گهیانده ژیر کورسییه که تاکو سینییه زیوینه که ی له ژیّر کورسییه که دا ده ربه پینیت. سینییه که له وانه بوو که بو هه ناگرتنی کارتی بازرگانی سوودی لیّوه رده گیرا. له سه رسینییه که شیشتا تا پاده یه ک روزی لیّده چوّپا، چه ند پارچه شیرینییه که زوره یان شکا بوون، هه روه ها پارچه یه که وره نان و شووشه یه که عمتر که دیاربوو شمینی که زوره یان تیکردووه، رابینسیون که ته ماشای کارلی ده کرد و لیّوه کانی دیاربوو شمینی که روزه به خوّش حالییه کی دیکه یان تیکردووه، رابینسیون که ته ماشای کارلی ده کرد و لیّوه کانی دیاربوو شمینی کارلی ده کرد و لیّوه کانی ده در دو ده نم شتانه ی نیشانی کارلی ده کرد و لیّوه کانی دیاربوو شمینی کارلی ده که روزه دانی ده که ده دانی ده که در دو ده که می شدانه ی نیشانی کارل دا.

رابینسوّن له کاتیٚکدا یه لهدوای یه که ماسییه کانی ده خوارد، تاوناتاویّه به ملپیّچیّکی خووری که وا دیاربوو بروّنیلدا له بالکوّنه که دا به جیّی هیشتبوو، چهوری دهسته کانی دهسپی، گوتی: " راسمان نهوه بزانه نه گهر ناتهویّت له برسان بریت، دهبیّ وه که من بکهی. من به مروّق نازانن، نه گهر همیشه له ته که مروّقدا وه ک سه گ مامه له بکریّت، مروّق خویشی واده زانی به پالستی سه گه. راسمان، زور باشه که نیّستا تو لیّرهیت، دواجار که سیّکم دوّزییه وه که له گه للم قسه بکات. هیچکامیان له ته کم قسه ناکهن. هه ردووکیان لیّم بیّزارن و هه موویشی خه تای بروّنیلدایه. هه لبه ته ژنیّکی باشه. ده لیّم، " - ناماژهی به کارل کرد بچه میّته وه، تاکو قسه که بچرپیّنیّت به گوییدا - " جاریّکیان به پوووتی بینیم. نوّف" به یادی نه م بیره وه ربیه خوشه وه ده ستی کرد به قورنچ گرتن و لیّدان له پیّی کارل، تا نه و ساته ی که کارل هاواری کرد: " رابینسوّن تو ترّب بوویت!" و ده ستی رابینسوّنی برده دواوه.

رايىنسۆن گوتى: "راسان تۆ ھىنشتا مىدالىت." و لەژىر كراسەكەپەۋە خەنجەرىكى دەرھىنا که به پهتیّك به ملیدا شوری کردبووهوه، خهنجهرهکهی له کهلانهکهی دهرهیّنا و دهستی کرد به پارچهپارچه کردنی سوسیسه راقه که. یاشان بهم شیوه یه دریژهی دا به قسمه کانی: "هیشتا زور شت ماوه بیزانیت. به لام بو شوینیکی باش هاتوویت که فیری نهم شتانه بیت. دانیشه. ناتهویت شتيك بخويت؟ باشه، رەنگه تەنانەت بە سەيركردنم ئىشتىات بكريتەوە. ئەي شتيك ناخزيتـەوه؟ كهوايه هيچت ناويّت. حهزيش ناكهي قسه بكهيت. بوّ من گرنگ نييه كيّ لهناو ئـهم بالْكوّنـهدا لهته كم دانيشتووه، ههر تاقه كهسيّك ههييّت، برّ من بهسه. چونكه زوّربهي كات به تهنيا لهناو ئەم بالكۆنەدام. برۆنىلدا ئەمەي زۆر يېخۆشە. ھەرئەوەندە بەسە كە برۆنىلدا سەرما يان گەرماي بيّت، يان حەز بكات بخەريّت يان قرى دابهيّنيّت يان زگههلبهسهكهى شل بكات يان لهبهرى بكات، يەكسەر من دەنيريت بو ئەم بالكۆنـە. ھەنىدىجار ئـەوەي كـە دەيلىّىت بـە كـردەوەش جيبه جيني ده کات، به لام زوربه ي کات هه روا له سه ر چرياکه ي راده کشي و جووله ناکات. ههندیجار پهرده که راده کیشم و بهدزییه وه سهیری ده کهم، به لام جاریکیان دلامارش- زور دلنیام نه یده ویست ئه و کار بکات، ئه گهرچی ئهم کارهی کرد تهنیا لهبه رئه وه بوو برونیلدا ینی گوتبوو -جاریکیان دلامارش لهو کاته دا که خهریکبووم سهیری برونیلدام دهکرد، چهند قامچییه کی کیشا بهسهروچاومدا -خو شوینی قامچیهکه دهبینی؟ - ئیدی لهو کاتهوه تاکو ئیستا ناویرم تهماشای بكهم. بۆيه ناچارم له بالكۆنەكەدا رابكشيم و لەبئ ئيشيدا بەردەوام خواردن بخوم. ييرئ شەو كـ ه بهدرێژايي شهو لێرهدا راکشابووم، ئهو جله جوانانهم لهبهر دابوو که بۆ بهدبهختى له ئۆتێلهکهدا بهجیّم هیّشتن- ئه و بهرازه بوّگهنه جله گرانبههاکانی پارچهپارچه کردم- کاتی به تهنیا راکشابووم و له بهینی لیّوانه کهوه سهیری دهرهوهم ده کرد، ئهوهنده دلم بو خوّم داما دهستم کرد به گریان. به لأم بيّ ئهوهي ئاگام ليّ بيّت، برونيلدا به روّبه سووره كهيهوه هاتبووه بالكوّنه كهوه - ئهم روّبه سوورهي گهلهك ليّ ديّت- كهميّك سهيري كردم و گوتي: "رابينسوّن بوّچي دهگري؟" و ياشان به ليّواري داويّنه كهي فرميّسكه كانمي سرى. ئهگهر دلامارش گازي نهكردايه، ناچار نهدهبوو يهكسهر بگەرىختەوە ژوورەوە، لە پشت پەردەكەوە پىم گوت، دەتوانم بىلمە ژوورەوە. دەزانىي برۆنىلىدا چىي گوت؟ گوتى: " نا! بير لهچى دەكەپتەوە؟"

كارل پرسى: " ئەگەر بەم شىپوەيە ھەلسوكەوتت لەتەك دەكەن، ئەى بۆچى لەلايان دەمىنىتەود؟"

رابینسوّن وهلاّمی دایهوه: "راسمان، بمبووره، بهلاّم ئهم پرسیارهت زوّر گه لحوّیانهیه. چونکه ئهگهر له منیش خراپتر هه لسوکهوت له گهل توّدا بکهن، ههر لیّره دهمیّنیتهوه. له ههمان کاتدا یه کجار به و جوّره خرایهش هه لسوکه وتم له ته ک ناکهن."

کارل گوتی: " به لنی، من بریاری خوّم داوه، ئه گهر بوّم بکریّت ئه مشهو ده روّم. نامهویّت لای توّ بمیّنمه وه."

رابینسۆن که ههویری ناوهوهی سهمونهکهی لیدهکردهوه و به وردبینییهوه بهناو روّنی قوتووی ماسییهکهدا روّی دهبرد، پرسی: " پیم بلیّ چوّن ئهمشهو دهتوانی لیّره بروّیت؟ له کاتیّکدا که ریّگهت پیّنادهن بروّیته ژوورهوه، چوّن دهتوانیت لیّره بروّیته ژوورهوه؟"

" بۆچى ناتوانم برۆمە ژوورەوه؟"

٣٣ - كەلككائاوەژوو: واتە سو ايسفادە.

ژووردوه، به لکو ناچارم بروّم، کاتیکیش بو ماوه یه که ده نگی زهنگه که نایه ت، ده بی ئه وه بزانیت تا کاتی دووباره بوونه وه، هی هی هی ماوه."

کارل گوتی: "راسته، به لام ئهمه بن تن راسته، ئهمه ناکاته ئهوهی که بن منیش راست بیت، ئهم جوّره شتانه تهنیا بن کهسانیک راسته، که بتوانن بهرگهی ئهم بارودو خه بگرن."

رابینسوّن به دهنگیّکی بهرز گوتی: " بهلاّم بو نابیّت بو توش راست بیّت؟ ههلبهته بو توش راسته. باشتر وایه لیّره لای من به بیّدهنگی میّنیتهوه تاکو زهنگهکه لیّدهدهن. ئهوجا ههلبهته بهلانیکهمهوه دهتوانی ههولبدهیت لیّره بروّیت."

" تو بوچی لیره دهمینیتهوه؟ لهبهرئهوهی دلامارش هاوریته، یان باشتر وایه بلیم هاوریت بوو، بهمه دهلین ژیان؟ باشتر نییه برویت بو باترفورد، ئه و شوینهی که یه که مجار ده تویست برویت، یان تهنانه ت برویت بو کالیفورنیا، که هاوری و دوسته کانتی لییه؟"

رابینسۆن گوتى: " راست دەكەپت، بەلام هیچ كەس پېشبینى ئەوەي نەدەكرد، كە ئەم رووداوه بقهوميّت. " بهر لهوهي دريّژه به قسهكاني بدات، گوتي: " بهسهلامهتي راسماني ئازيزم" یاشان به گوتنی ئهم قسهیه شووشهی عهترهکهی نا بهسهریهوه و دریژهی دا بهقسهکانی: "کاتی تو دلرهقانه بهجیت هیشتین، حالهان زور خراب بوو. له روزانی یه کهم و دووهمدا ئیشمان دهست نەكەوت، سەربارى ئەوەش دلامارش نەيدەويست ئىش بكات، ئەگەر بيويستايە زۆر بـە ئاسانى دەپتوانى ئىش بدۆزىتەوە. بەلام ھەمىشە منى دەنارد بەدواى ئىشىدا بگەرىم و دەشىزانى مىن چەندە بەدبەختىم. دلامارش تەنيا بەم دەوروبەرەدا دەگەرا، بەلام دەمەو ئىزوارە كە ھاتەوە، تەنيا شتیک که لهگهل خوی هینابووی کیفیکی ژنانه بوو، کیفیکی نایاب بوو، لهمرواری دروست كرابوو، دواتر داى به برۆنىلدا، بەلام هىچى لەناودا نەبوو. ياشان گوتى، باشتر وايە برۆين لەبـەر دەرگای مالاندا سوال بکەین، بەو جۆرە دەكریت شتیك به دەست بهینین، رۆیشتین بو سوالگردن و من له بهردهم مالأندا گزرانيم دهچري، تاكو سهرنجي خهالكي راكينشم. له بهختي دلامارشدا هینشتا یه ک دوو ده قیقه له به رده م ده رگای مالنی دووه مدا که نهومی یه که می نایار تمانیکی گهورهبوو رانهوهستابووین، چهند گۆرانىيەكمان بىز خزمەتكار و چېشىتكەرەكەيان نەگوتبوو، خاوەن ئايار تمانەكە كە ھەمان برۆنىلدايە لەسەر قادرمەي بەردەم دەرگاك دەركەوت. جليكى تهسكي لهبهر دابوو، به ههر جوريك بيت نهيدهتواني بهسهر قادرمه كاندا سهركهويت. راسمان نازانی چهنده جوان بوو! جلیکی سیی یوشیبوو و چهتریکی سووری خوری بهدهستهوه بوو. ئەوەندە جوان بوو، پياو دەيويست بيخوات و قووتى بدات. نازانى چەندە جوان بوو. چ ژنێك! پێم بلّنی چوّن ده کریّت ژنیّك تا ئه و راده یه جوان بیّت؟ هه لبّه ته چیّشتکه ر و خزمه تکاره که یه کسه ر به پیرییه وه چوون، چوونه ژیّر بالّی و تاراده یه ک له زهوییان بـری. ئیّمـه لـه دوولای ده رگاکـه وه راوه ستابووین و به نه ریتی ئیّره کلاّوه کانمان لهسه رمان به رز کرده وه.

برۆنيلدا كەميّك راوەستا، تاكو بيّتەوە سەرخۆى، نازانم ئەم رووداوە چـۆن رووى دا! ئەوەنىدە برسـيم بـوو، نەمـدەزانى چـى بكـهم. كـاتى ھاتـه پيشـترەوە جوانىيەكـەى زيـاتر دەركـەوت، زگهەلبهسيّكى تايبەتى بەستبوو و جەستەى جوانتر نيشان دەدا- لـەناو جانتاكەيدايـه و دەتـوانم نيشانت بدەم- نەمتوانى بەر بەخۆم بگرم، بيّئاگا دەستيّكم دا لە سمتى، بـەلام زۆر بەھيۆواشـى و تەنيا يەكجار. ھەلبەتە ئەگەر سوالككەريّك دەست بۆ خانميّكى پارەدار بـەريّت، زۆر سـەيرە. مـن تەنيا دەستيّكم پياھينا، بەلام بە ھەر جۆريّك بوو دەستم بەريّكـەوت. ئەگـەر دلامـارش گـويّى رانەكيشامايە خودا دەيزانـى چـى ديكـەم دەكـرد، بـەجۆريّك گـويّى راكيشـام كـە نەويسـتانە دەستەكانم بەرەو رووخسارم بەرزبوونەوه."

کارل که چیرو که کهی رابینسون به ته واوی سه رنجی راکیشابوو، گوتی: "چ کارگه لیك!" له سه ر زه وییه که دانیشت و گوتی: "که وایه ئه مه هه مان برونیلدایه ؟"

رابينسۆن وەلامى دايەوە: " بەلىن، خۆيەتى. "

كارل گوتى: " وابزانم جاريّكيان گوتت گۆرانيبيّژه."

رابینسون که پارچهیه شیرینی مرهبای دهلیسایهوه، تاوناتاویک به په نجه یه بهشیک له شیرینییه کهی، که له دهمی هاتبووه دهرهوه ده بیرده ناوهوه، گوتی: "بیکومان گورانیبیژه، گورانیبیژه گورانیبیژه، تهنیا شهوهات نهماندهزانی که گورانیبیژه، تهنیا شهوهان دهبینی که ژنیکی به اوبان و مزگینه. به جوریک ههلسوکهوتی ده کرد، وه ک بلینی هیچ رووی نه داوه، دهبینی که ژنیکی جوان و مزگینه. به جوریک ههلسوکهوتی ده کرد، وه ک بلینی هیچ رووی نه داوه، رهنگه هه ستیشی به هیچ نه کردبیت، چونکه من تهنیا نووکی په نجه م له سمتی دابوو. به لام هه مدوی تهماشای دلامارشی ده کرد، دلامارشیش چاوی له چاوی بریبوه، خوت ده زانی شهمه خووی دلامارشه. پاشان برونیلدا پینی گوت: "کهمیک وهره ژوورهوه." و به چهتره خوریه کهی ماله کهی نیشان دا، یه که مجار دلامارش چووه ژوورهوه، پاشان شهویش چووه ژوورهوه و خرمه تکاره کان ده رگاکه یان داخست، به لام منیان به تهنیا له ده ره وه جی هیشت، لام وابوو زوریان پیناچیت، بویه لهسهر قادرمه کان دانیشتم و چاوه ریخی دلامارشم کرد. به لام له جیاتی دلامارش خرمه تکاره که هاته ده ره وه و قاپیک سوپی بو هینام. به خوم گوت: "نه مه ش له خیری دلامارش بووه." کاتی خهریکی خواردنی سوپی بو هینام. به خوم گوت: "نه مه شک له لام راوه ستا و دلامارش بووه." کاتی خه دریکی خواردنی سوپه که بووم، خرمه تکاره که که میک له له لام راوه ستا و دلامارش بووه." کاتی خه دریکی خواردنی سوپه که بووم، خرمه تکاره که که میک له له لام راوه ستا و

چهند شتیّکی سهباره ت به بروّنیلدا پی گوتم، پاشان تیّگهیشتم ده کری شهم بینینه ی بروّنیلدا بوره بوره نور گرنگ بیّت. چونکه بروّنیلدا له میّرده کهی جیا ببووه و به به به واوی سهربه خوّ بوو، گهله ک پاره داریش بوو. میّرده کهی پیشووی کارگهی کاکاوسازی ههبوو، هیّشتا عاشقی بوو، بهلاّم بروّنیلدا شهسلهن گویّی پینه ده دا. میّرده کهی زوّرجار بوّ سهردانی ده هاته شیّره، هه رکات ده هات شهوهنده خوّی جوان و شیکپوش ده کرد، ده تگوت بوّ زهماوه ند ده چیّت شهمه راسته و ته نانه ته یه که و شهم لینه په پاره یه پاره یه کی ده ناسم میرده کهی ده داره می بردی پاره یه کی ته نابه و شهم لینه په میرده که به میرده کهی ده دا بیته ماله وه سهردانی بکات یان نا؟ لهبهر شهوهی خزمه تکاره که ی یه که دوو جار شهمهی پی گوتبوو، به لاّم له هه می باری که شهم قسه یه که کردبوو، بروّنیلدا هه رچی جار شهمه ی پی گوتبوو، به لاّم له هه مر جاریّک دا که شهم قسه یه کی کردبوو، بروّنیلدا هه رچی له به دو و کیشابووی به سهریدا بی جاریّکیان بتلیّکی بیره ی ده بلّی بو فی خری دابوو و یه کیک له دانه کانی پی شهودی شکاندبوو. به لاّی راسمان، سهرت له مقسانه سورنه مینیت. "

کارل پرسی: " تۆ مێردهکهي له کوێ دهناسي؟"

رابينسۆن گوتى: " زۆرجار دىت بۆ ئىرە."

کارل که سهری سوردهما بههیواشی دهستی کیشا به زهویهکهدا و گوتی: " ئیره؟"

رابینسون وهلاّمی دایده وه: " ده کریّت توش سهرت سور بمیّنیّ، کاتیّ خرمه تکاره که راوهستابوو نهم قسانهی بو ده کردم منیش سهرم سورده ما. به باشی بیر لهمه بکهره وه، ههرکات بروّنیلدا ده چووه دهره وه، میّرده کهی داوای له خزمه تکاره که ده کرد بیباته ژووره کهیه وه، ههمیشه وه کی یادگاری بو خوّی شتیّکی له ژووره که پیدا ده برد و شتیّکی گرانیدهای له جیّیدا داده نا، کابرای میّردی به خزمه تکاره کهی ده گوت هه هرگیز نه لایّیت کی ی شمه شتهی داناوه. به لاّم جاریّکیان خزمه تکاره که سویّندی خوارد، من باوه پی نه ده کهم کاتیّك ده فریّکی چینی زوّر گرانیدهای له ژووره که پیدا دانابوو، وه ک بلیّی بروّنیلدا تیّگه پشتبوو مهسه له چییه ؟ چونکه یه کسه رده و مینییه کهی فریّدابووه سهر زه ویه که و به پی هاتبوو پیایدا، تفی لیّکردبوو و چهندین شتی دیکه شی کردبوو، تا نه و پراده یه که خزمه تکاره که ی له تاو بیّزاریدا نه پتوانیبوو بیباته ده رده وه."

كارل پرسى: " چما ميردهكهي چي لهگهل كردبوو؟"

رابینسۆن گوتی: "راستی نازانم، بهلام وابزانم مهسهله که زور جدی نهبووه، خویشی نازانیّت. من چهندین جار لهمبارهیه وه لهته که میرده کهی قسهم کردووه، ههموو روزیّک لای شهو

شهقامهوه دهیبینم، ئهگهر بتوانم بیبینم، ههمیشه دواههمین ههوالنی پیرادهگهیهنم، ئهگهر نهتوانم بروقم بو لای، نیو کاتژمیر چاوهریم دهکات و پاشان دهروات. سهرهتا لهم ریگهیهوه پارهیه کی زورم بهدهست هینا، چونکه لهبهرامبهر ئهو زانیارییانهی که پیم دهدا، پارهیه کی باشی دهدامی، به لام کاتی دلامارش بهمه ی زانی، ناچاری کردم یاره کهی بدهم بهو، ئیستا ئیدی زور نایبینم."

کارل پرسی: " ئاخر ئهو کابرایه چی لهو ژنه دهویّت؟ ئهسلهن خوّیشی دهزانی بهدوای چیهوهیه؟ لهکاتیٚکدا بو خوّیشی لهوه دلنیایه ئهو ژنه نایهویّت بیبینیّت. "

رابینسوّن ناهیّکی هه لکیّشا و جگهره یه کی داگیرساند و له کاتیّکدا دووکه لی جگهره که ی لا ده دا، گوتی: " به من چی؟ ته نیا نهوه نده ده زانم، نهو کابرایه بو نهوه ی وه نیّمه لهم بالکوّنه دا رابکشیّ، ناماده یه گهله پاره بدات." کارل ههستایه وه و یالی دا به لیّوانه که وه و ته ماشای شهقامه که ی ده کرد.

مانگ دهرهاتبوو، به لام رووناکییه که هیشتا به ته واوی نه یدابوو له شه قامه کان، شه قامه کان که به دریژایی روّژ چوّل بوون، ئیستا له خه لک جه هیان ده هات، به رده م ماله کانیان قه ره بالغ کردبوو، هه موویان به و ده وره دا پیاسه یان ده کرد، کراسی پیاوه کان و جلی ناسکی ژنه کان ده بینران، تیک کرای خه لکه که سه رقوتین (۲۳) بوون. تیک کرای بالکوّنه کان به ته واوی قه پره بالغ بوون، خیّرانه کان له ژیّر رووناکی گلوّپی بالکوّنه کاندا دانیشتبوون، ئه گهر بالکوّنه که یان گهوره بووایه، میّریکی بچووکیان دانابوو و به ده وریدا دانیشتبوون، نه گهر بچووکیش بووایه، له سه ر چه ند کورسییه ک دانیشتبوون، یان سه ریان له په نه به ده ی ژوره کانیانه و هیّنابووه ده رده وه. پیاوه کان لاقیان دریّژ کردبوو، له سه ر لیّوانه کان به مه ستی دانیشتبوون و روّژنامه یان ده خویّنده وه روّژنامه کهی ده ستیان نه وه نده دریّث بوو، تاکو عه ردی سه ر بالکوّنه که ده گهیشت. یان دانیشتبوون و هرووی ده وی دوروبه می دوروبه می میزه که دانیشت به سه رمیزه که دانی ته وانکاری چنین و تاوناتاویک ته ماشای ده وروبه می دوروبه می دودا، یان شه قامه که یان ده کرد. له بالکوّنه کهی ته نیشتدا ژنیکی به ژن جوان به رده وام باویشکی ده دا، به رده می ده کرد، نه و ژیر جله ی که خه ریکی دو ورینه و هی بوو له کاتی باویشکدانیدا به رده و داری پی ده گرت. منداله کان ته نانه ته به بچووکترین بالکوّنیشدا به دووی یه کردا رایان به در دایک و باوکیان و ورز ده کرد. له ژووره کانه و ده نگی مؤسیقایه کی تورکیسترا یان

٣٢- سەرقۆتىن: سەر رووت.

ئاوازیک دههات که بهگرامافون لیّیاندهدا، هیچ کهس گرنگی به دهنگی موسیقا نهدهدا، تهنیا له کاتهدا نهبیّت، که پیاوی خیّزان کهسیّکی بهپهله بناردایاته ژوورهوه، تاکو قهوانیّکی تازه بخاته سهر گرامافونهکه. لهپشت ههندیّک له په نجهرهی ژوورهکانهوه، عاشق و مهعشوقیّک دیاربوون که بی جووله راوهستابوون، دووانیان له پشت په نجهدرهی بهرامبهرهوه راوهستابوون، کوره که دهستی هینابوو به دهوری کهمهری کچه کهدا و ئاویّزانی دهبوو.

رابینسۆن که ئیستا ههستابووهوه، لهبهر سهرما ملپیچهکهی برونیلدا و بهتانییهکی بهدهوری خویدا ئالاندبوو، کارل لیمی پرسی: "کهس له هاوسیکانت دهناسی؟"

رابینسۆن گوتی: "بهدبهختانه هیچکامیان ناناسم." پاشان کارلی هیّنایه ئهولاترهوه، چپاندی به گویّیدا: "ئهگینا ئیّستا ئهوهنده گلهیی و سکالام نهدهکرد. بروّنیلدا لهبهر دلامارش دارونهداری خوّی فروّشتووه، بهو بره کهلوپهله کهمهی که بوی ماوه تهوه، هاتووه بو ئهم بالهخانهیه دهوروبهری شار، تاکو بیّنهوهی کهس وهرزی بکات، خوّی بوّ دلامارش تهرخان بکات، دلامارش ههر ئهمهی دهوست."

كارل گوتى: " نۆكەرەكانىشى كردە دەرەوە؟"

رابینسۆن گوتی: "بهلیّ، لهم بالهخانهیه این چون شویّنی نوّکه ره کان دهبووه وه ؟ شهو نوّکه رانه گهله که له باریّکیان دلامارش له بالهخانه کهی پیشوودا یه کیّک لهم زمان به ستراو و به ازیه روه رده ده ره وه . ههلّبه ته ههموو نوّکه ره کان لایه نگرییان لی کرد، له به به به نوّکه دا کردیان به هاتوهاوار، پاشان دلامارش چووه ده ره وه و (شهرکات مین نه که هه رته نیا نوّکه ریان نهبووم، به لاّکو به دوّستی خیّزانه که بیان شهرمار ده کرام، به لاّم سه رباری شهوه ش وه که نوّکه ریان نهبووم، به لاّکو به دوّستی خیّزانه که بیان شهرمار ده کرام، به لاّم سه رباری شهوه ش وه که نوّکه ره کابرایه که کابرایه که کابرایه که بوو به ناوی ئاسی دوّر (۱۳۳۰)، پیّی گوت: " تو خوّت هه لمه قورتیّنه، ئیّمه نوّکه ری خانمین." لام وابیّت ده توانی مه زمادی که کابرای که کابرای که کابرای پیّنه دان و به رهو لای دلامارش رایکرد - شهوکات بروّنیلدا وه ک نیّستا قه له و نهبوو - له به رچیا کوتی: " دلامارشی نازیزم." و پاشان هم موویاندا دلامارشی که نامیّز گرت و ماچی کرد و پیّی گوت: " دلامارشی نازیزم." و پاشان گوتی: " هه رئیستا شه گهمژانه وه ده رزیّ." گهمژه، به لیّ به نوّکه ره کانی ده گوت گهمیژه، خوزگه له وی ده رویت و به ژن و بالایانت ده بینی. شینجا بروّنیلدا ده ستی دلامارشی گرت و خوزگه له وی ده دویت و به ژن و بالایانت ده بینی. شینجا بروّنیلدا ده ستی دلامارشی گرت و خوزگه له وی ده رویت و به ژن و بالایانت ده بینی. شینجا بروّنیلدا ده ستی دلامارشی گرت و خوزگه له وی ده دویت و به ژن و بالایانت ده بینی. شینجا بروّنیلدا ده ستی دلامارشی گرت و خوزگه له وی ده موریت و به ژن و بالایانت ده بینی. شینجا بروّنیلدا ده ستی دلامارشی گرت و

³³⁻ ISIDOR.

بردییه ناو جانتاکهیهوه که به کهمهریهوه بهستبووی، دلامارشیش پارهی لهناو جانتاکهیدا ده رهینا و حهقی نوّکهره کانی لیّدا، بروّنیلدا به جانتاکهی دهوری کهمهرییهوه لهوی راوهستابوو و هیچی نهدهگوت. دلامارش ههردهستی به جانتاکهدا ده کرد و پارهی دهردههینا، ههلبهته بی شهوه ی پاره که بیژمیّریّت و پرسیاریان لی بکات که حهقیان چهنده ؟ ههرچییه ک دهات بهدهستییهوه دهیدانیّ. دواجار پیّی گوتن: " بههوی نهوهی که نابیّت من خوّم ههلقورتیّنم، تهنیا له جیاتی بروّنیلدا پیّتان دهلیّم، یهکسهر بروّن لهبهر چاوم ون بین." نوّکهرهکانی کرده دهرهوه، پاشان ریّوشویّنه یاساییه کهی جیّبهجی کرا، دلامارش دهبوو جاریّك بروات بوّ دادگا، بهلام شیدی پاشان ریّوشویّنه یاساییه کهی جیّبهجی کرا، دلامارش دهبوو جاریّك بروات بوّ دادگا، بهلام شیدی بروّنیلدای گوت: " بیستا ئیدی نوّکهرت نییه." بروّنیلدا گوتی: " بهلام رابینسونهان ههیه." بروّنیلدای گوت: " بیستا ئیدی نوّکهرت نییه." بروّنیلدا گوتی: " بهلام رابینسونهان ههیه." نورباشه، لهمه بهدوا توّ دهبییه نوّکهرمان." لهو کاتهدا بروّنیلدا دهستی هیّنا به روخسارمدا. راسمان نهگهر دهرفهتت بوّ رهخسا، کاریّك بکه له دهستی بهیّنیّت به رووخساری توشدا. نازانیت چهنده خوّشه."

كارل گوتى: "كەوايە دواجار بوويته نۆكەرى دلامارش."

رابینسون که له دهنگی کارلهوه ههستی به دلسوزی ده کرد، گوتی: "دهشی نوکهر بم، به لام ههموو کهسیک نازانیّت، خوّشت له سهره تاوه نه تده زانی. چما نه تبینی دویّنی شهو له توتیله که چ جلیّکم لهبهردابوو؟ باشترین جلم لهبهردابوو. نوّکه ر جلی له و جوّره لهبه دهرهوه، ههمیشه خراپییه کهی شهوه یه ههرکاتیّك بهویّت، به شاره زووی خوّم ناتوانم لیّره بروّمه دهرهوه، ههمیشه دهبیت لهبهرده ستیاندا بم، ههمیشه لهم باله خانه یه دا کارگهلیّك دروست دهبیّت، که به تهنیا ناتوانم ههموویان راپهریّنم. ده کری شهوه تا بینیبی که زوّر شت له ژووره و پهرشوبلاو بووه، شهوه شهو شتانه ن که له کاتی مالگواستنه وه دا نهمانتوانی بیانفروّشین، له گهل خوّمان هیّنامانن بو شیره، ههلبه ته ده کریّت فریان بدوین، به لام بروّنیلدا هیچکام لهم شتانه فری نادات. شیّستا تو درزانیت هیّنانه سهره وه ی شهم ههموو کهلوپه لانه به سهر شهو قادرمانه دا چهنده ناره حمت بووه!"

کارل بهدهنگیّکی بهرز گوتی: "رابینسوّن، بهتهنیا خوّت ههموویانت هیّنایه سهرهوه؟" رابینسوّن گوتی: "بهانیّ، چما کهسیّکی دیکه ههبوو یارمهتیم بدات؟ داوام له کهسیّك کرد یارمهتیم بدات، بهانم نهو زوّله گهلهك تهمهان بوو، زوّربهی نهو کهلوپهانه ههر به تهنیا خوّم هیّنامه سهرهوه. بروّنیلدا لهخوارهوه لای گهانهکه راوهستابوو، دلامارشیش لهسهرهوه فهرمانی ده کرد که له کوی دایاننیّم، بهناچارییهوه بهردهوام بو سهرهوه و خوارهوه رام ده کرد. هیّنانه

سهرهوهي كهلويهله كه دوو روّژ درنژهي كنشا، زوره وانييه؟ نازاني له ژوورهوه چهنده كهلوسهلي لنيه، ههموو جانتاكان يرن و له يشتيانهوه تاكو ژير سهقفه كه كهلويهل هه لاچنراوه. ئه گهر چهند حهماليّکيان بگرتايه، گواستنهوهي کهلهپولهکان زوو تهواو دهبوو، بهلام بروّنيلدا جگه لـه مـن ههميشه تهندروستي جهستهيم تێکچوو. چما جگه له سهلامهتي چيي بـ و مـرو قدهمێنێتـهوه؟ ههركات بمهوية شتيكي بچووك بهرز بكهمهوه، ههموو جهستهم دهنالينني. وادهزاني ئهگهر تەندروست بوومايه، ئەو كورانەي كە لە ئۆتىلەكە ئىش دەكەن، ئەو گەنجە سەماكەرانە- چونكە له راستیدا جگه له سهما چیدی نازانن- دهیانتوانی له من باشتر ئیش بکهن؟ بهلام ئهگهرچی لهین کهوتووم، لهمبارهیهوه هیچم به دلامارش و برؤنیلدا نهگوتووه، تا دهتوانم ئیش دهکهم و كاتيكيش تاقهتم نهما، تهخت ليني دهكهوم و دهمرم، ياش مردنم كه زور درهنگ يهيم دهزانس، ئینجا تازه دەزانن كەمن نەخۆش بووم، بەلام سەربارى نەخۆشىشىم خزممەتم كردوون، تا ئەو كاتمى كه گيانم دەرچووه. ئۆ، راسمان له كاتيكدا فرميسكى چاوەكانى به سەرقۆلنى كراسـهكمى کارل دهسری، قسه کانی بری و پاش وهستانیکی کورت گوتی: " بهو کراسهوه سهرمات نابیت؟" کارل گوتی: " رابینسوّن بهردهوام به، توّ ههر گریان و زاریته، لاموانییه به و رادهیه که بانگەشە دەكەي نەخۆش بىت، بەرادەي پيويست تەندروستى، بەلام بەھۆي ئەوەي ھەمىشــە لــەم بالكوّنه دا راده كشيّيت، بوّيه دووچاري ئهم بيره ماليخوّلياييانه بوويت. دهكريّ هه نديّجار دلّت تەنگ بېت، منيش ھەندېجار دلتەنگ دەبم، ھەموو كەسىك وايە. ئەگەر ھەموو كەسىك وەك تۆ به هزی بابهتیکی لاوه کی لهم جزره ئهوهنده ئاهو ناله بکا، دهبوو ئیستا دهنگی گریه و زاری له ههموو بالكؤنه كانهوه بهرزيوابه تهوه."

رابینسۆن به سووچیکی بهتانیه کهی فرمیسکه کانی سـپی و گـوتی:" خوشـم بـاش دهزانم، خویندکاریک که چیشتمان بو دروست ده کات له باله خانه کـهی تهنیشـتماندایه و لهتـه خاوهن ماله کهیدا ده ژی، ماوه یه ک لهمه و پیش کاتی قاپوقاچه غه کهم بو برده وه، پینی گوتم: " رابینسـون به روخسارتدا وادیاره نه خوشی ؟ حالت باشه ؟ من نابیت له ته که م جوره کهسانه بـدویم، بویـه قاپوقا جاغه کهم لهسهر زهوییه که دانا و که و تمه ری بروم. به لام خویندکاره کـه هات بـه ره و رووم و گوتی: " باش گوی بگره کابرا، تو نابیت گوشار مجهیته سه رخوت، تو نه خوشی. " لیم پرسـی: " گوتی: " باش گوی بگره کابرا، تو نابیت گوشار مجه و به نه خوت ه هه هه در و شه و جا که گهر نه خوش می، ده بی چی بکه م؟" گوتی: " شه وه یان په یو هندی بـه خوت ه هه هه هه د. " و شه و جا

رۆيشت. ئەوانەى كە لە پشت ميزەكەوە دانىشتبوون ھەموويان پيكەنين، ھەمموويان دوژمنمن، بريارم دا قسەيان لەتەك نەكەم و بەجيم ھينشتن."

" كەوايە ھەركەس بيەويت فريوت بدات، باوەر بەقسەكانى دەكەى و ئــەوەش كــه بيــەويت قسەى خيرت بۆ بكات، باوەر بە قسەكانى ناكەيت."

رابینسۆن که تۆزیکی مابوو دەست بکاتهوه بهگریان، به توورپهیهوه گوتی: " پیویسته خوّم بزانم چیمه."

" تۆ نازانىت چىتە، تەنيا پێويستە لە جێى ئەوەى نۆكەرى دلامارش بىت، كارێكى شىاو بۆ خۆت بدۆزىتەوە. بەپێى ئەوەى كە لە قسەكانتەوە تێدەگەم و ئەوەى كە خۆم بىنيومە، تۆ لێرە ئىش ناكەيت، بەلٚكو كۆيلەيت. ھىچ كەس بەرگەى ئەمە ناگرێ، حەقتە. بەلاٚم لەبەر ئەوەى ھاورێى دلامارشى، لاتوايە نابێت بەجێى بهێڵى. ئەگەر ئەو لەوە تێناگات، كە تـۆ لـە چ بەدبەختىيەكدا دەژى، ئىدى بێمانايە يێوەى يەيوەست بىت."

" راسمان، تۆ وادەزانى ئەگەر من ليره ئيش نەكەم، تەندروستيم باش دەبيت؟"

كارل گوتى: " بەدلنىياييەوه."

رايينسۆن ليني پرسى: "بەدلنياييەو،؟"

كارل به بزهوه گوتى: " بهلنى، بهدلنياييهوه."

رابینسوّن تهماشایه کی کارلی کردو گوتی: "دهتوانم دووباره تهندروستیم باش بیّتهوه." کارل پرسی: "چوّن؟"

رابینسۆن وەلامى دايەوە: "چونكە دەبيّت تۆ ئىشەكەي من بكەيت."

كارل پرسى: " ئەمە كى پينى گوتى؟"

" ئۆ، ئەمە پلانىخى زۆر كۆنە. چەندىن رۆژ قسەى لەسەر كراوە. ئەم مەسەلەيە لەورەو سەرى ھەللا، بە ھۆى ئەورەى مىن باللەخانەكەم پاك نەكردبووەوە، برۆنىلدايش سەرزەنشتى دەكردم. ھەللەتە بەللانم پىلاا يەكسەر پاكى بكەمەوە. بەلام پاككردنەوەى كارىخى ئاسان نەبوو، چونكە بەجەستەى ناتەندروستمەوە نەمدەتوانى ھەموو درز و لاترەكەكانى ماللەكە گسىك بىدەم، لە ناوەراستى ژوورەكەدا بە زەجمەت دەتوانى بجوللايت، چجا بگات بەورى خۆت بگەيىنىت بەو كەلوپەلانەى كە لەپشتەورەن و لەسەريەك كەللەكە كراون! من چۆن دەتوانى بەتەنيا ئەم كارە بكەم؟ لە ھەمان كاتىشدا دەبوو لەكاتى ئىشكردندا تەقەورەقە نەكەم، تاكو برۆنىلدا بىنزار نەبىت. برۆنىلداش زۆر بەكەمى دەروواتە دەرەوە. بەللى بەلانىم دا ھەموو شىتەكان پاك بكەمسەو، بەلام

راستیپه کهی ئیشم نه کرد. کاتی برونیلدا به مهی زانی، به دلامارشی گوت ئهم بارودوّخه نابیّت بهم جۆرە بەردەوام بنت، ينويسته نۆكەرنك بگريت. برۆنىلدا گوتى: "دلامارش، نامەونت لەبەر باش بەرپوەنەچوونى ماللەكە سەرزەنشتى بكەيت. من ناتوانى خۆم بخەمە ژېر گوشارەوە، تۆ ئەملە باش دەزانى، رابينسۆن بە تەنيا ناتوانيّت ھەموو كارەكان بكات، يەكـەمجار تـازە نەفـەس بـوو، دەپتوانى بەباشى كارەكانى ئەنجام بدا و ئاگاى لەھمەموو شىتىك بىوو، بەلام ئىسىتا ھەمىشمە ماندووه و زوربهی کات له سووچیکدا کهوتووه. ژووریکی وهك ئهم ژوورهی ئیمه که پره له كەلوپەل، يێويستە رێكوپێك بكرێت." دلامارش پەيجۆرى ئـەوە بـوو كەسـێك بدۆزێتـەوە تــاكو ماله که پاکوخاوین و ریکویینك بكات، لهبهر ئهوهی ههموو کهس چاوی لهسهر ئیمهیه و ناکریت ههموو كهسيك بهينريته ئهم مالهوه، ئهگهرچي ئهو كهسهش تاقي كرابيتهوه. لهبهر ئهوهي تيز هاوريده كي باشي من بوويت، له رينيليشم بيستبوو، له ئۆتيل زهجمهتي زور دهكيشي، باسي توم هينايه گۆرێ. هەرچەندە تۆيىشتر لـ بەرامبـەر دلامارشـەوە زۆر بـێ ئـەدەب بوويـت، بـەلام يه كسهر قبووللي كردي. هه لبهته به هزي ئهوهي كه توانيم ئهم چاكهيهت لهتهك بكهم، بۆخۆم زۆر خۆشحال بووم. چونكه وەك بليبى ئەم كارە بۆ تۆ زۆر گونجاوە، تۆ گەنج و زيـرەك و بــهينزى، لــه كاتيّكدا من كەلكم بۆ ھىچ كەس نىيە. بەلام يۆوپستە ئەوەت يېبلىّم، كە برۆنىلدا لەمبارەيـەوە هينشتا قبوولي نهكردووه، ئهگهر برؤنيلدا خوشي لينت نهيهت، ناتوانين هيچ بكهين. كهوايه هەولىدە لەگەلىدا باش و نەرمونيان بيت، ئەوەشى كە دەمىنىنىتەوە لەسەر من."

راينسۆن له كاتنكدا ئانىشكى لەسەر لتوانەكە دانابور پە رارەشاندى دەستى دەبويست قسه كاني باشتر به كارل بگهيينيت، گوتي: "سهرهتا دهمهويت ههموو شتيكت بـ وروون بكهمهوه، ههموو ئهو شتانهي كه لهمالهوه ههمانه نيشانت بدهم. تو كهسيكي خويندهواريت و دانياشم خەتت زۆر جوانه، كەواپە ھەر ئىستا كەلوپولەكان لەسەر پەرەپلەك بنووسلە. دەمىلىك برؤنيلدا دەيەويت ئەم كارە ئەنجام بدريت. ئەگەر بەيانى كەشوھەوا خۆش بيت، داوا لـ م برؤنيلـدا دەكەم لە بالكۆنەكە بۆ خۆى دانىشىت، بىتەوەي وەرزى بكەين، لە ژوورەوە ئەتوانىن بـ هـيمنى ناوی کەلوپەلەكان بنووسىن. راسمان بەر لەھەر شتىك دەبئ سەرنج لەوە بىدەيت، نابىت برۆنىلىدا بیزار بکهیت. گوینی زور تیژه، رهنگه ههستیاری گوینی بو ئهوه بگهریتهوه که گورانیبیدژه. بو بیگویزیتهوه، لهبهر نهوهی که قورسه و تهقهتهق دهکا، بههوی پهرشویلاوی شتهکانی ناو ژووره کهشهوه ناتوانیت به ئاسانی بهنیّو ژووره که دا بیبه پته دهره وه، له ولاشه وه که برونیلدا به وابزانی ئاگای له تۆ نىيە، تۆش ھەروا خەرىكى گواستنەوەي تەنەكە شەرابەكەي و ئەوپش هيّشتا به ئارامي لهسهر چرياكهي راكشاوه، دهستبهجيّ بيّنهوهي چاوهرواني ئـهوه بكـهيت، لـه كاتيْكدا تۆ ھەولى ئەوە دەدەيت، كە بچووكترين تەقەورەقە نەگاتە گويى، بەلام لەناكاو ئەو هه للدهستیت و به ههر دوو دهستی وهها به توندی ده کیشی بهسهر چریاکهیدا، که تـهیوتوز بـهرز دەبىتەوە و ناتوانىت ھىچ بېينىت- لەو رۆژەوەى كە ھاتووين بۆ ئىسرە نەمانتوانيووە تەپوتۆزى سهر چرپاکهی پاك بكهینهوه، بهراستی نهمانتوانیووه، چونکه ههمیشه لهسهری راکشاوه-درندانه و ههروه کو پیاو دهست ده کات به گوراندن و چهندین کات ژمیر ده گورینی. هاوسیکانمان ریّگهی ییّنادهن گورانی بلیّت، به لام هیچ کهس ناتوانیّت ریّگه له گوراندنی بگریّت، ناتوانیّت هاوار نه کات، هه لبهته چونکه من و دلامارش ره چاوی حالی ده کهین، ئیستا زور ناقیرینیت. ئهم قيراندنه بدّى خرايه. جاريكيان- كه دلامارش له مال نهبوو- بوورايهوه و من ناچار بووم خویندکارهکهی هاوسیمان بانگ بکهم، خویندکارهکه هات و بتلیکی گهورهی تهراوی به سهروچاویدا پرژان ، ئهو تهراوه ههرچیپهك بوو به سوود بوو، بهلام بوني زور ناخوش بوو، ئهگهر ئيستاش كەپووت لە چرپاكەي نزيك بكەپتەوە بۆنەكەي دىت بە كەپووتدا. ئەو خوينىدكارەش هيچكامياندا سهروكاريت نهييت. كارل پرسى: " بهلام رابينسوّن ئەمە كاريّكى سەختە. لەبەرچى پيشنيارت كردووه، لەم كاره خرايەدا دامېمەزريّنن؟"

كارل گوتى: "نا، رابينسۆن، من حەزم لەم كارە نييه."

رابینسوّن روخساری له کارل نزیك کردهوه و گوتی: "راسمان، گهمژه مهبه، ئهم ههله نایابه له دهست خوّت مهده. لهکویّ دهتوانی بهم زووانه کاریّك بدوّزیتهوه؟ توّ کی دهناسی؟ کی تو دهناسیّ؟ ههردووکمان کهسیّکی پیّگهیشتووین و ئهزموون و شارهزایه کی زوّرمان له گهران بهدوای کاردا ههیه، چهندین حهوتوو سهرگهردان بووین و کاریّکمان دهست نهده کهوت. دوّزینهوهی کار بهو ئاسانییه نییه و له راستیشدا زوّر کیّشهیه."

کارل که سهری لهوه سورده ما، رابینسوّن چوّن ده توانیّت نهوه نده لـوژیکی قسمه بکات، سمریّکی بـو لهقانـد، سـهرباری ئـهوه شهیچ سـوودیّکی لـه ئاموّژگارییه کانی رابینسـوّندا نهده بینییه وه، نهیده توانی لهویّنده ر بینییّته وه. بهدلّنیاییه وه له و شاره گهوره یهدا، ده بیّت شویّنیک بو نه و هه بیّت، ده یزانی بهدریّژایی شهو هه موو نوّتیّله کان پرن له مشـته ری و مشـته رییه کانیش پیّویستیان به خزمه تکاری نوّتیّله، خوّی لهمروّوه نهزموونی هه بوو. نهگه ر حـه زی لـه ئیشـیّک پیّویستیان به خرمه تری لـه ئیشـیّک نهکردایه، به کسه ر ده بروانی نهشتکی دیکه بدوزیّته وه.

لهوبهر شهقامه کهوه ریستورانتیکی له نهوهی خوارهوه لیبوو، که دهنگی موسیقای لی بهرز دهبووهوه. دهرگای چوونه ژوورهوهی تهنیا پهرده یه کی دریدژی رهنگ زهرد بوو، ههندی جاریش پهرده که بههوی باوه بهرز دهبووهوه.

به ههر جوریک بوو، بارودوخی شهقامه که نارام ده هات ه پیش چاو. زوربه ی بالکونه کان تاریک داها تبوون، ته نیا له دووره وه لیره و له وی رووناکی گلوپیک ده بینرا، به لام نه گهر ته ماشای رووناکییکه که ته ته نیشت گلوپه که وه دانیشت بوون، ده ستبه جی له جینی خویاندا هه للده ستانه وه و ده چوونه ژووره وه، دواهه مین که س که ده مایه وه، ده ستی ده برد بو گلوپه که و یاش سه رنجدانیکی کورت له شهقامه که، گلوپه کهی ده کوژانده وه.

کارل به خوّی گوت: " وا شهو داهات، ئهگهر لهمه زیاتر لیّره بمیّنمهوه، منیش ده به یه کیّك لهوان." گهرایهوه تاکو پهرده ی بالکوّنه که لا بدات. رابینسوّن که له نیّـوان کارل و پهرده کهدا راوهستا بوو، گوتی: " نهوه چی ده کهی؟"

كارل گوتى: " دەمەويت برۆم. ليم گەرى برۆم، ليم گەرى . "

رابینسۆن هاواری کرد: " تۆ نابیت برۆنیلدا وەرز بکەیت، چ بیریکت له میشکدایه؟"

دەستى خستە ملى كارل و بەوپەرى ھێزىيەوە خۆى بەملىدا ھەڵواسى و پاژقولى لـ قاچى كارلدا، بەجۆرێك لە ماوەى ساتێكدا تـوانى بىـدات بـ زەويـدا. بـ الام كـارل كـ اـ مـ جحێلـ ژووربەرەكانەوە كـ ممێك فێـرى ھونـەرى شـەر ببـوو، تـوانى بۆكسـێك بكێشـێ بـ ه چـەناگەى رابىنسۆندا، ھەلبەتە بە ھەموو ھێزىيەوە بۆكسەكەى لێنەدا، نەبا زيانى گەورەى پێ بگەيێنێت. رابىنسۆنىش يەكسەر بىێ دوودلێى و بێئەوەى بە دەستەكانى چـەناگەى بگرێـت، بـ ه ئـ دژنۆى بـ وتودىيـ مودىدى كێشاى بە زگى كارلدا، كارل وەھا قىراندى كە كابراى بالكۆنى تەنىشتىان بـ ه توورىيـ موە چەيللەيەكى توندى لێداو ھاوارى كرد: "بێدەنگ بن!"

کارل بۆ چەند ساتىك جوولامى نەكرد، تاكو ئەو ئازارەى كە بەھۆى لىدانــه ناجوامىرانەكــەى رابىنسۆنەوە دووچارى ببوو نەمىنىنىت. تەنھا ئاورىكى دايەوە تاكو سەيرى پەردەكــه بكــات، كــه جوولامى نەدەكرد و لە تارىكىدا رۆچووبوو. وادەھاتە پىش چاو ھــىچ كــەس لــه ژوورەوە نىيــە، رەنگە دلامارش لەتەك برۆنىلدادا چووبنە دەرەو، ئىستا رىخ بەتەواوى والابوو. چونكە رابىنسۆن كە وەك سەگى ياسەوانى بوو، لەدەستى رزگارى ببوو."

لهو کاته دا له کوتایی شهقامه که وه ده نگی ته پل و شهیپوور ده بیسترا. هاواری ئه و که سانه ی که له قه ره بالغییه که دا بوون، ورده ورده گورا بو هاتوها واریکی به کومه لا. کارل که ناوری

دايهوه، بيني ههموو بالكوّنه كان ير بوونه تهوه له خهلكي. لهسهرخو ههستايهوه، به لأم نه يتواني به تهواوی راست بینتهوه، ناچار یالی دایهوه به لیوانه کهوه. شهو کوره گهنجانهی که به شۆستەكاندا كەوتبوونە رێ، بەويەرى هێزييانەوە كلاۆەكانيان بە حەواوە رادەوەشاند و تەماشاي دواوهيان ده کرد. ناوهراستي شهقامه که هيشتا چـۆل بـوو، ههنـدي کـهس داريکـي دريـژيان رادهوه شاند که نوکه که ی چرایه کی پیوه بوو، له چراکه وه دووکه لینکی مهیله و زهرد ده هاته ده رهوه. ژمارهی تمیللیّدهر و شمیپورژهنهکان، که ریزیّکی دوورودریّژی پیّبك هیّنابوو، بهئمندازهیـهك زوّر بوون که کارلی سهرسام کردبوو. لهیشتهوه دهنگیّکی بیست، کاتی ناوری دایهوه، بینی دلامارش يەردە قورسەكە لادەدات. ياشان برۆنىلدا لەنئو تارىكى ژوورەكەيدا دەركەوت، رۆيئكى سوور و ملینچه تزریبه کهی بهسهر شانیبه وه بوو. کلاونکی رهشی کردبووه سهری، تاله قر له كلاوهكهيهوه هاتبووه دەرەوه، كه رەنگه بههزى دانههينانى قزيهوه بووبيت. باوەشينيكى بچووك به دەستىمەرە بوو و كردبورەرو، بەلام بارەشىننى خۆي يىنىمدەكرد، بەلكو بە سنگىيمەرە دەپگوشى. كارل چووه ئهو لاوه تاكو ريْگهيان بـۆ بكاتـهوه. بهدلنياييـهوه كـهس ناچـارى نـهكردبوو ليـّره مینیته وه، ئه گهرچی دلامارشیش ههولنی دهدا، کارل گل بداته وه، به لام ئه گهر داوای له برونیلدا بكردايه، ريْگهي بدات بروات، برۆنيلدا يەكسەر قبوولني دەكرد. ھەرچى بوو برۆنيلدا حەزى بـه چارهی کارل نهبوو، چاوهکانی کارل دهیترساند. بهلام کاتیك ههنگاوی بهرهو دهرگاکه نا، برؤنیلدا ینی زانی و پرسی: "کوره ئهوه بو کوی دهچیت؟" دلامارش مورهیه کی وههای له کارل کرد که يه كسهر له شويني خزيدا وشكى كرد، برزنيلدا كارلى گاز كرد و گوتى: "ناتهويت ئه و خه لكه ببينيت كه لهخوارهوه وهريكهوتوون؟" ياش گوتني ئهم قسانه ياليّكي ييّوهنا و له يشتيهوه گوتى: "دەزانى مەسەلە چىيە؟" كارل نەويستانە چووە ئەولاوە، تاكو جەستەي برۆنيلىدا بەر جەستەي نەكەرىت، بەلام ھەر بەرى كەرت. نىگايەكى غەمبارانـەي لـە شـەقامەكە بـرى، وەك بليني به بينيني ديمهنه كمي خوارهوه دلتهنگ بوو.

دلامارش ماوهیه دهست بهسینگهوه له پشت بروزیلداوه راوهستا، پاشان چووه ژوورهوه و دووربینه بچووکه کهی بو بروزیلدا هینا. له ناو شهقامه که دا کومه لیّن خه لّن دهبینران، که له پشت موسیقاژه نه کانهوه جموجولیان دههات. کابرایه کی به ریز به سهر قه لادوشکانی پیاویّکی زهبه لاحهوه بوو، که لهسهره وه جگه له بریسکانه وهی سهره کهچه له کهی و بهرده وام بهرز کردنه وهی

کلاّوه کهی، شتیّکی دیکهی نه ده بینرا. به ده وریدا پلاکارد (۱۳۵۰) گهلیّکی بچکوّلهی دروشم به رز کرابوونه وه، که لهسه ره وه نووسراوه کانی سه ریان نه ده بینرا. له رواله تدا ئه م پلاکاردانه دیاریّکی قهلاّینیان به ده وری کابرادا دروست کردبوو، که ههلاّگرانی پلاکارده کان به ته وای پالیّان دابوون، به یه که ویکه نه و که سانه ی که پلاکارده کانیان ههلاّگر تبوو به رده وام له جووله دا بوون، به مهریوه نه و دیواره ی که دروستیان ده کرد، به رده وام خراپ ده بوو و خوبه خوّ دروست ده بووه وه، پانتایی هه موو شه قامه که و به شیّک له دریّژییه کهی، لایه نگرانی شه می کابرا به ریزه داگیریان کردبوو، به جوّریّکی هاو ناهه نگ چه پلاهیان لیّده دا و به یه ک ده نگ سروودیّکیان ده گوت، که دیار بوو ناوی کابراکه ی تیّدا بوو، ناوه کهی زوّر کورت و نالوّز بوو. هه ندیّک له لایه نگرانی که به چاپووکی خوّیان گهیاندبووه ناوه پاستی خهلکه که، ده ستیان خستبووه به رلایتی نوتوّمبیّله کان و شهوقی لایته کانیان رووه و به شی سه ره وه و خواره وه و خواره وه یه هم دروو لای شه قامه که ناراسته ده کرد. رووناکییه که له و شویّنه به رزه وه چاوانی کارلیان نازار نه ده دا، به لام شهوکه ناراسته ده که له بالکوّنه کانی نهوّمی خواره وه دا بوون، هه رکه شه وقی لایتی نوتوّمبیّله کان له چاوی ده دان، بالکوّنه کانی نه قرمی خواره وه دا بوون، هه رکه شه وقی لایتی نوتوّمبیّله کان له چاوی ده دان، بالکوّنه کانی نه قرمی خواره وه دا بوون، هه رکه شه وقی لایتی نوتوّمبیّله کان له چاوی ده دان، بالکوّنه کانی ده گرت به چاویانه وه.

لهسه رخواستی بروّنیلدا، دلامارش له و کهسانه ی که له بالکوّنه که ی تهنیشتیاندا راوهستابوون، پرسی عم خوّپیشاندانه لهبه رچییه؟ کارل دهیویست بزانیّت کهسانی بالکوّنی تهنیشتیان وهلام دهده نه وه لام دهده نه وه وهلامیان چی دهبیّت؟ دلامارش به جوّریّکی هه پهشه که رانه بهسه رلیّوانه که وه چهمابووه وه ، ناچاربوو، سی جار پرسیاره که ی دووباره بکاته وه تاکو وهلامی بده نه وه، بروّنیلدا عهوه نده له هاوسیّکانی تووره بوو پیّی عهردی نه ده گرت کارل ههستی به جووله ی عهرتوکانی ده کرد. دواجار که وه لامی دلامارشیان دایه وه، ههموو شهو کهسانه ی که له بالکوّنه کهی هاوسیّکهیاندا کوّبوبوونه وه، پیکه وه ققا پیّده کهنین.

دلامارش بر توّله کردنه و هم گالته پیکردنه، وهها گوراندی، که ئهگهر شهقامه که له وساته دا قه رهبالغ نه بوایه، ههموو ئه و خه لکهی که له و ده ووروبه ره دا بوون به بیستنی ئه م ده نگه سه رسام ده بوون. به هه رجوّریّك بیّت، گوراندنه کهی دلامارش بووه هوّی ئه وهی یه کسه رله پیکه نین بکه ون.

۳۴- پلاكارد: وشهيهكى فهرهنسييه، بهو پارچه نووسراوانه دهگوترێ كه به دارێكهوه ههڵواسراون و خوييشاندهران بهدهستيانهوه دهگرن. دلامارش رووی له بروّنیلدا کرد و به هینمنی گوتی: "بریاره بهیانی دادوهرینك بوّ گهره که کهمان هه لبّرژین، نهو کابرایهی که له خوارهوهیه یه کینکه له کاندیده کان. "پاشان له کاتیکدا دهستی به شانی بروّنیلدا ده هینا، دریژه ی به قسه کانی دا: " نیّمه ناگامان لهوه نه ماوه له م دونیایه دا چی روو ده دات!"

برۆنىلدا لەكاتىكدا سەيرى ھاوسىكانى دەكرد، گوتى: "ئەگەر كىشە نەبوايە، چەندە پىيم خۆش بوو لىرە برۆين، كەلوپەلەكانمان بگوازىنەوە، بەلام بەداخەوە بەرگەى ئەمە ناگرم" ئاخىكى قوولى ھەلكىشا و پەرىشان و نائارامانە كراسەكەى كارلى رادەكىشا. كارل بە ئەدەبەوە دەستە خرىن و بچووكەكانى بردە دواوە، برۆنىلدا لە بىرى نەبوو ھىچ بە كارل بلىت، چونكە لە بىرىكى قوولدا رۆچووبوو.

چونکه سهرنجی کارل به ته واوی له سهر شه و خوپیشاندانه بوو، که له شه قامه که دا به پیاری به پیوه ده چوو، ثیدی هه ستی به قورسایی بازووه کانی بر و نیلدا له سهر شانی نه ده کرد. به بریاری چه ند که سیخکی گهره که له پیش کاندیده که وه بیرور پیشه وه ده چوون، خه نکه که له ناکاو له به در نیاییه و بیرورای شهم چه ند که سه گرنکییه کی تاییه تی هه بوو، چونکه هه موویان سه یری ده می شه وانیان ده کرد. یه کینک له شه ندامی شهم ده سته به برشته، ده ستی به برز کرده و و شاماژه یه کی کرد، که هه موو لایه نگرانی کومه له که و کاندیده که یشه به برشته، ده گرته و مداکه که بیده نگره بیده نگر بوون و کاندیده که شهر چه ندین جار هه و نی دا به برز بینته وه، به لام هه ر جاریک که خوی هه نده بری، دووباره ده که و ته سه رشانی شهو که سه ی که له قعار نیابوو. له کاتی کورتی بو لایه نگرانی ده دا. له به رشوه که ده تگوتارداندا شهوقی لایستی هه موو گوتاریکی کورتی بو لایه نگرانی ده دا، به جوریک که ده تگوت کومه لیک شهستی به ده ورید ا

ئیستا ده کرا له وه تیبگهیت، بوچی هه موو خه لکی ئه م شه قامه که به م خوپیشاندانه وه پهیوه ستن. لایه نگرانی ئه م کاندیده که له بالاکونه کاندا کوببوونه وه، به کومه ل و بهیه که ده نگ ناوی کاندیده که یاندیده که یاندیده که یاندیده که یاندیده که یاندیده که یاندیده که نه کاندیده راوه ستابوون، که به یه که شیوه ده ستیان راده وه شاند. له و بالکونانه ی که نه یاره کانی ئه م کاندیده راوه ستابوون، که له راستیدا زور به یان له گه ل نه ماندا بوون، ده نگی نه یاره کانیان ده بیسترا. له به رئه وه یا لایه نگرانی کاندیده که که له ناو هه مان بالکوندا بوون، ژماره یان که م بوو، ده نگیان زور کاریگه و

نەبوو. بەھەر جۆرنىك بنت ھەموو نەيارانى كاندىدى زۆرىنە، ينكەوە فىكەيان لىدەدا، تەنانەت هەندىك له بالكۆنەكان گرامافۆنيان خستبوره سەر. كەسانىك كە بالكۆنەكانيان بە تەنىشت يه كتره وه بوون، هيند به ده نگيكي به رز باسي سياسه تيان ده كرد، كه له و شهوه قه ره بالغه دا دەنگيان بلاۋ دەبورەرە. زۆربەي خەلكى جلى خەريان لەبەر دابور، بەسەر جلـە خەرەكانىشـياندا يالتزيان لهبهر كردبوو. ژنهكان يالايوشي رهش و دريزيان له خويان ئالاندبوو، مندالهكان بي ئەوەي كەس ئاگاي لێيان بێت، چووبوونە سەر لێوانەي بالكۆنەكە، كە بێگومان ئەمــه كـارێكى مهترسیدار بوو، ئهو کهسانهی که له ژووره تاریکهکانیدا نووستبوون، دهسته دهسته دههاتنه دەرەوه، سات له دواي سات ژمارهي خهلکي سهر بالکونه کان زيادي ده کرد .ههنديك له لايهنگران که همستیار و بزیّو بوون، همندیّجار شتیّك که نهدهزانرا چییه، بهرهو لای نمیاره کانیان همهلّیان دەدا. ھەلبەتە ھەندىخار ئامانجيان دەيىكا. بەلام زۆربەي جار دەكەوتە سەر شەقامەكە و ئەو خەلكەي كە لەخوارەوە بوون توورە دەبوون. كاتى ھاتوھاوارەكە ھىنىد زىادى كرد، كە كاندىلىدى شهیبوورژهنه کان به گوروتینیکی زورهوه فوویان به شهیبوردا کرد و تهیه ال بهدهسته کان، دهستیان کرد به کوتانی تهیهلهکانیان، بهجوریک که تهنانهت دهنگ و هاواری ئهو کهسانهی که لهســهر بالكؤنه كان راوهستابوون لهناو جوو. ياشان له ناكاو- بينهوهي كهس ئاگادار بيت-مۆسىقاۋەنەكان راوەستان، ئەوجا كەسانىك لەسەر شەقامەكە كە دىيار بوو بىز ئەم مەبەستە رنکخرابوون، به سروودی تابیهتی جزیه که بان بنده نگیبان شیکاند - کیه له به ر روونیا کی لایتی ئۆتۆمبىلەكاندا زارى كراوەيان دەبىنرا- لە ھەمان كاتدا نەيارەكانيان بە خۆياندا ھاتنــەوە و لــه بالکوّن و پهنجهره کانیانهوه دهنگی هاوارکردنیان که ده قات زیادی کردبوو بهرز بووهوه. ئهو كۆمەللەيدى كە لە خوارەوە بوون، لەياش سەركەوتنى كورتخايەنيان، بەلانىكەممەوە لەبەرچاو ئەور كەسانەي كە لەسەرەوە دەيانبينين، بەتەواوى بيدەنگ بوون.

برۆنىلدا كە بەردەوام لە پشت كارلىدوە ئىدملاو ئىدولاى دەكىرد، بىز ئىدوەى بتىوانى بىد دووربىندكدى تا ئەو رادەى كە دەكرىت، ھەموو شىتىك ببىينى، گوتى: "كورە چىۆنە؟ پىت خۆشە؟" كارل تەنيا بەسەرلەقاند وەلائمى دايەوە. بە لاچاو تەماشايەكى ئىدولاى كىرد، بىينى وا رابىنسۆن قسە بۆ دلامارش دەكات، دياربوو خەرىكە مەبەستەكدى كارلى تىدەگەيىنىت، بەلام وا دەردەكدوت دلامارش ئەوەندە گوى بەقسىدكانى نادات، چونكە دەسىتى راسىتى ھىنابوو

بهده وری که مه ری بر و نیلدا داو به ده ستی چه پیشی رابینسو نی له خوی دوور ده خسته وه. بر و نیلدا به هی و اشی کیشای به سه ر سنگی کارلدا و لینی پرسی: " ناته و یت به دووربین ته ماشا بکه یت؟" کارل وه لا می دایه وه: " به م جوّره ده توانم ببینم، پیویستم به دووربین نییه." برونیلدا گوتی: " وه ره به دووربین ته ماشا بکه، زور باشتر ده توانی ببینی."

کارل گوتی: "چاوم باش دهبینی ده ده ده هموو شتیک ببینم." کاتی برونیلدا دووربینه کهی خسته به رچاوی به جوّریک تیکه لا له خاکه رایی و هه ره هموه گوتی: " وه ره تهماشا بکه." کارل به مه نه ک ته ته نه ک ته نه ک خوشحال نه بوو، به لکو بیتاقه ت بوو. ئیستا دووربینه که له به رچاویدا را گیرابوو، به لام هیچی نه ده بینی.

کارل گوتی: "هیچ نابینم." ههولیدا سهری بگیریته دواوه، بهلام برونیلدا بهتوندی دووربینه کهی لهبهر چاویدا راگرتبوو، سهری که نووساندبوو به سینگی برونیلداوه، نهیده توانی بههیچ جوریک بیجولینیت.

برۆنىلدا لە كاتىكدا پىنچى دووربىنەكەى رىك دەكرد، گوتى: "ئىستا دەتوانى ببينى؟"
كارل گوتى: "نا، ھىنشتا ھىچ نابىنىم." بىرى كردەوە بە ھۆى ئەمەوە ئىستا رابىنسىون كەراپەراندنى ئەركى سەرشانى بەخشراوە، لە جىاتى رابىنسۆن ئىستا برۆنىلدا ئەم بۆ ھەوەسـەكانى خۆى بەكار دەبات.

برۆنىلدا گوتى: "كەوايە كەى دەتەويت بېينى؟" دىسانەوە پيچى دووربينەكەى سووردا، كارل بۆنى پىسى دەمى برۆنىلدا ھات بەسەرىدا، لينى پرسى: "ئەى ئىستا؟"

سهرباری ئهوهی به شیّوهیه کی ته لخ دهیتوانی ههموو شتیّك جیا بكاته وه، به ده نگیّکی به رز گوتی:" نه خیّر، نه خیّر، نه خیّر." به لام لهوساته دا كه بروّنیل دا دهیویست شتیّك به دلامارش بلیّت، بیّباكانه دووربینه كهی له پیش چاوی كارلدا راگرتبوو، بی شهوه ی بروّنیل دا بزانیّت له ژیّر دووربینه كه وه تهماشای شهقامه كهی ده كرد. پاش نهوه ئیدی بروّنیلدا پیّداگری له كارل نه كرد و خوّی دووربینه كهی به كاره شنا.

له ریستورانه کهی نهو می خواره وه شاگردیک هاته دهره وه. فهرمانی هینانی خواردنه وهی له ریستورانه کهی نهو می خواره وه شاگردیک هاته دهره که هاتوچودابو و. لهسه ر نووکی پی خور ده روه وه وه رگرت و به پهله له ده رگای ریستورانته که وه هاوکاره شاگرده کانی بانگ بکات. کاندیده که به دریژایی نه و ماوه یه، که به پوواله ت مهیان به خورایی به لایه نگرانی ده دا، بی وهستان خه ریکی قسه کردن بوو. نه و کابرا زنتوله ی که تاییه ت بوو به هملگرتنی کاندیده که، له

ياش گوتني ههر چهند رستهيه كهوه دهسوورايهوه، تاكو ههموو خه لكه كـه قسـه كاني كانديده كـه ببیستن. کاندیده که لهسه رشانی کابرا چه مابووه و به بردنه دواوهی دهستی و راوه شاندنی كلاوهكهي، ههولني دودا ييداگري له هينديك له قسه كاني جهخت بكاتهوه. بهلام لهمهودايه كي تارادهیهك دیاریكراوهوه، دهنگی كابرای كاندید بری نهدهكرد، به دهسته والاكانییهوه خوی بهرز دەكردەوە، ئىدى تەنها قسەي بۆ دەستەپەكى تاپبەت نەدەكرد، بەلكو بىز ھەموو خەلكەكە قسمی ده کرد. بز تیکرای نهو خه لکانهی که له شهقامه کهوه تاکو نهوانهی که له بالکونی ماله کانیاندا کۆببوونه وه قسمی ده کرد، به لام به ئاشکرا دیاربوو که تهنانه ت ئه و کهسانه ی که له نهزمه كاني خوارهو دا بوون دهنگيان نه ده بيست، ئه گهريش بيانبيستايه، هيچ كهس نه يدهويست گوێ له قسه کانی بگریّت، چونکه لهههر په نجه رهیه کدا یان بالکوّنیٚکدا لانیکهم گوتاربیّژیٚکی فره قسهزان دەبىنرا. ههر لهو كاتهدا له رستۆرانتهكهوه چهند شاگرديك خهريكبوون، ميزيكيان دەھيننايە دەرەوە كە بەئەندازەي ميزى بليارد گەورە بوو، بەسـەر ميزەكـەوە چـەند يـەرداخيكى ليّوريّژ له مهي دانرا بوو. رابهرهكان مهييهكهيان دابهش دهكرد، داواكارانيش ههروهكو ريـزي سویا لهبهردهم ریستورانته که دا بهریدا دهچوون و مهییان وهرده گرت. ئه گهرچی یهرداخه کانی سهر میزه که بهرده وام پر ده کرانه وه، به لام بو ئه و جهماوه ره زور به س نهبوو، دوو شاگردی تازه نەفەس، بەناو قەرەبالغى خەلكەكەدا لە ھەردوو لاي ميزەكەوە ريگەيان بۆ خۆپان والا دەكىرد، تاكو ئەو مەيەي كە لە شاگردەكانى دىكە وەريان دەگرت، بېگەيننـ سەر مىزەكـ ، ھەلبەتـ ه ئيستا كانديده كه له گوتاردان راوهستابوو و لهم دهرفهته سوودي وهرده گرت، تاكو ههناسه يهك بدات. ئەو كەسەي كە بەرپرسى لە قەلادۆشكان نابوو، لەسمەرخۆ بـۆ يېشمەوە و دواوەي دەبـرد، تاكو له جهماوهر و شهوقی چاوبهری لايته كان بهدوور بين، هه لبهته تهنها ژماره په كې كهم له نزیکترین یشتیوانانی دهیانتوانی بهدوایدا بچن و قسمی لهته ک بکهن.

برۆنىلدا گوتى: "تەماشاى ئەو كورە بكە، وەھا لە تەماشاكردندا رۆچووە، دەلنى لەبىرى چووەتەوە لە كويدايە." لەناكاو بە ھەر دوو دەستى رووى كارلى بەرەو لاى خۆى وەرگىزا و چاوى لە چاوى بىي. بەلام پاش ساتىك كارل يەكسەر دەستەكانى لەسەر روومەتى لابرد، لەبەر ئەوەى لىنەدەگەران بۆ ژووروە بروات، تاكو ھەموو شتىك لە نزيكەوە ببينى، بۆيە بە ھەموو توانايەوە ھەولىدا خۆى لە دەستى برۆنىلدا رزگار بكات و گوتى: "تكا دەكەم لىدمگەرىن برۆم."

دلامارش بیّنهوهی چاوی له شهقامه که هه لکگری، له کاتیکدا که دهستی دریّش کردبوو، تاکو نه هییّلیت کارل بروات، گوتی: " لای ئیمه ده مینیته وه."

برۆنىلىدا دەسىتى دلامارشى بىردە دواوە و گوتى: "لۆيگەرى، بىي قرەومشىه لامان دەمىنىنتەود."

پاشان توندتر کارلی به لیّوانه که وه نووساند، به جوّریّك که کارل به ناچارییه وه هه ولّی ده دا خوّی له ده ستی رزگار بکات. به لاّم نه گهر خوّیشی رزگار بکردایه، چسوودیّکی هه بوو؟ دلامارش له لای راستیه وه راوه ستابو و رابینسوّن لای چه پیپه وه، به ته واوی زیندانیان کردبوو.

دلامارش گوتی: "نایکهنه دەرەوه؟ مرۆ ئهگهر دزیٚکی ههلهاتوو نهکاته دەرەوه، دهیدا بهدهست پۆلیسهوه. "

لهوساته بهدواوه كارل ئيدي له بينيني خهلكه كهي خوارهوه الهزهتي نهدهبرد. لهلايه كي دیکهوه برۆنیلدا گوشاری بۆ دەهینا و نەیدەهیشت به ریکی بوهستیت. بهناچارییهوه کهمیک خرى بهسهر ليوانه كهوه بو ييشهوه چهماندبووهوه. بهدالته نگيهوه له خهالكه كه رامابوو، كه له خوارهوه کۆمه لله خه لکیک که نزیکهی بیست کهس ده بوون، بهرهو لای مینزی بهردهم ریستورانته که ده چوون، پهرداخی پر له مهییان ههانده گرت و ده گهرانه وه. لهبهرامبهر کاندیده کهیانه وه که یشووی ده دا ینکه کانیان هه لله بری و دروشمی حزبه کهی خویان ده گوته وه، به هەراوهورپايەكەوە كە كەسانى سەر بالكۆنەكان نەياندەبىست، يۆكەكانيان دەنۆشى و بهرداخه كانبان لهسهر منزه كه داده نابهوه، تاكو رنگه يو دهستهى دواتريان والآيكهن، كه به هاتوهاوار و بی نوقرهیی چاوهرییان دهکرد. به فرمانی سهرکردهی حزب، دهستهی موزیکژهنان، که له ریستۆرانتهکهدا موزیکیان دهژهنی، هاتنه دهرهوه. ئامیری موزیکه ههواییهکان لهنیّو قەرەبالغييەكمەدا دەدرەوشانەوە، بەلام لەبەر قەرەبالغى خەلكى دەنگى موزىكەكانيان نهدهبیسترا. شمقامه که لانیکهم له دهستی ریستورانته کهوه پر بوو له خمانکی. همندیک له خەلكەكە، لە سەرو شەقامەكەوە، كە كارل سەرلەپەيانى بە تەكسىپيەكە لىدوەى ھاتبووە، سهروژێر بوونهوه. تهنانهت لهسهر ئهو پردهي كه لهخوارهوه بوو، خهڵكي هاتبوون، ههتا ئهو خەلكەي كە لە مالەكانى تەنىشتىپەۋە بوون، نەياندەتوانى لە بەشدارى كردن لـەم كارە خۆپان بهدوور بگرن، لهسهر بالكؤن و يشت پهنجهرهكاندا، جگه له ژن و مندال كهسي ديكه نهدهبينرا، پیاوهکان دهسته دهسته له دهرگای مالهکانیانهوه، که له خوارهوه بـوو دههاتنـه دهرهوه. دواجـار مهی و موزیکی بهلاش کاری خوی کردبوو و خهانکه که زیاتر بیوون، یه کیک له رابهره کان که الله ههر دوو لاوه رووناکي ليني دهدا، ئاماژهي به گروويي ميوزك كرد، تاكو لـه ژهنين راوهستن، فیکهیه کی به رزی لیّدا، ئه و کابرایهی که کاندیده کهی به قه لاّدوّشکانه وه بوو، به پهله گه رایه وه بوّ ناو خه لکه که، ریّگهیان بوّ والا کرد و نه ویش تیّیه ری.

كانديدهكه كه هيشتا نهگهيشتبووه دهرگاي ريستۆرانتهكه، لهبهردهم شهوقي چاوبهري لايتي ئۆتۆمبىلەكاندا، كە لە روخسارى دەدا، دەستى كرد بە گوتاربىزىيەكى تازە. بەلام بارودۆخ وەك ييشوو نهبوو كهمتر ههستى به ئاسوودهيى دەكرد. كابراى زەبەلاح كه لـه قەلادۆشكانى نابوو، بههۆي قەرەبالغى خەلكەوە ئىدى نوڭگەرى نەدەنوانىد. لايەنگرە سەرەكىيەكانى كىە يېشىتر ئەوپەرى ھەوللان دەدا كارىگەرىي قسەكانى زياد بكەن، ئىستا ئىدى نەيانىدەتوانى بە ئاسانى لیّی نزیك ببنهوه، تهنیا نزیكهی بیست كهسیان توانییان له نزیك ئهو كابرایهی كه له قەلادۆشكانى نابوو رابوەستن، تەنانەت كابراي زەبەلاح سەربارى قەدوبالاي كەلەگەتى، نهيدهتواني به ئارهزووي خـــۆي هــهنگاو بــــۆ يـێشــهوه هــهلگرێت، نــهدهكرا خــهلكي ورووژاوي هاتوچۆكەر ناچار بكرين بۆ يېشەوە يان دواوه برۆن، خەلكەكە ھەر لـەخۆرا بـۆ يېشــەوە و دواوه دەچوون، ھەموو كەسنىك پالى دەنا بەكەسى تەنىشتىيەوە، ھىچ كەسىنىك لەسەر يىسى خىزى رانهوهستابوو. وهك بليني ژمارهيه كي زور ئهندامي تازه هاتبوونه بهرهي نهيارانهوه، ئهو كابرايهي که له قهلادوشکانی نابوو، سهرهتا ههولنی دا له بهردهرگای ریستوّرانته که له بهرامیهر خەلكىيپەوە بەرەنگارى بكات، بەلام لەبەر ئەوەي خەلكى لە ھەموو لايەكەوە ياليان ييوەدەنا، لە یاش ماوه یه کی کورت له بهرگریکردن یاشه کشینی کرد. کاندیده که تا ئیستا گوتاری ده دا و لهم كاتهدا سهري لهوه دەرنهدەكرا، كه ئاخۆ خەربىكە بەرنامىمى كاركردنى دەخاتىمروو، يان داواي يارمهتى له خهلاکهکه دهکات؟ ئهگهر کارل به ههله تینهگهیشتبیت، کاندیدیکی نهیار یان چهند كانديديكى نهيار، لههمموو لايهكهوه سهريان دهرهينابوو، كاتي لايتهكان لهناكاو داگيرسان، چەند كەسپىك لەسەرشانى چەند كەسپىكى دىكەوە دەبىنران، بە رەنگى يەربوەوە مىستەكۆلپان خرکردبوو و دروشمیان دهگوت، مرزگهلیش به کو هاواریان دهکرد.

کارل بهپهروٚش و سهرسامییهوه رووی کرده زیندانهوانهکانی و گوتی: " توخودا پیم بلیّن لهو خوارهوه چ باسه؟"

برۆنیلدا که بهدهستی چهناگهی کارلی گرتبوو، بهرهو لای خوّی وهریسووراند، به دلامارشی گوت: "کورهله چهندی پنی خوّشه!." بهلام کارل ههانسوکهوته کانی بروّنیلدای پیّ ناخوّش بوو، بههوی ئهو رووداوهش که له خوارهوه دهقهوما، ئوقرهی لیّ برابوو. خوّی راوهشاند و بروّنیلدا نه همر تهنیا بهرهلای کرد، به لکو چووه دواوه و وازی لیّ هیّنا. دیاربوو بروّنیلدا لهم کارهی کارل

توور پوو. چونکه گوتی: "به ئهندازهی پیویست ته ماشات کرد، برود و ژووره و و نوینه که مان راخه، ئه وه ی که ئه مشه و پیویستمانه بومان ئاماده بکه." ئاماژه ی به ژووره وه کرد. کارل که پیشتریش حه زی ده کرد برواته ژووره وه له به رامبه رئه م فه رمانه وه بچووکترین به رگری له خوی نیشان نه دا. پاشان له شه قامه که وه ده نگی ها په ی شکانی شووشه ی بیست. کارل نهیتوانی خوی بگریت و یه کسه رخوی گهیانده لیوانه ی باللکونه که، تاکو بزانیت له خواره وه چی رووی داوه بهیارانی کاندیده که بوون که دواهه مین هیدمه (۳۰) ی به زهبری خویان وه شاندبوو، لایتی ئوتومبیلی لایه نگرانی کاندیده که بوون که دواهه مین هیدمه (۳۰) کردبوو، چونکه ثه م لایتانه که روویان له ئهندامه رابه ره کاندیده که روویان له ئهندامه مروّگه لدا کاریگه ربوو، شیستا له به رووناکی گلوّپی شه قامه که ته نیا کاندیده که و ئه و که سه کمروناکی نابوو ده بیندران. هه لبه ره وه یه که نه وه نه و که سه که لای پرده که وه مده تات و به ده نگی به مرز هوتافیان کاندیده که لای بده که لای پرده که و ده هاتن و به ده نگی به مرز هوتافیان کاندیده که له کوییه که دا نه ده کاریگه که دا نه داکه که که که که که خدریکن چی ده کهن؟

برۆنىلدا گوتى: "چما پێم نەگوتى چى بكەيت؟" پاشان دەستەكانى بـ ۆ بـان سـەرى بـەرز كردەوە، بەجۆرێك كە مەمكەكانى زۆر زياتر لە رادەى ئاسايى بـ ۆ پێشـەوە دەرپـەرپـن. ئـەوجا گوتى: " زووبـه، مانـدووم." دلامارش كـه هێشـتا دەسـتى لـه دەورى كەمـەرى برۆنيلـدادا لانەبردبوو، بردييه سووچێكى بالكۆنەكەوە. رابينسۆنيش چوو به دوايانـدا تـاكو پاشمـاوەى ئـەو خواردنەى كە مابوويەوە لەسەر عەردەكە كۆى بكاتەوە.

کارل نهدهبوو دهرفهتیکی وهها شیاو لهدهست بدات، ئیستا کاتی ئهوه نهبوو تهماشای شهقامه که بکات، کاتی خوی گهیانده شهقامه که، دهتوانیت چهندی بویت تهماشای شهو ههراوهوریایه بکات، ههلبهته له خوارهوه باشتریش دهتوانی ههموو شتیک ببینیت. به دوو شهقاو بهنیو ژووره که دا تیپهری، که گلوپی سووریان تیدا داگیرساندبوو، به لام دهرگاکه داخرابوو کلیله که شهی دیار نهبوو. دهبوو یه کسهر بیدوزیتهوه. به لام بهو کاته کهمهی که لهبهر دهستیدا بوو، چون دهیتوانی لهو ماله شهرزه دا کلیله که بدوزیتهوه. به گهر کلیلی ههبیت، دهبیت ئیستا

٣٥- هيدمه: واته چربه.

٣٦- وردوهان: وشهیه کی داریزراوی زاری ههورامیه، وردبوونی شتیکه که ئیدی پارچه کانی چاك نه کرینهوه.

لهسهر قادرمه کاندا بیّت، به پاکردن که و ته گه پان به دوای کلیله کاندا، به ناو هه موو شه و چه گمه جانه ی که ده کرانه وه گه پا، که لوپه لی سهر میزه که شی سهروژیر کرد، به لایم ههر کلیله که ی نه دو زییه وه. له سهر میزه که هه موو جوّره شتیک ده بینرا، هه رله قاپوقاچاخی هه مه چه شنه وه بگره، هه تا ده گات به ده سپی سهر سفره و پارچه ی به گولپ خراوی نیوداشت، ته نیا کلیل له ویّدا نه بوو. پاشان نه و کورسییه ی که کومه لیّک جلی به سهردا ته په کرابوو، سهر نجی راکینسا، بیری کرده وه ره نگه کلیله که له ژیر نه م جلانه دا شاردرابیته وه، به لام له وی شدا هه رنه به دین نه به به باچاریه وه چوو به ره و لای چرپاکه که ره نگه له سووچ و قه راغی چرپاکه دا بید و زیت و به راکینسا، به ناچاریه وه چوو به ره و لای چرپاکه که ره نگه له سووچ و قه راغی چرپاکه دا بید و زیت و به که روز پیسی لی ده هات، به لام له وی شدا نه ید و زیر پیسی لی ده هات، به لام له وی شدا نه ید و زیر به دانیاییه وه برونیلدا کلیله که یا نامومی ده و به می و گوت، به دانیاییه وه برونیلدا کلیله که به که مه در به ده به ده و گه پانه کانم بی سوود به و ن

کارل بی بیرکردنه و دوو چه قوی هه آنگرت، چه قویه کی له سه ره و شه وی دیکه یان له خواره و هه نیخ درزی ده رگاکه دا رق برد، به م کاره ی ده یویست له دوو لاوه به سه ر ده رگاکه دا زال بین . به لام هیشتا به ته واوی هیزی نه خست بووه سه ر چه قوکان، نووکی هه ردوو چه قوکه شکا. شه ویش هه ره مهمه ی ده ویست، چونکه به شه کور ته که ی چه قوکان باشتر به رگه ی گوشاریان ده گرت. لاقی والا کرد و ده سته کانی دریژه وه کرد و به هه ناسه برکی به هه مه موو هیزییه وه گوشاری خست بووه سه رده رگاکه ، له هه مان کاتدا ناگایشی له وه بوو، که ده رگاکه نه شکیت. ده رگاکه زور خوی رانه گرت، کارل به بیستنی ده نگی له قبوونی قفله که خوشحال بوو. به لام هه تا که متر په له ی بکردایه باشتر بوو، چونکه نه ده بوو له ناکاو قفله که بشکینیت، نه گینا له بالکونه که دا ده نگیان ده بیست، ده بوو قفله که ورده ورده ورده ورده بشکینیت، زور وریایانه نه م کاره ی ده کرد و سات به سات روخساری له قفله که نزیك ده کرده و ده .

لهناکاو دهنگی دلامارشی بیست، که دهیگوت: "سهیری بکهن." ههر سیّکیان له ژوورهوه راوهستابوون و پهردهکانیان لادابوو، کارل له کاتی هاتنه ژوورهوهیاندا دهنگی پیّی نهبیست بوون، ههرکه ئهوانی بینی دهستی له چهقوّکان بهردا. بهلام ریّگهیان نهدا که شتیّك بلیّت یان بیانوویهك بتاشیّت، چونکه دلامارش وهها به توورهیه کی چاوهرواننه کراوهوه ههلیکوتایه سهری، که پهتی روّبه کهی کرایهوه. کارل له دواهه مین ساتدا چووه ئه و لاوه، دهیتوانی چهقوّکان له دورگاکه دهربهیّنیّت و بهوانه بهرگری لهخوّی بکات، بهلام ئهم کارهی نهکرد، لهبری نهوه خوّی لاداو توانی

بهلام چونکه ناچار بوو ههموو سهرنجی لای دلامارش بیّت، ههر ساتیکیش ههستی دهکرد هيزي دلامارش زياتر دهبيت، وا خهريكه به جهسته بههيزهكهي چوّك به كارل دادهدات، لـهبيري چووبوو، كه به تهنيا دلامارش لهو ژوورهدا نييه. بهلام پهكسهر ئهمهى هاتهوه بير. چونكه رابینسوّن که له پشتییهوه رایده کیشا و دهینهراند، پنی کارلی گرت و بایدا، کارل ناچار بوو، دلامارش كـ ه ههناسهبركێي پێكهوتبوو بـهرهلا بكات، پاش بـهرهلاكردني كـهمێك هاتـهوه ســهرخوی. برونیلــدا قاچــی خســتبووه ســهر قــاچ و ئــهژنوکانی چــهماندبووهوه، بــه جهســته قه لهوه که یه وه ناوه راستی ژووره که دا دانیشتبوو و به سه رسامییه وه ته ماشای شهره کهی دەكرد. ھەناسەي قوولني ھەلدەكىشا و چاوەكانى دەتروكاند، بەكاوەخۆ دەستى بەيەكدا دەدا، كە وهك بليّي خوّى له شهره كهدا بهشداره. دلامارش يه خهى روّبه كهى چاك كرد، ئيستا ئيدى دەيتوانى ببينينت. هەلبەتە نەدەكرا بەمە بلييت شەر، بەلكو جۆريك بوو لە تەمى كردن. بهدهستی یه خهی کارلی گرت، تارادهیه ک لهسهر زهوی هه لیبری، بینه وهی ته ماشای بکات، وه ها درندانه فريبدايه لاي سندوقه كهوه كه چهند ههنگاويك لهولاترهوه بوو، كارل سهرهتا واههستي ده کرد، که هوکاري ئهم ئازاره به هيزهي دلامارشه نه سندوقه که. دونيا لهبهر چاويدا رهش بوو و له ههمان كاتدا دەنگى دلامارشى دەبيست، كه دەپگوت: " ئەي بىشەرەف. " لـ كاتىكدا لـ ك تەنىشت سندوقەكەوە خەرىك بور لە ھۆش خۆى دەچوو، دووبارە دەنگى دلامارش بەجۆرىك ناديار له گوٽيدا زرنگايهوه: " چارهت دهكهم." کاتی هزشی هاته وه سهر خزی، دونیا تاریك ببوو، وها ده هاته پیش چاو نیوه ی شهوه، له بالکونه که وه، رووناکی کزی مانگ له ژیر پهرده که وه هاتبووه ژووره وه. ههرسیکیان نووستبوون و ده نگی پرخه پرخیان ده هات، ده نگی پرخه پرخیان ده هات، ده نگی پرخه پرخی برونیلدا له ههردووکیان به رزتر بوو، هه ربه و جوّره که له کاتی قسه کردندا پرخه پرخی ده کرد له خه ویشدا ده یک رد. له به وه ی ده کی پرخه پرخه پرکرد بوو، نه ده کرا به ناسانی بزانیت له کویدا نووستوون.

پاشان نهویستانه به پهلهکوتی و دهست وپی راوهشاندنهوه، بهرهو لای دهرگاکه کهوته دین، سهرهتا دهستی بهر قزندهرهیهك و پاشان بهر پییهك کهوت. دهبوو ئهمه پینی رابینسون بینت، چونکه نهدهکرا کهسیکی دیکه به پیلاوهوه بخهویت. بیگومان پییان گوتبوو، لهبهردهم دهرگاکهدا بخهویت، تاکو کارل نهتوانیت ههلبیت، بهلام چما له حالی کارل ثاگادار نهبوون؟ کارل لهو کاتهدا له بیری ههلهاتندا نهبوو، تهنها دهیویست گلوپهکه ههلبکات، ئیستا که نهیدهتوانی له درگاکهوه برواته دهرهوه، پیویسته خوی به بالکونهکه بگهیینیت.

شویّنی میّزی نانخواردنیان گۆرپبوو، بهوریایی له کورسییه که نزیك کهوتهوه، بهسهرسامییهوه بینی بهتاله. بهلام لهناوه پاستی ژووره که دا بریّکی زوّر جلیان لهسهر یه ک کهله که کردبوو، پهرده و بهتانی و قالیچهیان لهسه ریه که کهله که کردبوو. یه که مجار بیری کرده وه کومه لته ی شهم جل و پهردانه ش، وه ک کومه لته ی شهوی پیشوو، که له سووچینکی چرپاکه دا دانرابون، بچووکن و بهرینکه و کومه کوره نه سهر عهرده که، به لام کاتی لاره لار چووه پیشتره وه، به سهرسامییه وه بینی کومه لته یه کهوره تر لهویدایه، هیند گهوره بوو وه ک بلیّی باره لورییان لهویدا هه لپشتبوو. دیار بوو مه و جلانه ی که به روژد اله ناو جانتاکاندا هه لیّن ده گرتن، شهوان ده ریان ده هینان و به کاریان

دهبردن. بهپهلهکوتی بهدهوری کومهانتهی جلهکاندا خولایهوه، یهکسهر تیگهیشت دیاره وه وه چرپایه ک بخ خهوتن سوودی لیّوهرگیراوه، پاشان به وریاییهوه دهستی خسته سهر جلهکان و تیگهیشت، دلامارش و برونیلدا له سهر نهم جلانه خهوتوون.

ئیستا دهیزانی ههر سیخیان له کویدان، بهپهله بهره و لای دهرگاکه وهریخکهوت، لهپشت پهرده ی بالکونه کهوه دونیایه کی دیکه بوو، دهستبه جی کارل راوهستا. لهبهر ههوای فینکی شهو و رووناکی مانگدا چهند جاریک نهمسهر و نهوسهری بالکونه کهی کرد. تهماشای شهقامه کهی کرد ، شهقامه که تاراده یه کوری فیرستا له ریستورانته کهوه ده نگی میوزیک ده هات، به لام یستورانته کهوه ده نگی میوزیک ده هات، به لام ئیستا ده نگی نزمتر بوو، کابرایه که به گسک خهریکی پاککردنه وهی شوستهی بهرده مریستورانته که بوو، شهقامه که که چهند کاتومیریک لهمهوبه ربه و راده یه قه پهروبالغ بوو، که نده کرا ده نگی هاواری کاندیده کان له ناو ده نگی هه زاران که سدا جیا بکریته وه، نیستا ده کرا تهنانه تده که و کابرایه که شوسته کانی پاک ده کرده وه، به جوانی ببیستری. به بهده نگی خشمی گسکی نهو کابرایه که شوسته کانی پاک ده کرده وه، به جوانی ببیستری. ده خوینیته وه. کوریخکی گهنی ریش نووک تیژ بوو، که له کاتی خویندنه وه دا یاری به ریشی ده کرد و لیوی به توندی ده کورشت. له به رامیه رکارله وه له پشت میزیکه وه، که پریبول له کتیب و لیوی به توندی ده کورشت. له به رامیه رکارله وه له پشت میزیکه و که پریبول ده کتیب دانیشت بود، گلوپه که کانبود، که پریبول دو کتیب دانیشت بود، که له کاتی دانیور، که به خوریک داینابوو که رووناکی گلوپه که راسته و خود ده یدا له رووخساری.

كارل كه لاى وابوو جحيّله كه سهيري دهكات، گوتي: "شهوباش. "

به لاتم وه ك بلّتى كارل به هه له دا چووبوو، چونكه وا دياربوو جحيّله كه نهيبينيووه، جحيّله كه دهستى گرت به بهرچاوييه وه، تاكو شهوقى رووناكييه كه بيّزارى نه كات و بزانى ئه و كهسهى كه له ناكاو سه لامى بو كردبوو كيّيه ؟ ههرچه نده هيّشتا نهيزانيبوو كيّيه ؟ چراكهى هه لبّرى تاكو رووناكى به ربالكونه كهى تهنيشتى بكهويّت.

بهچاوه سهرنجکی شه کانیهوه نیگایه کی له کارل بـری و گـوتی: "شـهوباش." پاشـان دریـ ژهی دایه: " ئیستا پیم بلی چیت دهویت؟"

كارل گوتى: " وەرزم كردى؟"

جحيّله که له کاتيکدا گلؤيه که ي ده خسته وه جيني په که مجاري، گوتي: " به لنيّ، به لنيّ. "

بهم قسانهی ههولهٔ کانی کارلی بۆ پیکهوهدوان نهزوک کرد، بهلام سهرباری ئهمهش، کارل له شوینی خوی نهجوولا، له سووچی بالکونه که دا له نزیك جحیله کهوه راوهستا. جحیله که کتیبی

دەخويندەوه و لاپەرەكانى ھەلدەدايەوه، ھەنىدىجار لىه كتىبىكى دىكەدا بىەخىرايى بىەدواى شتىكدا دەگەرا، كارل بە بىدەنگى تەماشاى دەكرد. جحىللەكە بەتەواوى سەرى لە لاپەرەكە نزىك كردبووەو و لە دەفتەرەكەيدا بەردەوام شتى دەنووسى.

ئایا ئهم جحیّله خویّندکاری زانکو بوو؟ له روالهتدا وادههاته پیش چاو خویّندکاری زانکو بیت. کارلیش وهك ئهم جحیّله - ماوه یه لهمه وبه ر - له ولاته کهی خوّیدا له پشت میّزه که هدایك و باوکییه وه داده نیشت و ئهرکه کانی قوتا بخانهی جیّبه جیّ ده کرد، له کاتیّکدا لهولاوه باوکی روّژنامه ی ده خویّنده وه، یان بو ئه نجوومه نیّك که ثه ندامی بوو، نامه ی ده نووسی و کاروباره کانی جیّبه جیّ ده کرد، لهولاشه وه دایکی سهرقالی بهرگدووری بوو و دروومانی ئه و پارچه قوماشه ی ده کرد، که لهبهرده ستیدا بوو. له و کاته دا بو ئهوه ی باوکی بیّزار نه کات، ته نیا کتیبی ده کرد، که لهبهرده ستیدا بوو. له و کاته دا ده نا، کتیبی سهرچاوه ی وانه کانی له سه رکورسی راهیّنانه کان و ده فته ره که که داده نا، کتیبی سهرچاوه ی وانه کانی له سه ده کورسی ده هاتنه مالیّان! ته نانه تکاتی که مندال بوو، که ده یبینی شهوان دایکی به کلیل ده رگای ماله وه یانی ده کرده وه، گهله ک خوی بوو؟ تاکو ده هاتنی ده کرده وه، گهله کوی بوو؟ تاکو

ههموو ئهو ههولانهی که بو خویندن دابووی، بی سوود بوون، ههموو شتیکی بیر چووبووهوه، ئهگهر ههلیشی بو برهخسی که لیره دریده به خویندن دهدات، کیشهی زوّر دهبیّت. وهبیری هاتهوه کاتی جاریکیان مانگیک له جیّگهدا کهوت، چهنده بوّی زهجمه بوو به وانه لهکیس چووهکانیدا بچیّتهوه. ئیستا ماوهیه بوو، جگه له کتیّبی بازرگانی نهویش بهزمانی ئینگلیزی، هیچ کتیّبیکی دیکهی نهخویّندبووهوه.

کارل له ناکاو هاتهوه سهرخوّی، چونکه جحیّله که رووی قسمی تیّکردبوو، گوتی: "گهنجوّ، ناتوانی له شویّنیّکی دیکه دا راوهستی؟ به و جوّره که چاوت تیّرپیوم، گهله ک بیّتاقه تم ده کهی. من له پاش دوازده ی شهوه وه، حهز ده کهم، لهم بالکوّنه دا به خهیالیّکی ئاسووده وه بخویّنه هوه. چیت لیّم ده ویّت؟"

كارل پرسى: " تۆ خەرىكى سەعى دەكەى؟"

جحیّله که که نهم ههلهی قوسته وه تاکو کتیّبه کانی ریّك بكات، گوتی: " بهلیّ، بهلیّ. " کارل گوتی: " که وایه ئیدی وهرزتان ناکهم، ئیّستا ده چمه ژووره وه، به هه رحال ، شه وباش. "

جحیّله که تهنانه ت وه لامیشی نه دایه وه، پاش ئه وهی ئه م که سه و ه و رزکه ری له کوّل بووه وه، له کاتیّک دا که سه ری خستبووه سه رده ده ده راستی، زوّر به جدییه وه ده ستی کرده وه به خویّندنه وه.

به لام کارل به رله وه ی له په رده که نزیك بینته وه ، بیری هاته وه که بین هاتو وه ته ده ره وه . تا نه و کاته ته نانه ته له بیریشی چووبوو ، که چه نده تیبان هه لا داوه . ئه و شته ی که سه ری قورس کردبوو چی بوو ؟ دهستی هینا به سه ریدا و له تاو سه رسامیدا نه بله ق بوو . شوینه واری نه و برینه خوینینه نه به وو ، که له ژووره تاریکه که دا پینی زانیبوو ، به لاکو دهستی به رپارچه په پیزیه که وت که وه که وت که وه که میزه ریک به ده وری سه ریدا به سترابوو و هیشتا ته په بوو ، به و ریشالانه ی که شوپ ببوونه وه ، ده کرا ژیر جله کونه ی برونیلدا بووبیت ، که دراند بیتیان و رابینسون به په له به ده وری سه ریدا به ستری چووبوو به توندی بیبه ستیت ، که وایه کاتی کارل بی هوش سه ریدا به سه ریدا ناو ها تبووه خواره وه ، نه وجا به ژیر کراسه که ی چوراوگه ی کردووه و به مه هی هویه و راچله کیوه .

جحيّله كه سهرى هه لبري و گوتى: " هيّشتا لهويّداى؟"

كارل گوتى: " هەر ئيستا دەرۆم، تەنيا دەمويست تەماشاى شــتيك بكــهم، بــهلام ژوورەوه زۆر تاريكه."

جحیّله که قهلهمه کهی له سهر نهو کتیّبه دانا که له بهرده میدا کرا بووه وه، له کاتیّک دا له لیّوانه که نزیك دهبووه وه، گوتی: " به لاّم تو کیّیت؟ ناوت چییه؟ چوّن که وتیت داوی نهمانه وه؟ ده میّکه لیّره یت؟ ده تویست ته ماشای چی بکه یت؟ نه و گلوّیه هه لکه تاکو بتوانم بتبینم."

کارل گلۆپهکهی هـهلکرد، بـهلام بـهر لـهوهی وهلامیی پرسـیارهکانی بداتـهوه، بهتـهواوی پهردهکهی راکیٚشا، تاکو ئهوانهی له ژوورهوه خهوتبوون گویٚیان له دهنگیان نـهبیٚت. پاشان زوّر بههیٚواشی گوتی: " ببووره، ناتوانم بهدهنگی بهرز قسه بکـهم، ئهگـهر دهنگـم ببیسـتن دووبـاره ههراوهوریا دهست پیدهکهنهوه."

جحيّله كه يرسى: " دووباره. "

كارل گوتى: " بەلىن، ئەمشەو شەرىنىكى گەورەم لەگەل كردون. ئاوسانى سەرم ھىشتا دانەمركاوەتەوه."

جحیّله که پرسی: "شهره که لهسهر چی بوو؟" و لهبهر ئهوهی کارل یه کسهر وه لاّمی نهدایه وه، گوتی: "بیخهم به، ههرچییه ک له دلتایه بیلیّ، چونکه من رقم لیّیانه و له ههر

سیّکیان بیّزارم، بهتایبهتی خانمی خاوهن مالّ. له ههمان کاتیشدا ناتوانم باوه پ بهوه بکهم، که تاکو ئیّستا توّیان نهکردبیّته دژمنم. من ناوم (جوّزیّف مهندیّل (۳۷)) هو خویّندکاری زانکوّم.

کارل گوتی: " زۆرباشه. دەبئ ئەوەت پئ بلیّم، سەبارەت بــه تــۆ شــتگەلیّکیان پیّگوتــووم. هەلبّەته باسى خراپەيان نەكردووى. جاریّکیان چارەسەرى برۆنیلدات كردووه، وانییه؟"

جحیّله که بهدهم پیّکهنینه وه گوتی: "وایه، چهرپاکهی هیّشتا بوّنی پیسی لیّ دیّت؟" کارل گوتی: "ئوّ، بهلیّ."

جحیّله که له کاتیّکدا بهسهری په نجه کانی قری ریّك ده کرد، گوتی: " به هـ هرحال، خوّشـ حالم به ناسینت، ئیستا ییم بلیّ بوّچی سه رت ئاوساوه ؟"

کارل که نهیدهزانی چوّن بهسهرهاته که بوّ خویّندکاره که بگیریّته وه، گوتی: "شهرمان بوو." پاشان خوّی کوّ کرده وه و گوتی: "وهرزت ناکهم؟"

خویندکاره جحیّله که گوتی: "یه کهم، سهره تا وه پرزت کردم، به دبه ختانه من ئه وه نده توو په م که ماوه یه کی پیده چیّت تاکو بیمه وه سهر خوّم. له و کاته وه ی که له بالکوّنه که دا ها توچوّ ده که ی نه متوانیوه بخویّنمه وه. دووه میش له ده وروبه ری کاتژمیّر سیّ و نیو، هه میشه پشویه ک ده ده م که وایه له باسکردنی روود اوه که دوودل مه به سهرباری شهوه شحه زده که م بزانم، که چی قه و ما وه ؟."

کارل گوتی: "رووداوه که زوّر ساده یه، دلامارش ده یه ویت ببمه نوّکه ری، به لاّم من ملی بوّ نادهم. ده مویست هه رئه مشه و لیّره بروّم، به لاّم ئه و ناهیّلیّت و ده رگاکه شی کلیل داوه، هه ولّم دا ده رگاکه بکه مه وه، له و کاته دا شه و ده رگاکه بکه مه وه، له و کاته دا شه و ده ستی پیّکرد. به داخه و هیّشتا نه چووم. "

خويندكاره جحيله كه يرسى: "چما كاريكى ديكهت دۆزيوه تهوه؟"

كارل گوتى: "نهخير، بهلام بههيچ جۆريك نيگهرانى بيكاريم نيم، تهنيا دەمهويت ليده ... ا

خویّندکاره جحیّله که گوتی: "گوتت چی؟ به هیچ شیّوه یه ک نیگه رانی بیّکاری نیبت؟" هه ردووکیان بوّ ساتیّك بیّده نگ بوون، دواجار خویّندکاره که پرسی: " بوّچی ناته ویّت له گه لیّاندا بیت؟"

³⁷⁻ joseph Mendel.

کارل گوتی: " دلامارش کهسیّکی خراپه. پیشتریش پیّکهوه بـووین. جاریّکیان بهدریّـژایی روّژیّك به دهستییهوه سهرگهردان بووم، ئیدی هـهرگیز حـهز ناکـهم پیّکـهوه بـین. ئیّسـتا ببمـه نوّکهری؟"

خریندکاره که به بزهوه گوتی: "خوزگه ههموو نوکهره کان وه ک تو، له هه لبراردنی ناغاکانیاندا را پا بوونایه! ئیستا باش گویم لیبگره، من به روزدا له فروشگایه کی گهوره کار ده کهم، خاوه نه کهی ناوی (مونتیل (۲۸۰۰)ه، فروشیار یکی به دبه ختم، ئیشه کهم هه روه کو ئیشی شاگردیکی به درده سته. نهم مونتیله گهله که فیلبازه، به لام من به پرووی خومدا نایهینم، نهوه ی که توو پرهم ده کات ته نیا نهوه یه موو چه کهم گهله که کهمه. با نهمه ببیت به وانهیه ک بو تو. "

كارل گوتى: " چى؟ تۆ بە رۆژدا ئىش دەكەيت و بەشەودا دەرس دەخويننى؟"

خویندکاره که گوتی: "به لیّ، جگه لهم ئیشه ناتوانم ئیشیکی دیکه بکهم، ههرچییه ک لهده ستم هاتبیّت کردوومه، دواجار ئهم ریّگهیهم هه لبرّارد. چهندین سال جگه له دهرس خویندن هیچی دیکهم نه ده کرد. شهو و روّژ دهرسم ده خویند، لهبهر جله ناشیرینه کانم لهرووم هه لنه ده هات بچمه یوله وه. به لاّم ئیستا به هوی ئهم ئیشه مه وه، هه مووی ئه مانه به سه رچوون. "

کارل بهسهرسامییهوه سهیری خویندکاره جعیلهکهی کرد و پرسی: "کهوایه ده تهویت کهی عهویت؟"

خویندکاره که گوتی: " ئۆ، خهو. ههرکات دەرسه کهم تهواو بوو دەخهوم. بى ئهوه ی خهوم لینه کهوریت قاوه دەخوم." و گهرایه وه بوتلینکی گهوره ی قاوه ی له ژیر میزه کهی دەرهینا و فنجانیکی پر له قاوه کرد، بهجوریک فری کرد، دەتگوت دەرمان دەخوات و نایهویت تامه کهی بچهشنت.

خوێندکارهکه گوتی: "قاوه شتێکی باشه، بهداخهوه، لهبهر ئـهوهی مـهودای نێوانمـان زوّره، ناتوانم فنجانێکت پێبدهم."

كارل گوتى: "حهزم له قاوه نييه."

خویّندکاره که به بزهوه گوتی: " منیش حهزم له قاوه نییه، به لام بی قاوه ناتوانم کار بکهم، ئهگهر قاوه نهخوّم، موّنتیّل ناهیّلیّت تهنانه ت بوّ خوله کیّکیش لهوی میّنمهوه. ههرچهنده موّنتیّلی گوو به کلاّوم ناییّویّ. ئهگهر بتلیّکی گهورهی قاوهی وهك ئه مهه له ژیّر میّزه که مدا

38- montly

دانهنیّم، ههرگیز تاقهتم نییه، له ناو فروّشگایه کی به و شیّوه یه دا کار بکهم و تا ئیّستاش ناویّرم ئهم خووهم تهرك بکهم، له پشت میّزه که وه خهوم نهم خووهم تهرك بکهم، له پشت میّزه که وه خهوم لیّده که ویّت. به دبه ختانه خه لکی بهم خووه میان زانیوه و بهم هوّیه و پیّم ده لیّن (قاوهی ره ش.)، دلنیاشم ئهم نازناوه گالته جارانه زیانی به کاره کهم گهیاندووه."

كارل پرسى: " خويندنه كهت كهى تهواو ده كهى؟"

خوینندکاره که که سهری داخستبوو، گوتی: "ورده ورده تهواوی ده کهم." لهتهنیشت لیزوانه کهوه دوور کهوتهوه و دووباره له پشت میزه کهیهوه دانیشت، ئانیشکه کانی خسته سهر کتیبه کراوه که، دهستی هینا به قریدا و پاشان گوتی: "رهنگه یهك دوو سالیّکی دیکه بیاده ننت."

خویّندکاره که به بیّدهنگی دانیشتبوو، کارل که ههستی به نزیکبوونه وه لهگهلیدا دهکرد، بهم جوّره دهردی دلّی خوّی کرده وه: " منیش دهمویست بخویّنم."

خوێندکاره جحێلهکه گوتی: "بهڕاسته؟" لهکاتێکدا چاوی له کتێبهکهی بریبوو، کارل نهیدهزانی کتێب دهخوێنێتهوه یان بیری له شوێنێکی دیکهیه و تهنیا چاوی لهسهرکتێبهکهیه.

" خۆشحال به بهوهی که ناخوینیت، من ناتوانم دهسبهرداری خویندنم بم، چونکه سالانیکه خوریکی خویندنم. خویندنم. خویندنهکهم ئیدی رازیم ناکات، ئهوهندهش ئومیدم به داهاتووم نییه. دهبی چ داهاتوویه کم ههبیت؟ ئهمریکا پریهتی له دکتوری ساخته چی. "

دیاربوو خویندکاره جحیی له که حدی به دریژه دان به م قسه و باسانه نهبوو، بویه کارل گوتی: "ده مهویت بیم به ئهندازیار."

خویندکاره که ساتیک تهماشای کرد و گوتی: "ئیستا بریاره بی به نوکهری ئهمانه، ههانیه حمقته نیگهران بیت."

ئەم ئەنجامگىرىييەى خويندكارەكە بە ھۆى بەھەللە تىكەيشتنەوە بوو، بەلام كارل دەيويست ئەم بەھەللەتىكىيىتىدە بۆسسودى خىزى بەكار ببات، بۆيسە پرسسى: " مىنىش دەتسوانم لسەو فرۆشگايەدا كار بكەم؟"

بهم پرسیاره خویندکاره که بهتهواوی سه رنجی له سهر کتیبه کهی هه لگرت، به لام بیر کردنه وه له پرسیاره خویندکاره که به له فروشگاکه دا کار بکات، به هیچ شیوه یه که به میشکیدا گوزه ری نه کرد. گوتی: "ههول بده، یان باشتر وایه بلیم، ههرگیز ههول مهده. کهوتنه سهرکارم له فروشگای مونتیلی، گهوره ترین سه رکهوتنیک بووه، که مین له ته مهنی خوسدا

بهدهستم هیّناوه. ئهگهر ناچار بم یان بخویّنم، یاخود کار له فروّشگای موّنتیلیدا بکهم، بیّگومان بهباشی دهزانم دهست له خویّندن ههلّبگرم، ههرگیز بیر لهوه ناکهمهوه که دهست لهو کاره ههلگرم."

کارل که وهك بلیّی لهتهك خوّی قسه ده کات، گوتی: "کهوایه بهدهستهیّنانی ئیش له فروّشگای موّنتیّلی، دهبیّت زوّر دژوار بیّت."

خوینندکاره که گوتی: " به لین، بو واده زانی گالته یه؟ بوون به دادوه ری شهم ناوچهیه، زور ئاسانتره له وه بیت به ده رگاوانی فروشگای مونتیلی. "

کارل بیّدهنگ بوو. دیاربوو شهم خویّندکاره شهزموونی زوّر لهو زیاتر بوو، بههوّیه کی نادیاریش زوّر رقی له دلامارش بوو، بهدلّنیاییهوه مهبهستیّکی خراپیشی له بهرامبهر کارلهوه نهبوو، نهشیدهتوانی به هیچ شیّوهیه کارل دنه بدات، که دلامارش به جیّ بهیّلیّت. لهگهل شهوهشدا لهو مهترسییه بیّناگابوو، که له لایهن پوّلیسهوه ههرهشه له کارل ده کرا. له ئیستاشدا تهنیا دلامارش دهتوانی کارل له بهلای پوّلیس رزگار بکات.

" خۆپىشاندانەكەى ئەمشەوت بىنى؟ ھەركەسىنك ئاگاى لـەم شـتانە نـەبىنت، دەتــوانى بـه ئاسانى مەزەندەى ئەوە بكات، ئەو كاندىدەيان كە ناوى لۆبىستىر (۳۹) بوو، ھىواى بەســەركەوتنى خۆى زۆر بوو، يان بەلانىكەمەوە ئومىندى ئەوەى دەكرد كە خەلكى ھەلىبىرىدى، ئەمە راستە يـان نا؟"

كارل گوتى " من سەر لە سياسەت دەرناكەم. "

خریندکاره جحیله که گوتی: " به ههلهدا چوویت، چما تو چاو و گویت نییه؟ بهدلنیاییهوه ئهو کابرایه ههم دوستی ههیه و ههم دورهن، خو تا ئیره تیگهیشتی. زورباشه، به بروای من ئهو بچووکترین چانسی سهرکهوتنی نییه. بهرینکهوت ههموو شتیک لهبارهی لوبیستیرهوه دهزانم، کهسیک لیره ههیه که دهیناسیت، ناکریت پنی بلیّیت کهسیکی ناشایستهیه، تا شهو جینگایهش که له بیروباوه وی سیاسی و رابردووی سیاسییهوه دهرده کهویّت، دهتوانیّت شیاوترین دادوه ری شهم ناوچهیه بیّت. به لاّم هیچ که س باوه پهوه ناکات که هه لبرویری هه نهویش ههروه کو شهوانی دیکه شکست ده هینییت، دواجار ده بینی که دارونه داری بو کیبهرکیی هه لبرواردن خهرج کردووه و شهنامه کهشی هیچ بووه، هه رئه مهیه و به س."

39- lobster

کارل و خویّندکاره جحیّله که بو ماوه یه بیده نگی چاویان له یه کدی بری. خویّندکاره که به بزه وه سهری له قاند، دهستی هیّنا به چاوه ماندووه کانیدا و پرسی: "باشه، ناته ویّت بروّیت بخهویت؟ من ده بی بخویّنمه وه. سهیر که چه ندم ماوه. "خویّندکاره که نزیکه ی نیدوه کتیّبه که ینشانی کارل دا که نه پخویّند بووه وه، تاکو کارل بزانیّت هیّشتا زوّری ماوه.

کارل به ریزهوه سهری بو دانهواند و گوتی: " زورباشه، شهوباش. "

خویندکاره جحیّله که له پشت میّزه کهیهوه دانیشتبووهوه، گوتی: "ههلبهته ئهگهر دلت پیّوه بوو دووباره وهره و سهرم لیّبده. لیّره خهلکیّکی زوّری لیّیه. به زوّری دهتوانی لـه کاتـژمیّر نوّ بوّ دهی شهو بمیینی."

كارل پرسى: "كەوايە تۆ پينت باشە لاي دلامارش بيننمەوە؟"

خویّندکاره که که سهری بهسهر کتیّبه که دا چه ماندبووه وه ، گوتی: "به لیّ باشتره . " ده تگوت له بری ئه و که سیّکی دیکه ئه م قسه یه ی کردبوو ، ده نگی به جوّریّك له گویّی کارلدا ده زرنگایه وه ، ده تگوت که سیّکی دیکه یه و له قوولائی چالیّکه وه قسه ده کات.

ئهگهر لهئیستادا ئهوه قبوول بکات، که ببیته نوکهری دلامارش، پیده چیت ئومیدی دوزینهوه که جوره ئیشه زیاتر بیت، که لهبهرامبهر کارکردنیهوه ریزی لیبگرن. ههلبهته لهگهل نوکهریه که شهدا ده پیتوانی بهدوای ئیشیکی باشتردا بگهریت. ههر لهم شهقامهدا فهرمانگهی همه چهشنی بیبهها و کهم بههای تیدابوو، ئهگهر پیویستیان به کارمه ند بووایه،

بینگومان له هه لبژاردنیدا نهوهنده وردبین و را از نهده بهوون. نه گهر پیویستیان به ده رگاوانیش بروایه، دهیتوانی ببینته ده رگاوان، به لام به ههر شیخ ویهه بینت، به دووری نهده زانی به کارمه ند و دوریبگرن، له داها توود ا ده پتوانی وه ههر کارمه ند یکی دیکه له پشت میزه کهی خویه و دانیشینت و ههروه کو نه و کارمه نده که شهر به به باییه له کاتی تیپه پینیدا له حهوشه که دا بینیبووی، جارناجاریک له په خهره کراوه که وه بیناکانه ته ماشای ده ره وه بکات. له کاتینکدا که پیاوی داده خست، دانخوشی خوی بهوه دایه وه که هیشتا جعیله و دواجار روژیک دادی که له چاوی داده خست، دانخوشی خوی بهوه دایه وه که هیشتا جعیله و دواجار روژیک دادی که له ده سمت دلامارش رزگاری بینت، بریا و نه به وهموو ته مهنی لهم مالله دا به سه رو و وه ک شهو فه رمانگه یه کدا بکه ویزی بودی به نه به به به کاری و ده و وه ک شه و خویند کاری فه رمانگه که ماسی تیدابوو، پیده چوو له سهره تاوه هه به به کاری کی بین بسپیرن خیرا فه رمانگه که ماسی تیدابوو، پیده چوو له سهره تاوه هه تیدا داده مه زرا، هه رکاریکی پی بسپیرن خیرا له سورد و قازانجی شه و فهرمانگه یه ده کرده وه که تیدا داده مه زرا، هه رکاریکی پی بسپیرن خیرا رایده په پیزینی بی ناده ن. خه کارانه شی که کارمه ندانی دیکه به کاریکی سووکیان ده زانن و خویانی خوش به میشکیدا گوزه ریان ده کرد، وه ک بایی به پیوه به می ناده ن. خه یالی خوش به میشکیدا گوزه ریان ده کرد، وه ک بایی به پیوه به ری ده اله به به دو حیای نووستنه که دا راوه ستاوه و ده توانیت شه میرانه له روخساریدا بخویزینیته وه.

بهدهم ئهم خهیالانهوه خهریك بوو خهوی لیده کهوت، بهلام هیشتا به تهواوی خهوی لیی نه کهوتبوو، بروزیلدا ئاخیکی قوولی هه لکیشا، بهم ده نگه بیدار بووهوه. دیاربوو بروزیلدا خهوی ناخوشی دهبینی و لهسهر چرپاکهی خوی گنگل دهخوات.

شانؤى سەرشەقامى ئۆكلاھوما

له سووچیّکی شهقامیّکدا کارل ناگادارییه کی بینی، که بهمشیّوهیه نووسرابوو: شهمروّ شانوّ نوکلاهوما^(۱) ئهندامگهلیّك بوّ کوّمپانیاکهی خوّی، له گوّرهپانی ئهسپسواری کلای تون^(۱)، له کاتژمیّر شهشی بهیانییهوه بو دوازدهی شهو ناونووس ده کات. شانوّی گهورهی ئوّکلاهوما پیّویستی به ئیّوهیه. تهنیا ئهمروّ دهرفهتان ههیه و ئیتر ههلی وهاتان بو ناره خسیّت. ئهگهر ئهمروّ شهم ههله له دهست خوّتان بدهن، ئیدی ههرگیز بوّتان ههلیّاکهویّت. ئهگهر بیر له داهاتووی خوّتان ده کهنهوه، ههموو پهیوهندی به کوّمپانیاکهمانهوه بکهن. له شانوّکهماندا ئیش بوّ ههموو کهسیّك دهدوّزریّتهوه، ههمو کهسیّك له شانوّکهماندا شویّنی خوّی ههیه. ئهگهر بریار دهدهیت وهره ناو شانوّکهمانهوه، ههر له ئیستاوه پیروّزباییت لیّ دهکهین. بهلاّم پهله بکهن، بو ئهوهی بتوانن بهر له کاتـژمیّر دوازده خوّتان ناونووس بکهن. لهپاش کاتژمیّر دوازدهوه دهرگاکانمان داده خریّت ئیدی ناکریّنهوه. مردن بوّ ههموو شهو کهسانهی که باوه ر به قسهکانمان ناکهن. ههستن و وهرن بو کلای توّن.

خه لاکیکی زور له بهرده م ناگادارییه که دا کوببوونه وه ، به لام وا نه ده هاته پیش چاو شه م ناگادارییه خه لکیکی زور پیشوازی لی بکهن. ژماره ی ناگادارییه هه لواسراوه کان زور بوون و که س باوه ری پی نه ده کرد. ناوه روکی نه م ناگادارییه شه هه موو ناگادارییه کانی دیکه که متر ده چووه عمقلی مرووه. گرنگترین که موکورتیشی نه وه بوو باسی له مووچه نه کردبوو، نه گهر مووچه که ی شیاوی باس کردن بووایه ، به دلنیاییه وه له ناگادارییه که دا ناماژه ی پیده کرا. به لگهیه ک نه بوو بی نهوه ی که گرنگترین لایه نکه مووچه که بوو ، له بیر بکریت ، که س نه یده ویست بینت به هونه رمه ند ، به لام هه مووکه که دویکات مووچه و دربگریت.

به لام له ئاگادارىيه كهدا شتىك نووسرابوو زۆر سەرنجى كارلى راكىشا، نووسىرابوو: " ھەموو كەس قبوول دەكەن. تا ئىستا ھەرچىيەكى كردبوو لەبەرچاو

⁴⁰⁻ oklahoma

⁴¹⁻clayton

نهدهگیرا، کهوایه ینویستی نهده کرد شهرمهزار بنت. چونکه ئه و مافهان بندایوو که داوای ئیش بكات و له دواكردني ئيش شهرمهزار نهييت. سهرباري ئهوهش ئاگادارىيهكه گشتى بوو و ئاراستهي ههمووان کرابوو، چونکه ئاگادارىيەکە گشتى بوو، كەوايە بە شيروەيەكى ناراستەوخز، بەلاينى ئىشىيان به كارليش داوه. ئيدي هه ليكي باشتر لهمهي بق هه لنه ده كهوت. كارل دهيويست ژيانيكي شايسته دەست يۆبكات، رەنگە ئەمە ئەو ھەلە بۆت كە كارل بەھۆيەوە بتوانىت ژيانىڭكى شايستە دەست يىي بكات. ئەگەر ئەو بانگەشەيەي كە لە ئاگادارىيەكەدا نووسىرابوو درۆ بېت و شانزى گەورەي ئوكلاهوما سيركيكي گەرۆكى يېبەها بېت، بەلام چونكە دەيويست خەلكى بخاتـ سەرئيش، ھەر ئەمە بەس بوو، كارل ئىدى سەرلەنوى ئاگادارىيەكەي نەخويندەوە، بەلام جارىكى دىكـ چاوى لـ رستهي " ههمووان قبوول دهکهين" بري. سهرهتا ويستي به پيّ بۆ كلاي تۆن بروات، بهلام ئهگهر بــه يني بچوايه، دەبوو سني كاتۋمير ريگه ببريت، ييدەچوو كاتني دەگاتــه ئەوينـــدەر ييــي بـــين هـــهموو جينگا خالييه كاغان ير بوونه ته وه. له ئاگادارييه كه دا ئاماژه به وه نه درابوو چهند كهسيان ييويسته، به لأم ئەم جۆرە ئاگادارىيانە ھەروا دەنووسرىن، كارل تىڭگەيشت، يان دەبىت چاويۆشى لەم كارە بكات، يان دەبىنت بە شەمەندەفەر بىز كىلاي تىزن بىروات. يارەكمى گىرفىانى ژممارد و بىينى ئەگەر بە شهمهندهفهریش بروات، پارهکهی بهشی ههشت روزی دهکات. له دهستیدا یاری به وردهکانی یارهکه دهکرد. ئمو کابرایهی که سهیری دهکرد، دهستی خسته سهرشانی و گوتی: " له رؤیشتنت بـ و کـلای تۆن سەركەوتوو بى." كارل بى ئەوەي ھىچ بلىت، سەرىكى بۆ لەقاند و يارەكمەي دەسىتى ژماردەوە. په کسهر ئهو پارهيهي که بو کرني شهمه نده فهر پيويستي بوو جياي کردهوه، په پهله پـو ويستگهي شهمهندهفهر كهوته ريّ. كاتي له شهمهندهفهرهكه دابهزي، دهنگي ئاوازي شهيبوورهكان گهيشته گوێؠ. كه دەنگەكەيان تێكەل بەيەكدى ببوو. ھيچ جۆرە ھاوئاھەنگىيەك لــه ئاوازەكــەدا نــەببوو. وەك بلّنی همر کهسه و بو خوی ناوازیکی تایبهت دهژهنیت، لهگهل نهوهشدا کارل بهم ناوازه نیگهران نهبوو، ئەمەي بە بەلگەيەك بىز گرنگى شانزى ئۆكلاھوما دەزانىي. بەلام كاتى لە ويستگەكە هاته ده رهوه و ته ماشای د هوروبه ری کرد، بینی شانزکه زور گهوره تره لهوه ی که پیشتر بیری لی كردبووهوه. سەرى لەوە دەرنەدەكرد، چ جـۆرە رێخراوێـك بـۆ دامەزرانـدنى خـەلكى، دەتوانێـت ئـەم داموده زگا گهورهیه دروست بکات. لهبهردهم دهرگای چوفه ژوورهوهی گۆرهیانی ئهسیسواری کلای تۆندا، سەكۆيەكى نزمى لېبوو، كە بەسەريەوە سەدان ژن، باليان بەسەر شانەوە بوو و بەجلى سىپى فریشته اسا خزیان رازاندبووه وه، به شهیبووره درنیژه کانی دهستیان که وهك ئالتون دهدره وشانه وه ئاوازيان دەژەنى. ژنەكان لەبرى راوەستان لەسەر سەكۆكە، ھەريەكەيان لەسـەر پاپـەيێكى ستوونى

راوهستابوون، هه لبهته پایه ستوونییه کان نه ده بینران، چونکه عه زیزییه دریژه کانیان به ته واوی پایه کانی داپوشیبوو. له به رئه وه می پایه کان زور به رز بوون، به جوریک که به رزی هه ندیکیان ده گهیشته شه شهری نهم ژنانه جهسته یان به جوریکی گهوره ده رده کهوت، به لام بچووکی سه ریان ببووه هوی نهوه ی که زمه لاح ده رنه که ون به پرویکی گهوره کورت ده رده کهوت، به جوریک به ناوه راستی دووبالله کانیاندا شوّ ببووه و روخساریانی له چوارچیّوه گرتبوون، شیّوه یان گالته جا پانه ده رده کهوت. پایه ستونییه کان بو نهوه ی هه موویان وه کیه که نه بن، به جوّریکی جیاواز دروست کرابوون، هه ندیک لهو ژنانه که له خواره وه بوون، له بالای سروشتی خوّیان به رزتر نه بوون، به لام له ته نیشتیانه وه ژنه کانی دیکه له شوینیکی وها به رزدا بوون، که کارل پیّی وابوو، به هه لکردنی سووکترین با، نه گهری هه یه موانه و خواره وه هموو نه م ژنانه شهیپوریان ده ژه نی.

له بهردهم سه کوکهدا ژمارهی بیسهران زور کهم بیون. نزیکهی ده کوریله که له بهردهم شهم پهیکهره بهرزانهدا گچکه دهرده کهوتن، به ریگهدا ده چوون و تهماشای ژنهکانیان ده کرد و بهیه که دیبیان نیشان دهدان، به لام به دووی شهوه وه نهبوون که لیره کاریک بو خویان به وزنه وه. لهولاتره وه پیاویکی تهمه نیماناوهند له گهلا هاوسه و و مندالله کهیدا که لهعهره بانه دا بیوو، راوه سهرشانی میرده کهی دهستیکی به عهره بانهی مندالله کهیهوه بوو و ده سته کهی دیکهی خستبووه سهرشانی میرده کهی دیاربوو به بینینی شهم دیهنه خوشحالن، به لام له ههمان کاتدا کارل نائومیدی له روخساریاندا ده بینینی. دیار بوو شهوانیش چاوه رین شیشیکیان پی بده ن. ده نگی شهیپوره کان شهم ژن و میرده ی گیر کردبوو، کارلیش وه ک شهوان گیژ ببوو. کارل به ره و لای پیاوه که کهوته ری، پاش کهمیک گویگرتن له ده نگی شهیپوره کان، گوتی: " نیره شهو شوینه یه خه نمان کاتدا کیارا گوتی: " منش وابیرم ده کرده وه، به لام کاتژمیریکه چاوه ری ده که به له له ده که الله ده کات الله ده کات، هیپورانه هیچی دیکه نابیستم، نه ناگادارییه ههیه و نه کهسیک قسه میه ده که کات، " کهسیکیش لیره نبیه به مرو بلیت چی بکات. "

کابرا گوتی: " رەنگە چاوەرپنى كەسانىكى زۆرتر بن كە بىين بىق ئىسىرە، بەراسىتى ۋمسارەى ئىلەو كەسانەي كە لىرەن زۆر كەمە."

کابرا گوتی: "رەنگـه." و دووبـارە بيـّـدەنگ بــوو. لهگــهل ئهوهشــدا هــهراوزەنای شــهيپوپەكان لينهدهگهرا، مرۆ هــيچ ببيســتيْت. بــهلام پــاش كــهميّك ژنهكــهی قســهيهكی چــپاند بــه گويّيــدا و ميّردهكهشی سهری بوّ لهقاند، يهكسهر ژنهكــهی بــه كــارلی گــوت: " دەكريّـت بــروّی بــوّ گورپانی ئـهسپسواری و بيرسی، لهكوی ناوی كريّكاران دەنووسن؟"

كارل گوتى: " بينگومان، بهلام دەبينت بەسەر سەكۆكە و بەناو ھەموو فريشتەكاندا تيپەر بم. " ژنه گوتى: " چما ئەمە دژوارە؟"

ژنه لای وابوو تیپه رپوون به ویدا بو کارل ئاسانه، به لام له ههمان کاتـدا نهیده ویسـت میرده کـهی به ویدا بروات.

كارل گوتى: " زۆر باشه، دەرۆم."

ژنه گوتی: "چاکهی خوّته." و ههم ژنه و ههم میّرده کهی تهوقهیان لهته کارل کرد و به گهرمی دهستیان گوشی.

ههموو كورپلهكان به پهله خۆيان گهيانده ئهوئ، تاكو له نزيكهوه چوونه سهرهوهي كارل بــ قســهر ســهر ســهر ســهر ســهر ســهر ســه كۆكه بېينن.

وا دههاته گوی که ژنهکان به سهرکهوتنی کارل قایمتر فوو به شهیپورهکانیان ده کهن، تاکو بهم کارهیان پیشوازی له یه کهمین داواکاری ئیش بکهن. کاتی کارل به تهنیشت ههندیک له پایهکاندا تیپهری، ژنهکان شهیپورهکانیان به لیویانهوه لابرد و چهمانهوه، تاکو تهماشای رویشتنی بکهن. لهوبهری سهکوکهوه کارل کابرایه کی بینی، که پهروشانه سهروخواری ده کرد، دیاربوو چاوه ریخی شهو کهسانه ی ده کرد، که دهیانهویت زانیاریه کیان دهست کهویت، کارل دهیویست قسمی لهتمه بکات، لهناکاو بیستی که سیک بانگی ده کات.

یه کیّك لـه فریشـته کان هـاواری كـرد: "كارل" كارل سـهری هـه لبری و لـه تاو خوّشـحالنی و سهرسامیدا كهوته پیّكه نین. "فه نی (۲^{۴)}" بوو.

كارل كه دەستى به حەواوه رادەوەشاند هاوارى كرد: " فهنى"

كارل پرسى: " دەكرى بيمه سەرەوه؟"

فهنی هاواری کرد: "کی دهتوانی ریّگه له دهست خستنه ناو دهستمان بگری." و به توورهییهوه تهماشای دهوروبهری کرد، تاکو نهبا کهس له هاتنه سهرهوهی کارلدا خوّی ههلّقورتیّنی. بهلام کارل ئیستا خهریك بوو بهیهیژه کهدا سهرده کهوت.

⁴²⁻ fanny.

فهنی هاواری کرد: "پهله مهکه. ههم سهکوکه و ههم ههردووکمان دهکهوینه خوارهوه." بهلام هیچ رووینهدا و کارل به سهلامهتی گهیشته سهر پایهی ستوونهکه، فهنی پاش سلاو و ئهحوالپرسی، گوتی: "سهیرکه چ ئیشیکم چنگ کهوتووه."

کارل له کاتیکدا تهماشای دهوروبهری دهکرد، گوتی: " ئیشیکی باشه." ههموو ئهو ژنانهی که له دهوروبهریاندا راوهستابوون و ئاگایان لهمان بوو، تریقانهوه.

کارل گوتی: "تارادهیهك تو له ههموویان بهرزتری." و دهستی بهرز کردهوه تاکو بهرزی ژنه کانی دیکه بیپویّت.

فهنی گوتی: "همرکه له ویّستگهکه هاتیته دهرهوه، یهکسهر بینیمیت، بهلام بهداخهوه مسن له دواههمین ریزدام و کهس ناتوانی بمبینی، خوّشم ناتوانم هاوار بکهم. بو ئهوهی پینم بزانی به و پهری هیّزمهوه شهیپورهکهم دهژنی، بهلام تو منت نهبینی."

كارل گوتى: " هەمووتان نەشاز شەيپور دەۋەنن، بينە با كەميكتان بۆ بۋەنم."

كاتى فەنى شەيپورەكەى دا بە دەست كارلەوە، گوتى: " بۆ نا، بەدلانياييەوە، بەلام شانۆكە تىلىك نەدەيت، ئەگىنا دەرم دەكەن."

کاتی کارل شهیپورهکهی به فهنی دایهوه، فهنی گوتی: "خو تو هونهرمهندی. کهوایه ده توانی وه شهیپورژهنیک لیره دهست به کار بیت."

كارل گوتى: " پياوى شەپپورژەنىش دادەمەزرىننن؟"

فهنی گوتی: "بهلیّ، بینگومان. ئیمه دوو کاتژمیر شهیپور دهژهنین، پاشان پیاوان دینه جینگای ئیمه، بهلام نهوان جلی دیویان لهبهردایه، نیوهیان شهیپور دهژهنن و نیوه کهی دیکهیان تهپل لیّدهدهن. زوّر نایابه. بهلام خهرجی جلهکانیان زوّری تیپچووه. به لای توّوه جلهکانمان جوانن؟ شهی باللهکانمان؟" سهیریکی سهرتایای خوّی کرد.

كارل پرسى: " منيش ليره دەتوانم كاريك چنگ بخهم؟"

فهنی: " بهدلنیاییهوه، بونا، ئهمه یه کینکه له گهورهترین شانوّکانی جیهان. بهخت یارمان بوو، که دووباره یه کترمان بینییهوه، به لام پهیوهندی بهوهوه ههیه چ کاریّکت پیّدهدهن، چونکه ئه گهرچی ههردووکیشمان لیّره کار بکهین، به لام لهوانهیه یه کدی نهیینین.

كارل پرسى: " ئيره ئەوەندە گەورەيە كە يەكتر نەبينين؟"

فهنی دووباره گوتییهوه: "ئهمه گهورهترین شانزی جیهانه. من خوّم دان بهوهدا دهنیّم، که هیّشتا ههموو شویّنهکانیم نهبینیووه، بهلاّم ههندیّك لهو کچانهی که پیّشتریش له ئه کلاهوما بوون، دهلّین شهره شویّنیّکی بیّسنووره."

کارل له کاتیکدا ئاماژهی بو ژن و میرده که و کورپیلهکان دهکرد، گوتی: " بــهلام خــهلکی زور نههاته ون."

ف منی گوتی: "راست ده ک می، ب الام بیرت نه چینت، ئیم مه له هموو شاره کاندا خه لکی داده مه زرینین، به رسوین له شه قامه کاندا ده گه رین تاکو خه لکی دامه زرینین، بن هم رشوین له پرویت شهم به ریرسانه ده بینی. "

كارل يرسى: " بۆچى تا ئىستا شانۆكە نەكراوەتەوە؟"

فەنى گوتى: " ئۆ، بەلى، ئەمە شانۆيەكى دىرىنە، بەلام ھەمىشە خەرىكن بەرفراوانترى دەكەن."

كارل گوتى: "سەرم لەوە سوپ دەمىينىنى، بۆچى خەلكى زۆر نەھاتوون بۆ دامەزراندن بۆ ئىيرە؟ فەنى گوتى: " بەلنى، زۆر سەيرە."

کارل گوتی: " رەنگە بىنىنى دىمەنى فرىشتە و دۆوەكان، لەبرى ئەوەى سەرنجى خەلكى راكۆشىنت، بىانترسىنىنت."

فهنی گوتی: "چی بووهته هزی ئهوهی وا بیر بکهیتهوه؟ بهلام رهنگه تز راست بکهیت. ئهمه به به بهریوهبهره کهمان بلی، رهنگه باش بیت. "

كارل پرسى: " بەريوەبەرەكەتان لە كوييە؟"

فهني گوتي: "له گۆرەپانى ئەسپسوارىيە، لەبان سەكۆي دادوەرەكان."

کارل گوتی: " له راستیدا من سهرسامم، بۆچی بۆ دامهزراندنی خهلکی گۆرەپانی ئهسپسواری به کار دههینن؟"

فهنی گوتی: " ئهها، ئیمه ههمیشه خوّمان تهیارکردووه، تاکو ئهگهر خهانکیکی زور رووی تی کردین، جیّگهمان بوّی ههبیّت، له گورهپانی ئهسپسواریدا جیّگهگهلیّکی زوّری تیّدایه. لهسهر ههموو ئهو سهکوّیانهی که له روّژانی ئاساییدا گرهو ده کهن، نووسینگهیه کی زوّری ئیّسه ی لیّیه و ناوی داواکاران دهنووسن، رهنگه لهوی دووسهد نووسینگهی ئیّمه ی لیّبیت."

کارل به دەنگیکی بەرز گوتی: " بەلام شانزی ئۆکلاهوما ئەوەندە داھاتی ھەیە، كە بتوانیّت بــهم ریّۋەبە بنکەی دامەزراندن بکاتەوە؟"

فهنی گوتی: " ئهمه پهپوهندی به منهوه نییه، بهلام ئیستا باشتر وایه بروّیت، تاکو له کاروان به جی نهمیّنیت، منیش دهمهویّت دووباره دهست بکهمهوه به شهیپوورژهنین. ههولابده کاریّك بو خوّت بدوّزهرهوه، پاشان یه کسهر وهره من ثاگادار بکهوه. له بیرت بیّت، من زوّر تامهزروّیانه چاوهریّی بیستنی ههوالمّ."

پاشان تهوقهی لهتهك كارل كرد و پنی گوت، كاتی دهچیته خوارهوه ناگات لهخوت بنیت، دیسانهوه شهیپوره كهی نا به لنویهوه. به لام تاكو كارل به سهلامهتی نهچووه خوارهوه دهستی به ژهنین نهكرد. پنش ئهوهی كارل بروات، دیسانهوه به بهشنكی كراسه كهی پهیژه كهی وهك خوی داپوشییهوه. فهنی بهسهر ته كاندن سوپاسی كرد. كارل كه هیشتا لهمینشكیدا مژوول بوو، به و قسانهی كه له فهنی بیستبوو له رهههندی جیاوازهوه لنی دهكولینهوه، لهو كابرایه نزیك بووهوه، كه پیشتر لهسهر سهكوكه بینیبووی و هاتبوو بو لای و چاوهرینی ده كرد.

کابرا پرسی: " ده ته ویّت پهیوه ندی به نیّمه وه بکهی؟ من سه رپه رشتیاری کارمه ندانی ئه م گرووپه م و به خیّرهاتنت ده که م." پشتی که میّك به لاّم هه میشه چه ماوه بوو، ده تگوت به مه به ستی ریّز گرتن ده په مانده وه، کابرا بیّنارام بوو به رده وام پیّگورکیّی ده کرد. به لاّم هه ر له شویّنی خوّیدا راوه ستابوو و به زنجیری کاتژمیّره که ی گهمه ی ده کرد.

کارل گوتی: " سوپاست ده کهم، ئاگاداریی کۆمپانیاکهتانم خویٚندووه تهوه، بهپینی خواستی ئیّـوه هاتووم بۆ ئیّره."

كابرا بهريزهوه گوتى:" راست دەكەي، بەلام بە داخەوە زۆربەي خەلكى ئەوە ناكەن. "

کارل ویستی بلیّت، رهنگه بههی بلاوکردنهوهی تاگاداری ههمهوهنگهوه بیّت، که نووسینگهکانی دامهزراندن سهرکهوتوو نهبوون. بهلام شهم قسهیهی نهکرد، چونکه شهم پیاوه بهریّوهبهری کوّمپانیاکه نهبوو، سهرباری شهوهش شهگهر له سهرهتاوه و بهر له دامهزراندنی شهم پیشنیارهی بو کوّمپانیاکه بکردایه، سوودی شهوی تیّدا نهبوو. بوّیه تهنیا گوتی: "کهسیّکی دیکه که دیهویّت دامهزریّت، لهویّدا چاوهریّیه و منی بوّ ئیّره ناردووه، دهکریّت بروّم بانگی بکهم؟"

كابرا گوتى: " بەلىن، ھەرچى زياتر باشتر."

" ئەو پياوە ژن و مندالەكەشى كە لەناو عەربانەدايە، لەگەل خۆيدا ھێناونى، دەكىرى ئەوانىش سۆر؟"

کابرا گوتی: "بینگومان." کارل دیاربوو راړایه، کابرا بهمه پینکهنی و پاشان گوتی: "ئیمه دهتوانین سوود لههممووان وهرگرین."

" خوله کیّکی دیکه نابات ده گهریّمهوه." بهرهو لای سه کوّکه کهوته ریّ. ناماژهی بوّ کردن و به دهنگیّکی بهرز گوتی، ههمووتان دهتوانن بیّن. یارمهتی پیاوه کهی دا تاکو عهرهبانهی منداله کهی بهرز بکاتهوه و خستیانه سهر سه کوّکه. پاشان پیّکهوه و هریّکهوتن. کورپیله کان که تهماشای شهوانیان ده کرد و دهستیان له گیرفانیاندا بوو، تاکو دواهه مین سات را پابوون، نهوجا له سهرخوّ بهدوای کارل و خیّزانه که دا کهوتنه ریّ.

ریّك لهم ساته دا چهند گهشتیاریّکی دیکه له ویّستگه که دا، له شهمه نده فه ریّکدا دابه زین، کاتی کارل و سه کوّی فریشته کانیان بینی، به سهر سامییه وه دهستیان به رز کرده وه. به هه ر جوّریّك بیّت، واده هاته پیّش چاو ئیّستا کیّبه رکیّی به ده ستهیّنانی ئیش بره و ده سیّنیّت. کارل خوّش حال بو و به وه ی که ئه و زوو هاتووه، رهنگه به رله ههم موان ئیشیّکی ده ست که ویّت. ژن و میّرده که رازا بوون، پرسیاریان له کارل کرد، ئایا ئه و ئیشه ی که به وان ده دریّت ناسانه یان قورسه ؟ کارل پیّسی گوتن له مباره یه وه هیّشتا هیچ نازانیّت، به لام وادیاره بی ریّزپه پر دری ههموو که سیّک داده مه زریّنن. کارل پیّی وابوو به م قسانه دلّنه واییان ده داته وه. سه رپه رشتیاری ناو نووسینگه که به ره و لایان هات، چونکه ژماره ی خه لکه که زوّر بوو، خوشحال ده رده که وت. چه پله یه کی لیّدا، به ریزه و چه مایه وه و سلاّو و شه حوالیرسی له هه موویان کرد و ریزی کردن. کارل یه که م که سی ریزه که بوو، له دوای شه وه وه و ن نه و میّرده که و یاشان ثه وانی دیکه ریزیان به ست. کاتی که هه موویان ریزیان به ست – سه رمتا کوریله کان

٤٣ - ريزپهر: استثنا.

پالیان بهیه کدییهوه دهنا، ماوهیه کی پیچوو تاکو تیبان گهیاندن رهچاوی سیستهم بکهن- شهیپور ژهنان له ژهنین راوهستان.

ئه وجا سه رپه رشتیاری کارمه ندان گوتی: "به ناوی شانزی ئزکلاهوما به خیرهاتنتان ده کهم، ئیده زوو هاتن. "(به لام له ده وروبه ری نیوه روّدا بوو) "هیشتا خه لکیی زوّر نه هاتوون. به م پییه خیرا ناونووس ده کرین. هه لبه ته ییویسته هه مووتان ناسنامه تان له گه لا خوّتان هینابیت."

کوریله کان یه کسه ر ناسنامه کانیان له گیرفانیان ده رهینا، له به دوه مهر به رشتیاری کارمه نداندا ده ستیان به رز کرده وه، پیاوه که ش سیخورمه یه کی له ژنه که یدا، ئه ویش ده سته یه ک کاغه ز و ناسنامه له ژیر به تانی عه ره بانه ی مندالله که ی ده رهینا. به لام کارل هیچی پینه بوو. ئایا نه بوونی ناسنامه ده بوو و کوسپی دامه زراندنی؟ کارل له ئه زموونی رابردووییه وه فیری ئه وه ببوو، که ده کریت به که مین کیداگری به ئاسانی له م ریسایانه رزگاری ببیت. ئه گهری سه رکه و تنی زور بوو. سه رپه رشتیاری کارمه ندان ته ماشایه کی ریزه که ی کرد، تاکو له وه دلنیا بیت که هه موویان ناسنامه یان پییه. به هوی کارلیش ئه گهرچی ده ستی خالی بوو، ده ستی به رز کردبووه وه، سه رپه رشتیاری کارمه ندان وایده زانی ئه ویش ناسنامه ی پیه.

سهرپهرشتیاری کارمهندان دهستی راوهشاند، تاکو کورپلهکان لهوه دلنیا بن، که ناسنامهکهیان بینراوه و گوتی: "زورباشه، له نووسینگهی دامهزراندن له ناسنامهکانتان دهکوّلریّتهوه. ههر بهو جوّرهی که له ئاگادارییهکهدا بینیوتانه، ئیّمه کار بوّ ههمووان دابین دهکهین. بهلاّم ههلّبهته پیّویسته ئهوه بزانین، که تا ئیّستا چ ئیشیّکتان کردووه، تاکو لهسهر ئیشیّك داتان مهزریّنین، که به باشی سوود له تواناکانتان وهرگیریّت".

کارل له کاتیکدا گهلینك به وردی گوینی راگرتبوو، دردونگانه به خوی دهگوت: " به لام خو ئیره شانه به!"

سهرپهرشتیاری کارمهندان بهمشیّوهیه دریّژهی به قسه کانی دا: "نووسینگه کانی دامهزراندهٔان له ناو ژووره کانی گرهوی ئهسپسواریدایه، بو ههر کاریّك بهشیّکمان کردووه تهوه. کهوایه ئیّستا هه رکام له ئیّوه ده توانن پیّم بلیّن که ئیشتان چی بووه، ئهندامانی ههموو خیّزانیّك، بهزوّری ناویان لهههمان ئهوبهشه دا دهنووسریّ، که سهرپهرشتیاری خیّزان ناوی دهنووسیّ. پاشان ده تانبهم، بو ئهو بهشهی که ده تانهویّت دامهزریّن، لهویّندهر کهسانی شارهزای لیّیه، یه کهم جار لیّکوّلینهوه بو ناسنامه کانتان و پاشان به لگهنامه کانتان ده کهن، لیّکوّلینهوه کهتان زوّری پیناچیّت، ئهسلّهن پیّویست ناکات بترسس. ئهوجا ناوتان دهنووسن و پیّتان ده لیّن چ ئیشیّك بکهن. ئیستا دهست پیّده کهم. هه رسه و جوره ی که

لهسهر ئهم دەفتهره هاتووه، يەكهم كهس له ئەندازيارانهوه دەست پيدەكهين، ئايا ليره ئهندازيارمان ههيه؟

کارل چووه پیشهوه. بیری ده کردهوه که نهبوونی ناسنامه ناچاری ده کات، ههرچی زووتره ریوره سمی ئیدارییه کهی کوتایی پی بهینن. لهبهر ئهوهی زهمانیک حهزی کردوه ببینت به نهندازیار ، ئهمه بو دامهزراندنی تا رادهیه که دهیتوانی سهرنج اکیش بیت. به لام کاتی میردمنداله کان بینیان کارل چووه ته پیشهوه، ههموویان ثیره بیان پیده برد، ئهوانیش ههموویان دهستیان به رز کرده وه. سهرپهرشتیاری کارمهنده کان له جینی خوی ههستایه وه و به یه کیکیانی گوت: "چما ئینوه شهندازیارن؟" میردمنداله کان به کاوه خو دهستیان داگرت، به لام کارل هیشتا لهسهر برپاره کهی خوی شهندازیارن؟" میردمنداله کان که کارل زور نهشیاو بوون و تهمهنیشی ئهوهنده نهبوو که بووییته نهندازیار، سهرپهرشتیاری کارمهنده کان نیگایه کی گوماناوی لیبری، به لام هیچی پی نه گوت، رهنگه لهبهر نهوه قسهی نه کرد، چونکه کارل ناونووسکه رانی لهته ک خوی هینابوو، پیویست بوو شهو قهدری برانیت. سهرپهرشتیار به نه ده به ده به نووسینگهی ناونووسکردنی نیشان دا، کارلیش چووه ژووره وه، برانیت. سهرپهرشتیاری کارمهندان رووی ده می کرده نهوانی دیکه.

لهبهشی ئهندازیاریدا دوو کارمهند له پشت میزیکی لاکیشهییهوه دانیشتبوون، دوو لیستی گهورهیان له بهردام دابوو و بهراوردیان دهکرد. یهکیکیان ناوهکانی دهخویندهوه و شهوی دیکهیان له لیستهکهی دیکهدا نیشانهی لیدهدان. کاتی کارل وهژوور کهوت و سالاوی لیکردن، یهکسهر لیستهکانیان خسته ئهولاوه، دوو دهفتهری گهورهیان دهرهینا و کردیانهوه.

یه کینکیان که دیار بوو کارمهندینکی سادهیه، گوتی: "بیزهمهت ناسنامه که تم بدهری ." کارل گوتی: "بهداخه وهم، ناسنامهم له ته کفه نه هینناوه ."

ئەوى دىكەيان گوتى: "ناسنامەت پى نىيـه." و يەكسـەر قسـەكانى كـارلى لـه دەفتەرەكـەدا نووسى.

ئەوى دىكەيان كە دياربوو بەرپوەبەرى بەشەكەيە پرسى: "ئەندازياريت؟" كارل يەكسەر وەلامى دايەوە: " ھىنشتا نەبوومەتە ئەندازيار، بەلام-)

کارمەندەکە دەستبەجى گوتى: "بەسە. كەوايە تۆ بەدەردى ئىنمە ناخۆى. تكا ئەكەم سەيرىنكى ئەو نووسراوە بكە." كارل ددانى جى كردەوە، كارمەندەكە ئاگاى لــه دانــه جــىرەى كــارل بــوو، بــهم ھۆيەوە گوتى: "نىگەران مەبە، ئىنمە ھەموو كەســىنك دادەمــەزرىنىن." كارمەندەكــه ئامــاژەى بـــۆ

یه کیّك له خزمه تگوزاره کان کرد، که پالّی دابوو به لیّوانه کهوه، گوتی: " نُهم بهریزه ببه بـ ق بهشـی ته کنـ ککاران."

خزمه تگوزاره کهش بهرهو لای کارل چوو، دهستی گرت و پیکهوه به نیّو ژووره بینشوماره کاندا که له بهرامبهر په کدييهوه بوون تێيهرين. له په کێك له ژووره کاندا کارل ئه و کوره ي بيني، که پێشتر ناونووسي كردبوو، ئيستا سوياسي بهريرسي بهشهكهي دهكرد و تهوقهي لهتهك كرد. ههر بـ هو جـ يردي كه كارل ينشبيني كردبوو، ئيرهش لهتهك شوينهكاني ديكه جياوازي نهبوو. تهنيا جياوازي لهتهك شويّنه كاني دى ئەوە بوو، كاتى كە گوتى لە قوتامخانەي ناوەندىدا بووە، يەكسىەر لىمويّوە ناردىيان بــۆ بهشی خویندکارانی ناوهندی. به لام کاتی گوتی له قوتا بخانهی ناوه ندی ئه ورویا خویندویه تی وه ریان نه گرت، ناردیانه ئه و به شهی که پهیوهست بوو به کاروباری قوتابیانی ناوهندی ئه وروپاوه. ئه و به شه كەوتبووە كۆتابى رارەوەكەوە، ئەم ژوورە نەك تەنيا لە ژوورەكانى دىكـە بچـووكتر بـوو، بـەلكو جێـى چهند کهسینکی تیدا نهدهبووهوه. ئه و خرمه تگوزارهی که بو بهشی قوتاییانی ناوهندی ئه وروپای ده سرد، له دوورودریزی رینگهکه و لهوهی که وهلامی پرسیارهکانی کارلیان به نهخیر دهدایهوه تووره ببوو، لهم رووهوه كارلى به خهتابار دهزاني. خزمهتگوزارهكه چاوهريني نهكرد تا پرسياري ديكه لـه كـارل بكـهن، يه كسهر رؤيشت. ينده چوو ئهمه دواهه مين ههل بنت، كه بـ فر كـارل هه لاكـه وتبوو. كـاتـي كـارل بهریّوهبهری بهشه کهی بینی ، لهو لیّکچوونه زوّرهی که له نیّوان ئهو و ئهو مامرّستایهی که لهوانهبوو هيّشتا له شاره كهياندا خهريكي وانه گوتنه وه بيّ سهري سورما. ئهم كابرايه له نيگاي په كهمهوه له روخساريدا زور له ماموستاكهي دهجوو، چاويلكهيهك كه لهسهر كهيووه گهورهكهي بوو، ريشه جوانه کهی که دیاربوو زوری پیوه خهریك بووه، پشتی چهماوهی و دهنگه بهرزه کهی که بهدوور بوو له جوانيۆشىيەكەي، بۆ ماوەپەك كارلى سەرسام كرد. خۆشبەختانە زۆر يۆوپسىتى نەدەكرد كارل بهتهواوی هۆشی لهسهرخزی بیت، چونکه شیوازی کارکردنی ئهم بهشه زور له بهشهکانی دیکه سادهتر بوو. بینگومان نهبوونی ناسنامه کیشهی بو کارل دروست کردبوو، بهریوهبهری بهش دهیگوت، ئەم جۆرە كەمتەرخەميانى بەدەرن لەچاوپۆشىي كىردن، بەلام كارمەنىدىكىان كە وادەردەكەوت دەسترۆپشتووە، نەبوونى ناسنامەكەي لەبەرچاو نەگرت. ياش ئەوەي ئەم كارمەندە چەند يرسىيارىكى کورتی له سهرووی خوی کرد، به راهوهی بهریرسه که چهند پرسپاریکی گرنگتری لی بکات، کارمەندەکە گوتى، كارل دامەزراوە. بەرپوەبەرى بەش كە لە سەرسامىدا دەمىي داچەقاندبوو دەيوپست قسەپەك بۆ كارمەندەكە بكات، بەلام كارمەندەك بە ئاماژەي دەست قسەكانى خۆي یشتراست کرده و گوتی: " دامهزرا. " و یه کسهر ناوی له دهفته ره کهیدا نووسی. دیاربوو به بروای ئهم کارمهنده قوتابی قوتابخانهی ناوهندی ئهوروپا هیّنده بیّبههابوو، که پیّویستی نهدهکرد باوه پ به قسه کانی ئهم جوّره کهسانه نه کات. کارلیش ئهمهی پیّ ناخوّش نهبوو، بو شهوهی سوپاسی بکات، بهره و لای کارمهنده که کهوته ریّ. به لاّم کاتی له کارلی پرسی ناوت چییه؟ کهمیّك را پا بوو وهلاّمی نه دایه وه یه چونکه شهرمی ده کرد ناوی خوی بلیّت و کارمهنده که بینووسییّت. پاش شهوهی که ئیشیّکیان بو دهستنیشان ده کرد، ثه گهرچی ئیشه کهش نهشیاو بیّت، به لاّم ئهگه ر شهو بتوانیّت رایپه پیّنیّت، ئه و کات کیشه نییه ناوه کهی خوّی ئاشکرابکات، به لاّم گوتنی ناوه کهی له ئیستادا نه گونی و و له گوتنی گهله ک را پابوو. له و کاته دا ناویّکی به میشکدا نه هات، به ناچاریه وه شهو نازناوه که شار دوسته قینه کهی خوّی پیّی گوتن. نازناوه که شار دوسته قینه کهی خوّی پیّی گوتن.

به ریّوه به ره که سه ری به رز کرده وه ، رووی گرژ کرد و گوتی: "رهش پیّست؟" و ه ک بلیّ ی کارل دروّیه کی باوه رپیّنه کراوی کردبوو. ته نانه ت بوّ ماوه یه کارمه نده که ش به بی متمانه پیه وه ته ماشای کارلی ده کرد. به لاّم پاشان گوتی: "رهش پیّست" و ناوه که ی توّمار کرد.

بهرینوه بهر هاواری کرد: " دلنیایم که رهش پیستت نووسیووه؟"

کارمهنده که به خوّینساردییهوه گوتی: "بهلّی، رهش پیّستم نووسیووه." و دهستی راوهشاند تاکو بهریّوهبهره که پاشاوهی کاره کانی دیکهی بوّ بکات. بهریّوهبهری بهش که بهسهر توورهیی خوّیدا زال ببوو، له جیّی خوّی ههستایهوه و گوتی: "کهوایه توّ دامهزرایت، بوّ-" بهلاّم ئیدی نهیتوانی قسه کانی تهواو بکات و ویژدانی خوّی دووچاری ئازار بکات ، بهناچارییهوه دانیشتهوه و گوتی: "باوهرناکهم ناوی رهش ییّست بیّت."

کارمهنده که بروّکانی هه لته کاند، لهبری به رِیّوه به رههستایه و گوتی: "کهوایه دهبیّ من پیّت بلیّم له شانوّی توکلاهوما دامه زراویت، به م زووانه به رابه رهکه مان ده تناسیّنن."

خزمهتگوزاریکی بانگ کرد، تاکو کارل ببات بو سهکوی دادوهران.

کارل عمرهبانهی منداله کهی له بهردهم قادرمه کاندا بینی، ریّك لـهو ساته شـدا بـاوك و دایكی منداله کهی بینی، که لهسمر سه کوّکه دهاتنه خوارهوه، دایکه منداله کهی له نامیّز گرتبوو.

کابرا له کارلی پرسی: "دامهزرایت؟"کابرا زوّر خوّشحال و به کهیف بوو، ژنه کهیشی بزهیه کی بو گابرا کرد. کاتی کارل گوتی، ههر ئیّستا دامهزراوم و ئهوا ده مبهن به رابهره کهیانم بناسیّنن، کابرا گوتی: "کهوایه پیروّزباییت لیّده کهم، ئیّمه ش دامهزراین. زوّرباشه، ههانبه ته یه کسهر به ههموو شته کانی ئیّره رانایه یت، به لاّم ههموو شویّنیّك ههروه کو ئیّره یه."

دووباره مالنّاواييان لهيه كدى كرد و كارل بوّ سهر سه كوّكه سهركهوت.

پهلهی نهده کرد، چونکه خه لکیّکی زور له و شویّنه گچکهیهدا راوهستابوون و قهرهبالغییان دروست کردبوو. کارل نهیده ویست به دته شکی (۱۹۰ بنویّنیّ، ماوهیه ک راوهستا و ته ماشای گوپه پانی ئه سپسوارییه کهی کرد، گوپه پانه که له ههموو لایه که وه تاکو جهنگه له دووره دهسته کان دریّ ژببووه وه. روز حه زی ده کرد ته ماشای پیشبر کیّی ئه سپسواری بکات، چونکه له و کاته وهی که هاتبووه ئه مریکا، ده رفه تیکی وه های بو هه لنه که و تبوو. له ئه وروپا کاتی که زور مندال بوو، جاریّ کیان دایکی بردبووی بو ته ماشاکردنی پیشبر کیّی ئه سپسواری ، دایکی به ناو قهره بالغییه که دا به دوای خویدا رایده کیشا، خه لکه که لینه ده گهران ئه و و دایکی تیپه پن، به لام ئه میاده و هریه یا به تهموم ژاوی وه بیر رایده کیشا، خه لکه که لینه ده گهران ئه و و دایکی تیپه پن، به لام ئه میاده و هریه یا میریک ده ستی کرد به همراوزه نا، گهرایه وه و له سهر ئه و له و حه یه که ناوی براوه کانی له سهر تومار کرابوو، ئه مه نووسرابوو: "بازرگان کالا (۱۵) له گهلا ژن و منداله که یدا" که وایه لیره ناوی ههموو ئه و که سانه ی که داده مهزرین، به هموو فه رمانگه کانی دیکه راده گهیینریّت.

لهو ساته دا چهند پیاویّکی به ریز به قه لهم و ده فته ره کانی دهستیانه وه ، له کاتیّک دا له گهرمه ی قسه کردندا بوون، له قادرمه کانه وه به خیرایی هاتنه خواره وه ، کارل چووه لای لیّوانه که وه ، تاکو پیاوه کان بتوانن ره دبن، پاشان چووه سه رهو، چونکه ئیستا له سه ره وه جیّگا ده بووه وه . له سوچیّکی سه کوّکه دا که لیّوانه یه که دارینی لیّبوو — هه موو سه کوّکه وه ک سه ربانیّکی ته ختی تاویّریّکی بی به به کوّله بوو – کابرایه که دهسته کانی خستبووه سهر لیّوانه که و دانیشتبوو، میدالیّکی پان و سپی با و رسیی با و رسی بی کوریشم به لاری به سهر سنگییه وه هه لّواسرابوو، که له سهری نووسرابوو: " رابه ری ده یه مین گرووپی دامه زراندنی شانوی توکلاهوما ." له سهر میّزه که ته له فوّنیّک دانرابوو، بیّگومان پیّشت له کاتی دامور اندنی شانوی پیّشیر کیّکه دا سوود له م ته له فوّنی به دانی به به به رده که بی و درگرتنی زانیاری پیّویست له باره ی داواکارانی هه مه چه شنی ئیشکردن، به ر له ناسینیان سوودی لیّوه رده گیرا . رابه ره که پرسیاری له کارل نه کرد، به لکو به و کابرایه ی که له ته نیشتیه وه دانیشت بوو و قابی خست بووه سه ر ده سته کانی، گوتی: " ره ش پیّست، قوت ابی قابی خست به و دست به کارل که له به رده میدا کی نووشی قابی خست به و دور به ناوه ندی نا

٤٤- بهدتهشكى: رەفتارى نابەجى و نەشياو.

بردبوو. رابهر تهماشای قادرمه کانی خوارهوهی ده کرد، تاکو بزانیّت که سیّکی دیکه دیّت یان نا. به همّی ثهوه ی که س دیار نهبوو، تاوناتاویّك گویّی له قسه کانی ئه و کابرایه ده گرت، که له ته کارل قسه ی ده کرد. به لاّم زوّرجار چاوی ده بریه گوره پانی ئه سپسواره بیت و دهستی ده کیشا به سه رلیّوانی قادرمه کاندا. ئه گهرچی ده بوو کارل هه موو هوّشی لای کابرا بیّت و گویّی بو بگریّت، به لاّم به ده ده وان و به هیّز و چالاکه کانی رابه ره که سه رنجی کارلی راده کیّشا.

له وهلاّمی پرسیاری "که ئایا پیّشتر بیّ ئیش بووه" کارل گوتی: " بهانیّ." پرسیاریّکی دیکهی کابرا ئهوه بوو: "دواههمین شویّن که ئیشت تیّدا دهکرد، کویّ بوو؟"

له کاتیکدا کارل دهیویست وه لا می بداته وه ، کابرا په نجه ی دو شاوم ژه ی به برز کرده و و گوتیه وه: "دواهه مین شونر."

لهبهر ئهوهی کارل بهباشی له پرسیاره که تیّگهیشتبوو، بن قسهوهی پرسیاری دیکهی لیّنه کات، سهری راوه شاند و گوتی: " له فهرمانگهیه کدا"

وهلاّمه کهی کارل راست بوو، به لاّم نه گهر کابرا زانیارییه کی وردتری سهباره ت به جوّری فهرمانگه که بویستایه، کارل ناچار بوو دروّی له گهل بکات. به ههرحالا، پرسیاریّکی دیکهی لهمبارهیه وه لیّ نه کرد، لهبری نهوه کابرا پرسیاریّکی دیکهی لیّکرد، که ده کرا به پراستی وه لاّمی بداته وه، پرسی: "لهویّ رازی بوویت؟"

بهر لهوهي رسته كهي تهواو بكات، كارل بهدهنگيّكي بهرز گوتي: "نهخيّر."

کارل به لاچاو رابه پی دهبینی که پیده کهنی. به هرّی ئه وهی بیباکانه ئهم قسمی کردبوو، به داخه وه بوو، به لام نهیشیده توانی بلیّت" به لیّن". چونکه له دواهه مین شویّنی ئیشکردنیدا گهوره ترین ئاره زوو ئه وه بوو، که خاوه نکاره کهی ئهم پرسیاره ی لیّ بکات. سه رباری ئه مهش ئه گهر کابرا دریّره ی به قسمکانی بدایه و بیپرسیایه: "بوچی لهوی رازی نه بوویت؟" وه لامه کهی به زهره رده شکایه وه. به لام له بری ئهم پرسیاره، کابرا پرسی: "چ ئیشیک به شیاوی خوّت ده زانی؟" ده کرا ئهم پرسیاره ته له یه بیّت، چونکه ئیستا وه که هونه رمه ندی ک دامه زرابوو، ئیدی پیّویستی نه ده کرد پرسیاری کی لهم جوّره ی بیّت، چونکه ئیستا وه که هونه رمه ندی ک دامه زرابوو، ئیدی پیّویستی نه ده کرد پرسیاری کی لهم جوّره کی لیّبکات. ئه گهر چی ئاگای لهم کیشه بوو، به لام نه پرسیاره خوّی دزییه وه و بو ئه وهی نه زیه تی نه دات، خوّیه و بو پیشه ی هونه رمه ندی شیاوه. بویه له م پرسیاره خوّی دزییه وه و بو ئه وهی نه فریه تی نه دات، گوتی: " من ئاگادارییه کهی ناو شارم خویّندووه ته وه، له به رئه وهی نووسرابوو، ئیّوه هه موو که سیّک داده مه زیّن، هاتم بو ئیّره."

کابرا که دهیویست به بیدهنگییه کهی کارل لهوه تی بگهیینیت که چاوه رینی وه الا می یرسیاره که یه تی: " نهمه دهزانین."

کارل بۆ ئەوەى بە كابراى نیشان بدات، لە دۆخێكى خراپدا گیرى خواردووه، بەراڕايــەوه گــوتى: " منتان وەك ھونەرمەندێك دامەزراندووه؟"

كابرا گوتى: " بەدڭنياييەوه" و دووبارە بيدەنگ بوو.

كارل گوتى: " نەخىر. " و ھەموو ئومىدىكى بەدەستھىنانى ئىشى لەناوچوو.

گوتی: "نازانم دهتوانم ببمه هونهرمهند یان نا؟ بهلام همول دهدهم ههموو ئهو ئهرکانهی که پیم دهسپیرن، ئهنجامیان بدهم."

کابرا سهیریّکی رابهری کرد و همردووکیان سهریان لهقاند، وادیاربوو کارل وهلاّمیّکی باشی داوهته ده کرد. داوهته دووباره گوری گرته و و رهپ و راست راوهستا، چاوهریّی پرسیاری دواتری دهکرد. پرسیاری دواتر تهمهبوو: "دهتویست چی بخویّنیّ؟"

بر نهوهی پرسیاره که بهباشی روون بکاتهوه - وا دیاربوو گرنگییه کی تایبه تی به روونکردنهوهی ههموو پرسیاره کان ده دا - دریژهی دایه: " مهبهستم نهوهیه له نهوروپا." و به گوتنی نهم قسمیه دهستی لهژیر چهناگهی دهرهینا و به جوریک رایدهوه شاند، تاکو نهوه نیشان بدات، نهورپا چهنده دووره و ههر نه خشه و پلانیک که لهوی کیشاویه تی چهنده بیبههایه.

کارل گوتی: " دهمویست بېمه ئهندازیار." نهویستانه ئهم وهلامهی دایـهوه، بـه سـهرنجدان لـهو کارهی له ئهمریکا ههیبوو، پیویستی نهدهکرد ئاواتی کونی که بوون به ئهندازیاری بـوو، بیخاتـهروو-

ئاخۆ تەنانەت ئەگەر لە ئەوروپاش بووايە، دەبوو بە ئەندازيار؟- بەلام چونكە لــەو كاتــەدا وەلامىيكــى دىكەي بە مىنشكدا نەھات، ئەممەي گوت.

به لاّم کابرا وهك ههر وه لاّمیّکی دیکه، ئهم وه لاّمهشی به ههند وهرگرت و گوتی: "راسته، به لاّم خوّ مروّ لهناكاو ناتوانیّت ببیّت به ئهندازیار، ئیّستا رهنگه باشتر وابیّت، خوّت به كاریّکی لاوه كی ته کنیكییهوه سهرقال بکهیت."

کارل گوتی: "بهدلنیاییهوه." و ئیدی به تهواوی رازی بوو، ئهگهر لهبری ئهکتهری شانو شهم پیشنیارهی کابرا قبوولا بکات، پیگهی تا رادهی کریکاریکی تهکنیکی دیته خوارهوه، بهلام لهبهر خویهوه لیکی دایهوه ئیشی تهکنیکی بوّی گونجاوتره. سهرباری شهوهش بهردهوام بهخوّی دهگوت، جوّری ئیشه که گرنگ نییه، بهلکو گرنگ ئهوهیه بو ههمیشه دهستی له ئیشیک گیر بیّت.

کابرا پرسی: " دەتوانى كارى قورس بكەيت؟"

كارل گوتى: " بەلنى، بەلنى. "

کاتی کارل گوتی به لین، کابرا داوای لینکرد بیته پیشهوه، تاکو دهست له ماسولکه کانی بالی بدات.

پاشان بازووی راکیشا و بهرهو لای رابهرهکهی برد و گوتی: "گهنجیّکی بههیّزه." رابهرهکه به پیّکهنینهوه سهری لهقاند، لهکاتیّکدا پالّی دابوو به کورسییهکهیهوه، دهستی بهرهو لای کارل دریّث کرد و گوتی: "کهوایه ههموو شتیّك تهواوه. ئیّمه لهناو ئوّکلاهومادا شهم جوّره شتانه تاوتوّی دهکهین. ههولیّده مایهی سهریهرزی گروویی دامهزراندن بیت."

کارل بهریزهوه چهمایهوه و گهرایهوه بو لای کابرا، تاکو مالنّاوایی لین بکات، بهلاّم وه بلیّنی کابرا که ههموو نیشیّنکی بو کارل کردبوو، هیچ کاریّکی نیبه، جگه لهوهی بهسهر سهکوّکهدا هاتوچو بکات و تهماشای ناسمان بکات. کاتی کارل له قادرمهکانهوه دههاته خوارهوه، بینی لهسهر لهوحهی ناگادارییهکان نووسراوه: " رهش ییّست، کریّکاری تهکنیکی."

ئیدی ههموو شتیک به دلنی کارل بوو، ئیستا خوزگهی دهخواست، ناوه راستهقینه کهی بگوتایه، تاکو لهسهر لهوحهی ئاگادارییه کان بلاو بکریتهوه. داموده زگاکه به پاستی وردبین و رینکوپیک بوو، چونکه کاتی کارل لهسهر سه کوکه هاته خوارهوه له بهردهم قادرمه کاندا خزمه تگوزاریکی بینی و راوهستا، ئهم خزمه تگوزاره هه رکهسیک ده هاته خوارهوه، پهتیکی به ده وری بازوویدا ده به ست.

کارل دەستى بەرز كردەوە تاكو بزانيت چى لەسـەر نووسـراوه، بـينى نووسـراوه: "كريكارى تەكنيكى."

به لام بیانه ویت بو هه ر شوینیکی به رن، پیویسته یه که مجار به فه نی بلیّت، تا ئیستا هه موو شتیک به مهیلی دلی نه و بوو، به لام به ویه ری داخه وه له خزمه تگوزاره که بیست، که هه موو فریشته و دیوه کان له گه لا گرووپی دامه زرینه ردا بو شاریکی دیکه چوون، تاکو له ریزی پیشه وه دا پیشوازی له و که سانه بکه ن، که به یانی دین. کارل گوتی: "زور به داخه وه!" نه مه یه که مین جاربوو له نیشه تازه که یائومید بیت. پاشان گوتی: "یه کیک له فریشته کان هاوریم بوو."

خزمه تگوزاره که گوتی: " له ئۆکلاهومادا دەيبينيتهوه، بهلام ئيستا وەرە بـروّين، تـوّ دواهـهمين کهست. "

کارلی لهته ک خوّی برد بو نه و به شهی سه کوّکه که پیشتر فریشته کانی لیبون، جگه له پایه ستوونییه کان هیچ شتینکی دیکه نه دهبینرا. که وایه نه و پیشبینییه ی کارل راست ده رنه چوه که پینی وابوو نه گهر ده نگی شهیپوره کان ببریته وه، خه لکی زوّرت ر داوای نیش ده که ن، چونکه نیستا هیچ گهوره سالیّک له به رده م سه کوّکه دا نه ده بینرا، جگه له وچه ند منداله ی که له سهر په پی به شه په هاتبوون ، که دیاربوو نه م په پانه له بالی فریشته کان که و تبوون ه خواره و هده سته که ی دیکه یان هم لابری بوو، نه وانی دیکه همولیان ده دا به ده ستیکیان سه ری به ینه خواره و و به ده سته که ی دیکه یان په په په په که که ی لی بسینن.

کارل مندالهٔکانی نیشانی خزمه تگوزاره که دا، به لام خزمه تگوزاره که بینه وهی سهیری منداله کان بکات، گوتی: " خیراکه، زووبه، دامه زراندنت زوّر دریژه کیشا، لام وابیّت له دامه زراندنت دلّنیا نه بوون."

کارل سهرسامانه وهلاّمی دایهوه: "نازانم." بهلاّم باوه پی به قسمی خزمه تگوزاره که نه کرد. به داخه وه ههمیشه له ههلومه رجیّکی زوّر باشیشدا که سانیّك پهیدا ده بن، که له دروستکردنی دهردیسه ری بوّ که سانی دیکه چیّر وهرده گرن. به لاّم به ده رکه و تنی دیمه نی دوّستانه ی سه کوّ گهوره که، که ئیستا لیّی نزیك ده بوونه وه ، کارل قسه کانی خزمه تگوزاره کهی له بیر کرد. چونکه له سهر شهمو سه کوّ گهوره یه میزیّکی دریژوپانی لیّبوو ، که پارچه یه کی گهوره یان به سهردا کیشابوو ، هه مو داواکارانی ئیش که وهرگیرابوون ، له سهر میزه که و له به دوه می گهوره که دانیشتبوون ، پشتیان کردبووه گوره پانی شهسپسوارییه که و نانیان ده خوارد. شهوانیش ههروه کو کارل که دواهه مین که ساتبوو و به شارامی له سهر جیّگه کهی دانیشتبوو ، شاد و خوّش حال دهرده کهوتن . هه نی نیان پهرداخه کانیان به رز کرده و و له جیّگای خوّیاندا هه ستانه وه ، یه کیّکیان به خوّشی رابه ری ده یه می گروپی دامه زراندنه و که به (باوکی ته واوی بیّکاران) ناوی ده برد ، پیکه کهی فر کرد . له و کاته دا گروپی دامه زراندنه و که به (باوکی ته واوی بیّکاران) ناوی ده برد ، پیکه کهی فر کرد . له و کاته دا

یه کیّکیان گوتی، من لیّرهوه دهیبینم، ئاماژهی کرد بوّ سه کوّی دادوهر که لهویّدا رابه پ و دوو که سی دیکه له سهر سه کوّکه راوه ستابوون، له مهودایه کی تا پاده یه نزیکه وه ده بینبرا. ئیّستا هه مموویان پیّکه کانیان به رهو لای سه کوّکه به رز کردهوه، کارلیش شهو پیّکهی که له به درده میدا بوو به رزی کرده وه، بیّکه کانیان به رهو لای سه کوّکه به رز کردهوه، کارلیش شهو پیّکهی که له به درومیدا بوو به رزی کرده وه، به لاّم همرچه نده هاواریان ده کرد تا کو سه رنجی رابه ربه رهو لای خوّیان رابکیّشن، به لاّم هیچ په رچه کرداریّکیان له سه کوّی دادوه رهوه نه بینی، که نیشانده ری شهوه بیّت، وه لاّمی هه ستی بزاویان درابیّته وه، یان به لانی که مه وه نیشتر له سووچیّکدا پالی دابوه وه، کابرایه کی دیکه له ته نیشتیه وه هه ستی هه ستی خستبووه ژیّر چه ناگهی.

كەسەكان كە تارادەيەك نائوميد ببوون، لە شوين خۆياندا دانىشـتنەوە، ھەرچـەندە جارناجاريـك په کيکيان رووي بهرهو لاي سه کوي دادوهري وهرده گيرا، به لام ئهوهندهي پينه چوو، دهستيان لهم کاره ههلاگرت، خەرىكى خواردنى ئەو خۆراكە زۆرە بوون. چەتالەكانيان بەناو گۆشتى ترت و سوورەوەبووى بالنده گەلىنكى گەورەدا رۆ دەبرد و فەرموويان لەيەكدى دەكرد، كارل لە ھەموو تەمەنىيدا بالندەي لـەم جۆرەي نەدىتبوو. خزمەتگوزارەكان بەردوام شەرابيان دەكردە ناو يەرداخەكان موه- كەسمەكان ئەسلەن ئاگايان لێنەبوو شەرابى سوور دەكراپە ناو پەرداخەكانيانـەوە، چـونكە لەوكاتـەدا سـەرقالنى خـواردن بوون- ئەو كەسانەي كە حەزيان نەدەكرد لەگەل كەسانى دىكەدا بىدوين، دەپانتوانى تەماشاي ئەو ويّنانه بكهن، كه له ديمهنه كاني شانزي ئۆكلاهوما گيرابوون و له سووچيّكي ميّزه كهدا دانرابوون، بريار بوو ئهم وينانه دەستاودەستيان يي بكريت. بهلام خەلكەكە زۆر حەزيان لە تەماشاكردنى ئەم وينانــه نهبوو. كارل كه له كۆتابى مىزەكەوە دانىشتبوو، يەكىك له وينەكانى بەدەست گەيشت، لەم وينەپـەوە دەدا كه بۆ سەرۆك كۆمارى ويلايەتە يەكگرتووەكان لە ھۆلۆپكى شانۆپيدا تەرخان كرابوو، لە يەكـەمين نیگاوه وادهردهکهوت، که نهمه لۆژ نییه، بهلکو وادهردهکهوت که تهختهی شانزکهیه، چونکه بیناکهی گهلهك بهرفراوان بوو و سهرتایایان له ئالتون دروست كرابوون. لهنیوان یایه باریکه كانیدا كه هینند به جوانی هه لکولرابوون، ده تگوت به مهقه ستی تیث براون، وینه ی سهروکه کانی پیشووی ئەمرىكا لەتەنىشت يەكەوە دانرابوون، لەسەر يەكنك لەم مىداللە گەورانەدا، وينىەي كابراپـەكى كـەيوو

۲3 لۆژ: شويننيكى تايبهته له شيوهى ژووريكدا، كه بۆ كهسانيكى خاوهن پلهوپايه له هۆلى شانۆ و مۆسىقادا لەبەرچاو دەگىرى. زور سافی لیّو چرچی لهسه ربوو، که نیگای لهبه رده می بریبو و و چاوه کانی به پیّلوه ناوساوه کانی داونساوه کانی داوی ایک سامی دروناکی له هه مو لایه که و تمانده ت له سه قفه که شهو ه لاژه که با رووناک کر دبووه وه، پیّشه وه ی لوّژه که له رووناکییه کی چاوبه ردا روّچووبوو، به لاّم به شی پشته وه ی له و دیو په درده چرچولوّچه سووره که وه، که به حه ریری گولاار رازابوه وه و له سه قفه که وه تاکو سه رزه وییه که داین پریشیبوو، وه ک نه شکه و تیک ده ده اته پیّش چاو، که تیشکی خورنا وابوون لیّی ده دا. لوژه که نه وه نده که وره ده درده که وت، که نه ده کرا وینای نه وه بکه یت که مروّق ده توانیّت له وی دابنی شیّت. کارل نه وه نده له ناو ویّنه که دا روّنه چروبوو که نه یده توانی شیو بخوات، به لاّم دواتر ویّنه که ی له ته نیشت ده دورییه که یه و دوری به لاّم نه دواتر ویّنه که ی له ته نیشت ده دورییه که یه و دوری به لاّم نه دوری تی به که ی به کردایه، گه له کوشت کا ده بود. به لاّم نه دوری ده سانی ده سانی ده سانی ده سانی ده سانی ده به به رو و نه ده کرا شیره که دیک که به به رون که دوری به وی به دوری به وی به به دوری به دوری نه ده که دیک که به باشی ده بیانی به ویه هی سه رسامییه وه نه گه رچی له سه ره تاوه به وه که می به دوری که مینی که به باشی ده بناسی، نه ویش سه وی کور و به په له به ره و لای چوو، ها واری کرد: "جیاکوموّ."

جیاکورمویی شهرمن راچله کی و له جینگای خوی ههستایه وه، به نینو شهو رینگه بچکوله یه که له نیزان کورسییه کاندا بوو وه رچهرخا. به دهستی زاری سری، وای نیشان ده دا به بینینی کارل گهله ک خوشحاله، به کارلی گوت، بینت و له ته نیشتییه وه دانیشینت، شه گهر شهو نایه ت خوی ده روات بو لای، قسه یان زور بوو له ته که یه کلیدا بیکه ن بویه پیریسته هه میشه له نزیك یه کلیده وه بن. کارل نهیده ویست که سانی دیکه وه رز بکات، گوتی ره نگه باشتر وابینت، شیستا له جینی خوی دانیشینت و خیرا خواردنه که ی بخوات، هه لبه ته دواتر ده توانن هه میشه پیکه وه بن. به لام کارل بو ساتیك شهمین و شهوپینی کرد، شه ویش ته نیا له به رشه وی ته ماشای جیاکومو بکات. چ بیره وه ربیه کی رابردووی هاتوه ته و بیرا ناخو نیستا سه ربه رشتیاری چیشتخانه چی ده کرد؟ شهی ترینز چی ده کرد؟ ره نگ و رخساری جیاکومو هیچ گورانیکی به سه مردا نه هاتبوو، که وایه پیشبینیه کهی سه رپه رشتیاری جیشتخانه راست ده رنه چووبوو، که ده یگوت له ماوهی شه ش مانگدا، جیاکومو وه که مربه کیییه کی چیشتخانه راست ده رنه چووبوو، که ده یگوت له ماوهی شه ش مانگدا، جیاکومو و به کاوه خو خه ریک یه جالدا چووبوون، هه ر چهنده له و کاته دا پاروویه کی گهوره ی گوشتی له زاردا بو و و به کاوه خو خه ریک جو بیو شیسته ای که و به و په ته دا که بیو و شه کاره که دایده نا، به لام به و په ته دا که بو و شه که ده یک هوره ی گوشتی له زاردا بو و و به کاوه خو خه دیک به بو و شه کانی گوشتی که دایده نا، به لام به و په ته دا که به و به ته دا که

بهدهوری قۆلیدا پیپچرابوو، دیار بوو تهویشیان له بهشی پیشهی هونهرییدا دانهمهزراندووه. به آنکو وه ک ژووربهر دایا نمهزراندبوو. به پاستی له شانزی ئۆكلاهوما ههموو كهسیک ئیشی چنگ ده كهوت! به لام كارل به جۆری له تهماشا كردنی جیاكومودا روچووبوو، كه ناخودناگا مهودایه كی زور له كورسییه كهی خوی دووركه و تبووهوه.

ریّك لموكاته دا كه كارل دەيويست بگهریّت موه، سەرپەرشتیاری كارمه ندهكان هات بـ وّ لایان، لهسه ریهكیّك له میّزهكانی ریزی سهرهوه راوهستا، چهپلهیه كی لیّدا و زوّربهی كهسهكان له بـهری ههستانه وه، ئمویش گوتاریّكی كورتی ئاراسته كردن، ئمو كهسانهی كه لمجیّی خوّیاندا دانیشتبوون و حمزیان نمده كرد، دهست له خواردنه كهیان ههلّگرن، به سیخورمهی كهسانی تهنیشتیان، ناچار بـوون لمجیّی خوّیان ههستنه وه.

کابرایه کی لاوازی بالاگورت، که به زه همت چووه سهر ته خته که، له ته نیشت سهرپهرشتیاری کارمه نده کانه وه راوه ستا، یه کسهر به ریزوه همری دانه واند، به راوه شاندنی خیرای ده سته کانی پینی گوتن، به پیکوپیکی له شوینیکدا کوببنه وه و به ره و ویستگهی شهمه نده فهر بکه و نه ری. به لام گوی به به تسه کانی شهم کابرایه نه درا، چونکه شه و که سه ی که له کاتی ده سپیکی نانخوارد نه که دا گوتاری بو دابوون، ده ستی کیشا به سهر میزه که دا و له نیو قسه کانیدا وه سا به دریدی وه لامی سوپاسی شهو که سانه ی ده دایه وه که دامه زرا بوون، که کارلی دووچاری دوخیکی بینارامی کرد. هه رچه نده شهوه شهرابوو، که شهمه نه ده داه کابرایه گوترابوو، که شهمه نده ده دا گوتاری سهرپهرشتیاری کارمه ندان به مکابرایه گویی به به به به به بارکردن و گواستنه وه ده دا، نه بووه هوی برینی قسه کانی و به رده وام بوو له گوتاره پر جوش و خروشه که ی. کابرا له قسه کانیدا ناوی هه موو شه و جوّره خوارد نانه ی برد که شه و روّژه بویان به ماده کرابوو، سه باره ت به هه ریه ک له خوارد نه کان راوبوچ وی خوی ده ربی ی د دربی ی دواجار گوتی: نامده کرابوو، سه باره ت به هه ریه که له خوارد نه کان راوبوچ وی خوی ده ربی ی دربی دوی قسه ی تیک دردی ایه ربیزان، ریگه ی دلمان له ورگهانه وه تیده په ریت. " جگه له و که سانه ی که رووی قسه ی تیک کرد "به ربیزان، ریگه ی دلمان له ورگهانه وه تیده په ریت. " جگه له و که سانه ی که رووی قسه ی تیک کرد

بوون، ههموويان پيکمنين، لهگهل ئهوهشدا قسه کاني ئهم کابرايه زياتر له حهقيقه تهوه نزيك بوون تاكو له گالته جارييهوه.

ئهم گوتاربیّژیه تهمیّی بهدواوه بوو، چونکه دهبوو ئیستا لیّرهوه تاکو ویّستگهی شهمهندهفهره که به راکردن بروّن. بهلاّم ئهمه کیشهیه کی ئهوهنده گهوره نهبوو، چونکه – ههربهوجوّرهی که ئیّستا کارل تیگهیشت بوو – هیچ کهسیّك هیچ باریّکی ههننهده گرت. تهنیا شتیّك که پیّی بگوردی بار، هه معمره بانهی منداله که بوو، که ئیستا باوکی له ریزی پیشهوه پالی پیّوهده نا و به توندی له ههنبه زودابه زدا بوو، به جوّریّك که دهتگوت دهستی کهسی پیّوه نییه. چ کهسانیّکی لانهواز و به به بهدبه خت لیّرهدا کوّببوونه وه! له گهل تهوهشدا چهند بهباشی پیشوازی و خزمهت کرابوون! سهرباری ئهوهش به بهرپرسی بارکردن و گواستنه وهیان گوتبوو، وه که بیلبیله ی چاوت شهم کهسانه ده پاریّزییت. بهده سازگردن و گواستنه وه ههندیّجار بهدهستیّکی پالی به عهره بانه می مندالهٔ کهوه ده نا، بهدهسته کهی دیکه ههموو کهسه کانی هان ده دا بو ریّکردن، ههندیّجاریش نهوانه ی که له دواوه پهرتهوازه ببوون، هانی ده دان بینه و ماو ریزه که، ههندیّجاریش کاتی به تهنیشت ریزه کاندا تیده په و له ریزه کانی ناوه پاست نهو کهسانه ی دهبینی، که ناتوانن به باشی ریّبکهن، به راوه شاندنی قوّله کانی و له ریزه کانی ناوه پاست نهو کهسانه ی دهبینی، که ناتوانن به باشی ریّبکهن، به راوه شاندنی قوّله کانی نیشانی ده دان، که چوّن ناسانتر به ریّدا بروّن.

کاتی گهیشتنه ویستگه که، شهمه نده فه ره که ناماده ی رؤیشت بود. لهویستگه که دا خه لکه که نه مانیان نیشانی یه کتر ده دا، هاواری وه ک: " نهمانه ههموو سه ربه شانوی نوکلاهومان" ده بیسترا. شانوکه زور لهوه زیاتر ناسراو بوو، که کارل بیری لیده کرده وه، هه لبه ته، کارل زور حه زی له کاروباری شانویی نه بود.

قاگۆنىنك بۆ گرووپەكەيان تەرخان كرابوو، بەرپرسى باركردن و گواستنەوە بۆ سواركردنى خەلكى، لە چاودىرى شەمەندەفەرەكە زياتر زەجمەتى دەكىنشا، پاش ئەوەى ھەمموو بەشەكانى بىينى و چەند فەرمانىنكى پىندان، ھات لەجىنگەى خۆى دانىشت. بەرپىكەوت كارل لە كورسى تەنىشت پەنجەرەيەكىدا دانىشتبوو و جياكۆمۆش لەپەنايەوە بوو. ئىنستا ئەو دووانە لە تەنىشت يەكىييەوە دانىشتبوون، كەخىشى ئەوەى كە سەفەر دەكەن، دلان لە خۆشياندا لە شەقەى بالى دەدا. وىناى ئەوەيان نەدەكرد، سەفەرىنكى وەھا خۆش لە ئەمرىكادا بكەن. كاتى شەمەندەفەرەكە خەرىك بوو لە وىستىگەكەدا وەرپى دەكەوت، بىز بەخىرھاتنى چەند گەنجىنك، كەلە بەرامبەريانەوە بوون دەستىان رادەوەشاند، گەنجەنىن سىخورمەيان لەيەك دەدا و يىدەكەنىن.

گهشته کهیان دوو روّژ و دوو شهو دریّژه ی کیّشا. کارل ئیّستا دهیزانی ئهمریکا چهنده گهورهیه. له تهماشاکردنی دهرهوه تیّری نهدهخوارد، جیاکوّموّش پیّداگری لهوه ده کرد، که لهتهنیشت په نجهره کهوه دانیشیّت. بههوّی مشتومپی ئهوانهوه ههموو گهشتیارانی ئهو بهشهی شهمهندهفهره که، که دهیانویست یاری وهره ق بکهن لهدهستیان تووپه بوون، بهخواستی خوّیان کورسی تهنیشت په نجهره کهیان بوّ چوّل کردن. کارل سوپاسی کردن - ئینگلیزی جیاکوّموّ بهجوّریّك بوو که ههموو کهسیّك نهیدهتوانی سهری لیّدهربکات - و لهماوهی ئهم دوو شهوو روّژهدا، ههر بهو جوّرهی که لهنیّوان هاوسهفهراندا روودهدات، دوّستایهتییان بههیّر بوو. ههلبّهته ههندیّجار ئهم دوّستایهتییه وهرزی بوّ مروّ دروست دهکات، بو نهوونه ههرکاتیّك که سهریان دههیّنایه خوارهوه، تاکو ئهو وهرهقهی که کهوتبووه خوارهوه ههلّیگرن، چپنووقی توندیان له پیّی جیاکوّموّ یان کارل دهگرت، ههر کات که ئهمه رووی دهدا، جیاکوّموّ بهاکوموّ بهوپهی سهرسامییهوه هاواری دهکرد و پیّیهکانی ههلّدهبی. کارل جاریّکیان ههولّی دا ئهگهر بوّ توّلهکردنهوهش بووه شهویّک بوهشیّنیّت، بهلاّم لهههموو جارهکانی دیکهدا به بیّدهنگی دا ئهگهر به بیّا دهوره بیّبههابوو له دووکهلی ئازاری دهکیّشا. قاگونه بچووکهکهیان ئهگهرچی پهنچهرهکهی کرابووهوه، پی ببوو له دووکهلی ئازاری دهکیّشا. قاگونه بچووکهکهیان ئهگهرچی پهنچهرهکهی کرابووهوه، پی ببوو له دووکهلی عراره بهلاّم همرچی له قاگونه کهدا رووی دهدا، لهچاو جوانی دیمهنی دهروه و بیّبههابوو.

له روّژی یه که مدا به ناو زنجیره یه کوی به رزدا تیپه رپین. له سه ری گه که یاندا گاشه به ردی که وه ده بینزان، که وه که بلیّی ری گه ی تیپه رپوونی شه مه نده فه ربه ناو شهم گاشه به ردانه دا به ماوش کون کرابوو، شهم ری گه که که یان پیدا برابوو، مروّ ته نانه ته گه رسه ری له په نجه ره ی شهمه نده فه ره که شه وه ده ربه یننایه، نهیده توانی لوتکه ی گاشه به رده کان ببینیّت، له به رامبه ریانه وه دو لیّی ته نگه به رو ناهه موار و ناهه موار و تاریك ده بینزان، مروّ هه و لیّی ده دا به قام کی شاماژه بو شهو ناراسته یه بکات که به ناویدا ده چون له ده ستی شهم به ریانه وه چومی به رفراوانی کویستانی ده بینزان، که شه پوله گه و ره کانیان به ره و داوی نی کیوه کان شوّ پر ده بوده و هه زاران شه پولی بچ کوله ی که فناسایان له گه لا خویاندا ده برد، پاشان شهم پولانه به ژیّ شه و به ردانه دا روّده چوو، که شهمه نده فه ره که که لیّیانه و هم به رز ده بوده و مه رو که شه و کره بایدی که لیّیانه و هم به رز ده بوده و رومه تی ده ته داندن.

كۆتاپى....كۆتاپى

پاشکۆی ماکس برۆیدی هاوریّی نزیکی کافکا

دهستنووسی نهم روّمانه ی فرانز کافکا بی ناونیشانه. له کاتی قسه کردن لهباره ی شهم کتیبه یه وه، به " روّمانی نهمریکا" ناوی دهبرد، به لاّم دواتر بهناونیشانی بهشی یه کهمی، که ناوی نابوو" تونچی"، بهشیّوه ی بهش بهش له سالّی ۱۹۳۱ دا بلاّوی کرده وه، بهم پیّیه شهم روّمانه کاری روّمانه ی به تونچی ناو دهبرد. کافکا به حهزیّکی له پاده به ده روه له سهر شهم روّمانه کاری ده کرد، زوّر نیّواره تاکو نیوه شهو نیشی له سهر ده کرد. سهیر نهوه یه، له ده ستنووسه که یدا زوّر به باشی ده یزانی شهم روّمانه ی به کهمی پیّدا چوونه و و پاکنووس ده بینریّت. کافکا زوّر به باشی ده یزانی شهم روّمانه ی جیاوازه، له کاتی قسه کردنیدا له مباره یه وه ده یگوت، شهم چیروّکه ی به به راورد له گه له به به به ده یکه یه به به ده هدوید که شهیه یه دارود که ش و هه وایه کی گهشبینتری هه یه.

لهم بارهوه لهوانهیه بتوانم بلیّم، فرانز کافکا زوّر حهزی له خویّندنهوهی سهفهرنامه و بیرهوهری بوو، ژیاننامهی فرانکلین (۱۷۰ به به به به ده که کافکا زوّر حهزی له خویّندنهوهیان بوو، حهزی لیّببوو چهند بهشیّکی نهم کتیّبه به ده نگی بهرز بخویّنیتهوه، لهگهل خویّندنهوهیان بوو، حهزی له کهشی کراوه و ولاتانی دورهدهست بوو. کافکا له ژیانیدا تهنیا سهفهری بو فهرهنسا و باکووری نیتالیا کردووه، لهگهل نهوهشدا خهیاله نویّیهکانی رهنگ و روویهکی تایبهت بهم کتیّبه پر له بهسهرهاته دهبهخشیّت.

کافکا له ناکاو و بهشیّوهیه کی چاوه روان نه کراو، دهستی له کارکردن لهسه و شهم روّمانه هه لاّگرت و روّمانه کهی به ناته واوی مایه وه، نهوه نده ی که بوّی باس کردووم، ده زانم به شی سه شانوی سه رشه قامی ئوکلاهوما (۴۵) که به شیّکی ته واو نه کراوی روّمانه که یه به شیّکی ته واو نه کراوی روّمانه که یه را که و به شه ی که

BENJAMIN FRANKLIN - ٤٧ ، بینجامین فرانکلین (۱۷۰۱ - ۱۷۹۰)، یه کیّکه له سیاستمهدار و نوسهر و زانا داهیّنهرهکانی نهمریکا.

سهرهتاکهی خوشحالی ده کرد، به پاده یه که خوی گرتبوو به ده نگیکی به رز و گلی بیخوینیته وه به بریاربوو، به شی کوتایی نهم به رهه مه بیت و به شیوه یه کی خوشحالانه کوتایی پیبیت. کافکا وا راها تبوو، به زمانی ره مز و به پیکه نینه وه ناماژه به م به شه بکات، له مانوی نوکلاهومایه دا "که تا پاده یه بیکوتایه"، پاله وانه گه نجه کهی وه ک بلی له ریگه ی جوریک له جادوی ناسمانیه وه، یار و کار و نازادی و تهنانه ت مال و لانه ی پیشوی دایک و باوکی ده دو زیته وه.

چەند بەشىنكى دىكەى ئەم رۆمانەش، كە دەكەونە پىش شانۆى ئۆكلاھوما ناتەواون. ئەو دوو بەشسە گەورەيسەى كسە باسسى كسارل لسە لاى برۆنىلىدا دەكسات، ، بسە تەواونسەكراوى ماونەتەوە..... كافكا تەنيا شەش بەشى يەكەمى ئەم رۆمانەى پۆلىنبەندى كرد و ناونىشانى لەسەردانان.....

ماکس برۆید ۲۰۰۹ /٦/۲۹ هدلهبچهی شههید.

[&]quot; شانۆى سروشتى ئۆكلاھوما" شى يىدەگووت.